ARISTOPHANIS

COMOEDIAS

EDIDIT

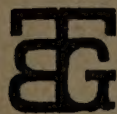
THEODORUS BERGK.

VOL. II.

CONTINENS

AVES LYSISTRATAM THESMOPHORIAZUSAS RANAS
ECCLESIAZUSAS PLUTUM.

EDITIO ALTERA CORRECTIOR.

LIPSIAE

IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.

MDCCCLXXXII.

LIPSIAE: TYPIS B. G. TEUBNERI.

PRAEFATIO

EDITIONIS SECUNDAE.

Iis, quae in praefatione prioris voluminis de instituto hujus editionis paucis exposita sunt, nihil quod in praesentia addam habeo, continuo igitur subjungam indicem eorum, quae in sex comoediis, quas hoc alterum volumen continet, novata sunt.

Scr. Friburgi Brisigavorum die XXX mensis Martii MDCCCLVII.

Theodorus Bergk.

AVES.

In Indice Personarum *ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ*, Aristophanes *Πειθέταιρος* vel *Πεισέταιρος* videtur scripsisse. — *ΚΗΡΥΚΕΣ* cancellis sepsi, nam v. 448 nullus praeco loquitur, sed Pisthetaerus, contra post Iridis nomen inserui *ΚΗΡΥΞ*, vid. v. 1271 seqq. — Denique *ΟΙΚΕΤΗΣ Πεισθεταίρου* satis incerta persona, vid. ad v. 1589.

Argum. I. *ἔστι δὲ λε'*, fort. *λ'* vel *λα'*. — Argum. II. *οὐ γὰρ ἐπὶ τούτου ἦν*] *οὐ γὰρ ἐπὶ τούτῳ ἦν.* — *καὶ προεστῶτας ἑτέρους, ὡσανεὶ τῶν ὄντων κακῶν καθεστώτων.*] *ὡσανεὶ συγκεχυμένων τῶν καθεστώτων.* — *ἀλλ' ὁ μὲν καθόλου στόχος*] legebatur *στίχος*, nisi malis *σκοπός*. — *ἐν μὲν ἄλλοις διελέγχειν*, fort. *ἀεὶ μὲν διελέγχειν.* — *Ἀριμνήστου*] *Ἀριστομνήστου.* — Argum. III. ex scholiorum ed. Paris. addidi. — Argum. IV. v. 3 *ἀπράγμονα*, fort. *ἀπραγμόνων.* — V. 4 *εἷς δ' ὄρνις* aperte corruptum, sicut post v. 10 unus alterve versus excidit.

V. 9 *οὐδὲ ποῖ*] *οὐδ' ὅπου.* — V. 12 *τάν*] *τᾶν.* — V. 19 *ἤστην*] *ἤστην.* — V. 23 *ΕΥΕ. Ἦδ' ἡ κορώνη τῆς ὁδοῦ τι λέγει πέρι· οὐ ταὐτὰ κρώζει. ΠΕΙ. μἀλλὰ*] *ΕΥΕ. η δ' ἡ κορώνη τῆς ὁδοῦ τι λέγει πέρι; ΠΕΙ. Οὐ ταὐτὰ κρώζει μὰ Δία.* — V. 35 *ἀνεπτόμεθ' ἐκ τῆς πατρίδος ἀμφοῖν τοῖν ποδοῖν*] *ἀνε-*

πτόμεσθ' ἐκ τῆς πατρίδος ἀμφοῖν τοῖν ποδοῖν. Restitui ex schol. v. 35 et 45. Prius conjeci ἀνεπτόμεσθ' ἐκ πατρίδος ἀμφοῖν τοῖν ποδοῖν. — V. 45 ὅποι] ὅπου. — V. 63 λέγειν;] λέγειν. — V. 77 λαβὼν ἐγὼ τὸ τρύβλιον] ἐγὼ λαβὼν τὸ τρυβλίον. — V. 84 εἵνεκ'] οὕνεκ'. — V. 89 καταπεσών, fort. καταχεσών. — V. 97 ἦν] ᾖ. — V. 108 τὸ γένος] τὸ γένος δ'. — V. 109 ἡλιαστά, fort. ἡλιαστά. — V. 118 ἐπέπτον] ἐπεπέτου. — V. 122 σίσυραν] σισύραν. — V. 142 ὠρχιπέδισας] ὠρχιπέδησας. — V. 150 Locus jam antiquitus corruptus, non dubito, quin poeta scripserit: ὁτιὴ νὴ τοὺς θεοὺς ὄρος οὐκ ἰδὼν βδελύττομαι τὸ Λέπρεον ἀπὸ Μελανθίου. — V. 157 βαλλαντίου] βαλαντίου. — V. 181 ὅτι] ὁτιή. — V. 182 ἅπαντα διὰ τούτου, καλεῖται] ἅπαντα, διὰ τοῦτό γε καλεῖται. — V. 216 σμίλακος] μίλακος. — V. 225 ΠΕΙ. τί ἔστιν; οὐ σιωπήσει; ΕΥΕ. τί δαί; ΠΕΙ. οὔποψ.] ΠΕΙ. τί ἔστιν; ΕΥΕ. οὐ σιωπήσει; ΠΕΙ. τί δαί; ΕΥΕ. οὔποψ. — V. 227 fort. ἐποποποῖ ποποποποῖ ποποῖ. — V. 234 ὅσα τ' ἐν, fort. ἐν del. — V. 235 ἁδομένα] ἡδομένα. — V. 253 ἀθροίζομεν, fort. ἀθροΐζομεν. — V. 263 ΕΥΕΛ. Ὁρᾷς τιν' ὄρνιν; ΠΕΙΣ. μὰ τὸν] ΠΕΙΣ. Ὁρᾷς τιν' ὄρνιν; ΕΥΕΛ. μὰ τόν. — V. 265 ΕΥΕΛ.] ΠΕΙΣ. — V. 266 ἐπῴζε] ἐπῶζε. — V. 268 ἀλλ' οὖν οὑτοσί] ἀλλὰ χοὐτοσί. — V. 284 ΠΕΙΣ. fort. ΕΥΕΛ. — V. 298 ἐκεινηΐ de Leutsch correxit, legebatur ἐκεινοσί. Ceterum personarum distributio hoc loco satis incerta. — V. 299 et 300 κηρύλος] κειρύλος. — V. 307 ΠΕΙ., vulgo continuantur haec Euelpidae. — V. 309 ΕΥΕ.] ΠΕΙ. — V. 330 παρ' ἡμῖν corruptum, Aristophanes scripserit πάραυλος. — V. 336 πρὸς μὲν οὖν τὸν ὄρνιν ἧμιν] πρὸς τοῦτον μὲν ἡμῖν ἐστιν. — V. 337 τώδε δοῦναι τὴν δίκην, fort. τώδε νῦν δοῦναι δίκην. — V. 346 ἐπίβαλε] περίβαλε. Schol. legit παντᾷ γ' ἐπίβαλε, sed hiatus in cyclicis anapaestis habet satis excusationis. — V. 360 πρὸ σαυτοῦ] πρὸς αὐτόν. — V. 361 προσθοῦ] πρόσθου. — τρύβλιον] τρυβλίον. — V. 364 μέλλειν] μένειν. — V. 368 ξυγγενέε] ξυγγενῆ. — V. 369 γάρ τι] γάρ τί. — V. 386 ἧμιν] ἡμίν. — V. 405 ἐπὶ cancellis sepsi. Simili modo interpolatus Eurip. Phoeniss. 415 πῶς δ' ἦλθες Ἄργος; τίν' ἐπίνοιαν ἔσχες vel ἔσχεθες. ubi scribendum τίν' ἐπίνοιαν; εἰπέ μοι. — V. 414 σοῦ ξυνοικεῖν τέ σοι καὶ ξυνεῖναι τὸ πᾶν, fort. σοὶ ξυνοικεῖν τε καὶ σοὶ ξυνεῖναι τὸ πᾶν. — V. 415 λέγουσι δὴ] λέγουσι δὲ δή. — V. 424 ταῦτα cancellis sepsi. — V. 448 ΠΕΙΣ.] ΚΗΡΥΞ. — V. 454 ὅ τι μοι παρορᾷς, conjeci ὅ τι μοί περ ὁρᾷς vel ὅ τι μοι προορᾷς. — V. 457 τοῦθ', ὃ δρᾷς, λέγ'] τοῦθ' ὁρᾷς· λέγ'. — V. 459 τοῦτο κοινὸν ἔσται, conjicias ταῦτα κοίν' ἔσται, sed non opus est. — V. 460 πράγματι ἥκεις, τὴν σὴν] πράγματι τὴν σὴν ἥκεις. — ἀναπείσας, fort. ἀναδεύσας. — V. 462 εἷς μοι, conjeci εὖ μοι. — V. 463 οὐ κωλύει, conjeci τίς κωλύει, nunc malim σύ μ' ἐκώλυες. — V. 464 ΕΥΕΛ.] ΧΟΡ. — V. 467 ΕΠ.] ΧΟΡ. — V. 470 ΕΠ. bis pro ΧΟΡ., ut jam per totam hanc scenam epops avium partes suscipiat et tueatur. — V. 477 ΠΕΙΣ.] ΕΠ. vulgatam aliquis fortasse

ita defendat, ut deinde v. 479 Pisthetaero, v. 480 Epopi tribuat. — V. 480 *ΕΠ.*, vulgo continuatur Euelpidi. — V. 481 ὡς οὐχὶ θεοὶ τοίνυν ἦρχον τῶν ἀνθρώπων τὸ παλαιόν, ἀλλ' ὄρνιθες, κἀβασίλευον, fort. ὡς οὐχὶ θεοὶ τοίνυν ἦρχον κἀβασίλευον τὸ παλαιόν, ἀλλ' ὄρνιθες τῶν ἀνθρώπων. — V. 484 πρῶτον, fort. πρῶτος. — V. 488 ἴσχυσέ τε] ἴσχυέ τε. — V. 505 τότ' ἂν] τότε γ'. — V. 513 Λυσικράτην] Λυσικράτη. — V. 519 αὐτοί, fort. αὐτοῦ. — V. 525 fort. scrib. βάλλουσ' ἡμᾶς κἀν τοῖς ἱεροῖς, πᾶς τις ἐφ' ἡμῖν δ' ὀρνιθευτὴς κτλ. — V. 547 τὰ νεοττία] τά τε νοττία. — V. 567 θύῃ τι, λάρῳ ναστοὺς θύειν] θύῃ τις βοῦν, λάρῳ ναστούς, nisi forte θύῃς τι malis. — V. 576 Pisthetaero continuavi, vulgo praemittitur *ΕΠΟΨ.* — V. 577 *ΕΠ.* ἢν δ' οὖν ἡμᾶς — ἐν Ὀλύμπῳ; *ΠΕΙΣ.* τότε χρὴ] *ΠΕΙΣ.* ἢν δ' οὖν ὑμᾶς — ἐν Ὀλύμπῳ, τότε χρή. — V. 583 ἀπόλλων] ὅ γ' Ἀπόλλων. — V. 586 σὲ θεόν, σὲ βίον, fort. σὲ θεὸν σεμνόν. — V. 593 δώσουσι, fort. δείξουσι. — V. 600 αὐτοὶ] οὗτοι. — V. 634 ἴοις] ἴῃς. Ceterum totus locus ita corrigendus videtur:

> ἢν σὺ παρ' ἐμὲ θέμενος ὁμόφρονας λόγους
> δίκαιος, ἄδολος, ὅσιος ἐπὶ θεοὺς ἴοις,
> ἐμοὶ φρονῶν ξυνῳδά, μὴ πολὺν χρόνον
> θεοὺς ἔτι σκῆπτρα τἀμὰ τρίψειν.

Incerta autem loci restitutio, cum post v. 633 duo versus excidisse videantur. — V. 641 δέ τοι] δέ τε. — V. 644 fort. deleto Epopis nomine scrib. ἐμοὶ μὲν ὄνομα Πεισθέταιρος, τῳδεδὶ Εὐελπίδης Κριῶθεν. — V. 663. 64 cum Beerio tribui Euelpidi, vulgo continuantur Pisthetaero. — V. 688 προσέχετε] πρόσχετε. — V. 671 κἂν] καί. — V. 677 ὀρνέων πάντων, ξύννομε τῶν ἐμῶν ὕμνων, ξύντροφ'] ὀρνέων, πάντων ξύννομε τῶν ἐμῶν ὕμνων ξύντροφ'. — V. 692 Προδίκῳ παρ' ἐμοῦ] παρ' ἐμοῦ Προδίκῳ. — V. 714 πεκτεῖν, fort. πείκειν. — V. 717 ὄρνεις] ὄρνις. — V. 727 αὔραις, ὥραις, χειμῶνι, θέρει, μετρίῳ πνίγει. conjeci αὔραις ἦρος χειμῶνι, θέρει μετρίῳ πνίγει. — V. 729 ὑμῖν αὐτοῖς] ὑμῖν, αὐτοῖς. — V. 735 describendum erat hoc carmen (id quod etiam de aliis valet) per dimetros continuos, monometro locus tantum est ante paroemiacum v. 735: neque ejusmodi descriptio propterea rejicienda, quod sic γέλωτα v. 733 inter duos versiculos erit distribuendum, quod in continuo carmine nihil habet offensionis, vid. Vesp. 753. — V. 738 epiphonema hic et reliquis locis quomodo scribendum et ad numeros revocandum sit, satis incertum. — V. 740 νάπαισί τε καὶ] νάπαισι καὶ — V. 759 μαχεῖ] μάχει. — V. 764 Πεισίου] Πισίου. — V. 769 τοιάνδε] τοιάδε. Est dipodia anapaestica. — V. 771 πτεροῖσι κρέκοντες ἴακχον] πτεροῖς κρέκοντες ἴαχον. — V. 809 *ΕΥΕΛ.*] *ΕΠ.* — V. 812 Euelpidi continuavi, vulgo praemittitur *ΕΠΟΨ.* — V. 819 κειρίαν] κειρίαν γ'. — V. 819—823 Euelpidi tribui, vulgo v. 819 *ΕΠ.*, v. 821 *ΕΥΕΛ.* — V. 820 γάρ, fort. τόδ'. — V. 822 Θεαγένους] Θεογένους. — V. 823 καὶ λῷστον μὲν οὖν τὸ Φλέγρας πεδίον. Conjicio κάλλιστον μὲν

οὖν Φλέγρας πεδίων. Praeterea malim τά τ' Αἰσχίνου 'σθ' ἅπαντα. — V. 832 Euelpidi continuavi, vulgo tribuitur Pisthetaero. — V. 833 ΠΕΙΣ.] ΕΠ. — V. 843 κήρυκα, fort. κήρυκε. — V. 851 ΙΕΡ.] ΧΟΡ. — V. 857 fort.

ἴτω ἴτω δὲ Πυθιὰς βοὰ τῷ θεῷ,
συνᾳδέτω δὲ Χαῖρις.

deleto vocabulo ᾠδάν. et similiter in antistr. v. 901:

τὰ γὰρ παρόντα θύματ' οὐδέν ἐστ' ἄλλο πλὴν
γένεια καὶ κέρατα.

— V. 866 Ἑστιούχῳ] ἑστιούχῳ. — V. 881 καὶ cancellis inclusi, vulgo καὶ ὄρνισι subdititia putantur. — V. 885 βασκᾷ] βάσκᾳ. — V. 886 ἐρῳδιῷ] ἐρωδιῷ. — V. 889 καλῶν. ἰοὺ ἰού.] καλῶν ἰοὺ ἰού. — V. 895 ΧΟΡ.] ΙΕΡ. — ΙΕΡ.] ΧΟΡ. — V. 920 πόσου] ποίου. — V. 937 τόδε cancellis sepsi. — V. 952 ἤλυθον. ἀλαλαί.] ἤλυθον ἀλαλάν. Sed praestare videtur ἀλαλαλαί. — V. 959 εὐφημία ἔστω cum Beerio adjeci Pisthetaeri orationi, vulgo praemittitur ΙΕΡΕΥΣ. — V. 974 βυβλίον] βιβλίον et sic deinceps. — V 975 ἐπιπλῆσαι, fort. ἐνιπλῆσαι. — V. 991 χρησμολογήσεις ἐκτρέχων, conjicio χρησμολεσχήσεις τρέχων. — V. 993 τίς] τίς δ'. — βουλήματος, fort. βουλεύματος. — V. 1009 ἄνθρωπος] ἄνθρωπος. — V. 1017 ἂν εἰ] ἄρ' εἰ. — V. 1025 Τελέου τι. ΠΕΙΣ. βούλει] Τελέου. ΠΕΙΣ. τί; βούλει. — V. 1037 κακὸν τὸ βυβλίον, conjeci κακον καταβύβλινον. — V. 1041 ψηφίσμασι, exspectaveras νομίσμασι. — V. 1043 οἷσίπερ] οἷσπερ. — V. 1053 καὶ γράφω σε μυρίας δραχμὰς aperte vitiosum est, conjicio κἀγγράψω, ut de ἐγγραφὴ sit cogitandum. Haud dubie in ejusmodi titulis extremis scriptum fuit, quanta pecunia multandus esset, qui tabulam laesisset. — V. 1056. 57 Pisthetaero tribui cum Beerio, vulgo praefigitur ΙΕΡΕΥΣ. — V. 1064 ἃ] οἵ. — V. 1066 ἐφημένα] ἐφεζόμενα. — V. 1077 ζῶντ' ἀπαγάγῃ] ζῶντά γ' ἀγάγῃ. — V. 1090 ἀμπισχνοῦνται] ἀμπισχοῦνται. — V. 1094 φύλλων κόλποις ἐνναίω] φύλλων ἐν κόλποις ναίω. Sed videtur poeta potius scripsisse εὐφύλλοις κόλποις ναίω. — V. 1107 βαλλαντίοις] βαλαντίοις. — V. 1113 πρηγορεῶνας] πρηγορῶνας. — V. 1127 Θεαγένης] Θεογένης. — V. 1139 ἐπλινθούργουν] ἐπλινθοποίουν. — V. 1142 ἐρῳδιοί] ἐρωδιοί. — V. 1148 videtur versus excidisse. καὶ νὴ Δί' αἱ νῆτταί γε περιεζωσμέναι (ἐξῳκοδόμουν τὸ τεῖχος· οἱ δὲ . . .) ἐπλινθοφόρουν. — V. 1154 ἀπειργάσαντ' ὄρνιθες; ΑΓ. Α.] ἀπειργάσαντ'; ΑΓ. Α. ὄρνιθες. — V. 1187 παῖε, fort. πᾶς τις. — V. 1196 ἄθρει δὲ πᾶς κύκλῳ σκοπῶν, fort. ἄθρει δὲ πᾶς τις πάντα περὶ κύκλῳ σκοπῶν. — V. 1201 πέτει] ποτ' εἶ. Praeterea λέγειν σ' ἐχρῆν malim pro λέγειν ἐχρῆν. — V. 1212 πρὸς τοὺς κολοιάρχους προσῆλθες; conjicio πῶς τοὺς καλοιάρχους παρῆλθες; — V. 1221 ΙΡ. ἀδικεῖς με καὶ νῦν. ΠΕΙΣ. ἆρά γ'. vulgo omnia Pisthetaero tribuuntur legiturque ἀδικεῖ δὲ καὶ νῦν. — V. 1226 ἄρχομεν, fort. ἄρξομεν. — V. 1250 ὄρνεις] ὄρνις. — V. 1266 βροτῶν] βροτόν. — V. 1283 σκυτάλι' ἐφόρουν· νυνὶ δ', fort. σκυτάλιά τ'

ἐφόρουν· νῦν δ'. — V. 1295 Θεαγένει] Θεογένει. — V. 1298 ἥκειν] ἧκεν. — V. 1315 et 6 Choro tribui, vulgo 1315 est Pisthetaeri, 1316 Chori. Praeterea ἐ ρ ῶ ν τ ε ς scripsi pro ἔρωτες. — V. 1320 Πόθος, ἀμβρόσιαι Χάριτες, fort. Πόθος, Ἀμβροσία, Χάριτες. — V. 1329 δειλὸς, conjeci δ ῆ λ ο ς. — V. 1338 ὕπαρ] ὑπὲρ. — V. 1343 ἐγώ τοι] ἔγωγε. Praeterea versum cancellis sepsi. — V. 1356 πελαργιδεῖς] πελαργιδῆς. — V. 1362 σοὶ δ', fort. σοί τ'. — V. 1363 ἦν] ᾖ. — V. 1376 ἐφέπων. plene hic distinxi. — V. 1389 ἀέρια καὶ σκοτεινὰ] ἀέριά τινα καὶ σκότια. — V. 1392 post ἀέρα plene distinxi, sed v. 1394 et 1396 comma posui. — V. 1407 Κερκωπίδα] Κεκροπίδα. — V. 1426 ὑπαὶ] ὑπό. — τι] τί. — V. 1427 ἵν' οἱ λῃσταί γε μὴ λυπῶσί με. Fort. ἵν' οἱ λῃσταί με μὴ λυπῶσί τι. — V. 1437 νῦν τοι, fort. νυνί. — V. 1438 τοι] τοῖς. — V. 1496 τίς ὁ συγκαλυμμός;] τίς οὑγκαλυμμός; — V. 1506 ἀπὸ γάρ μ' ὀλεῖς, ut Meineke conjecit. v. ἀπὸ γὰρ ὀλεῖ μ'. — V. 1541 κωλακρέτην, fort. κωλαγρέτην. — V. 1568 μεταβαλεῖς, fort. μεταβαλεῖ. — δεξιά] δεξιάν. — V. 1572 continuavi omnia Neptuno; vulgo *ΤΡΙΒ.* ἕξεις ἀτρέμας; *ΠΟΣ.* οἴμωζε κτλ. — V. 1579 μοι, fort. τις. — V. 1581. 1587. 1591 *ΠΟΣ.*] *ΗΡΑ.* At Neptunum verba facere decuit, atque ipsa oratio docet hunc deum oratoris munere fungi. — V. 1589 *ΠΕΙ.*] *ΟΙΚ.* — V. 1590 *ΗΡΑ.*] *ΠΕΙ.* — V. 1593 ὄμβριον, conjeci ὄμπνιον. — V. 1601 διαλλαττώμεθα] f. διαλλαττοίμεθ' ἄν. — V. 1610 ὄρνεις] ὄρνις. — V. 1620 μισητίᾳ] μισητίαν. — V. 1624 ἀναρπάσας] ἁρπάσας. — V. 1641 τί δ'] τί. — V. 1681 βαδίζειν] βατίζειν. — V. 1724 ὦ φεῦ, fort. ὦ del. — V. 1735 ἐν, fort. del. — V. 1736 et 42 fort. prius ω delendum. — V. 1741 τῆς τ' εὐδαίμονος, fort. κεὐδαίμονος. — V. 1743 usque ad 1747 vulgo tribuuntur P i s t h e t a e r o, sed chori coryphaeus hos versus dicit. — V. 1757 ἐπί τε (vel ἴτ' ἐπὶ), vulgo ἐπὶ.

LYSISTRATA.

In Personarum Indice *ΣΤΡΑΤΤΥΛΛΙΣ* cancellis sepsi, et pariter deinde tria illa *ΑΓΟΡΑΙΟΙ ΤΙΝΕΣ. ΘΕΡΑΠΩΝ. ΑΘΗΝΑΙΟΣ ΤΙΣ*, contra adjeci *ΠΡΕΣΒΕΙΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ.* cf. ad v. 1216.

Argum. I. τὰς μὲν ἐξωπίους ἐμπριλὰς καταλιποῦσα ὀπίσω, fort. cum Dübnero τὰς μὲν ἔξω ἀπιούσας εἰς πατρίδας καταλ. — ἡ δὲ χυτροτομοῦσα αὐτὸν ἐπαγγέλλεται μέν, fort. ἡ δὲ ψευδοστομοῦσα συνεῖναι αὐτῷ ἐπαγγέλλεται μέν. — ἐμφανίζοντες ἅμα καὶ τὰς προτέρας γυναῖκας, fort. cum Dübnero καὶ τὰ περὶ τὰς γυναῖκας. — οἱ Ἀθηναῖοι cancellis sepsi, cum ex conjectura sit additum. — ἕνα χορὸν ἐκ τῆς διχορίας ἀποστέλλουσι, fort. ἀποτελοῦσιν. — Argum. II. v. 10 ἐξέρρησαν, fort. ἐξερράβδισαν.

V. 4 ἐνταυθοῖ] ἐνταυθί. — V. 10 ἀνδράσιν] ἀνδράσι. — V. 20 τἄρ'] γὰρ. — V. 31 γὰρ, fort. τἄρ'. — V. 38 ἀλλ'] ἄλλ'. — V. 43 ἐξανθισμέναι] ἐξηνθισμέναι. — V. 63 Θεαγένους] Θεογένους. — V. 66 αἱ δ' αὖθ', fort. αἵδὶ δ'. — V. 70 ἥκουσαν, fort.

σ' ἤκουσαν. — V. 74 εἵνεκα] οὕνεκα. — V. 81 μάλα γ' οἰῶ ναὶ τῶ σιώ· γυμνάδδομαι γὰρ] μάλα γὰρ οἰῶ ναὶ σιώ· γυμνάδδομαί γα. — V. 83 τὸ χρῆμ' ἔχεις τῶν τιτθίων] τὸ χρῆμα τιτθίων ἔχεις. — V. 93 ξυναλίαξε] ξυναλίαζε. — V. 95 *ΜΥΡ.*] *ΛΥΣ.* — V. 96 *ΚΑΛ.*] *ΜΥΡΡ.* — V. 102 *ΜΥΡ.*] *ΚΑΛ.* Scio quidem, quid huic mutationi adversari videatur, sed talia non curavit Aristophanes. — V. 103 Εὐκράτην] Εὐκράτη. — V. 104 *ΚΑΛ.*] *ΛΥΣ.* — V. 113 ἔγωγέ τἂν] ἐγὼ δέ γ' ἄν. — V. 114 ἐκπιεῖν, fort. ἐμπιεῖν. — V. 116 δοῦναι ἂν] δοῦνἄν. — παρταμοῦσα, conjicio ἀρταμοῦσα, corruptela orta est ex v. 132. — V. 118 ἰδεῖν, fort. ἰδῆν. — V. 122 et 123 *ΚΑΛ.*] *ΜΥΡΡ.* — V. 124 ἧμίν ἐστι] ἡμίν ἐστι. — V. 126 τί μοι μυᾶτε, conjicio τί μοι μυλᾶτε, cf. Pollux II. 90: τὸ δὲ συνάγειν τὰ χείλη μοιμύλλειν ἡ κωμῳδία καὶ μοιμυλλᾶν φησί. ubi itidem μοιμυλᾶν malim. Hoc loco fortasse aliquis praetulerit μοιμυᾶτε, cf. Hesych. Μοιμυᾶν, τὸ τὰ χείλη πρὸς ἄλληλα προσάγειν. — V. 130 ἔγωγ' ἂν] ἐγὼ γάρ. — V. 141 ἀνασωσαίμεσθ' ἔτ' ἄν, fort. ἂν ἀνασώσαιμ' ἔτι. — V. 143 ὑπνῶν ἐστ'] ἐσθ' ὑπνῶν. — V. 152 στύοιντο δ'] στύοιντ' ἄν. — V. 153 προσίοιμεν, conjeci προσείμεθ'. — V. 155 πα] πο. — V. 156 γυμνᾶς παραυΐδών] γυμνὰς παρενιδών. — V. 162 fort. ἐὰν δὲ τύπτωσιν; *ΛΥΣ.* παρέχειν σε χρὴ κακῶς. — V. 167 ante hunc v. videtur versus unus vel duo excidisse, quos Calonice dicebat, ut hic versus Myrrhinae fuerit. — V. 169 et 180 παντᾷ] παντᾶ. — V. 171 πᾶ κά τις ἀμπείσειεν] πᾶ καί τις ἂν πείσειεν. — V. 173 οὐχ ἇς πόδας κ'] οὐχ ἇς σποδᾶς. — V. 176 καταληψόμεθα γὰρ τὴν ἀκρόπολιν τήμερον mihi admodum suspectus est, videtur ab interpolatore additus. — V. 180 fort. παντᾷ γ' ἔχοι κα ταῦτα (vel τάδε γα), κατ τὰ λέγεις, καλῶς. — V. 193 hic haud dubie nonnulla interciderunt: itaque etiam personarum distributio incerta, ut pro *ΚΑΛ.* videatur *ΛΥΣ.*, et proximo versu pro *ΛΥΣ.* potius *ΜΥΡ.* scribendum. — V. 198 ἐπαινίω] ἐπαινιῶ. — V. 199 κύλικά τις, fort. κύλικάς τις. — V. 201 fort. Myrrhinae est. — V. 207 *ΜΥΡ.*] *ΛΥΣ.* — V. 210 hic quoque intercidit versus, debebat enim Lysistrata nominatim designare mulierem, quae jusjurandum diceret. — V. 263 κατά τ'] κατὰ δ'. — V. 264 κλῄθροις τε καὶ μοχλοῖσιν] μοχλοῖς δὲ καὶ κλῄθροισιν. — V. 277 ᾤχεθ' ὅπλα] ᾤχετο θὤπλα. Videtur poeta scripsisse: ᾤχετο παρά θ' ὅπλα δοὺς ἐμοί, σμικρόν τ' ἔχων [πάνυ] τριβώνιον, πινῶν, ῥυπῶν, ἄλεκτος i. e. ἀπαράλεκτος. — V. 282 ἀσπίδας] ἀσπίδων. — V. 285 τετραπτόλει] τετραπόλει. — V. 301 οὐ γὰρ ἄν ποθ'] οὐδὲ γάρ ποθ'. — V. 316 πρώτιστ'] πρώτως. — V. 317 τῶν τ' ἐν πόλει, fort. τ' delendum. — V. 326 τόδε, μῶν ὑστερόπους βοηθῶ.] τόδε. μῶν ὑστερόπους βοηθῶ; — V. 341 πιμπραμένας, fort. 'μπιμπραμένας. — V. 350 et 51 Choro mulierum continuavi, legebatur *ΣΤΡΑΤΥΛΛΙΣ.* ἔασον ὦ. *ΧΟΡ. ΓΥΝ.* τουτὶ κτλ. — V. 357 αὐτάς, fort. αὐταῖς. — V. 376 οὐκ οἶδά σ' εἰ τῇδ' ὡς ἔχω τῇ λαμπάδι σταθεύσω. Fort. οὐκ οἶδα σ' εἰ τῇδὶ σβέσω τῇ λαμπάδι σταθεύων. — V. 377 λουτρόν γ']

λουτρόν. — V. 380 ἀλλ' οὐκ ἔθ' ἡλιάξεις, conjeci ἀλλ' οὐκ ἐφ ή-λικ' ἄγξεις. — V. 381 ὠχελῶε] ὠχελῶε. — V. 384 ἀμβλαστάνης] ἂν βλαστάνης. — V. 439 et 447 ΓΥΝΗ Α.] ΣΤΡΑΤΥΛΛΙΣ. Ceterum haec Mulier prima videtur non alia esse, quam Calonice, sicut Γυνή Β., quae loquitur inde a v. 735, non diversa a Myrrhina, sed nolui quidquam novare. — V. 477 οὐ γὰρ ἔτ' ἀνεκτὰ ταῦτ'] οὐ γάρ ἐστ' ἀνεκτὰ τάδ'. — V. 480 μετ' ἐμοῦ 'σθ'] μετ' ἐμοῦ. — V. 486 αὐτῶν, fort. αὐτὸς vel πάντων. — V. 491 εἵνεκα] οὕνεκα. — V. 501 τὰν] τᾶν. — εἵνεκα] οὕνεκα. — V. 505 ΓΥΝΗ Α.] ΛΥΣ. — V. 507 fort. ἡμεῖς τὸν μὲν πρότερον πολέμου χρόνον ἐξηνεσχόμεθ' ὑμῶν. — V. 509 καίτοὐκ] κᾆτ' οὐκ. — V. 514 δὲ σοὶ] δέ σοι. — V. 515 ΓΥΝΗ Α.] ΓΥΝΗ. — V. 517 ** ἕτερόν τι πονηρότερον] ἕτερόν τι πονηρότερον δήπου. — V. 524 οὐκ ἔστιν ἀνὴρ ἐν τῇ χώρᾳ· μὰ Δί' οὐ δῆτ', εἶφ' ἕτερός τις] οὐκ ἔστιν ἀνὴρ ἐν τῇ χώρᾳ μὰ Δί' οὐ δῆτ' ἔσθ' ἕτερός τις. — V. 535 τουτονγί] τοῦτον. — V. 542 μου καματηρὸς] καματηρός μου. Scribendum videtur οὐδὲ τὰ γόνατα κόπος εἷλε καματηφόρος (vel etiam μ' εἷλε). — V. 546 ἔνι δὲ θράσος — ἔνι φιλόπολις] ἔνι θράσος — ἔνι δὲ φιλόπολις. — V. 553 ἐντήξῃ] ἐντέξῃ, nisi malis ἐνστάξῃ. — V. 554 ἂν] ἐν — V. 556 et 561 ΓΥΝΗ Α.] ΓΥΝΗ. — V. 557 κἂν] καί. — V. 561 ἔφιππον] ἐφ' ἵππου. — V. 568 et 570 ἐνταυθοῖ] ἐνταυθί. — V. 575 ἐπὶ κλίνης] ἐπικλινεῖς. — V. 580 ᾗ] ῃ. — V. 581 ὀφείλῃ] ὀφείλει. — V. 589 ἤ γε] ἠέ. — V. 592 ἐᾶτε, exspectaveram ἐάσω vel ἐάσθω. — V. 598 ἀλλ' ὅστις ἔτι στῦσαι δυνατός, fort. ἀλλ' ὅστις ἔτ' οὐ στῦσαι δυνατός; — V. 600 χωρίον] χοιρίον. — V. 604 ΛΥΣ.] ΓΥΝΗ Β. correxit Beer. — V. 616 πλειόνων καὶ μειζόνων] μειζόνων καὶ πλειόνων. — V. 634 αὐτὸ γάρ μοι γίγνεται, fort. ὧδε γάρ μοι γ. — V. 636 οὐκ ἄρ' εἰσιόντα σ'] οὐ γὰρ εἰσίοντας. — V. 657 τῷδε τἀψήκτῳ πατάξω 'γώ] τῷδέ γ' ἀψήκτῳ πατάξω τῷ. — V. 679 ἀφ' ἵππων] ἐφ' ἵππων. — V. 692 κακῶς ἐρεῖς, fort. κακῶς ἐρεῖς μ'. — V. 705 λαβών τις ὑμᾶς] ὑμᾶς λαβών τις. — V. 709 περιπατεῖν τ', fort. τ' delendum. — V. 722 αὖ cancellis sepsi, fort. praeterea τροχηλίαις scribendum. — V. 723 στρούθου] στρουθοῦ. — V. 725 χθὲς corruptum. — V. 735 ἀμοργίδος] ἀμόργιδος. — V. 736 καταλέλοιφ'] καταλέλοιπ'. — V. 739 ἀνέρχομαι] ἀπέρχομαι. — V. 740 ἄρξῃ, fort. ἄρξῃς. — V. 757 fort. σὺ δ' (vel σὺ δὲ τἀμφ.) ἀμφιδρόμια τῆς κυνῆς αὐτοῦ μενεῖς. — V. 760 ΓΥΝΗ Α.] ΓΥΝΗ Δ. — V. 769. 773 et 778 ΓΥΝΗ Α.] ΧΟΡ. ΓΥΝ. — V. 777 ΛΥΣ. ὦ πάντες θεοὶ κτλ. Lysistratae tribuit Beer, vulgo chori orationi adhaerent. — V. 783 ἔτι παῖς ὤν. οὕτως ἦν] ἔτι παῖς ὤν, οὕτως· ἦν. — V. 797 praemittebatur ΓΕΡΩΝ, quod delevi. — V. 798. 800 ΧΟΡ. ΓΥΝ.] ΓΥΝΗ. — V. 799. 801 ΧΟΡ. ΓΕΡ.] ΓΕΡΩΝ. — V. 810 τὰ πρόσωπα] τὸ πρόσωπον. — V. 817 ὑμῶν, fort. ἡμῖν, id est ἡμῖν ὁμοίως. — V. 821 praemittebatur ΓΥΝΗ, quod delevi. — V. 822. 824 ΧΟΡ. ΓΕΡ.] ΓΕΡΩΝ. — V. 823. 824 ΧΟΡ. ΓΥΝ.] ΓΥΝΗ. — V. 833 ΜΥΡΡ.] ΓΥΝΗ Β.

— V. 836 *ΜΥΡΡ.* ὢ νὴ Δί' ἐστὶ δῆτα. *ΓΥΝΗ Α.* τίς κἄστίν ποτε. vulgo totus versus tribuitur *ΓΥΝ. Α.* — V. 839 εἴη, fort. ἤδη. — V. 843 παραμένουσά γ' ἐνθαδὶ καὶ ξυσταθεύσω, fort. παραμένουσά τ' ἐνθαδὶ σοὶ ξυσταθεύσω. — V. 851 καλέσω 'γὼ] καλέσω τὴν. — V. 863 fort. legendum: ἐγὼ δὲ τοῦθ', ὅπερ οὖν ἔχω, δίδωμί σοι. — V. 864 ταχύ νυν πάνυ, fort. π έ τ ο υ, et deinde cum Hermanno: ὡς οὐδεμίαν ἔγωγ' ἔχω βίου χάριν. — V. 866 αὕτη] αὐτή. — V. 871 μὴ κάλει, fort. μὴ 'κκάλει. — V. 898 τὰ τῆς Ἀφροδίτης, fort. τὰ τῆς δ' Ἀφροδίτης. — V. 926 ἀλλ' οὐδὲ δέομ' ἔγωγε.] ἀλλ' οὐ δέομ' οὐδὲν ἔγωγε. — V. 928 Ἀλλ' ἤ] ἀλλ' ᾗ. — V. 929 *ΜΥΡ.* ἀνίστασ', ἀναπήδησον. ἤδη πάντ' ἔχεις; *ΚΙΝ.* ἅπαντα δῆτα· δεῦρο] *ΜΥΡ.* ἀνίστασ', ἀναπήδησον. *ΚΙΝ.* ἤδη πάντ' ἔχω. *ΜΥΡ.* ἅπαντα δῆτα; *ΚΙΝ.* δεῦρο. — V. 933 σίσυραν] σισύραν. — V. 934 μὰ Δί' οὐδὲ δέομαί γ'] μὰ Δί' οὐ δέομαι 'γωγ'. — V. 944 Ῥόδιον, fort. ῥόδινον. — V. 953 κἀποδείρασ', fort. μοι ἀποδείρασ'. — V. 956 ταυτηνὶ] ταύτην. — V. 959 *ΧΟΡ. ΓΕΡ.*, fort. *ΧΟΡ. ΓΥΝ.*, ut is per ironiam haec loquatur. — V. 962 ποῖος γὰρ νέφρος ἂν] ποῖος δ' ἂν νέφρος. — V. 963 ψυχή, fort. ψ ο ι ά. — V. 964 ποῖος δ' ὄρρος] ποῖος ἂν ὄρρος. — V. 970 *ΧΟΡ. ΓΥΝ.*] *ΚΙΝΗΣΙΑΣ.* — V. 971 *ΚΙΝ.* ποία γλυκερά; μιαρὰ μιαρὰ δῆτ' ὦ Ζεῦ. *ΧΟΡ. ΓΕΡ.* Ὦ Ζεῦ, εἴθ'] *ΧΟΡ. ΓΕΡ.* ποιὰ γλυκερά; μιαρὰ μιαρὰ δῆτ'· ὦ Ζεῦ Ζεῦ, εἴθ'. — V. 980 γερωχία] γερωία. — V. 982 τίς δ' εἶ σύ; πότερ' ἄνθρωπος] σὺ δ' εἶ πότερον ἄνθρωπος. — V. 988 παλαιόρ] παλεόρ. — V. 989 ἄνθρωπος] ὤνθρωπος. — V. 992 Videntur temere duae scenae in unum conflatae et plures versus intercidisse, ut praeco primum cum Cinesia inde a v. 980, postea cum probulo sit collocutus. — V. 999 ἅμα] possis hic et similibus locis ἁμᾶ conjicere. — V. 1005 πρίν χ'] πρὶν. — V. 1013 παντᾶ] παντᾶ. — V. 1016 ξυνίεις, εἶτα] ξυνιεὶς εἶτα. — V. 1040 *ΧΟΡ. ΓΥΝ.*, vulgo haec choro senum continuantur. — V. 1043 *ΧΟΡ.*] *ΧΟΡ. ΓΥΝ.* — V. 1044 οὐδέν'] οὐδέν. — V. 1053 ὡς πλέω 'στιν ἅχομεν βαλλάντια] πόλλ' ἔσω 'στὶ κἄχομεν βαλάντια. — V. 1058 μηκέτ' ἀποδῷ, fort. μὴ κἀποδῷ. — V. 1061 κἄστιν ἔτ' ἔτνος] κἄστιν ἔτνος. — V. 1072 et 1073, pariterque 1074 et 1075 Choro continuavi, legebatur bis *ΧΟΡ. ΓΕΡ.* — V. 1076 τί δεῖ, fort. τί δῆ. — ὑμέ] ὕμμε. — V. 1077 ἥκομες, fort. ἵκομες. — V. 1078. 1082. 1093 *ΧΟΡ.*] *ΧΟΡ. ΓΕΡ.* — V. 1080 κα] κἂν. — ὅπα] ὅπα. — V. 1081 et 1095 παντᾶ] παντᾶ. — V. 1082 καὶ μὴν ὁρῶ καὶ] καὶ μὴν ὁρῶ γε. — V. 1088 νόσω, fort. νόσος. — V. 1097 αἴσχρ' ἂν] αἰσχρά γ'. — V. 1098 δεινά κα πεπόνθεμες] δεινά τἂν ἐπεπόνθεμες. — V. 1099 εἶδον, fort. εὔιδον (ἐνϊδον). — ἁμέ] ἀμέ. — V. 1105 καλῆτε τὰν Λυσιστράταν] κἂν λῆτε, τὸν Λυσίστρατον. — V. 1106 *ΑΘΗ.*] *ΧΟΡ. ΓΕΡ.* — V. 1108 *ΧΟΡ.* addidi, vulgo haec cum duobus versibus, qui praecedunt, tribuebantur *ΧΟΡΩι ΓΕΡ.* — V. 1119 κῆν] ἤν. — V. 1121 τούτου] τούτους. — V. 1123 ἐνθένδε θ'] ἐνθένδε δ'. — V. 1129 μιᾶς γε, fort. μιᾶς ἐκ. — V. 1133 στρατεύματι] στρατεύμασι. Versus haud dubie ex Euripidis

Erechtheo petitus. — V. 1148 ἀδικίομες] ἀδικοῦμες. — ἄφατον] ἄφατος. — V. 1149 οἴει, fort. μ' οἴει. — V. 1159 γε] τε. — V. 1162 ἁμές] ἀμές. — V. 1163 ἀποδῶμεν] ἀποδόμεν. — V. 1164 βλιμάττομες, fort. βλιμάδδομες. — V. 1165 δράσομεν] δράσετε. — V. 1174 πρόκα] πρῴ. — V. 1178 τὰν] τᾶν. — V. 1181 verba ἀλλ' ἴωμεν ὡς τάχος cum Beerio Lysistratae tribui, vulgo praemittitur ΑΘΗ. — V. 1183 ἕως ἂν] ὅπως ἄν. — V. 1188 ὄπα] ὄπα. — τάχιστ' ἄγε Beer, vulgo τάχιστά γε. — V. 1189 ΧΟΡ.] ΧΟΡ. ΓΥΝ. — V. 1216 seq. duos Athenienses loquentes induci arbitror, nam quominus servo (ΘΕΡΑΠΟΝΤΙ) partes tribuantur, ipsius orationis natura prohibet: neque vero quod prior facem fert, propterea in servorum numerum referendus, nam ebrius hoc facit. Scripsi igitur ΑΘΗ. Α. ἄνοιγε τὴν θύραν σύ· παραχωρεῖν θέλεις; κτλ. vulgo ΑΓΟΡΑΙΟΣ. ἄνοιγε τὴν θύραν. ΘΕΡΑΠΩΝ. παραχωρεῖν οὐ θέλεις; κτλ. — V. 1219 ΧΟΡ. ΓΕΡ. οὐκ ἂν ποιήσαιμ'· εἰ δὲ κτλ.] ΑΓΟΡ. οὐκ ἂν ποιήσαιμ'. ΘΕΡ. εἰ δὲ κτλ. Ceterum totus hic locus nondum persanatus. — V. 1221 ΧΟΡ. ΓΥΝ.] ΧΟΡ. ΓΕΡ. — V. 1222 ΑΘΗ. Α.] ΘΕΡ. — V. 1225 ΑΘΗ. Β. et v. 1226. 1227 ΑΘΗ. Α., vulgo his tribus versibus ΑΘΗΝΑΙΟΣ praemittitur. — V. 1228 ΑΘΗ. Β.] ΧΟΡ. ΓΕΡ. — V. 1239 ΑΘΗ. Α.] ΘΕΡ. — V. 1241 ΑΘΗ. Β.] ΑΓΟΡΑΙΟΣ. — V. 1243 τε] γε. — V. 1244 κῆς ἡμᾶς ἅμα, fort. κῆς ἅμ' (i. e. ἁμὲ) ᾆσμ' ἁμᾶ. — V. 1245 ΑΘΗ. Α.] ΑΘΗΝΑΙΟΣ. — V. 1249 τάν τ' ἐμὰν] τὰν τεὰν. — V. 1250 et 1254 ἁμέ] ἀμέ. — V. 1256 θάγοντας, οἰῶ, τὸν ὀδόντα, conjeci θάγοντας ἰῷ τὸν ὀδόντα correpta priori syllaba. — V. 1259 ἁμᾶ] ἅμα. — ἀφρὸς cancellis sepsi, nisi ἱδρὼς scribendum. — V. 1262 Ἄρτεμι] Ἄρταμι. — V. 1265 ἁμέ] ἀμέ. — V. 1270 παυσαίμεθα. ὦ] παυσαίμεθ'· ὦ. — V. 1271 fort. ὦ δεῦρ' ἴθι, δεῦρο | ὦ κυναγὲ παρσένε. — V. 1279 ἔπαγέ τε] ἔπαγε. — V. 1281 ἀγεσίχορον] ἀγέχορον. — Ἰήιον] ἰήιον. — V. 1283 conjeci olim ὃς μετὰ Μαινάσι βακχιοῖ εὐάσι deleto vocabulo δαίεται, quod sit ex dittographia vocis Δία τε ortum, sed videtur aliud quid latere et inprimis vitium subesse videtur verbis Δία τε, ut omnino de Jove nullus fuerit sermo, sed poeta dixerit de Baccho tantum ejusque conjuge Ariadna. — V. 1289 fort. τᾶς μεγαλάνορος, ἂν ἐποίησε. — V. 1291 ἀλαλαλαὶ ἰὴ παιών] ἀλαλαὶ ἰὴ παιήων. — V. 1292 et 1293 ἰαί] ἰαῖ. Ceterum malim:

αἴρεσθ' ἄνω, ἰαὶ ἰαί,
ὡς ἐπὶ νίκῃ, εὐοῖ
ὦ εὐοῖ εὐαῖ εὐᾶν.

— V. 1295 ΛΥΣ. praemisi et Λάκων cancellis sepsi, vulgo haec choro continuantur. — V. 1299 κλέωα] κλεῶα. — Ἀπόλλω cancellis sepsi. — V. 1300 Ἀσάναν, fort. ἄνασσαν. — V. 1303 εἶα, malim ὦ εἶα. — V. 1304 ὦ εἶα] ὠΐα. — πάλλων, fort. πᾶλον. — V. 1305 ὑμνίωμες] ὑμνιῶμες. — V. 1308 ταὶ κόραι] δ' αἱ κόραι. — V. 1311 ἀγκονίωαι] ἀγκονιῶαι. — V. 1312 σείοντ'] σείονθ'. Sed malim:

ταὶ δὲ κόμαι σίοντι
ἅπερ Βακχᾶν.

— V. 1313 *θυρσαδδωᾶν καὶ παδωᾶν*] *θυρσαδδοᾶν, καὶ παιδδοᾶν.* — V. 1316 *παραμπύκιδδε*] *παραμπύκιδδέ τε.* — *χερὶ*] *χειρί.* — V. 1317 *ἁμᾶ*] *ἅμα.* — *χορωφελήταν*] *χορωφελέταν.* — V. 1320 *Χαλκίοικον*] *χαλκίοικον.* — V. 1321 *πάμμαχον*] *παμμάχον.* Videtur nihil deesse, nisi unum vocabulum, ut carminis clausula dimetro catalecto constiterit. Praeterea exciderunt interjectiones aliquot haud dubie simillimae iis quae leguntur supra 1291 seqq., quas librariorum socordia praetermisit.

THESMOPHORIAZUSAE.

V. 12 *ΜΝΗΣ. τοῦ μήτ' ἀκούειν μήθ' ὁρᾶν; ΕΥΡ. εὖ ἴσθ' ὅτι.*] *τοῦ μήτ' ἀκούειν μήθ' ὁρᾶν, εὖ ἴσθ' ὅτι* et Euripidi omnia continuabantur. — V. 15 *αὐτῷ*] *αὐτῷ.* — V. 18 *ἀκοήν*] *δίκην,* at vitium in *ὦτα* latet, quae est interpretatio vocis *ἀκοήν.* Fort. *ἀκοὴν δὲ χοάνην ὥστε,* quandoquidem tragicorum sermonem imitatur. — V. 21 *γε τοὐστὶν*] *τί που 'στίν.* — V. 23 *ἐξεύροις*] *ἐξεύροιμ'.* — V. 26 *Ἡρακλέα*] *Ἡρακλῆ.* — V. 45 *λέγεις,* fort. *λέγει.* — V. 63 *γ' ὤν*] *γ' ἄν.* — V. 70 *ΕΥΡ.*] *ΜΝΗΣ.* — *ΘΕΡ. περίμεν', ὡς ἐξέρχεται. ΕΥΡ. Ὦ Ζεῦ*] *ΕΥΡ. περίμεν' ὡς ἐξέρχεται. ὦ Ζεῦ.* — V. 74 *ἐμὸν,* fort. *ἐμοί.* — V. 86 *καὶ δίκαιά γ' ἂν*] *καὶ Δία δίκαι' ἄν.* — V. 91 et 92 *λάθρα*] *λάθρα.* — V. 96 *ΜΝΗ. Καὶ ποῖός ἐστιν; ΕΥΡ. οὗτος οὐκκυκλούμενος.*] *ΜΝΗ. Καὶ ποῖός ἐστιν οὗτος; ΕΥΡ. οὐκκυκλούμενος.* Sed scribendum videtur *καὶ ποῦ 'στιν οὗτος; ΕΥΡ. αὐτὸς οὐκ.* — V. 97 *ἀλλ' ἦ*] *ἀλλ' ἤ.* — V. 99 *μελῳδεῖν γὰρ*] *μελῳδεῖν αὖ.* — V. 101 *Χθονίαις*] *χθονίαις.* — V. 103 *χορεύσασθε*] *χορεύσασθαι.* — V. 107 *ὅπλιζε Μοῦσα,* conjeci *ὄπαζε* (in proecdosi *ὅπιζε* typographi errore scriptum) *μοῦσα,* i. e. prosequere carmine. — V. 110 *Σιμουντίδι,* fort. *Σιμοεντίδι.* — V. 113 *ἱερὸν*] *ἱρόν.* — V. 116 *ἕπομαι,* fort. *σέβομαι.* — V. 121 *ποδὶ παράρυθμ' εὔρυθμα Φρυγίων,* fort. *ποδὶ παρ' εὔρυθμα Φρυγίῳ δινεύματα Χαρίτων.* — V. 126 *δαιμονίοις ὄμμασιν,* fort. *δαίμονος οἴμασιν.* — V. 128 *τιμᾷ* cancellis sepsi. — V. 134 *νεᾶνις, ἥτις*] *νεανίσχ', ὅστις.* — V. 146 *ψόγον,* fort. *ψόφον.* — V. 147 *παρεσχόμην,* fort. *παρησθόμην.* — V. 150 *ἃ δεῖ ποιεῖν,* fort. tragico vocabulo usus *ἃ χρῆ* vel *λῇ ποιεῖν* scripsit. — V. 161 *Ἴβυκος*] *Ἰβυκός.* — V. 163 *διέκλων*] *διεκλῶντ'.* — V. 166 *καὶ κάλ' ἦν τὰ δράματα*] *καὶ τὰ δράματ' ἦν καλά.* — V. 173 *ἦν*] *ἤ.* — V. 184 *λάθρα*] *λάθρα.* — V. 185 *δοκῶν*] *δοκεῖν.* — V. 206 *Δία*] *Δί.* — V. 209 *μὴ δόκει γε σύ,* fort. cum Hermanno *μὴ δόκει σύ γε.* — V. 217 *'πιδιδόναι,* fort. *'πιδοῦναι.* — V. 225 *Δήμητρ' ἔτ' ἐνταυθοὶ*] *Δήμητρά γ' ἐνταυθί.* — V. 235 *Κλεισθένην*] *Κλεισθένη.* — V. 240 *Δία*] *Δί.* — V. 242 *πρωκτὸν* **] *τόνγε πρωκτόν.* — V. 253 et 54 *ΕΥΡ.,* v. 255 *ΜΝΗΣ.,* vulgo 253 *ΑΓΑΘ.,* 254 *ΕΥΡ.,* 255 *ΑΓΑΘ.* — V. 260 *ΕΥ. νὴ Δί', ἀλλ' ἄριστ' ἔχει. φέρ', ἔγκυκλον ποῦ; ΑΓ. λάμβαν'*] *ΑΓ. νὴ Δί', ἀλλ' ἄριστ' ἔχει. ΕΥΡ. Φέρ' ἔγκυκλον. ΑΓ. τουτὶ λάβ'.* — V. 273 *τί μᾶλλον*

ἢ τὴν Ἱπποκράτους ξυνοικίαν, puto Aristophanem lusisse *συοικίαν*. — V. 277 videtur versus excidisse, ut deinde scribendum sit καὶ σπεῦδε ταχέως. cf. Eq. 495. — V. 280 θέασαι] θᾶσαι. — V. 284 κάθελε, malim καθελοῦ. — V. 285 τὰ πόπαν'] τὸ πόπανον. — V. 291 πρὸς θάληκον] ποσθαλίσκον. — V. 292 καθέζωμ'] καθίζωμ'. — V. 300 τῇ Γῇ cancellis sepsi. — V. 324 οἰστροδόνητον, Νηρέος εἰνάλιοί τε] οἰστροδόνητον. Νηρέος ἐνάλιοί τε. — V. 328 ἀχήσειεν] ἰαχήσειεν. — V. 329 Ἀθηνέων] Ἀθηναίων. — V. 354 εὔγματ' ἐκγενέσθαι] εὔγματα γενέσθαι. — V. 360 εἵνεκα] οὕνεκα. — V. 381 ΧΟΡ. vulgo haec quoque praeconi tribuebantur. — V. 386 ἡμᾶς] ὑμᾶς. — V. 390 ἐμβραχύ] ἔμβραχυ. — V. 392 μοιχοτρόπους] μυχοτρόπους. — V. 393 οἰνοπίπους vel οἰνοπίπας] οἰνοπότιδας. — V. 400 ἐάν γέ τις πλέκῃ γυνὴ στέφανον, fort. ἐὰν πλέκῃ νέα γυνὴ στέφανον. — V. 419 λαβεῖν, fort. λάθρᾳ, nisi quis malit αὐταῖς ταμιεῦσαι καὶ προαιρούσαις λαθεῖν. — V. 434 οὐπώποτε] οὔπω. — V. 438 ἰδέας] εἰδέας. — V. 463 καί τι] καί. — V. 465 ὕβρεως] ὕβρεος. — V. 472 ἔκφορος] ἐκφορά. — V. 476 μὴ ἄλλην. — V. 478 ἦν] ἤ. — V. 479 δέ μοι] δ' ἐμοί. — V. 488 ἐρείδομαι] ἠρειδόμην. — V. 494 σκόροδα διαμασώμεθα, ἵν' ὀσφρόμενος] σκορόδια μασώμεσθ' ἵνα ὀσφραινόμενος. — V. 504 περιήρχετ', fort. περιέτρεχ'. — V. 533 usque ad v. 569 ΓΥΝ. Α., vulgo ΓΥΝΗ Γ. — Ἄγραυλον] Ἄγλαυρον. — V. 536 εἰ μὲν οὖν τις ἔστιν, fort. ἔστι *τίσις*. — V. 537 τε] γε. — V. 553 πλείον'] πλεῖον. — V. 556 ἐπεὶ τόδ'] ἔπειτά γ'. — V. 563 ἀχαρνική] Ἀχαρνική. — V. 564 ἄρρεν] ἄρρεν'. — V. 593 ἠνείχετο] ἠνείχετ' ἄν. — V. 603 τίς ἡ] τίς εἶ. — V. 605 et 609 ΓΥΝΗ Α.] ΓΥΝΗ Δ. — V. 606 ἡδί] ἥδ' ἡ. — V. 624 ὅσ' ἔτη] ὁσέτη. — V. 625 ΜΝΗΣ. ἡ δεῖν' ἔμοιγ'. οἴμοι τάλας, ΚΛΕΙΣ. οὐδὲν λέγεις. ΓΥΝΗ Α. ἄπελθ'.] ΜΝΗΣ. ἡ δεῖν' ἔμοιγ'. ΚΛΕΙΣ. Οἴμοι τάλας. ΓΥΝΗ Ε. οὐδὲν λέγεις· ἄπελθ'. — Etiam in seqq. usque ad v. 652 scripsi ΓΥΝΗ Α., vulgo ΓΥΝΗ Ε. — V. 632 δ' ἦν] δαί. — V. 640 Δία] Δί. — V. 662 χρή σ'] χρή. — V. 663 εἶά νυν ἴχνευε, καὶ μάτευε ταχὺ πάντ', fort. εἶά νυν ἴχνευε *πάντα* καὶ μάτευε *πανταχοῦ*. — V. 665 δὴ ῥῖψον] διάρριψον. — V. 667 με λάθῃ] μὴ λάθῃ. — V. 669 ἔσται ἅπασιν] ἅπασιν ἔσται, nisi malis ἀνδράσιν ἔσται. — V. 675 fort. legendum δικαίως ἐφέποντας ὅσια καὶ νόμιμα μηδομένους, ποιεῖν θ' ὅτι καλῶς ἔχει, particula τε, quae post δικαίως legitur, inserta post ποιεῖν. Quae sequuntur fortasse sic sunt corrigenda:

κἂν *μὲν* (vulgo μὴ) ποιῶσι ταῦτα, τοιάδ' ἔσται.
αὐτῶν δ' (vulgo deest δ') ὅταν ληφθῇ τις, *εἴ τι δρῴη*
μανίαις φλέγων,
λύσσῃ παράκοπος, πᾶσιν ἐμφανὴς ὁρᾶν
ἔσται (vulgo ἔστιν) γυναιξὶ καὶ βροτοῖς
Θεὸς ὅ τι τὰ παράνομα τά τ' ἀνόσια *παραχρῆμ' ἀποτίνεται*.

deletis verbis ὅσια δρῶν, quae leguntur post ληφθῇ τις, et huc trans-

latis εἴ τι δρῴη. Illud vix dubium quin in vulgari lectione ἀποτίνεται παραχρῆμά τε τίνεται dittographia delitescat. — V. 698 usque ad v. 762 ΓΥΝΗ Α. scripsi, vulgo ΓΥΝΗ Ζ. — ἃ ποῖ] ἃ ἃ ποῖ ποῖ. — V. 700 τόδε] δή. — V. 702 ἅπαντ' ἄρ'] ἅπαν γάρ. — ἔργα, malim ταῦτα. — V. 704 ἐξαράξει] ἐξαράξω. — V. 710 ἀλλ' οὖν ἥκεις ὅθεν οὐκ ἔξει φαύλως, ἀποδράς τ' οὐ] ἀλλ' οὖν ἥκεις ὅθεν ἥκεις, φαύλως τ' ἀποδρὰς οὐ. — V. 716 ἔλθοι ξὺν ἀδίκοις ἔργοις, conjeci ἔργοισιν ἀδίκοις ἔλθοι. — V. 719 ἴσως, fort. ἴσως ἔτ'. et deinde fort. ἀθέων γὰρ ἔργων ἀνταμειψόμεσθα — τάχα δὲ (del. pron. σε) μεταβαλοῦσ' ἐπὶ κακὸν ἑτερότροπον ἐπέχει (del. pron. τις) τύχη. — V. 736 ὑμῖν] ὑμεῖς. — V. 747 ΓΥΝΗ Α.] ΧΟΡ. — V. 758 ΓΥΝΗ Γ.] ΜΝΗΣ. — V. 759 τουτί· λαβέ.] τουτὶ λαβέ. — V. 761 σοὐξηρήσατο, fort. σοὐξενήρατο. — V. 771 πάρεισιν αἵ] πάρεισί μοι. — V. 772 et 773 fortasse in unum contrahendi sunt: πόθεν οὖν γένοιντ' ἄν; τί δέ, τάδ' εἰ τἀγάλματα. — V. 777 χρὴ cancellis sepsi. — V. 782 χώρει, χώρει· ποίαν αὔλακα;] χωρεῖ χωρεῖ ποίαν αὔλακα; — V. 784 κείνα, ταύτα.] κείνη, ταύτη. — V. 788 στάσις ἀργαλέα, λύπη.] στάσις, ἀργαλέα λύπη. — V. 790 ἐκκύψασαν] ἐγκύψασαν. — V. 795 καταδαρθῶμεν] καταδάρθωμεν. — V. 797 τὸ κακὸν ζητεῖτε θεᾶσθαι] ζητεῖ τὸ κακὸν τεθεᾶσθαι. — V. 799 αὖθις τὸ κακὸν παράκυψαν ἰδεῖν.] αὖθις παρακύψαν ἰδεῖν τὸ κακόν. — V. 800 βάσανος δὲ] βάσανός τε. — V. 803 τοὔνομ' ἑκάστου] τοὔνομ' ἕκαστον. — V. 836 ἦν] εἰ. — V. 842 ἦν] εἰ. — V. 852 ΓΥΝΗ Γ. hic usque ad v. 934 scripsi, vulgo ΓΥΝΗ Η. — V. 868 τί οὖν ἔτι ζῶ; ΓΥΝΗ Γ. τῶν κοράκων πονηρίᾳ. ΜΝΗΣ. ἀλλ' ὥσπερ —; vulgo omnia Mnesilocho tribuuntur. — V. 887 ἄρ'] τ' ἄρ'. — γ' ἔτι] γέ τοι. — V. 889 τί δὴ] τί δαί. — V. 910 ἐγὼ δὲ Μενελάῳ γέ σ' ἐκ τῶν ἰφύων.] ἐγὼ δὲ Μενέλεῳ σ', ὅσα γ' ἐκ τῶν ἰφύων. — V. 914 περίβαλε] περίβαλλε. — V. 926 σ' οὐδέποτ'] οὐδέποτέ σ'. — V. 934 νῦν δή γ'] νῦν δῆτ'. — V. 945 ἰαππαπαιάξ] ἰατταταιάξ. — V. 954 ποσίν, fort. ποσσίν. — V. 969 Εὐλύραν] εὐλύραν. — V. 973 τε] δέ. — V. 988 Βάκχειε, fort. Βακχεῦ. — V. 993 ante κατ' ὄρεα vulgo lacunae signum. — V. 998 post πετρώδεις erat lacunae signum. — V. 1002 ἱκετεῦσι] ἱκέτευε. — V. 1003 δράσ'] δρᾷς. — V. 1004 ἐπικρούεις] ἐπικρούσεις. — V. 1005 ἔτι μᾶλλο βουλῖς;] ἔτι μᾶλλο βουλῇς. — V. 1007 'ξινίγκι] 'ξενίγκι. — ἴνα] ἵνα. — V. 1013 τοῦτ' ἔσθ'] ἔτ' ἔσθ'. — V. 1015—21 vulgo tribuuntur Euripidi (ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ὡς Περσεύς); continuavi Mnesilocho, ut Beerio quoque placuit. — V. 1016 ἀπέλθοιμι] ἐπέλθοιμι. — V. 1018 κλύεις — ἄντροις;] κλύοις — ἄντροις. — V. 1027 ὀλοὸν ἄφιλ' ὅς ἔμ' ἐκρέμασε] ὀλοόν, ἄφιλον ἐκρέμασε. — V. 1039 ἀπὸ δὲ συγγόνων ἀλλ' ἄνομα πάθεα, φῶτα λιτομένα, πολυδάκρυτον Ἅιδα] ἀπὸ δὲ συγγόνων, ἀλλ' ἀν' ἄνομα πάθεα φῶτα λιτομέναν. πολυδάκρυτον Ἀΐδα. Deinde fort. leg. Ἅιδα με γόον φλέγουσαν. — V. 1042 αἰαῖ, αἰαῖ.] αἰαῖ, αἰαῖ, ἒ ἔ. — V. 1044 κροκόεν τόδ'] κροκόεντ'. — V. 1045 τοῖσδ' ἐς τόδ' cum Hermanno scripsi, vulgo

τοῖσδε τόδ'. — V. 1047 μοι cancellis sepsi. — V. 1054 ἐκρεμάσθην λαιμότμητ' ἄχη, δαιμονῶν αἰόλαν κτλ. id est furiis actus ad viam, quae fervet mortuis. Distinguebatur: ἐκρεμάσθην, λαιμότμητ' ἄχη δαιμονῶν, αἰόλαν κτλ. — V. 1062 τὸ σαυτῆς] τοσαῦτα. — V. 1063 ἐλεεινῶς] ἐλεινῶς. — V. 1066 ὡς μακρόν, fort. μακρὸν ὡς. — V. 1083 et 1087 bis λαλῖς] λαλεῖς. — V. 1086 bis πῶτε τὸ πωνή] πωτετοπωνή. — V. 1089 bis κακκάσκει] κακκάσκη. — V. 1094 bis οὐ καιρήσεις.] οὐκ αἱρήσεις; — V. 1096 τὴ μιαρὰ] τῇ μιαρᾷ. — V. 1102 τί λέγι; τὴ Γοργὸς πέρι τὸ γραμματέο σὺ τὴ κεπαλή; ΕΤΡ. τὴν Γοργόνος ἔγωγε φημί.] τί λέγι Γοργόνος πέρι; τὸ γραμματέο σὺ τῇ κεπαλῇ τὴν Γοργόνος; ΕΤΡ. ἔγωγε φημί. — V. 1109 κατάρατο· τολμᾷς ἀποτανουμένη λαλᾷς] κατάρατο τόλμας· ἀποτανουμένη λαλᾷς. Fort. etiam λαλᾶς vel λαλῖς scrib. — V. 1111 ἁμαρτωλή] ἁμαρτωλή. — V. 1114 κύστο] πόστη. — V. 1118 ζηλῶσι] ζηλῶ σι. — V. 1123 τὴ γέροντο πύγισο τὴ] τῇ γεροντοπύγισο τῇ. — V. 1127 ἀποκεκόψο] ἀποκεκόψι. — V. 1135 ἔτι γάρ, videtur πυγῇ vel tale quid delitescere. — V. 1158 ἤλθετον, νῦν ἀφίκεσθον, fort. ἤλθετε, νῦν ἀφίκεσθ'. — Post v. 1171 fortasse chori aliquot versus exciderunt. — V. 1174 κἀνακάλπασον, quod etiam Hermann conjecit, vulgo κἀνακόλπασον. — V. 1176 ἀνεγεῖρί μοι] ἀνεγείρι μοι. — V. 1183. 1184. 1196. 1218 ναὶκί] ναικί. — V. 1187 κλαῦσί γ' ἢν μὴ 'νδον μένῃς, ita ut Sagittario continuentur, vulgo ΕΤΡ. κλαύσετ' ἢν μὴ 'νδον μένῃ. — V. 1188 πόστιον, fort. π ρ ό σ τ ι ο ν. — V. 1197 ἔκῶδέν] ἔκ' ὧδέν. — V. 1199 τὴ γέροντο, γράδιο.] τῇ γέροντο γράδιο. — V. 1200 δὲ σοὶ] δέ σοι. — ΕΤΡ. Ἀρτεμισία· μέμνησο τοίνυν τοὔνομ'. ΤΟΞ. Ἀρταμουξία.] ΕΤΡ. Ἀρτεμισία. ΤΟΞ. μεμνῆσι τοίνυν τοὔνομ'. Ἀρταμουξία. — V. 1203 παιδάριον, τουτὶ λαβών.] παιδάριον τουτὶ λαβών. — V. 1212 ἀπόλωλο] ἀπόλωλον. — V. 1213 γρᾷ'] γραῦ. — V. 1216 Fort. Οἴμοι. Τί δρᾶσι; ποῖ τὸ γράδι'; Ἀρταμουξία. — V. 1220 Fort. οἴμοι· κροκῶτ' ἔκον τὸ γέροντο; — V. 1224 διώξεις] διώξει. — V. 1225 ἄλλα τρέξι· Ἀρταμουξία.] ἀλλὰ τρέξι Ἀρταμουξία. — V. 1226 alterum τρέχε νυν cancellis sepsi. — V. 1228 δή 'στι] δῆτ' ἐστὶ. Ceterum fortasse haec in duos tetrametros sunt digerenda, ut ultimus versus fuerit:

οἰκάδ' ἑκάστη· τὼ Θεσμοφόρω δ' [ἡμῖν] ἀγαθὴν
[τούτων] χάριν ἀνταποδοῖτον.

RANAE.

In Indice Personarum *ΠΑΝΔΟΚΕΥΤΡΙΑ* scripsi (vulgo *ΠΑΝΔΟΚΕΥΤΡΙΑΙ ΔΥΟ*) et deinde addidi *ΠΛΑΘΑΝΗ*.

In Argum. I. scripsi μετὰ ταῦτα δ' ἐν Ἅιδου, deest vulgo δ'. — μονόκωλον] μονόκωλα. — βραβεῖον ἔχοντος τὸν τραγῳδικὸν θρόνον] βραβεῖον ἔχοντος, et deinde legebatur τ ῆ ς τ ι μ ῆ ς κ α ὶ τ ο ῦ τ ρ α γ ῳ δ ι κ ο ῦ θ ρ ό ν ο υ ἀντιποιησαμένου. — φιλολόγως] φιλο-

πόνως. — Argum. III. et IV. addidi ex editione Schol. Parisina, nihil mutavi, nisi quod IV. scripsi ψευτοτύφου pro ψευδοτύπου.
V. 7 θαρρῶν γε· μόνον ἐκεῖν'] θαρρῶν γ'· ἐκεῖνο μόνον. — V. 14 εἴωθε ποιεῖν; καὶ Λύκις κἀμειψίας σκεύη φέρουσ' ἑκάστοτ' ἐν κωμῳδίᾳ. Legebatur: εἴωθε ποιεῖν καὶ Λύκις κἀμειψίας; [σκεύη — κωμῳδίᾳ.] Fort. εἴωθε ποιεῖν καὶ Λύκις κἀμειψίας ἐς σκευοφόρους ἑκ. ἐν κωμῳδίᾳ; nisi subditicius est totus versus. — V. 19 ὢ] ὤ. — οὑτοσί· ὅτι] οὑτοσί, ὅτι. — V. 20 ἐρεῖ, fort. ἐρῶ. — V. 41 Δία] Δί. — V. 51 ΞΑΝ.] ΗΡ. — V. 57 ἀταταῖ] ἀτταταῖ. — τῷ Κλεισθένει] Κλεισθένει. — V. 63 μυριάκις γ'] μυριάκις. — V. 67 Εὐριπίδου. ΗΡ. καὶ ταῦτα τοῦ τεθνηκότος; ΔΙΟ. κοὐδείς γε] Εὐριπίδου καὶ ταῦτα τοῦ τεθνηκότος· κοὐδείς γε. — V. 116 ὦ σχέτλιε, τολμήσεις γὰρ ἰέναι καὶ σύ γε; ΔΙΟ. μηδὲν] ὦ σχέτλιε, τολμήσεις γὰρ ἰέναι; ΔΙΟ. καὶ σύ γε μηδέν. — V. 127 κατάντη καὶ ταχεῖαν] ταχεῖαν καὶ κατάντη. — V. 129 κᾆτα] εἶτα. — V. 147 ἠδίκηκε] ἠδίκησε. — V. 149 ἠλοίησεν] ἠλόησεν. — V. 152 Aristophanes Byzantius ignorabat, et v. 153 dittographiam versus 150 ratus scripsit ἢ πυρρίχην: hoc probabiliter, illud minus recte, nam aegre caremus v. 152. Videtur igitur scribendum:

ἢ 'πίορκον ὅρκον ὤμοσεν.
ΔΙΟ. Νὴ τοὺς θεοὺς ἐχρῆν γε πρὸς τούτοισι καὶ
εἰ Μορσίμου τις ῥῆσιν ἐξεγράψατο.
[ἢ πυρρίχην τις ἔμαθε τὴν Κινησίου.]

— V. 164 Δία] Δί. — V. 168 ἐπὶ τοῦτ', fort. ἐπὶ ταῦτ'. — V. 169 μηὗρω] μὴ 'χω. — τότ' ἔμ'] τότε μ'. — V. 177 νῦν] νυν. — V. 180 ὢ ὄπ] ὠόπ. — V. 181 τοῦτο; λίμνη] τοῦτο λίμνη. Ceterum fort. rectius sic distribuenda sunt:

ΔΙΟ. Τουτὶ τί ἐστι; ΞΑΝ. Τοῦτο; λίμνη. ΔΙΟ. Νὴ Δία
αὕτη 'στίν, ἣν ἔφραζε, καὶ πλοῖόν γ' ὁρῶ.

— V. 186 ὄνου πόκας, fort. Ὄκνου πλοκάς. — V. 188 ποῦ] ποι. — V. 189 εἵνεκα] οὕνεκα. — V. 199 οὗπερ] οἷπερ. — ἐκέλευες] ἐκέλευσας. — V. 208 ὢ ὀπὸπ ὢ ὀπὸπ] ὠὸπ οπ ὠὸπ ὄπ. — V. 216 Διόνυσον] Διώνυσον. — V. 217 Λίμναις] Λίμναισιν. — V. 218 Χύτροισι] χύτροισι. — V. 229 ἔστερξαν μέν] ἔστερξαν. — V. 239 ΒΑ., v. 240 ΔΙΟ., vulgo omnia Baccho tribuuntur. — V. 245 πολυκολύμβοισι] ἐν πολυκολύμβοισι. — V. 251 fort. τουτὶ παρ' ἡμῶν λάμβαν' ὦ. — V. 262 οὐδὲ μὴν ἡμᾶς σὺ πάντως vix recte se habent, intelligerem ἀλλὰ μὴν ἡμεῖς σὲ πάντως. — V. 264 [οὐδὲ μὴν ὑμεῖς γ' ἐμέ] deest vulgo. — V. 266 (βρεκεκεκὲξ κοὰξ κοὰξ) adjeci. — V. 267 τῷ κόαξ] τοῦ κόαξ. — V. 269 ὢ] ὤ. — V. 271 η Ξανθία] ἠ Ξανθίας. — V. 273 τάνταυθοῖ] τἀνταυθί. — V. 290 τότε μέν γε — τότε δ' αὖ] ποτὲ μέν γε — ποτὲ δέ. — V. 304 γαλῆν] γαλήν'. — V. 308 ΞΑΝ., v. 309 ΔΙΟ., vulgo omnia Baccho tribuuntur. — σοῦ] μου. — V. 315 ἠρεμεὶ] ἠρεμί. — V. 324 πολυτιμήτοις] πολυτίμητ' ἐν. — V. 340 ἔγειρε· φλογέας] ἔγειρε φλογέας. fort. ἐγείρου praestat: deinde [τινάσσων] γὰρ ἥκει scripsi (nisi malis ἥκεις), vulgo nihil nisi τινάσσων legitur, mani-

festum glossema, additum ad insolentiorem accusativi usum explicandum, de quo vid. Bernhardy Syntax L. Gr. p. 119. — V. 347 χρονίους τ' ἐτῶν παλαιῶν ἐνιαυτούς, fort. χρονίους, ἐτῶν παλαιῶν τ' ἐνιαυτούς. — V. 383 ζαθέοις] ζαθέαις. — V. 405 τόν τε σανδαλίσκον, fort. τόδε τὸ σανδαλίσκον. — V. 414 et 415 fortasse choro sunt tribuendi. — V. 415 ἀλλ' ἦ] ἀλλ' ἤ. — V. 439 ἀλλ' ἦ] ἀλλ' ἤ. — V. 441 et 445 ἱερόν] ἱρόν. — V. 444 et 445 choro continuavi, vulgo ΔΙΞ. praefigitur. — V. 482 γεῦσαι] γεύσει. — V. 482 et 487 σπογγιάν, fort. σπογγίαν, vid. schol. Aeschinis de falsa Leg. — V. 483 προσθοῦ, vulgo πρόσθου, idque Baccho tribuebatur, dedi omnia Xanthiae. — V. 488 οὐκ ἂν γ' ἕτερος ταῦτ'] οὐκοῦν ἕτερός γ' αὔτ'. — V. 513 γέ σοι, fort. τέ σοι. — V. 546 καὐτός] αὐτός. — V. 549 usque ad v. 578 ΠΑΝ. et ΠΛΑ. scripsi, vulgo inter ΠΑΝΔΟΚΕΥΤΡΙΑΝ Α et Β distribuebantur. — V. 561 et 562 tribui cauponae primariae, vulgo Plathanae (cauponae alteri) continuantur, similiterque deinde v. 564 ΠΑΝΔ. id est Α scripsi, ubi vulgo est ΠΑΝΔ. Β. et v. 565 ΠΛΑΘ. νὴ Δία τάλαινα. ΠΑΝΔ. (i. e. Α.) νὼ δὲ δεισάσα γέ που, ubi erat ΠΑΝΔ. Α. νὴ Δία τάλαινα. ΠΑΝΔ. Β. νὼ δὲ δείσασαί γέ που κτλ. — V. 567 τὰς] τούς. — V. 568 seqq. personarum distributio incerta, ego nihil novavi, nisi quod v. 577. 578 Plathanae dedi, qui vulgo continuantur cauponae primariae. — V. 574 εἴς] ἐς. — V. 580 fort. οὐκ ἂν γενοίμην Ἡρακλῆς. ΔΙΟ. Ἀ, μηδαμῶς. — V. 595 κἀκβαλεῖς] καὶ βαλεῖς. — V. 597 ἔσται] 'στίν. — V. 607 μὴ πρόσιτον.] οὐ μὴ πρόσιτον; — ib. καὶ μάχει;] μαχεῖ; — V. 608 Σκεβλύας] Σκεβλίας. — V. 611 προσέτ' ἀλλότρια] πρὸς τἀλλότρια. — ib. ΑΙ.] ΞΑΝ. — V. 612 ΔΙΟ.] ΑΙ. — V. 618 βασανίσω] βασανίζω. — V. 645 fort. ΑΙ. καὶ δὴ 'πάταξά σ'. ΞΑΝ. οὐ μὰ τὸν Δί' ἐμοὶ δοκεῖς. ΑΙ. Ἀλλ' εἶμ'. — V. 655 εἴπ' εἰ προτιμᾷς οὐδέν;] ἐπεὶ προτιμᾷς γ' οὐδέν. — V. 659 Πυθῶν'] Πύθων'. — V. 663 fortasse Dionysi potius quam Aeaci est, ut παρέχω sit scribendum pro πάρεχε. — V. 664 ἤλγησέν τις] ἤλγησέ τις. Deinde fort. ὃς Αἰγαίους ἔχεις πρῶνας ἢ γλαυκᾶς μεδέεις ἁλὸς ἐν βένθεσιν. — V. 670 αὐτὸς ὑμᾶς, fort. ὕμας αὐτός. — V. 673 νοῆσαι] ποιῆσαι. — V. 682 ἐπὶ βάρβαρον ἑζομένη πέταλον antiquitus jam depravata, mihi poeta videtur scripsisse: ὀπὶ βάρβαρον ἡδομένη πίτυλον. — V. 683 ἕως] ὡς. — V. 684 κελαδεῖ] ῥύζει. — V. 711 ψευδονίτρου, fort. ψευδολίτρου. — V. 724 fort. trajiciendus hoc modo: ἀλλὰ καλλίστοις ἁπάντων, ὡς δοκεῖ, νομισμάτων ἔν τε τοῖς Ἕλλησι καὶ τοῖς βαρβάροισι πανταχοῦ, καὶ μόνοις ὀρθῶς κοπεῖσι καὶ κεκωδωνισμένοις χρώμεθ' οὐδὲν κτλ. — V. 730 προσελοῦμεν] προυσελοῦμεν. sed genuina scriptura videtur προζελοῦμεν esse secundum Arcadum dialectum. — Post v. 737 plura deesse videntur. — V. 746 λάθρᾳ] λάθρα. — V. 758 perturbatus videtur ordo versuum: conjicio:

τίς οὗτος οὔνδον ἐστὶ θόρυβος χἠβοή;
ΑΙ. ἃ πρᾶγμα, πρᾶγμα μέγα κεκίνηται, μέγα
ἐν τοῖς νεκροῖσι καὶ στάσις πολλὴ πάνυ,

καὶ λοιδορησμὸς Αἰσχύλου κεὐριπίδου.
ΞΑΝ. ἐκ τοῦ; ΑΙ. νόμος τις κτλ. —

V. 770 conjeci: ὡς ὢν κράτιστος τὴν τέχνην· νῦν δ' εὐθέως, ὅτε δὴ κατῆλθ' Εὐριπίδης. — V. 772 τοῖσι βαλλαντιοτόμοις] τοῖς βαλαντιητόμοις. — V. 795 τὸ χρῆμ'] τί χρῆμ'. — V. 800 καὶ πλαίσια ξύμπηκτα. ΞΑΝ. πλινθεύσουσι γῆν; ΑΙΑ. καὶ] καὶ πλαίσια ξύμπηκτα πλινθεύσουσί γε καί. — V. 810 post φύσεις ποιητῶν unus alterve versus excidit, eratque de Euripide sermo. — V. 815 ὀξύλαλον παρίδῃ θήγοντος ὀδόντα] ὀξυλάλου περ ἴδῃ θήγοντος ὀδόντας. — V. 818 ἱππολόφων, fort. ὑψιλόφων. — V. 819 σκινδαλάμων] σχινδαλάμων. — V. 822 χαίταν] χαίτην. — V. 838 ἀπύλωτον] ἀθύρωτον. — V. 853 ἄναγε] ἄπαγε. — V. 855 Post hunc versum Aeschyli aliquod dictum videtur excidisse. — V. 857 πρέπει] θέμις. — V. 863 Δία] Δί. — V. 881 ῥήματα, conjeci ῥεύματα vel ῥήγματα. — V. 888 ἐπίθες λαβὼν δὴ καὶ σύ] ἴθι νυν ἐπίθες δὴ καὶ σύ. — V. 890 σου] σοι. — V. 891 δὴ] νυν. — V. 896 τινὰ] τίνα. — V. 897 ἐμμέλειαν vulgo deest. — V. 901 λέξαι] λέξειν. — V. 917 ἄρ'] γάρ. — V. 918 καθοῖτο, fort. καθῆτο. — V. 930 ῥάδι' ἦν] ῥάδιον. — V. 936 ποῖ' ἄττ' ἐστὶν ἄττ', fort. ποῖ' ἐστὶν σύ γ' ἄττ'. — V. 947 ΔΙΟ.] ΑΙΣ. — ἦν σοι, fort. ᾔδεις (ᾔδης). — V. 964 κἀμοὺς] καμοῦ γ'. — V. 965 Μανῆς] Μάγνης. — V. 985 τρύβλιον] τρυβλίον. — V. 991 Μελιτίδαι] Μελητίδαι. Fort. Μελιτιάδαι ut olim apud Aelian. V. H. XIII. 15 legebatur, nisi totum vocabulum tollendum. Nullo modo Μελητίδαι ferendum, nam nomen hoc ab eadem radice descendit, unde Βλιτομάμμας deductum est. — V. 994 lacunam indicavi. — V. 1001 ἄξεις, fort. οἴξεις. — V. 1010 ταῦτ'] τοῦτ'. — V. 1024 εἵνεκα] οὕνεκα. — V. 1028 ἡνίκ' ἤκουσα περὶ Δαρείου τεθνεῶτος. Poeta scripsisse videtur ἡνίκ' ἀνῆκ' ὅσσα πρὶν Δαρείου τεθνεῶτος, ubi ὅσσα propter sequens vocabulum πρὶν producitur, nam ὀστᾶ minus quidem placet. — ἤκουσα] ἀπηγγέλθη. — V. 1038 ἐπιδήσειν, fort. ἐπιθήσειν. — V. 1058 χρῆν] χρή. — V. 1066 περιειλάμενος] περιειλόμενος. — V. 1073 ῥυππαπαῖ] ῥυππαπαί. — V. 1076 νῦν δ' ἀντιλέγει κοὐκέτ' ἐλαύνων πλεῖ δευρὶ καὖθις ἐκεῖσε] νῦν δ' ἀντιλέγειν κοὐκέτ' ἐλαύνειν | καὶ πλεῖν δευρὶ καὖθις ἐκεῖσε. — V. 1084 ὑπογραμματέων] ὑπὸ γραμματέων. — V. 1086 ἐξαπατώντων τὸν δῆμον ἀεί fort. subditius est. — V. 1089 ὥστε γ' ἀφανάνθην] ωστ' ἐπαφανάνθην. — V. 1106 ἀνὰ δ' ἔρεσθον] ἀναδέρεσθον. — V. 1119 σου] σοι. — V. 1122 mihi suspectus est. — V. 1129. 1130 ΑΙ.] ΔΙΟ. — V. 1130 ταῦτα πάντα γ'] πάντα ταῦτά γ'. — V. 1132 ΑΙ. Ὁρᾷς ὅτι ληρεῖς; ΕΥΡ. ἀλλ' ὀλίγον γέ μοι μέλει. hunc versum hic inserui, vulgo legitur post 1135 personis in hoc modum indicatis: ΑΙ. ὁρᾷς ὅτι ληρεῖς. ΔΙΟ. ἀλλ' ὀλίγον γέ μοι μέλει. — V. 1134 πρὸς τρισὶν ἰαμβείοισι προσοφείλων, conjeci πρὸς τρισὶν ἰάμβοις ἴσσα προσοφείλων. — V. 1135 οὐράνιον] οὐράνιόν γ'. — V. 1144 ΑΙ.] ΔΙΟ. — ib. ἐκεῖνον, fort. ἐκείνως. — V. 1149 οὗτως] οὕτω γ'. — V. 1168 λάθρα] λάθρᾳ. —

V. 1175—77 Aeschylo tribui, vulgo 1175. 1176 sunt Bacchi, v. 1177 Aeschyli. — V. 1202 *θυλάκιον*, fort. *θύλακον*. — V. 1220 *δοκεῖς*] *δοκεῖ*. — V. 1235 *ἀπόδος*] *ἀπόδου*. — V. 1243 *ἔα αὐτόν, ὦ τάν*.] *ἔασον, ὦ τᾶν*. — V. 1245 *ἀπολεῖς*] *ἀπολεῖ σ'*. — V. 1256 *ἔτι νυνί*, fort. *ἔτι καὶ νῦν*. — V. 1265 *ἰὴ κόπον*] *ἰήκοπον* et sic deinceps. — V. 1270 *μάνθανέ μου*] *μάνθανε*. — V. 1286 fort. ubique *φλαττοθραττο φλαττοθράτ* scribendum. — V. 1287 *δυσαμεριᾶν*] *δυσαμερίαν*. — V. 1305 *τούτων*] *τοῦτον*. — V. 1307 *ταῦτ'*] *τάδ' ἔστ'*. — V. 1311 *νοτίοις*] *νοτίαις*. — V. 1315 *ἱστότονα*, fort. *ἱστόπονα*. — ib. *καὶ*, vulgo deest. — V. 1323 et 1324 videntur ex uno versu orti, qui fortasse ita scriptus erat:

τί δέ; τοῦτον πόδ' ὁρᾷς; ΔΙΟ. ὁρῶ.

— V. 1343 *τέρα*] *τέρατα*. — V. 1348 *εἱειειειλίσσουσα*] *εἱειειειειειλίσσουσα*. — V. 1356 *ἀλλ' ὦ Κρῆτες Ἴδας τέκνα*, fort. *ἀλλ' ὦ τέκν' Ἴδας τέκνα*. — V. 1357 *τόξα τε*] *τόξα*. — V. 1362 *διπύρους*, fort. *ἀμφιπύρους*. — V. 1363 *ὀξυτάτας*] *ὀξυτάταιν*. — Post. v. 1373 unus v. excidisse videtur. cf. v. 1486 et 1495. — V. 1366 *ὅπερ ἐξελέγξει τὴν ποίησιν νῷν μόνον*] *ὅσπερ γ' ἐλέγξει τὴν ποίησιν νῷν μόνος*. — V. 1367 cancellis sepsi. — V. 1390 *ἦν*] *ἤν'*. — V. 1391 *ἱερόν*] *ἱρόν*. — V. 1394 *κακόν*] *κακῶν*. — V. 1399 *τοιοῦτον*] *τοιοῦτο*. — V. 1405 *εἰσέθηκε*] *εἰσήνεγκε*. — V. 1410 *μόνον*] *μόνα*. Post hunc versum haud dubie plura omissa sunt incuria librariorum. — V. 1411 *φίλοι*] *σοφοί*. — V. 1424 *ΠΛΟΥ.*] *ΕΥΡ.* — V. 1428 *πέφυκε*] *φανεῖται*. — V. 1432 cancellis sepsi, non 1431 ut vulgo. — V. 1433 *ἐκτραφῇ*] *ἐκτρέφῃ*. — V. 1437—1441 pariter atque 1452. 1453 alieni sunt, sed inter se arcte cohaerent, substituti enim sunt antiquitus in locum v. 1446—1450. — V. 1450 *τἀναντί' ἂν πράττοντες*] *τἀναντία πράξαντες*. — V. 1453 *τί δαὶ σύ; τί λέγεις*] *τί δαὶ λέγεις σύ;* — V. 1455 *μισεῖ κάκιστα, τοῖς πονηροῖς ἥδεται.*] *μισεῖ κάκιστα. ΑΙΣ. τοῖς πονηροῖς δ' ἥδεται;* — V. 1456—1458 Aeschylo vindicavi, vulgo v. 1456 Dionyso, v. 1457. 1458 Aeschylo tribuuntur. — V. 1459 *σίσυρα*] *σισύρα*. — V. 1465 *ἀπορίαν δὲ τὸν πόρον*, conjicio *τὸν φόρον*. — V. 1466 nisi exciderunt quaedam, scribendum certe *εὖ, νῦν δ' ὁ δικαστὴς αὐτὰ καταπίνει μόνος* pro *εὖ, πλήν γ'*. — V. 1478 *κῴδιον*] *κώδιον*. — V. 1480 *ἵνα ξενίσω 'γώ σφω πρὶν ἀποπλεῖν. ΔΙΟ. εὖ λέγεις*] *ἵνα ξενίσω σφὼ πρὶν ἀποπλεῖν· ΔΙΟ. εὖ τοι λέγεις*. — V. 1497 *τουτουσί*] *τουτί*. Pluto *βρόχους* tradit Aeschylo ascensuro. — V. 1516 *τὸν ἐμὸν παράδος Σοφοκλεῖ τηρεῖν κἀμοὶ σῴζειν*. Poeta scripsisse videtur nihil nisi:

τὸν ἐμὸν παράδος τούτῳ τηρεῖν.

ultimis vocabulis cum glossae *Σοφοκλεῖ σῴζειν* adscriptae essent, interpolatus deinde est locus. Quod in scholiis legitur ad h. v. *τῷ Σοφοκλεῖ δηλονότι ὁ Εὐριπίδης* partim ad hunc versum, partim ad v. 1520 spectat. — V. 1525 *ἱερὰς*] *ἱρὰς*. — V. 1530 *τῇ δὲ πόλει*] *τῇ τε πόλει*.

ECCLESIAZUSAE.

In Personarum Indice *ΑΝΗΡ Α* et *Β* addidi post *Ο ΚΑΤΑΘΕΙΣ* et *Ο ΜΗ ΚΑΤΑΘΕΙΣ.* Ceterum *ΑΝΗΡ Α* non videtur alius esse quam vicinus Blepyri (*ΑΝΗΡ ΤΙΣ*), et *ΑΝΗΡ Β* non diversus a Chremete: sicut etiam *ΔΕΣΠΟΤΗΣ* non est alius atque ipse Blepyrus. In Argum. I. *πώγωνας περιθέτους*] *πώγωνας περιθέτους ποιοῦνται.* — *μία δὲ*] *μία δή.* — Argum. II. v. 2 conjicio *ἀνέρων προκαθίζειν γενομένης ἐκκλησίας περιθεμένας πώγωνας κτλ.* — V. 8 *ἐκέλευσέ τ' εἰς κοινὸν φέρειν τὰ χρήματα καὶ χρῆσθ' ἅπασιν ἐξ ἴσου ταῖς οὐσίαις καὶ ταῖς γυναιξὶ μετατίθεσθαι τοὺς νόμους.*] *ἐκέλευσέ τ' εἰς τὸ κοινὸν εἰσφέρειν ὅλα τὰ χρήματ' ἄνδρας· ὡς κεκρίσθαι τοῖς νόμοις.*

V. 4 *ἄπο*, fort. *ὕπο.* — V. 9 *πλησίος*] *πλησίον.* — V. 23 *δεῖ τὰς ἑτέρας πως κἀγκαθεζομένας λαθεῖν*, conjicio *δεῖ τὰς ἑταίρας* (i. e. factiosas) *κἀγκ. λ.* — V. 26 *λαθεῖν*] *λαβεῖν.* — V. 29 *τυγχάνει*] *τυγχάνῃ.* — V. 30. 31 Choro tribui, vulgo *ΓΥ. Α.* cf. v. 43. Prodeunt enim mulieres passim, sed dimidia tantum chori pars, urbanae mulieres: rusticae postea demum accedunt. — V. 32 *ἐγρηγόρειν*] *ἐγρηγόρη.* — V. 34 *θρυγανῶσα*] *τρυγονῶσα.* Fort. *θυργανῶσα*, vid. Hesych. *θυργανᾶν· κρίνειν.* ubi corr. *κρούειν.* — V. 35 *ΓΥ. Α.*] *ΓΥ. Β.* — V. 41 *ΠΡΑ.*] *ΓΥ. Α.* — V. 43 *ΧΟΡ.*] *ΠΡΑ.* — V. 47 *ΠΡΑ. κἀμοί*, vulgo haec mulieri *Α.* continuantur et *καί μοι* legitur. — V. 49 *ΓΥ. Α.*] *ΓΥ. Β.* — V. 51 tribui Praxagorae, vulgo est mulieris *Β.* — V. 54 *ΓΥ. Β.*] *ΓΥ. Γ.* In editionibus in tota hac scena usque ad v. 284 plurimae mulieres (*ΓΔΕΖΗΘΙ*) loquentes inducuntur, ego sermones duabus tantum tribui, est autem distributio, si a paucis locis discesseris, certa. — V. 64 *ἐχραινόμην* scripsi, vulgo *ἐχλιαινόμην.* cf. Bekk. An. I. 72. 28: *χραίνεσθαι πρὸς ἥλιον· τὸ λεγόμενον ὑπὸ τῶν πολλῶν ἐπικαίειν τῷ ἡλίῳ.* — V. 77 *λάθρᾳ*] *λάθρα.* — V. 78 *ἐκείνων*] *ἐκεῖνο.* — V. 81 hic locus in codicibus et editionibus gravi vitio deturpatus est: sequuntur enim vulgo versus sex 99—104: *ΠΡΑ. ἀλλ' ἄγεθ'* — *ΓΥ. Α. Νὴ τὸν Δί'* — *καταντικρύ.* quos ipso totius loci consilio perspecto post v. 98 (104 vulgo) inserui. Exciderunt antiquitus hi sex versus, marginique additi sunt, postea librarius, cum restituere in ordinem vellet, similitudine verborum deceptus non ante versum 105 *τούτου γέ τοι*, sed ante versum 82 *ταυτί γε τοι* inseruit. — V. 85 *ἀρὰς*] *ἄρα.* Intelliguntur solennes preces et dirae, a quibus conciones inchoabant. — V. 86 *μοι*] *μου.* — V. 103 *με*] *σε.* — V. 117 *προμελετήσωμεν*] *προμελετήσαιμεν.* — V. 128 *γαλῆν. πάριτ' ἐς*] *γαλῆν, πάριθ' ἐς.* — V. 130 *παριὼν* corruptum, latet nomen proprium viri vel agnomen, conjeci *Παίων* vel *Πρίων.* — V. 140 et 141 videntur alteri mulieri tribuendi. — V. 141 *τοσαῦτ' ἂν*] *τοσαῦτά γ'.* — V. 163—165 et 167. 168 fortasse aliquis tribuat mulieri *Α.* — V. 167 Epigonus non videtur diversus ab Epigene, qui infra v. 931 memoratur, et fortasse hic potius locus corrigendus, quam ille. Deinde

possis etiam scribere: ἐκεῖνον· ἐμβλέψασα γάρ. — V. 184 ἀλλὰ τόν γ' Ἀγύρριον, fort. ἀλλὰ καὶ τὸν Ἀγ. — V. 190 ὠνόμασας, fort. ὤμοσας. — V. 192 νῦν] νυν. — V. 194 ἀπολεῖν, conjicio ἀπολεῖσθ'. — V. 200 νῦν εἰσὶ] νῦν δ' εἰσί. — V. 202 ὀρίζεται corruptum. Dindorf hic plene interpunxit et deinde versum excidisse putat. — V. 209 πείθησθε, fort. πίθησθε, et similiter infra 239. — V. 213 inter *ΓΥΝ. A* et *B* distribui, vulgo uni *ΓΥΝ. B.* tribuitur. — V. 219 εἴ πού τι] εἰ τοῦτο. — V. 220 περιειργάζετο.] περιειργάζετο; — V. 227 οἶνον φιλοῦσ' εὔζωρον, ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ] τὸν οἶνον εὔζωρον φιλοῦσ' ὥσπερ πρὸ τοῦ. — V. 239 ταῦτ' ἐὰν] ταῦτα κἄν. — V. 253 τρύβλια] τρυβλία. — V. 261 fort. hic versus est mulieri *B.* tribuendus, ut reliqua deinceps sint mulieris *A.* — V. 270 ἄνδρ' ἐθεᾶσθ'] ἄνδρα θεᾶσθ'. — V. 271 μέλλοι] μέλλει. — V. 274 ἀκριβῶς ἦτε] ἀκριβώσητε. — V. 282 εἴωθ' ἐκεῖ haud dubie corruptum, deinde fort. ὥστ' ἀποτρέχειν ἔχουσι μηδὲ πάτταλον. — V. 286 fort. ἐξολίσθῃ. ἡμῖν ὁ κίνδυνος γὰρ κτλ. — V. 298 πλησίοι] πλησίον. — V. 306 φέρων] λαβών. — V. 309 ἄρτον αὖον] ἄρτον **. — V. 347 σίσυραν] σισύραν. — V. 366 Ἀντισθένην] Ἀντισθένη. — V. 381 νῦν ἦλθον, fort. νῦν δὴ ἦλθον. — V. 382 οὐδέν' ἄλλον ἢ] οὐδὲν ἄλλο γ' ἤ. — V. 397 προθεῖναι] καθεῖναι. — V. 404 μ' ἐχρῆν] με χρῆν. — V. 417 ἂν ἡμῶν] ἡμῶν. — Post v. 453 versus excidisse videtur, vel scribendum ἀλλὰ πολλὰ κἀγαθὰ ποιεῖν, ἕτερά τε τὰς γυναῖκας εὐλόγει. — V. 433 νοῦν γὰρ, fort. νοῦν ἄρ'. — V. 448 οὐ μαρτύρων] οὐ μαρτύρων γ'. — V. 455 σε] γε. — V. 456 αὐταῖς] ταύταις. — V. 458 ἅπαντ' ἄρ' αὐταῖς] ἅπαντά τ' αὐταῖς. — V. 514 κεῖται καὶ δὴ] κατάκειται δή. — V. 526 οὐ δῆτα, τάλαν, ἔγωγε.] οὐ δὴ τάλαιν' ἔγωγε. — V. 532 ἐνταῦθα, malim ἐνταυθί. — V. 551 ᾔδεισθα] ᾔδησθα. — V. 562 *ΑΝΗΡ.*] *ΒΛΕ.* — V. 563 μηδ' ἀφέλῃ, fort. μἀφέλῃ. — V. 564 *ΒΛΕ.*] *ΑΝΗΡ.* — V. 568 ψεύσεται, fort. ψεύδεται. — V. 569 ὥστε σέ γέ μοι μαρτυρεῖν, fort. ὥστε σέ τε συμμαρτυρεῖν. — V. 571 Fort.:

Νῦν δή σε πυκνὴν φρένα δεῖ φιλόσοφόν τ' ἐγείρειν.

versus Archilocheo similis, qualis extat in Vespis 1526. — V. 573 κοινῇ γὰρ ἐπ' εὐτυχίαισιν, malim κοιναῖς γὰρ ἐπ' εὐτυχίαις. — V. 574 γνώμης] γλώττης. — πολίτην δῆμον, conjicio πολιτῶν δῆμον. — V. 587 ἀρχῆς, fort. ἀρετῆς. — V. 603 Blepyro tribui, vulgo inter Praxagoram et Blepyrum hemistichia sunt dispertita. — V. 612 ξυγκαταδαρθών videtur a grammatico ad versum redintegrandum additum. — V. 615 πῶς ουν οὐ] πῶς οὖν, εἰ. — V. 622 τοῦ μὴ ξυγκαταδαρθεῖν, conjicio τοῦ σοὶ ξυγκ. quae Praxagora Blepyro dicit, tum alterum his verbis compellat: καὶ σοὶ τοιοῦτον ὑπάρχει. — V. 631 *ΠΡΑ.*, fort. *ΑΝΗΡ.* — τοῖς μικροῖς, conjeci τοῖς σιμοῖς. — V. 640 ἁγνὼς] ἄγνως. — V. 643 ἐκεῖνος] ἐκεῖνον. — V. 646. 647. 648 *ΠΡΑ.*, fort. *ΑΝΗΡ*, ut deinde v. 649 et dimidium v. 650 Praxagorae sit. — V. 647 αὐτοῦ, malim αὐτὸν. — V. 648 τἂν] γ' ἄν. — V. 650 ἐπεπόνθειν] ἐπεπόνθη. — V. 652 λιπαρῷ] λι-

παρῶς. — V. 658 *AN.* — *ΠΡΑ.*, vulgo totus versus Praxagorae tribuitur. — ταύτην] ταύτῃ. — V. 659 εἵνεκα] οὕνεκα. — V. 665 ταύτης] ταύτην. — V. 669 partim Blepyro, partim Praxagorae dedi, vulgo omnia Praxagorae sunt. — V. 670 δώσει, fort. δώσεις. — V. 671 κομιεῖται, fort. κομιεῖ τι. — V. 674 συρρήξασ᾽, conjicio συνερέψασ᾽. — V. 675 εἰς ἀλλήλους, fort. εἰς ἀλλήλων. — V. 710 πάνυ Blepyrus et alter ille una dicere videntur. — V. 719 *AN.* et 721 *ΠΡΑ.*, vulgo omnia Praxagorae tribuuntur. — V. 720 αὐταί] αὗται. — Post v. 727 vulgo legitur (*ΧΟΡΟΥ*). *ΑΝΗΡ Α.* ἐγὼ δ᾽ ἵν᾽ εἰς ἀγοράν γε τὰ σκεύη φέρω, προχειριοῦμαι κἀξετάσω τὴν οὐσίαν. χώρει σὺ δεῦρο κτλ. at nova scena inde a v. 730 demum incipit, itaque scripsi *ΑΝΗΡ.* ἐγὼ δ᾽ ἵν᾽ — οὐσίαν. *ΧΟΡΟΥ. ΑΝΗΡ Α.* χώρει σὺ δεῦρο. Ceterum *AN. A.* qui deinde loquitur, est vicinus ille Blepyri, qui modo cum illo et Praxagora erat collocutus, contra *ΑΝΗΡ Β.* non diversus videtur a Chremete. — V. 735 ὡς] οὐδ᾽. — V. 748 ᾽γὼ οὐδέποτ᾽] οὐδέποτέ γ᾽. — V. 752 πρίν, fort. πρὶν ἄν. — V. 756 οὔτι μή fort. cum Fritzschio εἰπέ μοι. — V. 760 aperte corruptus; conjeci: *AN. B.* Κακοδαίμων ἀρεῖς; *AN. A.* Νὴ τὸν Δία τὸν σωτῆρ᾽, ἀποίσω. *AN. B.* Δαιμονᾷς. — V. 779 Δία] Δί. — V. 796 ἕνης] ἕνης. — V. 799 τάν] τᾶν. — V. 800 cancellis sepsi, est enim antiqua dittographia. — V. 802 ἄπει μ᾽ Fritzsche, v. ἄπειμ᾽. — V. 810 αὐτοῖσιν, fort. ἀστοῖσιν. — ib. τι] τί. — V. 816 ἐψηφισάμεσθ᾽] ἐψηφισάμεθ᾽. — V. 837 ὅπου] ὅποι. — V. 838 ἐπινενασμέναι] ἐπινενησμέναι. — V. 841 κρατῆρας ἐγκιρνᾶσιν, αἱ μυροπώλιδες ἑστᾶσ᾽] κρατῆρα συγκιρνᾶσιν, αἱ μυροπώλιδες, ἑστᾶσ᾽. — V. 846 Σμοῖος] Σμοιός. — V. 847 τρύβλια] τρυβλία. — V. 857 πρὶν ἄν γ᾽] πρίν γ᾽ ἄν. — V. 858 τὰν] τᾶν. — V. 864 καταγελῶσι, conjicio κἀπελῶσι. — V. 873 τοῖσδε δέ, fort. τοισδεδί. — V. 877 *ΧΟΡΟΥ* vulgo deest. — V. 896 πεπείραις] πεπείροις. — V. 898 τῶν φίλων] τὸν φίλον. — V. 900 ταῖσιν] ταῖς. — V. 906 ἐκπέσοι, fort. ἐκπέσοι γε. — V. 910 fort. ψυχρὸν εὕροις καὶ προσελκύσαιο ... — V. 913 μοι fort. delendum. — V. 914 βέβηκε· κἄτ᾽ — ἀλλ᾽ οὔ με] βέβηκε καὶ τἄλλ᾽ οὐδέν με. — V. 917 σαυτῆς, fort. τῶν σαυτῆς. — V. 920 λάμβδα] λάβδα. — V. 921 *ΝΕΑΝΙΣ* praemisi, vulgo hi tres versus vetulae continuantur. — V. 924 *ΓΡ. Α.*] *ΝΕΑΝΙΣ.* — V. 926—929 non potui probabili ratione emendare, itaque personarum distinctionem quamvis aperte falsam in his quatuor versibus servavi, additis tamen cancellis. Sed in sequentibus correxi: V. 930 *ΝΕΑΝΙΣ. ΓΡ. Α. ΝΕΑΝΙΣ*] *ΓΡ. Α. ΝΕΑΝΙΣ. ΓΡ. Α.* — V. 932 *ΓΡ. Α.*] *ΝΕΑΝΙΣ.* — V. 933 *ΝΕΑΝΙΣ.*] *ΓΡ. Α.* — V. 934 *ΓΡ. Α.*] *ΝΕΑΝΙΣ.* — V. 935 *ΝΕΑΝΙΣ*] *ΓΡ. Α.* et adolescentulae huic continuavi etiam v. 936, cui vulgo nota *ΝΕΑΝΙΣ* praemittitur. Ceterum pro σὺ fort. σοὶ praestat. — V. 950 μένειν] μενεῖν. — V. 951 seq. adolescentulae continuavi, vulgo *ΓΡ. Α.* praemittitur. — ᾽μεμνήμεθα] μεμνήμεθα. — V. 954 ξύνευνέ μοι] ξύνευνός μοι. — V. 969 *ΝΕΑΝΙΣ* et v. 973 *ΝΕΑΝΙΑΣ* addidi

cum Engero et Beerio, vulgo haec omnia Juveni tribuebantur. — V. 1006 *ἀλλ' οὐδ'*] *ἀλλ' οὐκ.* — *ἐμῶν*] *ἐτῶν.* — V. 1014 et 1027 *ΓΡ. Α.*] *ΓΡ. Β.* — V. 1037 *ποῖ τοῦτον ἕλκεις ἄνδρα; τὸν ἐμαυτῆς ἄγω.*] *ποῖ τοῦτον ἕλκεις σύ; τὸν ἐμαυτῆς εἰσάγω.* — V. 1065 *ΓΡΑΥΣ Γ.* videtur non diversa esse a *ΓΡ. Α.*, redit enim haec denuo, sed turpiore etiam habitu, vid. v. 1078, juvenis autem agnoscit jam v. 1071. — V. 1067 *γραῦ*] *γε.* — V. 1075 *σ' οὐδέ ποτ'*] *οὐδέ ποτέ σ'.* — V. 1077 *σε δεῖ*] *σ' ἔδει.* — V. 1086 *ἦστε*] *ἦτε.* — V. 1094 *ἑλκόμενός εἰμ'*] *ἑλκόμενος εἴμ'.* — V. 1104 *συνείρξομαι*] *συννήξομαι.* — V. 1105 *ὅμως* corruptum videtur, conjeci *αἰτῶ.* — V. 1108 *τήνδ'*] *τὴν.* — Post v. 1111 *ΧΟΡΟΥ* vulgo deest. — V. 1112 *ἐγὼ* aperte vitiosum, vid. v. 1116. — V. 1113 *αὐτή τε μοι*, fort. *αὐτή τ' ἐμή.* — V. 1114 *ὑμεῖς ϑ'*] *ὑμεῖς δ'.* — V. 1117 *μεμύρισμαι*] *μεμύρωμαι.* Post h. v. unus alterve versus excidit, sicut etiam quae leguntur v. 1123. 1124 sensu carent, ut illa quoque vel corrupta sint, vel quaedam deesse videantur, quamquam tenendum est, ministram Baccho sauciam ista dicere. — V. 1144—48 hero tribui, vulgo ancillae continuantur. — V. 1149. 50 ancillae dedi, vulgo chori sunt omnia, quae sequuntur. — V. 1165 *ὑπανακινεῖν*, fort. *ὑπαποκινεῖν.* — V. 1166 *ΔΕΣ. Τοῦτο δρῶ. ΧΟΡ.*] *ΗΜΙΧ. τοῦτο δρῶ. ΗΜΙΧ.* Praeterea *νῦν* cancellis sepsi, quamquam locus ne sic quidem integer est. — V. 1168 *λοπαδοτέμαχος σελαχογαλεο-*] *λεπαδοτεμαχοσελαχογαλεο-.* — V. 1173 *κεφαλλιο-*] *εγκεφαλο-.* — V. 1176 *τρύβλιον*] *τρυβλίον.* — V. 1178 praemittitur *ΗΜΙΧ.*, v. 1179 *ΧΟΡ.*, quae abjeci, cum illae notae sint plane perversae: nam versus hi arctissime inter se cohaerent. Etenim sic statuendum est inde a v. 1163 usque ad v. 1179 coryphaeum chori canere, tum versus extremos 1180—82 universum canere chorum. Sed in haec artis metricae arcana, quae cum scenicis antiquitatibus arctissime conjuncta sunt, non licet hic accuratius inquirere. — V. 1179 *ἰαὶ ἰαί*] *ἰαί, εὐαί.* — V. 1180 *εὐοῖ εὐαῖ* scripsi pro *εὐοῖ εὐαί* et sic in proximis versibus. ceterum v. 1182 malim

ὦ εὐαῖ εὐαῖ εὐαῖ

quae clausula decet exitum comoediae.

PLUTUS.

Argum. II. III. V. VI ex editione Schol. Parisina adjeci. — Argum. IV. Dind. *καὶ* ante *τὸν υἱὸν* et deinde *δι' αὐτῆς* cancellis sepserat. — Argum. VI. v. 8 lacunam indicavi, Dindorf *ἡ δ' ἀναφανεῖσ' ἄφνω.* — ib. *διεκώλυεν*] *διεκώλυσεν.* — V. 9 *ὅμως*] *οὕτως.*

V. 21 *ἀφελών γε*] *ἀφελὼν τόν.* — V. 26 *οὔ τι*] *οὔ σε.* — V. 42 *ἐκέλευε*] *ἐκέλευσε.* — V. 50 *χρόνῳ*] *βίῳ.* — V. 55 *ἡμῶν*, fort. *ἡμῖν.* — V. 56 *πότερον σαυτὸν ὅστις εἶ, φράσεις, ἢ ταπὶ τούτοις δρῶ;*] *πρότερον σ. ὅ. εἶ φράσον, ἢ τ. τ. δρῶ.* — V. 66 *τὰν*] *τἄν.* — V. 70 conjicio *ἄπειμ', ἵν' ἐκεῖϑεν ἐκτραχηλισϑῇ πεσών. ἀλλ' ἔρρε ταχέως. ΧΡΕ. Μηδαμῶς. οὔκουν ἐρεῖς;* pro *αἶρε* et personis aliter dis-

tributis. — V. 78 *ΚΑΡ.*] *ΧΡΕ.* — V. 80 *ΧΡΕ.*] *ΚΑΡ.* — V. 98 ἑόρακά πω, fort. ἑόρακ᾽ ἐγώ. — V. 112 σοὶ δ᾽, fort. σὺ δ᾽. — V. 119 ὡς, τὰ τούτων μῶρ᾽ ἐπεὶ πύθοιτ᾽ ἄν, ἐπιτρίψει με.] ὡς τὰ τούτων μῶρ᾽ ἔμ᾽ εἰ πύθοιτ᾽ ἂν ἐπιτρίψειε. sed fort. praestat: ὡς ἐπεὶ τὰ μῶρ᾽ ἔπη πύθοιτ᾽ ἂν ἐπιτρίψει με. — V. 160—168 Chremylo tribuebantur soli, ego huic et Carioni dedi. — V. 166 κναφεύει] γναφεύει. — κῴδια] κώδια. — V. 170—180 Carioni soli tribuebantur, dedi huic et Chremylo, quamquam nonnulla in his incerta. — V. 197 αὑτῷ, fort. εἶναι. — V. 207 ὠνόμασέν μου] ὠνόμασέ μου. — V. 208 μή νυν] μὴ νῦν. — V. 225 ἐνταυθοῖ] ἐνταυθί. — V. 227 τὸ κρεάδιον] κρεάδιον. — V. 245 οὐκ ἐπέτυχες πώποτε, fort. ἔτυχες οὐδεπώποτε. — V. 249 σὲ] σε. — V. 271 ἡμᾶς, fort. ἔπειτ᾽. — V. 281 cancellis sepsi. — V. 286 ἧμιν] ἡμίν. — V. 293 βληχώμενοι, fort. βληχωμένων. — V. 300 καταδαρθέντα] καταδαρθόντα. — V. 309 σὲ] σε. — V. 316 ἄγ᾽] ἀλλ᾽. — V. 318 λάθρᾳ] λάθρα. — V. 322 *ΧΟΡΟΥ* deest. — V. 329 εἵνεκα] οὕνεκα. — V. 343 ἐρῶ· νὴ τοὺς θεούς, ὦ Βλ.] ἐρῶ νὴ τοὺς θεούς· ὦ Βλ. — V. 354 τὸ δ᾽ αὖ] τό τ᾽ αὖ. — V. 361 τοιουτονί· *ΒΛΕ.* φεῦ.] τοιοῦτο. *ΒΛΕ.* φεῦ. — V. 368 ἐπίδηλον τὶ πεπανούργηκ᾽ ὅτι] ἐπίδηλόν τι πεπανουργηκότι. — V. 375 ἐθέλει] ἐθέλεις. — V. 377 ὦ τάν] ὦ τᾶν. — V. 401 βλέψαι ποιῆσαι νώ — *ΒΛΕ.* τίνα βλέψαι; fort. βλέψαι ποιῆσαι — *ΒΛΕ.* νὼ τίνα βλέψαι; — V. 402 ὡς τὸ] ὥς περ. — V. 406 ἐχρῆν, fort. σ᾽ ἐχρῆν. — V. 408 οὐδὲν ἔτ᾽ ἔστ᾽] οὐδὲν ἔστ᾽. — V. 431 σοι τὸ βάραθρον] τὸ βάραθρόν σοι. — V. 445 καὶ μὴν λέγω, fort. καὶ μὴν ὃ λέγω. — V. 450 excidisse post hunc versum aliquid videtur, fortasse ποίαν δὲ λόγχην ἢ μάχαιραν ἢ δόρυ. — V. 464 νομίζετε] νομίζετον. — V. 465 ἀνθρώποις] ἀνθρώπους. — V. 476 et 478 *ΧΡΕ.*] *ΒΛΕ.* — V. 483 *ΧΡΕ.*] *ΒΛΕ.* — V. 484 *ΒΛΕ.*] *ΧΡΕ.* — V. 485 fort. οὐκ ἂν φθάνοιτο τοῦτο πράττοντες. τί γὰρ κτλ. — V. 493 βούλευμα] βούλημα. — V. 505 οὔκουν εἶναί φημ᾽, εἰ παύσαι ταῦτ᾽ ἀμβλέψας ποθ᾽ ὁ Πλοῦτος, ὁδὸν ἥν τις] οὐκοῦν εἶναί φημ᾽, εἰ παύσαι ταύτην βλέψας π. ὁ. Π. ὁδὸν ἥντιν᾽. Possis etiam οὐκ εἶναί φημ᾽ εἰ παύσειεν ταῦτ᾽ ἀμβλέψας . . . ἥν τις. — V. 516 fort. ἣν ἐξῇ ζῆν ἀργοῖς οὖσιν, τούτων πάντων τ᾽ ἀμελῆσαι. — V. 521 παρ᾽ ἀπίστων ἀνδραποδιστῶν] παρὰ πλείστων ἀνδραποδιστῶν, nisi forte scrib. παρὰ λῃστῶν ἀνδραποδιστῶν. — V. 531 ἔσται τούτων πάντων] ἐστιν πάντων τούτων. — V. 545 θράνου] θράνους. — V. 563 ἤδη τοίνυν, fort. τοίνυν ἤδη. Deinde conjicio: ὅτι κοσμιότης οἰκεῖ μετ᾽ ἐμοῦ, μετὰ τοῦ Πλούτου δ᾽ ἐνυβρίζειν. — V. 565 a Dindorfio ejectum revocavi, sed cancellis sepsi. — V. 572 ἀτὰρ οὐχ ἧττόν γ᾽ οὐδὲν κλαύσει, fort. ἀτὰρ οὐχ ἥττονά γ᾽ ἧτταν κλαύσει. — V. 573 ἀναπείθειν] ἀναπείσειν. — V. 578 χαλεπὸν πρᾶγμ᾽ ἐστὶ δίκαιον, conjeci χαλεπὸν πάντως τὸ δίκαιον. — V. 582 σε διδάξω, fort. ἀποδείξω. — V. 584 subditicius videtur. — V. 586 et 592 κοτίνῳ] κοτινῷ. — V. 596 προσάγειν κατὰ μῆνα] κατὰ μῆν᾽ ἀποπέμπειν. — V. 608 ἐνταυθοῖ] ἐνταυθί. — V. 613 ἐγὼ γοῦν] ἔγωγ᾽ οὖν. — V. 626 εὐτρεπισμένα] ηὐτρεπι-

σμένα. — V. 627 *ΧΟΡΟΥ* deest. — V. 641 ἀπαγγελεῖ] ἀγγέλλεται. — V. 660 θυλήματα] προθύματα. — V. 661 μέλανος] πέλανος. — V. 669 παρήγγειλ' ἐγκαθεύδειν] παρήγγειλεν καθεύδειν. — V. 673. 683. 694 ἀθάρας] ἀθάρης. — V. 688 ᾔσθετό που] ᾐσθάνετο. Alias conjeci ᾔσθεθ' ὁμοῦ λεπτὸν ψόφον. — V. 689 τὴν χεῖρ' ὑπερῆρε] τὴν χεῖρ' ὑφήρει. — V. 695 ἀνεπαλλόμην] ἀνεπαυόμην. — V. 697 γέλοιον] γελοῖον. — V. 701 μέν γ' ἐπακολουθοῦσ'] μέν τις ἀκολουθοῦσ'. — V. 702 ὑπηρυθρίασε, fort. ὑπερηρυθρίασε. — V. 721 ἐκστρέψας, fort. ἐκτρίψας. — V. 725 ἵν' ἐπομνύμενον παύσω σε τῆς ἐκκλησίας, fort. ἵν' ὑπομνύμενον παύσω σε ταῖς ἐκκλησίαις. — V. 771 *ΧΟΡΟΥ* deest. — V. 772 κλεινὸν πέδον, fort. κλεινὴν πόλιν. — V. 781 ἐπεδίδουν] ἐνεδίδουν. — V. 788 χαίρετε] χαίρετον. — V. 800 Δεξίνικός γ'] Δεξίνικος. — V. 802 *ΧΟΡΟΥ* deest. — V. 806 οὕτω τὸ πλουτεῖν ἐστιν ἡδὺ πρᾶγμα δὴ ejectum a Dindorfio restitui, sed cancellis sepsi. — V. 823 fort. deleta part. ἵνα scribendum: ἕπου δὲ μετ' ἐμοῦ παιδάριον· πρὸς τὸν θεὸν ἴωμεν. — V. 824 usque ad 891 Carionis nomen substitui, ubi Chremyli legebatur, similiterque inde a v. 901—933 ubi item Chremylus praefigebatur, scripsi *ΔΙΚ.* Praeterea v. 840 et 841 continuavi Justo, quod Hirschig quoque vidit, vulgo *ΧΡΕΜ.* ἀλλ' οὐχὶ νῦν. *ΔΙΚ.* ἀνθ' ὧν κτλ. et v. 896 *ΔΙΚ.* κακόδαιμον, ὀσφραίνει τι; *ΚΑΡ.* τοῦ ψύχους κτλ. scripsi, vulgo *ΧΡΕΜ.* κακόδαιμον, ὀσφραίνει τι; *ΔΙΚ.* τοῦ ψύχους κτλ. — V. 839 αὐχμὸς γὰρ ὢν τῶν σκευαρίων μ' ἀπώλεσεν aperte interpolatus; intelligi poterat: αὐχμὸς γὰρ ἦν τῶν σκευαρίων τ' ἀπωλία qua forma pro ἀπώλεια etiam Plato comicus usus est: sed mihi quidem poeta spripsisse videtur: αὐχμὸς γὰρ ἡ σκευωρίαν τ' ἀπώλεσα. ubi αὐχμὸς adjectivum est, velut idem Plato in Hyperbolo dixit αὐχμότατος. — V. 848 item interpolatus: poeta fortasse scripsit: καὶ ταῦτ' ἀναθήσων ἐνθάδ' ἦλθες; *ΔΙΚ.* Νὴ Δία. — V. 853 πολυφόρῳ, schol. fort. πολυτρόπῳ legit, sed latet aliud quid. — V. 884 Εὐδάμου] Εὐδήμου. — V. 928 ταῦτα πάντα] πάντα ταῦτα. — V. 954 *ΧΟΡΟΥ* deest. — V. 955 *ΚΑΡ.*] *ΧΡΕ.* — V. 979 πάντ' ἂν ἀνθυπηρέτουν] ταὐτὰ πάντ' ὑπηρέτουν. — V. 993 ἀλλ' οὐχὶ νῦν ὁ βδελυρὸς ἔτι] ἀλλ' οὐχὶ νῦν ἔθ' ὁ βδελυρός. — V. 994 πολὺ μεθέστηκεν πάνυ, haud dubie corrigendum π. μ. τρόπου. — V. 1004 ἔπειτα πλουτῶν, fort. ἐπίμεστα πλουτῶν. — V. 1011 βάτιον] φάττιον. Fort. βάβιον. cf. Phot. Bibl. p. 341 B: Βάβια δὲ οἱ Σύροι καὶ μάλιστα οἱ ἐν Δαμάσκῳ τὰ νεογνὰ καλοῦσι παιδία, ἤδη δὲ καὶ τὰ μειράκια ἀπὸ τῆς παρ' αὐτοῖς νομιζομένης Βαβίας θεοῦ. — V. 1013 μεγάλοισι νὴ Δία] μεγάλοις ὀχουμένην. — V. 1018 παγκάλας] παγκάλους. — V. 1019 δραχμάς, fort. δαρχμάς. — V. 1027 ποιήσῃ] ποιήσει. — V. 1029 ἀντ' εὖ ποιεῖν] ἀντευποιεῖν. — V. 1033 νῦν δέ σ'] νυνδί σ'. — V. 1037 τηλίας] τηλία. — V. 1042 *ΧΡΕ.* σέ φησιν.] *ΓΡΑΥΣ.* τί φησιν; — V. 1044 fort. τάλαιν' ἔγωγε τῆς ὕβρεως· ὑβρίζομαι. — V. 1055 ποῖ, exspectaveris ποῦ. — V 1078 τοῦτ' ἐπέτρεψ' ἐγώ] τοῦτό γ' ἐπέτρεπον.

— V. 1078 seqq. aperte corrupti. Conjeci sed dubitanter: *οὐκ ἄν ποτ' ἄλλῳ τοῦτ' ἐπέτρεψ' ἐγώ. ΧΡΕ. πόθεν; Νῦν δ' ἄπιθι χαίρων συλλαβὼν τὴν μείρακα. ΓΡ. Οἶδ' οἶδα τὸν νοῦν· οὐκέτ' ἀξιοῖς ἴσως εἶναι μετ' ἐμοῦ· τίς δ' οὐπιτρέψων ἐστί, τίς;* — V. 1097 Videntur antea quaedam excidisse, nam anum rediisse plane erat significandum. — *ΧΟΡΟΥ* deest. — V. 1108 *τρύβλιον*] *τρυβλίον*. — V. 1110 *γίγνεται*] *τέμνεται*. — V. 1116 *ἔτι θύει*] *ἐπιθύει*. — V. 1117 *τότε*, fort. *τέως*. — V. 1119 *κἀπιτέτριμμαι*] *κἀποτέτριμμαι*. — V. 1128 *ἦν*] *ἧς*. — V. 1131 *ὀδύνη σε περὶ τὰ σπλάγχν' ἔοικέ τις στρέφειν.*] *ὀδύνη σε πρὸς τὰ σπλάγχν' ἔοικ' ἐπιστρέφειν.* — V. 1138 *ἐκφορά.*] *ἔκφορα*. — V. 1140 *ἐγώ σ' ἂν*] *ἐγώ σε*. — V. 1171 *ΧΟΡΟΥ* deest. — V. 1173 fort. *ἀφ' οὗ γὰρ ἀναβλέπειν ὁ Πλοῦτος ἤρξατο*. — V. 1187 *καταμένειν*] *καταμενεῖν*. — V. 1190 *ἐλθὼν*] *ἥκων*.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΟΡΝΙΘΕΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.
ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.
ΤΡΟΧΙΛΟΣ, θεράπων Ἔποπος.
ΕΠΟΨ.
ΧΟΡΟΣ ΟΡΝΙΘΩΝ.
ΦΟΙΝΙΚΟΠΤΕΡΟΣ.
[ΚΗΡΥΚΕΣ.]
ΙΕΡΕΥΣ.
ΠΟΙΗΤΗΣ.
ΧΡΗΣΜΟΛΟΓΟΣ.
ΜΕΤΩΝ γεωμέτρης.
ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ.
ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΠΩΛΗΣ.
ΑΓΓΕΛΟΙ.
ΙΡΙΣ.
(ΚΗΡΥΞ.)
ΠΑΤΡΑΛΟΙΑΣ.
ΚΙΝΗΣΙΑΣ διθυραμβοποιός.
ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.
ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.
ΠΟΣΕΙΔΩΝ.
ΤΡΙΒΑΛΛΟΣ.
ΗΡΑΚΛΗΣ.
ΟΙΚΕΤΗΣ Πεισθεταίρου.

ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ.

I.

Δύο εἰσὶν Ἀθήνηθεν ἐκκεχωρηκότες πρεσβῦται διὰ τὰς δίκας. πορεύονται δὲ πρὸς τὸν Τηρέα ἔποπα γενόμενον, πευσόμενοι παρ' αὐτοῦ ποία ἐστὶ πόλις εἰς κατοικισμὸν βελτίστη. χρῶνται δὲ τῆς ὁδοῦ καθηγεμόσιν ὀρνέοις, ὁ μὲν κορώνῃ, ὁ δὲ κολοιῷ. ὀνομάζονται δὲ ὁ μὲν Πεισθέταιρος, ὁ δὲ Εὐελπίδης, ὃς καὶ πρότερος ἄρχεται. ἡ σκηνὴ ἐν Ἀθήναις. τὸ δρᾶμα τοῦτο τῶν ἄγαν δυνατῶς πεποιημένων.

Ἐδιδάχθη ἐπὶ Χαβρίου διὰ Καλλιστράτου ἐν ἄστει, ὃς ἦν δεύτερος τοῖς Ὄρνισι, πρῶτος Ἀμειψίας Κωμασταῖς, τρίτος Φρύνιχος Μονοτρόπῳ. ἔστι δὲ λε΄. φοβερὰ δὲ τότε τοῖς Ἀθηναίοις τὰ πράγματα. τό τε γὰρ ναυτικὸν ἀπώλετο περὶ Σικελίαν, Λάμαχος οὐκ ἔτι ἦν, Νικίας ἐτεθνήκει, Δεκέλειαν ἦσαν τειχίσαντες Λακεδαιμόνιοι, Ἆγις ὁ Λακεδαιμονίων στρατηγὸς περιεκάθητο τὴν Ἀττικήν, Ἀλκιβιάδης τὰ Λακεδαιμονίων ἐφρόνει καὶ ἐκκλησιάζων συνεβούλευε τὰ χρηστὰ Λακεδαιμονίοις. ταῦτα αἱ Ἀθηναίων συμφοραί, διὰ ταῦτα αἱ Ἀθηναίων φυγαί. καὶ ὅμως οὐκ ἀπείχοντο τοῦ κακοπραγμονεῖν καὶ συκοφαντεῖν.

II.

ΑΛΛΩΣ.

Τῆς τῶν Ἀθηναίων πολιτείας τὸ μέγιστον ἦν κλέος αὐτόχθοσι γενέσθαι, καὶ αὕτη φιλοτιμία πρώτη τὸ μηδέπω μηδεμιᾶς πόλεως φανείσης αὐτὴν πρῶτον ἀναβλαστῆσαι. ἀλλὰ τῷ χρόνῳ ὑπὸ προεστώτων πονηρῶν καὶ πολιτῶν δυσχερῶν ἀνετέτραπτο, καὶ διωρθοῦτο πάλιν. ἐπὶ οὖν τοῦ Δεκελεικοῦ πολέμου, πονηρῶν τινῶν τὰ πράγματα ἐγχειρισθέντων, ἐπισφαλὴς γέγονεν ἡ παρ' αὐτῶν κατάστασις. καὶ ἐν μὲν ἄλλοις δράμασι διὰ τῆς κωμῳδικῆς ἀδείας ἤλεγχεν Ἀριστοφάνης τοὺς κακῶς πολιτευομένους, φανερῶς μὲν οὐδαμῶς, οὐ γὰρ ἐπὶ τούτου ἦν, λεληθότως δέ, ὅσον ἀνῆκεν ἀπὸ κωμῳδίας προσκρούειν. ἐν δὲ τοῖς Ὄρνισι

καὶ μέγα τι διανενόηται. ὡς γὰρ ἀδιόρθωτον ἤδη νόσον τῆς πολιτείας νοσούσης καὶ διεφθαρμένης ὑπὸ τῶν προεστώτων, ἄλλην τινὰ πολιτείαν αἰνίττεται καὶ προεστῶτας ἑτέρους, ὡσανεὶ τῶν ὄντων κακῶν καθεστώτων· οὐ μόνον δὲ τοῦτο, ἀλλὰ καὶ τὸ σχῆμα ὅλον καὶ τὴν φύσιν, εἰ δέοι, συμβουλεύει μετατίθεσθαι πρὸς τὸ ἠρεμαίως βιοῦν. καὶ ἡ μὲν ἀπότασις αὕτη. τὰ δὲ κατὰ θεῶν βλάσφημα ἐπιτηδείως ᾠκονόμηται. καινῶν γάρ φησι τὴν πόλιν προσδεῖσθαι θεῶν, ἀφροντιστούντων τῆς κατοικίας Ἀθηνῶν τῶν ὄντων καὶ παντελῶς ἠλλοτριωκότων αὐτοὺς τῆς χώρας. ἀλλ᾽ ὁ μὲν καθόλου στόχος τοιοῦτος. ἕκαστον δὲ τῶν κατὰ μέρος οὐκ εἰκῇ, ἀλλ᾽ ἄντικρυς Ἀθηναίων καὶ τῶν παρ᾽ αὐτοῖς ἐγχειριζομένων τὰ κοινὰ ἐλέγχει τὴν φαύλην διάθεσιν, ἐπιθυμίαν ἐγκατασπείρων τοῖς ἀκούουσιν ἀπαλλαγῆναι τῆς ἐνεστώσης μοχθηρᾶς πολιτείας. ὑποτίθεται γὰρ περὶ τὸν ἀέρα πόλιν, τῆς γῆς ἀπαλλάσσων· ἀλλὰ καὶ βουλὰς καὶ συνόδους ὀρνίθων, ταῖς Ἀθηναίων δυσχεραίνων. ἀλλὰ καὶ ὅσα παίζει, ἐπίσκοπον, ἢ ψηφισματογράφον, ἢ τοὺς λοιποὺς εἰσάγων, οὐχ ἁπλῶς, ἀλλὰ γυμνοῖ τὰς πάντων προαιρέσεις, ὡς αἰσχροκερδείας ἕνεκεν χρηματίζονται. εἶθ᾽ ὕστερον καὶ τὸ θεῖον εἰς ἀπρονοησίαν κωμῳδεῖ. τὰ δὲ ὀνόματα τῶν γερόντων πεποίηται, ὡς εἰ πεποιθοίη ἕτερος τῷ ἑτέρῳ καὶ ἐλπίζοι ἔσεσθαι ἐν βελτίοσι. τινὲς δέ φασι τὸν ποιητὴν τὰς ἐν ταῖς τραγῳδίαις τερατολογίας ἐν μὲν ἄλλοις διελέγχειν, ἐν δὲ τοῖς νῦν τὴν τῆς Γιγαντομαχίας συμπλοκὴν ἕωλον ἀποφαίνων, ὄρνισιν ἔδωκε διαφέρεσθαι πρὸς θεοὺς περὶ τῆς ἀρχῆς.

Ἐπὶ Χαβρίου τὸ δρᾶμα καθῆκεν εἰς ἄστυ διὰ Καλλιστράτου· εἰς δὲ Λήναια τὸν Ἀμφιάραον ἐδίδαξε διὰ Φιλωνίδου. λάβοι δ᾽ ἄν τις τοὺς χρόνους ἐκ τῶν πέρυσι γενομένων ἐπὶ Ἀριμνήστου τοῦ πρὸ Χαβρίου. Ἀθηναῖοι γὰρ πέμπουσι τὴν Σαλαμινίαν, τὸν Ἀλκιβιάδην μετασταλλόμενοι ἐπὶ κρίσει τῆς τῶν μυστηρίων ἐκμιμήσεως. ὁ δὲ ἄχρι μὲν Θουρίου εἵπετο τοῖς μεθήκουσιν, ἐκεῖθεν δὲ δρασμὸν ποιησάμενος εἰς Πελοπόννησον ἐπεραιώθη. τῆς δὲ μετακλήσεως μέμνηται καὶ Ἀριστοφάνης, ἀποκρύπτων μὲν τὸ ὄνομα, το δὲ πρᾶγμα δηλῶν ἐν οἷς γέ φησι

μηδαμῶς
ἡμῖν παρὰ θάλατταν, ἵν᾽ ἀνακύψεται,
κλητῆρ᾽ ἄγουσ᾽ ἕωθεν ἡ Σαλαμινία.

III.

Δύο πρεσβῦται Ἀθηναίων Πεισθέταιρος καὶ Εὔελπις τὴν συκοφαντίαν φεύγοντες τὴν Ἀθήνησι, μετανίστασθαι δοκιμάζουσι καὶ κολοιὸν καὶ κορώνην πριάμενοι παραγίνονται πρὸς ὄρνιθας τῆς παρ' αὐτοῖς ἐπιθυμοῦντες διαγωγῆς. οἱ δὲ ὄρνιθες τὸ μὲν πρῶτον ἀρνεῖσθαί φασιν, εἰ μετὰ ἀνθρώπων πολεμίων ὄντων οἰκήσουσι· μαθόντες δὲ ὕστερον, ἃ ὠφεληθήσονται, συγχωροῦσι μένειν αὐτούς· οἱ δὲ πόλιν κτίσαντες ἐν τῷ ἀέρι, Νεφελοκοκκυγίαν ὠνόμασαν· ἀλλ' οὐδὲ ταύτην ἀνενόχλητον ἐῶσιν οἱ Ἀθηναῖοι. μάντεις γὰρ καὶ χρησμολόγοι φοιτῶσι, λαβεῖν τι βουλόμενοι· ἐν οἷς καὶ Μέτων. οὗτοι δὲ πάντες ἀποπέμπονται ἄπρακτοι. τελευταῖον δὲ καὶ θεοί, διὰ τὸ μὴ ἐᾶσθαι τὸν καπνὸν τῶν ἱερείων ἀνιέναι, λιμῷ φθειρόμενοι πρεσβεύονται πρὸς τοὺς ὄρνιθας. ὁ δὲ σκοπὸς τοῦ δράματος, διασῦραι πάλιν τοὺς Ἀθηναίους ὡς φιλοδίκους· ἡ δὲ σκηνὴ ἐν πέτραις καὶ ὀρνέοις· ἐγράφη δὲ μετὰ τὸν Ἀλκιβιάδην ὑπὸ τῆς Σαλαμινίας νεὼς μεταπεμφθῆναι διὰ τὴν περικοπὴν τῶν Ἑρμῶν καὶ φυγεῖν εἰς Λακεδαίμονα.

IV.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Διὰ τὰς δίκας φεύγουσιν Ἀθήνας δύο τινές·
οἳ πρὸς τὸν ἔποπα, τὸν λεγόμενον Τηρέα,
ἐλθόντες ἠρώτων ἀπράγμονα πόλιν.
εἷς δ' ὄρνις ἔποπι συμπαρὼν μετὰ πλειόνων
πτηνῶν διδάσκει, τί δύνατ' ὀρνίθων γένος,
καὶ πῶς, ἐάν περ κατὰ μέσον τὸν ἀέρα
πόλιν κτίσωσι, τῶν θεῶν τὰ πράγματα
αὐτοὶ παραλήψοντ'. ἐκ δὲ τοῦδε φάρμακον
πτέρυγάς τ' ἐποίουν· ἠξίωσαν δ' οἱ θεοί,
ἐπίθεσιν οὐ μικρὰν ὁρῶντες γενομένην.

ΟΡΝΙΘΕΣ.

ΕΥΕ. Ὀρθὴν κελεύεις, ᾗ τὸ δένδρον φαίνεται;
ΠΕΙ. διαρραγείης· ἥδε δ' αὖ κρώζει πάλιν.
ΕΥΕ. τί, ὦ πονήρ', ἄνω κάτω πλανύττομεν;
ἀπολούμεθ' ἄλλως τὴν ὁδὸν προφορουμένω.
ΠΕΙ. τὸ δ' ἐμὲ κορώνῃ πειθόμενον τὸν ἄθλιον
ὁδοῦ περιελθεῖν στάδια πλεῖν ἢ χίλια.
ΕΥΕ. τὸ δ' ἐμὲ κολοιῷ πειθόμενον τὸν δύσμορον
ἀποσποδῆσαι τοὺς ὄνυχας τῶν δακτύλων.
ΠΕΙ. ἀλλ' οὐδὲ ποῖ γῆς ἐσμὲν οἶδ' ἔγωγ' ἔτι.
ΕΥΕ. ἐντευθενὶ τὴν πατρίδ' ἂν ἐξεύροις σύ που;
ΠΕΙ. οὐδ' ἂν μὰ Δία γ' ἐντεῦθεν Ἐξηκεστίδης.
ΕΥΕ. οἴμοι. ΠΕΙ. σὺ μέν, ὦ τάν, τὴν ὁδὸν ταύτην ἴθι.
ΕΥΕ. ἦ δεινὰ νὼ δέδρακεν οὐκ τῶν ὀρνέων,
ὁ πινακοπώλης Φιλοκράτης μελαγχολῶν,
ὃς τώδ' ἔφασκε νῷν φράσειν τὸν Τηρέα,
τὸν ἔποφ', ὃς ὄρνις ἐγένετ' ἐκ τῶν ὀρνέων·
κἀπέδοτο τὸν μὲν Θαρρελείδου τουτονὶ
κολοιὸν ὀβολοῦ, τηνδεδὶ τριωβόλου.
τὼ δ' οὐκ ἄρ' ἤστην οὐδὲν ἄλλο πλὴν δάκνειν.
καὶ νῦν τί κέχηνας; ἔσθ' ὅποι κατὰ τῶν πετρῶν
ἡμᾶς ἔτ' ἄξεις; οὐ γάρ ἐστ' ἐνταῦθά τις
ὁδός. ΠΕΙ. οὐδὲ μὰ Δί' ἐνταῦθά γ' ἀτραπὸς οὐ-
δαμοῦ.
ΕΥΕ. ἥδ' ἡ κορώνη τῆς ὁδοῦ τι λέγει πέρι.
οὐ ταὐτὰ κρώζει. ΠΕΙ. μᾶλλα νῦν τε καὶ τότε.

ΕΥΕ. τί δὴ λέγει περὶ τῆς ὁδοῦ; ΠΕΙ. τί δ' ἄλλο γ' ἢ
βρύκουσ' ἀπέδεσθαί φησί μου τοὺς δακτύλους;
ΕΥΕ. οὐ δεινὸν οὖν δῆτ' ἐστὶν ἡμᾶς δεομένους
ἐς κόρακας ἐλθεῖν καὶ παρεσκευασμένους,
ἔπειτα μὴ 'ξευρεῖν δύνασθαι τὴν ὁδόν;
ἡμεῖς γάρ, ὦνδρες οἱ παρόντες ἐν λόγῳ,
νόσον νοσοῦμεν τὴν ἐναντίαν Σάκᾳ·
ὁ μὲν γὰρ ὢν οὐκ ἀστὸς εἰσβιάζεται,
ἡμεῖς δὲ φυλῇ καὶ γένει τιμώμενοι,
ἀστοὶ μετ' ἀστῶν, οὐ σοβοῦντος οὐδενὸς
ἀνεπτόμεθ' ἐκ τῆς πατρίδος ἀμφοῖν τοῖν ποδοῖν,
αὐτὴν μὲν οὐ μισοῦντ' ἐκείνην τὴν πόλιν
τὸ μὴ οὐ μεγάλην εἶναι φύσει κεὐδαίμονα
καὶ πᾶσι κοινὴν ἐναποτῖσαι χρήματα.
οἱ μὲν γὰρ οὖν τέττιγες ἕνα μῆν' ἢ δύο
ἐπὶ τῶν κραδῶν ᾄδουσ', Ἀθηναῖοι δ' ἀεὶ
ἐπὶ τῶν δικῶν ᾄδουσι πάντα τὸν βίον.
διὰ ταῦτα τόνδε τὸν βάδον βαδίζομεν,
κανοῦν δ' ἔχοντε καὶ χύτραν καὶ μυρρίνας
πλανώμεθα ζητοῦντε τόπον ἀπράγμονα,
ὅποι καθιδρυθέντε διαγενοίμεθ' ἄν.
ὁ δὲ στόλος νῷν ἐστι παρὰ τὸν Τηρέα
τὸν ἔποπα, παρ' ἐκείνου πυθέσθαι δεομένω,
εἴ που τοιαύτην εἶδε πόλιν ᾗ 'πέπτατο.
ΠΕΙ. οὗτος. ΕΥΕ. τί ἔστιν; ΠΕΙ. ἡ κορώνη μοι πάλαι
ἄνω τι φράζει. ΕΥΕ. χὠ κολοιὸς οὑτοσὶ
ἄνω κέχηνεν ὡσπερεὶ δεικνύς τί μοι·
κοὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ ἔστιν ἐνταῦθ' ὄρνεα.
εἰσόμεθα δ' αὐτίκ', ἢν ποιήσωμεν ψόφον.
ΠΕΙ. ἀλλ' οἶσθ' ὃ δρᾶσον; τῷ σκέλει θένε τὴν πέτραν.
ΕΥΕ. σὺ δὲ τῇ κεφαλῇ γ', ἵν' ᾖ διπλάσιος ὁ ψόφος.

ΠΕΙ. σὺ δ' οὖν λίθῳ κόψον λαβών. ΕΥΕ. πάνυ γ', εἰ δοκεῖ.
παῖ παῖ. ΠΕΙ. τί λέγεις, οὗτος; τὸν ἔποπα παῖ καλεῖς;
οὐκ ἀντὶ τοῦ παιδός σ' ἐχρῆν ἐποποῖ καλεῖν;
ΕΥΕ. ἐποποῖ. ποιήσεις τοί με κόπτειν αὖθις αὖ;
ἐποποῖ. ΤΡΟ. τίνες οὗτοι; τίς ὁ βοῶν τὸν δεσπότην;
ΕΥΕ. Ἄπολλον ἀποτρόπαιε, τοῦ χασμήματος.
ΤΡΟ. οἴμοι τάλας, ὀρνιθοθήρα τουτωί.
ΕΥΕ. οὕτως τι δεινὸν οὐδὲ κάλλιον λέγειν.
ΤΡΟ. ἀπολεῖσθον. ΕΥΕ. ἀλλ' οὐκ ἐσμὲν ἀνθρώπω. ΤΡΟ. τί δαί;
ΕΥΕ. Ὑποδεδιὼς ἔγωγε, Λιβυκὸν ὄρνεον.
ΤΡΟ. οὐδὲν λέγεις. ΕΥΕ. καὶ μὴν ἐροῦ τὰ πρὸς ποδῶν.
ΤΡΟ. ὁδὶ δὲ δὴ τίς ἐστὶν ὄρνις; οὐκ ἐρεῖς;
ΠΕΙ. Ἐπικεχοδὼς ἔγωγε Φασιανικός.
ΕΥΕ. ἀτὰρ σὺ τί θηρίον ποτ' εἶ πρὸς τῶν θεῶν;
ΤΡΟ. ὄρνις ἔγωγε δοῦλος. ΕΥΕ. ἡττήθης τινὸς
ἀλεκτρυόνος; ΤΡΟ. οὔκ, ἀλλ' ὅτε περ ὁ δεσπότης
ἔποψ ἐγένετο, τότε γενέσθαι μ' ηὔξατο
ὄρνιν, ἵν' ἀκόλουθον διάκονόν τ' ἔχῃ.
ΕΥΕ. δεῖται γὰρ ὄρνις καὶ διακόνου τινός;
ΤΡΟ. οὗτός γ', ἅτ', οἶμαι, πρότερον ἄνθρωπός ποτ' ὤν,
τοτὲ μὲν ἐρᾷ φαγεῖν ἀφύας Φαληρικάς·
τρέχω 'π' ἀφύας λαβὼν ἐγὼ τὸ τρύβλιον.
ἔτνους δ' ἐπιθυμεῖ, δεῖ τορύνης καὶ χύτρας·
τρέχω 'πὶ τορύνην. ΕΥΕ. τροχίλος ὄρνις οὑτοσί·
οἶσθ' οὖν ὃ δρᾶσον, ὦ τροχίλε; τὸν δεσπότην
ἡμῖν κάλεσον. ΤΡΟ. ἀλλ' ἀρτίως νὴ τὸν Δία
εὕδει καταφαγὼν μύρτα καὶ σέρφους τινάς.
ΕΥΕ. ὅμως ἐπέγειρον αὐτόν. ΤΡΟ. οἶδα μὲν σαφῶς

ὅτι ἀχθέσεται, σφῷν δ' αὐτὸν εἵνεκ' ἐπεγερῶ.
ΠΕΙ. κακῶς σύ γ' ἀπόλοι', ὥς μ' ἀπέκτεινας δέει.
ΕΥΕ. οἴμοι κακοδαίμων, χὠ κολοιός μ' οἴχεται
ὑπὸ τοῦ δέους. ΠΕΙ. ὦ δειλότατον σὺ θηρίον,
δείσας ἀφῆκας τὸν κολοιόν. ΕΥΕ. εἰπέ μοι,
σὺ δὲ τὴν κορώνην οὐκ ἀφῆκας καταπεσών;
ΠΕΙ. μὰ Δί' οὐκ ἔγωγε. ΕΥΕ. ποῦ γάρ ἐστιν;
ΠΕΙ. ἀπέπτατο.
ΕΥΕ. οὐκ ἆρ' ἀφῆκας· ὦγάθ', ὡς ἀνδρεῖος εἶ.
ΕΠ. ἄνοιγε τὴν ὕλην, ἵν' ἐξέλθω ποτέ.
ΕΥΕ. ὦ Ἡράκλεις, τουτὶ τί ποτ' ἐστὶ θηρίον;
τίς ἡ πτέρωσις; τίς ὁ τρόπος τῆς τριλοφίας;
ΕΠ. τίνες εἰσί μ' οἱ ζητοῦντες; ΕΥΕ. οἱ δώδεκα θεοὶ
εἴξασιν ἐπιτρῖψαί σε. ΕΠ. μῶν με σκώπτετον
ὁρῶντε τὴν πτέρωσιν; ἦν γάρ, ὦ ξένοι,
ἄνθρωπος. ΕΥΕ. οὐ σοῦ καταγελῶμεν. ΕΠ. ἀλ-
λὰ τοῦ;
ΠΕΙ. τὸ ῥάμφος ἡμῖν σου γέλοιον φαίνεται.
ΕΠ. τοιαῦτα μέντοι Σοφοκλέης λυμαίνεται
ἐν ταῖς τραγῳδίαισιν ἐμὲ τὸν Τηρέα.
ΕΥΕ. Τηρεὺς γὰρ εἶ σύ; πότερον ὄρνις ἢ ταῶς;
ΕΠ. ὄρνις ἔγωγε. ΕΥΕ. κᾆτά σοι ποῦ τὰ πτερά;
ΕΠ. ἐξερρύηκε. ΕΥΕ. πότερον ὑπὸ νόσου τινός;
ΕΠ. οὔκ, ἀλλὰ τὸν χειμῶνα πάντα τὤρνεα
πτερορρυεῖ τε καὖθις ἕτερα φύομεν.
ἀλλ' εἴπατόν μοι, σφὼ τίν' ἐστόν; ΕΥΕ. νώ;
βροτώ.
ΕΠ. ποδαπὼ τὸ γένος; ΕΥΕ. ὅθεν αἱ τριήρεις αἱ καλαί.
ΕΠ. μῶν ἡλιαστά; ΕΥΕ. μάλλὰ θατέρου τρόπου,
ἀπηλιαστά. ΕΠ. σπείρεται γὰρ τοῦτ' ἐκεῖ
τὸ σπέρμ'; ΕΥΕ. ὀλίγον ζητῶν ἂν ἐξ ἀγροῦ λάβοις.
ΕΠ. πράγους δὲ δὴ τοῦ δεομένω δεῦρ' ἤλθετον;

ΕΥΕ. σοὶ ξυγγενέσθαι βουλομένω. ΕΠ. τίνος πέρι;
ΕΥΕ. ὅτι πρῶτα μὲν ἦσθ᾽ ἄνθρωπος, ὥσπερ νώ, ποτέ,
κἀργύριον ὠφείλησας, ὥσπερ νώ, ποτέ,
κοὐκ ἀποδιδοὺς ἔχαιρες, ὥσπερ νώ, ποτέ·
εἶτ᾽ αὖθις ὀρνίθων μεταλλάξας φύσιν,
καὶ γῆν ἐπέπτου καὶ θάλατταν ἐν κύκλῳ,
καὶ πάνθ᾽ ὅσαπερ ἄνθρωπος ὅσα τ᾽ ὄρνις φρονεῖς·
ταῦτ᾽ οὖν ἱκέται νὼ πρὸς σὲ δεῦρ᾽ ἀφίγμεθα,
εἴ τινα πόλιν φράσειας ἡμῖν εὔερον,
ὥσπερ σίσυραν ἐγκατακλινῆναι μαλθακήν.
ΕΠ. ἔπειτα μείζω τῶν Κραναῶν ζητεῖς πόλιν;
ΕΥΕ. μείζω μὲν οὐδέν, προσφορωτέραν δὲ νῷν.
ΕΠ. ἀριστοκρατεῖσθαι δῆλος εἶ ζητῶν. ΕΥΕ. ἐγώ;
ἥκιστα· καὶ τὸν Σκελλίου βδελύττομαι.
ΕΠ. ποίαν τιν᾽ οὖν ἥδιστ᾽ ἂν οἰκοῖτ᾽ ἂν πόλιν;
ΕΥΕ. ὅπου τὰ μέγιστα πράγματ᾽ εἴη τοιαδί·
ἐπὶ τὴν θύραν μου πρῴ τις ἐλθὼν τῶν φίλων
λέγοι ταδί· πρὸς τοῦ Διὸς τοὐλυμπίου,
ὅπως παρέσει μοι καὶ σὺ καὶ τὰ παιδία
λουσάμενα πρῴ· μέλλω γὰρ ἑστιᾶν γάμους·
καὶ μηδαμῶς ἄλλως ποιήσῃς· εἰ δὲ μή,
μή μοι τότε γ᾽ ἔλθῃς, ὅταν ἐγὼ πράττω κακῶς.
ΕΠ. νὴ Δία ταλαιπώρων γε πραγμάτων ἐρᾷς.
τί δαὶ σύ; ΠΕΙ. τοιούτων ἐρῶ κἀγώ. ΕΠ. τίνων;
ΠΕΙ. ὅπου ξυναντῶν μοι ταδί τις μέμψεται
ὥσπερ ἀδικηθεὶς παιδὸς ὡραίου πατήρ·
καλῶς γέ μου τὸν υἱόν, ὦ Στιλβωνίδη,
εὑρὼν ἀπιόντ᾽ ἀπὸ γυμνασίου λελουμένον
οὐκ ἔκυσας, οὐ προσεῖπας, οὐ προσηγάγου,
οὐκ ὠρχιπέδισας, ὢν ἐμοὶ πατρικὸς φίλος.
ΕΠ. ὦ δειλακρίων σὺ τῶν κακῶν οἵων ἐρᾷς.
ἀτὰρ ἔστι γ᾽ ὁποίαν λέγετον εὐδαίμων πόλις

παρὰ τὴν ἐρυθρὰν θάλατταν. ΕΥΕ. οἴμοι, μηδαμῶς
ἡμῖν γε παρὰ θάλατταν, ἵν' ἀνακύψεται
κλητῆρ' ἄγουσ' ἕωθεν ἡ Σαλαμινία.
Ἑλληνικὴν δὲ πόλιν ἔχεις ἡμῖν φράσαι;
ΕΠ. τί οὐ τὸν Ἠλεῖον Λέπρεον οἰκίζετον
ἐλθόνθ'; ΕΥΕ. ὁτιὴ νὴ τοὺς θεοὺς ὃς οὐκ ἰδὼν
βδελύττομαι τὸν Λέπρεον ἀπὸ Μελανθίου.
ΕΠ. ἀλλ' εἰσὶν ἕτεροι τῆς Λοκρίδος Ὀπούντιοι,
ἵνα χρὴ κατοικεῖν. ΕΥΕ. ἀλλ' ἔγωγ' Ὀπούντιος
οὐκ ἂν γενοίμην ἐπὶ ταλάντῳ χρυσίου.
οὗτος δὲ δὴ τίς ἔσθ' ὁ μετ' ὀρνίθων βίος;
σὺ γὰρ οἶσθ' ἀκριβῶς. ΕΠ. οὐκ ἄχαρις ἐς τὴν τριβήν·
οὗ πρῶτα μὲν δεῖ ζῆν ἄνευ βαλλαντίου.
ΕΥΕ. πολλήν γ' ἀφεῖλες τοῦ βίου κιβδηλίαν.
ΕΠ. νεμόμεσθα δ' ἐν κήποις τὰ λευκὰ σήσαμα
καὶ μύρτα καὶ μήκωνα καὶ σισύμβρια.
ΕΥΕ. ὑμεῖς μὲν ἆρα ζῆτε νυμφίων βίον.
ΠΕΙ. φεῦ φεῦ·
ἦ μέγ' ἐνορῶ βούλευμ' ἐν ὀρνίθων γένει,
καὶ δύναμιν ἣ γένοιτ' ἄν, εἰ πίθοισθέ μοι.
ΕΠ. τί σοι πιθώμεσθ'; ΠΕΙ. ὅ τι πίθησθε; πρῶτα μὲν
μὴ περιπέτεσθε πανταχῇ κεχηνότες·
ὡς τοῦτ' ἄτιμον τοὔργον ἐστίν. αὐτίκα
ἐκεῖ παρ' ἡμῖν τοὺς πετομένους ἢν ἔρῃ,
τίς ὄρνις οὗτος; ὁ Τελέας ἐρεῖ ταδί·
ἄνθρωπος ὄρνις ἀστάθμητος πετόμενος,
ἀτέκμαρτος, οὐδὲν οὐδέποτ' ἐν ταὐτῷ μένων.
ΕΠ. νὴ τὸν Διόνυσον, εὖ γε μωμᾷ ταυταγί.
τί ἂν οὖν ποιοῖμεν; ΠΕΙ. οἰκίσατε μίαν πόλιν.
ΕΠ. ποίαν δ' ἂν οἰκίσαιμεν ὄρνιθες πόλιν;

ΠΕΙ. ἄληθες, ὦ σκαιότατον εἰρηκὼς ἔπος,
βλέψον κάτω. ΕΠ. καὶ δὴ βλέπω. ΠΕΙ. βλέπε νῦν ἄνω.
ΕΠ. βλέπω. ΠΕΙ. περίαγε τὸν τράχηλον. ΕΠ. νὴ Δία,
ἀπολαύσομαί τι δ᾽, εἰ διαστραφήσομαι;
ΠΕΙ. εἶδές τι; ΕΠ. τὰς νεφέλας γε καὶ τὸν οὐρανόν.
ΠΕΙ. οὐχ οὗτος οὖν δήπου ᾽στὶν ὀρνίθων πόλος;
ΕΠ. πόλος; τίνα τρόπον; ΠΕΙ. ὥσπερ εἴποι τις τόπος.
ὅτι δὲ πολεῖται τοῦτο καὶ διέρχεται
ἅπαντα διὰ τούτου, καλεῖται νῦν πόλος·
ἢν δ᾽ οἰκίσητε τοῦτο καὶ φράξηθ᾽ ἅπαξ,
ἐκ τοῦ πόλου τούτου κεκλήσεται πόλις.
ὥστ᾽ ἄρξετ᾽ ἀνθρώπων μὲν ὥσπερ παρνόπων,
τοὺς δ᾽ αὖ θεοὺς ἀπολεῖτε λιμῷ Μηλίῳ.
ΕΠ. πῶς; ΠΕΙ. ἐν μέσῳ δήπουθεν ἀήρ ἐστι γῆς.
εἶθ᾽ ὥσπερ ἡμεῖς, ἢν ἰέναι βουλώμεθα
Πυθῶδε, Βοιωτοὺς δίοδον αἰτούμεθα,
οὕτως, ὅταν θύσωσιν ἄνθρωποι θεοῖς,
ἢν μὴ φόρον φέρωσιν ὑμῖν οἱ θεοί,
διὰ τῆς πόλεως τῆς ἀλλοτρίας καὶ τοῦ χάους
τῶν μηρίων τὴν κνῖσαν οὐ διαφρήσετε.
ΕΠ. ἰοὺ ἰού·
μὰ γῆν, μὰ παγίδας, μὰ νεφέλας, μὰ δίκτυα,
μὴ ᾽γὼ νόημα κομψότερον ἤκουσά πω·
ὥστ᾽ ἂν κατοικίζοιμι μετὰ σοῦ τὴν πόλιν,
εἰ ξυνδοκοίη τοῖσιν ἄλλοις ὀρνέοις.
ΠΕΙ. τίς ἂν οὖν τὸ πρᾶγμ᾽ αὐτοῖς διηγήσαιτο; ΕΠ. σύ.
ἐγὼ γὰρ αὐτοὺς βαρβάρους ὄντας πρὸ τοῦ
ἐδίδαξα τὴν φωνήν, ξυνὼν πολὺν χρόνον.
ΠΕΙ. πῶς δῆτ᾽ ἂν αὐτοὺς ξυγκαλέσειας; ΕΠ. ῥᾳδίως.
δευρὶ γὰρ ἐμβὰς αὐτίκα μάλ᾽ ἐς τὴν λόχμην,
ἔπειτ᾽ ἀνεγείρας τὴν ἐμὴν ἀηδόνα,

καλοῦμεν αὐτούς· οἱ δὲ νῷν τοῦ φθεγματος
ἐάνπερ ἐπακούσωσι, θεύσονται δρόμῳ.
ΠΕΙ. ὦ φίλτατ' ὀρνίθων σύ, μή νυν ἕσταθι·
ἀλλ' ἀντιβολῶ σ', ἄγ' ὡς τάχιστ' ἐς τὴν λόχμην
ἔσβαινε κἀνέγειρε τὴν ἀηδόνα.
ΕΠ. ἄγε σύννομέ μοι, παῦσαι μὲν ὕπνου,
λῦσον δὲ νόμους ἱερῶν ὕμνων,
οὓς διὰ θείου στόματος θρηνεῖς
τὸν ἐμὸν καὶ σὸν πολύδακρυν Ἴτυν,
ἐλελιζομένη διεροῖς μέλεσιν
γένυος ξουθῆς·
καθαρὰ χωρεῖ διὰ φυλλοκόμου
σμίλακος ἠχὼ πρὸς Διὸς ἕδρας,
ἵν' ὁ χρυσοκόμας Φοῖβος ἀκούων
τοῖς σοῖς ἐλέγοις ἀντιψάλλων
ἐλεφαντόδετον φόρμιγγα, θεῶν
ἵστησι χορούς·
διὰ δ' ἀθανάτων στομάτων χωρεῖ
ξύμφωνος ὁμοῦ
θεία μακάρων ὀλολυγή.
(αὐλεῖ.)
ΠΕΙ. ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, τοῦ φθέγματος τοὐρνιθίου·
οἷον κατεμελίτωσε τὴν λόχμην ὅλην.
ΕΥΕ. οὗτος. ΠΕΙ. τί ἔστιν; οὐ σιωπήσει; ΕΥΕ. τί
δαί;
ΠΕΙ. οὔποψ μελῳδεῖν αὖ παρασκευάζεται.
ΕΠ. ἐποποποποποποποποποποῖ,
ἰὼ ἰώ, ἰτὼ ἰτὼ ἰτὼ ἰτὼ
ἴτω τις ὧδε τῶν ἐμῶν ὁμοπτέρων·
ὅσοι τ' εὐσπόρους ἀγροίκων γύας
νέμεσθε, φῦλα μυρία κριθοτράγων
σπερμολόγων τε γένη

ταχὺ πετόμενα, μαλθακὴν ἱέντα γῆρυν·
ὅσα τ' ἐν ἄλοκι θαμὰ
βῶλον ἀμφιτιττυβίζεθ' ὧδε λεπτὸν
ἁδομένᾳ φωνᾷ·
τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιό.
ὅσα θ' ὑμῶν κατὰ κήπους ἐπὶ κισσοῦ
κλάδεσι νομὸν ἔχει,
τά τε κατ' ὄρεα, τά τε κοτινοτράγα, τά τε κομαροφάγα,
ἀνύσατε πετόμενα πρὸς ἐμὰν ἀοιδάν·
τριοτὸ τριοτὸ τοτοβρίξ·
οἵ θ' ἑλείας παρ' αὐλῶνας ὀξυστόμους
ἐμπίδας κάπτεθ', ὅσα τ' εὐδρόσους γῆς τόπους
ἔχετε λειμῶνά τ' ἐρόεντα Μαραθῶνος,
ὄρνις τε πτεροποίκιλος
ἀτταγᾶς ἀτταγᾶς.
ὧν τ' ἐπὶ πόντιον οἶδμα θαλάσσης
φῦλα μετ' ἀλκυόνεσσι ποτᾶται,
δεῦρ' ἴτε πευσόμενοι τὰ νεώτερα,
πάντα γὰρ ἐνθάδε φῦλ' ἀθροίζομεν
οἰωνῶν ταναοδείρων.
ἥκει γάρ τις δριμὺς πρέσβυς,
καινὸς γνώμην,
καινῶν ἔργων τ' ἐγχειρητής.
ἀλλ' ἴτ' ἐς λόγους ἅπαντα,
δεῦρο δεῦρο δεῦρο δεῦρο.
τοροτοροτοροτοροτίξ.
κικκαβαῦ κικκαβαῦ.
τοροτοροτοροτορολιλιλίξ.

ΕΥΕ. ὁρᾷς τιν' ὄρνιν; ΠΕΙ. μὰ τὸν Ἀπόλλω 'γὼ μὲν οὔ·
καίτοι κέχηνά γ' εἰς τὸν οὐρανὸν βλέπων.

ΕΥΕ. ἄλλως ἄρ' οὕποψ, ὡς ἔοικ', ἐς τὴν λόχμην

ἐμβὰς ἐπῷζε, χαραδριὸν μιμούμενος.
ΦΟΙ. τοροτὶξ τοροτίξ.
ΠΕΙ. ὦγάθ᾽, ἀλλ᾽ οὖν οὑτοσὶ καὶ δή τις ὄρνις ἔρχεται.
ΕΥΕ. νὴ Δί᾽ ὄρνις δῆτα. τίς ποτ᾽ ἐστίν; οὐ δήπου ταὼς;
ΠΕΙ. οὗτος αὐτὸς νῷν φράσει· τίς ἐστιν ὄρνις οὑτοσί;
ΕΠ. οὗτος οὐ τῶν ἠθάδων τῶνδ᾽ ὧν ὁρᾶθ᾽ ὑμεῖς ἀεί, ἀλλὰ λιμναῖος. ΠΕΙ. βαβαί, καλός γε καὶ φοινικιοῦς.
ΕΠ. εἰκότως· καὶ γὰρ ὄνομ᾽ αὐτῷ γ᾽ ἐστὶ φοινικόπτερος.
ΕΥΕ. οὗτος, ὦ σέ τοι. ΠΕΙ. τί βωστρεῖς; ΕΥΕ. ἕτερος ὄρνις οὑτοσί.
ΠΕΙ. νὴ Δί᾽ ἕτερος δῆτα χοὗτος ἔξεδρον χώραν ἔχων. τίς ποθ᾽ ἔσθ᾽ ὁ μουσόμαντις ἄτοπος ὄρνις ὀριβάτης;
ΕΠ. ὄνομα τούτῳ Μῆδός ἐστι. ΠΕΙ. Μῆδος; ὦναξ Ἡράκλεις·
εἶτα πῶς ἄνευ καμήλου Μῆδος ὢν εἰσέπτατο;
ΕΥΕ. ἕτερος αὖ λόφον κατειληφώς τις ὄρνις οὑτοσί.
ΠΕΙ. τί τὸ τέρας τουτί ποτ᾽ ἐστίν; οὐ σὺ μόνος ἄρ᾽ ἦσθ᾽ ἔποψ, ἀλλὰ χοὗτος ἕτερος; ΕΠ. ἀλλ᾽ οὗτος μέν ἐστι Φιλοκλέους
ἐξ ἔποπος, ἐγὼ δὲ τούτου πάππος, ὥσπερ εἰ λέγοις
Ἱππόνικος Καλλίου κἀξ Ἱππονίκου Καλλίας.
ΠΕΙ. Καλλίας ἄρ᾽ οὗτος οὔρνις ἐστίν· ὡς πτερορρυεῖ.
ΕΠ. ἅτε γὰρ ὢν γενναῖος ὑπὸ τῶν συκοφαντῶν τίλλεται,
αἵ τε θήλειαι προσεκτίλλουσιν αὐτοῦ τὰ πτερά.
ΠΕΙ. ὦ Πόσειδον, ἕτερος αὖ τις βαπτὸς ὄρνις οὑτοσί.
τίς ὀνομάζεταί ποθ᾽ οὗτος; ΕΠ. οὑτοσὶ κατωφαγᾶς.

ΠΕΙ. ἔστι γὰρ κατωφαγᾶς τις ἄλλος ἢ Κλεώνυμος;
ΕΥΕ. πῶς ἂν οὖν Κλεώνυμός γ᾽ ὢν οὐκ ἀπέβαλε τὸν λόφον;
ΠΕΙ. ἀλλὰ μέντοι τίς ποθ᾽ ἡ λόφωσις ἡ τῶν ὀρνέων;
ἦ ᾽πὶ τὸν δίαυλον ἦλθον; ΕΠ. ὥσπερ οἱ Κᾶρες μὲν οὖν
ἐπὶ λόφων οἰκοῦσιν, ὦγάθ᾽, ἀσφαλείας οὕνεκα.
ΠΕΙ. ὦ Πόσειδον, οὐχ ὁρᾷς ὅσον συνείλεκται κακὸν
ὀρνέων; ΕΥΕ. ὦναξ Ἄπολλον, τοῦ νέφους. ἰοὺ ἰού·
οὐδ᾽ ἰδεῖν ἔτ᾽ ἔσθ᾽ ὑπ᾽ αὐτῶν πετομένων τὴν εἴσοδον.
ΠΕΙ. οὑτοσὶ πέρδιξ, ἐκεινοσὶ δὲ νὴ Δί᾽ ἀτταγᾶς,
οὑτοσὶ δὲ πηνέλοψ, ἐκεινηῒ δέ γ᾽ ἀλκυών.
ΕΥΕ. τίς γάρ ἐσθ᾽ οὔπισθεν αὐτῆς; ΠΕΙ. ὅστις ἐστί; κηρύλος.
ΕΥΕ. κηρύλος γάρ ἐστιν ὄρνις; ΠΕΙ. οὐ γάρ ἐστι Σποργίλος;
χαὐτηί γε γλαῦξ. ΕΥΕ. τί φῄς; τίς γλαῦκ᾽ Ἀθήναζ᾽ ἤγαγε;
ΠΕΙ. κίττα, τρυγών, κορυδός, ἐλεᾶς, ὑποθυμίς, περιστερά,
νέρτος, ἱέραξ, φάττα, κόκκυξ, ἐρυθρόπους, κεβλήπυρις,
πορφυρίς, κερχνῄς, κολυμβίς, ἀμπελίς, φήνη, δρύοψ.
ΕΥΕ. ἰοὺ ἰοὺ τῶν ὀρνέων,
ἰοὺ ἰοὺ τῶν κοψίχων·
οἷα πιππίζουσι καὶ τρέχουσι διακεκραγότες.
ΠΕΙ. ἆρ᾽ ἀπειλοῦσίν γε νῷν; οἴμοι, κεχήνασίν γέ τοι
καὶ βλέπουσιν εἰς σὲ κἀμέ. ΕΥΕ. τοῦτο μὲν κἀμοὶ δοκεῖ.

ΧΟΡ. ποποποποποποποποῦ μ' ἄρ' ὃς ἐκάλεσε; τίνα τόπον ἄρα νέμεται;
ΕΠ. οὑτοσὶ πάλαι πάρειμι κοὐκ ἀποστατῶ φίλων.
ΧΟΡ. τιτιτιτιτιτιτιτιτίνα λόγον ἄρα ποτὲ πρὸς ἐμὲ φίλον ἔχων;
ΕΠ. κοινόν, ἀσφαλῆ, δίκαιον, ἡδύν, ὠφελήσιμον.
ἄνδρε γὰρ λεπτὼ λογιστὰ δεῦρ' ἀφῖχθον ὥς ἐμέ.
ΧΟΡ. ποῦ; πᾶ; πῶς φής;
ΕΠ. φήμ' ἀπ' ἀνθρώπων ἀφῖχθαι δεῦρο πρεσβύτα δύο·
ἥκετον δ' ἔχοντε πρέμνον πράγματος πελωρίου.
ΧΟΡ. ὦ μέγιστον ἐξαμαρτὼν ἐξ ὅτου 'τράφην ἐγώ,
πῶς λέγεις; ΕΠ. μήπω φοβηθῇς τὸν λόγον. ΧΟΡ. τί μ' εἰργάσω;
ΕΠ. ἄνδρ' ἐδεξάμην ἐραστὰ τῆσδε τῆς ξυνουσίας.
ΧΟΡ. καὶ δέδρακας τοῦτο τοὔργον; ΕΠ. καὶ δεδρακώς γ' ἥδομαι.
ΧΟΡ. κἄστὸν ἤδη που παρ' ἡμῖν; ΕΠ. εἰ παρ' ὑμῖν εἴμ' ἐγώ.
ΧΟΡ. ἔα ἔα,
προδεδόμεθ' ἀνόσιά τ' ἐπάθομεν· ὃς γὰρ
φίλος ἦν, ὁμότροφά θ' ἡμῖν
ἐνέμετο πεδία παρ' ἡμῖν,
παρέβη μὲν θεσμοὺς ἀρχαίους,
παρέβη δ' ὅρκους ὀρνίθων·
ἐς δὲ δόλον ἐκάλεσε, παρέβαλέ τ' ἐμὲ παρὰ
γένος ἀνόσιον, ὅπερ ἐξότ' ἐγένετ', ἐπ' ἐμοὶ
πολέμιον ἐτράφη.
ἀλλὰ πρὸς μὲν οὖν τὸν ὄρνιν ἧμιν ὕστερος λόγος·
τὼ δὲ πρεσβύτα δοκεῖ μοι τώδε δοῦναι τὴν δίκην

327—335. = 343—351.

διαφορηθῆναί θ' ὑφ' ἡμῶν. ΠΕΙ. ὡς ἀπωλόμεσθ' ἄρα.
ΕΥΕ. αἴτιος μέντοι σὺ νῷν εἶ τῶν κακῶν τούτων μόνος.
ἐπὶ τί γάρ μ' ἐκεῖθεν ἦγες; ΠΕΙ. ἵν' ἀκολουθοίης ἐμοί.
ΕΥΕ. ἵνα μὲν οὖν κλάοιμι μεγάλα. ΠΕΙ. τοῦτο μὲν ληρεῖς ἔχων
κάρτα· πῶς κλαυσεῖ γάρ, ἢν ἅπαξ γε τὠφθαλμὼ 'κκοπῇς;
ΧΟΡ. ἰὼ ἰώ,
ἔπαγ', ἔπιθ', ἐπίφερε πολέμιον ὁρμὰν
φονίαν, πτέρυγά τε παντᾶ
ἐπίβαλε περί τε κύκλωσαι·
ὡς δεῖ τώδ' οἰμώζειν ἄμφω
καὶ δοῦναι ῥύγχει φορβάν.
οὔτε γὰρ ὄρος σκιερὸν οὔτε νέφος αἰθέριον
οὔτε πολιὸν πέλαγος ἔστιν ὅ τι δέξεται
τώδ' ἀποφυγόντε με.
ἀλλὰ μὴ μέλλωμεν ἤδη τώδε τίλλειν καὶ δάκνειν.
ποῦ 'σθ' ὁ ταξίαρχος; ἐπαγέτω τὸ δεξιὸν κέρας.
ΕΥΕ. τοῦτ' ἐκεῖνο· ποῖ φύγω δύστηνος; ΠΕΙ. οὗτος, οὐ μενεῖς;
ΕΥΕ. ἵν' ὑπὸ τούτων διαφορηθῶ; ΠΕΙ. πῶς γὰρ ἂν τούτους δοκεῖς
ἐκφυγεῖν; ΕΥΕ. οὐκ οἶδ' ὅπως ἄν. ΠΕΙ. ἀλλ' ἐγώ τοί σοι λέγω
ὅτι μένοντε δεῖ μάχεσθαι λαμβάνειν τε τῶν χυτρῶν.
ΕΥΕ. τί δὲ χύτρα νώ γ' ὠφελήσει; ΠΕΙ. γλαῦξ μὲν οὐ πρόσεισι νῷν.
ΕΥΕ. τοῖς δὲ γαμψώνυξι τοισδί; ΠΕΙ. τὸν ὀβελίσκον ἁρπάσας

εἶτα κατάπηξον πρὸ σαυτοῦ. ΕΥΕ. τοῖσι δ' ὀφθαλμοῖσι τί;
ΠΕΙ. ὀξύβαφον ἐντευθενὶ προσθοῦ λαβὼν ἢ τρύβλιον.
ΕΥΕ. ὦ σοφώτατ', εὖ γ' ἀνεῦρες αὐτὸ καὶ στρατηγικῶς·
ὑπερακοντίζεις σύ γ' ἤδη Νικίαν ταῖς μηχαναῖς.
ΧΟΡ. ἐλελελεῦ χώρει, κάθες τὸ ῥύγχος· οὐ μέλλειν ἐχρῆν.
ἕλκε, τίλλε, παῖε, δεῖρε, κόπτε πρώτην τὴν χύτραν.
ΕΠ. εἰπέ μοι τί μέλλετ', ὦ πάντων κάκιστα θηρίων,
ἀπολέσαι, παθόντες οὐδέν, ἄνδρε καὶ διασπάσαι
τῆς ἐμῆς γυναικὸς ὄντε ξυγγενέε καὶ φυλέτα;
ΧΟΡ. φεισόμεσθα γάρ τι τῶνδε μᾶλλον ἡμεῖς ἢ λύκων;
ἢ τίνας τισαίμεθ' ἄλλους τῶνδ' ἂν ἐχθίους ἔτι;
ΕΠ. εἰ δὲ τὴν φύσιν μὲν ἐχθροί, τὸν δὲ νοῦν εἰσιν φίλοι,
καὶ διδάξοντές τι δεῦρ' ἥκουσιν ὑμᾶς χρήσιμον;
ΧΟΡ. πῶς δ' ἂν οἵδ' ἡμᾶς τι χρήσιμον διδάξειάν ποτε,
ἢ φράσειαν, ὄντες ἐχθροὶ τοῖσι πάπποις τοῖς ἐμοῖς;
ΕΠ. ἀλλ' ἀπ' ἐχθρῶν δῆτα πολλὰ μανθάνουσιν οἱ σοφοί.
ἡ γὰρ εὐλάβεια σώζει πάντα. παρὰ μὲν οὖν φίλου
οὐ μάθοις ἂν τοῦθ', ὁ δ' ἐχθρὸς εὐθὺς ἐξηνάγκασεν.
αὐτίχ' αἱ πόλεις παρ' ἀνδρῶν γ' ἔμαθον ἐχθρῶν κοὐ φίλων
ἐκπονεῖν θ' ὑψηλὰ τείχη ναῦς τε κεκτῆσθαι μακράς.
τὸ δὲ μάθημα τοῦτο σώζει παῖδας, οἶκον, χρήματα.
ΧΟΡ. ἔστι μὲν λόγων ἀκοῦσαι πρῶτον, ὡς ἡμῖν δοκεῖ,

χρήσιμον· μάθοι γὰρ ἄν τις κἀπὸ τῶν ἐχθρῶν σοφόν.
ΠΕΙ. οἵδε τῆς ὀργῆς χαλᾶν εἴξασιν. ἄναγ' ἐπὶ σκέλος.
ΕΠ. καὶ δίκαιόν γ' ἐστί, κἀμοὶ δεῖ νέμειν ὑμᾶς χάριν.
ΧΟΡ. ἀλλὰ μὴν οὐδ' ἄλλο σοί πω πρᾶγμ' ἐνηντιώμεθα.
ΠΕΙ. μᾶλλον εἰρήνην ἄγουσιν ἧμιν· ὥστε τὴν χύτραν
τώ τε τρυβλίω καθίει·
καὶ τὸ δόρυ χρή, τὸν ὀβελίσκον,
περιπατεῖν ἔχοντας ἡμᾶς
τῶν ὅπλων ἐντός, παρ' αὐτὴν
τὴν χύτραν ἄκραν ὁρῶντας
ἐγγύς· ὡς οὐ φευκτέον νῷν.
ΕΥΕ. ἐτεόν, ἢν δ' ἄρ' ἀποθάνωμεν,
κατορυχησόμεσθα ποῦ γῆς;
ΠΕΙ. ὁ Κεραμεικὸς δέξεται νώ.
δημόσια γὰρ ἵνα ταφῶμεν,
φήσομεν πρὸς τοὺς στρατηγοὺς
μαχομένω τοῖς πολεμίοισιν
ἀποθανεῖν ἐν Ὀρνεαῖς.
ΧΟΡ. ἄναγ' ἐς τάξιν πάλιν ἐς ταυτόν,
καὶ τὸν θυμὸν κατάθου κύψας
παρὰ τὴν ὀργὴν ὥσπερ ὁπλίτης·
κἀναπυθώμεθα τούσδε, τίνες ποτέ,
καὶ πόθεν ἔμολον,
[ἐπὶ] τίνα τ' ἐπίνοιαν.
ἰὼ ἔποψ, σέ τοι καλῶ.
ΕΠ. καλεῖς δὲ τοῦ κλύειν θέλων;
ΧΟΡ. τίνες ποθ' οἵδε καὶ πόθεν;
ΕΠ. ξένω σοφῆς ἀφ' Ἑλλάδος.
ΧΟΡ. τύχη δὲ ποία κομί-
ξει ποτ' αὐτὼ πρὸς ὄρ-

νιθας ἐλθεῖν; ΕΠ. ἔρως
βίου διαίτης τε καὶ
σοῦ ξυνοικεῖν τέ σοι
καὶ ξυνεῖναι τὸ πᾶν.
ΧΟΡ. τί φῄς;
λέγουσι δὴ τίνας λόγους;
ΕΠ. ἄπιστα καὶ πέρα κλύειν.
ΧΟΡ ὁρᾷ τι κέρδος ἐνθάδ' ἄξιον μονῆς,
ὅτῳ πέποιθέ μοι ξυνὼν
κρατεῖν ἂν ἢ τὸν ἐχθρὸν ἢ
φίλοισιν ὠφελεῖν ἔχειν;
ΕΠ. λέγει μέγαν τιν' ὄλβον οὔ–
τε λεκτὸν οὔτε πιστόν· ὡς
σὰ [ταῦτα] πάντα καὶ
τὸ τῇδε καὶ τὸ κεῖσε, καὶ
τὸ δεῦρο προσβιβᾷ λέγων.
ΧΟΡ. πότερα μαινόμενος;
ΕΠ. ἄφατον ὡς φρόνιμος.
ΧΟΡ. ἔνι σοφόν τι φρενί;
ΕΠ. πυκνότατον κίναδος,
σόφισμα, κύρμα, τρίμμα, παιπάλημ' ὅλον.
ΧΟΡ. λέγειν λέγειν κέλευέ μοι.
κλύων γὰρ ὧν σύ μοι λέγεις
λόγων ἀνεπτέρωμαι.
ΕΠ. ἄγε δὴ σὺ καὶ σὺ τὴν πανοπλίαν μὲν πάλιν
ταύτην λαβόντε κρεμάσατον τύχἀγαθῇ
εἰς τὸν ἰπνὸν εἴσω, πλησίον τοὐπιστάτου·
σὺ δὲ τούσδ' ἐφ' οἷσπερ τοῖς λόγοις συνέλεξ' ἐγώ,
φράσον, δίδαξον. ΠΕΙ. μὰ τὸν Ἀπόλλω 'γὼ
μὲν οὔ,
ἢν μὴ διάθωνταί γ' οἵδε διαθήκην ἐμοὶ
ἥνπερ ὁ πίθηκος τῇ γυναικὶ διέθετο,

ὁ μαχαιροποιός, μήτε δάκνειν τούτους ἐμὲ
μήτ' ὀρχίπεδ' ἕλκειν μήτ' ὀρύττειν ΧΟΡ. οὔ τί που
τόν; οὐδαμῶς. ΠΕΙ. οὔκ, ἀλλὰ τὠφθαλμὼ λέγω.
ΧΟΡ. διατίθεμαι 'γώ. ΠΕΙ. κατόμοσόν νυν ταῦτά μοι.
ΧΟΡ. ὄμνυμ' ἐπὶ τούτοις πᾶσι νικᾶν τοῖς κριταῖς
καὶ τοῖς θεαταῖς πᾶσιν. ΠΕΙ. ἔσται ταυταγί.
ΧΟΡ. εἰ δὲ παραβαίην, ἑνὶ κριτῇ νικᾶν μόνον.
ΠΕΙ. ἀκούετε λεῴ· τοὺς ὁπλίτας νυνμενὶ
ἀνελομένους θὤπλ' ἀπιέναι πάλιν οἴκαδε,
σκοπεῖν δ' ὅ τι ἂν προγράφωμεν ἐν τοῖς πινακίοις.
ΧΟΡ. δολερὸν μὲν ἀεὶ κατὰ πάντα δὴ τρόπον
πέφυκεν ἄνθρωπος· σὺ δ' ὅμως λέγε μοι.
τάχα γὰρ τύχοις ἂν
χρηστὸν ἐξειπὼν ὅ τι μοι παρορᾷς, ἢ
δύναμίν τινα μείζω
παραλειπομένην ὑπ' ἐμῆς
φρενὸς ἀξυνέτου· σὺ δὲ τοῦθ', ὃ δρᾷς, λέγ' εἰς κοινόν.
ὃ γὰρ ἂν σὺ τύχῃς μοι
ἀγαθὸν πορίσας, τοῦτο κοινὸν ἔσται.
ἀλλ' ἐφ' ὅτῳπερ πράγματι ἥκεις, τὴν σὴν γνώμην ἀναπείσας,
λέγε θαρρήσας· ὡς τὰς σπονδὰς οὐ μὴ πρότερον παραβῶμεν.
ΠΕΙ. καὶ μὴν ὀργῶ νὴ τὸν Δία καὶ προπεφύραται λόγος εἷς μοι,
ὃν διαμάττειν οὐ κωλύει· φέρε παῖ στέφανον· καταχεῖσθαι
κατὰ χειρὸς ὕδωρ φερέτω ταχύ τις. ΕΥΕ. δειπνήσειν μέλλομεν, ἢ τί;

451—459. = 539—547.

ΠΕΙ. μὰ Δί', ἀλλὰ λέγειν ζητῶ τι πάλαι μέγα καὶ λαρινὸν ἔπος τι,
ὅ τι τὴν τούτων θραύσει ψυχήν· οὕτως ὑμῶν ὑπεραλγῶ,
οἵτινες ὄντες πρότερον βασιλῆς ΕΠ. ἡμεῖς βασιλῆς; τίνος; ΠΕΙ. ὑμεῖς
πάντων ὁπόσ' ἔστιν, ἐμοῦ πρῶτον, τουδί, καὶ τοῦ Διὸς αὐτοῦ,
ἀρχαιότεροι πρότεροί τε Κρόνου καὶ Τιτάνων ἐγένεσθε
καὶ γῆς; ΕΠ. καὶ γῆς; ΠΕΙ. νὴ τὸν Ἀπόλλω. ΕΠ. τουτὶ μὰ Δί' οὐκ ἐπεπύσμην.
ΠΕΙ. ἀμαθὴς γὰρ ἔφυς κοὐ πολυπράγμων, οὐδ' Αἴσωπον πεπάτηκας,
ὃς ἔφασκε λέγων κορυδὸν πάντων πρώτην ὄρνιθα γενέσθαι,
προτέραν τῆς γῆς, κἄπειτα νόσῳ τὸν πατέρ' αὐτῆς ἀποθνήσκειν·
γῆν δ' οὐκ εἶναι, τὸν δὲ προκεῖσθαι πεμπταῖον· τὴν δ' ἀποροῦσαν
ὑπ' ἀμηχανίας τὸν πατέρ' αὑτῆς ἐν τῇ κεφαλῇ κατορύξαι.
ΕΥΕ. ὁ πατὴρ ἄρα τῆς κορυδοῦ νυνὶ κεῖται τεθνεὼς Κεφαλῆσιν.
ΠΕΙ. οὔκουν δῆτ' εἰ πρότεροι μὲν γῆς, πρότεροι δὲ θεῶν ἐγένοντο,
ὡς πρεσβυτάτων αὐτῶν ὄντων ὀρθῶς ἔσθ' ἡ βασιλεία;
ΕΥΕ. νὴ τὸν Ἀπόλλω· πάνυ τοίνυν χρὴ ῥύγχος βόσκειν σε τὸ λοιπόν.
ΕΠ. οὐκ ἀποδώσει ταχέως ὁ Ζεὺς τὸ σκῆπτρον τῷ δρυκολάπτῃ.

ΠΕΙ. ὡς οὐχὶ θεοὶ τοίνυν ἦρχον τῶν ἀνθρώπων τὸ παλαιόν,
ἀλλ' ὄρνιθες, κἀβασίλευον, πόλλ' ἐστὶ τεκμήρια τούτων.
αὐτίκα δ' ὑμῖν πρῶτ' ἐπιδείξω τὸν ἀλεκτρυόν', ὡς ἐτυράννει
ἦρχέ τε Περσῶν πρῶτον πάντων, Δαρείου καὶ Μεγαβάζου,
ὥστε καλεῖται Περσικὸς ὄρνις ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἔτ' ἐκείνης.
ΕΥΕ. διὰ ταῦτ' ἄρ' ἔχων καὶ νῦν ὥσπερ βασιλεὺς ὁ μέγας διαβάσκει
ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τὴν κυρβασίαν τῶν ὀρνίθων μόνος ὀρθήν.
ΠΕΙ. οὕτω δ' ἴσχυσέ τε καὶ μέγας ἦν τότε καὶ πολύς, ὥστ' ἔτι καὶ νῦν
ὑπὸ τῆς ῥώμης τῆς τότ' ἐκείνης, ὁπόταν μόνον ὄρθριον ᾄσῃ,
ἀναπηδῶσιν πάντες ἐπ' ἔργον, χαλκῆς, κεραμῆς, σκυλοδέψαι,
σκυτῆς, βαλανῆς, ἀλφιταμοιβοί, τορνευτολυρασπιδοπηγοί·
οἱ δὲ βαδίζουσ' ὑποδησάμενοι νύκτωρ. ΕΥΕ. ἐμὲ τοῦτό γ' ἐρώτα.
χλαῖναν γὰρ ἀπώλεσ' ὁ μοχθηρὸς Φρυγίων ἐρίων διὰ τοῦτον.
ἐς δεκάτην γάρ ποτε παιδαρίου κληθεὶς ὑπέπινον ἐν ἄστει,
κἄρτι καθεῦδον· καὶ πρὶν δειπνεῖν τοὺς ἄλλους, οὗτος ἄρ' ᾖσεν,
κἀγὼ νομίσας ὄρθρον ἐχώρουν Ἁλιμοῦντάδε, κἄρτι προκύπτω

ἔξω τείχους, καὶ λωποδύτης παίει ῥοπάλῳ με τὸ νῶτον·
κἀγὼ πίπτω, μέλλω τε βοᾶν· ὁ δ' ἀπέβλισε θοἰμάτιόν μου.
ΠΕΙ. ἰκτῖνος δ' οὖν τῶν Ἑλλήνων ἦρχεν τότε κἀβασίλευεν.
ΕΠ. τῶν Ἑλλήνων; ΠΕΙ. καὶ κατέδειξέν γ' οὗτος πρῶτος βασιλεύων
προκυλινδεῖσθαι τοῖς ἰκτίνοις. ΕΥΕ. νὴ τὸν Διόνυσον, ἐγὼ γοῦν
ἐκυλινδούμην ἰκτῖνον ἰδών· κᾆθ' ὕπτιος ὢν ἀναχάσκων
ὀβολὸν κατεβρόχθισα· κᾆτα κενὸν τὸν θύλακον οἴκαδ' ἀφεῖλκον.
ΠΕΙ. Αἰγύπτου δ' αὖ καὶ Φοινίκης πάσης κόκκυξ βασιλεὺς ἦν·
χὠπόθ' ὁ κόκκυξ εἴποι κόκκυ, τότ' ἂν οἱ Φοίνικες ἅπαντες
τοὺς πυροὺς ἂν καὶ τὰς κριθὰς ἐν τοῖς πεδίοις ἐθέριζον.
ΕΥΕ. τοῦτ' ἄρ' ἐκεῖν' ἦν τοὔπος ἀληθῶς· κόκκυ, ψωλοὶ πεδίονδε.
ΠΕΙ. ἦρχον δ' οὕτω σφόδρα τὴν ἀρχήν, ὥστ' εἴ τις καὶ βασιλεύοι
ἐν ταῖς πόλεσιν τῶν Ἑλλήνων, Ἀγαμέμνων ἢ Μενέλαος,
ἐπὶ τῶν σκήπτρων ἐκάθητ' ὄρνις, μετέχων ὅ τι δωροδοκοίη.
ΕΥΕ. τουτὶ τοίνυν οὐκ ᾔδη 'γώ· καὶ δῆτά μ' ἐλάμβανε θαῦμα,
ὁπότ' ἐξέλθοι Πρίαμός τις ἔχων ὄρνιν ἐν τοῖσι τραγῳδοῖς·

ὁ δ' ἄρ' εἱστήκει τὸν Λυσικράτην τηρῶν ὅ τι δωροδοκοίη.
ΠΕΙ. ὃ δὲ δεινότατόν γ' ἐστὶν ἁπάντων, ὁ Ζεὺς γὰρ ὁ νῦν βασιλεύων
ἀετὸν ὄρνιν ἕστηκεν ἔχων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, βασιλεὺς ὤν·
ἡ δ' αὖ θυγάτηρ γλαῦχ', ὁ δ' Ἀπόλλων ὥσπερ θεράπων ἱέρακα.
ΕΥΕ. νὴ τὴν Δήμητρ' εὖ ταῦτα λέγεις. τίνος οὕνεκα ταῦτ' ἄρ' ἔχουσιν;
ΠΕΙ. ἵν' ὅταν θύων τις ἔπειτ' αὐτοῖς εἰς τὴν χεῖρ', ὡς νόμος ἐστί,
τὰ σπλάγχνα διδῷ, τοῦ Διὸς αὐτοὶ πρότεροι τὰ σπλάγχνα λάβωσιν.
ὤμνυ τ' οὐδεὶς τότ' ἂν ἀνθρώπων θεόν, ἀλλ' ὄρνιθας ἅπαντες.
Λάμπων δ' ὄμνυσ' ἔτι καὶ νυνὶ τὸν χῆν', ὅταν ἐξαπατᾷ τι·
οὕτως ὑμᾶς πάντες πρότερον μεγάλους ἁγίους τ' ἐνόμιζον,
νῦν δ' ἀνδράποδ', ἠλιθίους, Μανᾶς.
ὥσπερ δ' ἤδη τοὺς μαινομένους
βάλλουσ' ὑμᾶς, κἀν τοῖς ἱεροῖς
πᾶς τις ἐφ' ὑμῖν ὀρνιθευτὴς
ἵστησι βρόχους, παγίδας, ῥάβδους,
ἕρκη, νεφέλας, δίκτυα, πηκτάς·
εἶτα λαβόντες πωλοῦσ' ἀθρόους·
οἱ δ' ὠνοῦνται βλιμάζοντες·
κοὐδ' οὖν, εἴπερ ταῦτα δοκεῖ δρᾶν,
ὀπτησάμενοι παρέθενθ' ὑμᾶς,
ἀλλ' ἐπικνῶσιν τυρόν, ἔλαιον,
σίλφιον, ὄξος, καὶ τρίψαντες

κατάχυσμ' ἕτερον γλυκὺ καὶ λιπαρόν,
κἄπειτα κατεσκέδασαν θερμὸν
τοῦτο καθ' ὑμῶν
αὐτῶν ὥσπερ κενεβρείων.

ΧΟΡ. πολὺ δὴ πολὺ δὴ χαλεπωτάτους λόγους
ἤνεγκας, ἄνθρωφ'· ὡς ἐδάκρυσά γ' ἐμῶν
πατέρων κάκην, οἳ
τάσδε τὰς τιμὰς προγόνων παραδόντων,
ἐπ' ἐμοῦ κατέλυσαν.
σὺ δέ μοι κατὰ δαίμονα καὶ
κατὰ συντυχίαν ἀγαθὴν ἥκεις ἐμοὶ σωτήρ.
ἀναθεὶς γὰρ ἐγώ σοι
τὰ νεοττία κἀμαυτὸν οἰκήσω.
ἀλλ' ὅ τι χρὴ δρᾶν, σὺ δίδασκε παρών· ὡς ζῆν οὐκ ἄξιον ἡμῖν,
εἰ μὴ κομιούμεθα παντὶ τρόπῳ τὴν ἡμετέραν βασιλείαν.

ΠΕΙ. καὶ δὴ τοίνυν πρῶτα διδάσκω μίαν ὀρνίθων πόλιν εἶναι,
κἄπειτα τὸν ἀέρα πάντα κύκλῳ καὶ πᾶν τουτὶ τὸ μεταξὺ
περιτειχίζειν μεγάλαις πλίνθοις ὀπταῖς ὥσπερ Βαβυλῶνα.

ΕΠ. ὦ Κεβριόνα καὶ Πορφυρίων, ὡς σμερδαλέον τὸ πόλισμα.

ΠΕΙ. κἄπειτ' ἢν τοῦτ' ἐπανεστήκῃ, τὴν ἀρχὴν τὸν Δί' ἀπαιτεῖν·
κἂν μὲν μὴ φῇ μηδ' ἐθελήσῃ μηδ' εὐθὺς γνωσιμαχήσῃ,
ἱερὸν πόλεμον πρωυδᾶν αὐτῷ, καὶ τοῖσι θεοῖσιν ἀπειπεῖν

διὰ τῆς χώρας τῆς ὑμετέρας ἐστυκόσι μὴ διαφοιτᾶν,
ὥσπερ πρότερον μοιχεύσοντες τὰς Ἀλκμήνας κατέβαινον
καὶ τὰς Ἀλόπας καὶ τὰς Σεμέλας· ἤνπερ δ' ἐπίωσ', ἐπιβάλλειν
σφραγῖδ' αὐτοῖς ἐπὶ τὴν ψωλήν, ἵνα μὴ βινῶσ' ἔτ' ἐκείνας.
τοῖς δ' ἀνθρώποις ὄρνιν ἕτερον πέμψαι κήρυκα κελεύω,
ὡς ὀρνίθων βασιλευόντων θύειν ὄρνισι τὸ λοιπόν·
κἄπειτα θεοῖς ὕστερον αὖθις· προσνείμασθαι δὲ πρεπόντως
τοῖσι θεοῖσιν τῶν ὀρνίθων ὃς ἂν ἁρμόζῃ καθ' ἕκαστον·
ἢν Ἀφροδίτῃ θύῃ, πυροὺς ὄρνιθι φαληρίδι θύειν·
ἢν δὲ Ποσειδῶνί τις οἶν θύῃ, νήττῃ πυροὺς καθαγίζειν·
ἢν δ' Ἡρακλέει θύῃ τι, λάρῳ ναστοὺς θύειν μελιτούττας·
κἂν Διὶ θύῃ βασιλεῖ κριόν, βασιλεύς ἐστ' ὀρχίλος ὄρνις,
ᾧ προτέρῳ δεῖ τοῦ Διὸς αὐτοῦ σέρφον ἐνόρχην σφαγιάζειν.
ΕΥΕ. ἥσθην σέρφῳ σφαγιαζομένῳ. βροντάτω νῦν ὁ μέγας Ζάν.
ΕΠ. καὶ πῶς ἡμᾶς νομιοῦσι θεοὺς ἄνθρωποι κοὐχὶ κολοιούς,
οἳ πετόμεσθα πτέρυγάς τ' ἔχομεν; ΠΕΙ. ληρεῖς· καὶ νὴ Δί' ὅ γ' Ἑρμῆς

πέτεται θεὸς ὢν πτέρυγάς τε φορεῖ, κἄλλοι γε θεοὶ πάνυ πολλοί.
αὐτίκα Νίκη πέτεται πτερύγοιν χρυσαῖν, καὶ νὴ Δί᾽ Ἔρως γε·
Ἶριν δέ γ᾽ Ὅμηρος ἔφασκ᾽ ἰκέλην εἶναι τρήρωνι πελείῃ.
ὁ Ζεὺς δ᾽ ἡμῖν οὐ βροντήσας πέμπει πτερόεντα κεραυνόν;
ΕΠ. ἢν δ᾽ οὖν ἡμᾶς μὲν ὑπ᾽ ἀγνοίας εἶναι νομίσωσι τὸ μηδέν,
τούτους δὲ θεοὺς τοὺς ἐν Ὀλύμπῳ; ΠΕΙ. τότε χρὴ στρουθῶν νέφος ἀρθὲν
καὶ σπερμολόγων ἐκ τῶν ἀγρῶν τὸ σπέρμ᾽ αὐτῶν ἀνακάψαι·
κἄπειτ᾽ αὐτοῖς ἡ Δημήτηρ πυροὺς πεινῶσι μετρείτω.
ΕΥΕ. οὐκ ἐθελήσει μὰ Δί᾽, ἀλλ᾽ ὄψει προφάσεις αὐτὴν παρέχουσαν.
ΠΕΙ. οἱ δ᾽ αὖ κόρακες τῶν ξευγαρίων, οἷσιν τὴν γῆν καταροῦσιν,
καὶ τῶν προβάτων τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκκοψάντων ἐπὶ πείρᾳ·
εἶθ᾽ Ἀπόλλων ἰατρός γ᾽ ὢν ἰάσθω· μισθοφορεῖ δέ.
ΕΥΕ. μή, πρίν γ᾽ ἂν ἐγὼ τὼ βοιδαρίω τὤμὼ πρώτιστ᾽ ἀποδῶμαι.
ΠΕΙ. ἢν δ᾽ ἡγῶνται σὲ θεόν, σὲ βίον, σὲ δὲ Γῆν, σὲ Κρόνον, σὲ Ποσειδῶ,
ἀγάθ᾽ αὐτοῖσιν πάντα παρέσται. ΕΠ. λέγε δή μοι τῶν ἀγαθῶν ἕν.
ΠΕΙ. πρῶτα μὲν αὐτῶν τὰς οἰνάνθας οἱ πάρνοπες οὐ κατέδονται,

ἀλλὰ γλαυκῶν λόχος εἷς αὐτοὺς καὶ κερχνήδων ἐπιτρίψει.
εἶθ' οἱ κνῖπες καὶ ψῆνες ἀεὶ τὰς συκᾶς οὐ κατέδονται,
ἀλλ' ἀναλέξει πάντας καθαρῶς αὐτοὺς ἀγέλη μία κιχλῶν.
ΕΠ. πλουτεῖν δὲ πόθεν δώσομεν αὐτοῖς; καὶ γὰρ τούτου σφόδρ' ἐρῶσι.
ΠΕΙ. τὰ μέταλλ' αὐτοῖς μαντευομένοις οὗτοι δώσουσι τὰ χρηστὰ
τάς τ' ἐμπορίας τὰς κερδαλέας πρὸς τὸν μάντιν κατεροῦσιν,
ὥστ' ἀπολεῖται τῶν ναυκλήρων οὐδείς. ΕΠ. πῶς οὐκ ἀπολεῖται;
ΠΕΙ. προερεῖ τις ἀεὶ τῶν ὀρνίθων μαντευομένῳ περὶ τοῦ πλοῦ·
νυνὶ μὴ πλεῖ, χειμὼν ἔσται· νυνὶ πλεῖ, κέρδος ἐπέσται.
ΕΥΕ. γαῦλον κτῶμαι καὶ ναυκληρῶ, κοὐκ ἂν μείναιμι παρ' ὑμῖν.
ΠΕΙ. τοὺς θησαυρούς τ' αὐτοῖς δείξουσ' οὓς οἱ πρότερον κατέθεντο
τῶν ἀργυρίων· αὐτοὶ γὰρ ἴσασι· λέγουσι δέ τοι τάδε πάντες,
οὐδεὶς οἶδεν τὸν θησαυρὸν τὸν ἐμὸν πλὴν εἴ τις ἄρ' ὄρνις.
ΕΥΕ. πωλῶ γαῦλον, κτῶμαι σμινύην, καὶ τὰς ὑδρίας ἀνορύττω.
ΕΠ. πῶς δ' ὑγίειαν δώσουσ' αὐτοῖς, οὖσαν παρὰ τοῖσι θεοῖσιν;
ΠΕΙ. ἢν εὖ πράττωσ', οὐχ ὑγιεία μεγάλη τοῦτ' ἐστί; σάφ' ἴσθι,

ὡς ἄνθρωπός γε κακῶς πράττων ἀτεχνῶς οὐδεὶς ὑγιαίνει.

ΕΠ. πῶς δ' εἰς γῆράς ποτ' ἀφίξονται; καὶ γαρ τοῦτ' ἔστ' ἐν Ὀλύμπῳ·
ἢ παιδάρι' ὄντ' ἀποθνήσκειν δεῖ; ΠΕΙ. μὰ Δί', ἀλλὰ τριακόσι' αὐτοῖς
ἔτι προσθήσουσ' ὄρνιθες ἔτη. ΕΠ. παρὰ τοῦ; ΠΕΙ. παρὰ τοῦ; παρ' ἑαυτῶν.
οὐκ οἶσθ' ὅτι πέντ' ἀνδρῶν γενεὰς ζώει λακέρυζα κορώνη;

ΕΥΕ. αἰβοῖ, ὡς πολλῷ κρείττους οὗτοι τοῦ Διὸς ἡμῖν βασιλεύειν.

ΠΕΙ. οὐ γὰρ πολλῷ; . . . .
καὶ πρῶτα μὲν οὐχὶ νεὼς ἡμᾶς
οἰκοδομεῖν δεῖ λιθίνους αὐτοῖς,
οὐδὲ θυρῶσαι χρυσαῖσι θύραις,
ἀλλ' ὑπὸ θάμνοις καὶ πρινιδίοις
οἰκήσουσιν. τοῖς δ' αὖ σεμνοῖς
τῶν ὀρνίθων δένδρον ἐλάας
ὁ νεὼς ἔσται· κοὐκ εἰς Δελφοὺς
οὐδ' εἰς Ἄμμων' ἐλθόντες ἐκεῖ
θύσομεν, ἀλλ' ἐν ταῖσιν κομάροις
καὶ τοῖς κοτίνοις στάντες ἔχοντες
κριθάς, πυρούς, εὐξόμεθ' αὐτοῖς
ἀνατείνοντες τὼ χεῖρ' ἀγαθῶν
διδόναι τι μέρος· καὶ ταῦθ' ἡμῖν
παραχρῆμ' ἔσται
πυροὺς ὀλίγους προβαλοῦσιν.

ΧΟΡ. ὦ φίλτατ' ἐμοὶ πολὺ πρεσβυτῶν ἐξ ἐχθίστου μεταπίπτων,
οὐκ ἔστιν ὅπως ἂν ἐγώ ποθ' ἑκὼν τῆς σῆς γνώμης ἔτ' ἀφείμην.

ἐπαυχήσας δὲ τοῖσι σοῖς λόγοις
ἐπηπείλησα καὶ κατώμοσα,
ἢν σὺ παρ' ἐμὲ θέμενος
ὁμόφρονας λόγους δικαίους,
ἀδόλους, ὁσίους,
ἐπὶ θεοὺς ἴοις,
ἐμοὶ φρονῶν ξυνῳδά, μὴ πολὺν χρόνον
θεοὺς ἔτι σκῆπτρα τἀμὰ τρίψειν.
ἀλλ' ὅσα μὲν δεῖ ῥώμῃ πράττειν, ἐπὶ ταῦτα τεταξόμεθ' ἡμεῖς·
ὅσα δὲ γνώμῃ δεῖ βουλεύειν, ἐπὶ σοὶ τάδε πάντ' ἀνάκειται.
ΕΠ. καὶ μὴν μὰ τὸν Δί' οὐχὶ νυστάζειν γ' ἔτι
ὥρα 'στὶν ἡμῖν οὐδὲ μελλονικιᾶν,
ἀλλ' ὡς τάχιστα δεῖ τι δρᾶν· πρῶτον δέ τοι
εἰσέλθετ' εἰς νεοττιάν γε τὴν ἐμὴν
καὶ τἀμὰ κάρφη καὶ τὰ παρόντα φρύγανα,
καὶ τοὔνομ' ἡμῖν φράσατον. ΠΕΙ. ἀλλὰ ῥᾴδιον.
ἐμοὶ μὲν ὄνομα Πεισθέταιρος. ΕΠ. τῳδεδί;
ΠΕΙ. Εὐελπίδης Κριῶθεν. ΕΠ. ἀλλὰ χαίρετον
ἄμφω. ΠΕΙ. δεχόμεσθα. ΕΠ. δεῦρο τοίνυν εἴσιτον.
ΠΕΙ. ἴωμεν· εἰσηγοῦ σὺ λαβὼν ἡμᾶς. ΕΠ. ἴθι.
ΠΕΙ. ἀτὰρ τὸ δεῖνα δεῦρ' ἐπανάκρουσαι πάλιν.
φέρ' ἴδω, φράσον νῷν, πῶς ἐγώ τε χοὐτοσὶ
ξυνεσόμεθ' ὑμῖν πετομένοις οὐ πετομένω;
ΕΠ. καλῶς. ΠΕΙ. ὅρα νυν ὡς ἐν Αἰσώπου λόγοις
ἐστὶν λεγόμενον δή τι, τὴν ἀλώπεχ', ὡς
φλαύρως ἐκοινώνησεν ἀετῷ ποτέ.
ΕΠ. μηδὲν φοβηθῇς· ἔστι γάρ τι ῥίζιον,
ὃ διατραγόντ' ἔσεσθον ἐπτερωμένω.
ΠΕΙ. οὕτω μὲν εἰσίωμεν. ἄγε δή, Ξανθία

καὶ Μανόδωρε, λαμβάνετε τὰ στρωματα.
ΧΟΡ. οὗτος, σὲ καλῶ σὲ καλῶ. ΕΠ. τί καλεῖς; ΧΟΡ. τού-
τους μὲν ἄγων μετὰ σαυτοῦ
ἀρίστισον εὖ· τὴν δ' ἡδυμελῆ ξύμφωνον ἀηδόνα
Μούσαις
κατάλειφ' ἡμῖν δεῦρ' ἐκβιβάσας, ἵνα παίσωμεν
μετ' ἐκείνης.
ΠΕΙ. ὦ τοῦτο μέντοι νὴ Δί' αὐτοῖσιν πιθοῦ·
ἐκβίβασον ἐκ τοῦ βουτόμου τοὐρνίθιον.
ΕΥΕ. ἐκβίβασον αὐτοῦ πρὸς θεῶν αὐτήν, ἵνα
καὶ νὼ θεασώμεσθα τὴν ἀηδόνα.
ΕΠ. ἀλλ' εἰ δοκεῖ σφῷν, ταῦτα χρὴ δρᾶν. ἡ Πρόκνη
ἔκβαινε, καὶ σαυτὴν ἐπιδείκνυ τοῖς ξένοις.
ΠΕΙ. ὦ Ζεῦ πολυτίμηθ', ὡς καλὸν τοὐρνίθιον,
ὡς δ' ἁπαλόν, ὡς δὲ λευκόν. ΕΥΕ. ἆρά γ'
οἶσθ' ὅτι
ἐγὼ διαμηρίζοιμ' ἂν αὐτὴν ἡδέως;
ΠΕΙ. ὅσον δ' ἔχει τὸν χρυσόν, ὥσπερ παρθένος.
ΕΥΕ. ἐγὼ μὲν αὐτὴν κἂν φιλῆσαί μοι δοκῶ.
ΠΕΙ. ἀλλ', ὦ κακόδαιμον, ῥύγχος ὀβελίσκοιν ἔχει.
ΕΥΕ. ἀλλ' ὥσπερ ᾠὸν νὴ Δί' ἀπολέψαντα χρὴ
ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τὸ λέμμα κᾆθ' οὕτω φιλεῖν.
ΕΠ. ἴωμεν. ΠΕΙ. ἡγοῦ δὴ σὺ νῷν τύχἀγαθῇ.
ΧΟΡ. ὦ φίλη, ὦ ξουθή,
ὦ φίλτατον ὀρνέων
πάντων, ξύννομε τῶν ἐμῶν
ὕμνων, ξύντροφ' ἀηδοῖ,
ἦλθες ἦλθες, ὤφθης,
ἡδὺν φθόγγον ἐμοὶ φέρουσ'.
ἀλλ', ὦ καλλιβόαν κρέκουσ'
αὐλὸν φθέγμασιν ἠρινοῖς,
ἄρχου τῶν ἀναπαίστων.

Ἄγε δὴ φύσιν ἄνδρες ἀμαυρόβιοι, φύλλων γενεᾷ προσόμοιοι,
ὀλιγοδρανέες, πλάσματα πηλοῦ, σκιοειδέα φῦλ' ἀμενηνά,
ἀπτῆνες ἐφημέριοι, ταλαοὶ βροτοί, ἀνέρες εἰκελόνειροι,
προσέχετε τὸν νοῦν τοῖς ἀθανάτοις ἡμῖν, τοῖς αἰὲν ἐοῦσι,
τοῖς αἰθερίοις, τοῖσιν ἀγήρῳς, τοῖς ἄφθιτα μηδομένοισιν.
ἵν' ἀκούσαντες πάντα παρ' ἡμῶν ὀρθῶς περὶ τῶν μετεώρων,
φύσιν οἰωνῶν γένεσίν τε θεῶν ποταμῶν τ' Ἐρέβους τε Χάους τε
εἰδότες ὀρθῶς Προδίκῳ παρ' ἐμοῦ κλάειν εἴπητε τὸ λοιπόν.
Χάος ἦν καὶ Νὺξ Ἔρεβός τε μέλαν πρῶτον καὶ Τάρταρος εὐρύς·
γῆ δ' οὐδ' ἀὴρ οὐδ' οὐρανὸς ἦν· Ἐρέβους δ' ἐν ἀπείροσι κόλποις
τίκτει πρώτιστον ὑπηνέμιον Νὺξ ἡ μελανόπτερος ᾠόν,
ἐξ οὗ περιτελλομέναις ὥραις ἔβλαστεν Ἔρως ὁ ποθεινός,
στίλβων νῶτον πτερύγοιν χρυσαῖν, εἰκὼς ἀνεμώκεσι δίναις.
οὗτος δὲ Χάει πτερόεντι μιγεὶς νυχίῳ κατὰ Τάρταρον εὐρὺν
ἐνεόττευσεν γένος ἡμέτερον, καὶ πρῶτον ἀνήγαγεν ἐς φῶς.
πρότερον δ' οὐκ ἦν γένος ἀθανάτων, πρὶν Ἔρως ξυνέμιξεν ἅπαντα·

ξυμμιγνυμένων δ' ἑτέρων ἑτέροις γένετ' οὐρανὸς
ὠκεανός τε
καὶ γῆ πάντων τε θεῶν μακάρων γένος ἄφθιτον.
ὧδε μέν ἐσμεν
πολὺ πρεσβύτατοι πάντων μακάρων. ἡμεῖς δ' ὡς
ἐσμὲν Ἔρωτος
πολλοῖς δῆλον· πετόμεσθά τε γὰρ καὶ τοῖσιν
ἐρῶσι σύνεσμεν·
πολλοὺς δὲ καλοὺς ἀπομωμοκότας παῖδας πρὸς
τέρμασιν ὥρας
διὰ τὴν ἰσχὺν τὴν ἡμετέραν διεμήρισαν ἄνδρες
ἐρασταί,
ὁ μὲν ὄρτυγα δούς, ὁ δὲ πορφυρίων', ὁ δὲ χῆν'.
ὁ δὲ Περσικὸν ὄρνιν.
πάντα δὲ θνητοῖς ἐστὶν ἀφ' ἡμῶν τῶν ὀρνίθων
τὰ μέγιστα.
πρῶτα μὲν ὥρας φαίνομεν ἡμεῖς ἦρος, χειμῶνος,
ὀπώρας·
σπείρειν μέν, ὅταν γέρανος κρώζουσ' ἐς τὴν Λι-
βύην μεταχωρῇ,
καὶ πηδάλιον τότε ναυκλήρῳ φράζει κρεμάσαντι
καθεύδειν,
εἶτα δ' Ὀρέστῃ χλαῖναν ὑφαίνειν, ἵνα μὴ ῥιγῶν
ἀποδύῃ.
ἰκτῖνος δ' αὖ μετὰ ταῦτα φανεὶς ἑτέραν ὥραν
ἀποφαίνει,
ἡνίκα πεκτεῖν ὥρα προβάτων πόκον ἠρινόν· εἶτα
χελιδών,
ὅτε χρὴ χλαῖναν πωλεῖν ἤδη καὶ ληδάριόν τι πρία-
σθαι.
ἐσμὲν δ' ὑμῖν Ἄμμων, Δελφοί, Δωδώνη, Φοῖβος
Ἀπόλλων.

ἐλθόντες γὰρ πρῶτον ἐπ᾽ ὄρνεις, οὕτω πρὸς ἅπαντα τρέπεσθε,
πρός τ᾽ ἐμπορίαν καὶ πρὸς βιότου κτῆσιν καὶ πρὸς γάμον ἀνδρός·
ὄρνιν τε νομίζετε πάνθ᾽ ὅσαπερ περὶ μαντείας διακρίνει·
φήμη γ᾽ ὑμῖν ὄρνις ἐστί, πταρμόν τ᾽ ὄρνιθα καλεῖτε,
ξύμβολον ὄρνιν, φωνὴν ὄρνιν, θεράποντ᾽ ὄρνιν, ὄνον ὄρνιν.
ἆρ᾽ οὐ φανερῶς ἡμεῖς ὑμῖν ἐσμὲν μαντεῖος Ἀπόλλων;
ἢν οὖν ἡμᾶς νομίσητε θεούς,
ἕξετε χρῆσθαι μάντεσι Μούσαις,
αὔραις, ὥραις, χειμῶνι, θέρει,
μετρίῳ πνίγει· κοὐκ ἀποδράντες
καθεδούμεθ᾽ ἄνω σεμνυνόμενοι
παρὰ ταῖς νεφέλαις ὥσπερ χὠ Ζεύς·
ἀλλὰ παρόντες δώσομεν ὑμῖν
αὐτοῖς, παισίν, παίδων παισίν,
πλουθυγιείαν,
εὐδαιμονίαν, βίον, εἰρήνην,
νεότητα, γέλωτα, χορούς, θαλίας,
γάλα τ᾽ ὀρνίθων.
ὥστε παρέσται κοπιᾶν ὑμῖν
ὑπὸ τῶν ἀγαθῶν·
οὕτω πλουτήσετε πάντες.
Μοῦσα λοχμαία,
τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιοτίγξ,
ποικίλη, μεθ᾽ ἧς ἐγὼ
νάπαισί τε καὶ κορυφαῖς ἐν ὀρείαις,

737—768. = 769—800.

τιὸ τιὸ τιὸ τιοτίγξ,
ἰζόμενος μελίας ἐπὶ φυλλοκόμου,
τιὸ τιὸ τιὸ τιοτίγξ,
δι' ἐμῆς γένυος ξουθῆς μελέων
Πανὶ νόμους ἱεροὺς ἀναφαίνω
σεμνά τε μητρὶ χορεύματ' ὀρείᾳ,
τοτοτοτοτοτοτοτοτοτίγξ,
ἔνθεν ὥσπερ ἡ μέλιττα
Φρύνιχος ἀμβροσίων μελέων ἀπεβόσκετο καρπόν,
ἀεὶ φέ-
ρων γλυκεῖαν ᾠδάν.
τιὸ τιὸ τιὸ τιοτίγξ.
εἰ μετ' ὀρνίθων τις ὑμῶν, ὦ θεαταί, βούλεται
διαπλέκειν ζῶν ἡδέως τὸ λοιπόν, ὡς ἡμᾶς ἴτω.
ὅσα γάρ ἐστιν ἐνθάδ' αἰσχρὰ τῷ νόμῳ κρατούμενα,
ταῦτα πάντ' ἐστὶν παρ' ἡμῖν τοῖσιν ὄρνισιν καλά.
εἰ γὰρ ἐνθάδ' ἐστὶν αἰσχρὸν τὸν πατέρα τύπτειν νόμῳ,
τοῦτ' ἐκεῖ καλὸν παρ' ἡμῖν ἐστιν, ἤν τις τῷ πατρὶ
προσδραμὼν εἴπῃ πατάξας, αἶρε πλῆκτρον, εἰ μαχεῖ.
εἰ δὲ τυγχάνει τις ὑμῶν δραπέτης ἐστιγμένος,
ἀτταγᾶς οὗτος παρ' ἡμῖν ποικίλος κεκλήσεται.
εἰ δὲ τυγχάνει τις ὢν Φρὺξ μηδὲν ἧττον Σπινθάρου,
φρυγίλος ὄρνις ἐνθάδ' ἔσται, τοῦ Φιλήμονος γένους.
εἰ δὲ δοῦλός ἐστι καὶ Κὰρ ὥσπερ Ἐξηκεστίδης,
φυσάτω πάππους παρ' ἡμῖν, καὶ φανοῦνται φράτορες.
εἰ δ' ὁ Πεισίου προδοῦναι τοῖς ἀτίμοις τὰς πύλας

βούλεται, πέρδιξ γενέσθω, τοῦ πατρὸς νεοττίον·
ὡς παρ᾽ ἡμῖν οὐδὲν αἰσχρόν ἐστιν ἐκπερδικίσαι.
τοιάνδε κύκνοι,
τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιοτίγξ,
συμμιγῆ βοὴν ὁμοῦ
πτεροῖσι κρέκοντες ἴακχον Ἀπόλλω,
τιὸ τιὸ τιὸ τιοτίγξ,
ὄχθῳ ἐφεζόμενοι παρ᾽ Ἕβρον ποταμόν,
τιὸ τιὸ τιὸ τιοτίγξ,
διὰ δ᾽ αἰθέριον νέφος ἦλθε βοά·
πτῆξε δὲ ποικίλα φῦλά τε θηρῶν,
κύματά τ᾽ ἔσβεσε νήνεμος αἴθρη,
τοτοτοτοτοτοτοτοτοτοτίγξ·
πᾶς δ᾽ ἐπεκτύπησ᾽ Ὄλυμπος·
εἷλε δὲ θάμβος ἄνακτας· Ὀλυμπιάδες δὲ μέλος
Χάριτες Μοῦ-
σαί τ᾽ ἐπωλόλυξαν.
τιὸ τιὸ τιὸ τιοτίγξ.
οὐδέν ἐστ᾽ ἄμεινον οὐδ᾽ ἥδιον ἢ φῦσαι πτερά.
αὐτίχ᾽ ὑμῶν τῶν θεατῶν εἴ τις ἦν ὑπόπτερος,
εἶτα πεινῶν τοῖς χοροῖσι τῶν τραγῳδῶν ἤχθετο,
ἐκπτόμενος ἂν οὗτος ἠρίστησεν ἐλθὼν οἴκαδε,
κᾆτ᾽ ἂν ἐμπλησθεὶς ἐφ᾽ ἡμᾶς αὖθις αὖ κατέπτατο.
εἴ τε Πατροκλείδης τις ὑμῶν τυγχάνει χεζητιῶν,
οὐκ ἂν ἐξίδισεν ἐς θοἰμάτιον, ἀλλ᾽ ἀνέπτατο,
κἀποπαρδὼν κἀναπνεύσας αὖθις αὖ κατέπτατο·
εἴ τε μοιχεύων τις ὑμῶν ἐστιν ὅστις τυγχάνει,
κᾆθ᾽ ὁρᾷ τὸν ἄνδρα τῆς γυναικὸς ἐν βουλευτικῷ,
οὗτος ἂν πάλιν παρ᾽ ὑμῶν πτερυγίσας ἀνέπτατο,
εἶτα βινήσας ἐκεῖθεν αὖθις αὖ καθέζετο.
ἆρ᾽ ὑπόπτερον γενέσθαι παντός ἐστιν ἄξιον;
ὡς Διιτρέφης γε πυτιναῖα μόνον ἔχων πτερὰ

ᾑρέθη φύλαρχος, εἶθ' ἵππαρχος, εἶτ' ἐξ οὐδενὸς
μεγάλα πράττει, κἀστὶ νυνὶ ξουθὸς ἱππαλε-
κτρυών.
ΠΕΙ. ταυτὶ τοιαυτί· μὰ Δί' ἐγὼ μὲν πρᾶγμά πω
γελοιότερον οὐκ εἶδον οὐδεπώποτε.
ΕΥΕ. ἐπὶ τῷ γελᾷς; ΠΕΙ. ἐπὶ τοῖσι σοῖς ὠκυπτέροις.
οἶσθ' ᾧ μάλιστ' ἔοικας ἐπτερωμένος;
εἰς εὐτέλειαν χηνὶ συγγεγραμμένῳ.
ΕΥΕ. σὺ δὲ κοψίχῳ γε σκάφιον ἀποτετιλμένῳ.
ΠΕΙ. ταυτὶ μὲν ᾐκάσμεσθα κατὰ τὸν Αἰσχύλον·
τάδ' οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὑτῶν πτεροῖς.
ΕΥΕ. ἄγε δὴ τί χρὴ δρᾶν; ΠΕΙ. πρῶτον ὄνομα τῇ πόλει
θέσθαι τι μέγα καὶ κλεινόν, εἶτα τοῖς θεοῖς
θῦσαι μετὰ τοῦτο. ΕΥΕ. ταῦτα κἀμοὶ συνδοκεῖ.
φέρ' ἴδω, τί δ' ἡμῖν τοὔνομ' ἔσται τῇ πόλει;
ΠΕΙ. βούλεσθε τὸ μέγα τοῦτο τοὐκ Λακεδαίμονος,
Σπάρτην ὄνομα καλῶμεν αὐτήν; ΕΥΕ. Ἡράκλεις·
Σπάρτην γὰρ ἂν θείμην ἐγὼ τἠμῇ πόλει;
οὐδ' ἂν χαμεύνῃ πάνυ γε κειρίαν ἔχων.
ΠΕΙ. τί δῆτ' ὄνομ' αὐτῇ θησόμεσθ'; ΕΥΕ. ἐντευθενὶ
ἐκ τῶν νεφελῶν καὶ τῶν μετεώρων χωρίων
χαῦνόν τι πάνυ. ΠΕΙ. βούλει Νεφελοκοκκυγίαν;
ΕΥΕ. ἰοὺ ἰού·
καλὸν γὰρ ἀτεχνῶς καὶ μέγ' εὗρες τοὔνομα.
ἆρ' ἐστὶν αὑτηγὶ Νεφελοκοκκυγία,
ἵνα καὶ τὰ Θεαγένους τὰ πολλὰ χρήματα
τά τ' Αἰσχίνου γ' ἅπαντα; ΠΕΙ. καὶ λῷστον μὲν οὖν
τὸ Φλέγρας πεδίον, ἵν' οἱ θεοὶ τοὺς Γηγενεῖς
ἀλαζονευόμενοι καθυπερηκόντισαν.
ΕΥΕ. λιπαρὸν τὸ χρῆμα τῆς πόλεως. τίς δαὶ θεὸς
πολιοῦχος ἔσται; τῷ ξανοῦμεν τὸν πέπλον;

ΠΕΙ. τί δ' οὐκ Ἀθηναίαν ἐῶμεν πολιάδα;
ΕΥΕ. καὶ πῶς ἂν ἔτι γένοιτ' ἂν εὔτακτος πόλις,
ὅπου θεός, γυνὴ γεγονυῖα, πανοπλίαν
ἕστηκ' ἔχουσα, Κλεισθένης δὲ κερκίδα;
τίς δαὶ καθέξει τῆς πόλεως τὸ Πελαργικόν;
ΠΕΙ. ὄρνις ἀφ' ἡμῶν τοῦ γένους τοῦ Περσικοῦ,
ὅσπερ λέγεται δεινότατος εἶναι πανταχοῦ
Ἄρεως νεοττός. ΕΥΕ. ὦ νεοττὲ δέσποτα·
ὡς δ' ὁ θεὸς ἐπιτήδειος οἰκεῖν ἐπὶ πετρῶν.
ΠΕΙ. ἄγε νυν, σὺ μὲν βάδιζε πρὸς τὸν ἀέρα,
καὶ τοῖσι τειχίζουσι παραδιακόνει,
χάλικας παραφόρει, πηλὸν ἀποδὺς ὄργασον,
λεκάνην ἀνένεγκε, κατάπεσ' ἀπὸ τῆς κλίμακος,
φύλακας κατάστησαι, τὸ πῦρ ἔγκρυπτ' ἀεί,
κωδωνοφορῶν περίτρεχε, καὶ κάθευδ' ἐκεῖ·
κήρυκα δὲ πέμψον τὸν μὲν εἰς θεοὺς ἄνω,
ἕτερον δ' ἄνωθεν αὖ παρ' ἀνθρώπους κάτω,
κἀκεῖθεν αὖθις παρ' ἐμέ. ΕΥΕ. σύ δέ γ' αὐτοῦ μένων
οἴμωζε παρ' ἔμ'. ΠΕΙ. ἴθ', ὦγάθ', οἷ πέμπω σ' ἐγώ.
οὐδὲν γὰρ ἄνευ σοῦ τῶνδ' ἃ λέγω πεπράξεται.
ἐγὼ δ' ἵνα θύσω τοῖσι καινοῖσιν θεοῖς,
τὸν ἱερέα πέμψοντα τὴν πομπὴν καλῶ.
παῖ παῖ, τὸ κανοῦν αἴρεσθε καὶ τὴν χέρνιβα.
ΙΕΡ. ὁμορροθῶ, συνθέλω,
συμπαραινέσας ἔχω προσ-
όδια μεγάλα
σεμνὰ προσιέναι θεοῖσιν·
ἅμα δὲ προσέτι χάριτος ἕνεκα
προβάτιόν τι θύειν.

851—858. = 895—902.

ἴτω ἴτω, ἴτω δὲ Πυθιὰς βοά·
συναδέτω δὲ Χαῖρις ᾠδάν.
ΠΕΙ. παῦσαι σὺ φυσῶν. Ἡράκλεις, τουτὶ τί ἦν;
τουτὶ μὰ Δί' ἐγὼ πολλὰ δὴ καὶ δείν' ἰδών,
οὔπω κόρακ' εἶδον ἐμπεφορβιωμένον.
ἱερεῦ, σὸν ἔργον, θῦε τοῖς καινοῖς θεοῖς.
ΙΕΡ. δράσω τάδ'. ἀλλὰ ποῦ 'στιν ὁ τὸ κανοῦν ἔχων;
εὔχεσθε τῇ Ἑστίᾳ τῇ ὀρνιθείῳ, καὶ τῷ ἰκτίνῳ
τῷ Ἑστιούχῳ, καὶ ὄρνισιν Ὀλυμπίοις καὶ Ὀλυμ-
πίῃσι πᾶσι καὶ πάσῃσιν,
ΠΕΙ. ὦ Σουνιέρακε, χαῖρ' ἄναξ Πελαργικέ.
ΙΕΡ. καὶ κύκνῳ Πυθίῳ καὶ Δηλίῳ, καὶ Λητοῖ Ὀρτυ-
γομήτρᾳ, καὶ Ἀρτέμιδι Ἀκαλανθίδι,
ΠΕΙ. οὐκέτι Κολαινίς, ἀλλ' Ἀκαλανθὶς Ἄρτεμις.
ΙΕΡ. καὶ φρυγίλῳ Σαβαζίῳ, καὶ στρουθῷ μεγάλῃ
μητρὶ θεῶν καὶ ἀνθρώπων,
ΠΕΙ. δέσποινα Κυβέλη, στρουθέ, μῆτερ Κλεοκρίτου.
ΙΕΡ. διδόναι Νεφελοκοκκυγιεῦσιν ὑγίειαν καὶ σωτη-
ρίαν, αὐτοῖσι καὶ Χίοισι,
ΠΕΙ. Χίοισιν ἥσθην πανταχοῦ προσκειμένοις.
ΙΕΡ. καὶ ἥρωσι [καὶ] ὄρνισι καὶ ἡρώων παισί, πορφυ-
ρίωνι, καὶ πελεκᾶντι, καὶ πελεκίνῳ, καὶ φλέξι-
δι, καὶ τέτρακι, καὶ ταῶνι, καὶ ἐλεᾷ, καὶ βασκᾷ,
καὶ ἐλασᾷ, καὶ ἐρῳδιῷ, καὶ καταράκτῃ, καὶ με-
λαγκορύφῳ, καὶ αἰγιθάλλῳ,
ΠΕΙ. παῦ' ἐς κόρακας· παῦσαι καλῶν. ἰοὺ ἰού.
ἐπὶ ποῖον, ὦ κακόδαιμον, ἱερεῖον καλεῖς
ἁλιαέτους καὶ γῦπας; οὐχ ὁρᾷς ὅτι
ἰκτῖνος εἷς ἂν τοῦτό γ' οἴχοιθ' ἁρπάσας;
ἄπελθ' ἀφ' ἡμῶν καὶ σὺ καὶ τὰ στέμματα·
ἐγὼ γὰρ αὐτὸς τουτογὶ θύσω μόνος.
ΙΕΡ. εἶτ' αὖθις αὖ τἄρα σοι

δεῖ με δεύτερον μέλος χέρ-
νιβι θεοσεβὲς
ὅσιον ἐπιβοᾶν, καλεῖν δὲ
μάκαρας, ἕνα τινὰ μόνον, εἴπερ
ἱκανὸν ἕξετ' ὄψον.
τὰ γὰρ παρόντα θύματ' οὐδὲν ἄλλο πλὴν
γένειόν ἐστι καὶ κέρατα.
ΠΕΙ. θύοντες εὐξώμεσθα τοῖς πτερίνοις θεοῖς.
ΠΟΙ. Νεφελοκοκκυγίαν τὰν εὐδαίμονα
κλῇσον, ὦ Μοῦσα,
τεαῖς ἐν ὕμνων ἀοιδαῖς.
ΠΕΙ. τουτὶ τὸ πρᾶγμα ποδαπόν; εἰπέ μοι, τίς εἶ;
ΠΟΙ. ἐγὼ μελιγλώσσων ἐπέων ἱεὶς ἀοιδάν,
Μουσάων θεράπων ὀτρηρός,
κατὰ τὸν Ὅμηρον.
ΠΕΙ. ἔπειτα δῆτα δοῦλος ὢν κόμην ἔχεις;
ΠΟΙ. οὔκ, ἀλλὰ πάντες ἐσμὲν οἱ διδάσκαλοι
Μουσάων θεράποντες ὀτρηροί,
κατὰ τὸν Ὅμηρον.
ΠΕΙ. οὐκ ἐτὸς ὀτρηρὸν καὶ τὸ ληδάριον ἔχεις.
ἀτάρ, ὦ ποιητά, κατὰ τί δεῦρ' ἀνεφθάρης;
ΠΟΙ. μέλη πεποίηκ' ἐς τὰς Νεφελοκοκκυγίας
τὰς ὑμετέρας κύκλιά τε πολλὰ καὶ καλά,
καὶ παρθένεια, καὶ κατὰ τὰ Σιμωνίδου.
ΠΕΙ. ταυτὶ σὺ πότ' ἐποίησας ἀπὸ πόσου χρόνου;
ΠΟΙ. πάλαι πάλαι δὴ τήνδ' ἐγὼ κλῄζω πόλιν.
ΠΕΙ. οὐκ ἄρτι θύω τὴν δεκάτην ταύτης ἐγώ,
καὶ τοὔνομ' ὥσπερ παιδίῳ νῦν δὴ 'θέμην;
ΠΟΙ. ἀλλά τις ὠκεῖα Μουσάων φάτις
οἱάπερ ἵππων ἀμαρυγά.
σὺ δὲ πάτερ κτίστορ Αἴτνας,
ζαθέων ἱερῶν ὁμώνυμε,

δὸς ἐμὶν ὅ τι περ
τεᾷ κεφαλᾷ θέλεις
πρόφρων δόμεν ἐμὶν τεΐν.
ΠΕΙ. τουτὶ παρέξει τὸ κακὸν ἡμῖν πράγματα,
εἰ μή τι τούτῳ δόντες ἀποφευξούμεθα.
οὗτος, σὺ μέντοι σπολάδα καὶ χιτῶν' ἔχεις,
ἀπόδυθι καὶ δὸς τῷ ποιητῇ τῷ σοφῷ.
ἔχε τὴν σπολάδα· πάντως δέ μοι ῥιγῶν δοκεῖς.
ΠΟΙ. τόδε μὲν οὐκ ἀέκουσα φίλα
Μοῦσα [τόδε] δῶρον δέχεται·
τὺ δὲ τεᾷ φρενὶ μάθε
Πινδάρειον ἔπος·
ΠΕΙ. ἄνθρωπος ἡμῶν οὐκ ἀπαλλαχθήσεται.
ΠΟΙ. νομάδεσσι γὰρ ἐν Σκύθαις
ἀλᾶται Στράτων,
ὃς ὑφαντοδόνητον ἔσθος οὐ πέπαται·
ἀκλεὴς δ' ἔβα σπολὰς ἄνευ χιτῶνος.
ξύνες ὅ τοι λέγω.
ΠΕΙ. ξυνίημ' ὅτι βούλει τὸν χιτωνίσκον λαβεῖν.
ἀπόδυθι· δεῖ γὰρ τὸν ποιητὴν ὠφελεῖν.
ἄπελθε τουτονὶ λαβών. ΠΟΙ. ἀπέρχομαι,
κἀς τὴν πόλιν γ' ἐλθὼν ποιήσω δὴ ταδί·
κλῇσον, ὦ χρυσόθρονε, τὰν
τρομεράν, κρυεράν·
νιφόβολα πεδία πολύσπορά τ' ἤλυθον.
ἀλαλαί.
ΠΕΙ. νὴ τὸν Δί', ἀλλ' ἤδη πέφευγας ταυταγὶ
τὰ κρυερὰ τονδὶ τὸν χιτωνίσκον λαβών.
τουτὶ μὰ Δί' ἐγὼ τὸ κακὸν οὐδέποτ' ἤλπισα,
οὕτω ταχέως τοῦτον πεπύσθαι τὴν πόλιν.
αὖθις σὺ περιχώρει λαβὼν τὴν χέρνιβα.
εὐφημία 'στω. ΧΡΗ. μὴ κατάρξῃ τοῦ τράγου.

ΠΕΙ. σὺ δ' εἶ τίς; ΧΡΗ. ὅστις; χρησμολόγος. ΠΕΙ. οἴμωξέ νυν.
ΧΡΗ. ὦ δαιμόνιε, τὰ θεῖα μὴ φαύλως φέρε·
ὡς ἔστι Βάκιδος χρησμὸς ἄντικρυς λέγων
ἐς τὰς Νεφελοκοκκυγίας. ΠΕΙ. κἄπειτα πῶς
ταῦτ' οὐκ ἐχρησμολόγεις σὺ πρὶν ἐμὲ τὴν πόλιν
τήνδ' οἰκίσαι; ΧΡΗ. τὸ θεῖον ἐνεπόδιζέ με.
ΠΕΙ. ἀλλ' οὐδὲν οἷόν ἐστ' ἀκοῦσαι τῶν ἐπῶν.
ΧΡΗ. Ἀλλ' ὅταν οἰκήσωσι λύκοι πολιαί τε κορῶναι
ἐν ταὐτῷ τὸ μεταξὺ Κορίνθου καὶ Σικυῶνος,
ΠΕΙ. τί οὖν προσήκει δῆτ' ἐμοὶ Κορινθίων;
ΧΡΗ. ᾐνίξαθ' ὁ Βάκις τοῦτο πρὸς τὸν ἀέρα.
πρῶτον Πανδώρᾳ θῦσαι λευκότριχα κριόν·
ὃς δέ κ' ἐμῶν ἐπέων ἔλθῃ πρώτιστα προφήτης,
τῷ δόμεν ἱμάτιον καθαρὸν καὶ καινὰ πέδιλα,
ΠΕΙ. ἔνεστι καὶ τὰ πέδιλα; ΧΡΗ. λαβὲ τὸ βυβλίον.
καὶ φιάλην δοῦναι, καὶ σπλάγχνων χεῖρ' ἐπιπλῆσαι.
ΠΕΙ. καὶ σπλάγχνα διδόν' ἔνεστι; ΧΡΗ. λαβὲ τὸ βυβλίον.
κἂν μέν, θέσπιε κοῦρε, ποιῇς ταῦθ' ὡς ἐπιτέλλω,
αἰετὸς ἐν νεφέλῃσι γενήσεαι· αἰ δέ κε μὴ δῷς,
οὐκ ἔσει οὐ τρυγὼν οὐδ' αἰετός, οὐ δρυκολάπτης.
ΠΕΙ. καὶ ταῦτ' ἔνεστ' ἐνταῦθα; ΧΡΗ. λαβὲ τὸ βυβλίον.
ΠΕΙ. οὐδὲν ἄρ' ὅμοιός ἐσθ' ὁ χρησμὸς τουτῳί,
ὃν ἐγὼ παρὰ τἀπόλλωνος ἐξεγραψάμην·
Αὐτὰρ ἐπὴν ἄκλητος ἰὼν ἄνθρωπος ἀλαζὼν
λυπῇ θύοντας καὶ σπλαγχνεύειν ἐπιθυμῇ,
δὴ τότε χρὴ τύπτειν αὐτὸν πλευρῶν τὸ μεταξύ,
ΧΡΗ. οὐδὲν λέγειν οἶμαί σε. ΠΕΙ. λαβὲ τὸ βυβλίον.
καὶ φείδου μηδὲν μηδ' αἰετοῦ ἐν νεφέλῃσι,
μήτ' ἢν Λάμπων ᾖ μήτ' ἢν ὁ μέγας Διοπείθης.

ΧΡΗ. καὶ ταῦτ' ἔνεστ' ἐνταῦθα; ΠΕΙ. λαβὲ τὸ βυβλίον.
οὐκ εἶ θύραζ' ἐς κόρακας; ΧΡΗ. οἴμοι δείλαιος.
ΠΕΙ. οὔκουν ἑτέρωσε χρησμολογήσεις ἐκτρέχων;
ΜΕΤ. ἥκω παρ' ὑμᾶς ΠΕΙ. ἕτερον αὖ τουτὶ κακόν.
τί δ' αὖ σὺ δράσων; τίς ἰδέα βουλήματος;
τίς ἡ 'πίνοια, τίς ὁ κόθορνος, τῆς ὁδοῦ;
ΜΕΤ. γεωμετρῆσαι βούλομαι τὸν ἀέρα
ὑμῖν, διελεῖν τε κατὰ γύας. ΠΕΙ. πρὸς τῶν θεῶν,
σὺ δ' εἶ τίς ἀνδρῶν; ΜΕΤ. ὅστις εἴμ' ἐγώ; Μέτων,
ὃν οἶδεν Ἑλλὰς χὠ Κολωνός. ΠΕΙ. εἰπέ μοι,
ταυτὶ δέ σοι τί ἔστι; ΜΕΤ. κανόνες ἀέρος.
αὐτίκα γὰρ ἀήρ ἐστι τὴν ἰδέαν ὅλος
κατὰ πνιγέα μάλιστα. προσθεὶς οὖν ἐγὼ
τὸν κανόν' ἄνωθεν τουτονὶ τὸν καμπύλον,
ἐνθεὶς διαβήτην — μανθάνεις; ΠΕΙ. οὐ μανθάνω.
ΜΕΤ. ὀρθῷ μετρήσω κανόνι προστιθείς, ἵνα
ὁ κύκλος γένηταί σοι τετράγωνος, κἀν μέσῳ
ἀγορά, φέρουσαι δ' ὦσιν εἰς αὐτὴν ὁδοὶ
ὀρθαὶ πρὸς αὐτὸ τὸ μέσον, ὥσπερ δ' ἀστέρος,
αὐτοῦ κυκλοτεροῦς ὄντος, ὀρθαὶ πανταχῇ
ἀκτῖνες ἀπολάμπωσιν. ΠΕΙ. ἅνθρωπος Θαλῆς.
Μέτων, ΜΕΤ. τί ἔστιν; ΠΕΙ. οἶσθ' ὁτιὴ φιλῶ σ' ἐγώ;
κἀμοὶ πιθόμενος ὑπαποκίνει τῆς ὁδοῦ.
ΜΕΤ. τί δ' ἐστὶ δεινόν; ΠΕΙ. ὥσπερ ἐν Λακεδαίμονι
ξενηλατοῦνται καὶ κεκίνηνταί τινες
πληγαὶ συχναὶ κατ' ἄστυ. ΜΕΤ. μῶν στασιάζετε;
ΠΕΙ. μὰ τὸν Δί' οὐ δῆτ'. ΜΕΤ. ἀλλὰ πῶς; ΠΕΙ. ὁμοθυμαδὸν
σποδεῖν ἅπαντας τοὺς ἀλαζόνας δοκεῖ.
ΜΕΤ. ὑπάγοιμί τἄρ' ἄν. ΠΕΙ. νὴ Δί', ὡς οὐκ οἶδ' ἂν εἰ
φθαίης ἄν· ἐπίκεινται γὰρ ἐγγὺς αὑταιί.

ΜΕΤ. οἴμοι κακοδαίμων. ΠΕΙ. οὐκ ἔλεγον ἐγὼ πάλαι;
οὐκ ἀναμετρήσεις σαυτὸν ἀπιὼν ἀλλαχῇ;
ΕΠΙ. ποῦ πρόξενοι; ΠΕΙ. τίς ὁ Σαρδανάπαλλος οὑτοσί;
ΕΠΙ. ἐπίσκοπος ἥκω δεῦρο τῷ κυάμῳ λαχὼν
ἐς τὰς Νεφελοκοκκυγίας. ΠΕΙ. ἐπίσκοπος;
ἔπεμψε δὲ τίς σε δεῦρο; ΕΠΙ. φαῦλον βυβλίον
Τελέου τι. ΠΕΙ. βούλει δῆτα τὸν μισθὸν λαβὼν
μὴ πράγματ' ἔχειν, ἀλλ' ἀπιέναι; ΕΠΙ. νὴ τοὺς
θεούς.
ἐκκλησιάσαι δ' οὖν ἐδεόμην οἴκοι μένων.
ἔστιν γὰρ ἃ δι' ἐμοῦ πέπρακται Φαρνάκῃ.
ΠΕΙ. ἄπιθι λαβών· ἔστιν δ' ὁ μισθὸς οὑτοσί.
ΕΠΙ. τουτὶ τί ἦν; ΠΕΙ. ἐκκλησία περὶ Φαρνάκου.
ΕΠΙ. μαρτύρομαι τυπτόμενος ὢν ἐπίσκοπος.
ΠΕΙ. οὐκ ἀποσοβήσεις; οὐκ ἀποίσεις τὼ κάδω;
οὐ δεινά; καὶ πέμπουσιν ἤδη 'πισκόπους
ἐς τὴν πόλιν, πρὶν καὶ τεθύσθαι τοῖς θεοῖς.
ΨΗΦ. Ἐὰν δ' ὁ Νεφελοκοκκυγιεὺς τὸν Ἀθηναῖον
ἀδικῇ
ΠΕΙ. τουτὶ τί ἔστιν αὖ κακὸν τὸ βυβλίον;
ΨΗΦ. ψηφισματοπώλης εἰμί, καὶ νόμους νέους
ἥκω παρ' ὑμᾶς δεῦρο πωλήσων. ΠΕΙ. τὸ τί;
ΨΗΦ. Χρῆσθαι Νεφελοκοκκυγιᾶς τοῖσδε τοῖς μέτροισι
καὶ σταθμοῖσι καὶ ψηφίσμασι, καθάπερ Ὀλο-
φύξιοι.
ΠΕΙ. σὺ δέ γ' οἷσίπερ ὠτοτύξιοι χρήσει τάχα.
ΨΗΦ. οὗτος, τί πάσχεις; ΠΕΙ. οὐκ ἀποίσεις τοὺς νό-
μους;
πικροὺς ἐγώ σοι τήμερον δείξω νόμους.
ΕΠΙ. καλοῦμαι Πεισθέταιρον ὕβρεως ἐς τὸν μουνυ-
χιῶνα μῆνα.
ΠΕΙ. ἄληθες, οὗτος; ἔτι γὰρ ἐνταῦθ' ἦσθα σύ;

ΨΗΦ. Ἐὰν δέ τις ἐξελαύνῃ τοὺς ἄρχοντας, καὶ μὴ
δέχηται κατὰ τὴν στήλην,
ΠΕΙ. οἴμοι κακοδαίμων, καὶ σὺ γὰρ ἐνταῦθ᾽ ἦσθ᾽ ἔτι;
ΕΠΙ. ἀπολῶ σε, καὶ γράφω σε μυρίας δραχμάς.
ΠΕΙ. ἐγὼ δὲ σοῦ γε τὼ κάδω διασκεδῶ.
ΕΠΙ. μέμνησ᾽ ὅτε τῆς στήλης κατετίλας ἑσπέρας;
ΠΕΙ. αἰβοῖ· λαβέτω τις αὐτόν. οὗτος, οὐ μενεῖς;
ἀπίωμεν ἡμεῖς ὡς τάχιστ᾽ ἐντευθενὶ
θύσοντες εἴσω τοῖς θεοῖσι τὸν τράγον.
ΧΟΡ. ἤδη μοι τῷ παντόπτᾳ
καὶ παντάρχᾳ θνητοὶ πάντες
θύσουσ᾽ εὐκταίαις εὐχαῖς.
πᾶσαν μὲν γὰρ γᾶν ὀπτεύω,
σώζω δ᾽ εὐθαλεῖς καρπούς,
κτείνων παμφύλων γένναν
θηρῶν, ἃ πάντ᾽ ἐν γαίᾳ
ἐκ κάλυκος αὐξανόμενα γένυσιν πολυφάγοις,
δένδρεσί τ᾽ ἐφημένα καρπὸν ἀποβόσκεται·
κτείνω δ᾽ οἳ κήπους εὐώδεις
φθείρουσιν λύμαις ἐχθίσταις·
ἑρπετά τε καὶ δάκετα πάνθ᾽ ὅσαπερ
ἔστιν ὑπ᾽ ἐμᾶς πτέρυγος ἐν φοναῖς ὄλλυται.
τῇδε μέντοι θἠμέρᾳ μάλιστ᾽ ἐπαναγορεύεται,
ἢν ἀποκτείνῃ τις ὑμῶν Διαγόραν τὸν Μήλιον,
λαμβάνειν τάλαντον, ἤν τε τῶν τυράννων τίς τινα
τῶν τεθνηκότων ἀποκτείνῃ, τάλαντον λαμβάνειν.
βουλόμεσθ᾽ οὖν νῦν ἀνειπεῖν ταῦτα χἠμεῖς ἐνθάδε·
ἢν ἀποκτείνῃ τις ὑμῶν Φιλοκράτη τὸν Στρούθιον,
λήψεται τάλαντον· ἢν δὲ ζῶντ᾽ ἀπαγάγῃ, τέτταρα,

1058—1087. = 1088—1117.

ὅτι συνείρων τοὺς σπίνους πωλεῖ καθ᾽ ἑπτὰ τοὐβολοῦ,
εἶτα φυσῶν τὰς κίχλας δείκνυσι καὶ λυμαίνεται,
τοῖς τε κοψίχοισιν εἰς τὰς ῥῖνας ἐγχεῖ τὰ πτερά,
τὰς περιστεράς θ᾽ ὁμοίως ξυλλαβὼν εἵρξας ἔχει,
κἀπαναγκάζει παλεύειν δεδεμένας ἐν δικτύῳ.
ταῦτα βουλόμεσθ᾽ ἀνειπεῖν· κεἴ τις ὄρνιθας τρέφει
εἰργμένους ὑμῶν ἐν αὐλῇ, φράζομεν μεθιέναι.
ἢν δὲ μὴ πείθησθε, συλληφθέντες ὑπὸ τῶν ὀρνέων
αὖθις ὑμεῖς αὖ παρ᾽ ἡμῖν δεδεμένοι παλεύσετε.
εὔδαιμον φῦλον πτηνῶν
οἰωνῶν, οἳ χειμῶνος μὲν
χλαίνας οὐκ ἀμπισχνοῦνται·
οὐδ᾽ αὖ θερμὴ πνίγους ἡμᾶς
ἀκτὶς τηλαυγὴς θάλπει·
ἀλλ᾽ ἀνθηρῶν λειμώνων
φύλλων κόλποις ἐνναίω,
ἡνίκ᾽ ἂν ὁ θεσπέσιος ὀξὺ μέλος ἀχέτας
θάλπεσι μεσημβρινοῖς ἡλιομανὴς βοᾷ.
χειμάζω δ᾽ ἐν κοίλοις ἄντροις,
Νύμφαις οὐρείαις ξυμπαίζων·
ἠρινά τε βοσκόμεθα παρθένια
λευκότροφα μύρτα, Χαρίτων τε κηπεύματα.
τοῖς κριταῖς εἰπεῖν τι βουλόμεσθα τῆς νίκης πέρι,
ὅσ᾽ ἀγάθ᾽, ἢν κρίνωσιν ἡμᾶς, πᾶσιν αὐτοῖς δώσομεν,
ὥστε κρείττω δῶρα πολλῷ τῶν Ἀλεξάνδρου λαβεῖν.
πρῶτα μὲν γὰρ οὗ μάλιστα πᾶς κριτὴς ἐφίεται,
γλαῦκες ὑμᾶς οὔποτ᾽ ἐπιλείψουσι Λαυριωτικαί·

ἀλλ' ἐνοικήσουσιν ἔνδον, ἔν τε τοῖς βαλλαντίοις
ἐννεοττεύσουσι κἀκλέψουσι μικρὰ κέρματα.
εἶτα πρὸς τούτοισιν ὥσπερ ἐν ἱεροῖς οἰκήσετε.
τὰς γὰρ ὑμῶν οἰκίας ἐρέψομεν πρὸς ἀετόν·
κἂν λαχόντες ἀρχίδιον εἶθ' ἁρπάσαι βούλησθέ τι,
ὀξὺν ἱερακίσκον ἐς τὰς χεῖρας ὑμῖν δώσομεν.
ἢν δέ που δειπνῆτε, πρηγορεῶνας ὑμῖν πέμψομεν.
ἢν δὲ μὴ κρίνητε, χαλκεύεσθε μηνίσκους φορεῖν
ὥσπερ ἀνδριάντες· ὡς ὑμῶν ὃς ἂν μὴ μῆν' ἔχῃ,
ὅταν ἔχητε χλανίδα λευκήν, τότε μάλισθ' οὕτω δίκην
δώσεθ' ἡμῖν, πᾶσι τοῖς ὄρνισι κατατιλώμενοι.
ΠΕΙ. τὰ μὲν ἱέρ' ἡμῖν ἐστιν, ὤρνιθες, καλά·
ἀλλ' ὡς ἀπὸ τοῦ τείχους πάρεστιν ἄγγελος
οὐδεὶς ὅτου πευσόμεθα τἀκεῖ πράγματα.
ἀλλ' οὑτοσὶ τρέχει τις Ἀλφειὸν πνέων.
ΑΓ. Α. ποῦ ποῦ 'στι ποῦ; ποῦ ποῦ 'στι ποῦ; ποῦ ποῦ 'στι ποῦ;
ποῦ Πεισθέταιρός ἐστιν ἄρχων; ΠΕΙ. οὑτοσί.
ΑΓ. Α. ἐξῳκοδόμηταί σοι τὸ τεῖχος. ΠΕΙ. εὖ λέγεις.
ΑΓ. Α. κάλλιστον ἔργον καὶ μεγαλοπρεπέστατον·
ὥστ' ἂν ἐπάνω μὲν Προξενίδης ὁ Κομπασεὺς
καὶ Θεαγένης ἐναντίω δύ' ἅρματε,
ἵππων ὑπόντων μέγεθος ὅσον ὁ δούριος,
ὑπὸ τοῦ πλάτους ἂν παρελασαίτην. ΠΕΙ. Ἡράκλεις.
ΑΓ. Α. τὸ δὲ μῆκός ἐστι, καὶ γὰρ ἐμέτρησ' αὔτ' ἐγώ,
ἑκατοντορόγυιον. ΠΕΙ. ὦ Πόσειδον, τοῦ μάκρους.
τίνες ᾠκοδόμησαν αὐτὸ τηλικουτονί;
ΑΓ. Α. ὄρνιθες, οὐδεὶς ἄλλος, οὐκ Αἰγύπτιος
πλινθοφόρος, οὐ λιθουργός, οὐ τέκτων παρῆν,

ἀλλ᾽ αὐτόχειρες, ὥστε θαυμάζειν ἐμέ.
ἐκ μέν γε Λιβύης ἧκον ὡς τρισμύριαι
γέρανοι, θεμελίους καταπεπωκυῖαι λίθους.
τούτους δ᾽ ἐτύκιζον αἱ κρέκες τοῖς ῥύγχεσιν.
ἕτεροι δ᾽ ἐπλινθούργουν πελαργοὶ μύριοι·
ὕδωρ δ᾽ ἐφόρουν κάτωθεν ἐς τὸν ἀέρα
οἱ χαραδριοὶ καὶ τἄλλα ποτάμι᾽ ὄρνεα.
ΠΕΙ. ἐπηλοφόρουν δ᾽ αὐτοῖσι τίνες; ΑΓ. Α. ἐρῳδιοὶ
λεκάναισι. ΠΕΙ. τὸν δὲ πηλὸν ἐνεβάλλοντο πῶς;
ΑΓ. Α. τοῦτ᾽, ὦγάθ᾽, ἐξεύρητο καὶ σοφώτατα·
οἱ χῆνες ὑποτύπτοντες ὥσπερ ταῖς ἄμαις
ἐς τὰς λεκάνας ἐνέβαλλον αὐτὸν τοῖν ποδοῖν.
ΠΕΙ. τί δῆτα πόδες ἂν οὐκ ἂν ἐργασαίατο;
ΑΓ. Α. καὶ νὴ Δί᾽ αἱ νῆτταί γε περιεζωσμέναι
ἐπλινθοφόρουν· ἄνω δὲ τὸν ὑπαγωγέα
ἐπέτοντ᾽ ἔχουσαι κατόπιν, ὥσπερ παιδία,
τὸν πηλὸν ἐν τοῖς στόμασιν αἱ χελιδόνες.
ΠΕΙ. τί δῆτα μισθωτοὺς ἂν ἔτι μισθοῖτό τις;
φέρ᾽ ἴδω, τί δαί; τὰ ξύλινα τοῦ τείχους τίνες
ἀπειργάσαντ᾽ ὄρνιθες; ΑΓ. Α. ἦσαν τέκτονες
σοφώτατοι πελεκᾶντες, οἳ τοῖς ῥύγχεσιν
ἀπεπελέκησαν τὰς πύλας· ἦν δ᾽ ὁ κτύπος
αὐτῶν πελεκώντων ὥσπερ ἐν ναυπηγίῳ.
καὶ νῦν ἅπαντ᾽ ἐκεῖνα πεπύλωται πύλαις,
καὶ βεβαλάνωται καὶ φυλάττεται κύκλῳ,
ἐφοδεύεται, κωδωνοφορεῖται, πανταχῇ
φυλακαὶ καθεστήκασι καὶ φρυκτωρίαι
ἐν τοῖσι πύργοις. ἀλλ᾽ ἐγὼ μὲν ἀποτρέχων
ἀπονίψομαι· σὺ δ᾽ αὐτὸς ἤδη τἄλλα δρᾶ.
ΧΟΡ. οὗτος, τί ποιεῖς; ἆρα θαυμάζεις ὅτι
οὕτω τὸ τεῖχος ἐκτετείχισται ταχύ;
ΠΕΙ. νὴ τοὺς θεοὺς ἔγωγε· καὶ γὰρ ἄξιον·

ἴσα γὰρ ἀληθῶς φαίνεταί μοι ψεύδεσιν.
ἀλλ' ὅδε φύλαξ γὰρ τῶν ἐκεῖθεν ἄγγελος
ἐσθεῖ πρὸς ἡμᾶς δεῦρο, πυρρίχην βλέπων.
ΑΓ. Β. ἰοὺ ἰού, ἰοὺ ἰού, ἰοὺ ἰού.
ΠΕΙ. τί τὸ πρᾶγμα τουτί; ΑΓ. Β. δεινότατα πεπόνθαμεν.
τῶν γὰρ θεῶν τις ἄρτι τῶν παρὰ τοῦ Διὸς
διὰ τῶν πυλῶν εἰσέπτατ' εἰς τὸν ἀέρα,
λαθὼν κολοιοὺς φύλακας ἡμεροσκόπους.
ΠΕΙ. ὢ δεινὸν ἔργον καὶ σχέτλιον εἰργασμένος.
τίς τῶν θεῶν; ΑΓ. Β. οὐκ ἴσμεν· ὅτι δ' εἶχε πτερά,
τοῦτ' ἴσμεν. ΠΕΙ. οὔκουν δῆτα περιπόλους ἐχρῆν
πέμψαι κατ' αὐτὸν εὐθύς; ΑΓ. Β. ἀλλ' ἐπέμψαμεν
τρισμυρίους ἱέρακας ἱπποτοξότας,
χωρεῖ δὲ πᾶς τις ὄνυχας ἠγκυλωμένος,
κερχνῄς, τριόρχης, γύψ, κύμινδις, ἀετός·
ῥύμῃ τε καὶ πτεροῖσι καὶ ῥοιζήμασιν
αἰθὴρ δονεῖται τοῦ θεοῦ ζητουμένου·
κἄστ' οὐ μακρὰν ἄπωθεν, ἀλλ' ἐνταῦθά που
ἤδη 'στίν. ΠΕΙ. οὐκοῦν σφενδόνας δεῖ λαμβάνειν
καὶ τόξα· χώρει δεῦρο πᾶς ὑπηρέτης·
τόξευε, παῖε, σφενδόνην τίς μοι δότω.
ΧΟΡ. πόλεμος αἴρεται, πόλεμος οὐ φατὸς
πρὸς ἐμὲ καὶ θεούς. ἀλλὰ φύλαττε πᾶς
ἀέρα περινέφελον, ὃν Ἔρεβος ἐτέκετο,
μή σε λάθῃ θεῶν τις ταύτῃ περῶν·
ἄθρει δὲ πᾶς κύκλῳ σκοπῶν,

1188—1195. = 1262—1268.

ὡς ἐγγὺς ἤδη δαίμονος πεδαρσίου
δίνης πτερωτὸς φθόγγος ἐξακούεται.
ΠΕΙ. αὕτη σὺ ποῖ ποῖ ποῖ πέτει; μέν' ἥσυχος,
ἔχ' ἀτρέμας· αὐτοῦ στῆθ'· ἐπίσχες τοῦ δρόμου.
τίς εἶ; ποδαπή; λέγειν ἐχρῆν ὁπόθεν πέτει.
ΙΡ. παρὰ τῶν θεῶν ἔγωγε τῶν Ὀλυμπίων.
ΠΕΙ. ὄνομα δέ σοι τί ἐστι, πλοῖον, ἢ κυνῆ;
ΙΡ. Ἶρις ταχεῖα. ΠΕΙ. Πάραλος, ἢ Σαλαμινία;
ΙΡ. τί δὲ τοῦτο; ΠΕΙ. ταυτηνί τις οὐ ξυλλήψεται
ἀναπτάμενος τρίορχος; ΙΡ. ἐμὲ συλλήψεται;
τί ποτ' ἐστὶ τουτὶ τὸ κακόν; ΠΕΙ. οἰμώξει μακρά.
ΙΡ. ἄτοπόν γε τουτὶ πρᾶγμα. ΠΕΙ. κατὰ ποίας πύλας
εἰσῆλθες εἰς τὸ τεῖχος, ὦ μιαρωτάτη;
ΙΡ. οὐκ οἶδα μὰ Δί' ἔγωγε κατὰ ποίας πύλας.
ΠΕΙ. ἤκουσας αὐτῆς οἷον εἰρωνεύεται;
πρὸς τοὺς κολοιάρχους προσῆλθες; οὐ λέγεις;
σφραγῖδ' ἔχεις παρὰ τῶν πελαργῶν; ΙΡ. τί τὸ κακόν;
ΠΕΙ. οὐκ ἔλαβες; ΙΡ. ὑγιαίνεις μέν; ΠΕΙ. οὐδὲ σύμβολον
ἐπέβαλεν ὀρνίθαρχος οὐδείς σοι παρών;
ΙΡ. μὰ Δί' οὐκ ἔμοιγ' ἐπέβαλεν οὐδείς, ὦ μέλε.
ΠΕΙ. κᾄπειτα δῆθ' οὕτω σιωπῇ διαπέτει
διὰ τῆς πόλεως τῆς ἀλλοτρίας καὶ τοῦ χάους;
ΙΡ. ποίᾳ γὰρ ἄλλῃ χρὴ πέτεσθαι τοὺς θεούς;
ΠΕΙ. οὐκ οἶδα μὰ Δί' ἔγωγε· τῇδε μὲν γὰρ οὔ.
ΙΡ. ἀδικεῖς με καὶ νῦν. ΠΕΙ. ἆρά γ' οἶσθα τοῦθ', ὅτι
δικαιότατ' ἂν ληφθεῖσα πασῶν Ἰρίδων
ἀπέθανες, εἰ τῆς ἀξίας ἐτύγχανες;
ΙΡ. ἀλλ' ἀθάνατός εἰμ'. ΠΕΙ. ἀλλ' ὅμως ἂν ἀπέθανες.
δεινότατα γάρ τοι πεισόμεσθ', ἐμοὶ δοκεῖ,

εἰ τῶν μὲν ἄλλων ἄρχομεν, ὑμεῖς δ' οἱ θεοὶ
ἀκολασταveῖτε, κοὐδέπω γνώσεσθ' ὅτι
ἀκροατέον ὑμῖν ἐν μέρει τῶν κρειττόνων.
φράσον δέ τοί μοι, τὼ πτέρυγε ποῖ ναυστολεῖς;
ΙΡ. ἐγώ; πρὸς ἀνθρώπους πέτομαι παρὰ τοῦ πατρὸς
φράσουσα θύειν τοῖς Ὀλυμπίοις θεοῖς
μηλοσφαγεῖν τε βουθύτοις ἐπ' ἐσχάραις
κνισᾶν τ' ἀγυιάς. ΠΕΙ. τί σὺ λέγεις; ποίοις θεοῖς;
ΙΡ. ποίοισιν; ἡμῖν, τοῖς ἐν οὐρανῷ θεοῖς.
ΠΕΙ. θεοὶ γὰρ ὑμεῖς; ΙΡ. τίς γάρ ἐστ' ἄλλος θεός;
ΠΕΙ. ὄρνιθες ἀνθρώποισι νῦν εἰσιν θεοί,
οἷς θυτέον αὐτούς, ἀλλὰ μὰ Δί' οὐ τῷ Διί.
ΙΡ. ὦ μῶρε μῶρε, μὴ θεῶν κίνει φρένας
δεινάς, ὅπως μή σου γένος πανώλεθρον
Διὸς μακέλλῃ πᾶν ἀναστρέψῃ Δίκη,
λιγνὺς δὲ σῶμα καὶ δόμων περιπτυχὰς
καταιθαλώσῃ σου Λικυμνίαις βολαῖς.
ΠΕΙ. ἄκουσον αὕτη· παῦε τῶν παφλασμάτων·
ἔχ' ἀτρέμα. φέρ' ἴδω, πότερα Λυδὸν ἢ Φρύγα
ταυτὶ λέγουσα μορμολύττεσθαι δοκεῖς;
ἆρ' οἶσθ' ὅτι Ζεὺς εἴ με λυπήσει πέρα,
μέλαθρα μὲν αὐτοῦ καὶ δόμους Ἀμφίονος
καταιθαλώσω πυρφόροισιν ἀετοῖς,
πέμψω δὲ πορφυρίωνας ἐς τὸν οὐρανὸν
ὄρνεις ἐπ' αὐτόν, παρδαλᾶς ἐνημμένους,
πλεῖν ἑξακοσίους τὸν ἀριθμόν; καὶ δή ποτε
εἷς Πορφυρίων αὐτῷ παρέσχε πράγματα.
σὺ δ' εἴ με λυπήσεις τι, τῆς διακόνου
πρώτης ἀνατείνας τὼ σκέλη διαμηριῶ
τὴν Ἶριν αὐτήν, ὥστε θαυμάζειν ὅπως
οὕτω γέρων ὢν στύομαι τριέμβολον.
ΙΡ. διαρραγείης, ὦ μέλ', αὐτοῖς ῥήμασιν.

ΠΕΙ. οὐκ ἀποσοβήσεις; οὐ ταχέως; εὐρὰξ πατάξ.
ΙΡ. ἦ μήν σε παύσει τῆς ὕβρεως οὑμὸς πατήρ.
ΠΕΙ. οἴμοι τάλας. οὔκουν ἑτέρωσε πετομένη
καταιθαλώσεις τῶν νεωτέρων τινά;
ΧΟΡ. ἀποκεκλῄκαμεν διογενεῖς θεοὺς
μηκέτι τὴν ἐμὴν διαπερᾶν πόλιν,
μηδέ τιν᾽ ἱερόθυτον ἀνὰ δάπεδον ἔτι
τῇδε βροτῶν θεοῖσι πέμπειν καπνόν.
ΠΕΙ. δεινόν γε τὸν κήρυκα τὸν παρὰ τοὺς βροτους
οἰχόμενον, εἰ μηδέποτε νοστήσει πάλιν.
ΚΗΡ. ὦ Πεισθέταιρ᾽, ὦ μακάρι᾽, ὦ σοφώτατε,
ὦ κλεινότατ᾽, ὦ σοφώτατ᾽, ὦ γλαφυρώτατε,
ὦ τρισμακάρι᾽, ὦ κατακέλευσον. ΠΕΙ. τί σὺ λέ-
γεις;
ΚΗΡ. στεφάνῳ σε χρυσῷ τῷδε σοφίας οὕνεκα
στεφανοῦσι καὶ τιμῶσιν οἱ πάντες λεῴ.
ΠΕΙ. δέχομαι. τί δ᾽ οὕτως οἱ λεῴ τιμῶσί με;
ΚΗΡ. ὦ κλεινοτάτην αἰθέριον οἰκίσας πόλιν,
οὐκ οἶσθ᾽ ὅσην τιμὴν παρ᾽ ἀνθρώποις φέρει,
ὅσους τ᾽ ἐραστὰς τῆσδε τῆς χώρας ἔχεις.
πρὶν μὲν γὰρ οἰκίσαι σε τήνδε τὴν πόλιν,
ἐλακωνομάνουν ἅπαντες ἄνθρωποι τότε,
ἐκόμων, ἐπείνων, ἐρρύπων, ἐσωκράτων,
σκυτάλι᾽ ἐφόρουν· νυνὶ δ᾽ ὑποστρέψαντες αὖ
ὀρνιθομανοῦσι, πάντα δ᾽ ὑπὸ τῆς ἡδονῆς
ποιοῦσιν ἅπερ ὄρνιθες ἐκμιμούμενοι,
πρῶτον μὲν εὐθὺς πάντες ἐξ εὐνῆς ἅμα
ἐπέτονθ᾽ ἕωθεν ὥσπερ ἡμεῖς ἐπὶ νομόν·
κἄπειτ᾽ ἂν ἅμα κατῆραν ἐς τὰ βυβλία·
εἶτ᾽ ἀπενέμοντ᾽ ἐνταῦθα τὰ ψηφίσματα.
ὠρνιθομάνουν δ᾽ οὕτω περιφανῶς ὥστε καὶ
πολλοῖσιν ὀρνίθων ὀνόματ᾽ ἦν κείμενα.

πέρδιξ μὲν εἷς κάπηλος ὠνομάζετο
χωλός, Μενίππῳ δ' ἦν χελιδὼν τοὔνομα,
Ὀπουντίῳ δ' ὀφθαλμὸν οὐκ ἔχων κόραξ,
κορυδὸς Φιλοκλέει, χηναλώπηξ Θεαγένει,
ἶβις Λυκούργῳ, Χαιρεφῶντι νυκτερίς,
Συρακοσίῳ δὲ κίττα· Μειδίας δ' ἐκεῖ
ὄρτυξ ἐκαλεῖτο· καὶ γὰρ ᾔκειν ὄρτυγι
ὑπὸ στυφοκόπου τὴν κεφαλὴν πεπληγμένῳ.
ᾖδον δ' ὑπὸ φιλορνιθίας πάντες μέλη,
ὅπου χελιδὼν ἦν τις ἐμπεποιημένη
ἢ πηνέλοψ ἢ χήν τις ἢ περιστερὰ
ἢ πτέρυγες, ἢ πτεροῦ τι καὶ σμικρὸν προσῆν.
τοιαῦτα μὲν τἀκεῖθεν. ἓν δέ σοι λέγω·
ἥξουσ' ἐκεῖθεν δεῦρο πλεῖν ἢ μύριοι
πτερῶν δεόμενοι καὶ τρόπων γαμψωνύχων·
ὥστε πτερῶν σοι τοῖς ἐποίκοις δεῖ ποθέν.
ΠΕΙ. οὐκ ἆρα μὰ Δί' ἡμῖν ἔτ' ἔργον ἑστάναι.
ἀλλ' ὡς τάχιστα σὺ μὲν ἰὼν τὰς ἀρρίχους
καὶ τοὺς κοφίνους ἅπαντας ἐμπίπλη πτερῶν·
Μανῆς δὲ φερέτω μοι θύραζε τὰ πτερά·
ἐγὼ δ' ἐκείνων τοὺς προσιόντας δέξομαι.
ΧΟΡ. ταχὺ δ' ἂν πολυάνορα τὰν πόλιν
καλοῖ τις ἀνθρώπων.
τύχη μόνον προσείη.
κατέχουσι δ' ἐρῶντες ἐμᾶς πόλεως.
ΠΕΙ. θᾶττον φέρειν κελεύω.
ΧΟΡ. τί γὰρ οὐκ ἔνι ταύτη
καλὸν ἀνδρὶ μετοικεῖν;
Σοφία, Πόθος, ἀμβρόσιαι Χάριτες,
τό τε τῆς ἀγανόφρονος Ἡσυχίας
εὐάμερον πρόσωπον.

1313—1322. = 1325—1334.

ΠΕΙ. ὡς βλακικῶς διακονεῖς·
οὐ θᾶττον ἐγκονήσεις;
ΧΟΡ. φερέτω κάλαθον ταχύ τις πτερῶν,
σὺ δ' αὖθις ἐξόρμα,
τύπτων γε τοῦτον ὡδί.
πάνυ γὰρ βραδύς ἐστί τις ὥσπερ ὄνος.
ΠΕΙ. Μανῆς γάρ ἐστι δειλός.
ΧΟΡ. σὺ δὲ τὰ πτερὰ πρῶτον
διάθες τάδε κόσμῳ·
τά τε μουσίχ' ὁμοῦ τά τε μαντικὰ καὶ
τὰ θαλάττι'. ἔπειτα δ' ὅπως φρονίμως
πρὸς ἄνδρ' ὁρῶν πτερώσεις.
ΠΕΙ. οὔ τοι μὰ τὰς κερχνῇδας ἔτι σοῦ σχήσομαι,
οὕτως ὁρῶν σε δειλὸν ὄντα καὶ βραδύν.
ΠΑΤ. γενοίμαν αἐτὸς ὑψιπέτας,
ὡς ἂν ποταθείην ὕπερ ἀτρυγέτου γλαυ-
κᾶς ἐπ' οἶδμα λίμνας.
ΠΕΙ. ἔοικεν οὐ ψευδαγγελὴς εἶν' ἄγγελος.
ᾄδων γὰρ ὅδε τις ἀετοὺς προσέρχεται.
ΠΑΤ. αἰβοῖ·
οὐκ ἔστιν οὐδὲν τοῦ πέτεσθαι γλυκύτερον·
ἐρῶ δ' ἐγώ τοι τῶν ἐν ὄρνισιν νόμων.
ὀρνιθομανῶ γὰρ καὶ πέτομαι, καὶ βούλομαι
οἰκεῖν μεθ' ὑμῶν, κἀπιθυμῶ τῶν νόμων.
ΠΕΙ. ποίων νόμων; πολλοὶ γὰρ ὀρνίθων νόμοι.
ΠΑΤ. πάντων· μάλιστα δ' ὅτι καλὸν νομίζεται
τὸν πατέρα τοῖς ὄρνισιν ἄγχειν καὶ δάκνειν.
ΠΕΙ. καὶ νὴ Δί' ἀνδρεῖόν γε πάνυ νομίζομεν,
ὃς ἂν πεπλήγῃ τὸν πατέρα νεοττὸς ὤν.
ΠΑΤ. διὰ ταῦτα μέντοι δεῦρ' ἀνοικισθεὶς ἐγὼ
ἄγχειν ἐπιθυμῶ τὸν πατέρα καὶ πάντ' ἔχειν.
ΠΕΙ. ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν τοῖσιν ὄρνισιν νόμος

παλαιὸς ἐν ταῖς τῶν πελαργῶν κύρβεσιν·
ἐπὴν ὁ πατὴρ ὁ πελαργὸς ἐκπετησίμους
πάντας ποιήσῃ τοὺς πελαργιδεῖς τρέφων,
δεῖ τοὺς νεοττοὺς τὸν πατέρα πάλιν τρέφειν.
ΠΑΤ. ἀπέλαυσά τἄρ' ἂν νὴ Δί' ἐλθὼν ἐνθαδί,
εἴπερ γέ μοι καὶ τὸν πατέρα βοσκητέον.
ΠΕΙ. οὐδέν γ'. ἐπειδήπερ γὰρ ἦλθες, ὦ μέλε,
εὔνους πτερώσω σ' ὥσπερ ὄρνιν ὀρφανόν.
σοὶ δ', ὦ νεανίσκ', οὐ κακῶς ὑποθήσομαι,
ἀλλ' οἷάπερ αὐτὸς ἔμαθον ὅτε παῖς ἦν. σὺ γὰρ
τὸν μὲν πατέρα μὴ τύπτε· ταυτηνδὶ λαβὼν
τὴν πτέρυγα, καὶ τουτὶ τὸ πλῆκτρον θἀτέρᾳ,
νομίσας ἀλεκτρυόνος ἔχειν τονδὶ λόφον,
φρούρει, στρατεύου, μισθοφορῶν σαυτὸν τρέφε,
τὸν πατέρ' ἔα ζῆν· ἀλλ' ἐπειδὴ μάχιμος εἶ,
εἰς τἀπὶ Θρᾴκης ἀποπέτου, κἀκεῖ μάχου.
ΠΑΤ. νὴ τὸν Διόνυσον, εὖ γέ μοι δοκεῖς λέγειν,
καὶ πείσομαί σοι. ΠΕΙ. νοῦν ἄρ' ἕξεις νὴ Δία.
ΚΙΝ. ἀναπέτομαι δὴ πρὸς Ὄλυμπον πτερύγεσσι κού-
φαις·
πέτομαι δ' ὁδὸν ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλαν μελέων
ΠΕΙ. τουτὶ τὸ πρᾶγμα φορτίου δεῖται πτερῶν.
ΚΙΝ. ἀφόβῳ φρενὶ σώματί τε νέαν ἐφέπων.
ΠΕΙ. ἀσπαζόμεσθα φιλύρινον Κινησίαν.
τί δεῦρο πόδα σὺ κυλλὸν ἀνὰ κύκλον κυκλεῖς;
ΚΙΝ. ὄρνις γενέσθαι βούλομαι
λιγύφθογγος ἀηδών.
ΠΕΙ. παῦσαι μελῳδῶν, ἀλλ' ὅ τι λέγεις εἰπέ μοι.
ΚΙΝ. ὑπὸ σοῦ πτερωθεὶς βούλομαι μετάρσιος
ἀναπτόμενος ἐκ τῶν νεφελῶν καινὰς λαβεῖν
ἀεροδονήτους καὶ νιφοβόλους ἀναβολάς.
ΠΕΙ. ἐκ τῶν νεφελῶν γὰρ ἄν τις ἀναβολὰς λάβοι;

ΚΙΝ. κρέμαται μὲν οὖν ἐντεῦθεν ἡμῶν ἡ τέχνη.
τῶν διθυράμβων γὰρ τὰ λαμπρὰ γίγνεται
ἀέρια καὶ σκοτεινὰ καὶ κυαναυγέα
καὶ πτεροδόνητα· σὺ δὲ κλύων εἴσει τάχα.
ΠΕΙ. οὐ δῆτ᾽ ἔγωγε. ΚΙΝ. νὴ τὸν Ἡρακλέα σύ γε.
ἅπαντα γὰρ δίειμί σοι τὸν ἀέρα.
εἴδωλα πετεινῶν
αἰθεροδρόμων,
οἰωνῶν ταναοδείρων,
ΠΕΙ. ὠόπ. ΚΙΝ. τὸν ἁλάδρομον ἁλάμενος
ἅμ᾽ ἀνέμων πνοαῖσι βαίην,
ΠΕΙ. νὴ τὸν Δί᾽ ἦ ᾽γώ σου καταπαύσω τὰς πνοάς.
ΚΙΝ. τοτὲ μὲν νοτίαν στείχων πρὸς ὁδόν,
τοτὲ δ᾽ αὖ βορέᾳ σῶμα πελάζων
ἀλίμενον αἰθέρος αὔλακα τέμνων.
χαρίεντά γ᾽, ὦ πρεσβῦτ᾽, ἐσοφίσω καὶ σοφά.
ΠΕΙ. οὐ γὰρ σὺ χαίρεις πτεροδόνητος γενόμενος;
ΚΙΝ. ταυτὶ πεποίηκας τὸν κυκλιοδιδάσκαλον,
ὃς ταῖσι φυλαῖς περιμάχητός εἰμ᾽ ἀεί;
ΠΕΙ. βούλει διδάσκειν καὶ παρ᾽ ἡμῖν οὖν μένων
Λεωτροφίδῃ χορὸν πετομένων ὀρνέων,
Κερκωπίδα φυλήν; ΚΙΝ. καταγελᾷς μου, δῆλος εἶ.
ἀλλ᾽ οὖν ἔγωγ᾽ οὐ παύσομαι, τοῦτ᾽ ἴσθ᾽ ὅτι,
πρὶν ἂν πτερωθεὶς διαδράμω τὸν ἀέρα.
ΣΥΚ. ὄρνιθές τινες οἵδ᾽ οὐδὲν ἔχοντες πτεροποίκιλοι,
τανυσίπτερε ποικίλα χελιδοῖ·
ΠΕΙ. τουτὶ τὸ κακὸν οὐ φαῦλον ἐξεγρήγορεν.
ὅδ᾽ αὖ μινυρίζων δεῦρό τις προσέρχεται.
ΣΥΚ. τανυσίπτερε ποικίλα μάλ᾽ αὖθις.
ΠΕΙ. ἐς θοἰμάτιον τὸ σκόλιον ᾄδειν μοι δοκεῖ,
δεῖσθαι δ᾽ ἔοικεν οὐκ ὀλίγων χελιδόνων.

ΣΥΚ. τίς ὁ πτερῶν δεῦρ᾽ ἐστὶ τοὺς ἀφικνουμένους;
ΠΕΙ. ὁδὶ πάρεστιν· ἀλλ᾽ ὅτου δεῖ χρὴ λέγειν.
ΣΥΚ. πτερῶν πτερῶν δεῖ· μὴ πύθῃ τὸ δεύτερον.
ΠΕΙ. μῶν εὐθὺ Πελλήνης πέτεσθαι διανοεῖ;
ΣΥΚ. μὰ Δί᾽, ἀλλὰ κλητήρ εἰμι νησιωτικὸς
καὶ συκοφάντης, ΠΕΙ. ὦ μακάριε τῆς τέχνης.
ΣΥΚ. καὶ πραγματοδίφης. εἶτα δέομαι πτερὰ λαβὼν
κύκλῳ περισοβεῖν τὰς πόλεις καλούμενος.
ΠΕΙ. ὑπαὶ πτερύγων τι προσκαλεῖ σοφώτερον;
ΣΥΚ. μὰ Δί᾽, ἀλλ᾽ ἵν᾽ οἱ λῃσταί γε μὴ λυπῶσί με,
μετὰ τῶν γεράνων τ᾽ ἐκεῖθεν ἀναχωρῶ πάλιν,
ἀνθ᾽ ἕρματος πολλὰς καταπεπωκὼς δίκας.
ΠΕΙ. τουτὶ γὰρ ἐργάζει σὺ τοὔργον; εἰπέ μοι,
νεανίας ὢν συκοφαντεῖς τοὺς ξένους;
ΣΥΚ. τί γὰρ πάθω; σκάπτειν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι.
ΠΕΙ. ἀλλ᾽ ἔστιν ἕτερα νὴ Δί᾽ ἔργα σώφρονα,
ἀφ᾽ ὧν διαζῆν ἄνδρα χρῆν τοσουτονὶ
ἐκ τοῦ δικαίου μᾶλλον ἢ δικορραφεῖν.
ΣΥΚ. ὦ δαιμόνιε, μὴ νουθέτει μ᾽, ἀλλὰ πτέρου.
ΠΕΙ. νῦν τοι λέγων πτερῶ σε. ΣΥΚ. καὶ πῶς ἂν λόγοις
ἄνδρα πτερώσειας σύ; ΠΕΙ. πάντες τοι λόγοις
ἀναπτεροῦνται. ΣΥΚ. πάντες; ΠΕΙ. οὐκ ἀκήκοας,
ὅταν λέγωσιν οἱ πατέρες ἑκάστοτε
τοῖς μειρακίοις ἐν τοῖσι κουρείοις ταδί·
δεινῶς γέ μου τὸ μειράκιον Διιτρέφης
λέγων ἀνεπτέρωκεν ὥσθ᾽ ἱππηλατεῖν.
ὁ δέ τις τὸν αὑτοῦ φησιν ἐπὶ τραγῳδίᾳ
ἀνεπτερῶσθαι καὶ πεποτῆσθαι τὰς φρένας.
ΣΥΚ. λόγοισί τἄρα καὶ πτεροῦνται; ΠΕΙ. φήμ᾽ ἐγώ.
ὑπὸ γὰρ λόγων ὁ νοῦς τε μετεωρίζεται
ἐπαίρεταί τ᾽ ἄνθρωπος. οὕτω καί σ᾽ ἐγὼ
ἀναπτερώσας βούλομαι χρηστοῖς λόγοις

τρέψαι πρὸς ἔργον νόμιμον. ΣΥΚ. ἀλλ' οὐ βού-
λομαι.
ΠΕΙ. τί δαὶ ποιήσεις; ΣΥΚ. τὸ γένος οὐ καταισχυνῶ.
παππῷος ὁ βίος συκοφαντεῖν ἐστί μοι.
ἀλλὰ πτέρου με ταχέσι καὶ κούφοις πτεροῖς
ἱέρακος, ἢ κερχνῇδος, ὡς ἂν τοὺς ξένους
καλεσάμενος, κᾆτ' ἐγκεκληκὼς ἐνθαδί,
κᾆτ' αὖ πέτωμαι πάλιν ἐκεῖσε. ΠΕΙ. μανθάνω.
ὡδὶ λέγεις· ὅπως ἂν ὠφλήκῃ δίκην
ἐνθάδε πρὶν ἥκειν ὁ ξένος. ΣΥΚ. πάνυ μανθάνεις.
ΠΕΙ. κἄπειθ' ὁ μὲν πλεῖ δεῦρο, σὺ δ' ἐκεῖσ' αὖ πέτει
ἁρπασόμενος τὰ χρήματ' αὐτοῦ. ΣΥΚ. πάντ'
ἔχεις.
βέμβικος οὐδὲν διαφέρειν δεῖ. ΠΕΙ. μανθάνω
βέμβικα· καὶ μὴν ἔστι μοι νὴ τὸν Δία
κάλλιστα Κορκυραῖα τοιαυτὶ πτερά.
ΣΥΚ. οἴμοι τάλας· μάστιγ' ἔχεις. ΠΕΙ. πτερῶ μὲν οὖν,
οἷσί σε ποιήσω τήμερον βεμβικιᾶν.
ΣΥΚ. οἴμοι τάλας. ΠΕΙ. οὐ πτερυγιεῖς ἐντευθενί;
οὐκ ἀπολιβάξεις, ὦ κάκιστ' ἀπολούμενος;
πικρὰν τάχ' ὄψει στρεψοδικοπανουργίαν.
ἀπίωμεν ἡμεῖς ξυλλαβόντες τὰ πτερά.
ΧΟΡ. πολλὰ δὴ καὶ καινὰ καὶ θαυ-
μάστ' ἐπεπτόμεσθα, καὶ
δεινὰ πράγματ' εἴδομεν.
ἔστι γὰρ δένδρον πεφυκὸς
ἔκτοπόν τι, καρδίας ἀ-
πωτέρω, Κλεώνυμος,
χρήσιμον μὲν οὐδέν, ἄλ-
λως δὲ δειλὸν καὶ μέγα.
τοῦτο τοῦ μὲν ἦρος ἀεὶ

1470—1481. = 1482—1493.

βλαστάνει καὶ συκοφαντεῖ,
τοῦ δὲ χειμῶνος πάλιν τὰς
ἀσπίδας φυλλορροεῖ.
ἔστι δ' αὖ χώρα πρὸς αὐτῷ
τῷ σκότῳ πόρρω τις ἐν
τῇ λύχνων ἐρημίᾳ,
ἔνθα τοῖς ἥρωσιν ἄνθρω-
ποι ξυναριστῶσι καὶ ξύν-
εισι, πλὴν τῆς ἑσπέρας.
τηνικαῦτα δ' οὐκέτ' ἦν
ἀσφαλὲς ξυντυγχάνειν.
εἰ γὰρ ἐντύχοι τις ἥρῳ
τῶν βροτῶν νύκτωρ Ὀρέστῃ,
γυμνὸς ἦν πληγεὶς ὑπ' αὐτοῦ
πάντα τἀπιδέξια.

ΠΡΟ. οἴμοι τάλας, ὁ Ζεὺς ὅπως μή μ' ὄψεται.
ποῦ Πεισθέταιρός ἐστιν; ΠΕΙ. ἔα, τουτὶ τί ἦν;
τίς ὁ συγκαλυμμός; ΠΡΟ. τῶν θεῶν ὁρᾷς τινα
ἐμοῦ κατόπιν ἐνταῦθα; ΠΕΙ. μὰ Δί' ἐγὼ μὲν οὔ.
τίς δ' εἶ σύ; ΠΡΟ. πηνίκ' ἐστὶν ἄρα τῆς ἡμέρας;
ΠΕΙ. ὁπηνίκα; σμικρόν τι μετὰ μεσημβρίαν.
ἀλλὰ σὺ τίς εἶ; ΠΡΟ. βουλυτός, ἢ περαιτέρω;
ΠΕΙ. οἴμ' ὡς βδελύττομαί σε. ΠΡΟ. τί γὰρ ὁ Ζεὺς ποιεῖ;
ἀπαιθριάζει τὰς νεφέλας, ἢ ξυννεφεῖ;
ΠΕΙ. οἴμωζε μεγάλ'. ΠΡΟ. οὕτω μὲν ἐκκεκαλύψομαι.
ΠΕΙ. ὦ φίλε Προμηθεῦ. ΠΡΟ. παῦε παῦε, μὴ βόα.
ΠΕΙ. τί γὰρ ἔστι; ΠΡΟ. σίγα, μὴ κάλει μου τοὔ-
νομα·
ἀπὸ γάρ μ' ὀλεῖς, εἴ μ' ἐνθάδ' ὁ Ζεὺς ὄψεται.
ἀλλ' ἵνα φράσω σοι πάντα τἄνω πράγματα,
τουτὶ λαβών μου τὸ σκιάδειον ὑπέρεχε
ἄνωθεν, ὡς ἂν μή μ' ὁρῶσιν οἱ θεοί.

ΠΕΙ. ἰοὺ ἰού.
εὖ γ' ἐπενόησας αὐτὸ καὶ προμηθικῶς.
ὑπόδυθι ταχὺ δή, κᾆτα θαρρήσας λέγε.
ΠΡΟ. ἄκουε δή νυν. ΠΕΙ. ὡς ἀκούοντος λέγε.
ΠΡΟ. ἀπόλωλεν ὁ Ζεύς. ΠΕΙ. πηνίκ' ἄττ' ἀπώλετο;
ΠΡΟ. ἐξ οὗπερ ὑμεῖς ᾠκίσατε τὸν ἀέρα.
θύει γὰρ οὐδεὶς οὐδὲν ἀνθρώπων ἔτι
θεοῖσιν, οὐδὲ κνῖσα μηρίων ἄπο
ἀνῆλθεν ὡς ἡμᾶς ἀπ' ἐκείνου τοῦ χρόνου,
ἀλλ' ὡσπερεὶ Θεσμοφορίοις νηστεύομεν
ἄνευ θυηλῶν· οἱ δὲ βάρβαροι θεοὶ
πεινῶντες ὥσπερ Ἰλλυριοὶ κεκριγότες
ἐπιστρατεύσειν φάσ' ἄνωθεν τῷ Διί,
εἰ μὴ παρέξει τἀμπόρι' ἀνεῳγμένα,
ἵν' εἰσάγοιτο σπλάγχνα κατατετμημένα.
ΠΕΙ. εἰσὶν γὰρ ἕτεροι βάρβαροι θεοί τινες
ἄνωθεν ὑμῶν; ΠΡΟ. οὐ γάρ εἰσι βάρβαροι,
ὅθεν ὁ πατρῷός ἐστιν Ἐξηκεστίδῃ;
ΠΕΙ. ὄνομα δὲ τούτοις τοῖς θεοῖς τοῖς βαρβάροις
τί ἐστίν; ΠΡΟ. ὅ τι ἐστίν; Τριβαλλοί. ΠΕΙ. μαν-
θάνω.
ἐντεῦθεν ἆρα τοὐπιτριβείης ἐγένετο.
ΠΡΟ. μάλιστα πάντων. ἓν δέ σοι λέγω σαφές·
ἥξουσι πρέσβεις δεῦρο περὶ διαλλαγῶν
παρὰ τοῦ Διὸς καὶ τῶν Τριβαλλῶν τῶν ἄνω·
ὑμεῖς δὲ μὴ σπένδεσθ', ἐὰν μὴ παραδιδῷ
τὸ σκῆπτρον ὁ Ζεὺς τοῖσιν ὄρνισιν πάλιν,
καὶ τὴν Βασίλειάν σοι γυναῖκ' ἔχειν διδῷ.
ΠΕΙ. τίς ἐστιν ἡ Βασίλεια; ΠΡΟ. καλλίστη κόρη,
ἥπερ ταμιεύει τὸν κεραυνὸν τοῦ Διὸς
καὶ τἄλλ' ἁπαξάπαντα, τὴν εὐβουλίαν,
τὴν εὐνομίαν, τὴν σωφροσύνην, τὰ νεώρια,

τὴν λοιδορίαν, τὸν κωλακρέτην, τὰ τριώβολα.
ΠΕΙ. ἅπαντά τἄρ' αὐτῷ ταμιεύει. ΠΡΟ. φήμ' ἐγώ.
ἣν γ' ἢν σὺ παρ' ἐκείνου παραλάβῃς, πάντ' ἔχεις.
τούτων ἕνεκα δεῦρ' ἦλθον, ἵνα φράσαιμί σοι.
ἀεί ποτ' ἀνθρώποις γὰρ εὔνους εἴμ' ἐγώ.
ΠΕΙ. μόνον θεῶν γὰρ διά σ' ἀπανθρακίζομεν.
ΠΡΟ. μισῶ δ' ἅπαντας τοὺς θεούς, ὡς οἶσθα σύ.
ΠΕΙ. νὴ τὸν Δί' ἀεὶ δῆτα θεομισὴς ἔφυς.
ΠΡΟ. Τίμων καθαρός. ἀλλ' ὡς ἂν ἀποτρέχω πάλιν,
φέρε τὸ σκιάδειον, ἵνα με κἂν ὁ Ζεὺς ἴδῃ
ἄνωθεν, ἀκολουθεῖν δοκῶ κανηφόρῳ.
ΠΕΙ. καὶ τὸν δίφρον γε διφροφόρει τονδὶ λαβών.
ΧΟΡ. πρὸς δὲ τοῖς Σκιάποσιν λί-
μνη τις ἔστ', ἄλουτος οὗ
ψυχαγωγεῖ Σωκράτης·
ἔνθα καὶ Πείσανδρος ἦλθε
δεόμενος ψυχὴν ἰδεῖν, ἢ
ζῶντ' ἐκεῖνον προὔλιπε,
σφάγι' ἔχων κάμηλον ἀ-
μνόν τιν', ἧς λαιμοὺς τεμών,
ὥσπερ οὑδυσσεὺς ἀπῆλθε,
κᾆτ' ἀνῆλθ' αὐτῷ κάτωθεν
πρὸς τὸ λαῖμα τῆς καμήλου
Χαιρεφῶν ἡ νυκτερίς.
ΠΟΣ. τὸ μὲν πόλισμα τῆς Νεφελοκοκκυγίας
ὁρᾶν τοδὶ πάρεστιν, οἷ πρεσβεύομεν.
οὗτος, τί δρᾷς; ἐπ' ἀριστέρ' οὕτως ἀμπέχει;
οὐ μεταβαλεῖς θοἰμάτιον ὧδ' ἐπὶ δεξιά;
τί, ὦ κακόδαιμον; Λαισποδίας εἶ τὴν φύσιν.
ὦ δημοκρατία, ποῖ προβιβᾷς ἡμᾶς ποτε,
εἰ τουτονί γ' ἐχειροτόνησαν οἱ θεοί;

1553—1564. = 1694—1705.

ἕξεις ἀτρέμας; οἴμωξε· πολὺ γὰρ δή σ᾽ ἐγὼ
ἑόρακα πάντων βαρβαρώτατον θεῶν.
ἄγε δὴ τί δρῶμεν, Ἡράκλεις; *ΗΡΑ.* ἀκήκοας
ἐμοῦ γ᾽ ὅτι τὸν ἄνθρωπον ἄγχειν βούλομαι,
ὅστις ποτ᾽ ἔσθ᾽ ὁ τοὺς θεοὺς ἀποτειχίσας.
ΠΟΣ. ἀλλ᾽, ὦγάθ᾽, ᾑρήμεσθα περὶ διαλλαγῶν
πρέσβεις. *ΗΡΑ.* διπλασίως μᾶλλον ἄγχειν μοι δοκεῖ.
ΠΕΙ. τὴν τυρόκνηστίν μοι δότω· φέρε σίλφιον·
τυρὸν φερέτω τις· πυρπόλει τοὺς ἄνθρακας.
ΠΟΣ. τὸν ἄνδρα χαίρειν οἱ θεοὶ κελεύομεν
τρεῖς ὄντες ἡμεῖς. *ΠΕΙ.* ἀλλ᾽ ἐπικνῶ τὸ σίλφιον.
ΗΡΑ. τὰ δὲ κρέα τοῦ ταῦτ᾽ ἐστίν; *ΠΕΙ.* ὄρνιθές τινες
ἐπανιστάμενοι τοῖς δημοτικοῖσιν ὀρνέοις
ἔδοξαν ἀδικεῖν. *ΗΡΑ.* εἶτα δῆτα σίλφιον
ἐπικνᾷς πρότερον αὐτοῖσιν; *ΠΕΙ.* ὦ χαῖρ᾽, Ἡράκλεις.
τί ἔστι; *ΠΟΣ.* πρεσβεύοντες ἡμεῖς ἥκομεν
παρὰ τῶν θεῶν περὶ πολέμου καταλλαγῆς.
ΠΕΙ. ἔλαιον οὐκ ἔνεστιν ἐν τῇ ληκύθῳ.
ΗΡΑ. καὶ μὴν τά γ᾽ ὀρνίθεια λιπάρ᾽ εἶναι πρέπει.
ΠΟΣ. ἡμεῖς τε γὰρ πολεμοῦντες οὐ κερδαίνομεν,
ὑμεῖς τ᾽ ἂν ἡμῖν τοῖς θεοῖς ὄντες φίλοι
ὄμβριον ὕδωρ ἂν εἴχετ᾽ ἐν τοῖς τέλμασιν,
ἀλκυονίδας τ᾽ ἂν ἤγεθ᾽ ἡμέρας ἀεί.
τούτων περὶ πάντων αὐτοκράτορες ἥκομεν.
ΠΕΙ. ἀλλ᾽ οὔτε πρότερον πώποθ᾽ ἡμεῖς ἤρξαμεν
πολέμου πρὸς ὑμᾶς, νῦν τ᾽ ἐθέλομεν, εἰ δοκεῖ,
ἐὰν τὸ δίκαιον ἀλλὰ νῦν ἐθέλητε δρᾶν,
σπονδὰς ποιεῖσθαι. τὰ δὲ δίκαι᾽ ἐστὶν ταδί·
τὸ σκῆπτρον ἡμῖν τοῖσιν ὄρνισιν πάλιν
τὸν Δί᾽ ἀποδοῦναι· καὶ διαλλαττώμεθα.

ἐπὶ τοῖσδε τοὺς πρέσβεις ἐπ' ἄριστον καλῶ.
ΗΡΑ. ἐμοὶ μὲν ἀπόχρη ταῦτα, καὶ ψηφίζομαι.
ΠΟΣ. τί, ὦ κακόδαιμον; ἠλίθιος καὶ γάστρις εἶ.
ἀποστερεῖς τὸν πατέρα τῆς τυραννίδος;
ΠΕΙ. ἄληθες; οὐ γὰρ μεῖζον ὑμεῖς οἱ θεοὶ
ἰσχύσετ', ἢν ὄρνιθες ἄρξωσιν κάτω;
νῦν μέν γ' ὑπὸ ταῖς νεφέλαισιν ἐγκεκρυμμένοι
κύψαντες ἐπιορκοῦσιν ὑμᾶς οἱ βροτοί·
ἐὰν δὲ τοὺς ὄρνεις ἔχητε συμμάχους,
ὅταν ὀμνύῃ τις τὸν κόρακα καὶ τὸν Δία,
ὁ κόραξ παρελθὼν τοὐπιορκοῦντος λάθρᾳ
προσπτάμενος ἐκκόψει τὸν ὀφθαλμὸν θενών.
ΠΟΣ. νὴ τὸν Ποσειδῶ, ταῦτά γέ τοι καλῶς λέγεις.
ΗΡΑ. κἀμοὶ δοκεῖ. ΠΕΙ. τί δαὶ σὺ φῄς; ΤΡΙ. ναβαισα-
τρεῦ.
ΠΕΙ. ὁρᾷς; ἐπαινεῖ χοὗτος. ἕτερον νῦν ἔτι
ἀκούσαθ' ὅσον ὑμᾶς ἀγαθὸν ποιήσομεν.
ἐάν τις ἀνθρώπων ἱερεῖόν τῳ θεῶν
εὐξάμενος εἶτα διασοφίζηται λέγων,
μενετοὶ θεοί, καὶ μἀποδιδῷ μισητίᾳ,
ἀναπράξομεν καὶ ταῦτα. ΠΟΣ. φέρ' ἴδω, τῷ
τρόπῳ;
ΠΕΙ. ὅταν διαριθμῶν ἀργυρίδιον τύχῃ
ἄνθρωπος οὗτος, ἢ καθῆται λούμενος,
καταπτάμενος ἰκτῖνος, ἀναρπάσας λάθρᾳ,
προβάτοιν δυοῖν τιμὴν ἀνοίσει τῷ θεῷ.
ΗΡΑ. τὸ σκῆπτρον ἀποδοῦναι πάλιν ψηφίζομαι
τούτοις ἐγώ. ΠΟΣ. καὶ τὸν Τριβαλλόν νυν ἐροῦ.
ΗΡΑ. ὁ Τριβαλλός, οἰμώζειν δοκεῖ σοι; ΤΡΙ. σαυ-
νάκα
βακταρικροῦσα. ΗΡΑ. φησὶν εὖ λέγειν πάνυ.
ΠΟΣ. εἴ τοι δοκεῖ σφῷν ταῦτα, κἀμοὶ συνδοκεῖ.

ΗΡΑ. οὗτος, δοκεῖ δρᾶν ταῦτα τοῦ σκήπτρου πέρι.
ΠΕΙ. καὶ νὴ Δί' ἕτερόν γ' ἐστὶν οὗ 'μνήσθην ἐγώ.
τὴν μὲν γὰρ Ἥραν παραδίδωμι τῷ Διί,
τὴν δὲ Βασίλειαν τὴν κόρην γυναῖκ' ἐμοὶ
ἐκδοτέον ἐστίν. ΠΟΣ. οὐ διαλλαγῶν ἐρᾷς.
ἀπίωμεν οἴκαδ' αὖθις. ΠΕΙ. ὀλίγον μοι μέλει.
μάγειρε, τὸ κατάχυσμα χρὴ ποιεῖν γλυκύ.
ΗΡΑ. ὦ δαιμόνι' ἀνθρώπων Πόσειδον, ποῖ φέρει;
ἡμεῖς περὶ γυναικὸς μιᾶς πολεμήσομεν;
ΠΟΣ. τί δαὶ ποιῶμεν; ΗΡΑ. ὅ τι; διαλλαττώμεθα.
ΠΟΣ. τί δ', ᾠζύρ'; οὐκ οἶσθ' ἐξαπατώμενος πάλαι;
βλάπτεις δέ τοι σὺ σαυτόν. ἢν γὰρ ἀποθάνῃ
ὁ Ζεύς, παραδοὺς τούτοισι τὴν τυραννίδα,
πένης ἔσει σύ. σοῦ γὰρ ἅπαντα γίγνεται
τὰ χρήμαθ', ὅσ' ἂν ὁ Ζεὺς ἀποθνήσκων καταλίπῃ.
ΠΕΙ. οἴμοι τάλας, οἷόν σε περισοφίζεται.
δεῦρ' ὡς ἔμ' ἀποχώρησον, ἵνα τί σοι φράσω.
διαβάλλεταί σ' ὁ θεῖος, ὦ πονηρὲ σύ.
τῶν γὰρ πατρῴων οὐδ' ἀκαρῆ μέτεστί σοι
κατὰ τοὺς νόμους· νόθος γὰρ εἶ κοὐ γνήσιος.
ΗΡΑ. ἐγὼ νόθος; τί λέγεις; ΠΕΙ. σὺ μέντοι νὴ Δία,
ὤν γε ξένης γυναικός. ἢ πῶς ἄν ποτε
ἐπίκληρον εἶναι τὴν Ἀθηναίαν δοκεῖς,
οὖσαν θυγατέρ', ὄντων ἀδελφῶν γνησίων;
ΗΡΑ. τί δ', ἢν ὁ πατὴρ ἐμοὶ διδῷ τὰ χρήματα
νόθῳ 'ξαποθνήσκων; ΠΕΙ. ὁ νόμος αὐτὸν οὐκ ἐᾷ.
οὗτος ὁ Ποσειδῶν πρῶτος, ὃς ἐπαίρει σε νῦν,
ἀνθέξεταί σου τῶν πατρῴων χρημάτων
φάσκων ἀδελφὸς αὐτὸς εἶναι γνήσιος.
ἐρῶ δὲ δὴ καὶ τὸν Σόλωνός σοι νόμον·
Νόθῳ δὲ μὴ εἶναι ἀγχιστείαν, παίδων ὄντων

γνησίων. ἐὰν δὲ παῖδες μὴ ὦσι γνήσιοι, τοῖς
ἐγγυτάτω γένους μετεῖναι τῶν χρημάτων.
ΗΡΑ. ἐμοὶ δ' ἄρ' οὐδὲν τῶν πατρῴων χρημάτων
μέτεστιν; ΠΕΙ. οὐ μέντοι μὰ Δία. λέξον δέ μοι,
ἤδη σ' ὁ πατὴρ εἰσήγαγ' ἐς τοὺς φράτορας;
ΗΡΑ. οὐ δῆτ' ἐμέ γε. καὶ δῆτ' ἐθαύμαζον πάλαι.
ΠΕΙ. τί δῆτ' ἄνω κέχηνας αἰκίαν βλέπων;
ἀλλ' ἢν μεθ' ἡμῶν ᾖς, καταστήσω σ' ἐγὼ
τύραννον, ὀρνίθων παρέξω σοι γάλα.
ΗΡΑ. δίκαι' ἔμοιγε καὶ πάλιν δοκεῖς λέγειν
περὶ τῆς κόρης, κἄγωγε παραδίδωμί σοι.
ΠΕΙ. τί δαὶ σὺ φῄς; ΠΟΣ. τἀναντία ψηφίζομαι.
ΠΕΙ. ἐν τῷ Τριβαλλῷ πᾶν τὸ πρᾶγμα. τί σὺ λέγεις;
ΤΡΙ. καλάνι κόραυνα καὶ μεγάλα βασιλιναῦ
ὄρνιτο παραδίδωμι. ΗΡΑ. παραδοῦναι λέγει.
ΠΟΣ. μὰ τὸν Δί' οὐχ οὗτός γε παραδοῦναι λέγει,
εἰ μὴ βαδίζειν ὥσπερ αἱ χελιδόνες.
ΠΕΙ. οὐκοῦν παραδοῦναι ταῖς χελιδόσιν λέγει.
ΠΟΣ σφὼ νῦν διαλλάττεσθε καὶ ξυμβαίνετε·
ἐγὼ δ', ἐπειδὴ σφῷν δοκεῖ, σιγήσομαι.
ΗΡΑ. ἡμῖν ἃ λέγεις σὺ πάντα συγχωρεῖν δοκεῖ.
ἀλλ' ἴθι μεθ' ἡμῶν αὐτὸς ἐς τὸν οὐρανόν,
ἵνα τὴν Βασίλειαν καὶ τὰ πάντ' ἐκεῖ λάβῃς.
ΠΕΙ. ἐς καιρὸν ἆρα κατεκόπησαν οὑτοιὶ
ἐς τοὺς γάμους. ΗΡΑ. βούλεσθε δῆτ' ἐγω τέως
ὀπτῶ τὰ κρέα ταυτὶ μένων; ὑμεῖς δ' ἴτε.
ΠΟΣ. ὀπτᾷς τὰ κρέα; πολλήν γε τενθείαν λέγεις.
οὐκ εἶ μεθ' ἡμῶν; ΗΡΑ. εὖ γε μέντἂν διετέθην.
ΠΕΙ. ἀλλὰ γαμικὴν χλανίδα δότω τις δεῦρό μοι.
ΧΟΡ. ἔστι δ' ἐν Φαναῖσι πρὸς τῇ
Κλεψύδρᾳ πανοῦργον ἐγ-
γλωττογαστόρων γένος,

οἳ θερίζουσίν τε καὶ σπεί-
ρουσι καὶ τρυγῶσι ταῖς γλώτ-
ταισι συκάζουσί τε·
βάρβαροι δ᾽ εἰσὶν γένος,
Γοργίαι τε καὶ Φίλιπποι.
κἀπὸ τῶν ἐγγλωττογαστό-
ρων ἐκείνων τῶν Φιλίππων
πανταχοῦ τῆς Ἀττικῆς ἡ
γλῶττα χωρὶς τέμνεται.

ΑΓΓ. ὦ πάντ᾽ ἀγαθὰ πράττοντες, ὦ μείζω λόγου,
ὦ τρισμακάριον πτηνὸν ὀρνίθων γένος,
δέχεσθε τὸν τύραννον ὀλβίοις δόμοις.
προσέρχεται γὰρ οἷος οὔτε παμφαὴς
ἀστὴρ ἰδεῖν ἔλαμψε χρυσαυγεῖ δόμῳ,
οὔθ᾽ ἡλίου τηλαυγὲς ἀκτίνων σέλας
τοιοῦτον ἐξέλαμψεν, οἷον ἔρχεται
ἔχων γυναικὸς κάλλος οὐ φατὸν λέγειν,
πάλλων κεραυνόν, πτεροφόρον Διὸς βέλος·
ὀσμὴ δ᾽ ἀνωνόμαστος ἐς βάθος κύκλου
χωρεῖ, καλὸν θέαμα· θυμιαμάτων δ᾽
αὖραι διαψαίρουσι πλεκτάνην καπνοῦ.
ὁδὶ δὲ καὐτός ἐστιν. ἀλλὰ χρὴ θεᾶς
Μούσης ἀνοίγειν ἱερὸν εὔφημον στόμα.

ΧΟΡ. ἄναγε, δίεχε, πάραγε, πάρεχε,
περιπέτεσθε
μάκαρα μάκαρι σὺν τύχᾳ.
ὦ φεῦ φεῦ τῆς ὥρας, τοῦ κάλλους.
ὦ μακαριστὸν σὺ γάμον τῇδε πόλει γήμας.
μεγάλαι μεγάλαι κατέχουσι τύχαι
γένος ὀρνίθων
διὰ τόνδε τὸν ἄνδρ᾽. ἀλλ᾽ ὑμεναίοις
καὶ νυμφιδίοισι δέχεσθ᾽ ᾠδαῖς

αὐτὸν καὶ τὴν Βασίλειαν.
Ἥρᾳ ποτ' Ὀλυμπίᾳ
τῶν ἠλιβάτων θρόνων
ἄρχοντα θεοῖς μέγαν
Μοῖραι ξυνεκοίμισαν
ἐν τοιῷδ' ὑμεναίῳ.
Ὑμὴν ὦ, Ὑμέναι' ὦ.
ὁ δ' ἀμφιθαλὴς Ἔρως
χρυσόπτερος ἡνίας
εὔθυνε παλιντόνους,
Ζηνὸς πάροχος γάμων
τῆς τ' εὐδαίμονος Ἥρας.
Ὑμὴν ὦ, Ὑμέναι' ὦ.
ἐχάρην ὕμνοις, ἐχάρην ᾠδαῖς·
ἄγαμαι δὲ λόγων. ἄγε νυν αὐτοῦ
καὶ τὰς χθονίας κλῄσατε βροντάς,
τάς τε πυρώδεις Διὸς ἀστεροπάς,
δεινόν τ' ἀργῆτα κεραυνόν.
ὦ μέγα χρύσεον ἀστεροπῆς φάος,
ὦ Διὸς ἄμβροτον ἔγχος
πύρφορον, ὦ χθόνιαι βαρυαχέες
ὀμβροφόροι θ' ἅμα βρονταί,
αἷς ὅδε νῦν χθόνα σείει.
διὰ σὲ τὰ πάντα κρατήσας,
καὶ πάρεδρον Βασίλειαν ἔχει Διός.
Ὑμὴν ὦ, Ὑμέναι' ὦ.
ΠΕΙ. ἕπεσθε νῦν γάμοισιν, ὦ
φῦλα πάντα συννόμων
πτεροφόρ', ἐπί τε πέδον Διὸς
καὶ λέχος γαμήλιον.
ὄρεξον, ὦ μάκαιρα, σὴν
χεῖρα, καὶ πτερῶν ἐμῶν

λαβοῦσα συγχόρευσον· αἴ-
ρων δὲ κουφιῶ σ' ἐγώ.
ΧΟΡ. ἀλαλαλαί, ἰὴ Παιών,
τήνελλα καλλίνικος, ὦ
δαιμόνων ὑπέρτατε.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.
ΚΑΛΟΝΙΚΗ.
ΜΥΡΡΙΝΗ.
ΛΑΜΠΙΤΩ.
ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.
ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.
[*ΣΤΡΑΤΥΛΛΙΣ.*]
ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.
ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΙΝΕΣ.
ΚΙΝΗΣΙΑΣ.
ΠΑΙΣ.
ΚΗΡΥΞ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ.
ΠΡΕΣΒΕΙΣ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ.
[*ΑΓΟΡΑΙΟΙ ΤΙΝΕΣ.*]
[*ΘΕΡΑΠΩΝ.*]
[*ΑΘΗΝΑΙΟΣ ΤΙΣ.*]
(*ΠΡΕΣΒΕΙΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ.*)

ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ.

I.

Λυσιστράτη τις Ἀθήνησι τῶν πολιτίδων καὶ τῶν Πελοποννησίων, ἔτι δὲ καὶ Βοιωτίων γυναικῶν σύλλογον ἐποιήσατο, διαλλαγὰς μηχανωμένη τοῖς Ἕλλησιν· ὀμόσαι δὲ ἀναπείσασα μὴ πρότερον τοῖς ἀνδράσι συνουσιαζειν, πρὶν ἂν πολεμοῦντες ἀλλήλοις παύσωνται, τὰς μὲν ἐξωπίους ἐμπριλὰς καταλιποῦσα ὀπίσω, αὐτὴ δὲ πρὸς τὰς κατειληφυίας τὴν ἀκρόπολιν μετὰ τῶν οἰκείων ἀπαντᾷ. συνδραμόντων δὲ πρεσβυτῶν πολιτῶν μετὰ λαμπάδων καὶ πυρὸς πρὸς τὰς πύλας, τὴν ἀναστολὴν ποιεῖται ἐξελθοῦσα, καὶ προβούλου τινὸς μετ᾽ ὀλίγον παραβιάσασθαι μετὰ τοξοτῶν ὁρμήσαντος, εἶτα δὲ ἀποκρουσθέντος καὶ διαπυνθανομένου τί βουλόμεναι ταῦτα δεδράκασι, τὸ μὲν πρῶτόν φασιν ὅτι ἐγκρατεῖς γενόμεναι τοῦ ἀργυρίου μὴ ἐπιτρέψουσι τοῖς ἀνδράσιν ἀπὸ τούτου πολεμεῖν, δεύτερον δὲ οτι πολὺ ἄμεινον ταμιεύσονται καὶ τὸν παρόντα πόλεμον τάχιστα καταπαύσουσιν. οὗτος μὲν οὖν καταπλαγεὶς τοῦ θράσους ὡς τοὺς συμπροβούλους οἴχεται, ταῦτα μὴ παύσας· οἱ δὲ γέροντες ὑπομένοντες ταῖς γυναιξὶ λοιδοροῦνται. μετὰ ταῦτα αὐτῶν τινες αὐτομολοῦσαι μάλα γελοίως δι᾽ ἀκρασίαν ὡς τοὺς ἄνδρας ἁλίσκονται· ἐγκαρτεροῦσι δὲ Λυσιστράτης ἱκετευούσης. Κινησίας τις τῶν πολιτῶν, ἀκρατῶς ἔχων τῆς γυναικός, παραγίνεται· ἡ δὲ χυτροτομοῦσα αὐτὸν ἐπαγγέλλεται μέν, τὰ περὶ τῶν διαλλαγῶν δὲ σπουδάζει. ἀφικνοῦνται δὲ καὶ παρὰ Λακεδαιμονίων περὶ σπονδῶν κήρυκες, ἐμφανίζοντες ἅμα καὶ τὰς προτέρας γυναῖκας. συνταχθέντες δὲ σφίσιν (οἱ Ἀθηναῖοι) πρέσβεις αὐτοκράτορας ἀποστέλλουσιν. οἱ μὲν γέροντες εἰς ταυτὸν ταῖς γυναιξὶν ἀποκαταστάντες ἕνα χορὸν ἐκ τῆς διχορίας ἀποστέλλουσι· καὶ Λυσιστράτη τοὺς παραγενομένους πρὸς αὐτὴν ἐκ Λακεδαίμονος πρέσβεις ὀργῶντας διαλλάττεσθαι προσέλκει· καὶ ἑκατέρους ἀναμνήσασα (τῆς) παλαιᾶς εἰς ἀλλήλους γενομένης (εὐνοίας) διαλλάττει ἐν φανερῷ, καὶ ξε-

νίσασα κοινῇ παραδίδωσι τὰς γυναῖκας ἑκάστοις ἄγεσθαι. ἐδιδάχθη ἐπὶ Καλλίου ἄρχοντος τοῦ μετὰ Κλεόκριτον ἄρξαντος. εἰσῆκται δὲ διὰ Καλλιστράτου. ἐκλήθη Λυσιστράτη παρὰ τὸ λῦσαι τὸν στρατόν.

II.

ΑΛΛΩΣ.

Λυσιστράτη καλέσασα τὰς πολίτιδας
ὑπέθετο φεύγειν μηδὲ μίγνυσθ' ἄρρεσιν,
ὅπως, γενομένης νῦν στάσεως ἐμφυλίου,
τὸν πρὸς Λάκωνας πόλεμον αἴρωσιν λόγῳ
μένωσί τ' οἴκοι πάντες. ὡς δὲ συνέθετο,
τινὲς μὲν αὐτῶν τὴν ἀκρόπολιν διεκράτουν,
τινὲς δ' ἀπεχώρουν. αἵ τ' ἀπὸ Σπάρτης πάλιν
ταυτὸν διεβουλεύοντο. κῆρυξ ἔρχεται
λέγων περὶ τούτων· τῆς δ' ὁμονοίας γενομένης,
σπονδὰς θέμενοι τὸν πόλεμον ἐξέρρησαν.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ΛΥΣ. Ἀλλ' εἴ τις εἰς Βακχεῖον αὐτὰς ἐκάλεσεν,
ἢ 'ς Πανός, ἢ 'πὶ Κωλιάδ', ἢ 'ς Γενετυλλίδος,
οὐδ' ἂν διελθεῖν ἦν ἂν ὑπὸ τῶν τυμπάνων.
νῦν δ' οὐδεμία πάρεστιν ἐνταυθοῖ γυνή,
πλὴν ἥ γ' ἐμὴ κωμῆτις ἥδ' ἐξέρχεται.
χαῖρ', ὦ Καλονίκη. ΚΑΛ. καὶ σύ γ', ὦ Λυσιστράτη.
τί συντετάραξαι; μὴ σκυθρώπαξ', ὦ τέκνον.
οὐ γὰρ πρέπει σοι τοξοποιεῖν τὰς ὀφρῦς.
ΛΥΣ. ἀλλ', ὦ Καλονίκη, κάομαι τὴν καρδίαν,
καὶ πόλλ' ὑπὲρ ἡμῶν τῶν γυναικῶν ἄχθομαι,
ὁτιὴ παρὰ μὲν τοῖς ἀνδράσιν νενομίσμεθα
εἶναι πανοῦργοι. ΚΑΛ. καὶ γάρ ἐσμεν νὴ Δία.
ΛΥΣ. εἰρημένον δ' αὐταῖς ἀπαντᾶν ἐνθάδε
βουλευσομέναισιν οὐ περὶ φαύλου πράγματος,
εὕδουσι κοὐχ ἥκουσιν. ΚΑΛ. ἀλλ', ὦ φιλτάτη,
ἥξουσι· χαλεπή τοι γυναικῶν ἔξοδος.
ἡ μὲν γὰρ ἡμῶν περὶ τὸν ἄνδρ' ἐκύπτασεν,
ἡ δ' οἰκέτην ἤγειρεν, ἡ δὲ παιδίον
κατέκλινεν, ἡ δ' ἔλουσεν, ἡ δ' ἐψώμισεν.
ΛΥΣ. ἀλλ' ἕτερα τἄρ' ἦν τῶνδε προὐργιαίτερα
αὐταῖς. ΚΑΛ. τί δ' ἐστίν, ὦ φίλη Λυσιστράτη,
ἐφ' ὅ τι ποθ' ἡμᾶς τὰς γυναῖκας συγκαλεῖς;
τί τὸ πρᾶγμα; πηλίκον τι; ΛΥΣ. μέγα. ΚΑΛ. μῶν καὶ παχύ;

ΛΥΣ. καὶ νὴ Δία παχύ. ΚΑΛ. κᾆτα πῶς οὐχ ἥκομεν;
ΛΥΣ. οὐχ οὗτος ὁ τρόπος· ταχὺ γὰρ ἂν ξυνήλθομεν.
ἀλλ᾽ ἔστιν ὑπ᾽ ἐμοῦ πρᾶγμ᾽ ἀνεζητημένον,
πολλαῖσί τ᾽ ἀγρυπνίαισιν ἐρριπτασμένον.
ΚΑΛ. ἦ πού τι λεπτόν ἐστι τοὐρριπτασμένον.
ΛΥΣ. οὕτω γε λεπτὸν ὥσθ᾽ ὅλης τῆς Ἑλλάδος
ἐν ταῖς γυναιξίν ἐστιν ἡ σωτηρία.
ΚΑΛ. ἐν ταῖς γυναιξίν; ἐπ᾽ ὀλίγου γὰρ εἴχετο.
ΛΥΣ. ὡς ἔστ᾽ ἐν ἡμῖν τῆς πόλεως τὰ πράγματα,
ἢ μηκέτ᾽ εἶναι μήτε Πελοποννησίους
ΚΑΛ. βέλτιστα τοίνυν μηκέτ᾽ εἶναι νὴ Δία.
ΛΥΣ. Βοιωτίους τε πάντας ἐξολωλέναι.
ΚΑΛ. μὴ δῆτα πάντας γ᾽, ἀλλ᾽ ἄφελε τὰς ἐγχέλεις.
ΛΥΣ. περὶ τῶν Ἀθηνῶν δ᾽ οὐκ ἐπιγλωττήσομαι
τοιοῦτον οὐδέν· ἀλλ᾽ ὑπονόησον σύ μοι.
ἢν δὲ ξυνέλθωσ᾽ αἱ γυναῖκες ἐνθάδε,
αἵ τ᾽ ἐκ Βοιωτῶν αἵ τε Πελοποννησίων
ἡμεῖς τε, κοινῇ σώσομεν τὴν Ἑλλάδα.
ΚΑΛ. τί δ᾽ ἂν γυναῖκες φρόνιμον ἐργασαίατο
ἢ λαμπρόν, αἳ καθήμεθ᾽ ἐξανθισμέναι,
κροκωτὰ φοροῦσαι καὶ κεκαλλωπισμέναι
καὶ Κιμβερίκ᾽ ὀρθοστάδια καὶ περιβαρίδας;
ΛΥΣ. ταῦτ᾽ αὐτὰ γάρ τοι κἄσθ᾽ ἃ σώσειν προσδοκῶ,
τὰ κροκωτίδια καὶ τὰ μύρα χαἰ περιβαρίδες
χἠ ᾽γχουσα καὶ τὰ διαφανῆ χιτώνια.
ΚΑΛ. τίνα δὴ τρόπον ποθ᾽; ΛΥΣ. ὥστε τῶν νῦν μηδένα
ἀνδρῶν ἐπ᾽ ἀλλήλοισιν αἴρεσθαι δόρυ,
ΚΑΛ. κροκωτὸν ἄρα νὴ τὼ θεὼ ᾽γὼ βάψομαι.
ΛΥΣ. μήτ᾽ ἀσπίδα λαβεῖν ΚΑΛ. Κιμβερικὸν ἐνδύσομαι.
ΛΥΣ. μήτε ξιφίδιον. ΚΑΛ. κτήσομαι περιβαρίδας.
ΛΥΣ. ἆρ᾽ οὐ παρεῖναι τὰς γυναῖκας δῆτ᾽ ἐχρῆν;
ΚΑΛ. οὐ γὰρ μὰ Δί᾽ ἀλλὰ πετομένας ἥκειν πάλαι.

ΛΥΣ. ἀλλ᾽, ὦ μέλ᾽, ὄψει τοι σφόδρ᾽ αὐτὰς Ἀττικάς,
ἅπαντα δρώσας τοῦ δέοντος ὕστερον.
ἀλλ᾽ οὐδὲ Παράλων οὐδεμία γυνὴ πάρα,
οὐδ᾽ ἐκ Σαλαμῖνος. ΚΑΛ. ἀλλ᾽ ἐκεῖναί γ᾽ οἶδ᾽ ὅτι
ἐπὶ τῶν κελήτων διαβεβήκασ᾽ ὄρθριαι.
ΛΥΣ. οὐδ᾽ ἃς προσεδόκων κἀλογιζόμην ἐγὼ
πρώτας παρέσεσθαι δεῦρο τὰς Ἀχαρνέων
γυναῖκας, οὐχ ἥκουσιν. ΚΑΛ. ἡ γοῦν Θεαγένους
ὡς δεῦρ᾽ ἰοῦσα θοὐκάτειον ἤρετο.
ἀτὰρ αἵδε καὶ δή σοι προσέρχονταί τινες·
αἱ δ᾽ αὖθ᾽ ἕτεραι χωροῦσί τινες. ἰοὺ ἰού,
πόθεν εἰσίν; ΛΥ. Ἀναγυρουντόθεν. ΚΑΛ. νὴ τὸν Δία·
ὁ γοῦν ἀνάγυρός μοι κεκινῆσθαι δοκεῖ.
ΜΥΡ. μῶν ὕστεραι πάρεσμεν, ὦ Λυσιστράτη;
τί φῄς; τί σιγᾷς; ΛΥΣ. οὐκ ἐπαινῶ, Μυρρίνη,
ἥκουσαν ἄρτι περὶ τοιούτου πράγματος.
ΜΥΡ. μόλις γὰρ εὗρον ἐν σκότῳ τὸ ζώνιον.
ἀλλ᾽ εἴ τι πάνυ δεῖ, ταῖς παρούσαισιν λέγε.
ΛΥΣ. μὰ Δί᾽, ἀλλ᾽ ἐπαναμείνωμεν ὀλίγου γ᾽ εἵνεκα
τάς τ᾽ ἐκ Βοιωτῶν τάς τε Πελοποννησίων
γυναῖκας ἐλθεῖν. ΜΥΡ. πολὺ σὺ κάλλιον λέγεις.
ἡδὶ δὲ καὶ δὴ Λαμπιτὼ προσέρχεται.
ΛΥΣ. ὦ φιλτάτη Λάκαινα, χαῖρε, Λαμπιτοῖ.
οἷον τὸ κάλλος, γλυκυτάτη, σου φαίνεται.
ὡς δ᾽ εὐχροεῖς, ὡς δὲ σφριγᾷ τὸ σῶμά σου.
κἂν ταῦρον ἄγχοις. ΛΑΜ. μάλα γ᾽ οἰῶ ναὶ τὼ σιώ·
γυμνάδδομαι γὰρ καὶ ποτὶ πυγὰν ἅλλομαι.
ΛΥΣ. ὡς δὴ καλὸν τὸ χρῆμ᾽ ἔχεις τῶν τιτθίων.
ΛΑΜ. ἅπερ ἱερεῖόν τοί μ᾽ ὑποψαλάσσετε.
ΛΥΣ. ἡδὶ δὲ ποδαπὴ ᾽σθ᾽ ἡ νεᾶνις ἡτέρα;
ΛΑΜ. πρέσβειρά τοι ναὶ τὼ σιὼ Βοιωτία

ἵκει ποθ᾽ ὑμέ. ΛΥΣ. νὴ Δί᾽, ὦ Βοιωτία,
καλόν γ᾽ ἔχουσα τὸ πεδίον. ΚΑΛ. καὶ νὴ Δία
κομψότατα τὴν βληχώ γε παρατετιλμένη.
ΛΥΣ. τίς δ᾽ ἡτέρα παῖς; ΛΑΜ. χαΐα ναὶ τὼ σιώ,
Κορινθία δ᾽ αὖ. ΛΥΣ. χαΐα νὴ τὸν Δία
δήλη ᾽στὶν οὖσα ταυταγὶ τἀντευθενί.
ΛΑΜ. τίς δ᾽ αὖ ξυναλίαξε τόνδε τὸν στόλον
τὸν τᾶν γυναικῶν; ΛΥΣ. ἥδ᾽ ἐγώ. ΛΑΜ. μύσιδδέ τοι
ὅ τι λῇς ποθ᾽ ἁμέ. ΜΥΡ. νὴ Δί᾽, ὦ φίλη γύναι.
ΚΑΛ. λέγε δῆτα τὸ σπουδαῖον ὅ τι τοῦτ᾽ ἐστί σοι.
ΛΥΣ. λέγοιμ᾽ ἂν ἤδη. πρὶν λέγειν δ᾽, ὑμᾶς τοδὶ
ἐπερήσομαί τι μικρόν. ΜΥΡ. ὅ τι βούλει γε σύ.
ΛΥΣ. τοὺς πατέρας οὐ ποθεῖτε τοὺς τῶν παιδίων
ἐπὶ στρατιᾶς ἀπόντας; εὖ γὰρ οἶδ᾽ ὅτι
πάσαισιν ὑμῖν ἐστὶν ἀποδημῶν ἀνήρ.
ΜΥΡ. ὁ γοῦν ἐμὸς ἀνὴρ πέντε μῆνας, ὦ τάλαν,
ἄπεστιν ἐπὶ Θρᾴκης φυλάττων Εὐκράτην.
ΚΑΛ. ὁ δ᾽ ἐμός γε τελέους ἑπτὰ μῆνας ἐν Πύλῳ.
ΛΑΜ. ὁ δ᾽ ἐμός γα, κἂν ἐκ τᾶς ταγᾶς ἔλσῃ πόκα,
πορπακισάμενος φροῦδος ἀμπτάμενος ἔβα.
ΛΥΣ. ἀλλ᾽ οὐδὲ μοιχοῦ καταλέλειπται φεψάλυξ.
ἐξ οὗ γὰρ ἡμᾶς προὔδοσαν Μιλήσιοι,
οὐκ εἶδον οὐδ᾽ ὄλισβον ὀκτωδάκτυλον,
ὃς ἦν ἂν ἡμῖν σκυτίνη ᾽πικουρία.
ἐθέλοιτ᾽ ἂν οὖν, εἰ μηχανὴν εὕροιμ᾽ ἐγώ,
μετ᾽ ἐμοῦ καταλῦσαι τὸν πόλεμον; ΜΥΡ. νὴ τὼ θεώ·
ἔγωγε τἂν κἂν εἴ με χρείη τοὔγκυκλον
τουτὶ καταθεῖσαν ἐκπιεῖν αὐθημερόν.
ΚΑΛ. ἐγὼ δέ γ᾽ ἂν κἂν ὡσπερεὶ ψῆτταν δοκῶ
δοῦναι ἂν ἐμαυτῆς παρταμοῦσα θἤμισυ.

ΛΑΜ. ἐγὼ δὲ καί κα ποττὸ Ταΰγετόν γ' ἄνω
ἔλσοιμ', ὅπα μέλλοιμί γ' εἰράναν ἰδεῖν.
ΛΥΣ. λέγοιμ' ἄν· οὐ δεῖ γὰρ κεκρύφθαι τὸν λόγον.
ἡμῖν γάρ, ὦ γυναῖκες, εἴπερ μέλλομεν
ἀναγκάσειν τοὺς ἄνδρας εἰρήνην ἄγειν,
ἀφεκτέ' ἐστὶ ΚΑΛ. τοῦ; φράσον. ΛΥΣ. ποιή-
σετ' οὖν;
ΚΑΛ. ποιήσομεν, κἂν ἀποθανεῖν ἡμᾶς δέῃ.
ΛΥΣ. ἀφεκτέα τοίνυν ἡμίν ἐστι τοῦ πέους.
τί μοι μεταστρέφεσθε; ποῖ βαδίζετε;
αὗται; τί μοι μυᾶτε κἀνανεύετε;
τί χρὼς τέτραπται; τί δάκρυον κατείβεται;
ποιήσετ', ἢ οὐ ποιήσετ'; ἢ τί μέλλετε;
ΜΥΡ. οὐκ ἂν ποιήσαιμ', ἀλλ' ὁ πόλεμος ἑρπέτω.
ΚΑΛ. μὰ Δί' οὐδ' ἔγωγ' ἄν, ἀλλ' ὁ πόλεμος ἑρπέτω.
ΛΥΣ. ταυτὶ σὺ λέγεις, ὦ ψῆττα; καὶ μὴν ἄρτι γε
ἔφησθα σαυτῆς κἂν παρατεμεῖν θἤμισυ.
ΚΑΛ. ἄλλ' ἄλλ' ὅ τι βούλει· κἄν με χρῇ, διὰ τοῦ πυρὸς
ἐθέλω βαδίζειν· τοῦτο μᾶλλον τοῦ πέους.
οὐδὲν γὰρ οἷον, ὦ φίλη Λυσιστράτη.
ΛΥΣ. τί δαὶ σύ; ΜΥΡ. κἀγὼ βούλομαι διὰ τοῦ πυρός.
ΛΥΣ. ὦ παγκατάπυγον θἠμέτερον ἅπαν γένος.
οὐκ ἐτὸς ἀφ' ἡμῶν εἰσιν αἱ τραγῳδίαι.
οὐδὲν γάρ ἐσμεν πλὴν Ποσειδῶν καὶ σκάφη.
ἀλλ', ὦ φίλη Λάκαινα, σὺ γὰρ ἐὰν γένῃ
μόνη μετ' ἐμοῦ, τὸ πρᾶγμ' ἀνασωσαίμεσθ' ἔτ' ἄν,
ξυμψήφισαί μοι. ΛΑΜ. χαλεπὰ μὲν ναὶ τὼ σιὼ
γυναῖκας ὑπνῶν ἐστ' ἄνευ ψωλᾶς μόνας.
ὅμως γα μάν· δεῖ τᾶς γὰρ εἰράνας μάλ' αὖ.
ΛΥΣ. ὦ φιλτάτη σὺ καὶ μόνη τούτων γυνή.
ΚΑΛ. εἰ δ' ὡς μάλιστ' ἀπεχοίμεθ' οὗ σὺ δὴ λέγεις,
ὃ μὴ γένοιτο, μᾶλλον ἂν διὰ τουτογὶ

γένοιτ' ἂν εἰρήνη; ΛΥΣ. πολύ γε νὴ τὼ θεώ.
εἰ γὰρ καθήμεθ' ἔνδον ἐντετριμμέναι
κἀν τοῖς χιτωνίοισι τοῖς ἀμοργίνοις
γυμναὶ παρίοιμεν, δέλτα παρατετιλμέναι,
στύοιντο δ' ἄνδρες κἀπιθυμοῖεν πλεκοῦν,
ἡμεῖς δὲ μὴ προσίοιμεν, ἀλλ' ἀπεχοίμεθα,
σπονδὰς ποιήσαιντ' ἂν ταχέως, εὖ οἶδ' ὅτι.
ΛΑΜ. ὁ γῶν Μενέλαος τᾶς Ἑλένας τὰ μᾶλά πα
γυμνᾶς παραυιδὼν ἐξέβαλ', οἰῶ, τὸ ξίφος.
ΚΑΛ. τί δ', ἢν ἀφίωσ' ἄνδρες ἡμᾶς, ὦ μέλε;
ΛΥΣ. τὸ τοῦ Φερεκράτους, κύνα δέρειν δεδαρμένην.
ΚΑΛ. φλυαρία ταῦτ' ἐστὶ τὰ μεμιμημένα.
ἐὰν λαβόντες δ' ἐς τὸ δωμάτιον βίᾳ
ἕλκωσιν ἡμᾶς; ΛΥΣ. ἀντέχου σὺ τῶν θυρῶν.
ΚΑΛ. ἐὰν δὲ τύπτωσιν, τί; ΛΥΣ. παρέχειν χρὴ κακῶς.
οὐ γὰρ ἔνι τούτοις ἡδονὴ τοῖς πρὸς βίαν.
κἄλλως ὀδυνᾶν χρή· κἀμέλει ταχέως πάνυ
ἀπεροῦσιν. οὐ γὰρ οὐδέποτ' εὐφρανθήσεται
ἀνήρ, ἐὰν μὴ τῇ γυναικὶ συμφέρῃ.
ΚΑΛ. εἴ τοι δοκεῖ σφῷν ταῦτα, χἠμῖν ξυνδοκεῖ.
ΛΑΜ. καὶ τὼς μὲν ἁμῶν ἄνδρας ἁμὲς πείσομες
παντᾷ δικαίως ἄδολον εἰράναν ἄγειν·
τὸν τῶν Ἀσαναίων γα μὰν ῥυάχετον
πᾶ κά τις ἀμπείσειεν αὖ μὴ πλαδδιῆν;
ΛΥΣ. ἡμεῖς ἀμέλει σοι τά γε παρ' ἡμῖν πείσομεν.
ΛΑΜ. οὐχ ἇς πόδας κ' ἔχωντι ταὶ τριήρεες
καὶ τἀργύριον τὤβυσσον ᾖ παρὰ τᾷ σιῷ.
ΛΥΣ. ἀλλ' ἔστι καὶ τοῦτ' εὖ παρεσκευασμένον·
καταληψόμεθα γὰρ τὴν ἀκρόπολιν τήμερον.
ταῖς πρεσβυτάταις γὰρ προστέτακται τοῦτο δρᾶν,
ἕως ἂν ἡμεῖς ταῦτα συντιθώμεθα,
θύειν δοκούσαις καταλαβεῖν τὴν ἀκρόπολιν.

ΛΑΜ. παντᾷ κ' ἔχοι, καὶ τᾷδε γὰρ λέγεις, καλῶς.
ΛΥΣ. τί δῆτα ταῦτ' οὐχ ὡς τάχιστα, Λαμπιτοῖ,
ξυνωμόσαμεν, ὅπως ἂν ἀρρήκτως ἔχῃ;
ΛΑΜ. πάρφαινε μὰν τὸν ὅρκον, ὡς ὀμιώμεθα.
ΛΥΣ. καλῶς λέγεις. ποῦ 'σθ' ἡ Σκύθαινα; ποῖ βλέπεις;
θὲς ἐς τὸ πρόσθεν ὑπτίαν τὴν ἀσπίδα,
καί μοι δότω τὰ τόμιά τις. ΚΑΛ. Λυσιστράτη,
τίν' ὅρκον ὁρκώσεις ποθ' ἡμᾶς; ΛΥΣ. ὅντινα;
εἰς ἀσπίδ', ὥσπερ φάσ' ἐν Αἰσχύλῳ ποτέ,
μηλοσφαγούσας. ΚΑΛ. μὴ σύ γ', ὦ Λυσιστράτη,
εἰς ἀσπίδ' ὀμόσῃς μηδὲν εἰρήνης πέρι.
ΛΥΣ. τίς ἂν οὖν γένοιτ' ἂν ὅρκος; ΚΑΛ. εἰ λευκόν ποθεν
ἵππον λαβοῦσαι τόμιον ἐντεμοίμεθα.
ΛΥΣ. ποῖ λευκὸν ἵππον; ΚΑΛ. ἀλλὰ πῶς ὀμούμεθα
ἡμεῖς; ΛΥΣ. ἐγώ σοι νὴ Δί', ἢν βούλῃ, φράσω.
θεῖσαι μέλαιναν κύλικα μεγάλην ὑπτίαν,
μηλοσφαγοῦσαι Θάσιον οἴνου σταμνίον,
ὀμόσωμεν ἐς τὴν κύλικα μὴ 'πιχεῖν ὕδωρ.
ΛΑΜ. φεῦ δᾶ, τὸν ὅρκον ἄφατον ὡς ἐπαινίω.
ΛΥΣ. φερέτω κύλικά τις ἔνδοθεν καὶ σταμνίον.
ΚΑΛ. ὦ φίλταται γυναῖκες, ὁ κεραμὼν ὅσος.
ταύτην μὲν ἄν τις εὐθὺς ἡσθείη λαβών.
ΛΥΣ. καταθεῖσα ταύτην προσλαβοῦ μοι τοῦ κάπρου.
δέσποινα Πειθοῖ καὶ κύλιξ φιλοτησία,
τὰ σφάγια δέξαι ταῖς γυναιξὶν εὐμενής.
ΚΑΛ. εὔχρων γε θαἷμα κἀποπυτίζει καλῶς.
ΛΑΜ. καὶ μὰν ποτόδδει γ' ἁδὺ ναὶ τὸν Κάστορα.
ΜΥΡ. ἐᾶτε πρώτην μ', ὦ γυναῖκες, ὀμνύναι.
ΚΑΛ. μὰ τὴν 'Αφροδίτην οὔκ, ἐάν γε μὴ λάχῃς.
ΛΥΣ. λάζυσθε πᾶσαι τῆς κύλικος, ὦ Λαμπιτοῖ·
λεγέτω δ' ὑπὲρ ὑμῶν μί' ἅπερ ἂν κἀγὼ λέγω·

ὑμεῖς δ' ἐπομεῖσθε ταὐτὰ κἀμπεδώσετε.
Οὐκ ἔστιν οὐδεὶς οὔτε μοιχὸς οὔτ' ἀνὴρ
ΚΑΛ. οὐκ ἔστιν οὐδεὶς οὔτε μοιχὸς οὔτ' ἀνὴρ
ΛΥΣ. ὅστις πρὸς ἐμὲ πρόσεισιν ἐστυκώς. λέγε.
ΚΑΛ. ὅστις πρὸς ἐμὲ πρόσεισιν ἐστυκώς. παπαῖ,
ὑπολύεταί μου τὰ γόνατ', ὦ Λυσιστράτη.
ΛΥΣ. οἴκοι δ' ἀταυρώτη διάξω τὸν βίον
ΚΑΛ. οἴκοι δ' ἀταυρώτη διάξω τὸν βίον
ΛΥΣ. κροκωτοφοροῦσα καὶ κεκαλλωπισμένη,
ΚΑΛ. κροκωτοφοροῦσα καὶ κεκαλλωπισμένη,
ΛΥΣ. ὅπως ἂν ἁνὴρ ἐπιτυφῇ μάλιστά μου·
ΚΑΛ. ὅπως ἂν ἁνὴρ ἐπιτυφῇ μάλιστά μου·
ΛΥΣ. κοὐδέποθ' ἑκοῦσα τἀνδρὶ τὠμῷ πείσομαι.
ΚΑΛ. κοὐδέποθ' ἑκοῦσα τἀνδρὶ τὠμῷ πείσομαι.
ΛΥΣ. ἐὰν δέ μ' ἄκουσαν βιάζηται βίᾳ,
ΚΑΛ. ἐὰν δέ μ' ἄκουσαν βιάζηται βίᾳ,
ΛΥΣ. κακῶς παρέξω κοὐχὶ προσκινήσομαι.
ΚΑΛ. κακῶς παρέξω κοὐχὶ προσκινήσομαι.
ΛΥΣ. οὐ πρὸς τὸν ὄροφον ἀνατενῶ τὰ Περσικά.
ΚΑΛ. οὐ πρὸς τὸν ὄροφον ἀνατενῶ τὰ Περσικά.
ΛΥΣ. οὐ στήσομαι λέαιν' ἐπὶ τυροκνήστιδος.
ΚΑΛ. οὐ στήσομαι λέαιν' ἐπὶ τυροκνήστιδος.
ΛΥΣ. ταῦτ' ἐμπεδοῦσα μὲν πίοιμ' ἐντευθενί·
ΚΑΛ. ταῦτ' ἐμπεδοῦσα μὲν πίοιμ' ἐντευθενί·
ΛΥΣ. εἰ δὲ παραβαίην, ὕδατος ἐμπλῆθ' ἡ κύλιξ.
ΚΑΛ. εἰ δὲ παραβαίην, ὕδατος ἐμπλῆθ' ἡ κύλιξ.
ΛΥΣ. ξυνεπόμνυθ' ὑμεῖς ταῦτα πᾶσαι; ΜΥΡ. νὴ Δία.
ΛΥΣ. φέρ' ἐγὼ καθαγίσω τήνδε. ΚΑΛ. τὸ μέρος γ', ὦ φίλη,
ὅπως ἂν ὦμεν εὐθὺς ἀλλήλων φίλαι.
ΛΑΜ. τίς ὠλολυγά; ΛΥΣ. τοῦτ' ἐκεῖν' οὑγὼ 'λεγον·
αἱ γὰρ γυναῖκες τὴν ἀκρόπολιν τῆς θεοῦ

ἤδη κατειλήφασιν. ἀλλ', ὦ Λαμπιτοῖ,
σὺ μὲν βάδιζε καὶ τὰ παρ' ὑμῶν εὖ τίθει,
τασδὶ δ' ὁμήρους κατάλιφ' ἡμῖν ἐνθάδε·
ἡμεῖς δὲ ταῖς ἄλλαισι ταῖσιν ἐν πόλει
ξυνεμβάλωμεν εἰσιοῦσαι τοὺς μοχλούς.
ΚΑΛ. οὔκουν ἐφ' ἡμᾶς ξυμβοηθήσειν οἴει
τοὺς ἄνδρας εὐθύς; ΛΥΣ. ὀλίγον αὐτῶν μοι μέλει.
οὐ γὰρ τοσαύτας οὔτ' ἀπειλὰς οὔτε πῦρ
ἥξουσ' ἔχοντες ὥστ' ἀνοῖξαι τὰς πύλας
ταύτας, ἐὰν μὴ 'φ' οἷσιν ἡμεῖς εἴπομεν.
ΚΑΛ. μὰ τὴν 'Αφροδίτην οὐδέποτέ γ'· ἄλλως γὰρ ἂν
ἄμαχοι γυναῖκες καὶ μιαραὶ κεκλήμεθ' ἄν.
ΧΟΡ. ΓΕΡ. χώρει, Δράκης, ἡγοῦ βάδην, εἰ καὶ τὸν ὦμον ἀλγεῖς
κορμοῦ τοσουτονὶ βάρος χλωρᾶς φέρων ἐλάας.
ἦ πόλλ' ἄελπτ' ἔνεστιν ἐν τῷ μακρῷ βίῳ, φεῦ,
ἐπεὶ τίς ἄν ποτ' ἤλπισ', ὦ Στρυμόδωρ', ἀκοῦσαι
γυναῖκας, ἃς ἐβόσκομεν
κατ' οἶκον ἐμφανὲς κακόν,
κατὰ μὲν ἅγιον ἔχειν βρέτας,
κατά τ' ἀκρόπολιν ἐμὰν λαβεῖν,
κλήθροις δὲ καὶ μοχλοῖσιν
τὰ προπύλαια πακτοῦν;
ἀλλ' ὡς τάχιστα πρὸς πόλιν σπεύσωμεν, ὦ Φιλοῦργε,
ὅπως ἂν αὐταῖς ἐν κύκλῳ θέντες τὰ πρέμνα ταυτί,
ὅσαι τὸ πρᾶγμα τοῦτ' ἐνεστήσαντο καὶ μετῆλθον,
μίαν πυρὰν νήσαντες ἐμπρήσωμεν αὐτόχειρες
πάσας ὑπὸ ψήφου μιᾶς, πρώτην δὲ τὴν Λύκωνος.
οὐ γὰρ μὰ τὴν Δήμητρ' ἐμοῦ ζῶντος ἐγχανοῦνται·

256—265. = 271—280.

ἐπεὶ οὐδὲ Κλεομένης, ὃς αὐτὴν κατέσχε πρῶτος,
ἀπῆλθεν ἀψάλακτος, ἀλλ'
ὅμως Λακωνικὸν πνέων
ᾤχετ' ὅπλα παραδοὺς ἐμοί,
σμικρὸν ἔχων πάνυ τριβώνιον,
πινῶν, ῥυπῶν, ἀπαράτιλτος,
ἓξ ἐτῶν ἄλουτος.
οὕτως ἐπολιόρκησ' ἐγὼ τὸν ἄνδρ' ἐκεῖνον ὠμῶς
ἐφ' ἑπτακαίδεκ' ἀσπίδας πρὸς ταῖς πύλαις καθεύδων.
τασδὶ δὲ τὰς Εὐριπίδῃ θεοῖς τε πᾶσιν ἐχθρὰς
ἐγὼ οὐκ ἄρα σχήσω παρὼν τολμήματος τοσούτου;
μὴ νῦν ἔτ' ἐν τετραπτόλει τοὐμὸν τροπαῖον εἴη.
ἀλλ' αὐτὸ γάρ μοι τῆς ὁδοῦ
λοιπόν ἐστι χωρίον
τὸ πρὸς πόλιν, τὸ σιμόν, οἷ σπουδὴν ἔχω·
χὤπως ποτ' ἐξαμπρεύσομεν
τοῦτ' ἄνευ κανθηλίου.
ὡς ἐμοῦ γε τὼ ξύλω τὸν ὦμον ἐξιπώκατον·
ἀλλ' ὅμως βαδιστέον,
καὶ τὸ πῦρ φυσητέον,
μή μ' ἀποσβεσθὲν λάθῃ πρὸς τῇ τελευτῇ τῆς ὁδοῦ.
φῦ φῦ.
ἰοὺ ἰοὺ τοῦ καπνοῦ.
ὡς δεινόν, ὦναξ Ἡράκλεις,
προσπεσόν μ' ἐκ τῆς χύτρας
ὥσπερ κύων λυττῶσα τὠφθαλμω δάκνει
κἄστιν γε Λήμνιον τὸ πῦρ
τοῦτο πάσῃ μηχανῇ.
οὐ γὰρ ἄν ποθ' ὧδ' ὀδὰξ ἔβρυκε τὰς λήμας ἐμοῦ.
σπεῦδε πρόσθεν ἐς πόλιν,

286—295. = 296—305.

καὶ βοήθει τῇ θεῷ,
ἢ πότ' αὐτῇ μᾶλλον ἢ νῦν, ὦ Λάχης, ἀρήξομεν;
φῦ φῦ.
ἰοὺ ἰοὺ τοῦ καπνοῦ.
τουτὶ τὸ πῦρ ἐγρήγορεν θεῶν ἕκατι καὶ ζῇ.
οὔκουν ἄν, εἰ τὼ μὲν ξύλω θείμεσθα πρῶτον αὐτοῦ,
τῆς ἀμπέλου δ' ἐς τὴν χύτραν τὸν φανὸν ἐγκαθέντες
ἅψαντες εἶτ' ἐς τὴν θύραν κριηδὸν ἐμπέσοιμεν;
κἂν μὴ καλούντων τοὺς μοχλοὺς χαλῶσιν αἱ γυναῖκες,
ἐμπιμπράναι χρὴ τὰς θύρας καὶ τῷ καπνῷ πιέζειν.
θώμεσθα δὴ τὸ φορτίον. φεῦ τοῦ καπνοῦ, βαβαιάξ.
τίς ξυλλάβοιτ' ἂν τοῦ ξύλου τῶν ἐν Σάμῳ στρατηγῶν;
ταυτὶ μὲν ἤδη τὴν ῥάχιν θλίβοντά μου πέπαυται.
σὸν δ' ἐστὶν ἔργον, ὦ χύτρα, τὸν ἄνθρακ' ἐξεγείρειν,
τὴν λαμπάδ' ἡμμένην ὅπως πρώτιστ' ἐμοὶ προσοίσεις.
δέσποινα Νίκη ξυγγενοῦ, τῶν τ' ἐν πόλει γυναικῶν
τοῦ νῦν παρεστῶτος θράσους θέσθαι τροπαῖον ἡμᾶς.
ΧΟΡ. ΓΥΝ. λιγνὺν δοκῶ μοι καθορᾶν καὶ καπνόν, ὦ γυναῖκες,
ὥσπερ πυρὸς καομένου· σπευστέον ἐστὶ θᾶττον.
πέτου πέτου, Νικοδίκη,
πρὶν ἐμπεπρῆσθαι Καλύκην

321—334. == 335--349.

τε καὶ Κρίτυλλαν περιφυσήτω
ὑπό τε νόμων ἀργαλέων
ὑπό τε γερόντων ὀλέθρων.
ἀλλὰ φοβοῦμαι τόδε, μῶν ὑστερόπους βοηθῶ.
νῦν δὴ γὰρ ἐμπλησαμένη τὴν ὑδρίαν κνεφαία
μόγις ἀπὸ κρήνης ὑπ' ὄχλου καὶ θορύβου καὶ πα-
τάγου χυτρείου,
δούλαισιν ὠστιζομένη
* * *
στιγματίαις θ', ἁρπαλέως
ἀραμένη, ταῖσιν ἐμαῖς
δημότισιν καομέναις
φέρουσ' ὕδωρ βοηθῶ.
ἤκουσα γὰρ τυφογέρον-
τας ἄνδρας ἔρρειν, στελέχη
φέροντας, ὥσπερ βαλανεύσοντας,
ἐς πόλιν, ὡς τριτάλαντον βάρος,
δεινότατ' ἀπειλοῦντας ἐπῶν,
ὡς πυρὶ χρὴ τὰς μυσαρὰς γυναῖκας ἀνθρακεύ-
ειν·
ἅς, ὦ θεά, μή ποτ' ἐγὼ πιμπραμένας ἴδοιμι,
ἀλλὰ πολέμου καὶ μανιῶν ῥυσαμένας Ἑλλάδα καὶ
πολίτας,
ἐφ' οἷσπερ, ὦ χρυσολόφα
πολιοῦχε, σὰς ἔσχον ἕδρας.
καί σε καλῶ ξύμμαχον, ὦ
Τριτογένει', ἤν τις ἐκεί-
νας ὑποπίμπρησιν ἀνήρ,
φέρειν ὕδωρ μεθ' ἡμῶν.
ἔασον ὤ. τουτὶ τί ἦν; ὦνδρες πόνῳ πονηροί·
οὐ γάρ ποτ' ἂν χρηστοί γ' ἔδρων, οὐδ' εὐσεβεῖς
τάδ' ἄνδρες.

ΧΟΡ. ΓΕΡ. τουτὶ τὸ πρᾶγμ᾿ ἡμῖν ἰδεῖν ἀπροσδόκητον ἥκει·
ἑσμὸς γυναικῶν οὑτοσὶ θύρασιν αὖ βοηθεῖ.
ΧΟΡ. ΓΥΝ. τί βδύλλεθ᾿ ἡμᾶς; οὔ τί που πολλαὶ δοκοῦμεν εἶναι;
καὶ μὴν μέρος γ᾿ ἡμῶν ὁρᾶτ᾿ οὔπω τὸ μυριοστόν.
ΧΟΡ. ΓΕΡ. ὦ Φαιδρία, ταύτας λαλεῖν ἐάσομεν τοσαυτί;
οὐ περικατᾶξαι τὸ ξύλον τύπτοντ᾿ ἐχρῆν τιν᾿ αὐτάς;
ΧΟΡ. ΓΥΝ. θώμεσθα δὴ τὰς κάλπιδας χἠμεῖς χαμᾶζ᾿, ὅπως ἄν,
ἢν προσφέρῃ τὴν χεῖρά τις, μὴ τοῦτό μ᾿ ἐμποδίζῃ.
ΧΟΡ. ΓΕΡ. εἰ νὴ Δί᾿ ἤδη τὰς γνάθους τούτων τις ἢ δὶς ἢ τρὶς
ἔκοψεν ὥσπερ Βουπάλου, φωνὴν ἂν οὐκ ἂν εἶχον.
ΧΟΡ. ΓΥΝ. καὶ μὴν ἰδοὺ παταξάτω τις· στᾶσ᾿ ἐγὼ παρέξω,
κοὐ μή ποτ᾿ ἄλλη σου κύων τῶν ὄρχεων λάβηται.
ΧΟΡ. ΓΕΡ. εἰ μὴ σιωπήσει, θενὼν ἐκκοκκιῶ τὸ γῆρας.
ΧΟΡ. ΓΥΝ. ἅπτου μόνον Στρατυλλίδος τῷ δακτύλῳ προσελθών.
ΧΟΡ. ΓΕΡ. τί δ᾿, ἢν σποδῶ τοῖς κονδύλοις, τί μ᾿ ἐργάσει τὸ δεινόν;
ΧΟΡ. ΓΥΝ. βρύκουσά σου τοὺς πλεύμονας καὶ τἄντερ᾿ ἐξαμήσω.
ΧΟΡ. ΓΕΡ. οὐκ ἔστ᾿ ἀνὴρ Εὐριπίδου σοφώτερος ποιητής·
οὐδὲν γὰρ ὧδε θρέμμ᾿ ἀναιδές ἐστιν ὡς γυναῖκες.
ΧΟΡ. ΓΥΝ. αἰρώμεθ᾿ ἡμεῖς θοὔδατος τὴν κάλπιν, ὦ Ῥοδίππη.
ΧΟΡ. ΓΕΡ. τί δ᾿, ὦ θεοῖς ἐχθρά, σὺ δεῦρ᾿ ὕδωρ ἔχουσ᾿ ἀφίκου;

ΧΟΡ. ΓΥΝ. τί δαὶ σὺ πῦρ, ὦ τύμβ', ἔχων; ὡς σαυτὸν ἐμπυρεύσων;
ΧΟΡ. ΓΕΡ. ἐγὼ μέν, ἵνα νήσας πυρὰν τὰς σὰς φίλας ὑφάψω.
ΧΟΡ. ΓΥΝ. ἐγὼ δέ γ', ἵνα τὴν σὴν πυρὰν τούτῳ κατασβέσαιμι.
ΧΟΡ. ΓΕΡ. τοὐμὸν σὺ πῦρ κατασβέσεις; ΧΟΡ. ΓΥΝ. τοὔργον τάχ' αὐτὸ δείξει.
ΧΟΡ. ΓΕΡ. οὐκ οἶδά σ' εἰ τῇδ' ὡς ἔχω τῇ λαμπάδι σταθεύσω.
ΧΟΡ. ΓΥΝ. εἰ ῥύμμα τυγχάνεις ἔχων, λουτρόν γ' ἐγὼ παρέξω.
ΧΟΡ. ΓΕΡ. ἐμοὶ σὺ λουτρόν, ὦ σαπρά; ΧΟΡ. ΓΥΝ. καὶ ταῦτα νυμφικόν γε.
ΧΟΡ. ΓΕΡ. ἤκουσας αὐτῆς τοῦ θράσους; ΧΟΡ. ΓΥΝ. ἐλευθέρα γάρ εἰμι.
ΧΟΡ. ΓΕΡ. σχήσω σ' ἐγὼ τῆς νῦν βοῆς. ΧΟΡ. ΓΥΝ. ἀλλ' οὐκ ἔθ' ἡλιάξεις.
ΧΟΡ. ΓΕΡ. ἔμπρησον αὐτῆς τὰς κόμας. ΧΟΡ. ΓΥΝ. σὸν ἔργον, ὦχελῷε.
ΧΟΡ. ΓΕΡ. οἴμοι τάλας. ΧΟΡ. ΓΥΝ. μῶν θερμὸν ἦν;
ΧΟΡ. ΓΕΡ. ποῖ θερμόν; οὐ παύσει; τί δρᾷς;
ΧΟΡ. ΓΥΝ. ἄρδω σ', ὅπως ἀμβλαστάνῃς.
ΧΟΡ. ΓΕΡ. ἀλλ' αὗός εἰμ' ἤδη τρέμων.
ΧΟΡ. ΓΥΝ. οὐκοῦν ἐπειδὴ πῦρ ἔχεις, σὺ χλιανεῖς σεαυτόν.
ΠΡΟ. ἆρ' ἐξέλαμψε τῶν γυναικῶν ἡ τρυφὴ
χὠ τυμπανισμὸς χοἰ πυκνοὶ Σαβάζιοι,
ὅ τ' Ἀδωνιασμὸς οὗτος οὑπὶ τῶν τεγῶν,
οὗ 'γώ ποτ' ὢν ἤκουον ἐν τἠκκλησίᾳ;
ἔλεγεν δ' ὁ μὴ ὥρασι μὲν Δημόστρατος
πλεῖν εἰς Σικελίαν, ἡ γυνὴ δ' ὀρχουμένη,

αἰαῖ Ἄδωνιν, φησίν, ὁ δὲ Δημόστρατος
ἔλεγεν ὁπλίτας καταλέγειν Ζακυνθίων·
ἡ δ' ὑποπεπωκυῖ', ἡ γυνὴ 'πὶ τοῦ τέγους,
κόπτεσθ' Ἄδωνιν, φησίν· ὁ δ' ἐβιάζετο
ὁ θεοῖσιν ἐχθρὸς καὶ μιαρὸς Χολοζύγης.
τοιαῦτ' ἀπ' αὐτῶν ἐστιν ἀκολαστάσματα.
ΧΟΡ. ΓΕΡ. τί δῆτ' ἄν, εἰ πύθοιο καὶ τὴν τῶνδ' ὕβριν;
αἳ τἄλλα θ' ὑβρίκασι κἀκ τῶν καλπίδων
ἔλουσαν ἡμᾶς, ὥστε θαἰματίδια
σείειν πάρεστιν ὥσπερ ἐνεουρηκότας.
ΠΡΟ. νὴ τὸν Ποσειδῶ τὸν ἁλυκόν, δίκαιά γε.
ὅταν γὰρ αὐτοὶ ξυμπονηρευώμεθα
ταῖσιν γυναιξὶ καὶ διδάσκωμεν τρυφᾶν,
τοιαῦτ' ἀπ' αὐτῶν βλαστάνει βουλεύματα.
οἳ λέγομεν ἐν τῶν δημιουργῶν τοιαδί·
ὦ χρυσοχόε, τὸν ὅρμον ὃν ἐπεσκεύασας,
ὀρχουμένης μου τῆς γυναικὸς ἑσπέρας
ἡ βάλανος ἐκπέπτωκεν ἐκ τοῦ τρήματος.
ἐμοὶ μὲν οὖν ἔστ' ἐς Σαλαμῖνα πλευστέα·
σὺ δ' ἢν σχολάσῃς, πάσῃ τέχνῃ πρὸς ἑσπέραν
ἐλθὼν ἐκείνῃ τὴν βάλανον ἐνάρμοσον.
ἕτερος δέ τις πρὸς σκυτοτόμον ταδὶ λέγει
νεανίαν καὶ πέος ἔχοντ' οὐ παιδικόν·
ὦ σκυτοτόμε, τῆς μου γυναικὸς τοὺς πόδας,
τὸ δακτυλίδιον πιέζει τὸ ζυγόν,
ἅθ' ἁπαλὸν ὄν· τοῦτ' οὖν σὺ τῆς μεσημβρίας
ἐλθὼν χάλασον, ὅπως ἂν εὐρυτέρως ἔχῃ.
τοιαῦτ' ἀπήντηκ' εἰς τοιαυτὶ πράγματα,
ὅτε γ' ὢν ἐγὼ πρόβουλος, ἐκπορίσας ὅπως
κωπῆς ἔσονται, τἀργυρίου νυνὶ δέον,
ὑπὸ τῶν γυναικῶν ἀποκέκλεισμαι τῶν πυλῶν.
ἀλλ' οὐδὲν ἔργον ἑστάναι. φέρε τοὺς μοχλοὺς

ὅπως ἂν αὐτὰς τῆς ὕβρεως ἐγὼ σχέθω.
τί κέχηνας, ὦ δύστηνε; ποῖ δ' αὖ σὺ βλέπεις,
οὐδὲν ποιῶν ἀλλ' ἢ καπηλεῖον σκοπῶν;
οὐχ ὑποβαλόντες τοὺς μοχλοὺς ὑπὸ τὰς πύλας
ἐντεῦθεν ἐκμοχλεύσετ'; ἐνθενδὶ δ' ἐγὼ
ξυνεκμοχλεύσω. ΛΥΣ. μηδὲν ἐκμοχλεύετε·
ἐξέρχομαι γὰρ αὐτομάτη. τί δεῖ μοχλῶν;
οὐ γὰρ μοχλῶν δεῖ μᾶλλον ἢ νοῦ καὶ φρενῶν.
ΠΡΟ. ἄληθες, ὦ μιαρὰ σύ; ποῦ 'σθ' ὁ τοξότης;
ξυλλάμβαν' αὐτὴν κὠπίσω τὼ χεῖρε δεῖ.
ΛΥΣ. εἴ τἄρα νὴ τὴν Ἄρτεμιν τὴν χεῖρά μοι
ἄκραν προσοίσει, δημόσιος ὢν κλαύσεται.
ΠΡΟ. ἔδεισας, οὗτος; οὐ ξυναρπάσει μέσην
καὶ σὺ μετὰ τούτου κἀνύσαντε δήσετον;
ΓΥ. Α. εἴ τἄρα νὴ τὴν Πάνδροσον ταύτῃ μόνον
τὴν χεῖρ' ἐπιβαλεῖς, ἐπιχεσεῖ πατούμενος.
ΠΡΟ. ἰδού γ' ἐπιχεσεῖ. ποῦ 'στιν ἕτερος τοξότης;
ταύτην προτέραν ξύνδησον, ὁτιὴ καὶ λαλεῖ.
ΛΥΣ. εἴ τἄρα νὴ τὴν Φωσφόρον τὴν χεῖρ' ἄκραν
ταύτῃ προσοίσεις, κύαθον αἰτήσεις τάχα.
ΠΡΟ. τουτὶ τί ἦν; ποῦ τοξότης; ταύτης ἔχου.
παύσω τιν' ὑμῶν τῆσδ' ἐγὼ τῆς ἐξόδου.
ΓΥ. Α. εἴ τἄρα νὴ τὴν Ταυροπόλον ταύτῃ πρόσει,
ἐκκοκκιῶ σου τὰς στενοκωκύτους τρίχας.
ΠΡΟ. οἴμοι κακοδαίμων· ἐπιλέλοιφ' ὁ τοξότης.
ἀτὰρ οὐ γυναικῶν οὐδέποθ' ἔσθ' ἡττητέα
ἡμῖν· ὁμόσε χωρῶμεν αὐταῖς, ὦ Σκύθαι,
ξυνταξάμενοι. ΛΥΣ. νὴ τὼ θεὼ γνώσεσθ' ἄρα
ὅτι καὶ παρ' ἡμῖν εἰσι τέτταρες λόχοι
μαχίμων γυναικῶν ἔνδον ἐξωπλισμένων.
ΠΡΟ. ἀποστρέφετε τὰς χεῖρας αὐτῶν, ὦ Σκύθαι.
ΛΥΣ. ὦ ξύμμαχοι γυναῖκες, ἐκθεῖτ' ἔνδοθεν,

ὦ σπερμαγοραιολεκιθολαχανοπώλιδες,
ὦ σκοροδοπανδοκευτριαρτοπώλιδες,
οὐχ ἕλξετ', οὐ παιήσετ', οὐκ ἀρήξετε;
οὐ λοιδορήσετ', οὐκ ἀναισχυντήσετε;
παύεσθ', ἐπαναχωρεῖτε, μὴ σκυλεύετε.
ΠΡΟ. οἴμ' ὡς κακῶς πέπραγέ μου τὸ τοξικόν.
ΛΥΣ. ἀλλὰ τί γὰρ ᾤου; πότερον ἐπὶ δούλας τινὰς
ἥκειν ἐνόμισας, ἢ γυναιξὶν οὐκ οἴει
χολὴν ἐνεῖναι; ΠΡΟ. νὴ τὸν Ἀπόλλω καὶ μάλα
πολλήν γ', ἐάνπερ πλησίον κάπηλος ᾖ.
ΧΟΡ. ΓΕΡ. ὦ πόλλ' ἀναλώσας ἔπη, πρόβουλε τῆσδε τῆς γῆς,
τί τοῖσδε σαυτὸν ἐς λόγον τοῖς θηρίοις συνάπτεις;
οὐκ οἶσθα λουτρὸν οἷον αἵδ' ἡμᾶς ἔλουσαν ἄρτι
ἐν τοῖσιν ἱματιδίοις, καὶ ταῦτ' ἄνευ κονίας;
ΧΟΡ. ΓΥΝ. ἀλλ', ὦ μέλ', οὐ χρὴ προσφέρειν τοῖς πλησίοισιν εἰκῇ
τὴν χεῖρ'· ἐὰν δὲ τοῦτο δρᾷς, κυλοιδιᾶν ἀνάγκη.
ἐπεὶ θέλω 'γὼ σωφρόνως ὥσπερ κόρη καθῆσθαι,
λυποῦσα μηδέν' ἐνθαδί, κινοῦσα μηδὲ κάρφος,
ἢν μή τις ὥσπερ σφηκιὰν βλίττῃ με κἀρεθίζῃ.
ΧΟΡ. ΓΕΡ. ὦ Ζεῦ, τί ποτε χρησόμεθα τοῖσδε τοῖς κνωδάλοις;
οὐ γὰρ ἔτ' ἀνεκτὰ ταῦτ', ἀλλὰ βασανιστέον
τόδε σοι τὸ πάθος
μετ' ἐμοῦ 'σθ' ὅ τι βουλόμεναί ποτε τὴν
Κραναὰν κατέλαβον,
ἐφ' ὅ τι τε μεγαλόπετρον, ἄβατον ἀκρόπολιν,
ἱερὸν τέμενος.

476—483. = 541—548.

ἀλλ' ἀνερώτα, καὶ μὴ πείθου, καὶ πρόσφερε πάντας ἐλέγχους.
ὡς αἰσχρὸν ἀκωδώνιστον ἐᾶν τὸ τοιοῦτον πρᾶγμα μεθέντας.
ΠΡΟ καὶ μὴν αὐτῶν τοῦτ' ἐπιθυμῶ νὴ τὸν Δία πρῶτα πυθέσθαι,
ὅ τι βουλόμεναι τὴν πόλιν ἡμῶν ἀπεκλείσατε τοῖσι μοχλοῖσιν.
ΛΥΣ. ἵνα τἀργύριον σῶν παρέχοιμεν καὶ μὴ πολεμοῖτε δι' αὐτό.
ΠΡΟ. διὰ τἀργύριον πολεμοῦμεν γάρ; ΛΥΣ. καὶ τἄλλα γε πάντ' ἐκυκήθη.
ἵνα γὰρ Πείσανδρος ἔχοι κλέπτειν χοἰ ταῖς ἀρχαῖς ἐπέχοντες,
ἀεί τινα κορκορυγὴν ἐκύκων. οἱ δ' οὖν τοῦδ' εἵνεκα δρώντων
ὅ τι βούλονται· τὸ γὰρ ἀργύριον τοῦτ' οὐκέτι μὴ καθέλωσιν.
ΠΡΟ. ἀλλὰ τί δράσεις; ΛΥΣ. τοῦτό μ' ἐρωτᾷς; ἡμεῖς ταμιεύσομεν αὐτό.
ΠΡΟ. ὑμεῖς ταμιεύσετε τἀργύριον; ΛΥΣ. τί δὲ δεινὸν τοῦτο νομίζεις;
οὐ καὶ τἄνδον χρήματα πάντως ἡμεῖς ταμιεύομεν ὑμῖν;
ΠΡΟ. ἀλλ' οὐ ταυτόν. ΛΥΣ. πῶς οὐ ταυτόν; ΠΡΟ. πολεμητέον ἔστ' ἀπὸ τούτου.
ΛΥΣ. ἀλλ' οὐδὲν δεῖ πρῶτον πολεμεῖν. ΠΡΟ. πῶς γὰρ σωθησόμεθ' ἄλλως;
ΛΥΣ. ἡμεῖς ὑμᾶς σώσομεν. ΠΡΟ. ὑμεῖς; ΛΥΣ. ἡμεῖς μέντοι. ΠΡΟ. σχέτλιόν γε.
ΛΥΣ. ὡς σωθήσει, κἂν μὴ βούλῃ. ΠΡΟ. δεινόν γε λέγεις. ΛΥΣ. ἀγανακτεῖς·

ἀλλὰ ποιητέα ταῦτ' ἐστὶν ὅμως. ΠΡΟ. νὴ τὴν Δήμητρ' ἄδικόν γε.
ΛΥΣ. σωστέον, ὦ τάν. ΠΡΟ. κεἰ μὴ δέομαι; ΛΥΣ. τοῦδ' εἵνεκα καὶ πολὺ μᾶλλον.
ΠΡΟ. ὑμῖν δὲ πόθεν περὶ τοῦ πολέμου τῆς τ' εἰρήνης ἐμέλησεν;
ΛΥΣ. ἡμεῖς φράσομεν. ΠΡΟ. λέγε δὴ ταχέως, ἵνα μὴ κλάῃς. ΛΥΣ. ἀκροῶ δή,
καὶ τὰς χεῖρας πειρῶ κατέχειν. ΠΡΟ. ἀλλ' οὐ δύναμαι· χαλεπὸν γὰρ
ὑπὸ τῆς ὀργῆς αὐτὰς ἴσχειν. ΓΥ. Α. κλαύσει τοίνυν πολὺ μᾶλλον.
ΠΡΟ. τοῦτο μέν, ὦ γραῦ, σαυτῇ κρώξαις· σὺ δέ μοι λέγε. ΛΥΣ. ταῦτα ποιήσω.
ἡμεῖς τὸν μὲν πρότερον πόλεμον καὶ τὸν χρόνον ἠνεχόμεσθα
ὑπο σωφροσύνης τῆς ἡμετέρας, τῶν ἀνδρῶν, ἅττ' ἐποιεῖτε.
οὐ γὰρ γρύζειν εἰᾶθ' ἡμᾶς. καίτ' οὐκ ἠρέσκετέ γ' ἡμᾶς.
ἀλλ' ᾐσθανόμεσθα καλῶς ὑμῶν· καὶ πολλάκις ἔνδον ἂν οὖσαι
ἠκούσαμεν ἄν τι κακῶς ὑμᾶς βουλευσαμένους μέγα πρᾶγμα·
εἶτ' ἀλγοῦσαι τἄνδοθεν ὑμᾶς ἐπανηρόμεθ' ἂν γελάσασαι,
τί βεβούλευται περὶ τῶν σπονδῶν ἐν τῇ στήλῃ παραγράψαι
ἐν τῷ δήμῳ τήμερον ὑμῖν; τί δὲ σοὶ ταῦτ'; ἦ δ' ὃς ἂν ἁνήρ,
οὐ σιγήσει; κἀγὼ 'σίγων. ΓΥ. Α. ἀλλ' οὐκ ἂν ἐγώ ποτ' ἐσίγων.

ΠΡΟ. κἂν ᾤμωξάς γ', εἰ μὴ 'σίγας. ΛΥΣ. τοιγὰρ ἔγωγ' ἔνδον ἐσίγων.
* * ἕτερόν τι πονηρότερον βούλευμ' ἐπεπύσμεθ' ἂν ὑμῶν·
εἶτ' ἠρόμεθ' ἄν· πῶς ταῦτ', ὦνερ, διαπράττεσθ' ὧδ' ἀνοήτως;
ὁ δέ μ' εὐθὺς ὑποβλέψας ἂν ἔφασκ', εἰ μὴ τὸν στήμονα νήσω,
ὀτοτύξεσθαι μακρὰ τὴν κεφαλήν· πόλεμος δ' ἄνδρεσσι μελήσει.
ΠΡΟ. ὀρθῶς γε λέγων νὴ Δί' ἐκεῖνος. ΛΥΣ. πῶς ὀρθῶς, ὦ κακόδαιμον,
εἰ μηδὲ κακῶς βουλευομένοις ἐξῆν ὑμῖν ὑποθέσθαι;
ὅτε δὴ δ' ὑμῶν ἐν ταῖσιν ὁδοῖς φανερῶς ἠκούομεν ἤδη,
οὐκ ἔστιν ἀνὴρ ἐν τῇ χώρᾳ· μὰ Δί' οὐ δῆτ', εἶφ' ἕτερός τις·
μετὰ ταῦθ' ἡμῖν εὐθὺς ἔδοξεν σῶσαι τὴν Ἑλλάδα κοινῇ
ταῖσι γυναιξὶν συλλεχθείσαις. ποῖ γὰρ καὶ χρῆν ἀναμεῖναι;
ἢν οὖν ἡμῶν χρηστὰ λεγουσῶν ἐθελήσητ' ἀντακροᾶσθαι
κἀντισιωπᾶν ὥσπερ χἠμεῖς, ἐπανορθώσαιμεν ἂν ὑμᾶς.
ΠΡΟ. ὑμεῖς ἡμᾶς; δεινόν γε λέγεις κοὐ τλητὸν ἔμοιγε. ΛΥΣ. σιώπα.
ΠΡΟ. σοί γ', ὦ κατάρατε, σιωπῶ 'γώ, καὶ ταῦτα κάλυμμα φορούσῃ
περὶ τὴν κεφαλήν; μή νυν ζῴην. ΛΥΣ. ἀλλ' εἰ τοῦτ' ἐμπόδιόν σοι,

παρ' ἐμοῦ τουτὶ τὸ κάλυμμα λαβὼν
ἔχε καὶ περίθου περὶ τὴν κεφαλήν,
κᾆτα σιώπα,
καὶ τουτουγὶ τὸν καλαθίσκον·
κᾆτα ξαίνειν συζωσάμενος,
κυάμους τρώγων·
πόλεμος δὲ γυναιξὶ μελήσει.

ΧΟΡ. ΓΥΝ. ἀπαίρετ', ὦ γυναῖκες, ἀπὸ τῶν καλπίδων, ὅπως ἂν
ἐν τῷ μέρει χἠμεῖς τι ταῖς φίλαισι συλλάβωμεν.
ἐγὼ γὰρ * * οὔποτε κάμοιμ' ἂν ὀρχουμένη,
οὐδὲ τὰ γόνατα κόπος ἕλεῖ μου καματηρός.
ἐθέλω δ' ἐπὶ πᾶν
ἰέναι μετὰ τῶνδ' ἀρετῆς ἕνεχ', αἷς
ἔνι φύσις, ἔνι χάρις,
ἔνι δὲ θράσος, ἔνι δὲ σοφόν, ἔνι φιλόπολις
ἀρετὴ φρόνιμος.
ἀλλ', ὦ τηθῶν ἀνδρειοτάτη καὶ μητριδίων ἀκαληφῶν,
χωρεῖτ' ὀργῇ καὶ μὴ τέγγεσθ'· ἔτι γὰρ νῦν οὔρια θεῖτε.

ΛΥΣ. ἀλλ' ἤνπερ ὅ τε γλυκύθυμος Ἔρως χἠ Κυπρογένει' Ἀφροδίτη
ἵμερον ἡμῶν κατὰ τῶν κόλπων καὶ τῶν μηρῶν καταπνεύσῃ,
κᾆτ' ἐντήξῃ τέτανον τερπνὸν τοῖς ἀνδράσι καὶ ῥοπαλισμούς,
οἶμαί ποτε Λυσιμάχας ἡμᾶς ἂν τοῖς Ἕλλησι καλεῖσθαι.

ΠΡΟ. τί ποιησάσας; ΛΥΣ. ἢν παύσωμεν πρώτιστον μὲν ξὺν ὅπλοισιν

ἀγοράζοντας καὶ μαινομένους. ΓΥ. Α. νὴ τὴν Παφίαν Ἀφροδίτην.

ΛΥΣ. νῦν μὲν γὰρ δὴ κἀν ταῖσι χύτραις καὶ τοῖς λαχάνοισιν ὁμοίως
περιέρχονται κατὰ τὴν ἀγορὰν ξὺν ὅπλοις, ὥσπερ Κορύβαντες.

ΠΡΟ. νὴ Δία· χρὴ γὰρ τοὺς ἀνδρείους. ΛΥΣ. καὶ μὴν τό γε πρᾶγμα γέλοιον,
ὅταν ἀσπίδ' ἔχων καὶ Γοργόνα τις κᾆτ' ὠνῆται κορακίνους.

ΓΥ. Α. νὴ Δί' ἐγὼ γοῦν ἄνδρα κομήτην φυλαρχοῦντ' εἶδον ἔφιππον
ἐς τὸν χαλκοῦν ἐμβαλλόμενον πῖλον λέκιθον παρὰ γραός·
ἕτερος δ' αὖ Θρᾷξ πέλτην σείων κἀκόντιον, ὥσπερ ὁ Τηρεύς,
ἐδεδίσκετο τὴν ἰσχαδόπωλιν καὶ τὰς δρυπέπεις κατέπινεν.

ΠΡΟ. πῶς οὖν ὑμεῖς δυναταὶ παῦσαι τεταραγμένα πράγματα πολλὰ
ἐν ταῖς χώραις καὶ διαλῦσαι; ΛΥΣ. φαύλως πάνυ. ΠΡΟ. πῶς; ἀπόδειξον.

ΛΥΣ. ὥσπερ κλωστῆρ', ὅταν ἡμῖν ᾖ τεταραγμένος, ὧδε λαβοῦσαι,
ὑπενεγκοῦσαι τοῖσιν ἀτράκτοις τὸ μὲν ἐνταυθοῖ, τὸ δ' ἐκεῖσε,
οὕτως καὶ τὸν πόλεμον τοῦτον διαλύσομεν, ἤν τις ἐάσῃ,
διενεγκοῦσαι διὰ πρεσβειῶν τὸ μὲν ἐνταυθοῖ, τὸ δ' ἐκεῖσε.

ΠΡΟ. ἐξ ἐρίων δὴ καὶ κλωστήρων καὶ ἀτράκτων πράγματα δεινὰ

παύσειν οἴεσθ', ὦ ἀνόητοι; ΛΥΣ. κἂν ὑμῖν γ' εἴ τις ἐνῆν νοῦς,
ἐκ τῶν ἐρίων τῶν ἡμετέρων ἐπολιτεύεσθ' ἂν ἅπαντα.
ΠΡΟ. πῶς δή; φέρ' ἴδω. ΛΥΣ. πρῶτον μὲν ἐχρῆν, ὥσπερ πόκον ἐν βαλανείῳ,
ἐκπλύναντας την οἰσπώτην, ἐκ τῆς πόλεως ἐπὶ κλίνης
ἐκραβδίζειν τοὺς μοχθηροὺς καὶ τοὺς τριβόλους ἀπολέξαι,
καὶ τούς γε συνισταμένους τούτους καὶ τοὺς πιλοῦντας ἑαυτοὺς
ἐπὶ ταῖς ἀρχαῖσι διαξῆναι καὶ τὰς κεφαλὰς ἀποτῖλαι·
εἶτα ξαίνειν εἰς καλαθίσκον κοινὴν εὔνοιαν ἅπαντας,
καταμιγνύντας τούς τε μετοίκους κεἴ τις ξένος ᾖ φίλος ὑμῖν,
κεἴ τις ὀφείλῃ τῷ δημοσίῳ, καὶ τούτους ἐγκαταμῖξαι·
καὶ νὴ Δία τάς γε πόλεις, ὁπόσαι τῆς γῆς τῆσδ' εἰσὶν ἄποικοι,
διαγιγνώσκειν ὅτι ταῦθ' ἡμῖν ὥσπερ τὰ κατάγματα κεῖται
χωρὶς ἕκαστον· κᾆτ' ἀπὸ τούτων πάντων τὸ κάταγμα λαβόντας
δεῦρο ξυνάγειν καὶ συναθροίζειν εἰς ἕν, κἄπειτα ποιῆσαι
τολύπην μεγάλην, κᾆτ' ἐκ ταύτης τῷ Δήμῳ χλαῖναν ὑφῆναι.
ΠΡΟ. οὔκουν δεινὸν ταυτὶ ταύτας ῥαβδίζειν καὶ τολυπεύειν,

αἷς οὐδὲ μετῆν πάνυ τοῦ πολέμου; ΛΥΣ. καὶ μὴν, ὦ παγκατάρατε,
πλεῖν ἤ γε διπλοῦν αὐτὸν φέρομεν. πρώτιστον μέν γε τεκοῦσαι
κἀκπέμψασαι παῖδας ὁπλίτας. ΠΡΟ. σίγα, μὴ μνησικακήσῃς.
ΛΥΣ. εἶθ' ἡνίκα χρῆν εὐφρανθῆναι καὶ τῆς ἥβης ἀπολαῦσαι,
μονοκοιτοῦμεν διὰ τὰς στρατιάς. καὶ θἠμέτερον μὲν ἐᾶτε,
περὶ τῶν δὲ κορῶν ἐν τοῖς θαλάμοις γηρασκουσῶν ἀνιῶμαι.
ΠΡΟ. οὔκουν κἄνδρες γηράσκουσιν; ΛΥΣ. μὰ Δί', ἀλλ' οὐκ εἶπας ὅμοιον.
ὁ μὲν ἥκων γάρ, κἂν ᾖ πολιός, ταχὺ παῖδα κόρην γεγάμηκεν·
τῆς δὲ γυναικὸς μικρὸς ὁ καιρός, κἂν τούτου μὴ 'πιλάβηται,
οὐδεὶς ἐθέλει γῆμαι ταύτην, ὀττευομένη δὲ κάθηται.
ΠΡΟ. ἀλλ' ὅστις ἔτι στῦσαι δυνατὸς
ΛΥΣ. σὺ δὲ δὴ τί μαθὼν οὐκ ἀποθνήσκεις;
χωρίον ἔσται· σορὸν ὠνήσει·
μελιτοῦτταν ἐγὼ καὶ δὴ μάξω.
λαβὲ ταυτὶ καὶ στεφάνωσαι.
ΓΥ. Α. καὶ ταυτασὶ δέξαι παρ' ἐμοῦ.
ΛΥΣ. καὶ τουτονγὶ λαβὲ τὸν στέφανον.
τοῦ δεῖ; τί ποθεῖς; χώρει 'ς τὴν ναῦν·
ὁ Χάρων σε καλεῖ,
σὺ δὲ κωλύεις ἀνάγεσθαι.
ΠΡΟ. εἶτ' οὐχὶ ταῦτα δεινὰ πάσχειν ἔστ' ἐμέ;
νὴ τὸν Δί' ἀλλὰ τοῖς προβούλοις ἄντικρυς

ἐμαυτὸν ἐπιδείξω βαδίζων ὡς ἔχω.
ΛΥΣ. μῶν ἐγκαλεῖς ὅτι οὐχὶ προὐθέμεσθά σε;
ἀλλ' ἐς τρίτην γοῦν ἡμέραν σοὶ πρῴ πάνυ
ἥξει παρ' ἡμῶν τὰ τρίτ' ἐπεσκευασμένα.
ΧΟΡ. ΓΕΡ. οὐκ ἔτ' ἔργον ἐγκαθεύδειν, ὅστις ἔστ' ἐλεύθερος·
ἀλλ' ἐπαποδυώμεθ', ἄνδρες, τουτῳὶ τῷ πράγματι.
ἤδη γὰρ ὄζειν ταδὶ πλειόνων καὶ μειζόνων
πραγμάτων μοι δοκεῖ,
καὶ μάλιστ' ὀσφραίνομαι τῆς Ἱππίου τυραννίδος·
καὶ πάνυ δέδοικα μὴ τῶν Λακώνων τινὲς
δεῦρο συνεληλυθότες ἄνδρες ἐς Κλεισθένους
τὰς θεοῖς ἐχθρὰς γυναῖκας ἐξεπαίρωσιν δόλῳ
καταλαβεῖν τὰ χρήμαθ' ἡμῶν τόν τε μισθόν,
ἔνθεν ἔζων ἐγώ.
δεινὰ γάρ τοι τάσδε γ' ἤδη τοὺς πολίτας νουθετεῖν,
καὶ λαλεῖν γυναῖκας οὔσας ἀσπίδος χαλκῆς πέρι,
καὶ διαλλάττειν πρὸς ἡμᾶς ἀνδράσιν Λακωνικοῖς,
οἷσι πιστὸν οὐδέν, εἰ μή περ λύκῳ κεχηνότι.
ἀλλὰ ταῦθ' ὕφηναν ἡμῖν, ἄνδρες, ἐπὶ τυραννίδι.
ἀλλ' ἐμοῦ μὲν οὐ τυραννεύσουσ', ἐπεὶ φυλάξομαι,
καὶ φορήσω τὸ ξίφος τὸ λοιπὸν ἐν μύρτου κλαδί,
ἀγοράσω τ' ἐν τοῖς ὅπλοις ἑξῆς Ἀριστογείτονι,
ὧδέ θ' ἑστήξω παρ' αὐτόν· αὐτὸ γάρ μοι γίγνεται
τῆς θεοῖς ἐχθρᾶς πατάξαι τῆσδε γραὸς τὴν γνάθον.
ΧΟΡ. ΓΥΝ. οὐκ ἄρ' εἰσιόντα σ' οἴκαδ' ἡ τεκοῦσα γνώσεται.
ἀλλὰ θώμεσθ', ὦ φίλαι γρᾶες, ταδὶ πρῶτον χαμαί.
ἡμεῖς γάρ, ὦ πάντες ἀστοί, λόγων κατάρχομεν

614—635. = 636—657.

τῇ πόλει χρησίμων·
εἰκότως, ἐπεὶ χλιδῶσαν ἀγλαῶς ἔθρεψέ με.
ἑπτὰ μὲν ἔτη γεγῶσ' εὐθὺς ἠρρηφόρουν·
εἶτ' ἀλετρὶς ἦ δεκέτις οὖσα τἀρχηγέτι·
κᾆτ' ἔχουσα τὸν κροκωτὸν ἄρκτος ἦ Βραυρωνίοις·
κἀκανηφόρουν ποτ' οὖσα παῖς καλή, 'χουσ'
ἰσχάδων ὁρμαθόν·
ἆρα προὐφείλω τι χρηστὸν τῇ πόλει παραινέσαι;
εἰ δ' ἐγὼ γυνὴ πέφυκα, τοῦτο μὴ φθονεῖτέ μοι,
ἢν ἀμείνω γ' εἰσενέγκω τῶν παρόντων πραγμάτων.
τοὐράνου γάρ μοι μέτεστι· καὶ γὰρ ἄνδρας εἰσφέρω,
τοῖς δὲ δυστήνοις γέρουσιν οὐ μέτεσθ' ὑμῖν, ἐπεὶ
τὸν ἔρανον τὸν λεγόμενον παππῷον ἐκ τῶν Μηδικῶν
εἶτ' ἀναλώσαντες οὐκ ἀντεισφέρετε τὰς εἰσφοράς,
ἀλλ' ὑφ' ὑμῶν διαλυθῆναι προσέτι κινδυνεύομεν.
ἆρα γρυκτόν ἐστιν ὑμῖν; εἰ δὲ λυπήσεις τί με,
τῷδε τἀψήκτῳ πατάξω 'γὼ κοθόρνῳ τὴν γνάθον.
ΧΟΡ. ΓΕΡ. *ταῦτ' οὖν οὐχ ὕβρις τὰ πράγματ' ἐστὶ*
πολλή; κἀπιδώσειν μοι δοκεῖ τὸ χρῆμα μᾶλλον.
ἀλλ' ἀμυντέον τὸ πρᾶγμ' ὅστις γ' ἐνόρχης ἔστ' ἀνήρ.
ἀλλὰ τὴν ἐξωμίδ' ἐκδυώμεθ', ὡς τὸν ἄνδρα δεῖ
ἀνδρὸς ὄζειν εὐθύς, ἀλλ' οὐκ ἐντεθριῶσθαι πρέπει.
ἀλλ' ἄγετε, λυκόποδες, οἵπερ ἐπὶ Λειψύδριον ἤλθομεν, ὅτ' ἦμεν ἔτι,

658—681. = 682—705.

νῦν δεῖ, νῦν ἀνηβῆσαι πάλιν κἀναπτερῶσαι
πᾶν τὸ σῶμα κἀποσείσασθαι τὸ γῆρας τόδε.
εἰ γὰρ ἐνδώσει τις ἡμῶν ταῖσδε κἂν σμικρὰν λαβήν,
οὐδὲν ἐλλείψουσιν αὗται λιπαροῦς χειρουργίας,
ἀλλὰ καὶ ναῦς τεκτανοῦνται, κἀπιχειρήσουσ᾽ ἔτι
ναυμαχεῖν καὶ πλεῖν ἐφ᾽ ἡμᾶς, ὥσπερ Ἀρτεμισία·
ἢν δ᾽ ἐφ᾽ ἱππικὴν τράπωνται, διαγράφω τοὺς ἱππέας.
ἱππικώτατον γάρ ἐστι χρῆμα κἄποχον γυνή.
κοὐκ ἂν ἀπολίσθοι τρέχοντος· τὰς δ᾽ Ἀμαζόνας σκόπει,
ἃς Μίκων ἔγραψ᾽ ἀφ᾽ ἵππων μαχομένας τοῖς ἀνδράσιν.
ἀλλὰ τούτων χρῆν ἁπασῶν ἐς τετρημένον ξύλον
ἐγκαθαρμόσαι λαβόντας τουτονὶ τὸν αὐχένα.
ΧΟΡ. ΓΥΝ. εἰ νὴ τὼ θεώ με ζωπυρήσεις,
λύσω τὴν ἐμαυτῆς ὗν ἐγὼ δή, καὶ ποιήσω
τήμερον τοὺς δημότας βωστρεῖν σ᾽ ἐγὼ πεκτούμενον.
ἀλλὰ χἠμεῖς, ὦ γυναῖκες, θᾶττον ἐκδυώμεθα,
ὡς ἂν ὄζωμεν γυναικῶν αὐτοδὰξ ὠργισμένων.
νῦν πρὸς ἔμ᾽ ἴτω τις, ἵνα μή ποτε φάγῃ σκόροδα,
μηδὲ κυάμους μέλανας.
ὡς εἰ καὶ μόνον κακῶς ἐρεῖς, ὑπερχολῶ γάρ,
ἀετὸν τίκτοντα κάνθαρός σε μαιεύσομαι.
οὐ γὰρ ὑμῶν φροντίσαιμ᾽ ἄν, ἢν ἐμοὶ ζῇ Λαμπιτὼ
ἥ τε Θηβαία φίλη παῖς εὐγενὴς Ἰσμηνία.
οὐ γὰρ ἔσται δύναμις, οὐδ᾽ ἢν ἑπτάκις σὺ ψηφίσῃ,
ὅστις, ὦ δύστην᾽, ἀπήχθου πᾶσι καὶ τοῖς γείτοσιν.
ὥστε κἀχθὲς θἠκάτῃ ποιοῦσα παιγνίαν ἐγὼ

τοῖσι παισὶ τὴν ἑταίραν ἐκάλεσ᾽ ἐκ τῶν γειτόνων,
παῖδα χρηστὴν κἀγαπητὴν ἐκ Βοιωτῶν ἔγχελυν·
οἱ δὲ πέμψειν οὐκ ἔφασκον διὰ τὰ σὰ ψηφίσματα.
κοὐχὶ μὴ παύσησθε τῶν ψηφισμάτων τούτων, πρὶν ἂν
τοῦ σκέλους λαβών τις ὑμᾶς ἐκτραχηλίσῃ φέρων.
ΧΟΡ. ΓΥΝ. ἄνασσα πράγους τοῦδε καὶ βουλεύματος,
τί μοι σκυθρωπὸς ἐξελήλυθας δόμων;
ΛΥΣ. κακῶν γυναικῶν ἔργα καὶ θήλεια φρὴν
ποιεῖ μ᾽ ἄθυμον περιπατεῖν τ᾽ ἄνω κάτω.
ΧΟΡ. ΓΥΝ. τί φῄς; τί φῄς;
ΛΥΣ. ἀληθῆ, ἀληθῆ.
ΧΟΡ. ΓΥΝ. τί δ᾽ ἐστὶ δεινόν; φράζε ταῖς σαυτῆς φίλαις.
ΛΥΣ. ἀλλ᾽ αἰσχρὸν εἰπεῖν καὶ σιωπῆσαι βαρύ.
ΧΟΡ. ΓΥΝ. μή νύν με κρύψῃς ὅ τι πεπόνθαμεν κακόν.
ΛΥΣ. βινητιῶμεν, ᾗ βράχιστον τοῦ λόγου.
ΧΟΡ. ΓΥΝ. ἰὼ Ζεῦ.
ΛΥΣ. τί Ζῆν᾽ ἀϋτεῖς; ταῦτα δ᾽ οὖν οὕτως ἔχει.
ἐγὼ μὲν οὖν αὐτὰς ἀποσχεῖν οὐκέτι
οἵα τ᾽ ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν· ἀποδιδράσκουσι γάρ.
τὴν μέν γε πρώτην διαλέγουσαν τὴν ὀπὴν
κατέλαβον ᾗ τοῦ Πανός ἐστι ταὐλίον,
τὴν δ᾽ ἐκ τροχιλίας [αὖ] κατειλυσπωμένην,
τὴν δ᾽ αὐτομολοῦσαν, τὴν δ᾽ ἐπὶ στρούθου μίαν
ἤδη πέτεσθαι διανοουμένην κάτω
ἐς Ὀρσιλόχου χθὲς τῶν τριχῶν κατέσπασα.
πάσας τε προφάσεις ὥστ᾽ ἀπελθεῖν οἴκαδε
ἕλκουσιν. ἤδη γοῦν τις αὐτῶν ἔρχεται.
αὕτη σὺ ποῖ θεῖς; ΓΥ. Α. οἴκαδ᾽ ἐλθεῖν βούλομαι.
οἴκοι γάρ ἐστιν ἔριά μοι Μιλήσια
ὑπὸ τῶν σέων κατακοπτόμενα. ΛΥΣ. ποίων σέων;

οὐκ εἶ πάλιν; ΓΥ. Α. ἀλλ' ἥξω ταχέως νὴ τὼ θεώ,
ὅσον διαπετάσασ' ἐπὶ τῆς κλίνης μόνον.
ΛΥΣ. μὴ διαπετάννυ, μηδ' ἀπέλθῃς μηδαμῇ.
ΓΥ. Α. ἀλλ' ἐῶ 'πολέσθαι τἄρι'; ΛΥΣ. ἢν τούτου δέῃ.
ΓΥ. Β. τάλαιν' ἐγώ, τάλαινα τῆς ἀμοργίδος,
ἣν ἄλοπον οἴκοι καταλέλοιφ'. ΛΥΣ. αὕτη 'τέρα
ἐπὶ τὴν ἄμοργιν τὴν ἄλοπον ἐξέρχεται.
χώρει πάλιν δεῦρ'. ΓΥ. Β. ἀλλὰ νὴ τὴν Φωσφόρον
ἔγωγ' ἀποδείρασ' αὐτίκα μάλ' ἀνέρχομαι.
ΛΥΣ. μὴ μἀποδείρῃς. ἢν γὰρ ἄρξῃ τουτουί,
ἑτέρα γυνὴ ταυτὸν ποιεῖν βουλήσεται.
ΓΥ. Γ. ὦ πότνι' Εἰλείθυι', ἐπίσχες τοῦ τόκου.
ἕως ἂν εἰς ὅσιον μόλω 'γὼ χωρίον.
ΛΥΣ. τί ταῦτα ληρεῖς; ΓΥ. Γ. αὐτίκα μάλα τέξομαι.
ΛΥΣ. ἀλλ' οὐκ ἐκύεις σύ γ' ἐχθές. ΓΥ. Γ. ἀλλὰ τήμερον.
ἀλλ' οἴκαδέ μ' ὡς τὴν μαῖαν, ὦ Λυσιστράτη,
ἀπόπεμψον ὡς τάχιστα. ΛΥΣ. τίνα λόγον λέγεις;
τί τοῦτ' ἔχεις τὸ σκληρόν; ΓΥ. Γ. ἄρρεν παιδίον.
ΛΥΣ. μὰ τὴν Ἀφροδίτην οὐ σύ γ', ἀλλ' ἢ χαλκίον
ἔχειν τι φαίνει κοῖλον· εἴσομαι δ' ἐγώ.
ὦ καταγέλαστ', ἔχουσα τὴν ἱερὰν κυνῆν
κυεῖν ἔφασκες; ΓΥ. Γ. καὶ κυῶ γε νὴ Δία.
ΛΥΣ. τί δῆτα ταύτην εἶχες; ΓΥ. Γ. ἵνα μ' εἰ καταλάβοι
ὁ τόκος ἔτ' ἐν πόλει, τέκοιμ' ἐς τὴν κυνῆν
ἐσβᾶσα ταύτην, ὥσπερ αἱ περιστεραί.
ΛΥΣ. τί λέγεις; προφασίζει· περιφανῆ τὰ πράγματα.
οὐ τἀμφιδρόμια τῆς κυνῆς αὐτοῦ μενεῖς;
ΓΥ. Γ. ἀλλ' οὐ δύναμαι 'γωγ' οὐδὲ κοιμᾶσθ' ἐν πόλει,
ἐξ οὗ τὸν ὄφιν εἶδον τὸν οἰκουρόν ποτε.
ΓΥ. Α. ἐγὼ δ' ὑπὸ γλαυκῶν γε τάλαιν' ἀπόλλυμαι
ταῖς ἀγρυπνίαισι κακκαβιζουσῶν ἀεί.

ΛΥΣ. ὦ δαιμόνιαι, παύσασθε τῶν τερατευμάτων.
ποθεῖτ' ἴσως τοὺς ἄνδρας· ἡμᾶς δ' οὐκ οἴει
ποθεῖν ἐκείνους; ἀργαλέας εὖ οἶδ' ὅτι
ἄγουσι νύκτας. ἀλλ' ἀνάσχεσθ', ὦγαθαί,
καὶ προσταλαιπωρήσατ' ἔτ' ὀλίγον χρόνον,
ὡς χρησμὸς ἡμῖν ἐστιν ἐπικρατεῖν, ἐὰν
μὴ στασιάσωμεν· ἔστι δ' ὁ χρησμὸς οὑτοσί.
ΓΥ. Α. λέγ' αὐτὸν ἡμῖν ὅ τι λέγει. ΛΥΣ. σιγᾶτε δή.
ἀλλ' ὁπόταν πτήξωσι χελιδόνες εἰς ἕνα χῶρον,
τοὺς ἔποπας φεύγουσαι, ἀπόσχωνταί τε φαλήτων,
παῦλα κακῶν ἔσται, τὰ δ' ὑπέρτερα νέρτερα θήσει
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, ΓΥ. Α. ἐπάνω κατακεισόμεθ'
ἡμεῖς;
ΛΥΣ. ἢν δὲ διαστῶσιν καὶ ἀναπτῶνται πτερύγεσσιν
ἐξ ἱεροῦ ναοῖο χελιδόνες, οὐκέτι δόξει
ὄρνεον οὐδ' ὁτιοῦν καταπυγωνέστερον εἶναι.
ΓΥ. Α. σαφής γ' ὁ χρησμὸς νὴ Δί'. ΛΥΣ. ὦ πάντες θεοί,
μή νυν ἀπείπωμεν ταλαιπωρούμεναι,
ἀλλ' εἰσίωμεν. καὶ γὰρ αἰσχρὸν τουτογί,
ὦ φίλταται, τὸν χρησμὸν εἰ προδώσομεν.
ΧΟΡ. ΓΕΡ. μῦθον
βούλομαι λέξαι τιν' ὑμῖν, ὅν ποτ' ἤκουσ'
αὐτὸς ἔτι παῖς ὤν.
οὕτως
ἦν νεανίσκος Μελανίων τις, ὃς
φεύγων γάμον ἀφίκετ' ἐς ἐρημίαν,
κἀν τοῖς ὄρεσιν ᾤκει·
κᾆτ' ἐλαγοθήρει
πλεξάμενος ἄρκυς,
καὶ κύνα τιν' εἶχεν,
κοὐκέτι κατῆλθε πάλιν οἴκαδ' ὑπὸ μίσους.

781—804. = 805—828.

οὕτω
τὰς γυναῖκας ἐβδελύχθη
κεῖνος, ἡμεῖς τ' οὐδὲν ἧττον
τοῦ Μελανίωνος οἱ σώφρονες.
βούλομαί σε, γραῦ, κύσαι,
ΧΟΡ. ΓΥΝ. κρόμμυόν τἄρ' οὐκ ἔδει.
ΧΟΡ. ΓΕΡ. κἀνατείνας λακτίσαι.
ΧΟΡ. ΓΥΝ. τὴν λόχμην πολλὴν φορεῖς.
ΧΟΡ. ΓΕΡ. καὶ Μυρωνίδης γὰρ ἦν
τραχὺς ἐντεῦθεν μελάμπυ-
γός τε τοῖς ἐχθροῖς ἅπασιν,
ὣς δὲ καὶ Φορμίων.
ΧΟΡ. ΓΥΝ. κἀγὼ
βούλομαι μῦθόν τιν' ὑμῖν ἀντιλέξαι
τῷ Μελανίωνι.
Τίμων
ἦν τις ἀΐδρυτος ἀβάτοισιν ἐν
σκώλοισι τὰ πρόσωπα περιειργμένος,
Ἐρινύων ἀπορρώξ.
οὗτος οὖν ὁ Τίμων
ᾤχεθ' ὑπὸ μίσους
πολλὰ καταρασάμενος ἀνδράσι πονηροῖς.
οὕτω
κεῖνος ὑμῶν ἀντεμίσει
τοὺς πονηροὺς ἄνδρας ἀεί,
ταῖσι δὲ γυναιξὶν ἦν φίλτατος.
τὴν γνάθον βούλει θένω;
ΧΟΡ. ΓΕΡ. μηδαμῶς· ἔδεισά γε.
ΧΟΡ. ΓΥΝ. ἀλλὰ κρούσω τῷ σκέλει;
ΧΟΡ. ΓΕΡ. τὸν σάκανδρον ἐκφανεῖς.
ΧΟΡ. ΓΥΝ. ἀλλ' ὅμως ἂν οὐκ ἴδοις
καίπερ οὔσης γραὸς ὄντ' αὐ-

τὸν κομήτην, ἀλλ' ἀπεψι-
λωμένον τῷ λύχνῳ.
ΛΥΣ. ἰοὺ ἰού, γυναῖκες, ἴτε δεῦρ' ὡς ἐμὲ
ταχέως. ΓΥ. Α. τί δ' ἔστιν; εἰπέ μοι, τίς ἡ βοή;
ΛΥΣ. ἄνδρ' ἄνδρ', ὁρῶ προσιόντα παραπεπληγμένον,
τοῖς τῆς Ἀφροδίτης ὀργίοις εἰλημμένον.
ΜΥΡ. ὦ πότνια, Κύπρου καὶ Κυθήρων καὶ Πάφου
μεδέουσ', ἴθ' ὀρθὴν ἥνπερ ἔρχει τὴν ὁδόν.
ΓΥ. Α. ποῦ δ' ἐστίν, ὅστις ἐστί; ΛΥΣ. παρὰ τὸ τῆς
Χλόης.
ΜΥΡ. ὢ νὴ Δί' ἐστὶ δῆτα. ΓΥ. Α. τίς κἀστίν ποτε;
ΛΥΣ. ὁρᾶτε· γιγνώσκει τις ὑμῶν; ΜΥΡ. νὴ Δία,
ἔγωγε· κἀστὶν οὑμὸς ἀνὴρ Κινησίας.
ΛΥΣ. σὸν ἔργον εἴη τοῦτον ὀπτᾶν καὶ στρέφειν,
κἀξηπεροπεύειν, καὶ φιλεῖν καὶ μὴ φιλεῖν,
καὶ πάνθ' ὑπέχειν πλὴν ὧν σύνοιδεν ἡ κύλιξ.
ΜΥΡ. ἀμέλει, ποιήσω ταῦτ' ἐγώ. ΛΥΣ. καὶ μὴν ἐγὼ
συνηπεροπεύσω παραμένουσά γ' ἐνθαδί,
καὶ ξυσταθεύσω τοῦτον. ἀλλ' ἀπέλθετε.
ΚΙΝ. οἴμοι κακοδαίμων, οἷος ὁ σπασμός μ' ἔχει
χὠ τέτανος ὥσπερ ἐπὶ τροχοῦ στρεβλούμενον.
ΛΥΣ. τίς οὗτος οὑντὸς τῶν φυλάκων ἑστώς; ΚΙΝ. ἐγώ.
ΛΥΣ. ἀνήρ; ΚΙΝ. ἀνὴρ δῆτ'. ΛΥΣ. οὐκ ἄπει δῆτ' ἐκ-
ποδών;
ΚΙΝ. σὺ δ' εἶ τίς ἡ 'κβάλλουσά μ'; ΛΥΣ. ἡμεροσκόπος.
ΚΙΝ. πρὸς τῶν θεῶν νυν ἐκκάλεσόν μοι Μυρρίνην.
ΛΥΣ. ἰδού, καλέσω 'γὼ Μυρρίνην σοι; σὺ δὲ τίς εἶ;
ΚΙΝ. ἀνὴρ ἐκείνης, Παιονίδης Κινησίας.
ΛΥΣ. ὦ χαῖρε φίλτατ'· οὐ γὰρ ἀκλεὲς τοὔνομα
τὸ σὸν παρ' ἡμῖν ἐστιν οὐδ' ἀνώνυμον.
ἀεὶ γὰρ ἡ γυνή σ' ἔχει διὰ στόμα.
κἂν ᾠὸν ἢ μῆλον λάβῃ, Κινησίᾳ

τουτὶ γένοιτο, φησίν. ΚΙΝ. ὢ πρὸς τῶν θεῶν.
ΛΥΣ. νὴ τὴν Ἀφροδίτην· κἂν περὶ ἀνδρῶν γ' ἐμπέσῃ
λόγος τις, εἴρηκ' εὐθέως ἡ σὴ γυνὴ
ὅτι λῆρός ἐστι τἄλλα πρὸς Κινησίαν.
ΚΙΝ. ἴθι νυν, κάλεσον αὐτήν. ΛΥΣ. τί οὖν; δώσεις τί μοι;
ΚΙΝ. ἔγωγέ σοι νὴ τὸν Δί', ἢν βούλῃ γε σύ·
ἔχω δὲ τοῦθ'· ὅπερ οὖν ἔχω, δίδωμί σοι.
ΛΥΣ. φέρε νυν καλέσω καταβᾶσά σοι. ΚΙΝ. ταχύ νυν πάνυ.
ὡς οὐδεμίαν ἔχω γε τῷ βίῳ χάριν,
ἐξ οὗπερ αὕτη 'ξῆλθεν ἐκ τῆς οἰκίας·
ἀλλ' ἄχθομαι μὲν εἰσιών, ἔρημα δὲ
εἶναι δοκεῖ μοι πάντα, τοῖς δὲ σιτίοις
χάριν οὐδεμίαν οἶδ' ἐσθίων· ἔστυκα γάρ.
ΜΥΡ. φιλῶ φιλῶ 'γὼ τοῦτον· ἀλλ' οὐ βούλεται
ὑπ' ἐμοῦ φιλεῖσθαι. σὺ δ' ἐμὲ τούτῳ μὴ κάλει.
ΚΙΝ. ὦ γλυκύτατον Μυρρινίδιον, τί ταῦτα δρᾷς;
κατάβηθι δεῦρο. ΜΥΡ. μὰ Δί' ἐγὼ μὲν αὐτόσ' οὔ.
ΚΙΝ. ἐμοῦ καλοῦντος οὐ καταβήσει, Μυρρίνη;
ΜΥΡ. οὐ γὰρ δεόμενος οὐδὲν ἐκκαλεῖς ἐμέ.
ΚΙΝ. ἐγὼ οὐ δεόμενος; ἐπιτετριμμένος μὲν οὖν.
ΜΥΡ. ἄπειμι. ΚΙΝ. μὴ δῆτ', ἀλλὰ τῷ γοῦν παιδίῳ,
ὑπάκουσον· οὗτος, οὐ καλεῖς τὴν μαμμίαν;
ΠΑΙ. μαμμία, μαμμία, μαμμία.
ΚΙΝ. αὕτη, τί πάσχεις; οὐδ' ἐλεεῖς τὸ παιδίον
ἄλουτον ὂν κἄθηλον ἕκτην ἡμέραν;
ΜΥΡ. ἔγωγ' ἐλεῶ δῆτ'· ἀλλ' ἀμελὴς αὐτῷ πατὴρ
ἔστιν. ΚΙΝ. κατάβηθ', ὦ δαιμονία, τῷ παιδίῳ.
ΜΥΡ. οἷον τὸ τεκεῖν· καταβατέον. τί γὰρ πάθω;
ΚΙΝ. ἐμοὶ γὰρ αὕτη καὶ νεωτέρα δοκεῖ
πολλῷ γεγενῆσθαι κἀγανώτερον βλέπειν·

χἃ δυσκολαίνει πρὸς ἐμὲ καὶ βρενθύεται,
ταῦτ᾽ αὐτὰ δή ᾽σθ᾽ ἃ κἄμ᾽ ἐπιτρίβει τῷ πόθῳ.
ΜΥΡ. ὦ γλυκύτατον σὺ τεκνίδιον κακοῦ πατρός,
φέρε σε φιλήσω γλυκύτατον τῇ μαμμίᾳ.
ΚΙΝ. τί, ὦ πονηρά, ταῦτα ποιεῖς χἀτέραις
πείθει γυναιξί, κἀμέ τ᾽ ἄχθεσθαι ποιεῖς
αὐτή τε λυπεῖ; ΜΥΡ. μὴ πρόσαγε τὴν χεῖρά μοι.
ΚΙΝ. τὰ δ᾽ ἔνδον ὄντα τἀμὰ καὶ σὰ χρήματα
χεῖρον διατίθης. ΜΥΡ. ὀλίγον αὐτῶν μοι μέλει.
ΚΙΝ. ὀλίγον μέλει σοι τῆς κρόκης φορουμένης
ὑπὸ τῶν ἀλεκτρυόνων; ΜΥΡ. ἔμοιγε νὴ Δία.
ΚΙΝ. τὰ τῆς Ἀφροδίτης ἱέρ᾽ ἀνοργίαστά σοι
χρόνον τοσοῦτόν ἐστιν. οὐ βαδιεῖ πάλιν;
ΜΥΡ. μὰ Δί᾽ οὐκ ἔγωγ᾽, ἢν μὴ διαλλαχθῆτέ γε
καὶ τοῦ πολέμου παύσησθε. ΚΙΝ. τοιγάρ, ἢν δοκῇ,
ποιήσομεν καὶ ταῦτα. ΜΥΡ. τοιγάρ, ἢν δοκῇ,
κἄγωγ᾽ ἄπειμ᾽ ἐκεῖσε· νῦν δ᾽ ἀπομώμοκα.
ΚΙΝ. σὺ δ᾽ ἀλλὰ κατακλίνηθι μετ᾽ ἐμοῦ διὰ χρόνου.
ΜΥΡ. οὐ δῆτα· καίτοι σ᾽ οὐκ ἐρῶ γ᾽ ὡς οὐ φιλῶ.
ΚΙΝ. φιλεῖς; τί οὖν οὐ κατεκλίνης, ὦ Μύρριον;
ΜΥΡ. ὦ καταγέλαστ᾽, ἐναντίον τοῦ παιδίου;
ΚΙΝ. μὰ Δί᾽, ἀλλὰ τοῦτό γ᾽ οἴκαδ᾽, ὦ Μανῆ, φέρε.
ἰδού, τὸ μέν σοι παιδίον καὶ δὴ ᾽κποδών·
σὺ δ᾽ οὐ κατακλίνει; ΜΥΡ. ποῦ γὰρ ἄν τις καί, τάλαν,
δράσειε τοῦθ᾽; ΚΙΝ. ὅπου τὸ τοῦ Πανός, καλόν.
ΜΥΡ. καὶ πῶς ἔθ᾽ ἁγνὴ δῆτ᾽ ἂν ἔλθοιμ᾽ ἐς πόλιν;
ΚΙΝ. κάλλιστα δήπου, λουσαμένη τῇ Κλεψύδρᾳ.
ΜΥΡ. ἔπειτ᾽ ὀμόσασα δῆτ᾽ ἐπιορκήσω, τάλαν;
ΚΙΝ. εἰς ἐμὲ τράποιτο· μηδὲν ὅρκου φροντίσης.
ΜΥΡ. φέρε νυν ἐνέγκω κλινίδιον νῷν. ΚΙΝ. μηδαμῶς.
ἀρκεῖ χαμαὶ νῷν. ΜΥΡ. μὰ τὸν Ἀπόλλω μή σ᾽ ἐγώ,

καίπερ τοιοῦτον ὄντα, κατακλινῶ χαμαί.
ΚΙΝ. ἥ τοι γυνὴ φιλεῖ με, δήλη 'στὶν καλῶς.
ΜΥΡ. ἰδού, κατάκεισ' ἀνύσας τι· κἀγὼ 'κδύομαι.
καίτοι, τὸ δεῖνα, ψίαθός ἐστ' ἐξοιστέα.
ΚΙΝ. ποία ψίαθος; μή μοί γε. ΜΥΡ. νὴ τὴν Ἄρτεμιν,
αἰσχρὸν γὰρ ἐπὶ τόνου γε. ΚΙΝ. δός μοί νυν κύσαι.
ΜΥΡ. ἰδού. ΚΙΝ. παπαιάξ. ἧκέ νυν ταχέως πάνυ.
ΜΥΡ. ἰδοὺ ψίαθος· κατάκεισο, καὶ δὴ 'κδύομαι.
καίτοι, τὸ δεῖνα, προσκεφάλαιον οὐκ ἔχεις.
ΚΙΝ. ἀλλ' οὐδὲ δέομ' ἔγωγε. ΜΥΡ. νὴ Δί' ἀλλ' ἐγώ.
ΚΙΝ. ἀλλ' ἦ τὸ πέος τόδ' Ἡρακλῆς ξενίζεται.
ΜΥΡ. ἀνίστασ', ἀναπήδησον. ἤδη πάντ' ἔχεις;
ΚΙΝ. ἅπαντα δῆτα. δεῦρό νυν, ὦ χρύσιον.
ΜΥΡ. τὸ στρόφιον ἤδη λύομαι. μέμνησό νυν·
μή μ' ἐξαπατήσῃς τὰ περὶ τῶν διαλλαγῶν.
ΚΙΝ. νὴ Δί' ἀπολοίμην ἆρα. ΜΥΡ. σίσυραν οὐκ ἔχεις.
ΚΙΝ. μὰ Δί' οὐδὲ δέομαί γ', ἀλλὰ βινεῖν βούλομαι.
ΜΥΡ. ἀμέλει, ποιήσεις τοῦτο· ταχὺ γὰρ ἔρχομαι.
ΚΙΝ. ἄνθρωπος ἐπιτρίψει με διὰ τὰ στρώματα.
ΜΥΡ. ἔπαιρε σαυτόν. ΚΙΝ. ἀλλ' ἐπῆρται τοῦτό γε.
ΜΥΡ. βούλει μυρίσω σε; ΚΙΝ. μὰ τὸν Ἀπόλλω μή μέ γε.
ΜΥΡ. νὴ τὴν Ἀφροδίτην, ἤν τε βούλῃ γ' ἤν τε μή.
ΚΙΝ. εἴθ' ἐκχυθείη τὸ μύρον, ὦ Ζεῦ δέσποτα.
ΜΥΡ. πρότεινε δὴ τὴν χεῖρα κἀλείφου λαβών.
ΚΙΝ. οὐχ ἡδὺ τὸ μύρον μὰ τὸν Ἀπόλλω τουτογί,
εἰ μὴ διατριπτικόν γε, κοὐκ ὄζον γάμων.
ΜΥΡ. τάλαιν' ἐγώ, τὸ Ῥόδιον ἤνεγκον μύρον.
ΚΙΝ. ἀγαθόν· ἔα αὔτ', ὦ δαιμονία. ΜΥΡ. ληρεῖς ἔχων.
ΚΙΝ. κάκιστ' ἀπόλοιθ' ὁ πρῶτον ἑψήσας μύρον.
ΜΥΡ. λαβὲ τόνδε τὸν ἀλάβαστον. ΚΙΝ. ἀλλ' ἕτερον ἔχω.
ἀλλ' ᾠζυρὰ κατάκεισο καὶ μή μοι φέρε
μηδέν. ΜΥΡ. ποιήσω ταῦτα νὴ τὴν Ἄρτεμιν.

ὑπολύομαι γοῦν. ἀλλ᾽ ὅπως, ὦ φίλτατε,
σπονδὰς ποιεῖσθαι ψηφιεῖ. ΚΙΝ. βουλεύσομαι.
ἀπολώλεκέν με κἀπιτέτριφεν ἡ γυνή,
τά τ᾽ ἄλλα πάντα κἀποδείρασ᾽ οἴχεται.
οἴμοι τί πάθω; τίνα βινήσω,
τῆς καλλίστης πασῶν ψευσθείς;
πῶς ταυτηνὶ παιδοτροφήσω;
ποῦ Κυναλώπηξ;
μίσθωσόν μοι τὴν τιτθήν.
ΧΟΡ. ΓΕΡ. ἐν δεινῷ γ᾽, ὦ δύστηνε, κακῷ
τείρει ψυχὴν ἐξαπατηθείς.
κἄγωγ᾽ οἰκτείρω σ᾽, αἰαῖ.
ποῖος γὰρ νέφρος ἂν ἀντίσχοι,
ποία ψυχή, ποῖοι δ᾽ ὄρχεις,
ποία δ᾽ ὀσφύς; ποῖος δ᾽ ὄρρος
κατατεινόμενος,
καὶ μὴ βινῶν τοὺς ὄρθρους;
ΚΙΝ. ὦ Ζεῦ, δεινῶν ἀντισπασμῶν.
ΧΟΡ. ΓΕΡ. ταυτὶ μέντοι νυνί σ᾽ ἐποίησ᾽
ἡ παμβδελυρὰ καὶ παμμυσαρά.
ΧΟΡ. ΓΥΝ. μὰ Δί᾽ ἀλλὰ φίλη καὶ παγγλυκερά.
ΚΙΝ. ποία γλυκερά;
μιαρὰ μιαρὰ δῆτ᾽· ὦ Ζεῦ.
ΧΟΡ. ΓΕΡ. Ὦ Ζεῦ,
εἴθ᾽ αὐτήν, ὥσπερ τοὺς θωμούς,
μεγάλῳ τυφῷ καὶ πρηστῆρι
ξυστρέψας καὶ ξυγγογγυλίσας
οἴχοιο φέρων, εἶτα μεθείης,
ἡ δὲ φέροιτ᾽ αὖ πάλιν εἰς τὴν γῆν,
κᾆτ᾽ ἐξαίφνης
περὶ τὴν ψωλὴν περιβαίη.
ΚΗΡ. πᾶ τᾶν Ἀσανᾶν ἐστιν ἁ γερωχία

ἢ τοὶ πρυτάνιες; λῶ τι μυσίξαι νέον.
ΠΡΟ. τίς δ' εἶ σύ; πότερ' ἄνθρωπος, ἢ Κονίσαλος;
ΚΗΡ. κάρυξ ἐγών, ὦ κυρσάνιε, ναὶ τὼ σιὼ
ἔμολον ἀπὸ Σπάρτας περὶ τᾶν διαλλαγᾶν.
ΠΡΟ. κἄπειτα δόρυ δῆθ' ὑπὸ μάλης ἥκεις ἔχων;
ΚΗΡ. οὐ τὸν Δί' οὐκ ἐγώνγα. ΠΡΟ. ποῖ μεταστρέφει;
τί δὴ προβάλλει τὴν χλαμύδ'; ἢ βουβωνιᾷς
ὑπὸ τῆς ὁδοῦ; ΚΗΡ. παλαιόρ γα ναὶ τὸν Κάστορα
ἄνθρωπος. ΠΡΟ. ἀλλ' ἔστυκας, ὦ μιαρώτατε.
ΚΗΡ. οὐ τὸν Δί' οὐκ ἐγώνγα· μηδ' αὖ πλαδδίη.
ΠΡΟ. τί δ' ἐστί σοι τοδί; ΚΗΡ. σκυτάλα Λακωνικά.
ΠΡΟ. εἴπερ γε χαὔτη 'στὶ σκυτάλη Λακωνική.
ἀλλ' ὡς πρὸς εἰδότα με σὺ τἀληθῆ λέγε.
τί τὰ πράγμαθ' ὑμῖν ἐστι τἀν Λακεδαίμονι;
ΚΗΡ. ὀρσὰ Λακεδαίμων πᾶα καὶ τοὶ σύμμαχοι
ἅπαντες ἐστύκαντι· Πελλάνας δὲ δεῖ.
ΠΡΟ. ἀπὸ τοῦ δὲ τουτὶ τὸ κακὸν ὑμῖν ἐνέπεσεν;
ἀπὸ Πανός; ΚΗΡ. οὔκ, ἀλλ' ἆρχε μέν, οἰῶ, Λαμπιτώ,
ἔπειτα δ' ἄλλαι ταὶ κατὰ Σπάρταν ἅμα
γυναῖκες ᾇπερ ἀπὸ μιᾶς ὑσπλαγίδος
ἀπήλαον τὼς ἄνδρας ἀπὸ τῶν ὑσσάκων.
ΠΡΟ. πῶς οὖν ἔχετε; ΚΗΡ. μογίομες. ἀν γὰρ τὰν πολιν
ᾇπερ λυχνοφορίοντες ἀποκεκύφαμες.
ταὶ γὰρ γυναῖκες οὐδὲ τῶ μύρτω σιγῆν
ἐῶντι, πρίν χ' ἅπαντες ἐξ ἑνὸς λόγω
σπονδὰς ποιησώμεσθα ποττὰν Ἑλλάδα.
ΠΡΟ. τουτὶ τὸ πρᾶγμα πανταχόθεν ξυνομώμοται
ὑπὸ τῶν γυναικῶν· ἄρτι νυνὶ μανθάνω.
ἀλλ' ὡς τάχιστα φράζε περὶ διαλλαγῶν
αὐτοκράτορας πρέσβεις ἀποπέμπειν ἐνθαδί.
ἐγὼ δ' ἑτέρους ἐνθένδε τῇ βουλῇ φράσω

πρέσβεις ἑλέσθαι, τὸ πέος ἐπιδείξας τοδί.
ΚΗΡ. πωτάομαι· κράτιστα γὰρ παντᾷ λέγεις.
ΧΟΡ. ΓΕΡ. οὐδέν ἐστι θηρίον γυναικὸς ἀμαχώτερον.
οὐδὲ πῦρ, οὐδ᾽ ὧδ᾽ ἀναιδὴς οὐδεμία πόρδαλις.
ΧΟΡ. ΓΥΝ. ταῦτα μέντοι σὺ ξυνίεις, εἶτα πολεμεῖς ἐμοί,
ἐξόν, ὦ πονηρέ, σοὶ βέβαιον ἔμ᾽ ἔχειν φίλην;
ΧΟΡ. ΓΕΡ. ὡς ἐγὼ μισῶν γυναῖκας οὐδέποτε παύσομαι.
ΧΟΡ. ΓΥΝ. ἀλλ᾽ ὅταν βούλῃ σύ· νυνὶ δ᾽ οὔ σε περιόψομαι
γυμνὸν ὄνθ᾽ οὕτως. ὁρῶ γὰρ ὡς καταγέλαστος εἶ.
ἀλλὰ τὴν ἐξωμίδ᾽ ἐνδύσω σε προσιοῦσ᾽ ἐγώ.
ΧΟΡ. ΓΕΡ. τοῦτο μὲν μὰ τὸν Δί᾽ οὐ πονηρὸν ἐποιήσατε·
ἀλλ᾽ ὑπ᾽ ὀργῆς γὰρ πονηρᾶς καὶ τότ᾽ ἀπέδυν ἐγώ.
ΧΟΡ. ΓΥΝ. πρῶτα μὲν φαίνει γ᾽ ἀνήρ· εἶτ᾽ οὐ καταγέλαστος εἶ.
κἄν με μὴ ᾽λύπεις, ἐγὼ σοῦ κἂν τόδε τὸ θηρίον
τοὐπὶ τὠφθαλμῷ λαβοῦσ᾽ ἐξεῖλον ἄν, ὃ νῦν ἔνι.
ΧΟΡ. ΓΕΡ. τοῦτ᾽ ἄρ᾽ ἦν με τοὐπιτρῖβον, δακτύλιος οὑτοσί·
ἐκσκάλευσον αὐτό, κᾆτα δεῖξον ἀφελοῦσά μοι·
ὡς τὸν ὀφθαλμόν γέ μου νὴ τὸν Δία πάλαι δάκνει.
ΧΟΡ. ΓΥΝ. ἀλλὰ δράσω ταῦτα· καίτοι δύσκολος ἔφυς ἀνήρ.
ἦ μέγ᾽, ὦ Ζεῦ, χρῆμ᾽ ἰδεῖν τῆς ἐμπίδος ἔνεστί σοι.
οὐχ ὁρᾷς; οὐκ ἐμπίς ἐστιν ἥδε Τρικορυσία;
ΧΟΡ. ΓΕΡ. νὴ Δί᾽ ὤνησάς γέ μ᾽, ὡς πάλαι γέ μ᾽ ἐφρεωρύχει,
ὥστ᾽ ἐπειδὴ ᾽ξῃρέθη, ῥεῖ μου τὸ δάκρυον πολύ.
ΧΟΡ. ΓΥΝ. ἀλλ᾽ ἀποψήσω σ᾽ ἐγώ, καίτοι πάνυ πονηρὸς εἶ,
καὶ φιλήσω. ΧΟΡ. ΓΕΡ. μὴ φιλήσῃς. ΧΟΡ. ΓΥΝ. ἤν τε βούλῃ γ᾽ ἤν τε μή.

ΧΟΡ. ΓΕΡ. ἀλλὰ μὴ ὥρασ' ἵκοισθ'· ὡς ἐστὲ θωπικαὶ φύσει,
κἄστ' ἐκεῖνο τοὔπος ὀρθῶς κοὐ κακῶς εἰρημένον,
οὔτε σὺν πανωλέθροισιν οὔτ' ἄνευ πανωλέθρων.
ΧΟΡ. ΓΥΝ. ἀλλὰ νυνὶ σπένδομαί σοι, καὶ τὸ λοιπὸν οὐκέτι
οὔτε δράσω φλαῦρον οὐδὲν οὔθ' ὑφ' ὑμῶν πείσομαι.
ἀλλὰ κοινῇ συσταλέντες τοῦ μέλους ἀρξώμεθα.
ΧΟΡ. οὐ παρασκευαζόμεσθα
τῶν πολιτῶν οὐδέν', ὦνδρες,
φλαῦρον εἰπεῖν οὐδὲ ἕν·
ἀλλὰ πολὺ τοὔμπαλιν πάντ' ἀγαθὰ καὶ λέγειν
καὶ δρᾶν· ἱκανὰ γὰρ τὰ κακὰ καὶ τὰ παρακείμενα.
ἀλλ' ἐπαγγελλέτω πᾶς ἀνὴρ καὶ γυνή,
εἴ τις ἀργυρίδιον δεῖ-
ται λαβεῖν, μνᾶς ἢ δύ' ἢ τρεῖς·
ὡς πλέω 'στίν,
ἄχομεν βαλλάντια.
κἄν ποτ' εἰρήνη φανῇ,
ὅστις ἂν νυνὶ δανείση-
ται παρ' ἡμῶν,
ἂν λάβῃ μηκέτ' ἀποδῷ.
ἑστιᾶν δὲ μέλλομεν ξέ-
νους τινὰς Καρυστίους, ἄν-
δρας καλούς τε κἀγαθούς.
κἄστιν ἔτ' ἔτνος τι, καὶ δελφάκιον ἦν τί μοι,
καὶ τοῦτο τέθυχ', ὥστε κρέ' ἔδεσθ' ἁπαλὰ καὶ καλά.
ἥκετ' οὖν εἰς ἐμοῦ τήμερον· πρῲ δὲ χρὴ
τοῦτο δρᾶν λελουμένους, αὐ-
τούς τε καὶ τὰ παιδί', εἶτ' εἴ-

1043—1058. = 1059—1072. = 1188—1209. = 1205—1215.

σω βαδίζειν,
μηδ᾽ ἐρέσθαι μηδένα,
ἀλλὰ χωρεῖν ἄντικρυς,
ὥσπερ οἴκαδ᾽ εἰς ἑαυτῶν,
γεννικῶς, ὡς
ἡ θύρα κεκλείσεται.
καὶ μὴν ἀπὸ τῆς Σπάρτης οἱδὶ πρέσβεις ἕλκοντες ὑπήνας
χωροῦσ᾽, ὥσπερ χοιροκομεῖον περὶ τοῖς μηροῖσιν ἔχοντες.
ἄνδρες Λάκωνες πρῶτα μέν μοι χαίρετε,
εἶτ᾽ εἴπαθ᾽ ἡμῖν πῶς ἔχοντες ἥκετε.

ΛΑΚ. τί δεῖ ποθ᾽ ὑμὲ πολλὰ μυσίδδειν ἔπη;
ὁρῆν γὰρ ἔξεσθ᾽ ὡς ἔχοντες ἥκομες.

ΧΟΡ. βαβαί· νενεύρωται μὲν ἥδε συμφορὰ
δεινῶς· τεθερμῶσθαί γε χεῖρον φαίνεται.

ΛΑΚ. ἄφατα. τί κα λέγοι τις; ἀλλ᾽ ὅπα σέλει
παντᾷ τις ἐλσὼν ἁμὶν εἰράναν σέτω.

ΧΟΡ. καὶ μὴν ὁρῶ καὶ τούσδε τοὺς αὐτόχθονας
ὥσπερ παλαιστὰς ἄνδρας ἀπὸ τῶν γαστέρων
θαἰμάτι᾽ ἀποστέλλοντας· ὥστε φαίνεται
ἀσκητικὸν τὸ χρῆμα τοῦ νοσήματος.

ΑΘ. τίς ἂν φράσειε ποῦ᾽στιν ἡ Λυσιστράτη;
ὡς ἄνδρες ἡμεῖς οὑτοιὶ τοιουτοιί.

ΧΟΡ. χαὔτη ξυνᾴδει χἀτέρα ταύτῃ νόσῳ.
ἦ που πρὸς ὄρθρον σπασμὸς ὑμᾶς λαμβάνει;

ΑΘ. μὰ Δί᾽, ἀλλὰ ταυτὶ δρῶντες ἐπιτετρίμμεθα.
ὥστ᾽ εἴ τις ἡμᾶς μὴ διαλλάξει ταχύ,
οὐκ ἔσθ᾽ ὅπως οὐ Κλεισθένη βινήσομεν.

ΧΟΡ. εἰ σωφρονεῖτε, θαἰμάτια λήψεσθ᾽, ὅπως
τῶν ἑρμοκοπιδῶν μή τις ὑμᾶς ὄψεται.

ΑΘ. νὴ τὸν Δί᾽ εὖ μέντοι λέγεις. ΛΑΚ. ναὶ τὼ σιὼ

παντᾷ γε. φέρε τὸ ἔσθος ἀμβαλώμεθα.
ΑΘ. ὦ χαίρετ', ὦ Λάκωνες· αἴσχρ' ἂν ἐπάθομεν.
ΛΑΚ. ὦ πολυχαρίδα, δεινά κα πεπόνθεμες,
αἴ κ' εἶδον ἁμὲ τὤνδρες ἀναπεφλασμένως.
ΑΘ. ἄγε δή, Λάκωνες, αὔθ' ἕκαστα χρὴ λέγειν.
ἐπὶ τί πάρεστε δεῦρο; ΛΑΚ. περὶ διαλλαγᾶν
πρέσβεις. ΑΘ. καλῶς δὴ λέγετε· χἠμεῖς τουτογί.
τί οὐ καλοῦμεν δῆτα τὴν Λυσιστράτην,
ἥπερ διαλλάξειεν ἡμᾶς ἂν μόνη;
ΛΑΚ. ναὶ τὼ σιώ, καλῆτε τὰν Λυσιστράταν.
ΑΘ. ἀλλ' οὐδὲν ἡμᾶς, ὡς ἔοικε, δεῖ καλεῖν·
αὐτὴ γάρ, ὡς ἤκουσεν, ἥδ' ἐξέρχεται.
ΧΟΡ. χαῖρ', ὦ πασῶν ἀνδρειοτάτη· δεῖ δὴ νυνί σε γενέσθαι
δεινήν, ** ἀγαθήν, φαύλην, σεμνήν, ἀγανήν, πολύπειρον·
ὡς οἱ πρῶτοι τῶν Ἑλλήνων τῇ σῇ ληφθέντες ἴυγγι
συνεχώρησάν σοι καὶ κοινῇ τἀγκλήματα πάντ' ἐπέτρεψαν.
ΛΥΣ. ἀλλ' οὐχὶ χαλεπὸν τοὔργον, εἰ λάβοι γέ τις
ὀργῶντας ἀλλήλων τε μὴ 'κπειρωμένους.
τάχα δ' εἴσομαι 'γώ. ποῦ 'στιν ἡ Διαλλαγή;
πρόσαγε λαβοῦσα πρῶτα τοὺς Λακωνικούς,
καὶ μὴ χαλεπῇ τῇ χειρὶ μηδ' αὐθαδικῇ,
μηδ' ὥσπερ ἡμῶν ἄνδρες ἀμαθῶς τοῦτ' ἔδρων,
ἀλλ' ὡς γυναῖκας εἰκός, οἰκείως πάνυ.
κἢν μὴ διδῷ τὴν χεῖρα, τῆς σάθης ἄγε.
ἴθι καὶ σὺ τούτους τοὺς Ἀθηναίους ἄγε·
οὗ δ' ἂν διδῶσι, πρόσαγε τούτου λαβομένη.
ἄνδρες Λάκωνες, στῆτε παρ' ἐμὲ πλησίον,
ἐνθένδε θ' ὑμεῖς, καὶ λόγων ἀκούσατε.
ἐγὼ γυνὴ μέν εἰμι, νοῦς δ' ἔνεστί μοι·

αὐτὴ δ' ἐμαυτῆς οὐ κακῶς γνώμης ἔχω·
τοὺς δ' ἐκ πατρός τε καὶ γεραιτέρων λόγους
πολλοὺς ἀκούσασ' οὐ μεμούσωμαι κακῶς.
λαβοῦσα δ' ὑμᾶς λοιδορῆσαι βούλομαι
κοινῇ δικαίως, οἳ μιᾶς γε χέρνιβος
βωμοὺς περιρραίνοντες, ὥσπερ ξυγγενεῖς,
Ὀλυμπίασιν, ἐν Πύλαις, Πυθοῖ — πόσους
εἴποιμ' ἂν ἄλλους, εἴ με μηκύνειν δέοι; —
ἐχθρῶν παρόντων βαρβάρων στρατεύματι
Ἕλληνας ἄνδρας καὶ πόλεις ἀπόλλυτε.
εἷς μὲν λόγος μοι δεῦρ' ἀεὶ περαίνεται.
ΑΘ. ἐγὼ δ' ἀπόλλυμαί γ' ἀπεψωλημένος.
ΛΥΣ. εἶτ', ὦ Λάκωνες, πρὸς γὰρ ὑμᾶς τρέψομαι,
οὐκ ἴσθ', ὅτ' ἐλθὼν δεῦρο Περικλείδας ποτὲ
ὁ Λάκων Ἀθηναίων ἱκέτης καθέζετο
ἐπὶ τοῖσι βωμοῖς ὠχρὸς ἐν φοινικίδι,
στρατιὰν προσαιτῶν; ἡ δὲ Μεσσήνη τότε
ὑμῖν ἐπέκειτο, χὠ θεὸς σείων ἅμα.
ἐλθὼν δὲ σὺν ὁπλίταισι τετρακισχιλίοις
Κίμων ὅλην ἔσωσε τὴν Λακεδαίμονα.
ταυτὶ παθόντες τῶν Ἀθηναίων ὕπο
δῃοῦτε χώραν, ἧς ὕπ' εὖ πεπόνθατε;
ΑΘ. ἀδικοῦσιν οὗτοι νὴ Δί', ὦ Λυσιστράτη.
ΛΑΚ. ἀδικίομες· ἀλλ' ὁ πρωκτὸς ἄφατον ὡς καλός.
ΛΥΣ. ὑμᾶς δ' ἀφήσειν τοὺς Ἀθηναίους οἴει;
οὐκ ἴσθ' ὅθ' ὑμᾶς οἱ Λάκωνες αὖθις αὖ
κατωνάκας φοροῦντας ἐλθόντες δορὶ
πολλοὺς μὲν ἄνδρας Θετταλῶν ἀπώλεσαν,
πολλοὺς δ' ἑταίρους Ἱππίου καὶ ξυμμάχους,
ξυνεκμαχοῦντες τῇ τόθ' ἡμέρᾳ μόνοι,
κἀλευθέρωσαν, κἀντὶ τῆς κατωνάκης
τὸν δῆμον ὑμῶν χλαῖναν ἤμπισχον πάλιν;

ΛΑΚ. οὔπα γυναῖκ' ὄπωπα χαϊωτέραν.
ΑΘ. ἐγὼ δὲ κύσθον γ' οὐδέπω καλλίονα.
ΛΥΣ. τί δῆθ' ὑπηργμένων γε πολλῶν κἀγαθῶν
μάχεσθε κοὐ παύεσθε τῆς μοχθηρίας;
τί δ' οὐ διηλλάγητε; φέρε, τί τοὔμποδών;
ΛΑΚ. ἁμές γε λῶμες, αἴ τις ἁμὶν τοὔγκυκλον
λῇ τοῦτ' ἀποδῶμεν. *ΛΥΣ.* ποῖον, ὦ τάν; *ΛΑΚ.* τὰν Πύλον,
ἇσπερ πάλαι δεόμεσθα καὶ βλιμάττομες.
ΑΘ. μὰ τὸν Ποσειδῶ, τοῦτο μέν γ' οὐ δράσομεν.
ΛΥΣ. ἄφετ', ὦγάθ', αὐτοῖς. *ΑΘ.* κᾆτα τίνα κινήσομεν;
ΛΥΣ. ἕτερόν γ' ἀπαιτεῖτ' ἀντὶ τούτου χωρίον.
ΑΘ. τὸ δεῖνα τοίνυν παράδοθ' ἡμῖν τουτονὶ
πρώτιστα τὸν Ἐχινοῦντα καὶ τὸν Μηλιᾶ
κόλπον τὸν ὄπισθεν καὶ τὰ Μεγαρικὰ σκέλη.
ΛΑΚ. οὐ τὼ σιώ, οὐχὶ πάντα γ', ὦ λυσσάνιε.
ΛΥΣ. ἐᾶτε, μηδὲν διαφέρου περὶ σκελοῖν.
ΑΘ. ἤδη γεωργεῖν γυμνὸς ἀποδὺς βούλομαι.
ΛΑΚ. ἐγῷ δὲ κοπραγωγῆν γα πρόκα ναὶ τὼ σιώ.
ΛΥΣ. ἐπὴν διαλλαγῆτε, ταῦτα δράσετε.
ἀλλ' εἰ δοκεῖ δρᾶν ταῦτα, βουλεύσασθε καὶ
τοῖς ξυμμάχοις ἐλθόντες ἀνακοινώσατε.
ΑΘ. ποίοισιν, ὦ τάν, ξυμμάχοις; ἐστύκαμεν.
οὐ ταὐτὰ δόξει τοῖσι συμμάχοισι νῷν,
βινεῖν ἅπασιν; *ΛΑΚ.* τοῖσι γοῦν ναὶ τὼ σιὼ
ἁμοῖσι. *ΑΘ.* καὶ γὰρ ναὶ μὰ Δία Καρυστίοις.
ΛΥΣ. καλῶς λέγετε. νῦν οὖν ὅπως ἁγνεύσετε,
ἕως ἂν αἱ γυναῖκες ὑμᾶς ἐν πόλει
ξενίσωμεν ὧν ἐν ταῖσι κίσταις εἴχομεν.
ὅρκους δ' ἐκεῖ καὶ πίστιν ἀλλήλοις δότε.
κᾆπειτα τὴν αὑτοῦ γυναῖχ' ὑμῶν λαβὼν
ἄπεισ' ἕκαστος. ἀλλ' ἴωμεν ὡς τάχος.

ΛΑΚ. ἄγ' ὅπᾳ τὺ λῇς. ΑΘ. νὴ τὸν Δί' ὡς τάχιστ' ἄγε.
ΧΟΡ. στρωμάτων δὲ ποικίλων καὶ
χλανιδίων καὶ ξυστίδων καὶ
χρυσίων, ὅσ' ἐστί μοι,
οὐ φθόνος ἔνεστί μοι πᾶσι παρέχειν φέρειν
τοῖς παισίν, ὁπόταν τε θυγάτηρ τινὶ κανηφορῇ.
πᾶσιν ὑμῖν λέγω λαμβάνειν τῶν ἐμῶν
χρημάτων νῦν ἔνδοθεν, καὶ
μηδὲν οὕτως εὖ σεσημάν-
θαι τὸ μὴ οὐχὶ
τοὺς ῥύπους ἀνασπάσαι,
χἄττ' ἂν ἔνδον ᾖ φορεῖν.
ὄψεται δ' οὐδὲν σκοπῶν, εἰ
μή τις ὑμῶν
ὀξύτερον ἐμοῦ βλέπει.
εἰ δέ τῳ μὴ σῖτος ὑμῶν
ἔστι, βόσκει δ' οἰκέτας καὶ
σμικρὰ πολλὰ παιδία,
ἔστι παρ' ἐμοῦ λαβεῖν πυρίδια λεπτὰ μέν,
ὁ δ' ἄρτος ἀπὸ χοίνικος ἰδεῖν μάλα νεανίας.
ὅστις οὖν βούλεται τῶν πενήτων ἴτω
εἰς ἐμοῦ σάκους ἔχων καὶ
κωρύκους, ὡς λήψεται πυ-
ρούς· ὁ Μανῆς δ'
οὑμὸς αὐτοῖς ἐμβαλεῖ.
πρός γε μέντοι τὴν θύραν
προαγορεύω μὴ βαδίζειν
τὴν ἐμήν, ἀλλ'
εὐλαβεῖσθαι τὴν κύνα.
ΑΘ. Α. ἄνοιγε τὴν θύραν σύ. παραχωρεῖν θέλεις;
ὑμεῖς τί κάθησθε; μῶν ἐγὼ τῇ λαμπάδι
ὑμᾶς κατακαύσω; φορτικὸν τὸ χωρίον.

ΧΟΡ. ΓΕΡ. οὐκ ἂν ποιήσαιμ᾽. εἰ δὲ πάνυ δεῖ τοῦτο δρᾶν,
ὑμῖν χαρίζεσθαι, ταλαιπωρήσομεν.
ΧΟΡ. ΓΥΝ. χἠμεῖς γε μετὰ σοῦ ξυνταλαιπωρήσομεν.
ΑΘ. Α. οὐκ ἄπιτε; κωκύσεσθε τὰς τρίχας μακρά.
οὐκ ἄπιθ᾽, ὅπως ἂν οἱ Λάκωνες ἔνδοθεν
καθ᾽ ἡσυχίαν ἀπίωσιν εὐωχημένοι;
ΑΘ. Β. οὔπω τοιοῦτον ξυμπόσιον ὄπωπ᾽ ἐγώ.
ΑΘ. Α. ἦ καὶ χαρίεντες ἦσαν οἱ Λακωνικοί·
ἡμεῖς δ᾽ ἐν οἴνῳ ξυμπόται σοφώτατοι.
ΑΘ. Β. ὀρθῶς γ᾽, ὁτιὴ νήφοντες οὐχ ὑγιαίνομεν·
ἢν τοὺς Ἀθηναίους ἐγὼ πείσω λέγων,
μεθύοντες ἀεὶ πανταχοῦ πρεσβεύσομεν.
νῦν μὲν γὰρ ὅταν ἔλθωμεν ἐς Λακεδαίμονα
νήφοντες, εὐθὺς βλέπομεν ὅ τι ταράξομεν·
ὥσθ᾽ ὅ τι μὲν ἂν λέγωσιν οὐκ ἀκούομεν,
ἃ δ᾽ οὐ λέγουσι, ταῦθ᾽ ὑπονενοήκαμεν.
ἀγγέλλομεν δ᾽ οὐ ταὐτὰ τῶν αὐτῶν πέρι.
νυνὶ δ᾽ ἅπαντ᾽ ἤρεσκεν· ὥστ᾽ εἰ μέν γέ τις
ᾄδοι Τελαμῶνος, Κλειταγόρας ᾄδειν δέον,
ἐπῃνέσαμεν ἂν καὶ προσεπιωρκήσαμεν.
ΑΘ. Α. ἀλλ᾽ οὑτοιὶ γὰρ αὖθις ἔρχονται πάλιν
ἐς ταυτόν. οὐκ ἐρρήσετ᾽, ὦ μαστιγίαι;
ΑΘ. Β. νὴ τὸν Δί᾽, ὡς ἤδη γε χωροῦσ᾽ ἔνδοθεν.
ΛΑΚ. ὦ πολυχαρίδα, λαβὲ τὰ φυσατήρια,
ἵν᾽ ἐγὼ διποδιάξω τε κἀείσω καλὸν
ἐς τὼς Ἀσαναίως τε κἠς ἡμᾶς ἅμα.
ΑΘ. Β. λαβὲ δῆτα τὰς φυσαλλίδας πρὸς τῶν θεῶν,
ὡς ἥδομαί γ᾽ ὑμᾶς ὁρῶν ὀρχουμένους.
ΧΟΡ. ΛΑΚ. ὅρμαον
τὼς κυρσανίως, ὦ Μναμόνα,
τάν τ᾽ ἐμὰν μῶαν, ἅτις

οἶδεν ἁμὲ τώς τ' Ἀσαναίως,
ὅκα τοὶ μὲν ἐπ' Ἀρταμιτίῳ
πρόκροον θείκελοι
ποττὰ κᾶλα, τὼς Μήδως τ' ἐνίκων·
ἁμὲ δ' αὖ Λεωνίδας
ἆγεν ᾇπερ τὼς κάπρως
θάγοντας, οἰῶ, τὸν ὀδόντα·
πολὺς δ' ἀμφὶ τὰς γένυας ἀφρὸς ἤνσει,
πολὺς δ' ἁμᾶ καττῶν σκελῶν [ἀφρὸς] ἵετο.
ἦν γὰρ τὤνδρες οὐκ ἐλάσσως
τᾶς ψάμμας, τοὶ Πέρσαι.
ἀγρότερ' Ἄρτεμι σηροκτόνε
μόλε δεῦρο, παρσένε σιά,
ποττὰς σπονδάς,
ὡς συνέχῃς πολὺν ἁμὲ χρόνον.
νῦν δ' αὖ
φιλία τ' αἰὲς εὔπορος εἴη
ταῖς συνθήκαις
καὶ τᾶν αἱμυλᾶν ἀλωπέκων
παυσαίμεθα·
ὢ δεῦρ' ἴθι, δεῦρ', ὦ
κυναγὲ παρσένε.

ΛΥΣ. ἄγε νυν, ἐπειδὴ τἄλλα πεποίηται καλῶς,
ἀπάγεσθε ταύτας, ὦ Λάκωνες, τασδεδὶ
ὑμεῖς· ἀνὴρ δὲ παρὰ γυναῖκα καὶ γυνὴ
στήτω παρ' ἄνδρα, κᾆτ' ἐπ' ἀγαθαῖς συμφοραῖς
ὀρχησάμενοι θεοῖσιν εὐλαβώμεθα
τὸ λοιπὸν αὖθις μὴ 'ξαμαρτάνειν ἔτι.

ΧΟΡ. ΑΘ. πρόσαγε χορόν, ἔπαγέ τε χάριτας,
ἐπὶ δὲ κάλεσον Ἄρτεμιν·
ἐπὶ δὲ δίδυμον ἀγεσίχορον Ἰήιον
εὔφρον', ἐπὶ δὲ Νύσιον,

ὃς μετὰ Μαινάσι Βάκχιος ὄμμασι
δαίεται,
Δία τε πυρὶ φλεγόμενον, ἐπί τε
πότνιαν ἄλοχον ὀλβίαν,
εἶτα δὲ δαίμονας, οἷς ἐπιμάρτυσι
χρησόμεθ᾽ οὐκ ἐπιλήσμοσιν
ἡσυχίας πέρι τῆς μεγαλόφρονος,
ἣν ἐποίησε θεὰ Κύπρις.
ἀλαλαλαὶ ἰὴ παιών·
αἴρεσθ᾽ ἄνω, ἰαί,
ὡς ἐπὶ νίκῃ, ἰαί.
εὐοῖ εὐοῖ, εὐαῖ εὐαῖ.

ΛΥΣ. [Λάκων] πρόφαινε δὴ σὺ μοῦσαν ἐπὶ νέᾳ νέαν.

ΧΟΡ. ΛΑΚ. Ταΰγετον αὖτ᾽ ἐραννὸν ἐκλιπῶα,
Μῶα μόλε Λάκαινα πρεπτὸν ἁμὶν
κλέωα τὸν Ἀμύκλαις [Ἀπόλλω] σιὸν
καὶ χαλκίοικον Ἀσάναν,
Τυνδαρίδας τ᾽ ἀγασώς,
τοὶ δὴ παρ᾽ Εὐρώταν ψιάδδοντι.
εἶα μάλ᾽ ἔμβη,
ὢ εἶα κοῦφα πάλλων,
ὡς Σπάρταν ὑμνίωμες,
τᾷ σιῶν χοροὶ μέλοντι,
καὶ ποδῶν κτύπος.
ᾇτε πῶλοι ταὶ κόραι
παρ τὸν Εὐρώταν
ἀμπάλλοντι πυκνὰ ποδοῖν
ἀγκονιῶαι,
ταὶ δὲ κόμαι σείοντ᾽ ᾇπερ Βακχᾶν
θυρσαδδωᾶν καὶ παδωᾶν.
ἁγῆται δ᾽ ἁ Λήδας παῖς

ἁγνὰ χοραγὸς εὐπρεπής.
ἀλλ' ἄγε κόμαν παραμπύκιδδε χερὶ ποδοῖν τε πάδη
ᾇ τις ἔλαφος· κρότον δ' ἁμᾶ ποίη χορωφελήταν.
καὶ τὰν σιὰν δ' αὖ τὰν κρατίσταν Χαλκίοικον ὕμνει
τὰν πάμμαχον * * * *

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΑΙ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ, Εὐριπίδου κηδεστής.
ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.
ΘΕΡΑΠΩΝ Ἀγάθωνος.
ΑΓΑΘΩΝ.
ΧΟΡΟΣ Ἀγάθωνος.
ΚΗΡΥΞ.
ΧΟΡΟΣ ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΩΝ.
ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΙΝΕΣ.
ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.
ΠΡΥΤΑΝΙΣ.
ΣΚΥΘΗΣ ΤΟΞΟΤΗΣ.

ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΑΙ.

ΜΝΗ. Ὦ Ζεῦ, χελιδὼν ἆρά ποτε φανήσεται;
ἀπολεῖ μ' ἀλοῶν ἄνθρωπος ἐξ ἑωθινοῦ.
οἷόν τε, πρὶν τὸν σπλῆνα κομιδῇ μ' ἐκβαλεῖν,
παρὰ σοῦ πυθέσθαι, ποῖ μ' ἄγεις, ὦ Εὐριπίδη;
ΕΥΡ. ἀλλ' οὐκ ἀκούειν δεῖ σε πάνθ' ὅσ' αὐτίκα
ὄψει παρεστώς. ΜΝΗ. πῶς λέγεις; αὖθις φράσον.
οὐ δεῖ μ' ἀκούειν; ΕΥΡ. οὐχ ἅ γ' ἂν μέλλῃς ὁρᾶν.
ΜΝΗ. οὐδ' ἆρ' ὁρᾶν δεῖ μ'; ΕΥΡ. οὐχ ἅ γ' ἂν ἀκού-
εειν δέῃ.
ΜΝΗ. πῶς μοι παραινεῖς; δεξιῶς μέντοι λέγεις.
οὐ φῂς σὺ χρῆναί μ' οὔτ' ἀκούειν οὔθ' ὁρᾶν.
ΕΥΡ. χωρὶς γὰρ αὐτοῖν ἑκατέρου 'στὶν ἡ φύσις,
ΜΝΗ. τοῦ μήτ' ἀκούειν μήθ' ὁρᾶν; ΕΥΡ. εὖ ἴσθ' ὅτι.
ΜΝΗ. πῶς χωρίς; ΕΥΡ. οὕτω ταῦτα διεκρίθη τότε.
αἰθὴρ γὰρ ὅτε τὰ πρῶτα διεχωρίζετο,
καὶ ζῷ' ἐν αὑτῷ ξυνετέκνου κινούμενα,
ᾧ μὲν βλέπειν χρὴ πρῶτ' ἐμηχανήσατο
ὀφθαλμὸν ἀντίμιμον ἡλίου τροχῷ,
ἀκοὴν δὲ χοάνης ὦτα διετετρήνατο.
ΜΝΗ. διὰ τὴν χοάνην οὖν μήτ' ἀκούω μήθ' ὁρῶ;
νὴ τὸν Δί' ἥδομαί γε τουτὶ προσμαθών.
οἷόν γε τοὐστὶν αἱ σοφαὶ ξυνουσίαι.
ΕΥΡ. πόλλ' ἂν μάθοις τοιαῦτα παρ' ἐμοῦ. ΜΝΗ. πῶς
ἂν οὖν
πρὸς τοῖς ἀγαθοῖς τούτοισιν ἐξεύροις ὅπως

ἔτι προσμάθοιμι χωλὸς εἶναι τὼ σκέλη;
ΕΥΡ. βάδιζε δευρὶ καὶ πρόσεχε τὸν νοῦν. ΜΝΗ. ἰδού.
ΕΥΡ. ὁρᾷς τὸ θύριον τοῦτο; ΜΝΗ. νὴ τὸν Ἡρακλέα
οἶμαί γε. ΕΥΡ. σίγα νυν. ΜΝΗ. σιωπῶ τὸ θύριον;
ΕΥΡ. ἄκου'. ΜΝΗ. ἀκούσω καὶ σιωπῶ τὸ θύριον;
ΕΥΡ. ἐνθάδ' Ἀγάθων ὁ κλεινὸς οἰκῶν τυγχάνει
ὁ τραγῳδοποιός. ΜΝΗ. ποῖος οὗτος ἀγάθων;
ΕΥΡ. ἔστιν τις Ἀγάθων ΜΝΗ. μῶν ὁ μέλας ὁ καρτερός;
ΕΥΡ. οὔκ, ἀλλ' ἕτερός τις· οὐχ ἑόρακας πώποτε;
ΜΝΗ. μῶν ὁ δασυπώγων; ΕΥΡ. οὐχ ἑόρακας πώποτε;
ΜΝΗ. μὰ τὸν Δί' οὔτοι γ', ὥστε κἀμέ γ' εἰδέναι.
ΕΥΡ. καὶ μὴν βεβίνηκας σύ γ', ἀλλ' οὐκ οἶσθ' ἴσως.
ἀλλ' ἐκποδὼν πτήξωμεν, ὡς ἐξέρχεται
θεράπων τις αὐτοῦ, πῦρ ἔχων καὶ μυρρίνας.
προθυσόμενος ἔοικε τῆς ποιήσεως.
ΘΕΡ. εὔφημος πᾶς ἔστω λεώς,
στόμα συγκλείσας· ἐπιδημεῖ γὰρ
θίασος Μουσῶν ἔνδον μελάθρων
τῶν δεσποσύνων μελοποιῶν.
ἐχέτω δὲ πνοὰς νήνεμος αἰθήρ,
κῦμα δὲ πόντου μὴ κελαδείτω
γλαυκόν· ΜΝΗ. βομβάξ. ΕΥΡ. σίγα. τί λέγεις;
ΘΕΡ. πτηνῶν τε γένη κατακοιμάσθω,
θηρῶν τ' ἀγρίων πόδες ὑλοδρόμων
μὴ λυέσθων. ΜΝΗ. βομβαλοβομβάξ.
ΘΕΡ. μέλλει γὰρ ὁ καλλιεπὴς Ἀγάθων,
πρόμος ἡμέτερος ΜΝΗ. μῶν βινεῖσθαι;
ΘΕΡ. τίς ὁ φωνήσας; ΜΝΗ. νήνεμος αἰθήρ.
ΘΕΡ. δρυόχους τιθέναι δράματος ἀρχάς.
κάμπτει δὲ νέας ἁψῖδας ἐπῶν.
τὰ δὲ τορνεύει, τὰ δὲ κολλομελεῖ,

καὶ γνωμοτυπεῖ κἀντονομάζει
καὶ κηροχυτεῖ καὶ γογγύλλει
καὶ χοανεύει. ΜΝΗ. καὶ λαικάζει.
ΘΕΡ. τίς ἀγροιώτας πελάθει θριγκοῖς;
ΜΝΗ. ὃς ἕτοιμος σοῦ τοῦ τε ποιητοῦ
τοῦ καλλιεποῦς, κατὰ τοῦ θριγκοῦ,
συγγογγυλίσας καὶ συστρέψας
τουτὶ τὸ πέος χοανεῦσαι.
ΘΕΡ. ἦ που νέος γ' ὢν ἦσθ' ὑβριστής, ὦ γέρον.
ΕΥΡ. ὦ δαιμόνιε, τοῦτον μὲν ἔα χαίρειν, σὺ δὲ
Ἀγάθωνά μοι δεῦρ' ἐκκάλεσον πάσῃ τέχνῃ.
ΘΕΡ. μηδὲν ἱκέτευ'· αὐτὸς γὰρ ἔξεισιν τάχα.
καὶ γὰρ μελοποιεῖν ἄρχεται· χειμῶνος οὖν
ὄντος κατακάμπτειν τὰς στροφὰς οὐ ῥᾴδιον,
ἢν μὴ προΐῃ θύρασι πρὸς τὸν ἥλιον.
ΕΥΡ. τί οὖν ἐγὼ δρῶ; ΘΕΡ. περίμεν', ὡς ἐξέρχεται.
ΕΥΡ. ὦ Ζεῦ τί δρᾶσαι διανοεῖ με τήμερον;
ΜΝΗ. νὴ τοὺς θεοὺς ἐγὼ πυθέσθαι βούλομαι
τί τὸ πρᾶγμα τουτί. τί στένεις; τί δυσφορεῖς;
οὐ χρῆν σε κρύπτειν, ὄντα κηδεστὴν ἐμόν.
ΕΥΡ. ἔστιν κακόν μοι μέγα τι προπεφυραμένον.
ΜΝΗ. ποῖόν τι; ΕΥΡ. τῇδε θἠμέρᾳ κριθήσεται
εἴτ' ἔστ' ἔτι ζῶν εἴτ' ἀπόλωλ' Εὐριπίδης.
ΜΝΗ. καὶ πῶς; ἐπεὶ νῦν γ' οὔτε τὰ δικαστήρια
μέλλει δικάζειν οὔτε βουλῆς ἐσθ' ἕδρα,
ἐπεὶ τρίτη 'στὶ Θεσμοφορίων ἡ μέση.
ΕΥΡ. τοῦτ' αὐτὸ γάρ τοι κἀπολεῖν με προσδοκῶ.
αἱ γὰρ γυναῖκες ἐπιβεβουλεύκασί μοι,
κἀν Θεσμοφόροιν μέλλουσι περί μου τήμερον
ἐκκλησιάζειν ἐπ' ὀλέθρῳ. ΜΝΗ. τιὴ τί δή;
ΕΥΡ. ὁτιὴ τραγῳδῶ καὶ κακῶς αὐτὰς λέγω.
ΜΝΗ. νὴ τὸν Ποσειδῶ καὶ δίκαιά γ' ἂν πάθοις.

ἀτὰρ τίν' ἐκ ταύτης σὺ μηχανὴν ἔχεις;
ΕΥΡ. Ἀγάθωνα πεῖσαι τὸν τραγῳδοδιδάσκαλον
ἐς Θεσμοφόροιν ἐλθεῖν. ΜΝΗ. τί δράσοντ'; εἰ-
πέ μοι.
ΕΥΡ. ἐκκλησιάσοντ' ἐν ταῖς γυναιξί, κἂν δέῃ,
λέξονθ' ὑπὲρ ἐμοῦ. ΜΝΗ. πότερα φανερόν, ἢ
λάθρᾳ;
ΕΥΡ. λάθρᾳ, στολὴν γυναικὸς ἠμφιεσμένον.
ΜΝΗ. τὸ πρᾶγμα κομψὸν καὶ σφόδρ' ἐκ τοῦ σοῦ τρόπου·
τοῦ γὰρ τεχνάζειν ἡμέτερος ὁ πυραμοῦς.
ΕΥΡ. σίγα. ΜΝΗ. τί δ' ἔστιν; ΕΥΡ. ἁγάθων ἐξέρχεται.
ΜΝΗ. καὶ ποῖός ἐστιν; ΕΥΡ. οὗτος οὑκκυκλούμενος.
ΜΝΗ. ἀλλ' ἦ τυφλὸς μέν εἰμ'· ἐγὼ γὰρ οὐχ ὁρῶ
ἄνδρ' οὐδέν' ἐνθάδ' ὄντα, Κυρήνην δ' ὁρῶ.
ΕΥΡ. σίγα· μελῳδεῖν γὰρ παρασκευάζεται.
ΜΝΗ. μύρμηκος ἀτραπούς, ἢ τί διαμινύρεται;
ΑΓΑ. ἱερὰν Χθονίαις δεξάμεναι
λαμπάδα κοῦραι ξὺν ἐλευθέρᾳ
πατρίδι χορεύσασθε βοάν.
ΧΟΡ. τίνι δαιμόνων ὁ κῶμος;
λέγε νυν· εὐπίστως δὲ τοὐμὸν
δαίμονας ἔχει σεβίσαι.
ΑΓΑ. ἄγε νυν ὄπλιζε Μοῦσα
χρυσέων ῥύτορα τόξων
Φοῖβον, ὃς ἱδρύσατο χώρας
γύαλα Σιμουντίδι γᾷ.
ΧΟΡ. χαῖρε καλλίσταις ἀοιδαῖς,
Φοῖβ', ἐν εὐμούσοισι τιμαῖς
γέρας ἱερὸν προφέρων.
ΑΓΑ. τάν τ' ἐν ὄρεσι δρυογόνοισι
κόραν ἀείσατ' Ἄρτεμιν ἀγροτέραν.
ΧΟΡ. ἕπομαι κλήζουσα σεμνὸν

γόνον ὀλβίζουσα Λατοῦς
Ἄρτεμιν ἀπειρολεχῆ.
ΑΓΑ. Λατώ τε, κρούματά τ' Ἀσιάδος
ποδὶ παράρυθμ' εὔρυθμα Φρυγίων
διανεύματα Χαρίτων.
ΧΟΡ. σέβομαι Λατώ τ' ἄνασσαν
κίθαρίν τε ματέρ' ὕμνων
ἄρσενι βοᾷ δοκίμῳ·
τᾷ φῶς ἔσσυτο δαιμονίοις ὄμμασιν,
ἡμετέρας τε δι' αἰφνιδίου ὀπός.
ὧν χάριν ἄνακτ' ἄγαλλε Φοῖβον [τιμᾷ.]
χαῖρ', ὄλβιε παῖ Λατοῦς.
ΜΝΗ. ὡς ἡδὺ τὸ μέλος, ὦ πότνιαι Γενετυλλίδες,
καὶ θηλυδριῶδες καὶ κατεγλωττισμένον
καὶ μανδαλωτόν, ὥστ' ἐμοῦ γ' ἀκροωμένου
ὑπὸ τὴν ἕδραν αὐτὴν ὑπῆλθε γάργαλος.
καί σ', ὦ νεᾶνις, ἥτις εἶ, κατ' Αἰσχύλον
ἐκ τῆς Λυκουργείας ἐρέσθαι βούλομαι,
ποδαπὸς ὁ γύννις; τίς πάτρα; τίς ἡ στολή;
τίς ἡ τάραξις τοῦ βίου; τί βάρβιτος
λαλεῖ κροκωτῷ; τί δὲ λύρα κεκρυφάλῳ;
τί λήκυθος καὶ στρόφιον; ὡς οὐ ξύμφορον.
τίς δαὶ κατόπτρου καὶ ξίφους κοινωνία;
τίς δ' αὐτός, ὦ παῖ; πότερον ὡς ἀνὴρ τρέφει;
καὶ ποῦ πέος; ποῦ χλαῖνα; ποῦ Λακωνικαί;
ἀλλ' ὡς γυνὴ δῆτ'; εἶτα ποῦ τὰ τιτθία;
τί φῄς; τί σιγᾷς; ἀλλὰ δῆτ' ἐκ τοῦ μέλους
ζητῶ σ', ἐπειδή γ' αὐτὸς οὐ βούλει φράσαι.
ΑΓΑ. ὦ πρέσβυ πρέσβυ, τοῦ φθόνου μὲν τὸν ψόγον
ἤκουσα, τὴν δ' ἄλγησιν οὐ παρεσχόμην·
ἐγὼ δὲ τὴν ἐσθῆθ' ἅμα γνώμῃ φορῶ.
χρὴ γὰρ ποιητὴν ἄνδρα πρὸς τὰ δράματα,

ἃ δεῖ ποιεῖν, πρὸς ταῦτα τοὺς τρόπους ἔχειν.
αὐτίκα γυναικεῖ' ἢν ποιῇ τις δράματα,
μετουσίαν δεῖ τῶν τρόπων τὸ σῶμ' ἔχειν.
ΜΝΗ. οὐκοῦν κελητίζεις, ὅταν Φαίδραν ποιῇς;
ΑΓΑ. ἀνδρεῖα δ' ἢν ποιῇ τις, ἐν τῷ σώματι
ἔνεσθ' ὑπάρχον τοῦθ'. ἃ δ' οὐ κεκτήμεθα,
μίμησις ἤδη ταῦτα συνθηρεύεται.
ΜΝΗ. ὅταν σατύρους τοίνυν ποιῇς, καλεῖν ἐμέ,
ἵνα συμποιῶ σοὔπισθεν ἐστυκὼς ἐγώ.
ΑΓΑ. ἄλλως τ' ἄμουσόν ἐστι ποιητὴν ἰδεῖν
ἀγρεῖον ὄντα καὶ δασύν· σκέψαι δ' ὅτι
Ἴβυκος ἐκεῖνος κἀνακρέων ὁ Τήιος
κἀλκαῖος, οἵπερ ἁρμονίαν ἐχύμισαν,
ἐμιτροφόρουν τε καὶ διέκλων Ἰωνικῶς,
καὶ Φρύνιχος, τοῦτον γὰρ οὖν ἀκήκοας,
αὐτός τε καλὸς ἦν καὶ καλῶς ἠμπίσχετο·
διὰ τοῦτ' ἄρ' αὐτοῦ καὶ κάλ' ἦν τὰ δράματα·
ὅμοια γὰρ ποιεῖν ἀνάγκη τῇ φύσει.
ΜΝΗ. ταῦτ' ἄρ' ὁ Φιλοκλέης αἰσχρὸς ὢν αἰσχρῶς ποιεῖ,
ὁ δὲ Ξενοκλέης ὢν κακὸς κακῶς ποιεῖ,
ὁ δ' αὖ Θέογνις ψυχρὸς ὢν ψυχρῶς ποιεῖ.
ΑΓΑ. ἅπασ' ἀνάγκη· ταῦτα γάρ τοι γνοὺς ἐγὼ
ἐμαυτὸν ἐθεράπευσα. ΜΝΗ. πῶς πρὸς τῶν θεῶν;
ΕΥΡ. παῦσαι βαΰζων· καὶ γὰρ ἐγὼ τοιοῦτος ἦν
ὢν τηλικοῦτος, ἡνίκ' ἠρχόμην ποιεῖν.
ΜΝΗ. μὰ τὸν Δί', οὐ ζηλῶ σε τῆς παιδεύσεως.
ΕΥΡ. ἀλλ' ὧνπερ οὕνεκ' ἦλθον, ἔα μ' εἰπεῖν. ΑΓΑ. λέγε.
ΕΥΡ. Ἀγάθων, σοφοῦ πρὸς ἀνδρός, ὅστις ἐν βραχεῖ
πολλοὺς καλῶς οἷός τε συντέμνειν λόγους.
ἐγὼ δὲ καινῇ ξυμφορᾷ πεπληγμένος
ἱκέτης ἀφῖγμαι πρὸς σέ. ΑΓΑ. τοῦ χρείαν ἔχων;
ΕΥΡ. μέλλουσί μ' αἱ γυναῖκες ἀπολεῖν τήμερον

τοῖς Θεσμοφορίοις, ὅτι κακῶς αὐτὰς λέγω.
ΑΓΑ. τίς οὖν παρ' ἡμῶν ἐστιν ὠφέλειά σοι;
ΕΥΡ. ἡ πᾶσ'· ἐὰν γὰρ ἐγκαθεξόμενος λάθρα
ἐν ταῖς γυναιξίν, ὡς δοκῶν εἶναι γυνή,
ὑπεραποκρίνῃ μου, σαφῶς σώσεις ἐμέ.
μόνος γὰρ ἂν λέξειας ἀξίως ἐμοῦ.
ΑΓΑ. ἔπειτα πῶς οὐκ αὐτὸς ἀπολογεῖ παρών;
ΕΥΡ. ἐγὼ φράσω σοι. πρῶτα μὲν γιγνώσκομαι·
ἔπειτα πολιός εἰμι καὶ πώγων' ἔχω,
σὺ δ' εὐπρόσωπος, λευκός, ἐξυρημένος,
γυναικόφωνος, ἁπαλός, εὐπρεπὴς ἰδεῖν.
ΑΓΑ. Εὐριπίδη, ΕΥΡ. τί ἔστιν; ΑΓΑ. ἐποίησάς ποτε,
χαίρεις ὁρῶν φῶς, πατέρα δ' οὐ χαίρειν δοκεῖς;
ΕΥΡ. ἔγωγε. ΑΓΑ. μή νυν ἐλπίσῃς τὸ σὸν κακὸν
ἡμᾶς ὑφέξειν. καὶ γὰρ ἂν μαινοίμεθ' ἄν.
ἀλλ' αὐτὸς ὅ γε σόν ἐστιν οἰκείως φέρε.
τὰς συμφορὰς γὰρ οὐχὶ τοῖς τεχνάσμασιν
φέρειν δίκαιον, ἀλλὰ τοῖς παθήμασιν.
ΜΝΗ. καὶ μὴν σύ γ', ὦ κατάπυγον, εὐρύπρωκτος εἶ
οὐ τοῖς λόγοισιν, ἀλλὰ τοῖς παθήμασιν.
ΕΥΡ. τί δ' ἔστιν ὅ τι δέδοικας ἐλθεῖν αὐτόσε;
ΑΓΑ. κάκιον ἀπολοίμην ἂν ἢ σύ. ΕΥΡ. πῶς; ΑΓΑ. ὅπως;
δοκῶν γυναικῶν ἔργα νυκτερείσια
κλέπτειν ὑφαρπάζειν τε θήλειαν Κύπριν.
ΜΝΗ. ἰδού γε κλέπτειν· νὴ Δία, βινεῖσθαι μὲν οὖν.
ἀτὰρ ἡ πρόφασίς γε νὴ Δί' εἰκότως ἔχει.
ΕΥΡ. τί οὖν; ποιήσεις ταῦτα; ΑΓΑ. μὴ δόκει γε συ.
ΕΥΡ. ὦ τρισκακοδαίμων, ὡς ἀπόλωλ'. ΜΝΗ. Εὐριπίδη,
ὦ φίλτατ', ὦ κηδεστά, μὴ σαυτὸν προδῷς.
ΕΥΡ. πῶς οὖν ποιήσω δῆτα; ΜΝΗ. τοῦτον μὲν μακρὰ
κλάειν κέλευ', ἐμοὶ δ' ὅ τι βούλει χρῶ λαβών.
ΕΥΡ. ἄγε νυν, ἐπειδὴ σαυτὸν ἐπιδίδως ἐμοί,

ἀπόδυθι τουτὶ θοἰμάτιον. ΜΝΗ. καὶ δὴ χαμαί.
ἀτὰρ τί μέλλεις δρᾶν μ'; ΕΥΡ. ἀποξυρεῖν ταδί,
τὰ κάτω δ' ἀφεύειν. ΜΝΗ. ἀλλὰ πρᾶττ', εἴ σοι δοκεῖ·
ἢ μὴ 'πιδιδόναι 'μαυτὸν ὤφελόν ποτε.
ΕΥΡ. Ἀγάθων, σὺ μέντοι ξυροφορεῖς ἑκάστοτε,
χρῆσόν τι νῦν ἡμῖν ξυρόν. ΑΓΑ. αὐτὸς λάμβανε
ἐντεῦθεν ἐκ τῆς ξυροδόκης. ΕΥΡ. γενναῖος εἶ·
κάθιζε· φύσα τὴν γνάθον τὴν δεξιάν.
ΜΝΗ. ὤμοι. ΕΥΡ. τί κέκραγας; ἐμβαλῶ σοι πάτταλον,
ἢν μὴ σιωπᾷς. ΜΝΗ. ἀτταταῖ ἰατταταῖ.
ΕΥΡ. οὗτος σὺ ποῖ θεῖς; ΜΝΗ. εἰς τὸ τῶν σεμνῶν θεῶν·
οὐ γὰρ μὰ τὴν Δήμητρ' ἔτ' ἐνταυθοῖ μενῶ
τεμνόμενος. ΕΥΡ. οὔκουν καταγέλαστος δῆτ' ἔσει
τὴν ἡμίκραιραν τὴν ἑτέραν ψιλὴν ἔχων;
ΜΝΗ. ὀλίγον μέλει μοι. ΕΥΡ. μηδαμῶς, πρὸς τῶν θεῶν,
προδῷς με. χώρει δεῦρο. ΜΝΗ. κακοδαίμων ἐγώ.
ΕΥΡ. ἔχ' ἀτρέμα σαυτὸν κἀνάκυπτε. ποῖ στρέφει;
ΜΝΗ. μῦ μῦ. ΕΥΡ. τί μύζεις; πάντα πεποίηται καλῶς.
ΜΝΗ. οἴμοι κακοδαίμων, ψιλὸς αὖ στρατεύσομαι.
ΕΥΡ. μὴ φροντίσῃς· ὡς εὐπρεπὴς φανεῖ πάνυ.
βούλει θεᾶσθαι σαυτόν; ΜΝΗ. εἰ δοκεῖ, φέρε.
ΕΥΡ. ὁρᾷς σεαυτόν; ΜΝΗ. οὐ μὰ Δί', ἀλλὰ Κλεισθένην.
ΕΥΡ. ἀνίστασ', ἵν' ἀφεύσω σε, κἀγκύψας ἔχε.
ΜΝΗ. οἴμοι κακοδαίμων, δελφάκιον γενήσομαι.
ΕΥΡ. ἐνεγκάτω τις ἔνδοθεν δᾷδ' ἢ λύχνον.
ἐπίκυπτε· τὴν κέρκον φυλάττου νυν ἄκραν.
ΜΝΗ. ἐμοὶ μελήσει νὴ Δία, πλήν γ' ὅτι κάομαι.
οἴμοι τάλας. ὕδωρ ὕδωρ, ὦ γείτονες,
πρὶν ἀντιλαβέσθαι πρωκτὸν ** τῆς φλογός.
ΕΥΡ. θάρρει. ΜΝΗ. τί θαρρῶ καταπεπυρπολημένος;

ΕΥΡ. ἀλλ᾽ οὐκ ἔτ᾽ οὐδὲν πρᾶγμά σοι· τὰ πλεῖστα γὰρ
ἀποπεπόνηκας. ΜΝΗ. φεῦ, ἰοὺ τῆς ἀσβόλου.
αἰθὸς γεγένημαι πάντα τὰ περὶ τὴν τράμιν.
ΕΥΡ. μὴ φροντίσῃς· ἕτερος γὰρ αὐτὰ σπογγιεῖ.
ΜΝΗ. οἰμώξετἄρ᾽ εἴ τις τὸν ἐμὸν πρωκτὸν πλυνεῖ.
ΕΥΡ. Ἀγάθων, ἐπειδὴ σαυτὸν ἐπιδοῦναι φθονεῖς,
ἀλλ᾽ ἱμάτιον γοῦν χρῆσον ἡμῖν τουτῳὶ
καὶ στρόφιον· οὐ γὰρ ταῦτά γ᾽ ὡς οὐκ ἔστ᾽ ἐρεῖς.
ΑΓΑ. λαμβάνετε καὶ χρῆσθ᾽· οὐ φθονῶ. ΜΝΗ. τί οὖν λάβω;
ΕΥΡ. ὅ τι; τὸν κροκωτὸν πρῶτον ἐνδύου λαβών.
νὴ τὴν Ἀφροδίτην, ἡδύ γ᾽ ὄζει ποσθίου.
ΜΝΗ. σύζωσον ἀνύσας. αἶρέ νυν στρόφιον. ΕΥΡ. ἰδού.
ΜΝΗ. ἴθι νυν κατάστειλόν με τὰ περὶ τὼ σκέλη.
ΕΥΡ. κεκρυφάλου δεῖ καὶ μίτρας. ΑΓΑ. ἡδὶ μὲν οὖν
κεφαλὴ περίθετος, ἣν ἐγὼ νύκτωρ φορῶ.
ΕΥΡ. νὴ τὸν Δί᾽, ἀλλὰ κἀπιτηδεία πάνυ.
ΜΝΗ. ἆρ᾽ ἁρμόσει μοι; ΕΥΡ. νὴ Δί᾽ ἀλλ᾽ ἄριστ᾽ ἔχει.
φέρ᾽, ἔγκυκλον ποῦ; ΑΓΑ. λάμβαν᾽ ἀπὸ τῆς κλινίδος.
ΕΥΡ. ὑποδημάτων δεῖ. ΑΓΑ. τἀμὰ ταυτὶ λάμβανε.
ΜΝΗ. ἆρ᾽ ἁρμόσει μοι; ΕΥΡ. χαλαρὰ γοῦν χαίρεις φορῶν.
ΑΓΑ. σὺ τοῦτο γίγνωσκ᾽· ἀλλ᾽ ἔχεις γὰρ ὧν δέει.
εἴσω τις ὡς τάχιστά μ᾽ εἰσκυκλησάτω.
ΕΥΡ. ἀνὴρ μὲν ἡμῖν οὑτοσὶ καὶ δὴ γυνὴ
τό γ᾽ εἶδος· ἢν λαλῇς δ᾽, ὅπως τῷ φθέγματι
γυναικιεῖς εὖ καὶ πιθανῶς. ΜΝΗ. πειράσομαι.
ΕΥΡ. βάδιζε τοίνυν. ΜΝΗ. μὰ τὸν Ἀπόλλω οὔκ, ἤν γε μὴ
ὀμόσῃς ἐμοὶ ΕΥΡ. τί χρῆμα; ΜΝΗ. συσσώσειν ἐμὲ
πάσαις τέχναις, ἤν μοί τι περιπίπτῃ κακόν.

ΕΥΡ. ὄμνυμι τοίνυν αἰθέρ᾽ οἴκησιν Διός.
ΜΝΗ. τί μᾶλλον ἢ τὴν Ἱπποκράτους ξυνοικίαν;
ΕΥΡ. ὄμνυμι τοίνυν πάντας ἄρδην τοὺς θεούς.
ΜΝΗ. μέμνησο τοίνυν ταῦθ᾽, ὅτι ἡ φρὴν ὤμοσεν,
ἡ γλῶττα δ᾽ οὐκ ὀμώμοκ᾽· οὐδ᾽ ὥρκωσ᾽ ἐγώ.
ΕΥΡ. ἔκσπευδε ταχέως· ὡς τὸ τῆς ἐκκλησίας
σημεῖον ἐν τῷ Θεσμοφορίῳ φαίνεται.
ἐγὼ δ᾽ ἄπειμι. ΜΝΗ. δεῦρό νυν, ὦ Θρᾷτθ᾽, ἕπου.
ὦ Θρᾷττα, θέασαι, καομένων τῶν λαμπάδων.
ὅσον τὸ χρῆμ᾽ ἀνέρχεθ᾽ ὑπὸ τῆς λιγνύος.
ἀλλ᾽, ὦ περικαλλῆ Θεσμοφόρω, δέξασθέ με
ἀγαθῇ τύχῃ καὶ δεῦρο καὶ πάλιν οἴκαδε.
ὦ Θρᾷττα, τὴν κίστην κάθελε, κᾆτ᾽ ἔξελε
τὰ πόπαν᾽, ὅπως λαβοῦσα θύσω ταῖν θεαῖν.
δέσποινα πολυτίμητε Δήμητερ φίλη
καὶ Φερσέφαττα, πολλὰ πολλάκις μέ σοι
θύειν ἔχουσαν, εἰ δὲ μάλλὰ νῦν λαθεῖν.
καὶ τὴν θυγατέρα χοῖρον ἀνδρός μοι τυχεῖν
πλουτοῦντος, ἄλλως τ᾽ ἠλιθίου κἀβελτέρου,
καὶ πρὸς θάληκον νοῦν ἔχειν μοι καὶ φρένας.
ποῦ ποῦ καθέζωμ᾽ ἐν καλῷ, τῶν ῥητόρων
ἵν᾽ ἐξακούω; σὺ δ᾽ ἄπιθ᾽, ὦ Θρᾷττ᾽, ἐκποδών·
δούλοις γὰρ οὐκ ἔξεστ᾽ ἀκούειν τῶν λόγων.

ΚΗΡ. εὐφημία ᾿στω, εὐφημία ᾿στω. εὔχεσθε ταῖν Θεσμοφόροιν, τῇ Δήμητρι καὶ τῇ Κόρῃ, καὶ τῷ Πλούτῳ, καὶ τῇ Καλλιγενείᾳ, καὶ τῇ Κουροτρόφῳ, [τῇ Γῇ,] καὶ τῷ Ἑρμῇ, καὶ Χάρισιν, ἐκκλησίαν τήνδε καὶ σύνοδον τὴν νῦν κάλλιστα καὶ ἄριστα ποιῆσαι, πολυωφελῶς μὲν πόλει τῇ ᾿Αθηναίων, τυχηρῶς δ᾽ ἡμῖν αὐταῖς. καὶ τὴν δρῶσαν καὶ τὴν ἀγορεύουσαν τὰ βέλτιστα περὶ τὸν δῆμον τὸν ᾿Αθηναίων καὶ τὸν τῶν γυναικῶν,

ταύτην νικᾶν. ταῦτ᾽ εὔχεσθε, καὶ ὑμῖν αὐταῖς
τἀγαθά. ἰὴ παιών, ἰὴ παιών. χαίρωμεν.

ΧΟΡ. δεχόμεσθα καὶ θεῶν γένος
λιτόμεσθα ταῖσδ᾽ ἐπ᾽ εὐχαῖς
φανέντας ἐπιχαρῆναι.
Ζεῦ μεγαλώνυμε χρυσολύρα τε,
Δῆλον ὃς ἔχεις ἱεράν,
καὶ σὺ παγκρατὴς κόρα
γλαυκῶπι χρυσόλογχε πόλιν
οἰκοῦσα περιμάχητον, ἐλθὲ δεῦρο.
καὶ πολυώνυμε, θηροφόνη παῖ,
Λατοῦς χρυσώπιδος ἔρνος.
σύ τε πόντιε σεμνὲ Πόσειδον,
ἁλιμέδον, προλιπὼν
μυχὸν ἰχθυόεντ᾽ οἰστροδόνητον,
Νηρέος εἰναλίοι τε κόραι,
Νύμφαι τ᾽ ὀρείπλαγκτοι.
χρυσέα τε φόρμιγξ
ἀχήσειεν ἐπ᾽ εὐχαῖς
ἡμετέραις· τελέως δ᾽
ἐκκλησιάσαιμεν Ἀθηνέων
εὐγενεῖς γυναῖκες.

ΚΗΡ. εὔχεσθε τοῖς θεοῖσι τοῖς Ὀλυμπίοις
καὶ ταῖς Ὀλυμπίαισι, καὶ τοῖς Πυθίοις
καὶ ταῖσι Πυθίαισι, καὶ τοῖς Δηλίοις
καὶ ταῖσι Δηλίαισι, τοῖς τ᾽ ἄλλοις θεοῖς,
εἴ τις ἐπιβουλεύει τι τῷ δήμῳ κακὸν
τῷ τῶν γυναικῶν, ἢ ᾽πικηρυκεύεται
Εὐριπίδῃ Μήδοις τ᾽ ἐπὶ βλάβῃ τινὶ
τῇ τῶν γυναικῶν, ἢ τυραννεῖν ἐπινοεῖ,
ἢ τὸν τύραννον συγκατάγειν, ἢ παιδίον
ὑποβαλλομένης κατεῖπέ τις, ἢ δούλη τινος

προαγωγὸς οὖσ᾽ ἐνετρύλισεν τῷ δεσπότῃ,
ἢ πεμπομένη τις ἀγγελίας ψευδεῖς φέρει,
ἢ μοιχὸς εἴ τις ἐξαπατᾷ ψευδῆ λέγων,
καὶ μὴ δίδωσιν ἃν ὑπόσχηταί ποτε,
ἢ δῶρά τις δίδωσι μοιχῷ γραῦς γυνή,
ἢ καὶ δέχεται προδιδοῦσ᾽ ἑταίρα τὸν φίλον,
κεἴ τις κάπηλος ἢ καπηλὶς τοῦ χοὸς
ἢ τῶν κοτυλῶν τὸ νόμισμα διαλυμαίνεται,
κακῶς ἀπολέσθαι τοῦτον αὐτὸν κᾠκίαν
ἀρᾶσθε, ταῖς δ᾽ ἄλλαισιν ὑμῖν τοὺς θεοὺς
εὔχεσθε πάσαις πολλὰ δοῦναι κἀγαθά.

ΧΟΡ. ξυνευχόμεσθα τέλεα μὲν
πόλει, τέλεα δὲ δήμῳ
τάδ᾽ εὔγματ᾽ ἐκγενέσθαι.
τὰ δ᾽ ἄρισθ᾽ ὅσαις προσήκει
νικᾶν λεγούσαις. ὁπόσαι δ᾽
ἐξαπατῶσιν παραβαίνουσί τε τοὺς
ὅρκους τοὺς νενομισμένους
κερδῶν εἵνεκ᾽ ἐπὶ βλάβῃ,
ἢ ψηφίσματα καὶ νόμον
ζητοῦσ᾽ ἀντιμεθιστάναι,
τἀπόρρητά τε τοῖσιν ἐ-
χθροῖς τοῖς ἡμετέροις λέγουσ᾽,
ἢ Μήδους ἐπάγουσι τῆς
χώρας οὕνεκ᾽ ἐπὶ βλάβῃ,
ἀσεβοῦσ᾽, ἀδικοῦσί τε τὴν πόλιν.
ἀλλ᾽ ὦ παγκρατὲς
Ζεῦ, ταῦτα κυρώσειας, ὥσθ᾽
ἡμῖν θεοὺς παραστατεῖν,
καίπερ γυναιξὶν οὔσαις.

ΚΗΡ. ἄκουε πᾶς. ἔδοξε τῇ βουλῇ τάδε
τῇ τῶν γυναικῶν· Τιμόκλει᾽ ἐπεστάτει·

Λύσιλλ' ἐγραμμάτευεν, εἶπε Σωστράτη·
ἐκκλησίαν ποιεῖν ἕωθεν τῇ μέσῃ
τῶν Θεσμοφορίων, ᾗ μάλισθ' ἡμῖν σχολή,
καὶ χρηματίζειν πρῶτα περὶ Εὐριπίδου,
ὅ τι χρὴ παθεῖν ἐκεῖνον· ἀδικεῖν γὰρ δοκεῖ
ἡμῖν ἁπάσαις. τίς ἀγορεύειν βούλεται;
ΓΥ. Α. ἐγώ. ΚΗΡ. περίθου νυν τόνδε πρῶτον πρὶν λέγειν.
ΧΟΡ. σίγα, σιώπα, πρόσεχε τὸν νοῦν· χρέμπτεται γὰρ ἤδη,
ὅπερ ποιοῦσ' οἱ ῥήτορες. μακρὰν ἔοικε λέξειν.
ΓΥ. Α. φιλοτιμίᾳ μὲν οὐδεμιᾷ μὰ τὼ θεὼ
λέξουσ' ἀνέστην, ὦ γυναῖκες· ἀλλὰ γὰρ
βαρέως φέρω τάλαινα πολὺν ἤδη χρόνον
προπηλακιζομένας ὁρῶσ' ἡμᾶς ὑπὸ
Εὐριπίδου τοῦ τῆς λαχανοπωλητρίας
καὶ πολλὰ καὶ παντοῖ' ἀκουούσας κακά.
τί γὰρ οὗτος ἡμᾶς οὐκ ἐπισμῇ τῶν κακῶν;
ποῦ δ' οὐχὶ διαβέβληχ', ὅπουπερ ἐμβραχὺ
εἰσὶν θεαταὶ καὶ τραγῳδοὶ καὶ χοροί,
τὰς μοιχοτρόπους, τὰς ἀνδρεραστρίας καλῶν,
τὰς οἰνοπίπους, τὰς προδότιδας, τὰς λάλους,
τὰς οὐδὲν ὑγιές, τὰς μέγ' ἀνδράσιν κακόν.
ὥστ' εὐθὺς εἰσιόντες ἀπὸ τῶν ἰκρίων
ὑποβλέπουσ' ἡμᾶς, σκοποῦνταί τ' εὐθέως,
μὴ μοιχὸς ἔνδον ᾖ τις ἀποκεκρυμμένος.
δρᾶσαι δ' ἔθ' ἡμῖν οὐδὲν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ
ἔξεστι· τοιαῦθ' οὗτος ἐδίδαξεν κακὰ
τοὺς ἄνδρας ἡμῶν· ὥστ', ἐάν γέ τις πλέκῃ
γυνὴ στέφανον, ἐρᾶν δοκεῖ· κἂν ἐκβάλῃ
σκεῦός τι κατὰ τὴν οἰκίαν πλανωμένη,
ἀνὴρ ἐρωτᾷ, τῷ κατέαγεν ἡ χύτρα;

οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ τῷ Κορινθίῳ ξένῳ.
κάμνει κόρη τις, εὐθὺς ἀδελφὸς λέγει,
τὸ χρῶμα τοῦτό μ' οὐκ ἀρέσκει τῆς κόρης.
εἶεν, γυνή τις ὑποβαλέσθαι βούλεται,
ἀποροῦσα παίδων, οὐδὲ τοῦτ' ἔστιν λαθεῖν.
ἄνδρες γὰρ ἤδη παρακάθηνται πλησίον·
πρὸς τοὺς γέροντάς θ', οἳ πρὸ τοῦ τὰς μείρακας
ἤγοντο, διαβέβληκεν, ὥστ' οὐδεὶς γέρων
γαμεῖν θέλει γυναῖκα διὰ τοὔπος τοδί·
δέσποινα γὰρ γέροντι νυμφίῳ γυνή.
εἶτα διὰ τοῦτον ταῖς γυναικωνίτισιν
σφραγῖδας ἐπιβάλλουσιν ἤδη καὶ μοχλοὺς
τηροῦντες ἡμᾶς, καὶ προσέτι Μολοττικοὺς
τρέφουσι μορμολυκεῖα τοῖς μοιχοῖς κύνας.
καὶ ταῦτα μὲν ξυγγνώσθ'· ἃ δ' ἦν ἡμῖν πρὸ τοῦ,
αὐταῖς ταμιεύεσθαι, προαιρούσαις λαβεῖν
ἄλφιτον, ἔλαιον, οἶνον, οὐδὲ ταῦτ' ἔτι
ἔξεστιν. οἱ γὰρ ἄνδρες ἤδη κλειδία
αὐτοὶ φοροῦσι κρυπτά, κακοηθέστατα,
Λακωνίκ' ἄττα, τρεῖς ἔχοντα γομφίους.
πρὸ τοῦ μὲν οὖν ἦν ἀλλ' ὑποῖξαι τὴν θύραν
ποιησαμέναισι δακτύλιον τριωβόλου,
νῦν δ' οὗτος αὐτοὺς ᾠκότριψ Εὐριπίδης
ἐδίδαξε θριπήδεστ' ἔχειν σφραγίδια
ἐξαψαμένους. νῦν οὖν ἐμοὶ τούτῳ δοκεῖ
ὄλεθρόν τιν' ἡμᾶς κυρκανᾶν ἀμωσγέπως,
ἢ φαρμάκοισιν, ἢ μιᾷ γέ τῳ τέχνῃ,
ὅπως ἀπολεῖται. ταῦτ' ἐγὼ φανερῶς λέγω·
τὰ δ' ἄλλα μετὰ τοῦ γραμματέως συγγράψομαι.

ΧΟΡ. οὐπώποτε ταύτης ἤκουσα
πολυπλοκωτέρας γυναικὸς
οὐδὲ δεινότερον λεγούσης.

πάντα γὰρ λέγει δίκαια,
πάσας δ᾽ ἰδέας ἐξήτασεν,
πάντα δ᾽ ἐβάστασεν φρενί, πυκνῶς τε
ποικίλους λόγους ἀνεῦρεν
εὖ διεζητημένους.
ὥστ᾽ ἂν εἰ λέγοι παρ᾽ αὐτὴν
Ξενοκλέης ὁ Καρκίνου, δο-
κεῖν ἂν αὐτόν, ὡς ἐγᾦμαι,
πᾶσιν ὑμῖν
ἄντικρυς μηδὲν λέγειν.

ΓΥ. Β. *ὀλίγων ἕνεκα καὐτὴ παρῆλθον ῥημάτων.*
τὰ μὲν γὰρ ἄλλ᾽ αὕτη κατηγόρηκεν εὖ·
ἃ δ᾽ ἐγὼ πέπονθα, ταῦτα λέξαι βούλομαι.
ἐμοὶ γὰρ ἁνὴρ ἀπέθανεν μὲν ἐν Κύπρῳ,
παιδάρια πέντε καταλιπών, ἁγὼ μόλις
στεφανηπλοκοῦσ᾽ ἔβοσκον ἐν ταῖς μυρρίναις.
τέως μὲν οὖν ἀλλ᾽ ἡμικάκως ἐβοσκόμην·
νῦν δ᾽ οὗτος ἐν ταῖσιν τραγῳδίαις ποιῶν
τοὺς ἄνδρας ἀναπέπεικεν οὐκ εἶναι θεούς·
ὥστ᾽ οὐκέτ᾽ ἐμπολῶμεν οὐδ᾽ εἰς ἥμισυ.
νῦν οὖν ἁπάσαισιν παραινῶ καὶ λέγω
τοῦτον κολάσαι τὸν ἄνδρα πολλῶν οὕνεκα·
ἄγρια γὰρ ἡμᾶς, ὦ γυναῖκες, δρᾷ κακά,
ἅτ᾽ ἐν ἀγρίοισι τοῖς λαχάνοις αὐτὸς τραφείς.
ἀλλ᾽ εἰς ἀγορὰν ἄπειμι· δεῖ γὰρ ἀνδράσιν
πλέξαι στεφάνους συνθηματιαίους εἴκοσιν.

ΧΟΡ. *ἕτερον αὖ τι λῆμα τοῦτο*
κομψότερον ἔτ᾽ ἢ τὸ πρότερον ἀναπέφηνεν.
οἷα κἀστωμύλατο
οὐκ ἄκαιρα, φρένας ἔχουσα,
καί τι πολύπλοκον νόημ᾽, οὐδ᾽ ἀσύνετ᾽, ἀλλὰ
πιθανὰ πάντα. δεῖ δὲ ταύτης

τῆς ὕβρεως ἡμῖν τὸν ἄνδρα περιφανῶς δοῦναι
δίκην.

ΜΝΗ. τὸ μέν, ὦ γυναῖκες, ὀξυθυμεῖσθαι σφόδρα
Εὐριπίδῃ, τοιαῦτ᾽ ἀκουούσας κακά,
οὐ θαυμάσιόν ἐστ᾽, οὐδ᾽ ἐπιζεῖν τὴν χολήν.
καὐτὴ γὰρ ἔγωγ᾽, οὕτως ὀναίμην τῶν τέκνων,
μισῶ τὸν ἄνδρ᾽ ἐκεῖνον, εἰ μὴ μαίνομαι.
ὅμως δ᾽ ἐν ἀλλήλαισι χρὴ δοῦναι λόγον·
αὐταὶ γάρ ἐσμεν, κοὐδεμί᾽ ἔκφορος λόγου.
τί ταῦτ᾽ ἔχουσαι κεῖνον αἰτιώμεθα
βαρέως τε φέρομεν, εἰ δύ᾽ ἡμῶν ἢ τρία
κακὰ ξυνειδὼς εἶπε δρώσας μυρία;
ἐγὼ γὰρ αὐτὴ πρῶτον, ἵνα μὴ ἄλλην λέγω,
ξύνοιδ᾽ ἐμαυτῇ πολλὰ δείν᾽· ἐκεῖνο δ᾽ οὖν
δεινότατον, ὅτε νύμφη μὲν ἦν τρεῖς ἡμέρας,
ὁ δ᾽ ἀνὴρ παρ᾽ ἐμοὶ καθεῦδεν· ἦν δέ μοι φίλος,
ὅσπερ με διεκόρευσεν οὖσαν ἑπτέτιν.
οὗτος πόθῳ μου 'κνυεν ἐλθὼν τὴν θύραν·
κᾆτ᾽ εὐθὺς ἔγνων· εἶτα καταβαίνω λάθρα.
ὁ δ᾽ ἀνὴρ ἐρωτᾷ, ποῖ σὺ καταβαίνεις; — ὅποι;
στρόφος μ᾽ ἔχει τὴν γαστέρ᾽, ὦνερ, κὠδύνη·
ἐς τὸν κοπρῶν᾽ οὖν ἔρχομαι. — βάδιζέ νυν·
κᾆθ᾽ ὁ μὲν ἔτριβεν κεδρίδας, ἄννηθον, σφάκον·
ἐγὼ δὲ καταχέασα τοῦ στροφέως ὕδωρ
ἐξῆλθον ὡς τὸν μοιχόν· εἶτ᾽ ἐρείδομαι
παρὰ τὸν 'Αγυιᾶ, κύβδ᾽ ἐχομένη τῆς δάφνης.
ταῦτ᾽ οὐδεπώποτ᾽ εἶφ᾽, ὁρᾶτ᾽, Εὐριπίδης·
οὐδ᾽ ὡς ὑπὸ τῶν δούλων τε κὠρεωκόμων
σποδούμεθ᾽, ἢν μὴ 'χωμεν ἕτερον, οὐ λέγει·
οὐδ᾽ ὡς, ὅταν μάλισθ᾽ ὑπό του ληκώμεθα
τὴν νύχθ᾽, ἕωθεν σκόροδα διαμασώμεθα,
ἵν᾽ ὀσφρόμενος ἁνὴρ ἀπὸ τείχους εἰσιὼν

μηδὲν κακὸν δρᾶν ὑποτοπῆται. ταῦθ᾽, ὁρᾷς,
οὐπώποτ᾽ εἶπεν. εἰ δὲ Φαίδραν λοιδορεῖ,
ἡμῖν τί τοῦτ᾽ ἔστ᾽; οὐδ᾽ ἐκεῖν᾽ εἴρηκέ πω,
ὡς ἡ γυνὴ δεικνῦσα τἀνδρὶ τοὔγκυκλον
ὑπ᾽ αὐγὰς οἷόν ἐστιν, ἐγκεκαλυμμένον
τὸν μοιχὸν ἐξέπεμψεν, οὐκ εἴρηκέ πω.
ἑτέραν δ᾽ ἐγᾦδ᾽ ἣ᾽φασκεν ὠδίνειν γυνὴ
δέχ᾽ ἡμέρας, ἕως ἐπρίατο παιδίον·
ὁ δ᾽ ἀνὴρ περιήρχετ᾽ ὠκυτόκι᾽ ὠνούμενος·
τὸ δ᾽ εἰσέφερε γραῦς ἐν χύτρᾳ τὸ παιδίον,
ἵνα μὴ βοῴη, κηρίῳ βεβυσμένον·
εἶθ᾽ ὡς ἔνευσεν ἡ φέρουσ᾽, εὐθὺς βοᾷ,
ἄπελθ᾽ ἄπελθ᾽, ἤδη γὰρ ὦνέρ μοι δοκῶ
τέξειν· τὸ γὰρ ἦτρον τῆς χύτρας ἐλάκτισεν.
χὠ μὲν γεγηθὼς ἔτρεχεν, ἡ δ᾽ ἐξέσπασεν
ἐκ τοῦ στόματος τοῦ παιδίου, τὸ δ᾽ ἀνέκραγεν.
εἶθ᾽ ἡ μιαρὰ γραῦς, ἣ᾽φερεν τὸ παιδίον,
θεῖ μειδιῶσα πρὸς τὸν ἄνδρα καὶ λέγει,
λέων λέων σοι γέγονεν, αὐτέκμαγμα σόν,
τά τ᾽ ἄλλ᾽ ἁπαξάπαντα καὶ τὸ πόσθιον
τῷ σῷ προσόμοιον, στρεβλὸν ὥσπερ κύτταρον.
ταῦτ᾽ οὐ ποιοῦμεν τὰ κακά; νὴ τὴν Ἄρτεμιν,
ἡμεῖς γε. κᾆτ᾽ Εὐριπίδῃ θυμούμεθα,
οὐδὲν παθοῦσαι μεῖζον ἢ δεδράκαμεν;

ΧΟΡ. τουτὶ μέντοι θαυμαστόν,
ὁπόθεν εὑρέθη τὸ χρῆμα,
χἤτις ἐξέθρεψε χώρα
τήνδε τὴν θρασεῖαν οὕτω.
τάδε γὰρ εἰπεῖν τὴν πανοῦργον
κατὰ τὸ φανερὸν ὧδ᾽ ἀναιδῶς
οὐκ ἂν ᾠόμην ἐν ἡμῖν
οὐδὲ τολμῆσαί ποτ᾽ ἄν.

ἀλλ' ἅπαν γένοιτ' ἂν ἤδη·
τὴν παροιμίαν δ' ἐπαινῶ
τὴν παλαιάν· ὑπὸ λίθῳ γὰρ
παντί που χρὴ
μὴ δάκῃ ῥήτωρ ἀθρεῖν.
ἀλλ' οὐ γάρ ἐστι τῶν ἀναισχύντων φύσει γυναικῶν
οὐδὲν κάκιον εἰς ἅπαντα πλὴν ἄρ' ἢ γυναῖκες.
ΓΥ. Α. οὔ τοι μὰ τὴν Ἄγραυλον, ὦ γυναῖκες, εὖ φρονεῖτε,
ἀλλ' ἢ πεφάρμαχθ' ἢ κακόν τι μέγα πεπόνθατ' ἄλλο,
ταύτην ἐῶσαι τὴν φθόρον τοιαῦτα περιυβρίζειν
ἡμᾶς ἁπάσας. εἰ μὲν οὖν τις ἔστιν· εἰ δὲ μή, ἡμεῖς
αὐταί τε καὶ τὰ δουλάρια τέφραν ποθὲν λαβοῦσαι
ταύτης ἀποψιλώσομεν τὸν χοῖρον, ἵνα διδαχθῇ
γυνὴ γυναῖκας οὖσα μὴ κακῶς λέγειν τὸ λοιπόν.
ΜΝΗ. μὴ δῆτα τόν γε χοῖρον, ὦ γυναῖκες. εἰ γὰρ οὔσης
παρρησίας κἀξὸν λέγειν ὅσαι πάρεσμεν ἀσταί,
εἶτ' εἶπον ἁγίγνωσκον ὑπὲρ Εὐριπίδου δίκαια,
διὰ τοῦτο τιλλομένην με δεῖ δοῦναι δίκην ὑφ' ὑμῶν;
ΓΥ. Α. οὐ γάρ σε δεῖ δοῦναι δίκην; ἥτις μόνη τέτληκας
ὑπὲρ ἀνδρὸς ἀντειπεῖν, ὃς ἡμᾶς πολλὰ κακὰ δέδρακεν
ἐπίτηδες εὑρίσκων λόγους, ὅπου γυνὴ πονηρὰ
ἐγένετο, Μελανίππας ποιῶν Φαίδρας τε· Πηνελόπην δὲ
οὐπώποτ' ἐποίησ', ὅτι γυνὴ σώφρων ἔδοξεν εἶναι.
ΜΝΗ. ἐγὼ γὰρ οἶδα ταἴτιον. μίαν γὰρ οὐκ ἂν εἴποις

τῶν νῦν γυναικῶν Πηνελόπην, Φαίδρας δ' ἁπαξαπάσας.
ΓΥ. Α. ἀκούετ', ὦ γυναῖκες, οἷ' εἴρηκεν ἡ πανοῦργος
ἡμᾶς ἁπάσας αὖθις αὖ. ΜΝΗ. καὶ νὴ Δί' οὐδέπω γε
εἴρηχ' ὅσα ξύνοιδ'· ἐπεὶ βούλεσθε πλείον' εἴπω;
ΓΥ. Α. ἀλλ' οὐκ ἂν ἔτ' ἔχοις· ὅσα γὰρ ᾔδεις ἐξέχεας ἅπαντα.
ΜΝΗ. μὰ Δί' οὐδέ πω τὴν μυριοστὴν μοῖραν ὧν ποιοῦμεν.
ἐπεὶ τόδ' οὐκ εἴρηχ', ὁρᾷς, ὡς στλεγγίδας λαβοῦσαι
ἔπειτα σιφωνίζομεν τὸν οἶνον. ΓΥ. Α. ἐπιτριβείης.
ΜΝΗ. ὥς τ' αὖ τὰ κρέ' ἐξ Ἀπατουρίων ταῖς μαστροποῖς διδοῦσαι,
ἔπειτα τὴν γαλῆν φαμὲν ΓΥ. Α. τάλαιν' ἐγώ, φλυαρεῖς.
ΜΝΗ. οὐδ' ὡς τὸν ἄνδρα τῷ πελέκει γυνὴ κατεσπόδησεν,
οὐκ εἶπον· οὐδ' ὡς φαρμάκοις ἑτέρα τὸν ἄνδρ' ἔμηνεν,
οὐδ' ὡς ὑπὸ τῇ πυέλῳ κατώρυξέν ποτ' ΓΥ. Α. ἐξόλοιο.
ΜΝΗ. ἀχαρνικὴ τὸν πατέρα. ΓΥ. Α. ταυτὶ δῆτ' ἀνέκτ' ἀκούειν;
ΜΝΗ. οὐδ' ὡς σὺ τῆς δούλης τεκούσης ἄρρεν εἶτα σαυτῇ
τοῦθ' ὑπεβάλου, τὸ σὸν δὲ θυγάτριον παρῆκας αὐτῇ.
ΓΥ. Α. οὔ τοι μα τὼ θεὼ σὺ καταπροίξει λέγουσα ταυτί,
ἀλλ' ἐκποκιῶ σου τὰς πokάδας. ΜΝΗ. οὐ δὴ μὰ Δία σύ γ' ἅψει.
ΓΥ. Α. καὶ μὴν ἰδού. ΜΝΗ. καὶ μὴν ἰδού. ΓΥ. Α. λαβὲ θοἰμάτιον, Φιλίστη.

ΜΝΗ. πρόσθες μόνον, κἀγώ σε νὴ τὴν Ἄρτεμιν ΓΥ. Α. τί
δράσεις;
ΜΝΗ. τὸν σησαμοῦνθ᾽ ὃν κατέφαγες, τοῦτον χεσεῖν
ποιήσω.
ΧΟΡ. παύσασθε λοιδορούμεναι· καὶ γάρ γυνή τις ἡμῖν
ἐσπουδακυῖα προστρέχει. πρὶν οὖν ὁμοῦ γενέσθαι,
σιγᾶθ᾽, ἵν᾽ αὐτῆς κοσμίως πυθώμεθ᾽ ἅττα λέξει.
ΚΛΕΙ. φίλαι γυναῖκες, ξυγγενεῖς τοὐμοῦ τρόπου,
ὅτι μὲν φίλος εἴμ᾽ ὑμῖν ἐπίδηλος ταῖς γνάθοις.
γυναικομανῶ γὰρ προξενῶ θ᾽ ὑμῶν ἀεί.
καὶ νῦν ἀκούσας πρᾶγμα περὶ ὑμῶν μέγα
ὀλίγῳ τι πρότερον κατ᾽ ἀγορὰν λαλούμενον,
ἥκω φράσων τοῦτ᾽ ἀγγελῶν θ᾽ ὑμῖν, ἵνα
σκοπῆτε καὶ τηρῆτε μὴ καὶ προσπέσῃ
ὑμῖν ἀφράκτοις πρᾶγμα δεινὸν καὶ μέγα.
ΧΟΡ. τί δ᾽ ἔστιν, ὦ παῖ; παῖδα γάρ σ᾽ εἰκὸς καλεῖν,
ἕως ἂν οὕτως τὰς γνάθους ψιλὰς ἔχῃς.
ΚΛΕΙ. Εὐριπίδην φάσ᾽ ἄνδρα κηδεστήν τινα
αὑτοῦ, γέροντα, δεῦρ᾽ ἀναπέμψαι τήμερον.
ΧΟΡ. πρὸς ποῖον ἔργον, ἢ τίνος γνώμης χάριν;
ΚΛΕΙ. ἵν᾽ ἅττα βουλεύοισθε καὶ μέλλοιτε δρᾶν,
ἐκεῖνος εἴη τῶν λόγων κατάσκοπος.
ΧΟΡ. καὶ πῶς λέληθεν ἐν γυναιξὶν ὢν ἀνήρ;
ΚΛΕΙ. ἄφευσεν αὐτὸν κἀπέτιλ᾽ Εὐριπίδης
καὶ τἄλλ᾽ ἅπανθ᾽ ὥσπερ γυναῖκ᾽ ἐσκεύασεν.
ΜΝΗ. πείθεσθε τούτῳ ταῦτα; τίς δ᾽ οὕτως ἀνὴρ
ἠλίθιος ὅστις τιλλόμενος ἠνείχετο;
οὐκ οἴομαι ᾽γωγ᾽, ὦ πολυτιμήτω θεώ.
ΚΛΕΙ. ληρεῖς· ἐγὼ γὰρ οὐκ ἂν ἦλθον ἀγγελῶν,
εἰ μὴ ᾽πεπύσμην ταῦτα τῶν σάφ᾽ εἰδότων.
ΧΟΡ. τὸ πρᾶγμα τουτὶ δεινὸν εἰσαγγέλλεται.
ἀλλ᾽, ὦ γυναῖκες, οὐκ ἐλινύειν ἐχρῆν,

ἀλλὰ σκοπεῖν τὸν ἄνδρα καὶ ζητεῖν ὅπου
λέληθεν ἡμᾶς κρυπτὸς ἐγκαθήμενος.
καὶ σὺ ξυνέξευρ' αὐτόν, ὡς ἂν τὴν χάριν
ταύτην τε κἀκείνην ἔχῃς, ὦ πρόξενε.
ΚΛΕΙ. φέρ' ἴδω· τίς ἡ πρώτη σύ; ΜΝΗ. ποῖ τις τρέψεται;
ΚΛΕΙ. ζητητέαι γάρ ἐστε. ΜΝΗ. κακοδαίμων ἐγω.
ΓΥ. Α. ἔμ' ἥτις εἴμ' ἤρου; Κλεωνύμου γυνή.
ΚΛΕΙ. γιγνώσκεθ' ὑμεῖς ἥτις ἔσθ' ἡδὶ γυνή;
ΧΟΡ. γιγνώσκομεν δῆτ'. ἀλλὰ τὰς ἄλλας ἄθρει.
ΚΛΕΙ. ἡδὶ δὲ δὴ τίς ἐστιν ἡ τὸ παιδίον
ἔχουσα; ΓΥ. Α. τιτθὴ νὴ Δί' ἐμή. ΜΝΗ. διοίχομαι.
ΚΛΕΙ. αὕτη σὺ ποῖ στρέφει; μέν' αὐτοῦ. τί τὸ κακόν;
ΜΝΗ. ἔασον οὐρῆσαί μ'. ΚΛΕΙ. ἀναίσχυντός τις εἶ.
σὺ δ' οὖν ποίει τοῦτ'. ἀναμένω γὰρ ἐνθάδε.
ΧΟΡ. ἀνάμενε δῆτα, καὶ σκόπει γ' αὐτὴν σφόδρα·
μόνην γὰρ αὐτήν, ὦνερ, οὐ γιγνώσκομεν.
ΚΛΕΙ. πολύν γε χρόνον οὐρεῖς σύ. ΜΝΗ. νὴ Δί', ὦ μέλε·
στραγγουριῶ γάρ· ἐχθὲς ἔφαγον κάρδαμα.
ΚΛΕΙ. τί καρδαμίζεις; οὐ βαδιεῖ δεῦρ' ὡς ἐμέ;
ΜΝΗ. τί δῆτά μ' ἕλκεις ἀσθενοῦσαν; ΚΛΕΙ. εἰπέ μοι,
τίς ἔστ' ἀνήρ σοι; ΜΝΗ. τὸν ἐμὸν ἄνδρα πυνθάνει;
τὸν δεῖνα γιγνώσκεις, τὸν ἐκ Κοθωκιδῶν;
ΚΛΕΙ. τὸν δεῖνα; ποῖον; ΜΝΗ. ἔσθ' ὁ δεῖν', ὅς καί ποτε
τὸν δεῖνα τὸν τοῦ δεῖνα ΚΛΕΙ. ληρεῖν μοι δοκεῖς.
ἀνῆλθες ἤδη δεῦρο πρότερον; ΜΝΗ. νὴ Δία,
ὅσ' ἔτη γε. ΚΛΕΙ. καὶ τίς σοὔστὶ συσκηνήτρια;
ΜΝΗ. ἡ δεῖν' ἔμοιγ'. οἴμοι τάλας. ΚΛΕΙ. οὐδὲν λέγεις.

ΓΥ. Α. ἄπελθ᾽. ἐγὼ γὰρ βασανιῶ ταύτην καλῶς
ἐκ τῶν ἱερῶν τῶν πέρυσι· σὺ δ᾽ ἀπόστηθί μοι,
ἵνα μὴ ᾽πακούσῃς ὢν ἀνήρ. σὺ δ᾽ εἰπέ μοι
ὅ τι πρῶτον ἡμῖν τῶν ἱερῶν ἐδείκνυτο.
ΜΝΗ. φέρ᾽ ἴδω, τί μέντοι πρῶτον ἦν; ἐπίνομεν.
ΓΥ. Α. τί δὲ μετὰ τοῦτο δεύτερον; ΜΝΗ. προὐπίνομεν.
ΓΥ. Α. ταυτὶ μὲν ἤκουσάς τινος· τί δ᾽ ἦν τρίτον;
ΜΝΗ. σκάφιον Ξένυλλ᾽ ᾔτησεν· οὐ γὰρ ἦν ἀμίς.
ΓΥ. Α. οὐδὲν λέγεις. δεῦρ᾽ ἐλθέ, δεῦρ᾽, ὦ Κλείσθενες·
ὅδ᾽ ἐστὶν ἁνὴρ ὃν λέγεις. ΚΛΕΙ. τί οὖν ποιῶ;
ΓΥ. Α. ἀπόδυσον αὐτόν· οὐδὲν ὑγιὲς γὰρ λέγει.
ΜΝΗ. κἄπειτ᾽ ἀποδύσετ᾽ ἐννέα παίδων μητέρα;
ΚΛΕΙ. χάλα ταχέως τὸ στρόφιον, ὦναίσχυντε σύ.
ΓΥ. Α. ὡς καὶ στιβαρά τις φαίνεται καὶ καρτερά·
καὶ νὴ Δία τιτθούς γ᾽ ὥσπερ ἡμεῖς οὐκ ἔχει.
ΜΝΗ. στεριφὴ γάρ εἰμι κοὐκ ἐκύησα πώποτε.
ΓΥ. Α. νῦν· τότε δὲ μήτηρ ἦσθα παίδων ἐννέα.
ΚΛΕΙ. ἀνίστασ᾽ ὀρθός. ποῖ τὸ πέος ὠθεῖς κάτω;
ΓΥ. Α. τοδὶ διέκυψε καὶ μάλ᾽ εὔχρων, ὦ τάλαν.
ΚΛΕΙ. καὶ ποῦ ᾽στιν; ΓΥ. Α. αὖθις ἐς τὸ πρόσθεν οἴ-
χεται.
ΚΛΕΙ. οὐκ ἐνγεταυθί. ΓΥ. Α. μάλλὰ δεῦρ᾽ ἥκει πάλιν.
ΚΛΕΙ. ἰσθμόν τιν᾽ ἔχεις, ὤνθρωπ᾽· ἄνω τε καὶ κάτω
τὸ πέος διέλκεις πυκνότερον Κορινθίων.
ΓΥ. Α. ὦ μιαρὸς οὗτος· ταῦτ᾽ ἄρ᾽ ὑπὲρ Εὐριπίδου
ἡμῖν ἐλοιδορεῖτο. ΜΝΗ. κακοδαίμων ἐγω,
εἰς οἷ᾽ ἐμαυτὸν εἰσεκύλισα πράγματα.
ΓΥ. Α. ἄγε δὴ τί δρῶμεν; ΚΛΕΙ. τουτονὶ φυλάττετε
καλῶς, ὅπως μὴ διαφυγὼν οἰχήσεται·
ἐγὼ δὲ ταῦτα τοῖς πρυτάνεσιν ἀγγελῶ.
ΧΟΡ. ἡμᾶς τοίνυν μετὰ τοῦτ᾽ ἤδη τὰς λαμπάδας ἁψαμέ-
νας χρὴ

ξυζωσαμένας εὖ κἀνδρείως τῶν θ' ἱματίων ἀποδύσας
ζητεῖν, εἴ που κἄλλος τις ἀνὴρ ἐσελήλυθε, καὶ περιθρέξαι
τὴν πύκνα πᾶσαν καὶ τὰς σκηνὰς καὶ τὰς διόδους διαθρῆσαι.
εἶα δὴ πρώτιστα μὲν χρὴ κοῦφον ἐξορμᾶν πόδα,
καὶ διασκοπεῖν σιωπῇ πανταχῇ· μόνον δὲ χρὴ
μὴ βραδύνειν, ὡς ὁ καιρός ἐστι μὴ μέλλειν ἔτι,
ἀλλὰ τὴν πρώτην τρέχειν χρή σ' ὡς τάχιστ' ἤδη κύκλῳ.
εἶά νυν ἴχνευε, καὶ μάτευε ταχὺ πάντ'
εἴ τις ἐν τόποις ἑδραῖος ἄλλος αὖ λέληθεν ὤν.
πανταχῇ δὴ ῥῖψον ὄμμα,
καὶ τὰ τῇδε καὶ τὰ δεῦρο πάντ' ἀνασκόπει καλῶς.
ἢν γάρ με λάθῃ δράσας ἀνόσια,
δώσει τε δίκην, καὶ πρὸς τούτῳ
τοῖς ἄλλοις ἔσται ἅπασιν
παράδειγμ' ὕβρεως ἀδίκων τ' ἔργων,
ἀθέων τε τρόπων·
φήσει δ' εἶναί τε θεοὺς φανερῶς,
δείξει τ' ἤδη
πᾶσιν ἀνθρώποις σεβίζειν δαίμονας,
δικαίως τ' ἐφέποντας
ὅσια καὶ νόμιμα μηδομένους ποιεῖν
ὅ τι καλῶς ἔχει.
κἂν μὴ ποιῶσι ταῦτα, τοιάδ' ἔσται·
αὐτῶν ὅταν ληφθῇ τις ὅσια δρῶν,
μανίαις φλέγων,
λύσσῃ παράκοπος,
εἴ τι δρῴη, πᾶσιν ἐμφανὴς ὁρᾶν
ἔστιν γυναιξὶ καὶ βροτοῖς,

ὅτι τὰ παράνομα τά τ' ἀνόσια θεὸς
ἀποτίνεται,
παραχρῆμά τε τίνεται.
ἀλλ' ἔοιχ' ἡμῖν ἅπαντά πως διεσκέφθαι καλῶς.
οὐχ ὁρῶμεν γοῦν ἔτ' ἄλλον οὐδέν' ἐγκαθήμενον.

ΓΥ. Α. ἆ ποῖ σὺ φεύγεις; οὗτος οὗτος, οὐ μενεῖς;
τάλαιν' ἐγώ, τάλαινα, καὶ τὸ παιδίον
ἐξαρπάσας μοι φροῦδος ἀπὸ τοῦ τιτθίου.

ΜΝΗ. κέκραχθι· τοῦτο δ' οὐδέποτε σὺ ψωμιεῖς,
ἢν μή μ' ἀφῆτ'· ἀλλ' ἐνθάδ' ἐπὶ τῶν μηρίων
πληγὲν μαχαίρᾳ τῇδε φοινίας φλέβας
καθαιματώσει βωμόν. ΓΥ. Α. ὢ τάλαιν' ἐγώ.
γυναῖκες, οὐκ ἀρήξετ'; οὐ πολλὴν βοὴν
στήσεσθε καὶ τροπαῖον, ἀλλὰ τοῦ μόνου
τέκνου με περιόψεσθ' ἀποστερουμένην;

ΧΟΡ. ἔα ἔα.
ὦ πότνιαι Μοῖραι, τί τόδε δέρκομαι
νεοχμὸν αὖ τέρας;
ὡς ἅπαντ' ἄρ' ἐστὶ τόλμης ἔργα κἀναισχυντίας.
οἷον αὖ δέδρακεν ἔργον, οἷον αὖ, φίλαι, τόδε.

ΜΝΗ. οἷον ὑμῶν ἐξαράξει τὴν ἄγαν αὐθαδίαν.

ΧΟΡ. ταῦτα δῆτ' οὐ δεινὰ πράγματ' ἐστὶ καὶ περαι-
τέρω;

ΓΥ. Α. δεινὰ δῆθ', ὅστις γ' ἔχει μου 'ξαρπάσας τὸ παιδίον.

ΧΟΡ. τί ἂν οὖν εἴποι πρὸς ταῦτά τις, ὅτε
τοιαῦτα ποιῶν ὅδ' ἀναισχυντεῖ;

ΜΝΗ. κοὔπω μέντοι γε πέπαυμαι.

ΓΥ. Α. ἀλλ' οὖν ἥκεις ὅθεν ἥκεις
φαύλως, ἀποδράς τ' οὐ λέξεις
οἷον δράσας διέδυς ἔργον,
λήψει δὲ κακόν.

ΜΝΗ. τοῦτο μέντοι μὴ γένοιτο μηδαμῶς, ἀπεύχομαι.

ΧΟΡ. τίς οὖν σοι, τίς ἂν ξύμμαχος ἐκ θεῶν
ἀθανάτων ἔλθοι ξὺν ἀδίκοις ἔργοις;
ΜΝΗ. μάτην λαλεῖτε· τὴν δ' ἐγὼ οὐκ ἀφήσω.
ΧΟΡ. ἀλλ' οὐ μὰ τὼ θεὼ τάχ' οὐ
χαίρων ἴσως ἐνυβριεῖς,
λόγους τε λέξεις ἀνοσίους.
ἀθέοις ἔργοις γὰρ ἀνταμει-
ψόμεσθά σ', ὥσπερ εἰκός, ἀντὶ τῶνδε.
τάχα δέ σε μεταβαλοῦσ'
ἐπὶ κακὸν ἑτερότροπον
ἐπέχει τις τύχη.
ἀλλὰ τάσδε μὲν λαβεῖν χρῆν σ', ἐκφέρειν τε τῶν ξύλων,
καὶ καταίθειν τὸν πανοῦργον, πυρπολεῖν θ' ὅσον τάχος.
ΓΥ. Α. ἴωμεν ἐπὶ τὰς κληματίδας, ὦ Μανία,
κἀγώ σ' ἀποδείξω θυμάλωπα τήμερον.
ΜΝΗ. ὕφαπτε καὶ κάταιθε· σὺ δὲ τὸ Κρητικὸν
ἀπόδυθι ταχέως· τοῦ θανάτου δ', ὦ παιδίον,
μόνην γυναικῶν αἰτιῶ τὴν μητέρα.
τουτὶ τί ἐστιν; ἀσκὸς ἐγένεθ' ἡ κόρη
οἴνου πλέως, καὶ ταῦτα Περσικὰς ἔχων.
ὦ θερμόταται γυναῖκες, ὦ ποτίσταται,
κἀκ παντὸς ὑμῖν μηχανώμεναι πιεῖν,
ὦ μέγα καπήλοις ἀγαθόν, ἡμῖν δ' αὖ κακόν,
κακὸν δὲ καὶ τοῖς σκευαρίοις καὶ τῇ κρόκῃ.
ΓΥ. Α. παράβαλλε πολλὰς κληματίδας, ὦ Μανία.
ΜΝΗ. παράβαλλε δῆτα· σὺ δ' ἀπόκριναί μοι τοδί.
τουτὶ τεκεῖν φῄς; ΓΥ. Α. καὶ δέκα μῆνας αὔτ' ἐγὼ
ἤνεγκον. ΜΝΗ. ἤνεγκας σύ; ΓΥ. Α. νὴ τὴν Ἄρτεμιν.

ΜΝΗ. τρικότυλον, ἢ πῶς; εἰπέ μοι. ΓΥ. Α. τί μ' εἰργάσω;
ἀπέδυσας ὦναίσχυντέ μου τὸ παιδίον,
τυννοῦτον ὄν. ΜΝΗ. τυννοῦτο; ΓΥ. Α. μικρὸν νὴ Δία.
ΜΝΗ. πόσ' ἔτη δὲ γέγονε; τρεῖς χόας ἢ τέτταρας;
ΓΥ. Α. σχεδὸν τοσοῦτον χὤσον ἐκ Διονυσίων.
ἀλλ' ἀπόδος αὐτό. ΜΝΗ. μὰ τὸν Ἀπόλλω τουτονί.
ΓΥ. Α. ἐμπρήσομεν τοίνυν σε. ΜΝΗ. πάνυ γ' ἐμπίμπρατε·
αὕτη δ' ἀποσφαγήσεται μάλ' αὐτίκα.
ΓΥ. Α. μὴ δῆθ', ἱκετεύω σ'· ἀλλ' ἔμ' ὅ τι χρῄζεις ποίει
ὑπέρ γε τούτου. ΜΝΗ. φιλότεκνός τις εἶ φύσει.
ἀλλ' οὐδὲν ἧττον ἥδ' ἀποσφαγήσεται.
ΓΥ. Α. οἴμοι, τέκνον. δός μοι σφαγεῖον, Μανία,
ἵν' οὖν τό γ' αἷμα τοῦ τέκνου τοὐμοῦ λάβω.
ΜΝΗ. ὕπεχ' αὐτό, χαριοῦμαι γὰρ ἕν γε τοῦτό σοι.
ΓΥ. Α. κακῶς ἀπόλοι'· ὡς φθονερὸς εἶ καὶ δυσμενής.
ΓΥ. Γ. τουτὶ τὸ δέρμα τῆς ἱερείας γίγνεται.
ΓΥ. Α. τί τῆς ἱερείας γίγνεται; ΜΝΗ. τουτί· λαβέ.
ΓΥ. Γ. ταλαντάτη Μίκα, τίς ἐξεκόρησέ σε;
τίς τὴν ἀγαπητὴν παῖδά σοὐξηρήσατο;
ΓΥ. Α. ὁ πανοῦργος οὗτος. ἀλλ' ἐπειδήπερ πάρει,
φύλαξον αὐτόν, ἵνα λαβοῦσα Κλεισθένη
τοῖσιν πρυτάνεσιν ἃ πεποίηχ' οὗτος φράσω.
ΜΝΗ. ἄγε δὴ τίς ἔσται μηχανὴ σωτηρίας;
τίς πεῖρα, τίς ἐπίνοι'; ὁ μὲν γὰρ αἴτιος
κἄμ' ἐσκυλίσας ἐς τοιαυτὶ πράγματα
οὐ φαίνετ' οὔπω. φέρε, τίν' οὖν ἂν ἄγγελον
πέμψαιμ' ἐπ' αὐτόν; οἶδ' ἐγὼ καὶ δὴ πόρον
ἐκ τοῦ Παλαμήδους· ὡς ἐκεῖνος, τὰς πλάτας
ῥίψω γράφων. ἀλλ' οὐ πάρεισιν αἱ πλάται.

πόθεν οὖν γένοιντ' ἂν ἀθλίῳ πλάται; πόθεν;
τί δ' ἄν, εἰ ταδὶ τἀγάλματ' ἀντὶ τῶν πλατῶν
γράφων διαρρίπτοιμι; βέλτιον πολύ.
ξύλον γέ τοι καὶ ταῦτα κἀκεῖν' ἦν ξύλον.
ὦ χεῖρες ἐμαί,
ἐγχειρεῖν [χρὴ] ἔργῳ πορίμῳ.
ἄγε δὴ πινάκων ξεστῶν δέλτοι,
δέξασθε σμίλης ὁλκούς,
κήρυκας ἐμῶν μόχθων· οἴμοι,
τουτὶ τὸ ῥῶ μοχθηρόν·
χώρει, χώρει· ποίαν αὔλακα;
βάσκετ', ἐπείγετε πάσας καθ' ὁδούς,
κείνᾳ, ταύτᾳ· ταχέως χρή.

ΧΟΡ. ἡμεῖς τοίνυν ἡμᾶς αὐτὰς εὖ λέξωμεν παραβᾶσαι.
καίτοι πᾶς τις τὸ γυναικεῖον φῦλον κακὰ πόλλ' ἀγορεύει,
ὡς πᾶν ἐσμὲν κακὸν ἀνθρώποις κἀξ ἡμῶν ἐστὶν ἅπαντα,
ἔριδες, νείκη, στάσις ἀργαλέα, λύπη, πόλεμος. φέρε δή νυν,
εἰ κακόν ἐσμεν, τί γαμεῖθ' ἡμᾶς, εἴπερ ἀληθῶς κακόν ἐσμεν,
κἀπαγορεύετε μήτ' ἐξελθεῖν μήτ' ἐκκύψασαν ἁλῶναι,
ἀλλ' οὑτωσὶ πολλῇ σπουδῇ τὸ κακὸν βούλεσθε φυλάττειν;
κἂν ἐξέλθῃ τὸ γύναιόν ποι, κᾆθ' εὕρητ' αὐτὸ θύρασιν,
μανίας μαίνεσθ', οὓς χρῆν σπένδειν καὶ χαίρειν, εἴπερ ἀληθῶς
ἔνδοθεν εὕρετε φροῦδον τὸ κακὸν καὶ μὴ κατελαμβάνετ' ἔνδον.

κἂν καταδαρθῶμεν ἐν ἀλλοτρίων παίζουσαι καὶ κοπιῶσαι,
πᾶς τις τὸ κακὸν τοῦτο ζητεῖ περὶ τὰς κλίνας περινοστῶν.
κἂν ἐκ θυρίδος παρακύπτωμεν, τὸ κακὸν ζητεῖτε θεᾶσθαι·
κἂν αἰσχυνθεῖσ' ἀναχωρήσῃ, πολὺ μᾶλλον πᾶς ἐπιθυμεῖ
αὖθις τὸ κακὸν παρακύψαν ἰδεῖν. οὕτως ἡμεῖς ἐπιδήλως
ὑμῶν ἐσμὲν πολὺ βελτίους· βάσανος δὲ πάρεστιν ἰδέσθαι.
βάσανον δῶμεν, πότεροι χείρους. ἡμεῖς μὲν γάρ φαμεν ὑμᾶς,
ὑμεῖς δ' ἡμᾶς. σκεψώμεθα δὴ κἀντιτιθῶμεν πρὸς ἕκαστον,
παραβάλλουσαι τῆς τε γυναικὸς καὶ τἀνδρὸς τοὔνομ' ἑκάστου.
Ναυσιμάχης μέν γ' ἥττων ἐστὶν Χαρμῖνος· δῆλα δὲ τἄργα.
καὶ μὲν δὴ καὶ Κλεοφῶν χείρων πάντως δήπου Σαλαβακχοῦς.
πρὸς Ἀριστομάχην δὲ χρόνου πολλοῦ, πρὸς ἐκείνην τὴν Μαραθῶνι,
καὶ Στρατονίκην ὑμῶν οὐδεὶς οὐδ' ἐγχειρεῖ πολεμίζειν.
ἀλλ' Εὐβούλης τῶν πέρυσίν τις βουλευτής ἐστιν ἀμείνων,
παραδοὺς ἑτέρῳ τὴν βουλείαν; οὐδ' αὐτὸς τοῦτό γε φήσεις.
οὕτως ἡμεῖς πολὺ βελτίους τῶν ἀνδρῶν εὐχόμεθ' εἶναι.

οὐδ᾽ ἂν κλέψασα γυνὴ ζεύγει κατὰ πεντήκοντα τάλαντα
ἐς πόλιν ἔλθοι τῶν δημοσίων· ἀλλ᾽ ἢν τὰ μέγισθ᾽ ὑφέληται,
φορμὸν πυρῶν τἀνδρὸς κλέψασ᾽ αὐθήμερον αὔτ᾽ ἀπέδωκεν.
ἀλλ᾽ ἡμεῖς ἂν πολλοὺς τούτων
ἀποδείξαιμεν ταῦτα ποιοῦντας.
καὶ πρὸς τούτοις γάστριδας ἡμῶν
ὄντας μᾶλλον καὶ λωποδύτας
καὶ βωμολόχους κἀνδραποδιστάς.
καὶ μὴν δήπου καὶ τὰ πατρῷά γε
χείρους ἡμῶν εἰσὶν σώζειν.
ἡμῖν μὲν γὰρ σῶν ἔτι καὶ νῦν
τἀντίον, ὁ κανών, οἱ καλαθίσκοι,
τὸ σκιάδειον·
τοῖς δ᾽ ἡμετέροις ἀνδράσι τούτοις
ἀπόλωλεν μὲν πολλοῖς ὁ κανὼν
ἐκ τῶν οἴκων αὐτῇ λόγχῃ,
πολλοῖς δ᾽ ἑτέροις ἀπὸ τῶν ὤμων
ἐν ταῖς στρατιαῖς
ἔρριπται τὸ σκιάδειον.
πόλλ᾽ ἂν αἱ γυναῖκες ἡμεῖς ἐν δίκῃ μεμψαίμεθ᾽ ἂν
τοῖσιν ἀνδράσιν δικαίως· ἓν δ᾽ ὑπερφυέστατον.
χρῆν γάρ, ἡμῶν εἰ τέκοι τις ἄνδρα χρηστὸν τῇ πόλει,
ταξίαρχον ἢ στρατηγόν, λαμβάνειν τιμήν τινα,
προεδρίαν τ᾽ αὐτῇ δίδοσθαι Στηνίοισι καὶ Σκίροις
ἔν τε ταῖς ἄλλαις ἑορταῖς αἷσιν ἡμεῖς ἤγομεν·
ἢν δὲ δειλὸν καὶ πονηρὸν ἄνδρα τις τέκοι γυνή,
ἢ τριήραρχον πονηρόν, ἢ κυβερνήτην κακόν,

ὑστέραν αὐτὴν καθῆσθαι, σκάφιον ἀποκεκαρμένην,
τῆς τὸν ἀνδρεῖον τεκούσης. τῷ γὰρ εἰκός, ὦ πόλις,
τὴν Ὑπερβόλου καθῆσθαι μητέρ' ἠμφιεσμένην
λευκὰ καὶ κόμας καθεῖσαν πλησίον τῆς Λαμάχου,
καὶ δανείζειν χρήμαθ', ᾗ χρῆν, ἢν δανείσειέν τινι
καὶ τόκον πράττοιτο, διδόναι μηδέν' ἀνθρώπων τόκον,
ἀλλ' ἀφαιρεῖσθαι βίᾳ τὰ χρήματ', εἰπόντας τοδί·
ἀξία γοῦν εἶ τόκου, τεκοῦσα τοιοῦτον τόκον.
ΜΝΗ. ἰλλὸς γεγένημαι προσδοκῶν· ὁ δ' οὐδέπω.
τί δῆτ' ἂν εἴη τοὐμποδών; οὐκ ἔσθ' ὅπως
οὐ τὸν Παλαμήδην ψυχρὸν ὄντ' αἰσχύνεται.
τῷ δῆτ' ἂν αὐτὸν προσαγαγοίμην δράματι;
ἐγᾧδα· τὴν καινὴν Ἑλένην μιμήσομαι.
πάντως ὑπάρχει μοι γυναικεία στολή.
ΓΥ. Γ. τί αὖ σὺ κυκανᾷς, ἢ τί κοικύλλεις ἔχων;
πικρὰν Ἑλένην ὄψει τάχ', εἰ μὴ κοσμίως
ἕξεις, ἕως ἂν τῶν πρυτάνεών τις φανῇ.
ΜΝΗ. (ὡς Ἑλένη.) Νείλου μὲν αἵδε καλλιπάρθενοι ῥοαί,
ὃς ἀντὶ δίας ψακάδος Αἰγύπτου πέδον
λευκῆς νοτίζει μελανοσυρμαῖον λεών.
ΓΥ. Γ. πανοῦργος εἶ νὴ τὴν Ἑκάτην τὴν φωσφόρον.
ΜΝΗ. ἐμοὶ δὲ γῆ μὲν πατρὶς οὐκ ἀνώνυμος,
Σπάρτη, πατὴρ δὲ Τυνδάρεως. ΓΥ. Γ. σοί γ', ὤλεθρε,
πατὴρ ἐκεῖνός ἐστι; Φρυνώνδας μὲν οὖν.
ΜΝΗ. Ἑλένη δ' ἐκλήθην. ΓΥ. Γ. αὖθις αὖ γίγνει γυνή,
πρὶν τῆς ἑτέρας δοῦναι γυναικίσεως δίκην;
ΜΝΗ. ψυχαὶ δὲ πολλαὶ δι' ἔμ' ἐπὶ Σκαμανδρίαις
ῥοαῖσιν ἔθανον. ΓΥ. Γ. ὤφελες δὲ καὶ σύ γε.
ΜΝΗ. κἀγὼ μὲν ἐνθάδ' εἴμ'· ὁ δ' ἄθλιος πόσις

οὑμὸς Μενέλεως οὐδέπω προσέρχεται.
τί οὖν ἔτι ζῶ; ΓΥ. Γ. τῶν κοράκων πονηρίᾳ;
ΜΝΗ. ἀλλ' ὥσπερ αἰκάλλει τι καρδίαν ἐμήν,
μὴ ψεῦσον, ὦ Ζεῦ, τῆς ἐπιούσης ἐλπίδος.
ΕΥΡ. (ὡς Μενέλαος.) τίς τῶνδ' ἐρυμνῶν δωμάτων ἔχει κράτος,
ὅστις ξένους δέξαιτο ποντίῳ σάλῳ
κάμνοντας ἐν χειμῶνι καὶ ναυαγίαις;
ΜΝΗ. Πρωτέως τάδ' ἐστὶ μέλαθρα. ΕΥΡ. ποίου Πρωτέως;
ΓΥ. Γ. ὦ τρισκακόδαιμον, ψεύδεται νὴ τὼ θεώ,
ἐπεὶ τέθνηκε Πρωτέας ἔτη δέκα.
ΕΥΡ. ποίαν δὲ χώραν εἰσεκέλσαμεν σκάφει;
ΜΝΗ. Αἴγυπτον. ΕΥΡ. ὦ δύστηνος, οἷ πεπλώκαμεν.
ΓΥ. Γ. πείθει τι τούτῳ τῷ κακῶς ἀπολουμένῳ
ληροῦντι λῆρον; Θεσμοφόριον τουτογί.
ΕΥΡ. αὐτὸς δὲ Πρωτεὺς ἔνδον ἔστ', ἢ 'ξώπιος;
ΓΥ. Γ. οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ ναυτιᾷς ἔτ', ὦ ξένε,
ὅστις γ' ἀκούσας ὅτι τέθνηκε Πρωτέας
ἔπειτ' ἐρωτᾷς, ἔνδον ἔστ', ἢ 'ξώπιος.
ΕΥΡ. αἰαῖ, τέθνηκε. ποῦ δ' ἐτυμβεύθη τάφῳ;
ΜΝΗ. τόδ' ἐστὶν αὐτοῦ σῆμ', ἐφ' ᾧ καθήμεθα.
ΓΥ. Γ. κακῶς ἄρ' ἐξόλοιο κἀξολεῖ γ' ἔτι,
ὅστις γε τολμᾷς σῆμα τὸν βωμὸν καλεῖν.
ΕΥΡ. τί δὴ σὺ θάσσεις τάσδε τυμβήρεις ἕδρας
φάρει καλυπτός, ὦ ξένη; ΜΝΗ. βιάζομαι
γάμοισι Πρωτέως παιδὶ συμμῖξαι λέχος.
ΓΥ. Γ. τί, ὦ κακόδαιμον, ἐξαπατᾷς αὖ τὸν ξένον;
οὗτος πανουργῶν δεῦρ' ἀνῆλθεν, ὦ ξένε,
ὡς τὰς γυναῖκας ἐπὶ κλοπῇ τοῦ χρυσίου.
ΜΝΗ. βαΰξε, τοὐμὸν σῶμα βάλλουσα ψόγῳ.
ΕΥΡ. ξένη, τίς ἡ γραῦς ἡ κακορροθοῦσά σε;

ΜΝΗ. αὕτη Θεονόη Πρωτέως. ΓΥ. Γ. μὰ τὼ θεώ,
εἰ μὴ Κρίτυλλά γ' Ἀντιθέου Γαργηττόθεν·
σὺ δ' εἶ πανοῦργος. ΜΝΗ. ὁπόσα τοι βούλει, λέγε.
οὐ γὰρ γαμοῦμαι σῷ κασιγνήτῳ ποτέ,
προδοῦσα Μενέλεων τὸν ἐμὸν ἐν Τροίᾳ πόσιν.
ΕΥΡ. γύναι, τί εἶπας; στρέψον ἀνταυγεῖς κόρας.
ΜΝΗ. αἰσχύνομαί σε τὰς γνάθους ὑβρισμένη.
ΕΥΡ. τουτὶ τί ἐστιν; ἀφασία τίς τοί μ' ἔχει.
ὦ θεοί, τίν' ὄψιν εἰσορῶ; τίς εἶ, γύναι;
ΜΝΗ. σὺ δ' εἶ τίς; αὐτὸς γὰρ σὲ κἄμ' ἔχει λόγος.
ΕΥΡ. Ἑλληνὶς εἶ τις ἢ 'πιχωρία γυνή;
ΜΝΗ. Ἑλληνίς. ἀλλὰ καὶ τὸ σὸν θέλω μαθεῖν.
ΕΥΡ. Ἑλένῃ σ' ὁμοίαν δὴ μάλιστ' εἶδον, γύναι.
ΜΝΗ. ἐγὼ δὲ Μενελάῳ γέ σ' ἐκ τῶν ἰφύων.
ΕΥΡ. ἔγνως ἄρ' ὀρθῶς ἄνδρα δυστυχέστατον.
ΜΝΗ. ὦ χρόνιος ἐλθὼν σῆς δάμαρτος ἐς χέρας,
λαβέ με, λαβέ με, πόσι· περίβαλε δὲ χέρας.
φέρε, σὲ κύσω. ἄπαγέ μ' ἄπαγ' ἄπαγ' ἄπαγέ με
λαβὼν ταχὺ πάνυ. ΓΥ. Γ. κλαύσετ' ἄρα νὴ τὼ θεὼ
ὅστις σ' ἀπάξει, τυπτόμενος τῇ λαμπάδι.
ΕΥΡ. σὺ τὴν ἐμὴν γυναῖκα κωλύεις ἐμέ,
τὴν Τυνδάρειον παῖδ', ἐπὶ Σπάρτην ἄγειν;
ΓΥ. Γ. οἴμ' ὡς πανοῦργος καὐτὸς εἶναί μοι δοκεῖς
καὶ τοῦδέ τις ξύμβουλος. οὐκ ἐτὸς πάλαι
ᾐγυπτιάζετ'. ἀλλ' ὅδε μὲν δώσει δίκην.
προσέρχεται γὰρ ὁ πρύτανις χὠ τοξότης.
ΕΥΡ. τουτὶ πονηρόν· ἀλλ' ὑπαποκινητέον.
ΜΝΗ. ἐγὼ δ' ὁ κακοδαίμων τί δρῶ; ΕΥΡ. μέν' ἥσυχος.
οὐ γὰρ προδώσω σ' οὐδέποτ', ἤνπερ ἐμπνέω,
ἢν μὴ προλίπωσ' αἱ μυρίαι με μηχαναί.
ΓΥ. Γ. αὕτη μὲν ἡ μήρινθος οὐδὲν ἔσπασεν.
ΠΡΥ. ὅδ' ἔσθ' ὁ πανοῦργος ὃν ἔλεγ' ἡμῖν Κλεισθένης;

οὗτος, τί κύπτεις; δῆσον αὐτόν, εἰσάγων,
ὦ τοξότ', ἐν τῇ σανίδι, κἄπειτ' ἐνθαδὶ
στήσας φύλαττε καὶ προσιέναι μηδένα
ἔα πρὸς αὐτόν, ἀλλὰ τὴν μάστιγ' ἔχων
παῖ', ἢν προσίῃ τις. ΓΥ. Γ. νὴ Δί', ὡς νῦν δή γ' ἀνὴρ
ὀλίγου μ' ἀφείλετ' αὐτὸν ἱστιορράφος.
ΜΝΗ. ὦ πρύτανι, πρὸς τῆς δεξιᾶς, ἥνπερ φιλεῖς
κοίλην προτείνειν, ἀργύριον ἤν τις διδῷ,
χάρισαι βραχύ τι μοι, καίπερ ἀποθανουμένῳ.
ΠΡΥ. τί σοι χαρίσωμαι; ΜΝΗ. γυμνὸν ἀποδύσαντά με
κέλευε πρὸς τῇ σανίδι δεῖν τὸν τοξότην,
ἵνα μὴ 'ν κροκωτοῖς καὶ μίτραις γέρων ἀνὴρ
γέλωτα παρέχω τοῖς κόραξιν ἑστιῶν.
ΠΡΥ. ἔχοντα ταῦτ' ἔδοξε τῇ βουλῇ σε δεῖν,
ἵνα τοῖς παριοῦσι δῆλος ᾖς πανοῦργος ὤν.
ΜΝΗ. ἰαππαπαιάξ· ὦ κροκώθ', οἷ' εἴργασαι·
κοὐκ ἔστιν ἔτ' ἐλπὶς οὐδεμία σωτηρίας.
ΧΟΡ. ἄγε νυν ἡμεῖς παίσωμεν ἅπερ νόμος ἐνθάδε ταῖσι γυναιξίν,
ὅταν ὄργια σεμνὰ θεαῖν ἱεραῖς ὥραις ἀνέχωμεν, ἅπερ καὶ
Παύσων σέβεται, καὶ νηστεύει,
πολλάκις αὐταῖν ἐκ τῶν ὡρῶν
ἐς τὰς ὥρας ξυνεπευχόμενος
τοιαῦτα μέλειν θάμ' ἑαυτῷ.
ὅρμα, χώρει
κοῦφα ποσίν, ἄγ', ἐς κύκλον,
χειρὶ σύναπτε χεῖρα,
ῥυθμὸν χορείας ὕπαγε πᾶσα· βαῖνε
καρπαλίμοιν ποδοῖν.
ἐπισκοπεῖν δὲ

πανταχῇ κυκλοῦσαν ὄμμα χρὴ χοροῦ κατάστασιν.
ἅμα δὲ καὶ
γένος Ὀλυμπίων θεῶν
μέλπε καὶ γέραιρε φωνῇ πᾶσα χορομανεῖ τρόπῳ.
εἰ δέ τις
προσδοκᾷ κακῶς ἐρεῖν
ἐν ἱερῷ γυναῖκά μ' οὖσαν ἄνδρας, οὐκ ὀρθῶς φρονεῖ.
ἀλλὰ χρὴ
ὥσπερ ἔργον αὖ τι καινὸν
πρῶτον εὐκύκλου χορείας εὐφυᾶ στῆσαι βάσιν.
πρόβαινε ποσὶ τὸν Εὐλύραν
μέλπουσα καὶ τὴν τοξοφόρον
Ἄρτεμιν, ἄνασσαν ἁγνήν.
χαῖρ', ὦ Ἑκάεργε,
ὄπαζε δὲ νίκην.
Ἥραν τε τὴν τελείαν
μέλψωμεν ὥσπερ εἰκός,
ἢ πᾶσι τοῖς χοροῖσιν ἐμπαίζει τε καὶ
κλῇδας γάμου φυλάττει.
Ἑρμῆν τε Νόμιον ἄντομαι
καὶ Πᾶνα καὶ Νύμφας φίλας
ἐπιγελάσαι προθύμως
ταῖς ἡμετέραισι
χαρέντα χορείαις.
ἔξαιρε δὴ προθύμως
διπλῆν χάριν χορείας.
παίσωμεν, ὦ γυναῖκες, οἷάπερ νόμος·
νηστεύομεν δὲ πάντως.
ἀλλ' εἶ' ἐπ' ἄλλ' ἀνάστρεφ' εὐρύθμῳ ποδί,

959—961. = 962—965. = 966—968.
969—976. = 977—984.

τόρευε πᾶσαν ᾠδήν·
ἡγοῦ δέ γ' ὧδ' αὐτὸς
σὺ κισσοφόρε Βάκχειε
δέσποτ'· ἐγὼ δὲ κώμοις
σὲ φιλοχόροισι μέλψω
Εὔιον, ὦ Διόνυσε,
Βρόμιε καὶ Σεμέλας παῖ,
χοροῖς τερπόμενος
κατ' ὄρεα Νυμφᾶν ἐρατοῖς ἐν ὕμνοις
Εὔιον Εὔιον, εὐοῖ
* * ἀναχορεύων.
ἀμφὶ δὲ σοὶ κτυπεῖται
Κιθαιρώνιος ἠχώ,
μελάμφυλλά τ' ὄρη δάσκια καὶ νάπαι
πετρώδεις βρέμονται·
κύκλῳ δὲ περὶ σὲ κισσὸς
εὐπέταλος ἕλικι θάλλει.
ΤΟΞ. ἐνταῦτα νῦν οἰμῶξι πρὸς τὴν αἰτρίαν.
ΜΝΗ. ὦ τοξόθ', ἱκετεύω σε. ΤΟΞ. μή μ' ἱκετεῦσι σύ.
ΜΝΗ. χάλασον τὸν ἧλον. ΤΟΞ. ἀλλὰ ταῦτα δράσ' ἐγώ.
ΜΝΗ. οἴμοι κακοδαίμων, μᾶλλον ἐπικρούεις σύ γε.
ΤΟΞ. ἔτι μᾶλλο βουλῖς; ΜΝΗ. ἀτταταῖ ἰατταταῖ·
κακῶς ἀπόλοιο. ΤΟΞ. σῖγα, κακοδαίμων γέρον.
πέρ' ἐγὼ 'ξινίγκι πορμός, ἵνα πυλάξι σοι.
ΜΝΗ. ταυτὶ τὰ βέλτιστ' ἀπολέλαυκ' Εὐριπίδου.
ἔα· θεοί, Ζεῦ σῶτερ, εἰσὶν ἐλπίδες.
ἀνὴρ ἔοικεν οὐ προδώσειν, ἀλλά μοι
σημεῖον ὑπεδήλωσε Περσεὺς ἐκδραμών,
ὅτι δεῖ με γίγνεσθ' Ἀνδρομέδαν· πάντως δέ μοι
τὰ δέσμ' ὑπάρχει. δῆλον οὖν τοῦτ' ἔσθ' ὅτι
ἥξει με σώσων· οὐ γὰρ ἂν παρέπτατο.
φίλαι παρθένοι, φίλαι,

πῶς ἂν ἀπέλθοιμι καὶ
τὸν Σκύθην λάθοιμι;
κλύεις ὦ πρὸς Αἰδοῦς
σὲ τὰν ἐν ἄντροις;
κατάνευσον, ἔασον ὡς
τὴν γυναῖκά μ' ἐλθεῖν.
ἄνοικτος ὅς μ' ἔδησε τὸν
πολυπονώτατον βροτῶν.
μόλις δὲ γραῖαν ἀποφυγὼν
σαπράν, ἀπωλόμην ὅμως.
ὅδε γὰρ ὁ Σκύθης φύλαξ
πάλαι ἐφέστηκ', ὀλοὸν ἄφιλ' ὃς
ἔμ' ἐκρέμασε κόραξι δεῖπνον.
ὁρᾷς; οὐ χοροῖσιν, οὐδ'
ὑφ' ἡλίκων νεανίδων
ψήφων κημὸν ἕστηκ' ἔχουσ',
ἀλλ' ἐν πυκνοῖς δεσμοῖσιν ἐμπεπλεγμένη
κήτει βορὰ Γλαυκέτῃ πρόκειμαι.
γαμηλίῳ μὲν οὐ ξὺν
παιῶνι, δεσμίῳ δέ,
γοᾶσθέ μ', ὦ γυναῖκες, ὡς
μέλεα μὲν πέπονθα, μέλεος,
ὦ τάλας ἐγώ, τάλας,
ἀπὸ δὲ συγγόνων ἄλλ' ἄνομα
πάθεα, φῶτα λιτομένα,
πολυδάκρυτον Ἅιδα γόον φλέγουσαν,
αἰαῖ, αἰαῖ,
ὃς ἔμ' ἀπεξύρησε πρῶτον,
ὃς ἐμὲ κροκόεν τόδ' ἐνέδυσεν·
ἐπὶ δὲ τοῖσδ' ἐς τόδ' ἀνέπεμψεν
ἱερόν, ἔνθα γυναῖκες.
ἰώ [μοι] μοίρας ἄτεγκτε δαίμων·

ὢ κατάρατος ἐγώ· τίς ἐμὸν οὐκ ἐπόψεται
πάθος ἀμέγαρτον ἐπὶ κακῶν παρουσίᾳ;
εἴθε με πυρφόρος αἰθέρος ἀστὴρ
τὸν βάρβαρον ἐξολέσειεν.
οὐ γὰρ ἔτ' ἀθανάταν φλόγα λεύσσειν
ἐστὶν ἐμοὶ φίλον, ὡς ἐκρεμάσθην
λαιμότμητ' ἄχη, δαιμονῶν αἰόλαν
νέκυσιν ἐπὶ πορείαν.
ΕΥΡ. (ὡς Ἠχώ.) χαῖρ', ὦ φίλη παῖ· τὸν δὲ πατέρα Κηφέα,
ὅς σ' ἐξέθηκεν, ἀπολέσειαν οἱ θεοί.
ΜΝΗ. (ὡς Ἀνδρομέδα.) σὺ δ' εἶ τίς, ἥτις τοὐμὸν ᾤκτει-
ρας πάθος;
ΕΥΡ. Ἠχώ, λόγων ἀντῳδὸς ἐπικοκκάστρια,
ἥπερ πέρυσιν ἐν τῷδε ταὐτῷ χωρίῳ
Εὐριπίδῃ καὐτὴ ξυνηγωνιζόμην.
ἀλλ', ὦ τέκνον, σὲ μὲν τὸ σαυτῆς χρὴ ποιεῖν,
κλαίειν ἐλεεινῶς. ΜΝΗ. σὲ δ' ἐπικλαίειν ὕστερον.
ΕΥΡ. ἐμοὶ μελήσει ταῦτά γ'. ἀλλ' ἄρχου λόγων.
ΜΝΗ. ὦ Νὺξ ἱερά,
ὡς μακρὸν ἵππευμα διώκεις,
ἀστεροειδέα νῶτα διφρεύουσ'
αἰθέρος ἱερᾶς,
τοῦ σεμνοτάτου δι' Ὀλύμπου.
ΕΥΡ. δι' Ὀλύμπου.
ΜΝΗ. τί ποτ' Ἀνδρομέδα περίαλλα κακῶν
μέρος ἐξέλαχον; ΕΥΡ. μέρος ἐξέλαχον;
ΜΝΗ. θανάτου τλήμων. ΕΥΡ. θανάτου τλήμων.
ΜΝΗ. ἀπολεῖς μ', ὦ γραῦ, στωμυλλομένη.
ΕΥΡ. στωμυλλομένη.
ΜΝΗ. νὴ Δί' ὀχληρά γ' εἰσήρρηκας
λίαν. ΕΥΡ. λίαν.
ΜΝΗ. ὦγάθ', ἔασόν με μονῳδῆσαι,

καὶ χαριεῖ μοι. παῦσαι. ΕΥΡ. παῦσαι.
ΜΝΗ. βάλλ' ἐς κόρακας. ΕΥΡ. βάλλ' ἐς κόρακας.
ΜΝΗ. τί κακόν; ΕΥΡ. τί κακόν; ΜΝΗ. ληρεῖς; ΕΥΡ. ληρεῖς.
ΜΝΗ. οἴμωζ'. ΕΥΡ. οἴμωζ'. ΜΝΗ. ὀτότυζ'. ΕΥΡ. ὀτότυζ'.
ΤΟΞ. οὗτος, σί λαλῖς; ΕΥΡ. οὗτος, σί λαλῖς;
ΤΟΞ. πρυτάνεις καλέσω. ΕΥΡ. πρυτάνεις καλέσω.
ΤΟΞ. σί κακόν; ΕΥΡ. σί κακόν;
ΤΟΞ. πῶτε τὸ πωνή; ΕΥΡ. πῶτε τὸ πωνή;
ΤΟΞ. σὺ λαλῖς; ΕΥΡ. σὺ λαλῖς; ΤΟΞ. κλαύσει. ΕΥΡ. κλαύσει.
ΤΟΞ. κακκάσκει μοι; ΕΥΡ. κακκάσκει μοι;
ΜΝΗ. μὰ Δί' ἀλλὰ γυνὴ πλησίον αὕτη.
ΕΥΡ. πλησίον αὕτη.
ΤΟΞ. ποῦ 'σθ' ἡ μιαρά; καὶ δὴ φεύγει.
ποῖ ποῖ φεύγεις; ΕΥΡ. ποῖ ποῖ φεύγεις;
ΤΟΞ. οὐ καιρήσεις. ΕΥΡ. οὐ καιρήσεις.
ΤΟΞ. ἔτι γὰρ γρύζεις; ΕΥΡ. ἔτι γὰρ γρύζεις;
ΤΟΞ. λαβὲ τὴ μιαρά. ΕΥΡ. λαβὲ τὴ μιαρά.
ΤΟΞ. λάλο καὶ κατάρατο γύναικο.
ΕΥΡ. (ὡς Περσεύς.) ὦ θεοί, τίν' ἐς γῆν βαρβάρων ἀφίγμεθα
ταχεῖ πεδίλῳ; διὰ μέσου γὰρ αἰθέρος
τέμνων κέλευθον, πόδα τίθημ' ὑπόπτερον,
Περσεύς, πρὸς Ἄργος ναυστολῶν, τὸ Γοργόνος
κάρα κομίζων. ΤΟΞ. τί λέγι; τὴ Γοργὸς πέρι
τὸ γραμματέο σὺ τὴ κεπαλή; ΕΥΡ. τὴν Γοργόνος
ἔγωγε φημί. ΤΟΞ. Γοργό τοι κἀγὼ λέγι.
ΕΥΡ. ἔα· τίν' ὄχθον τόνδ' ὁρῶ καὶ παρθένον
θεαῖς ὁμοίαν ναῦν ὅπως ὡρμισμένην;
ΜΝΗ. ὦ ξένε, κατοίκτειρόν με τὴν παναθλίαν·

λῦσόν με δεσμῶν. ΤΟΞ. οὐκὶ μὴ λαλῆσι σύ.
κατάρατο· τολμᾷς ἀποτανουμένη λαλᾷς;
ΕΥΡ. ὦ παρθέν', οἰκτείρω σὲ κρεμαμένην ὁρῶν.
ΤΟΞ. οὐ παρτέν' ἐστίν, ἀλλ' ἀμαρτωλὴ γέρων,
καὶ κλέπτο καὶ πανοῦργο. ΕΥΡ. ληρεῖς, ὦ Σκύθα.
αὕτη γάρ ἐστιν Ἀνδρομέδα παῖς Κηφέως.
ΤΟΞ. σκέψαι τὸ κύστο· μή τι μικτὸν παίνεται;
ΕΥΡ. φέρε δεῦρό μοι τὴν χεῖρ', ἵν' ἅψωμαι κόρης·
φέρε, Σκύθ'· ἀνθρώποισι γὰρ νοσήματα
ἅπασιν ἐστίν· ἐμὲ δὲ καὐτὸν τῆς κόρης
ταύτης ἔρως εἴληφεν. ΤΟΞ. οὐ ζηλῶσι σέ·
ἀτὰρ εἰ τὸ πρωκτὸ δεῦρο περιεστραμμένον,
οὐκ ἐπτόνησά σ' αὐτό, πυγίζεις ἄγων.
ΕΥΡ. τί δ' οὐκ ἐᾷς λύσαντά μ' αὐτήν, ὦ Σκύθα,
πεσεῖν ἐς εὐνὴν καὶ γαμήλιον λέχος;
ΤΟΞ. εἰ σπόδρ' ἐπιτυμεῖς τὴ γέροντο πύγισο,
τὴ σανίδο τρήσας ἐξόπιστο πρώκτισον.
ΕΥΡ. μὰ Δί', ἀλλὰ λύσω δεσμά. ΤΟΞ. μαστιγῶ σ' ἄρα.
ΕΥΡ. καὶ μὴν ποιήσω τοῦτο. ΤΟΞ. τὸ κεπαλή σ' ἄρα
τὸ ξιπομάκαιραν ἀποκεκόψο τουτοΐ.
ΕΥΡ. αἰαῖ. τί δράσω; πρὸς τίνας στρεφθῶ λόγους;
ἀλλ' οὐκ ἂν ἐνδέξαιτο βάρβαρος φύσις.
σκαιοῖσι γάρ τοι καινὰ προσφέρων σοφὰ
μάτην ἀναλίσκοις ἄν, ἀλλ' ἄλλην τινὰ
τούτῳ πρέπουσαν μηχανὴν προσοιστέον.
ΤΟΞ. μιαρὸς ἀλώπηξ, οἷον ἐπιτήκιξέ μοι.
ΜΝΗ. μέμνησο Περσεῦ μ' ὡς καταλείπεις ἀθλίαν.
ΤΟΞ. ἔτι γὰρ σὺ τὴ μάστιγαν ἐπιτυμεῖς λαβεῖν.
ΧΟΡ. Παλλάδα τὴν φιλόχορον ἐμοὶ
δεῦρο καλεῖν νόμος ἐς χορόν,
παρθένον, ἄζυγα κούρην,
ἣ πόλιν ἡμετέραν ἔχει,

καὶ κράτος φανερὸν μόνη,
κληδοῦχός τε καλεῖται.
φάνηθ᾽, ὦ τυράννους
στυγοῦσ᾽, ὥσπερ εἰκός.
δῆμός τοί σε καλεῖ γυναι-
κῶν· ἔχουσα δέ μοι μόλοις
εἰρήνην φιλέορτον.
ἥκετ᾽ εὔφρονες, ἵλαοι,
πότνιαι, ἄλσος ἐς ὑμέτερον·
οὗ δὴ ἀνδράσιν οὐ θεμιτὸν εἰσορᾶν
ὄργια σεμνὰ θεαῖν, ἵνα λαμπάσι φαίνετον ἄμ-
βροτον ὄψιν.
μόλετον, ἔλθετον, ἀντόμεθ᾽, ὦ
Θεσμοφόρω πολυποτνία.
εἰ καὶ πρότερόν ποτ᾽ ἐπηκόω
ἤλθετον, νῦν ἀφίκεσθον, ἱκετεύομεν, ἐνθάδ᾽
ἡμῖν.

ΕΥΡ. γυναῖκες, εἰ βούλεσθε τὸν λοιπὸν χρόνον
σπονδὰς ποιήσασθαι πρὸς ἐμέ, νυνὶ πάρα,
ἐφ᾽ ᾧτ᾽ ἀκοῦσαι μηδὲν ὑπ᾽ ἐμοῦ μηδαμὰ
κακὸν τὸ λοιπόν, ταῦτ᾽ ἐπικηρυκεύομαι.

ΧΟΡ. χρεία δὲ ποία τόνδ᾽ ἐπεισφέρεις λόγον;

ΕΥΡ. ὅδ᾽ ἐστίν, οὑν τῇ σανίδι, κηδεστὴς ἐμός.
ἢν οὖν κομίσωμαι τοῦτον, οὐδὲν μή ποτε
κακῶς ἀκούσητ᾽· ἢν δὲ μὴ πείθησθέ μοι,
ἃ νῦν ὑποικουρεῖτε, τοῖσιν ἀνδράσιν
ἀπὸ τῆς στρατιᾶς παροῦσιν ὑμῶν διαβαλῶ.

ΧΟΡ. τὰ μὲν παρ᾽ ἡμῶν ἴσθι σοι πεπεισμένα·
τὸν βάρβαρον δὲ τοῦτον αὐτὸς πεῖθε σύ.

ΕΥΡ. (ὡς γραῦς.) ἐμὸν ἔργον ἐστίν· καὶ σόν, ὦλάφιον, ἅ σοι
καθ᾽ ὁδὸν ἔφραζον, ταῦτα μεμνῆσθαι ποιεῖν.

πρῶτον μὲν οὖν δίελθε κἀνακάλπασον.
σὺ δ᾽, ὦ Τερηδών, ἐπαναφύσα Περσικόν.
ΤΟΞ. τί τὸ βόμβο τοῦτο; κῶμο τίς ἀνεγεῖρί μοι;
ΕΥΡ. ἡ παῖς ἔμελλε προμελετᾶν, ὦ τοξότα.
ὀρχησομένη γὰρ ἔρχεθ᾽ ὡς ἄνδρας τινάς.
ΤΟΞ. ὀρκῆσι καὶ μελετῆσι· οὐ κωλύσ᾽ ἐγώ.
ὡς ἐλαπρός, ὥσπερ ψύλλο κατὰ τὸ κώδιο.
ΕΥΡ. φέρε θοἰμάτιον ἄνωθεν, ὦ τέκνον, τοδί·
καθιζομένη δ᾽ ἐπὶ τοῖσι γόνασι τοῦ Σκύθου,
τὼ πόδε πρότεινον, ἵν᾽ ὑπολύσω. ΤΟΞ. ναῖκι ναὶ
κάτησο, κάτησο, ναῖκι ναί, τυγάτριον.
οἴμ᾽ ὡς στέριπο τὸ τιττί᾽, ὥσπερ γογγύλη.
ΕΥΡ. αὔλει σὺ θᾶττον· ἔτι δέδοικας τὸν Σκύθην;
ΤΟΞ. καλό γε τὸ πυγή. κλαῦσί γ᾽, ἢν μὴ ᾽νδον μένῃς.
εἶεν· καλὴ τὸ σκῆμα περὶ τὸ πόστιον.
ΕΥΡ. καλῶς ἔχει. λαβὲ θοἰμάτιον· ὥρα ᾽στὶ νῷν
ἤδη βαδίζειν. ΤΟΞ. οὐκὶ πιλήσει πρῶτά με;
ΕΥΡ. πάνυ γε· φίλησον αὐτόν. ΤΟΞ. ὂ ὂ ὄ, παπαπαπαῖ,
ὡς γλυκερὸ τὸ γλῶσσ᾽, ὥσπερ Ἀττικὸς μέλις.
τί οὐ κατεύδει παρ᾽ ἐμέ; ΕΥΡ. χαῖρε, τοξότα·
οὐ γὰρ γένοιτ᾽ ἂν τοῦτο. ΤΟΞ. ναὶ ναί, γρᾴδιον,
ἐμοὶ κάρισο σὺ τοῦτο. ΕΥΡ. δώσεις οὖν δραχμήν;
ΤΟΞ. ναὶ ναῖκι δῶ σοι. ΕΥΡ. τἀργύριον τοίνυν φέρε.
ΤΟΞ. ἀλλ᾽ οὐκ ἔκωδέν· ἀλλὰ τὸ συβίνην λαβέ.
ΕΥΡ. ἔπειτα κομίζεις αὖθις. ΤΟΞ. ἀκολούτει, τέκνον.
σὺ δὲ τοῦτο τήρει τὴ γέροντο, γρᾴδιο.
ὄνομα δὲ σοὶ τί ἐστίν; ΕΥΡ. Ἀρτεμισία.
μέμνησο τοίνυν τοὔνομ᾽. ΤΟΞ. Ἀρταμουξία.
ΕΥΡ. Ἑρμῆ δόλιε, ταυτὶ μὲν ἔτι καλῶς ποιεῖς.
σὺ μὲν οὖν ἀπότρεχε, παιδάριον, τουτὶ λαβών·
ἐγὼ δὲ λύσω τόνδε. σὺ δ᾽ ὅπως ἀνδρικῶς,

ὅταν λυθῇς τάχιστα, φεύξει, καὶ τενεῖς
ὡς τὴν γυναῖκα καὶ τὰ παιδί' οἴκαδε.
ΜΝΗ. ἐμοὶ μελήσει ταῦτά γ', ἢν ἅπαξ λυθῶ.
ΕΥΡ. λέλυσο. σὸν ἔργον, φεῦγε, πρὶν τὸν τοξότην
ἥκοντα καταλαβεῖν. ΜΝΗ. ἐγὼ δὴ τοῦτο δρῶ.
ΤΟΞ. ὦ γρᾴδι', ὡς καρίεντό σοι τὸ τυγάτριον,
κοὐ δύσκολ', ἀλλὰ πρᾶο. — ποῦ τὸ γρᾴδιο;
οἴμ' ὡς ἀπόλωλο· ποῦ τὸ γέροντ' ἐντευτενί;
ὦ γρᾴδι', ὦ γρᾷ'. οὐκ ἐπαινῶ, γρᾴδιο.
'Αρταμουξία.
διέβαλέ μ' ὠ γραῦς. ἀπότρεκ' ὡς τάκιστα σύ·
ὀρτῶς δὲ συβίνη 'στί· καταβινῆσι γάρ.
οἴμοι, τί δράσει; ποῖ τὸ γρᾴδιο;
'Αρταμουξία.
ΧΟΡ. τὴν γραῦν ἐρωτᾷς, ἣ 'φερεν τὰς πηκτίδας;
ΤΟΞ. ναὶ ναῖκι. εἶδες αὐτό; ΧΟΡ. ταύτῃ γ' οἴχεται
αὐτή τ' ἐκείνη καὶ γέρων τις εἵπετο.
ΤΟΞ. κροκῶτ' ἔκοντο τῇ γέροντο; ΧΟΡ. φήμ' ἐγώ.
ἔτ' ἂν καταλάβοις, εἰ διώκοις ταυτηί.
ΤΟΞ. ὦ μιαρὸ γρᾷο· πότερα τρέξι τὴν ὁδό;
'Αρταμουξία.
ΧΟΡ. ὀρθὴν ἄνω δίωκε. ποῖ θεῖς; οὐ πάλιν
τῃδὶ διώξεις; τοὔμπαλιν τρέχεις σύ γε.
ΤΟΞ. κακόδαιμον· ἄλλα τρέξι· 'Αρταμουξία.
ΧΟΡ. τρέχε νυν (τρέχε νυν) κατὰ τοὺς κόρακας ἐπουρίσας.
ἀλλὰ πέπαισται μετρίως ἡμῖν·
ὥσθ' ὥρα δή 'στι βαδίζειν
οἴκαδ' ἑκάστῃ.
τὼ Θεσμοφόρω δ' ἡμῖν ἀγαθὴν
τούτων χάριν ἀνταποδοῖτον.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΒΑΤΡΑΧΟΙ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΞΑΝΘΙΑΣ.
ΔΙΟΝΥΣΟΣ.
ΗΡΑΚΛΗΣ.
ΝΕΚΡΟΣ.
ΧΑΡΩΝ.
ΠΑΡΑΧΟΡΗΓΗΜΑ ΒΑΤΡΑΧΩΝ
ΧΟΡΟΣ ΜΥΣΤΩΝ.
ΑΙΑΚΟΣ.
ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ ΠΕΡΣΕΦΟΝΗΣ.
ΠΑΝΔΟΚΕΥΤΡΙΑ.
(ΠΛΑΘΑΝΗ.)
ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.
ΑΙΣΧΥΛΟΣ.
ΠΛΟΥΤΩΝ.

ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ.

I.

Διόνυσός ἐστι μετὰ θεράποντος Ξανθίου κατὰ Εὐριπίδου πόθον εἰς Ἅιδου κατιών· ἔχει δὲ λεοντῆν καὶ ῥόπαλον πρὸς τὸ τοῖς ἐντυγχάνουσιν ἔκπληξιν παρέχειν. ἐλθὼν δὲ ὡς τὸν Ἡρακλέα πρότερον, ἵνα ἐξετάσῃ τὰ κατὰ τὰς ὁδούς, ᾗ καὶ αὐτὸς ἐπὶ τὸν Κέρβερον ᾤχετο, καὶ ὀλίγα ἄλλα περὶ τῶν τραγικῶν τούτῳ διαλεχθεὶς ὁρμᾶται πρὸς τὸ προκείμενον. ἐπεὶ δὲ πρὸς τῇ Ἀχερουσίᾳ λίμνῃ γίνεται, ὁ μὲν Ξανθίας, διὰ τὸ μὴ συννεναυμαχηκέναι τὴν περὶ Ἀργινούσας ναυμαχίαν, ὑπὸ τοῦ Χάρωνος οὐκ ἀναληφθεὶς πεζῇ τὴν λίμνην κύκλῳ πορεύεται. ὁ δὲ Διόνυσος δύο ὀβολῶν περαιοῦται, προσπαίζων ἅμα τοῖς κατὰ τὸν πόρον ᾄδουσι βατράχοις καὶ γελωτοποιῶν. μετὰ ταῦτα δ' ἐν Ἅιδου τῶν πραγμάτων ἤδη χειριζομένων οἵ τε μύσται χορεύοντες ἐν τῷ προφανεῖ καὶ τὸν Ἴακχον ᾄδοντες ἐν χοροῦ σχήματι καθορῶνται, ὅ τε Διόνυσος μετὰ τοῦ θεράποντος εἰς ταυτὸν ἔρχεται τούτοις. τῶν δὲ προηδικημένων ὑπὸ Ἡρακλέους προσπλεκομένων τῷ Διονύσῳ διὰ τὴν ἐκ τῆς σκευῆς ἄγνοιαν, μέχρι μέν τινος οὐκ ἀγελοίως χειμάζονται, εἶτα μέντοι γε ὡς τὸν Πλούτωνα καὶ τὴν Περσέφατταν παραχθέντες ἀλεωρῆς τυγχάνουσιν. ἐν δὲ τούτῳ ὁ μὲν τῶν μυστῶν χορὸς περὶ τοῦ τὴν πολιτείαν ἐξισῶσαι καὶ τοὺς ἀτίμους ἐντίμους ποιῆσαι χἀτέρων τινῶν πρὸς τὴν Ἀθηναίων πόλιν διαλέγεται. τὰ δὲ λοιπὰ τοῦ δράματος μονόκωλον, ἄλλως δὲ τερπνὴν καὶ φιλόλογον λαμβάνει σύστασιν. παρεισάγεται γὰρ Εὐριπίδης Αἰσχύλῳ περὶ τῆς τραγικῆς διαφερόμενος, τὸ μὲν ἔμπροσθεν Αἰσχύλου παρὰ τῷ Ἅιδῃ βραβεῖον ἔχοντος τὸν τραγῳδικὸν θρόνον, τότε δὲ Εὐριπίδου τῆς τιμῆς ἀντιποιησαμένου. συστήσαντος δὲ τοῦ Πλούτωνος αὐτοῖς τὸν Διόνυσον διακούειν ἑκάτερος αὐτοῖν λόγους πολλοὺς καὶ ποικίλους ποιεῖται, καὶ τέλος πάντα ἔλεγχον καὶ πᾶσαν βάσανον οὐκ ἀπιθάνως ἑκατέρου κατὰ τῆς θατέρου ποιήσεως προσαγαγόντος, κρίνας παρὰ προσδοκίαν ὁ Διόνυσος Αἰσχύλον νικᾶν, ἔχων αὐτὸν ὡς τοὺς ζῶντας ἀνέρχεται.

Τὸ δὲ δρᾶμα τῶν εὖ πάνυ καὶ φιλολόγως πεποιημένων. ἐδιδάχθη ἐπὶ Καλλίου τοῦ μετὰ Ἀντιγένη διὰ Φιλωνίδου εἰς Λήναια. πρῶτος ἦν· Φρύνιχος δεύτερος Μούσαις· Πλάτων τρίτος Κλεοφῶντι. οὕτω δὲ ἐθαυμάσθη τὸ δρᾶμα διὰ τὴν ἐν αὐτῷ παράβασιν ὥστε καὶ ἀνεδιδάχθη, ὥς φησι Δικαίαρχος. οὐ δεδήλωται μὲν ὅπου ἐστὶν ἡ σκηνή, εὐλογώτατον δ' ἐν Θήβαις· καὶ γὰρ ὁ Διόνυσος ἐκεῖθεν καὶ πρὸς τὸν Ἡρακλέα ἀφικνεῖται Θηβαῖον ὄντα.

II.

ΑΛΛΩΣ.

Μαθὼν παρ' Ἡρακλέους Διόνυσος τὴν ὁδὸν
πρὸς τοὺς κατοιχομένους πορεύεται, λαβὼν
τὸ δέρμα καὶ τὸ σκύταλον, ἀναγαγεῖν θέλων
Εὐριπίδην· λίμνην τε διέβαινεν κάτω
καὶ τῶν βατράχων ἀνέκραγεν εὔφημος χορός.
ἔπειτα μυστῶν ἐκδοχή. Πλούτων δ' ἰδὼν
ὡς Ἡρακλεῖ προσέκρουσε διὰ τὸν Κέρβερον.
ὡς δ' ἀνεφάνη, τίθεται τραγῳδίας ἀγών,
καὶ δὴ στεφανοῦταί γ' Αἰσχύλος. τοῦτον δ' ἄγει
Διόνυσος εἰς φῶς, οὐχὶ μὰ Δί' Εὐριπίδην.

III.

ΘΩΜΑ ΤΟΥ ΜΑΓΙΣΤΡΟΥ.

Διόνυσος Εὐριπίδου πόθῳ ληφθεὶς καὶ οὐχ οἷός τ' ὢν ἄλλως θεραπεῦσαι τὸν ἔρωτα, εἰς Ἅιδου κατελθεῖν ἠβουλήθη, ὅπως ἐκεῖ τούτῳ ἐντύχῃ. ἐπεὶ δὲ τῆς ὁδοῦ ἄπειρος ἦν, ἔγνω δεῖν εἰς Ἡρακλέα πρόσθεν ἐλθεῖν. οὗτος γὰρ πάλαι, κελεύσαντος Εὐρυσθέως, Κερβέρου χάριν εἰς Ἅιδου κατῄει. ἐλθὼν δὲ καὶ πυθόμενος περὶ τῆς ὁδοῦ, ἤκουσε παρ' αὐτοῦ, ὅπως ἄρα δεῖ κατελθεῖν, χαριεντισαμένου πρὸς αὐτὸν πρότερον. Διόνυσος δὲ καὶ πρὶν ἀπαντῆσαι πρὸς Ἡρακλέα, κατ' αὐτὸν ἐσκευάσθη, λεοντῆν ἐνδεδυμένος καὶ ῥόπαλον φέρων. ὡς οὖν ἤκουσε παρ'

Ἡρακλέους περὶ τῆς ὁδοῦ, μεθ᾽ ἑαυτοῦ δοῦλόν τινα ἔχων Ξανθίαν, ἐχώρει πρὸς Ἅιδην, καὶ πρῶτον μὲν ἐντυγχάνει τῇ Ἀχερουσίᾳ λίμνῃ καὶ ὁρᾷ ἐν αὐτῇ τὸν Χάροντα μετὰ σκάφους, δι᾽ οὗ τοὺς τεθνεῶτας εἰς Ἅιδου ἐπέρα. καὶ ὁ μὲν Ξανθίας οὐκ ἐπέβη τοῦ σκάφους διὰ τὸ μὴ τὴν ἐν Ἀργινούσαις ναυμαχῆσαι μάχην· πεζῇ δὲ περιήει τὴν λίμνην. Διόνυσος δὲ ἐπιβὰς καὶ τῶν ἐν αὐτῇ βατράχων ἀκούσας μέλη παρὰ τὸν πλοῦν, διαπεραιοῦται καὶ αὖθις Ξανθίᾳ συγγίνεται καὶ σὺν αὐτῷ πάλιν ἁψάμενος τῆς ὁδοῦ εὑρίσκει, ἃ Ἡρακλῆς αὐτῷ προειρήκει, δυσχερῆ τινα θεάματα· καὶ τοὺς μύστας παρ᾽ αὐτὰς τὰς πύλας τοῦ Ἅιδου χορεύοντας. εἶτα ὡς Ἡρακλῆς εἰσελθὼν καὶ μεταξὺ πολλῶν τούτῳ συμβάντων παραγίνεται πρὸς Πλούτωνα καὶ ὅτου χάριν ἥκεν, εἰπών, ἔσχεν ὑπακούοντα Πλούτωνα, οὐχ ἵν᾽ Εὐριπίδην ἀναγάγῃ, ἀλλ᾽ ἵν᾽ ἀγωνισαμένων Αἰσχύλου καὶ Εὐριπίδου, ὅστις τούτων ἄριστος τὰ εἰς τέχνην φανείη, τοῦτον αὐτὸς εἰληφὼς ἀνενέγκῃ πρὸς βίον. τούτου δὲ γενομένου καὶ κρείττονος ἀναφανέντος Αἰσχύλου Διόνυσος τοῦτον λαβὼν ἀνῆλθε.

Τὸ δὲ δρᾶμα τῶν εὖ καὶ φιλοπόνως πεποιημένων. Ἐδιδάχθη δὲ ἐπὶ Καλλίου ἄρχοντος, τοῦ μετὰ Ἀντιγένη. οὕτω δὲ ἐθαυμάσθη διὰ τὴν ἐν αὐτῷ παράβασιν, καθ᾽ ἣν διαλλάττει τοὺς ἐντίμους τοῖς ἀτίμοις καὶ τοὺς πολίτας τοῖς φυγάσιν, ὥστε καὶ ἀνεδιδάχθη, ὥς φησι Δικαίαρχος.

IV.

ΣΚΟΠΟΣ ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ ΔΡΑΜΑΤΟΣ.

Ὁ παρὼν ποιητής, ὡς ἐν τῷ δράματι τοῦ Πλούτου τῷ τότε τῶν Ἀθηνῶν ἄρχοντι ὁπωσδήποτε χαριζόμενος, τότε τὸν Πλοῦτον ἀναβλέψαι φησὶ καὶ πλουτῆσαι τοὺς ἀγαθούς· τῶν Νεφελῶν δὲ τὸ δρᾶμα κατὰ τὸ φαινόμενον γράψας κατὰ Σωκράτους, κατὰ παντὸς συνετάξατο φιλοσόφου καὶ μετεωρολέσχου καὶ φυσικοῦ. [Σωκράτης γὰρ μετερχόμενος τὴν ἠθικὴν φιλοσοφίαν, κατεγέλα μεταρσιολογίας καὶ φυσικῆς, ὡς γράφει Ξενοφῶν ἐν τοῖς Ἀπομνημονεύμασι, θεολογίας δὲ ὡς ἀκαταλήπτου πάντη ἀπείχετο· ὡς οὖν τὸ δρᾶμα τοῦ Πλούτου ὑπὲρ τοῦ τότε ἄρχοντος Ἀθηνῶν ἀσυμφανῶς ξυνετάξατο, κατὰ παντὸς δὲ φιλοσόφου μεταρσιολέ-

σχου καὶ ψευδοτύφου τὸ δρᾶμα τῶν Νεφελῶν·] οὕτω καὶ τήνδε τὴν κωμῳδίαν τῶν Βατράχων κατὰ παντὸς ὑποψύχρου καὶ ὑποξύλου καὶ ἀφυοῦς καὶ ἀτεχνότατα γράφοντος, τῷ μεμηνέναι δὲ οὐ συνιέντος ἑαυτὸν ὄντα βάρβαρον, οἰομένου δὲ μὴ μόνον ἰσοῦσθαι, ἀλλὰ καὶ τὰ κρείττονα φέρεσθαι τῶν λίαν ἐπιστημόνων. ὡς τῷ ὑπὲρ φύσιν Ὁμήρῳ τις ἀνώνυμος ἤριζε Σάτυρος, Ἡσιόδῳ δὲ Κέρκωψ, ἢ πλέον εἰπεῖν, Εὔρυτος μὲν τοξικῇ, Μαρσύας δὲ μουσικῇ τῷ Ἀπόλλωνι· Σειρῆσι δὲ καὶ Μούσαις Θάμυρις ὁ μαινόμενος· ἢ ὡς ὁ Αἰγύπτιος Σῶφις καὶ ὁ Θετταλὸς Σαλμωνεὺς ταῖς οὐρανίαις ἀντιπαταγοῦντες βρονταῖς καὶ τοῖς κεραυνοῖς δῆθεν ἀντιστράπτοντες. κατὰ τοιούτου παντὸς μὴ συνιέντος ἑαυτὸν [ἐξομοιουμένου δὲ φιληταῖς ἀλογίστοις καθάρμασι, δίκην βατράχων βοῶσι θορυβωδέστατα,] τὸ τοιοῦτον ὁ ποιητὴς ἐξέθετο δρᾶμα. Διασκευὴ δὲ καὶ ἔκθεσις τοιάδε τοῦ δράματος· πλάττεται τῷ ποιητῇ δυσφορῶν ὁ Διόνυσος διὰ τὸ ἐν τοῖς Διονυσίοις μὴ εἶναι τραγικὸν ἢ κωμικὸν δεξιὸν ποιητήν. ὅθεν καὶ βουληθεὶς κατιέναι εἰς ᾅδου, ὡς Εὐριπίδην ἐκεῖθεν ἀνάξειεν. ἐπὶ Διονυσιακοῖς τοῖς κοθόρνοις καὶ λεοντῆν καὶ ῥόπαλον ἔχων τρόπῳ τοῦ Ἡρακλέους μετὰ Ξανθίου οἰκέτου, ὄνῳ ἐποχουμένου, τοῖς ὤμοις δὲ ἀνάφορον φέροντος, ὃ ἀλλακτὸν δημωδεστέρως καλεῖται, εἰς Θήβας ἢ Τίρυνθα, πόλιν τοῦ Ἄργους, ἀφικνεῖται πρὸς Ἡρακλέα, ὁδοὺς τὰς εἰς ᾅδου χρῄζων μαθεῖν ἐξ αὐτοῦ καὶ πανδοχεῖα καὶ ἐκτροπάς, ἅτε τοῦ Ἡρακλέους εἰς ᾅδου πρὶν κατελθόντος ἐπ᾽ ἀναγωγῇ τοῦ Κερβέρου· εἰ καὶ δυσὶ γενεαῖς προγενέστερος ἦν Ἡρακλέους ὁ Διόνυσος. παρ᾽ οὗ μαθὼν ὅσων ἔχρῃζεν, ἀπάρχεται τῆς πορείας. παρὰ τὴν λίμνην δὲ πεφθακὼς τὴν Ἀχερουσίαν αὐτὸς μὲν ὁ Διόνυσος δυσὶν ὀβολοῖς περαιοῦται τῷ Χάρωνι, Ξανθίας δ᾽ ἀνθ᾽ ὧν τῇ περὶ Ἀργινούσας οὐκ ἐναυμάχησε ναυμαχίᾳ, τῷ Χαρωνι μὴ ἀναληφθεὶς πεζῇ τὴν λίμνην κύκλῳ περιπορεύεται· καὶ τί δεῖ λεπτολογεῖν τὸ πᾶν τοῦ συγγράμματος τέλος; Διόνυσος ξενίζεται Περσεφόνῃ καὶ Πλούτωνι καὶ κρίσιν ποιησάμενος ποιητῶν, Εὐριπίδου καὶ Αἰσχύλου, καὶ ἄριστον τῷ ὄντι Αἰσχύλον νομίσας καὶ παρὰ προσδοκίαν τοῦτον λαβὼν ἀλλ᾽ οὐκ Εὐριπίδην αὖθις ἐς τοὺς ζῶντας ἀνέρχεται.

ΒΑΤΡΑΧΟΙ.

ΞΑΝ. Εἴπω τι τῶν εἰωθότων, ὦ δέσποτα,
ἐφ' οἷς ἀεὶ γελῶσιν οἱ θεώμενοι;
ΔΙΟ. νὴ τὸν Δί' ὅ τι βούλει γε, πλὴν πιέζομαι,
τοῦτο δὲ φύλαξαι· πάνυ γάρ ἐστ' ἤδη χολή.
ΞΑΝ. μηδ' ἕτερον ἀστεῖόν τι; ΔΙΟ. πλήν γ', ὡς θλίβομαι.
ΞΑΝ. τί δαί; τὸ πάνυ γέλοιον εἴπω; ΔΙΟ. νὴ Δία
θαρρῶν γε· μόνον ἐκεῖν' ὅπως μὴ 'ρεῖς, ΞΑΝ. τὸ τί;
ΔΙΟ. μεταβαλλόμενος τἀνάφορον ὅτι χεζητιᾷς.
ΞΑΝ. μηδ' ὅτι τοσοῦτον ἄχθος ἐπ' ἐμαυτῷ φέρων,
εἰ μὴ καθαιρήσει τις, ἀποπαρδήσομαι;
ΔΙΟ. μὴ δῆθ', ἱκετεύω, πλήν γ' ὅταν μέλλω 'ξεμεῖν.
ΞΑΝ. τί δῆτ' ἔδει με ταῦτα τὰ σκεύη φέρειν
εἴπερ ποιήσω μηδὲν ὧνπερ Φρύνιχος
εἴωθε ποιεῖν; καὶ Λύκις κἀμειψίας
σκεύη φέρουσ' ἑκάστοτ' ἐν κωμῳδίᾳ.
ΔΙΟ. μή νυν ποιήσῃς· ὡς ἐγὼ θεώμενος,
ὅταν τι τούτων τῶν σοφισμάτων ἴδω,
πλεῖν ἢ 'νιαυτῷ πρεσβύτερος ἀπέρχομαι.
ΞΑΝ. ὦ τρισκακοδαίμων ἄρ' ὁ τράχηλος οὑτοσί·
ὅτι θλίβεται μέν, τὸ δὲ γέλοιον οὐκ ἐρεῖ.
ΔΙΟ. εἶτ' οὐχ ὕβρις ταῦτ' ἐστὶ καὶ πολλὴ τρυφή,
ὅτ' ἐγὼ μὲν ὢν Διόνυσος, υἱὸς Σταμνίου,
αὐτὸς βαδίζω καὶ πονῶ, τοῦτον δ' ὀχῶ,

ἵνα μὴ ταλαιπωροῖτο μηδ᾽ ἄχθος φέροι;
ΞΑΝ. οὐ γὰρ φέρω ᾽γώ; ΔΙΟ. πῶς φέρεις γάρ, ὅς γ᾽ ὀχεῖ;
ΞΑΝ. φέρων γε ταυτί. ΔΙΟ. τίνα τρόπον; ΞΑΝ. βαρέως πάνυ.
ΔΙΟ. οὔκουν τὸ βάρος τοῦθ᾽, ὃ σὺ φέρεις, οὕνος φέρει;
ΞΑΝ. οὐ δῆθ᾽ ὅ γ᾽ ἔχω ᾽γὼ καὶ φέρω, μὰ τὸν Δί᾽ οὔ.
ΔΙΟ. πῶς γὰρ φέρεις, ὅς γ᾽ αὐτὸς ὑφ᾽ ἑτέρου φέρει;
ΞΑΝ. οὐκ οἶδ᾽· ὁ δ᾽ ὦμος οὑτοσὶ πιέζεται.
ΔΙΟ. σὺ δ᾽ οὖν ἐπειδὴ τὸν ὄνον οὐ φῄς σ᾽ ὠφελεῖν,
ἐν τῷ μέρει σὺ τὸν ὄνον ἀράμενος φέρε.
ΞΑΝ. οἴμοι κακοδαίμων· τί γὰρ ἐγὼ οὐκ ἐναυμάχουν;
ἦ τἄν σε κωκύειν ἂν ἐκέλευον μακρά.
ΔΙΟ. κατάβα, πανοῦργε. καὶ γὰρ ἐγγὺς τῆς θύρας
ἤδη βαδίζων εἰμὶ τῆσδ᾽, οἷ πρῶτά με
ἔδει τραπέσθαι. παιδίον, παῖ, ἠμί, παῖ.
ΗΡΑ. τίς τὴν θύραν ἐπάταξεν; ὡς κενταυρικῶς
ἐνήλαθ᾽ ὅστις· εἰπέ μοι, τουτὶ τί ἦν;
ΔΙΟ. ὁ παῖς. ΞΑΝ. τί ἔστιν; ΔΙΟ. οὐκ ἐνεθυμήθης; ΞΑΝ. τὸ τί;
ΔΙΟ. ὡς σφόδρα μ᾽ ἔδεισε. ΞΑΝ. νὴ Δία, μὴ μαίνοιό γε.
ΗΡΑ. οὔ τοι μὰ τὴν Δήμητρα δύναμαι μὴ γελᾶν·
καίτοι δάκνω γ᾽ ἐμαυτόν· ἀλλ᾽ ὅμως γελῶ.
ΔΙΟ. ὦ δαιμόνιε, πρόσελθε· δέομαι γάρ τί σου.
ΗΡΑ. ἀλλ᾽ οὐχ οἷός τ᾽ εἴμ᾽ ἀποσοβῆσαι τὸν γέλων,
ὁρῶν λεοντῆν ἐπὶ κροκωτῷ κειμένην.
τίς ὁ νοῦς; τί κόθορνος καὶ ῥόπαλον ξυνηλθέτην;
ποῖ γῆς ἀπεδήμεις; ΔΙΟ. ἐπεβάτευον Κλεισθένει.
ΗΡΑ. κἀναυμάχησας; ΔΙΟ. καὶ κατεδύσαμέν γε ναῦς
τῶν πολεμίων ἢ δώδεκ᾽ ἢ τρισκαίδεκα.
ΗΡΑ. σφώ; ΔΙΟ. νὴ τὸν Ἀπόλλω. ΞΑΝ. κᾆτ᾽ ἔγωγ᾽ ἐξηγρόμην.

ΔΙΟ. καὶ δῆτ᾽ ἐπὶ τῆς νεὼς ἀναγιγνώσκοντί μοι
τὴν Ἀνδρομέδαν πρὸς ἐμαυτὸν ἐξαίφνης πόθος
τὴν καρδίαν ἐπάταξε πῶς οἴει σφόδρα.
ΗΡΑ. πόθος; πόσος τις; ΔΙΟ. μικρός, ἡλίκος Μόλων.
ΗΡΑ. γυναικός; ΔΙΟ. οὐ δῆτ᾽. ΗΡΑ. ἀλλὰ παιδός;
ΔΙΟ. οὐδαμῶς.
ΗΡΑ. ἀλλ᾽ ἀνδρός; ΔΙΟ. ἀταταῖ. ΗΡΑ. ξυνεγένου τῷ
Κλεισθένει;
ΔΙΟ. μὴ σκῶπτέ μ᾽, ὦδέλφ᾽· οὐ γὰρ ἀλλ᾽ ἔχω κακῶς·
τοιοῦτος ἵμερός με διαλυμαίνεται.
ΗΡΑ. ποῖός τις, ὦδελφίδιον; ΔΙΟ. οὐκ ἔχω φράσαι.
ὅμως γε μέντοι σοι δι᾽ αἰνιγμῶν ἐρῶ.
ἤδη ποτ᾽ ἐπεθύμησας ἐξαίφνης ἔτνους;
ΗΡΑ. ἔτνους; βαβαιάξ, μυριάκις γ᾽ ἐν τῷ βίῳ.
ΔΙΟ. ἆρ᾽ ἐκδιδάσκω τὸ σαφές, ἢ ᾽τέρᾳ φράσω;
ΗΡΑ. μὴ δῆτα περὶ ἔτνους γε· πάνυ γὰρ μανθάνω.
ΔΙΟ. τοιουτοσὶ τοίνυν με δαρδάπτει πόθος
Εὐριπίδου. ΗΡΑ. καὶ ταῦτα τοῦ τεθνηκότος;
ΔΙΟ. κοὐδείς γέ μ᾽ ἂν πείσειεν ἀνθρώπων τὸ μὴ οὐκ
ἐλθεῖν ἐπ᾽ ἐκεῖνον. ΗΡΑ. πότερον εἰς Ἅιδου
κάτω;
ΔΙΟ. καὶ νὴ Δί᾽ εἴ τί γ᾽ ἔστιν ἔτι κατωτέρω.
ΗΡΑ. τί βουλόμενος; ΔΙΟ. δέομαι ποιητοῦ δεξιοῦ.
οἱ μὲν γὰρ οὐκέτ᾽ εἰσίν, οἱ δ᾽ ὄντες κακοί.
ΗΡΑ. τί δ᾽; οὐκ Ἰοφῶν ζῇ; ΔΙΟ. τοῦτο γάρ τοι καὶ
μόνον
ἔτ᾽ ἐστὶ λοιπὸν ἀγαθόν, εἰ καὶ τοῦτ᾽ ἄρα·
οὐ γὰρ σάφ᾽ οἶδ᾽ οὐδ᾽ αὐτὸ τοῦθ᾽ ὅπως ἔχει.
ΗΡΑ. εἶτ᾽ οὐ Σοφοκλέα, πρότερον ὄντ᾽ Εὐριπίδου,
μέλλεις ἀνάγειν, εἴπερ γ᾽ ἐκεῖθεν δεῖ σ᾽ ἄγειν;
ΔΙΟ. οὔ, πρίν γ᾽ ἂν Ἰοφῶντ᾽, ἀπολαβὼν αὐτὸν μόνον,
ἄνευ Σοφοκλέους ὅ τι ποιεῖ κωδωνίσω.

κἄλλως ὁ μέν γ᾽ Εὐριπίδης, πανοῦργος ὤν,
κἂν ξυναποδρᾶναι δεῦρ᾽ ἐπιχειρήσειέ μοι·
ὁ δ᾽ εὔκολος μὲν ἐνθάδ᾽, εὔκολος δ᾽ ἐκεῖ.
ΗΡΑ. Ἀγάθων δὲ ποῦ ᾽στιν; ΔΙΟ. ἀπολιπών μ᾽ ἀποίχεται,
ἀγαθὸς ποιητὴς καὶ ποθεινὸς τοῖς φίλοις.
ΗΡΑ. ποῖ γῆς ὁ τλήμων; ΔΙΟ. ἐς μακάρων εὐωχίαν.
ΗΡΑ. ὁ δὲ Ξενοκλέης; ΔΙΟ. ἐξόλοιτο νὴ Δία.
ΗΡΑ. Πυθάγγελος δέ; ΞΑΝ. περὶ ἐμοῦ δ᾽ οὐδεὶς λόγος
ἐπιτριβομένου τὸν ὦμον οὑτωσὶ σφόδρα.
ΗΡΑ. οὔκουν ἕτερ᾽ ἔστ᾽ ἐνταῦθα μειρακύλλια
τραγῳδίας ποιοῦντα πλεῖν ἢ μύρια,
Εὐριπίδου πλεῖν ἢ σταδίῳ λαλίστερα;
ΔΙΟ. ἐπιφυλλίδες ταῦτ᾽ ἐστὶ καὶ στωμύλματα,
χελιδόνων μουσεῖα, λωβηταὶ τέχνης,
ἃ φροῦδα θᾶττον, ἢν μόνον χορὸν λάβῃ,
ἅπαξ προσουρήσαντα τῇ τραγῳδίᾳ.
γόνιμον δὲ ποιητὴν ἂν οὐχ εὕροις ἔτι
ζητῶν ἄν, ὅστις ῥῆμα γενναῖον λάκοι.
ΗΡΑ. πῶς γόνιμον; ΔΙΟ. ὡδὶ γόνιμον, ὅστις φθέγξεται
τοιουτονί τι παρακεκινδυνευμένον,
αἰθέρα Διὸς δωμάτιον, ἢ χρόνου πόδα,
ἢ φρένα μὲν οὐκ ἐθέλουσαν ὀμόσαι καθ᾽ ἱερῶν,
γλῶτταν δ᾽ ἐπιορκήσασαν ἰδίᾳ τῆς φρενός.
ΗΡΑ. σὲ δὲ ταῦτ᾽ ἀρέσκει; ΔΙΟ. μἀλλὰ πλεῖν ἢ μαίνομαι.
ΗΡΑ. ἦ μὴν κόβαλά γ᾽ ἐστίν, ὡς καὶ σοὶ δοκεῖ.
ΔΙΟ. μὴ τὸν ἐμὸν οἴκει νοῦν· ἔχεις γὰρ οἰκίαν.
ΗΡΑ. καὶ μὴν ἀτεχνῶς γε παμπόνηρα φαίνεται.
ΔΙΟ. δειπνεῖν με δίδασκε. ΞΑΝ. περὶ ἐμοῦ δ᾽ οὐδεὶς λόγος.
ΔΙΟ. ἀλλ᾽ ὧνπερ ἕνεκα τήνδε τὴν σκευὴν ἔχων

ἦλθον κατὰ σὴν μίμησιν, ἵνα μοι τοὺς ξένους
τοὺς σοὺς φράσειας, εἰ δεοίμην, οἷσι σὺ
ἔχρω τόθ', ἡνίκ' ἦλθες ἐπὶ τον Κέρβερον,
τούτους φράσον μοι, λιμένας, ἀρτοπώλια,
πορνεῖ', ἀναπαύλας, ἐκτροπάς, κρήνας, ὁδούς,
πόλεις, διαίτας, πανδοκευτρίας, ὅπου
κόρεις ὀλίγιστοι. ΞΑΝ. περὶ ἐμοῦ δ' οὐδεὶς λόγος.
ΗΡΑ. ὦ σχέτλιε, τολμήσεις γὰρ ἰέναι καὶ σύ γε;
ΔΙΟ. μηδὲν ἔτι πρὸς ταῦτ', ἀλλὰ φράζε τῶν ὁδῶν
ὅπῃ τάχιστ' ἀφιξόμεθ' εἰς Ἅιδου κάτω·
καὶ μήτε θερμὴν μήτ' ἄγαν ψυχρὰν φράσῃς.
ΗΡΑ. φέρε δή, τίν' αὐτῶν σοι φράσω πρώτην; τίνα;
μία μὲν γὰρ ἔστιν ἀπὸ κάλω καὶ θρανίου,
κρεμάσαντι σαυτόν. ΔΙΟ. παῦε, πνιγηρὰν λέγεις.
ΗΡΑ. ἀλλ' ἔστιν ἀτραπὸς ξύντομος τετριμμένη,
ἡ διὰ θυείας. ΔΙΟ. ἆρα κώνειον λέγεις;
ΗΡΑ. μάλιστά γε. ΔΙΟ. ψυχράν γε καὶ δυσχείμερον·
εὐθὺς γὰρ ἀποπήγνυσι τἀντικνήμια.
ΗΡΑ. βούλει κατάντη καὶ ταχεῖάν σοι φράσω;
ΔΙΟ. νὴ τὸν Δί', ὡς ὄντος γε μὴ βαδιστικοῦ.
ΗΡΑ. καθέρπυσόν νυν ἐς Κεραμεικόν. ΔΙΟ. κᾆτα τί;
ΗΡΑ. ἀναβὰς ἐπὶ τὸν πύργον τὸν ὑψηλὸν ΔΙΟ. τί δρῶ;
ΗΡΑ. ἀφιεμένην τὴν λαμπάδ' ἐντεῦθεν θεῶ,
κᾄπειτ' ἐπειδὰν φῶσιν οἱ θεώμενοι
εἶναι, τόθ' εἶναι καὶ σὺ σαυτόν. ΔΙΟ. ποῖ; ΗΡΑ. κάτω.
ΔΙΟ. ἀλλ' ἀπολέσαιμ' ἂν ἐγκεφάλου θρίω δύο.
οὐκ ἂν βαδίσαιμι τὴν ὁδὸν ταύτην. ΗΡΑ. τί δαί;
ΔΙΟ. ἥνπερ σὺ τότε κατῆλθες. ΗΡΑ. ἀλλ' ὁ πλοῦς πολύς.
εὐθὺς γὰρ ἐπὶ λίμνην μεγάλην ἥξεις πάνυ

ἄβυσσον. ΔΙΟ. εἶτα πῶς περαιωθήσομαι;
ΗΡΑ. ἐν πλοιαρίῳ τυννουτῳί σ᾽ ἀνὴρ γέρων
ναύτης διάξει δύ᾽ ὀβολὼ μισθὸν λαβών.
ΔΙΟ. φεῦ. ὡς μέγα δύνασθον πανταχοῦ τὼ δύ᾽ ὀβολώ.
πῶς ἠλθέτην κἀκεῖσε; ΗΡΑ. Θησεὺς ἤγαγεν.
μετὰ ταῦτ᾽ ὄφεις καὶ θηρί᾽ ὄψει μυρία
δεινότατα. ΔΙΟ. μή μ᾽ ἔκπληττε μηδὲ δειμάτου·
οὐ γάρ μ᾽ ἀποτρέψεις. ΗΡΑ. εἶτα βόρβορον πολὺν
καὶ σκῶρ ἀείνων· ἐν δὲ τούτῳ κειμένους
εἴ που ξένον τις ἠδίκηκε πώποτε,
ἢ παῖδα κινῶν τἀργύριον ὑφείλετο,
ἢ μητέρ᾽ ἠλοίησεν, ἢ πατρὸς γνάθον
ἐπάταξεν, ἢ ᾽πίορκον ὅρκον ὤμοσεν,
ἢ Μορσίμου τις ῥῆσιν ἐξεγράψατο.
ΔΙΟ. νὴ τοὺς θεοὺς ἐχρῆν γε πρὸς τούτοισι κεἰ
τὴν πυρρίχην τις ἔμαθε τὴν Κινησίου.
ΗΡΑ. ἐντεῦθεν αὐλῶν τίς σε περίεισιν πνοή,
ὄψει τε φῶς κάλλιστον, ὥσπερ ἐνθάδε,
καὶ μυρρινῶνας, καὶ θιάσους εὐδαίμονας
ἀνδρῶν γυναικῶν, καὶ κρότον χειρῶν πολύν.
ΔΙΟ. οὗτοι δὲ δὴ τίνες εἰσίν; ΗΡΑ. οἱ μεμυημένοι,
ΞΑΝ. νὴ τὸν Δί᾽ ἐγὼ γοῦν ὄνος ἄγων μυστήρια.
ἀτὰρ οὐ καθέξω ταῦτα τὸν πλείω χρόνον.
ΗΡΑ. οἵ σοι φράσουσ᾽ ἁπαξάπανθ᾽ ὧν ἂν δέῃ.
οὗτοι γὰρ ἐγγύτατα παρ᾽ αὐτὴν τὴν ὁδὸν
ἐπὶ ταῖσι τοῦ Πλούτωνος οἰκοῦσιν θύραις.
καὶ χαῖρε πόλλ᾽, ὠδελφέ. ΔΙΟ. νὴ Δία καὶ σύ γε
ὑγίαινε. σὺ δὲ τὰ στρώματ᾽ αὖθις λάμβανε.
ΞΑΝ. πρὶν καὶ καταθέσθαι; ΔΙΟ. καὶ ταχέως μέντοι πάνυ.
ΞΑΝ. μὴ δῆθ᾽, ἱκετεύω σ᾽, ἀλλὰ μίσθωσαί τινα

τῶν ἐκφερομένων, ὅστις ἐπὶ τοῦτ᾽ ἔρχεται.
ΔΙΟ. ἐὰν δὲ μηὗρω; ΞΑΝ. τότ᾽ ἔμ᾽ ἄγειν. ΔΙΟ. καλῶς λέγεις.
καὶ γάρ τιν᾽ ἐκφέρουσι τουτονὶ νεκρόν.
οὗτος, σὲ λέγω μέντοι, σὲ τὸν τεθνηκότα·
ἄνθρωπε, βούλει σκευάρι᾽ εἰς Ἅιδου φέρειν;
ΝΕΚ. πόσ᾽ ἄττα; ΔΙΟ. ταυτί. ΝΕΚ. δύο δραχμὰς μισθὸν τελεῖς;
ΔΙΟ. μὰ Δί᾽, ἀλλ᾽ ἔλαττον. ΝΕΚ. ὑπάγεθ᾽ ὑμεῖς τῆς ὁδοῦ.
ΔΙΟ. ἀνάμεινον, ὦ δαιμόνι᾽, ἐὰν ξυμβῶ τί σοι.
ΝΕΚ. εἰ μὴ καταθήσεις δύο δραχμάς, μὴ διαλέγου.
ΔΙΟ. λάβ᾽ ἐννέ᾽ ὀβολούς. ΝΕΚ. ἀναβιῴην νῦν πάλιν.
ΞΑΝ. ὡς σεμνὸς ὁ κατάρατος· οὐκ οἰμώξεται;
ἐγὼ βαδιοῦμαι. ΔΙΟ. χρηστὸς εἶ καὶ γεννάδας.
χωρῶμεν ἐπὶ τὸ πλοῖον. ΧΑΡ. ὢ ὄπ, παραβαλοῦ.
ΞΑΝ. τουτὶ τί ἔστι; ΔΙΟ. τοῦτο; λίμνη νὴ Δία
αὕτη ᾽στὶν ἣν ἔφραζε, καὶ πλοῖόν γ᾽ ὁρῶ.
ΞΑΝ. νὴ τὸν Ποσειδῶ, κἄστι γ᾽ ὁ Χάρων οὑτοσί.
ΔΙΟ. χαῖρ᾽ ὦ Χάρων, χαῖρ᾽ ὦ Χάρων, χαῖρ᾽ ὦ Χάρων.
ΧΑΡ. τίς εἰς ἀναπαύλας ἐκ κακῶν καὶ πραγμάτων;
τίς εἰς τὸ Λήθης πεδίον, ἢ ᾽ς ὄνου πόκας,
ἢ ᾽ς Κερβερίους, ἢ ᾽ς κόρακας, ἢ ᾽πὶ Ταίναρον;
ΔΙΟ. ἐγώ. ΧΑΡ. ταχέως ἔμβαινε. ΔΙΟ. ποῦ σχήσειν δοκεῖς;
ἐς κόρακας ὄντως; ΧΑΡ. ναὶ μὰ Δία, σοῦ γ᾽ εἵνεκα.
ἔμβαινε δή. ΔΙΟ. παῖ, δεῦρο. ΧΑΡ. δοῦλον οὐκ ἄγω.
εἰ μὴ νεναυμάχηκε τὴν περὶ τῶν κρεῶν.
ΞΑΝ. μὰ τὸν Δί᾽, οὐ γὰρ ἀλλ᾽ ἔτυχον ὀφθαλμιῶν.

ΧΑΡ. οὔκουν περιθρέξει δῆτα τὴν λίμνην κύκλῳ;
ΞΑΝ. ποῦ δῆτ' ἀναμενῶ; ΧΑΡ. παρὰ τὸν Αὐαίνου λίθον,
ἐπὶ ταῖς ἀναπαύλαις. ΔΙΟ. μανθάνεις; ΞΑΝ. πάνυ μανθάνω.
οἴμοι κακοδαίμων, τῷ ξυνέτυχον ἐξιών;
ΧΑΡ. κάθιζ' ἐπὶ κώπην. εἴ τις ἔτι πλεῖ, σπευδέτω.
οὗτος, τί ποιεῖς; ΔΙΟ. ὅ τι ποιῶ; τί δ' ἄλλο γ' ἢ
ἵζω 'πὶ κώπην, οὗπερ ἐκέλευές με σύ;
ΧΑΡ. οὔκουν καθεδεῖ δῆτ' ἐνθαδί, γάστρων; ΔΙΟ. ἰδού.
ΧΑΡ. οὔκουν προβαλεῖ τὼ χεῖρε κἀκτενεῖς; ΔΙΟ. ἰδού.
ΧΑΡ. οὐ μὴ φλυαρήσεις ἔχων, ἀλλ' ἀντιβὰς
ἐλᾷς προθύμως; ΔΙΟ. κᾆτα πῶς δυνήσομαι,
ἄπειρος, ἀθαλάττωτος, ἀσαλαμίνιος
ὤν, εἶτ' ἐλαύνειν; ΧΑΡ. ῥᾷστ'· ἀκούσει γὰρ μέλη
κάλλιστ', ἐπειδὰν ἐμβάλῃς ἅπαξ. ΔΙΟ. τίνων;
ΧΑΡ. βατράχων κύκνων θαυμαστά. ΔΙΟ. κατακέλευε δή.
ΧΑΡ. ὦ ὀπόπ, ὦ ὀπόπ.
ΒΑΤ. βρεκεκεκὲξ κοὰξ κοάξ,
βρεκεκεκὲξ κοὰξ κοάξ.
λιμναῖα κρηνῶν τέκνα,
ξύναυλον ὕμνων βοὰν
φθεγξώμεθ', εὔγηρυν ἐμὰν ἀοιδάν,
κοὰξ κοάξ,
ἣν ἀμφὶ Νυσήιον
Διὸς Διόνυσον ἐν
Λίμναις ἰαχήσαμεν,
ἡνίχ' ὁ κραιπαλόκωμος
τοῖς ἱεροῖσι Χύτροισι
χωρεῖ κατ' ἐμὸν τέμενος λαῶν ὄχλος.

βρεκεκεκὲξ κοὰξ κοάξ.
ΔΙΟ. ἐγὼ δέ γ' ἀλγεῖν ἄρχομαι
τὸν ὄρρον, ὦ κοὰξ κοάξ·
ὑμῖν δ' ἴσως οὐδὲν μέλει.
ΒΑΤ. βρεκεκεκὲξ κοὰξ κοάξ.
ΔΙΟ. ἀλλ' ἐξόλοισθ' αὐτῷ κοάξ·
οὐδὲν γάρ ἐστ' ἀλλ' ἢ κοάξ.
ΒΑΤ. εἰκότως γ', ὦ πολλὰ πράττων·
ἐμὲ γὰρ ἔστερξαν μὲν εὔλυροί τε Μοῦσαι
καὶ κεροβάτας Πάν, ὁ καλαμόφθογγα παίζων·
προσεπιτέρπεται δ' ὁ φορμικτὰς Ἀπόλλων,
ἕνεκα δόνακος, ὃν ὑπολύριον
ἔνυδρον ἐν λίμναις τρέφω.
βρεκεκεκὲξ κοὰξ κοάξ.
ΔΙΟ. ἐγὼ δὲ φλυκταίνας γ' ἔχω,
χὠ πρωκτὸς ἰδίει πάλαι,
κᾆτ' αὐτίκ' ἐγκύψας ἐρεῖ —
ΒΑΤ. βρεκεκεκὲξ κοὰξ κοάξ.
ΔΙΟ. ἀλλ', ὦ φιλῳδὸν γένος,
παύσασθε. ΒΑΤ. μᾶλλον μὲν οὖν
φθεγξόμεσθ', εἰ δή ποτ' εὐ-
ηλίοις ἐν ἁμέραισιν
ἡλάμεσθα διὰ κυπείρου
καὶ φλέω, χαίροντες ᾠδῆς
πολυκολύμβοισι μέλεσιν,
ἢ Διὸς φεύγοντες ὄμβρον
ἔνυδρον ἐν βυθῷ χορείαν
αἰόλαν ἐφθεγξάμεσθα
πομφολυγοπαφλάσμασιν.
βρεκεκεκὲξ κοὰξ κοάξ.
ΔΙΟ. τουτὶ παρ' ὑμῶν λαμβάνω.
ΒΑΤ. δεινά τἄρα πεισόμεσθα.

ΔΙΟ. δεινότερα δ' ἔγωγ', ἐλαύνων
εἰ διαρραγήσομαι.
ΒΑΤ. βρεκεκεκὲξ κοὰξ κοάξ.
ΔΙΟ. οἰμώζετ'· οὐ γάρ μοι μέλει.
ΒΑΤ. ἀλλὰ μὴν κεκραξόμεσθά γ'
ὁπόσον ἡ φάρυγξ ἂν ἡμῶν
χανδάνῃ δι' ἡμέρας
βρεκεκεκὲξ κοὰξ κοάξ.
ΔΙΟ. τούτῳ γὰρ οὐ νικήσετε.
ΒΑΤ. οὐδὲ μὴν ἡμᾶς σὺ πάντως.
ΔΙΟ. [οὐδὲ μὴν ὑμεῖς γ' ἐμὲ]
οὐδέποτε· κεκράξομαι γὰρ
κἄν με δῇ δι' ἡμέρας,
(βρεκεκεκὲξ κοὰξ κοάξ,)
ἕως ἂν ὑμῶν ἐπικρατήσω τῷ κοάξ,
βρεκεκεκὲξ κοὰξ κοάξ.
ἔμελλον ἄρα παύσειν ποθ' ὑμᾶς τοῦ κοάξ.
ΧΑΡ. ὦ παῦε παῦε, παραβαλοῦ τῷ κωπίῳ.
ἔκβαιν', ἀπόδος τὸν ναῦλον. ΔΙΟ. ἔχε δὴ τώ-
βολώ.
ΔΙΟ. ὁ Ξανθίας. ποῦ Ξανθίας; ἦ Ξανθία;
ΞΑΝ. ἰαῦ. ΔΙΟ. βάδιζε δεῦρο. ΞΑΝ. χαῖρ', ὦ δέσποτα.
ΔΙΟ. τί ἐστι τἀνταυθοῖ; ΞΑΝ. σκότος καὶ βόρβορος.
ΔΙΟ. κατεῖδες οὖν που τοὺς πατραλοίας αὐτόθι
καὶ τοὺς ἐπιόρκους, οὓς ἔλεγεν ἡμῖν; ΞΑΝ. σὺ
δ' οὔ;
ΔΙΟ. νὴ τὸν Ποσειδῶ 'γωγε, καὶ νυνί γ' ὁρῶ.
ἄγε δή, τί δρῶμεν; ΞΑΝ. προϊέναι βέλτιστα νῷν,
ὡς οὗτος ὁ τόπος ἐστὶν οὗ τὰ θηρία
τὰ δείν' ἔφασκ' ἐκεῖνος. ΔΙΟ. ὡς οἰμώξεται.
ἠλαζονεύεθ', ἵνα φοβηθείην ἐγώ,
εἰδώς με μάχιμον ὄντα, φιλοτιμούμενος.

οὐδὲν γὰρ οὕτω γαῦρόν ἐσθ' ὡς Ἡρακλῆς.
ἐγὼ δέ γ' εὐξαίμην ἂν ἐντυχεῖν τινι,
λαβεῖν τ' ἀγώνισμ' ἄξιόν τι τῆς ὁδοῦ.
ΞΑΝ. νὴ τὸν Δία· καὶ μὴν αἰσθάνομαι ψόφου τινός.
ΔΙΟ. ποῦ ποῦ 'στιν; ΞΑΝ. ἐξόπισθεν. ΔΙΟ. ἐξόπισθ' ἴθι.
ΞΑΝ. ἀλλ' ἐστὶν ἐν τῷ πρόσθε. ΔΙΟ. πρόσθε νυν ἴθι.
ΞΑΝ. καὶ μὴν ὁρῶ νὴ τὸν Δία θηρίον μέγα.
ΔΙΟ. ποῖόν τι; ΞΑΝ. δεινόν· παντοδαπὸν γοῦν γίγνεται·
τότε μέν γε βοῦς, νυνὶ δ' ὀρεύς, τότε δ' αὖ γυνὴ
ὡραιοτάτη τις. ΔΙΟ. ποῦ 'στι; φέρ' ἐπ' αὐτὴν ἴω.
ΞΑΝ. ἀλλ' οὐκέτ' αὖ γυνή 'στιν, ἀλλ' ἤδη κύων.
ΔΙΟ. Ἔμπουσα τοίνυν ἐστί. ΞΑΝ. πυρὶ γοῦν λάμπεται
ἅπαν τὸ πρόσωπον. ΔΙΟ. καὶ σκέλος χαλκοῦν ἔχει;
ΞΑΝ. νὴ τὸν Ποσειδῶ, καὶ βολίτινον θάτερον,
σάφ' ἴσθι. ΔΙΟ. ποῖ δῆτ' ἂν τραποίμην; ΞΑΝ. ποῖ δ' ἐγώ;
ΔΙΟ. ἱερεῦ, διαφύλαξόν μ', ἵν' ὦ σοι ξυμπότης.
ΞΑΝ. ἀπολούμεθ', ὦναξ Ἡράκλεις. ΔΙΟ. οὐ μὴ καλεῖς μ',
ὤνθρωφ', ἱκετεύω, μηδὲ κατερεῖς τοὔνομα.
ΞΑΝ. Διόνυσε τοίνυν. ΔΙΟ. τοῦτ' ἔθ' ἧττον θατέρου.
ΞΑΝ. ἴθ' ᾗπερ ἔρχει. δεῦρο δεῦρ', ὦ δέσποτα.
ΔΙΟ. τί δ' ἔστι; ΞΑΝ. θάρρει· πάντ' ἀγαθὰ πεπράγαμεν,
ἔξεστί θ' ὥσπερ Ἡγέλοχος ἡμῖν λέγειν·
ἐκ κυμάτων γὰρ αὖθις αὖ γαλῆν ὁρῶ.
ἥμπουσα φρούδη. ΔΙΟ. κατόμοσον. ΞΑΝ. νὴ τὸν Δία.
ΔΙΟ. καὖθις κατόμοσον. ΞΑΝ. νὴ Δί'. ΔΙΟ. ὄμοσον. ΞΑΝ. νὴ Δία.

ΔΙΟ. οἴμοι τάλας, ὡς ὠχρίασ᾽ αὐτὴν ἰδών·
ΞΑΝ. ὁδὶ δὲ δείσας ὑπερεπυρρίασε σοῦ.
ΔΙΟ. οἴμοι, πόθεν μοι τὰ κακὰ ταυτὶ προσέπεσεν;
τίν᾽ αἰτιάσωμαι θεῶν μ᾽ ἀπολλύναι;
αἰθέρα Διὸς δωμάτιον, ἢ χρόνου πόδα;
ΞΑΝ. οὗτος. ΔΙΟ. τί ἔστιν; ΞΑΝ. οὐ κατήκουσας;
ΔΙΟ. τίνος;
ΞΑΝ. αὐλῶν πνοῆς. ΔΙΟ. ἔγωγε, καὶ δᾴδων γέ με
αὔρα τις εἰσέπνευσε μυστικωτάτη.
ἀλλ᾽ ἠρεμεὶ πτήξαντες ἀκροασώμεθα.
ΧΟΡ. Ἴακχ᾽, ὦ Ἴακχε.
Ἴακχ᾽, ὦ Ἴακχε.
ΞΑΝ. τοῦτ᾽ ἔστ᾽ ἐκεῖν᾽, ὦ δέσποθ᾽, οἱ μεμυημένοι
ἐνταῦθά που παίζουσιν, οὓς ἔφραζε νῷν.
ᾄδουσι γοῦν τὸν Ἴακχον ὅνπερ Διαγόρας.
ΔΙΟ. κἀμοὶ δοκοῦσιν. ἡσυχίαν τοίνυν ἄγειν
βέλτιστόν ἐστιν, ὡς ἂν εἰδῶμεν σαφῶς.
ΧΟΡ. Ἴακχ᾽, ὦ πολυτιμήτοις ἕδραις ἐνθάδε ναίων,
Ἴακχ᾽, ὦ Ἴακχε,
ἐλθὲ τόνδ᾽ ἀνὰ λειμῶνα χορεύσων,
ὁσίους ἐς θιασώτας,
πολύκαρπον μὲν τινάσσων
περὶ κρατὶ σῷ βρύοντα
στέφανον μύρτων· θρασεῖ δ᾽ ἐγκατακρούων
ποδὶ τὰν ἀκόλαστον
φιλοπαίγμονα τιμάν,
χαρίτων πλεῖστον ἔχουσαν μέρος, ἁγνάν, ἱερὰν
ὁσίοις μύσταις χορείαν.
ΞΑΝ. ὦ πότνια πολυτίμητε Δήμητρος κόρη,
ὡς ἡδύ μοι προσέπνευσε χοιρείων κρεῶν.
ΔΙΟ. οὔκουν ἀτρέμ᾽ ἕξεις, ἤν τι καὶ χορδῆς λάβῃς;

324—336. = 340—353.

ΧΟΡ. ἔγειρε· φλογέας λαμπάδας ἐν χερσὶ [τινάσσων] γὰρ ἥκει,
Ἴακχ', ὦ Ἴακχε,
νυκτέρου τελετῆς φωσφόρος ἀστήρ.
φλογὶ φέγγεται δὲ λειμών·
γόνυ πάλλεται γερόντων·
ἀποσείονται δὲ λύπας
χρονίους τ' ἐτῶν παλαιῶν ἐνιαυτούς,
ἱερᾶς ὑπὸ τιμᾶς.
σὺ δὲ λαμπάδι φέγγων
προβάδην ἔξαγ' ἐπ' ἀνθηρὸν ἕλειον δάπεδον
χοροποιόν, μάκαρ, ἥβαν.
εὐφημεῖν χρὴ κἀξίστασθαι τοῖς ἡμετέροισι χοροῖσιν
ὅστις ἄπειρος τοιῶνδε λόγων, ἢ γνώμῃ μὴ καθαρεύει,
ἢ γενναίων ὄργια Μουσῶν μήτ' εἶδεν μήτ' ἐχόρευσεν,
μηδὲ Κρατίνου τοῦ ταυροφάγου γλώττης βακχεῖ' ἐτελέσθη,
ἢ βωμολόχοις ἔπεσιν χαίρει, μὴ 'ν καιρῷ τοῦτο ποιοῦσιν,
ἢ στάσιν ἐχθρὰν μὴ καταλύει, μηδ' εὔκολός ἐστι πολίταις,
ἀλλ' ἀνεγείρει καὶ ῥιπίζει, κερδῶν ἰδίων ἐπιθυμῶν,
ἢ τῆς πόλεως χειμαζομένης ἄρχων καταδωροδοκεῖται,
ἢ προδίδωσιν φρούριον ἢ ναῦς, ἢ τἀπόρρητ' ἀποπέμπει
ἐξ Αἰγίνης, Θωρυκίων ὤν, εἰκοστολόγος κακοδαίμων,

ἀσκώματα καὶ λίνα καὶ πίτταν διαπέμπων εἰς Ἐπίδαυρον,
ἢ χρήματα ταῖς τῶν ἀντιπάλων ναυσὶν παρέχειν τινὰ πείθει,
ἢ κατατιλᾷ τῶν Ἑκαταίων, κυκλίοισι χοροῖσιν ὑπᾴδων,
ἢ τοὺς μισθοὺς τῶν ποιητῶν ῥήτωρ ὢν εἶτ' ἀποτρώγει,
κωμῳδηθεὶς ἐν ταῖς πατρίοις τελεταῖς ταῖς τοῦ Διονύσου·
τούτοις αὐδῶ καὖθις ἀπαυδῶ καὖθις τὸ τρίτον μάλ' ἀπαυδῶ
ἐξίστασθαι μύσταισι χοροῖς· ὑμεῖς δ' ἀνεγείρετε μολπὴν
καὶ παννυχίδας τὰς ἡμετέρας, αἳ τῇδε πρέπουσιν ἑορτῇ.
χώρει νυν πᾶς ἀνδρείως
εἰς τοὺς εὐανθεῖς κόλπους
λειμώνων ἐγκρούων
κἀπισκώπτων
καὶ παίζων καὶ χλευάζων.
ἠρίστηται δ' ἐξαρκούντως.
ἀλλ' ἔμβα χὤπως ἀρεῖς 377
τὴν Σώτειραν γενναίως
τῇ φωνῇ μολπάζων,
ἣ τὴν χώραν
σώζειν φήσ' ἐς τὰς ὥρας,
κἂν Θωρυκίων μὴ βούληται. 381
ἄγε νυν ἑτέραν ὕμνων ἰδέαν τὴν καρποφόρον βασίλειαν,

372—376. = 377—381.

Δήμητρα θεάν, ἐπικοσμοῦντες ζαθέοις μολπαῖς
κελαδεῖτε.
Δήμητερ, ἁγνῶν ὀργίων
ἄνασσα, συμπαραστάτει,
καὶ σῶζε τὸν σαυτῆς χορόν·
καί μ' ἀσφαλῶς πανήμερον
παῖσαί τε καὶ χορεῦσαι·
καὶ πολλὰ μὲν γέλοιά μ' εἰ-
πεῖν, πολλὰ δὲ σπουδαῖα, καὶ
τῆς σῆς ἑορτῆς ἀξίως
παίσαντα καὶ σκώψαντα νι-
κήσαντα ταινιοῦσθαι.
ἄγ' εἶα
νῦν καὶ τὸν ὡραῖον θεὸν παρακαλεῖτε δεῦρο
ᾠδαῖσι, τὸν ξυνέμπορον τῆσδε τῆς χορείας.
Ἴακχε πολυτίμητε, μέλος ἑορτῆς
ἥδιστον εὑρών, δεῦρο συνακολούθει
πρὸς τὴν θεὸν καὶ δεῖξον ὡς
ἄνευ πόνου πολλὴν ὁδὸν περαίνεις.
Ἴακχε φιλοχορευτά, συμπρόπεμπέ με.
σὺ γὰρ κατεσχίσω μὲν ἐπὶ γέλωτι
κἀπ' εὐτελείᾳ τόν τε σανδαλίσκον
καὶ τὸ ῥάκος, κἀξεῦρες ὥστ'
ἀζημίους παίζειν τε καὶ χορεύειν.
Ἴακχε φιλοχορευτά, συμπρόπεμπέ με.
καὶ γὰρ παραβλέψας τι μειρακίσκης
νῦν δὴ κατεῖδον, καὶ μάλ' εὐπροσώπου,
συμπαιστρίας, χιτωνίου
παραρραγέντος τιτθίον προκύψαν.
Ἴακχε φιλοχορευτά, συμπρόπεμπέ με.

384—388. = 389—393.
394—397. = 440—444. = 444—447.

ΔΙΟ. ἐγὼ δ' ἀεί πως φιλακόλουθός εἰμι καὶ μετ' αὐτῆς
παίζων χορεύειν βούλομαι. ΞΑΝ. κἄγωγε πρός.
ΧΟΡ. βούλεσθε δῆτα κοινῇ
σκώψωμεν Ἀρχέδημον;
ὃς ἑπτέτης ὢν οὐκ ἔφυσε φράτορας,
νυνὶ δὲ δημαγωγεῖ
ἐν τοῖς ἄνω νεκροῖσι,
κἀστὶν τὰ πρῶτα τῆς ἐκεῖ μοχθηρίας.
τὸν Κλεισθένη δ' ἀκούω
ἐν ταῖς ταφαῖσι πρωκτὸν
τίλλειν ἑαυτοῦ καὶ σπαράττειν τὰς γνάθους·
κἀκόπτετ' ἐγκεκυφώς,
κἄκλαε, κἀκεκράγει
Σεβῖνον, ὅστις ἐστὶν ἀναφλύστιος.
καὶ Καλλίαν γέ φασι
τοῦτον τὸν Ἱπποβίνου
κύσθου λεοντῆν ναυμαχεῖν ἐνημμένον.
ΔΙΟ. ἔχοιτ' ἂν οὖν φράσαι νῷν
Πλούτων' ὅπου 'νθάδ' οἰκεῖ;
ξένω γάρ ἐσμεν ἀρτίως ἀφιγμένω.
ΧΟΡ. μηδὲν μακρὰν ἀπέλθῃς,
μηδ' αὖθις ἐπανέρῃ με,
ἀλλ' ἴσθ' ἐπ' αὐτὴν τὴν θύραν ἀφιγμένος.
ΔΙΟ. αἴροι' ἂν αὖθις, ὦ παῖ.
ΞΑΝ. τουτὶ τί ἦν τὸ πρᾶγμα;
ἀλλ' ἢ Διὸς Κόρινθος ἐν τοῖς στρώμασιν;
ΧΟΡ. χωρεῖτε
νῦν ἱερὸν ἀνὰ κύκλον θεᾶς, ἀνθοφόρον ἀν' ἄλσος
παίζοντες οἷς μετουσία θεοφιλοῦς ἑορτῆς.
ἐγὼ δὲ σὺν ταῖσιν κόραις εἶμι καὶ γυναιξίν,
οὗ παννυχίζουσιν θεᾷ, φέγγος ἱερὸν οἴσων.

χωρῶμεν ἐς πολυῤῥόδους
λειμῶνας ἀνθεμώδεις,
τὸν ἡμέτερον τρόπον,
τὸν καλλιχορώτατον,
παίζοντες, ὃν ὄλβιαι
Μοῖραι ξυνάγουσιν.
μόνοις γὰρ ἡμῖν ἥλιος
καὶ φέγγος ἱλαρόν ἐστιν,
ὅσοι μεμυήμεθ' εὐ-
σεβῆ τε διήγομεν
τρόπον περὶ τοὺς ξένους
καὶ τοὺς ἰδιώτας.
ΔΙΟ. ἄγε δὴ τίνα τρόπον τὴν θύραν κόψω; τίνα;
πῶς ἐνθάδ' ἆρα κόπτουσιν οὑπιχώριοι;
ΞΑΝ. οὐ μὴ διατρίψεις, ἀλλὰ γεῦσαι τῆς θύρας,
καθ' Ἡρακλέα τὸ σχῆμα καὶ τὸ λῆμ' ἔχων.
ΔΙΟ. παῖ παῖ. ΑΙΑ. τίς οὗτος; ΔΙΟ. Ἡρακλῆς ὁ καρ-
τερός.
ΑΙΑ. ὦ βδελυρὲ κἀναίσχυντε καὶ τολμηρὲ σὺ
καὶ μιαρὲ καὶ παμμίαρε καὶ μιαρώτατε,
ὃς τὸν κύν' ἡμῶν ἐξελάσας τὸν Κέρβερον
ἀπῇξας ἄγχων κἀποδρὰς ᾤχου λαβών,
ὃν ἐγὼ 'φύλαττον. ἀλλὰ νῦν ἔχει μέσος·
τοία Στυγός σε μελανοκάρδιος πέτρα
Ἀχερόντιός τε σκόπελος αἱματοσταγὴς
φρουροῦσι, Κωκυτοῦ τε περίδρομοι κύνες,
Ἔχιδνά θ' ἑκατογκέφαλος, ἣ τὰ σπλάγχνα σου
διασπαράξει, πνευμόνων τ' ἀνθάψεται
Ταρτησία μύραινα· τὼ νεφρὼ δέ σου
αὐτοῖσιν ἐντέροισιν ᾑματωμένω
διασπάσονται Γοργόνες Τιθράσιαι,

448—453. = 454—459.

ἐφ' ἃς ἐγὼ δρομαῖον ὁρμήσω πόδα.
ΞΑΝ. οὗτος, τί δέδρακας; ΔΙΟ. ἐγκέχοδα· κάλει θεόν.
ΞΑΝ. ὦ καταγέλαστ', οὔκουν ἀναστήσει ταχὺ
πρίν τινά σ' ἰδεῖν ἀλλότριον; ΔΙΟ. ἀλλ' ὡρακιῶ.
ἀλλ' οἶσε πρὸς τὴν καρδίαν μου σπογγιάν.
ΞΑΝ. ἰδοὺ λαβέ. προσθοῦ. ποῦ 'στιν; ὦ χρυσοῖ θεοί,
ἐνταῦθ' ἔχεις τὴν καρδίαν; ΔΙΟ. δείσασα γὰρ
εἰς τὴν κάτω μου κοιλίαν καθείρπυσεν.
ΞΑΝ. ὦ δειλότατε θεῶν σὺ κἀνθρώπων. ΔΙΟ. ἐγὼ
πῶς δειλός, ὅστις σπογγιὰν ᾔτησά σε;
οὐκ ἄν γ' ἕτερος ταῦτ' εἰργάσατ' ἀνήρ. ΞΑΝ. ἀλλὰ τί;
ΔΙΟ. κατέκειτ' ἂν ὀσφραινόμενος, εἴπερ δειλὸς ἦν·
ἐγὼ δ' ἀνέστην καὶ προσέτ' ἀπεψησάμην.
ΞΑΝ. ἀνδρεῖά γ', ὦ Πόσειδον. ΔΙΟ. οἶμαι νὴ Δία.
σὺ δ' οὐκ ἔδεισας τὸν ψόφον τῶν ῥημάτων
καὶ τὰς ἀπειλάς; ΞΑΝ. οὐ μὰ Δί' οὐδ' ἐφρόντισα.
ΔΙΟ. ἴθι νυν, ἐπειδὴ ληματιᾷς κἀνδρεῖος εἶ,
σὺ μὲν γενοῦ 'γώ, τὸ ῥόπαλον τουτὶ λαβὼν
καὶ τὴν λεοντῆν, εἴπερ ἀφοβόσπλαγχνος εἶ·
ἐγὼ δ' ἔσομαί σοι σκευοφόρος ἐν τῷ μέρει.
ΞΑΝ. φέρε δὴ ταχέως αὔτ'· οὐ γὰρ ἀλλὰ πειστέον·
καὶ βλέψον εἰς τὸν Ἡρακλειοξανθίαν,
εἰ δειλὸς ἔσομαι καὶ κατὰ σὲ τὸ λῆμ' ἔχων.
ΔΙΟ. μὰ Δί' ἀλλ' ἀληθῶς οὐκ Μελίτης μαστιγίας.
φέρε νυν, ἐγὼ τὰ στρώματ' αἴρωμαι ταδί.
ΘΕΡ. ὦ φίλταθ' ἥκεις Ἡράκλεις; δεῦρ' εἴσιθι.
ἡ γὰρ θεός σ' ὡς ἐπύθεθ' ἥκοντ', εὐθέως
ἔπεττεν ἄρτους, ἧψε κατερικτῶν χύτρας
ἔτνους δύ' ἢ τρεῖς, βοῦν ἀπηνθράκιζ' ὅλον,
πλακοῦντας ὤπτα, κολλάβους. ἀλλ' εἴσιθι.

ΞΑΝ. κάλλιστ', ἐπαινῶ. ΘΕΡ. μὰ τὸν Ἀπόλλω οὐ μή σ' ἐγὼ
περιόψομ' ἀπελθόντ', ἐπεί τοι καὶ κρέα
ἀνέβραττεν ὀρνίθεια, καὶ τραγήματα
ἔφρυγε, κῷνον ἀνεκεράννυ γλυκύτατον.
ἀλλ' εἴσιθ' ἅμ' ἐμοί. ΞΑΝ. πάνυ καλῶς. ΘΕΡ. ληρεῖς ἔχων·
οὐ γάρ σ' ἀφήσω. καὶ γὰρ αὐλητρίς γέ σοι
ἤδη 'νδον ἔσθ' ὡραιοτάτη κὠρχηστρίδες
ἕτεραι δύ' ἢ τρεῖς. ΞΑΝ. πῶς λέγεις; ὀρχηστρίδες;
ΘΕΡ. ἡβυλλιῶσαι κἄρτι παρατετιλμέναι.
ἀλλ' εἴσιθ', ὡς ὁ μάγειρος ἤδη τὰ τεμάχη
ἤμελλ' ἀφαιρεῖν χὴ τράπεζ' εἰσῄρετο.
ΞΑΝ. ἴθι νυν, φράσον πρώτιστα ταῖς ὀρχηστρίσιν
ταῖς ἔνδον οὔσαις αὐτὸς ὡς εἰσέρχομαι.
ὁ παῖς, ἀκολούθει δεῦρο τὰ σκεύη φέρων.
ΔΙΟ. ἐπίσχες οὗτος. οὔ τί που σπουδὴν ποιεῖ,
ὁτιή σε παίζων Ἡρακλέα 'νεσκεύασα;
οὐ μὴ φλυαρήσεις ἔχων, ὦ Ξανθία,
ἀλλ' ἀράμενος οἴσεις πάλιν τὰ στρώματα;
ΞΑΝ. τί δ' ἔστιν; οὐ δή πού μ' ἀφελέσθαι διανοεῖ
ἅδωκας αὐτός; ΔΙΟ. οὐ τάχ', ἀλλ' ἤδη ποιῶ.
κατάθου τὸ δέρμα. ΞΑΝ. ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι
καὶ τοῖς θεοῖσιν ἐπιτρέπω. ΔΙΟ. ποίοις θεοῖς;
τὸ δὲ προσδοκῆσαί σ' οὐκ ἀνόητον καὶ κενὸν
ὡς δοῦλος ὢν καὶ θνητὸς Ἀλκμήνης ἔσει;
ΞΑΝ. ἀμέλει, καλῶς· ἔχ' αὔτ'. ἴσως γάρ τοί ποτε
ἐμοῦ δεηθείης ἄν, εἰ θεὸς θέλοι.
ΧΟΡ. ταῦτα μὲν πρὸς ἀνδρός ἐστι
νοῦν ἔχοντος καὶ φρένας καὶ

534—548. = 590—604.

πολλὰ περιπεπλευκότος,
μετακυλινδεῖν αὑτὸν ἀεὶ
πρὸς τὸν εὖ πράττοντα τοῖχον
μᾶλλον ἢ γεγραμμένην
εἰκόν' ἑστάναι, λαβόνθ' ἓν
σχῆμα· τὸ δὲ μεταστρέφεσθαι
πρὸς τὸ μαλθακώτερον
δεξιοῦ πρὸς ἀνδρός ἐστι
καὶ φύσει Θηραμένους.
ΔΙΟ. οὐ γὰρ ἂν γέλοιον ἦν, εἰ
Ξανθίας μὲν δοῦλος ὢν ἐν
στρώμασιν Μιλησίοις
ἀνατετραμμένος κυνῶν ὀρ-
χηστρίδ', εἶτ' ᾔτησεν ἀμίδ', ἐ-
γὼ δὲ πρὸς τοῦτον βλέπων
τοὐρεβίνθου 'δραττόμην· οὗ-
τος δ' ἅτ' ὢν καὐτὸς πανοῦργος
εἶδε, κᾆτ' ἐκ τῆς γνάθου
πὺξ πατάξας μοὐξέκοψε
τοὺς χοροὺς τοὺς προσθίους;
ΠΑΝ. Πλαθάνη, Πλαθάνη, δεῦρ' ἔλθ'· ὁ πανοῦργος οὑτοσί,
ὃς εἰς τὸ πανδοκεῖον εἰσελθών ποτε
ἑκκαίδεκ' ἄρτους κατέφαγ' ἡμῶν. ΠΛΑ. νὴ Δία,
ἐκεῖνος αὐτὸς δῆτα. ΞΑΝ. κακὸν ἥκει τινί.
ΠΑΝ. καὶ κρέα γε πρὸς τούτοισιν ἀνάβραστ' εἴκοσιν
ἀν' ἡμιωβολιαῖα. ΞΑΝ. δώσει τις δίκην.
ΠΑΝ. καὶ τὰ σκόροδα τὰ πολλά. ΔΙΟ. ληρεῖς, ὦ γύναι,
κοὐκ οἶσθ' ὅ τι λέγεις. ΠΑΝ. οὐ μὲν οὖν με προσεδόκας,
ὁτιὴ κοθόρνους εἶχες, ἂν γνῶναί σ' ἔτι;
τί δαί; τὸ πολὺ τάριχος οὐκ εἴρηκά πω.

ΠΛΑ. μὰ Δί᾽, οὐδὲ τὸν τυρόν γε τὸν χλωρόν, τάλαν,
ὃν οὗτος αὐτοῖς τοῖς ταλάροις κατήσθιεν.
ΠΑΝ. κᾆπειτ᾽ ἐπειδὴ τἀργύριον ἐπραττόμην,
ἔβλεψεν εἴς με δριμὺ κἀμυκᾶτό γε.
ΞΑΝ. τούτου πάνυ τοὔργον, οὗτος ὁ τρόπος πανταχοῦ.
ΠΑΝ. καὶ τὸ ξίφος γ᾽ ἐσπᾶτο, μαίνεσθαι δοκῶν.
ΠΛΑ. νὴ Δία, τάλαινα. ΠΑΝ. νὼ δὲ δεισάσα γέ που
ἐπὶ τὴν κατήλιφ᾽ εὐθὺς ἀνεπηδήσαμεν·
ὁ δ᾽ ᾤχετ᾽ ἐξᾴξας γε τὰς ψιάθους λαβών.
ΞΑΝ. καὶ τοῦτο τούτου τοὔργον. ἀλλ᾽ ἐχρῆν τι δρᾶν.
ΠΑΝ. ἴθι δὴ κάλεσον τὸν προστάτην Κλέωνά μοι.
ΠΛΑ. σὺ δ᾽ ἔμοιγ᾽, ἐάνπερ ἐπιτύχῃς, Ὑπέρβολον,
ἵν᾽ αὐτὸν ἐπιτρίψωμεν. ΠΑΝ. ὦ μιαρὰ φάρυγξ,
ὡς ἡδέως ἄν σου λίθῳ τοὺς γομφίους
κόπτοιμ᾽ ἄν, οἷς μου κατέφαγες τὰ φορτία.
ΠΛΑ. ἐγὼ δέ γ᾽ εἰς τὸ βάραθρον ἐμβάλοιμί σε.
ΠΑΝ. ἐγὼ δὲ τὸν λάρυγγ᾽ ἂν ἐκτέμοιμί σου,
δρέπανον λαβοῦσ᾽, ᾧ τὰς χόλικας κατέσπασας.
ΠΛΑ. ἀλλ᾽ εἶμ᾽ ἐπὶ τὸν Κλέων᾽, ὃς αὐτοῦ τήμερον
ἐκπηνιεῖται ταῦτα προσκαλούμενος.
ΔΙΟ. κάκιστ᾽ ἀπολοίμην, Ξανθίαν εἰ μὴ φιλῶ.
ΞΑΝ. οἶδ᾽ οἶδα τὸν νοῦν· παῦε παῦε τοῦ λόγου.
οὐκ ἂν γενοίμην Ἡρακλῆς ἄν. ΔΙΟ. μηδαμῶς,
ὦ Ξανθίδιον. ΞΑΝ. καὶ πῶς ἂν Ἀλκμήνης ἐγὼ
υἱὸς γενοίμην, δοῦλος ἅμα καὶ θνητὸς ὤν;
ΔΙΟ. οἶδ᾽ οἶδ᾽ ὅτι θυμοῖ, καὶ δικαίως αὐτὸ δρᾷς·
κἂν εἴ με τύπτοις, οὐκ ἂν ἀντείποιμί σοι.
ἀλλ᾽ ἤν σε τοῦ λοιποῦ ποτ᾽ ἀφέλωμαι χρόνου,
πρόρριζος αὐτός, ἡ γυνή, τὰ παιδία,
κάκιστ᾽ ἀπολοίμην, κἀρχέδημος ὁ γλάμων.
ΞΑΝ. δέχομαι τὸν ὅρκον, κἀπὶ τούτοις λαμβάνω.
ΧΟΡ. νῦν σὸν ἔργον ἔστ᾽, ἐπειδὴ

τὴν στολὴν εἴληφας, ἥνπερ
εἶχες ἐξ ἀρχῆς, πάλιν
ἀνανεάζειν **
καὶ βλέπειν αὖθις τὸ δεινόν,
τοῦ θεοῦ μεμνημένον
ᾧπερ εἰκάζεις σεαυτόν.
εἰ δὲ παραληρῶν ἁλώσει
κἀκβαλεῖς τι μαλθακόν,
αὖθις αἴρεσθαί σ' ἀνάγκη
"σται πάλιν τὰ στρώματα.
ΞΑΝ. οὐ κακῶς, ὦνδρες, παραινεῖτ',
ἀλλὰ καὐτὸς τυγχάνω ταῦτ'
ἄρτι συννοούμενος.
ὅτι μὲν οὖν, ἢν χρηστὸν ᾖ τι,
ταῦτ' ἀφαιρεῖσθαι πάλιν πει-
ράσεταί μ' εὖ οἶδ' ὅτι.
ἀλλ' ὅμως ἐγὼ παρέξω
'μαυτὸν ἀνδρεῖον τὸ λῆμα
καὶ βλέποντ' ὀρίγανον.
δεῖν δ' ἔοικεν, ὡς ἀκούω
τῆς θύρας καὶ δὴ ψόφον.
ΑΙΑ. ξυνδεῖτε ταχέως τουτονὶ τὸν κυνοκλόπον,
ἵνα δῷ δίκην· ἀνύετον. ΔΙΟ. ἥκει τῳ κακόν.
ΞΑΝ. οὐκ ἐς κόρακας; μὴ πρόσιτον. ΑΙΑ. εἶεν, καὶ μάχει;
ὁ Διτύλας χὠ Σκεβλύας χὠ Παρδόκας
χωρεῖτε δευρὶ καὶ μάχεσθε τουτῳί.
ΔΙΟ. εἶτ' οὐχὶ δεινὰ ταῦτα, τύπτειν τουτονὶ
κλέπτοντα πρόσετ' ἀλλότρια; ΑΙΑ. μάλλ' ὑπερφυᾶ.
ΔΙΟ. σχέτλια μὲν οὖν καὶ δεινά. ΞΑΝ. καὶ μὴν νὴ Δία,
εἰ πώποτ' ἦλθον δεῦρ', ἐθέλω τεθνηκέναι,

ἢ 'κλεψα τῶν σῶν ἄξιόν τι καὶ τριχός.
καί σοι ποιήσω πρᾶγμα γενναῖον πάνυ·
βασάνιζε γὰρ τὸν παῖδα τουτονὶ λαβών,
κἄν ποτέ μ' ἕλῃς ἀδικοῦντ', ἀπόκτεινόν μ' ἄγων.
ΑΙΑ. καὶ πῶς βασανίσω; ΞΑΝ. πάντα τρόπον, ἐν κλίμακι
δήσας, κρεμάσας, ὑστριχίδι μαστιγῶν, δέρων,
στρεβλῶν, ἔτι δ' ἐς τὰς ῥῖνας ὄξος ἐγχέων,
πλίνθους ἐπιτιθείς, πάντα τἄλλα, πλὴν πράσῳ
μὴ τύπτε τοῦτον μηδὲ γητείῳ νέῳ.
ΑΙΑ. δίκαιος ὁ λόγος· κἄν τι πηρώσω γέ σοι
τὸν παῖδα τύπτων, τἀργύριόν σοι κείσεται.
ΞΑΝ. μὴ δῆτ' ἔμοιγ'. οὕτω δὲ βασάνιζ' ἀπαγαγών.
ΑΙΑ. αὐτοῦ μὲν οὖν, ἵνα σοὶ κατ' ὀφθαλμοὺς λέγῃ.
κατάθου σὺ τὰ σκεύη ταχέως, χὤπως ἐρεῖς
ἐνταῦθα μηδὲν ψεῦδος. ΔΙΟ. ἀγορεύω τινὶ
ἐμὲ μὴ βασανίζειν ἀθάνατον ὄντ'· εἰ δὲ μή,
αὐτὸς σεαυτὸν αἰτιῶ. ΑΙΑ. λέγεις δὲ τί;
ΔΙΟ. ἀθάνατος εἶναί φημι Διόνυσος Διός,
τοῦτον δὲ δοῦλον. ΑΙΑ. ταῦτ' ἀκούεις; ΞΑΝ. φήμ' ἐγώ.
καὶ πολύ γε μᾶλλόν ἐστι μαστιγωτέος·
εἴπερ θεὸς γάρ ἐστιν, οὐκ αἰσθήσεται.
ΔΙΟ. τί δῆτ', ἐπειδὴ καὶ σὺ φῂς εἶναι θεός,
οὐ καὶ σὺ τύπτει τὰς ἴσας πληγὰς ἐμοί;
ΞΑΝ. δίκαιος ὁ λόγος· χὠπότερον ἂν νῷν ἴδῃς
κλαύσαντα πρότερον ἢ προτιμήσαντά τι
τυπτόμενον, εἶναι τοῦτον ἡγοῦ μὴ θεόν.
ΑΙΑ. οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ εἶ σὺ γεννάδας ἀνήρ·
χωρεῖς γὰρ εἰς τὸ δίκαιον. ἀποδύεσθε δή.
ΞΑΝ. πῶς οὖν βασανιεῖς νὼ δικαίως; ΑΙΑ. ῥᾳδίως·

πληγὴν παρὰ πληγὴν ἑκάτερον. ΞΑΝ. καλῶς
λέγεις.
ἰδού, σκόπει νυν ἤν μ' ὑποκινήσαντ' ἴδῃς.
ΑΙΑ. ἤδη 'πάταξά σ'. ΞΑΝ. οὐ μὰ Δί'. ΑΙΑ. οὐδ'
ἐμοὶ δοκεῖς.
ἀλλ' εἶμ' ἐπὶ τονδὶ καὶ πατάξω. ΔΙΟ. πηνίκα;
ΑΙΑ. καὶ δὴ 'πάταξα. ΔΙΟ. κᾆτα πῶς οὐκ ἔπταρον;
ΑΙΑ. οὐκ οἶδα· τουδὶ δ' αὖθις ἀποπειράσομαι.
ΞΑΝ. οὔκουν ἀνύσεις; ἰατταταῖ. ΑΙΑ. τί τάτταταῖ;
μῶν ὠδυνήθης; ΞΑΝ. οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ἐφρόντισα
ὁπόθ' Ἡράκλεια τἀν Διομείοις γίγνεται.
ΑΙΑ. ἄνθρωπος ἱερός. δεῦρο πάλιν βαδιστέον.
ΔΙΟ. ἰοὺ ἰού. ΑΙΑ. τί ἔστιν; ΔΙΟ. ἱππέας ὁρῶ.
ΑΙΑ. τί δῆτα κλάεις; ΔΙΟ. κρομμύων ὀσφραίνομαι.
ΑΙΑ. εἶπ' εἰ προτιμᾷς οὐδέν; ΔΙΟ. οὐδέν μοι μέλει.
ΑΙΑ. βαδιστέον τἄρ' ἐστὶν ἐπὶ τονδὶ πάλιν.
ΞΑΝ. οἴμοι. ΑΙΑ. τί ἔστι; ΞΑΝ. τὴν ἄκανθαν ἔξελε.
ΑΙΑ. τί τὸ πρᾶγμα τουτί; δεῦρο πάλιν βαδιστέον.
ΔΙΟ. Ἄπολλον, ὅς που Δῆλον ἢ Πυθῶν' ἔχεις.
ΞΑΝ. ἤλγησεν· οὐκ ἤκουσας; ΔΙΟ. οὐκ ἔγωγ', ἐπεὶ
ἴαμβον Ἱππώνακτος ἀνεμιμνησκόμην.
ΞΑΝ. οὐδὲν ποιεῖς γάρ, ἀλλὰ τὰς λαγόνας σπόδει.
ΑΙΑ. μὰ τὸν Δί', ἀλλ' ἤδη πάρεχε τὴν γαστέρα.
ΔΙΟ. Πόσειδον, ΞΑΝ. ἤλγησέν τις.
ΔΙΟ. ὃς Αἰγαίου πρῶνας ἢ γλαυκᾶς μέδεις
ἁλὸς ἐν βένθεσιν.
ΑΙΑ. οὔ τοι μὰ τὴν Δήμητρα δύναμαί πω μαθεῖν
ὁπότερος ὑμῶν ἐστι θεός. ἀλλ' εἴσιτον·
ὁ δεσπότης γὰρ αὐτὸς ὑμᾶς γνώσεται
χἠ Φερσέφατθ', ἅτ' ὄντε κἀκείνω θεώ.
ΔΙΟ. ὀρθῶς λέγεις· ἐβουλόμην δ' ἂν τοῦτό σε
πρότερον νοῆσαι, πρὶν ἐμὲ τὰς πληγὰς λαβεῖν.

ΧΟΡ. Μοῦσα χορῶν ἱερῶν ἐπίβηθι καὶ ἔλθ' ἐπὶ τέρψιν ἀοιδᾶς ἐμᾶς,
τὸν πολὺν ὀψομένη λαῶν ὄχλον, οὗ σοφίαι
μυρίαι κάθηνται,
φιλοτιμότεραι Κλεοφῶντος, ἐφ' οὗ δὴ χείλεσιν ἀμφιλάλοις
δεινὸν ἐπιβρέμεται
Θρηκία χελιδών,
ἐπὶ βάρβαρον ἑζομένη πέταλον·
κελαδεῖ δ' ἐπίκλαυτον ἀηδόνιον νόμον, ἕως ἀπολεῖται,
κἂν ἴσαι γένωνται.
τὸν ἱερὸν χορὸν δίκαιόν ἐστι χρηστὰ τῇ πόλει
ξυμπαραινεῖν καὶ διδάσκειν. πρῶτον οὖν ἡμῖν δοκεῖ
ἐξισῶσαι τοὺς πολίτας κἀφελεῖν τὰ δείματα.
κεἴ τις ἥμαρτε σφαλείς τι Φρυνίχου παλαίσμασιν,
ἐγγενέσθαι φημὶ χρῆναι τοῖς ὀλισθοῦσιν τότε
αἰτίαν ἐκθεῖσι λῦσαι τὰς πρότερον ἁμαρτίας.
εἶτ' ἄτιμόν φημι χρῆναι μηδέν' εἶν' ἐν τῇ πόλει.
καὶ γὰρ αἰσχρόν ἐστι τοὺς μὲν ναυμαχήσαντας μίαν
καὶ Πλαταιᾶς εὐθὺς εἶναι κἀντὶ δούλων δεσπότας.
κοὐδὲ ταῦτ' ἔγωγ' ἔχοιμ' ἂν μὴ οὐ καλῶς φάσκειν ἔχειν,
ἀλλ' ἐπαινῶ· μόνα γὰρ αὐτὰ νοῦν ἔχοντ' ἐδράσατε.
πρὸς δὲ τούτοις εἰκὸς ὑμᾶς, οἳ μεθ' ὑμῶν πολλὰ δὴ
χοἰ πατέρες ἐναυμάχησαν καὶ προσήκουσιν γένει,
την μίαν ταύτην παρεῖναι ξυμφορὰν αἰτουμένοις.
ἀλλὰ τῆς ὀργῆς ἀνέντες, ὦ σοφώτατοι φύσει,

675—705. = 706—737.

πάντας ἀνθρώπους ἑκόντες συγγενεῖς κτησώμεθα
κἀπιτίμους καὶ πολίτας, ὅστις ἂν ξυνναυμαχῇ.
εἰ δὲ τοῦτ' ὀγκωσόμεσθα κἀποσεμνυνούμεθα,
τὴν πόλιν καὶ ταῦτ' ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκάλαις,
ὑστέρῳ χρόνῳ ποτ' αὖθις εὖ φρονεῖν οὐ δόξομεν.
εἰ δ' ἐγὼ ὀρθὸς ἰδεῖν βίον ἀνέρος ἢ τρόπον ὅστις ἔτ' οἰμώξεται,
οὐ πολὺν οὐδ' ὁ πίθηκος οὗτος ὁ νῦν ἐνοχλῶν,
Κλειγένης ὁ μικρός,
ὁ πονηρότατος βαλανεὺς ὁπόσοι κρατοῦσι κυκησιτέφρου
ψευδολίτρου κονίας
καὶ Κιμωλίας γῆς,
χρόνον ἐνδιατρίψει· ἰδὼν δὲ τάδ' οὐκ
εἰρηνικὸς ἔσθ', ἵνα μή ποτε κἀποδυθῇ μεθύων ἄνευ ξύλου βαδίζων.
πολλάκις γ' ἡμῖν ἔδοξεν ἡ πόλις πεπονθέναι
ταυτὸν ἔς τε τῶν πολιτῶν τοὺς καλούς τε κἀγαθούς,
ἔς τε τἀρχαῖον νόμισμα καὶ τὸ καινὸν χρυσίον.
οὔτε γὰρ τούτοισιν οὖσιν οὐ κεκιβδηλευμένοις,
ἀλλὰ καλλίστοις ἁπάντων, ὡς δοκεῖ, νομισμάτων,
καὶ μόνοις ὀρθῶς κοπεῖσι καὶ κεκωδωνισμένοις
ἔν τε τοῖς Ἕλλησι καὶ τοῖς βαρβάροισι πανταχοῦ,
χρώμεθ' οὐδέν, ἀλλὰ τούτοις τοῖς πονηροῖς χαλκίοις,
χθές τε καὶ πρώην κοπεῖσι τῷ κακίστῳ κόμματι,
τῶν πολιτῶν θ' οὓς μὲν ἴσμεν εὐγενεῖς καὶ σώφρονας
ἄνδρας ὄντας καὶ δικαίους καὶ καλούς τε κἀγαθούς,

καὶ τραφέντας ἐν παλαίστραις καὶ χοροῖς καὶ μουσικῇ,
προσέλοῦμεν, τοῖς δὲ χαλκοῖς καὶ ξένοις καὶ πυρρίαις
καὶ πονηροῖς κἀκ πονηρῶν εἰς ἅπαντα χρώμεθα
ὑστάτοις ἀφιγμένοισιν, οἷσιν ἡ πόλις πρὸ τοῦ
οὐδὲ φαρμακοῖσιν εἰκῇ ῥᾳδίως ἐχρήσατ᾽ ἄν.
ἀλλὰ καὶ νῦν, ὦνόητοι, μεταβαλόντες τοὺς τρόπους,
χρῆσθε τοῖς χρηστοῖσιν αὖθις· καὶ κατορθώσασι γὰρ
εὔλογον· κἄν τι σφαλῆτ᾽, ἐξ ἀξίου γοῦν τοῦ ξύλου,
ἤν τι καὶ πάσχητε, πάσχειν τοῖς σοφοῖς δοκήσετε.
ΑΙΑ. νὴ τὸν Δία τὸν σωτῆρα, γεννάδας ἀνὴρ
ὁ δεσπότης σου. *ΞΑΝ.* πῶς γὰρ οὐχὶ γεννάδας,
ὅστις γε πίνειν οἶδε καὶ βινεῖν μόνον;
ΑΙΑ. τὸ δὲ μὴ πατάξαι σ᾽ ἐξελεγχθέντ᾽ ἄντικρυς,
ὅτι δοῦλος ὢν ἔφασκες εἶναι δεσπότης.
ΞΑΝ. ᾤμωξε μέντἄν. *ΑΙΑ.* τοῦτο μέντοι δουλικὸν
εὐθὺς πεποίηκας, ὅπερ ἐγὼ χαίρω ποιῶν.
ΞΑΝ. χαίρεις, ἱκετεύω; *ΑΙΑ.* μάλλ᾽ ἐποπτεύειν δοκῶ,
ὅταν καταράσωμαι λάθρᾳ τῷ δεσπότῃ.
ΞΑΝ. τί δὲ τονθορύζων, ἡνίκ᾽ ἂν πληγὰς λαβὼν
πολλὰς ἀπίῃς θύραζε; *ΑΙΑ.* καὶ τοῦθ᾽ ἥδομαι.
ΞΑΝ. τί δὲ πολλὰ πράττων; *ΑΙΑ.* ὡς μὰ Δί᾽ οὐδὲν οἶδ᾽ ἐγώ.
ΞΑΝ. ὁμόγνιε Ζεῦ· καὶ παρακούων δεσποτῶν
ἅττ᾽ ἂν λαλῶσι; *ΑΙΑ.* μάλλὰ πλεῖν ἢ μαίνομαι.
ΞΑΝ. τί δὲ τοῖς θύραζε ταῦτα καταλαλῶν; *ΑΙΑ.* ἐγώ;
μὰ Δί᾽, ἀλλ᾽ ὅταν δρῶ τοῦτο, κἀκμιαίνομαι.
ΞΑΝ. ὦ Φοῖβ᾽ Ἄπολλον, ἔμβαλέ μοι τὴν δεξιάν,

καὶ δὸς κύσαι καὐτὸς κύσον, καί μοι φράσον,
πρὸς Διός, ὃς ἡμῖν ἐστιν ὁμομαστιγίας,
τίς οὗτος οὔνδον ἐστὶ θόρυβος χὴ βοὴ
χὠ λοιδορησμός; ΑΙΑ. Αἰσχύλου κεὐριπίδου.
ΞΑΝ. ἆ. ΑΙΑ. πρᾶγμα, πρᾶγμα μέγα κεκίνηται, μέγα
ἐν τοῖς νεκροῖσι καὶ στάσις πολλὴ πάνυ.
ΞΑΝ. ἐκ τοῦ; ΑΙΑ. νόμος τις ἐνθάδ' ἐστὶ κείμενος
ἀπὸ τῶν τεχνῶν, ὅσαι μεγάλαι καὶ δεξιαί,
τὸν ἄριστον ὄντα τῶν ἑαυτοῦ συντέχνων
σίτησιν αὐτὸν ἐν πρυτανείῳ λαμβάνειν,
θρόνον τε τοῦ Πλούτωνος ἑξῆς, ΞΑΝ. μανθάνω.
ΑΙΑ. ἕως ἀφίκοιτο τὴν τέχνην σοφώτερος
ἕτερός τις αὐτοῦ· τότε δὲ παραχωρεῖν ἔδει.
ΞΑΝ. τί δῆτα τουτὶ τεθορύβηκεν Αἰσχύλον;
ΑΙΑ. ἐκεῖνος εἶχε τὸν τραγῳδικὸν θρόνον,
ὡς ὢν κράτιστος τὴν τέχνην. ΞΑΝ. νυνὶ δὲ τίς;
ΑΙΑ. ὅτε δὴ κατῆλθ' Εὐριπίδης, ἐπεδείκνυτο
τοῖς λωποδύταις καὶ τοῖσι βαλλαντιοτόμοις
καὶ τοῖσι πατραλοίαισι καὶ τοιχωρύχοις,
ὅπερ ἔστ' ἐν Ἅιδου πλῆθος, οἱ δ' ἀκροώμενοι
τῶν ἀντιλογιῶν καὶ λυγισμῶν καὶ στροφῶν
ὑπερεμάνησαν, κἀνόμισαν σοφώτατον·
κἄπειτ' ἐπαρθεὶς ἀντελάβετο τοῦ θρόνου,
ἵν' Αἰσχύλος καθῆστο. ΞΑΝ. κοὐκ ἐβάλλετο;
ΑΙΑ. μὰ Δί', ἀλλ' ὁ δῆμος ἀνεβόα κρίσιν ποιεῖν
ὁπότερος εἴη τὴν τέχνην σοφώτερος.
ΞΑΝ. ὁ τῶν πανούργων; ΑΙΑ. νὴ Δί', οὐράνιόν γ' ὅσον.
ΞΑΝ. μετ' Αἰσχύλου δ' οὐκ ἦσαν ἕτεροι σύμμαχοι;
ΑΙΑ. ὀλίγον τὸ χρηστόν ἐστιν, ὥσπερ ἐνθάδε.
ΞΑΝ. τί δῆθ' ὁ Πλούτων δρᾶν παρασκευάζεται;

ΑΙΑ. ἀγῶνα ποιεῖν αὐτίκα μάλα καὶ κρίσιν
κἄλεγχον αὐτῶν τῆς τέχνης. ΞΑΝ. κἄπειτα πῶς
οὐ καὶ Σοφοκλέης ἀντελάβετο τοῦ θρόνου;
ΑΙΑ. μὰ Δί' οὐκ ἐκεῖνος, ἀλλ' ἔκυσε μὲν Αἰσχύλον,
ὅτε δὴ κατῆλθε, κἀνέβαλε τὴν δεξιάν,
κἀκεῖνος ὑπεχώρησεν αὐτῷ τοῦ θρόνου·
νυνὶ δ' ἔμελλεν, ὡς ἔφη Κλειδημίδης,
ἔφεδρος καθεδεῖσθαι· κἂν μὲν Αἰσχύλος κρατῇ,
ἕξειν κατὰ χώραν· εἰ δὲ μή, περὶ τῆς τέχνης
διαγωνιεῖσθ' ἔφασκε πρός γ' Εὐριπίδην.
ΞΑΝ. τὸ χρῆμ' ἄρ' ἔσται; ΑΙΑ. νὴ Δί', ὀλίγον ὕστερον.
κἀνταῦθα δὴ τὰ δεινὰ κινηθήσεται.
καὶ γὰρ ταλάντῳ μουσικὴ σταθμήσεται.
ΞΑΝ. τί δέ; μειαγωγήσουσι τὴν τραγῳδίαν;
ΑΙΑ. καὶ κανόνας ἐξοίσουσι καὶ πήχεις ἐπῶν,
καὶ πλαίσια ξύμπηκτα — ΞΑΝ. πλινθεύσουσι γῆν;
ΑΙΑ. καὶ διαμέτρους καὶ σφῆνας. ὁ γὰρ Εὐριπίδης
κατ' ἔπος βασανιεῖν φησι τὰς τραγῳδίας.
ΞΑΝ. ἦ που βαρέως οἶμαι τὸν Αἰσχύλον φέρειν.
ΑΙΑ. ἔβλεψε δ' οὖν ταυρηδὸν ἐγκύψας κάτω.
ΞΑΝ. κρινεῖ δὲ δὴ τίς ταῦτα; ΑΙΑ. τοῦτ' ἦν δύσκολον·
σοφῶν γὰρ ἀνδρῶν ἀπορίαν εὑρισκέτην.
οὔτε γὰρ Ἀθηναίοισι συνέβαιν' Αἰσχύλος,
ΞΑΝ. πολλοὺς ἴσως ἐνόμιζε τοὺς τοιχωρύχους.
ΑΙΑ. λῆρόν τε τἄλλ' ἡγεῖτο τοῦ γνῶναι πέρι
φύσεις ποιητῶν· εἶτα τῷ σῷ δεσπότῃ
ἐπέτρεψαν, ὁτιὴ τῆς τέχνης ἔμπειρος ἦν.
ἀλλ' εἰσίωμεν· ὡς ὅταν γ' οἱ δεσπόται
ἐσπουδάκωσι, κλαύμαθ' ἡμῖν γίγνεται.
ΧΟΡ. ἦ που δεινὸν ἐριβρεμέτας χόλον ἔνδοθεν ἕξει,
ἡνίκ' ἂν ὀξύλαλον παρίδῃ θήγοντος ὀδόντα

ἀντιτέχνου· τότε δὴ μανίας ὑπὸ δεινῆς
ὄμματα στροβήσεται.
ἔσται δ' ἱππολόφων τε λόγων κορυθαίολα νείκη,
σκινδαλάμων τε παραξόνια, σμιλεύματά τ' ἔργων,
φωτὸς ἀμυνομένου φρενοτέκτονος ἀνδρὸς
ῥήμαθ' ἱπποβάμονα.
φρίξας δ' αὐτοκόμου λοφιᾶς λασιαύχενα χαίταν,
δεινὸν ἐπισκύνιον ξυνάγων βρυχώμενος ἥσει
ῥήματα γομφοπαγῆ, πινακηδὸν ἀποσπῶν
γηγενεῖ φυσήματι·
ἔνθεν δὴ στοματουργὸς ἐπῶν βασανίστρια λίσπη
γλῶσσ', ἀνελισσομένη φθονεροὺς κινοῦσα χαλι-
νούς,
ῥήματα δαιομένη καταλεπτολογήσει
πνευμόνων πολὺν πόνον.

ΕΥΡ. οὐκ ἂν μεθείμην τοῦ θρόνου, μὴ νουθέτει.
κρείττων γὰρ εἶναί φημι τούτου τὴν τέχνην.

ΔΙΟ. Αἰσχύλε, τί σιγᾷς; αἰσθάνει γὰρ τοῦ λόγου.

ΕΥΡ. ἀποσεμνυνεῖται πρῶτον, ἅπερ ἑκάστοτε
ἐν ταῖς τραγῳδίαισιν ἐτερατεύετο.

ΔΙΟ. ὦ δαιμόνι' ἀνδρῶν, μὴ μεγάλα λίαν λέγε.

ΕΥΡ. ἐγᾦδα τοῦτον καὶ διέσκεμμαι πάλαι,
ἄνθρωπον ἀγριοποιόν, αὐθαδόστομον,
ἔχοντ' ἀχάλινον ἀκρατὲς ἀπύλωτον στόμα,
ἀπεριλάλητον, κομποφακελορρήμονα.

ΑΙΣ. ἄληθες, ὦ παῖ τῆς ἀρουραίας θεοῦ;
σὺ δή με ταῦτ', ὦ στωμυλιοσυλλεκτάδη
καὶ πτωχοποιὲ καὶ ῥακιοσυρραπτάδη;
ἀλλ' οὔ τι χαίρων αὔτ' ἐρεῖς. ΔΙΟ. παῦ', Αἰσχύλε,
καὶ μὴ πρὸς ὀργὴν σπλάγχνα θερμήνῃς κότῳ.

ΑΙΣ. οὐ δῆτα, πρίν γ' ἂν τοῦτον ἀποφήνω σαφῶς
τὸν χωλοποιόν, οἷος ὢν θρασύνεται.

ΔΙΟ. ἄρν᾽ ἄρνα μέλαιναν παῖδες ἐξενέγκατε·
τυφὼς γὰρ ἐκβαίνειν παρασκευάζεται.
ΑΙΣ. ὦ Κρητικὰς μὲν συλλέγων μονῳδίας,
γάμους δ᾽ ἀνοσίους εἰσφέρων εἰς τὴν τέχνην,
ΔΙΟ. ἐπίσχες οὗτος, ὦ πολυτίμητ᾽ Αἰσχύλε.
ἀπὸ τῶν χαλαζῶν δ᾽, ὦ πονήρ᾽ Εὐριπίδη,
ἄναγε σεαυτὸν ἐκποδών, εἰ σωφρονεῖς,
ἵνα μὴ κεφαλαίῳ τὸν κρόταφόν σου ῥήματι
θενὼν ὑπ᾽ ὀργῆς ἐκχέῃ τὸν Τήλεφον·
σὺ δὲ μὴ πρὸς ὀργήν, Αἰσχύλ᾽, ἀλλὰ πραόνως
ἔλεγχ᾽, ἐλέγχου· λοιδορεῖσθαι δ᾽ οὐ πρέπει
ἄνδρας ποιητὰς ὥσπερ ἀρτοπώλιδας.
σὺ δ᾽ εὐθὺς ὥσπερ πρῖνος ἐμπρησθεὶς βοᾷς.
ΕΥΡ. ἕτοιμός εἰμ᾽ ἔγωγε, κοὐκ ἀναδύομαι,
δάκνειν, δάκνεσθαι πρότερος, εἰ τούτῳ δοκεῖ,
τἄπη, τὰ μέλη, τὰ νεῦρα τῆς τραγῳδίας,
καὶ νὴ Δία τὸν Πηλέα γε καὶ τὸν Αἴολον
καὶ τὸν Μελέαγρον, κἄτι μάλα τὸν Τήλεφον.
ΔΙΟ. σὺ δὲ δὴ τί βουλεύει ποιεῖν; λέγ᾽, Αἰσχύλε.
ΑΙΣ. ἐβουλόμην μὲν οὐκ ἐρίζειν ἐνθάδε·
οὐκ ἐξ ἴσου γάρ ἐστιν ἀγὼν νῷν. ΔΙΟ. τί δαί;
ΑΙΣ. ὅτι ἡ ποίησις οὐχὶ συντέθνηκέ μοι,
τούτῳ δὲ συντέθνηκεν, ὥσθ᾽ ἕξει λέγειν.
ὅμως δ᾽ ἐπειδή σοι δοκεῖ, δρᾶν ταῦτα χρή.
ΔΙΟ. ἴθι νυν λιβανωτὸν δεῦρό τις καὶ πῦρ δότω,
ὅπως ἂν εὔξωμαι πρὸ τῶν σοφισμάτων,
ἀγῶνα κρῖναι τόνδε μουσικώτατα·
ὑμεῖς δὲ ταῖς Μούσαις τι μέλος ὑπᾴσατε.
ΧΟΡ. ὦ Διὸς ἐννέα παρθένοι ἁγναὶ
Μοῦσαι, λεπτολόγους ξυνετὰς φρένας αἳ καθορᾶτε
ἀνδρῶν γνωμοτύπων, ὅταν εἰς ἔριν ὀξυμερίμνοις

ἔλθωσι στρεβλοῖσι παλαίσμασιν ἀντιλογοῦντες,
ἔλθετ᾽ ἐποψόμεναι δύναμιν
δεινοτάτοιν στομάτοιν πορίσασθαι
ῥήματα καὶ παραπρίσματ᾽ ἐπῶν.
νῦν γὰρ ἀγὼν σοφίας ὁ μέγας χωρεῖ πρὸς ἔργον
ἤδη.
ΔΙΟ. εὔχεσθε δὴ καὶ σφώ τι, πρὶν τἄπη λέγειν
ΑΙΣ. Δήμητερ ἡ θρέψασα τὴν ἐμὴν φρένα,
εἶναί με τῶν σῶν ἄξιον μυστηρίων.
ΔΙΟ. ἐπίθες λαβὼν δὴ καὶ σὺ λιβανωτόν. ΕΥΡ. καλῶς·
ἕτεροι γάρ εἰσιν οἷσιν εὔχομαι θεοῖς.
ΔΙΟ. ἴδιοί τινές σου, κόμμα καινόν; ΕΥΡ. καὶ μάλα.
ΔΙΟ. ἴθι δὴ προσεύχου τοῖσιν ἰδιώταις θεοῖς.
ΕΥΡ. αἰθὴρ, ἐμὸν βόσκημα, καὶ γλώττης στρόφιγξ,
καὶ ξύνεσι καὶ μυκτῆρες ὀσφραντήριοι,
ὀρθῶς μ᾽ ἐλέγχειν ὧν ἂν ἅπτωμαι λόγων.
ΧΟΡ. καὶ μὴν ἡμεῖς ἐπιθυμοῦμεν
παρὰ σοφοῖν ἀνδροῖν ἀκοῦσαι τινὰ λόγων
ἐμμέλειαν· ἔπιτε δαΐαν ὁδόν.
γλῶσσα μὲν γὰρ ἠγρίωται,
λῆμα δ᾽ οὐκ ἄτολμον ἀμφοῖν,
οὐδ᾽ ἀκίνητοι φρένες.
προσδοκᾶν οὖν εἰκός ἐστι
τὸν μὲν ἀστεῖόν τι λέξαι
καὶ κατερρινημένον,
τὸν δ᾽ ἀνασπῶντ᾽ αὐτοπρέμνοις
τοῖς λόγοισιν
ἐμπεσόντα συσκεδᾶν πολ-
λὰς ἀλινδήθρας ἐπῶν.
ἀλλ᾽ ὡς τάχιστα χρὴ λέγειν· οὕτω δ᾽ ὅπως ἐρεῖ-
τον

895—904. = 992—1003.

ἀστεῖα καὶ μήτ' εἰκόνας μήθ' οἷ' ἂν ἄλλος εἴποι.
ΕΥΡ. καὶ μὴν ἐμαυτὸν μέν γε, τὴν ποίησιν οἷός εἰμι,
ἐν τοῖσιν ὑστάτοις φράσω, τοῦτον δὲ πρῶτ' ἐλέγξω,
ὡς ἦν ἀλαζὼν καὶ φέναξ, οἵοις τε τοὺς θεατὰς
ἐξηπάτα, μώρους λαβὼν παρὰ Φρυνίχῳ τραφέντας.
πρώτιστα μὲν γὰρ ἕνα τιν' ἂν καθῖσεν ἐγκαλύψας,
Ἀχιλλέα τιν' ἢ Νιόβην, τὸ πρόσωπον οὐχὶ δεικνύς,
πρόσχημα τῆς τραγῳδίας, γρύζοντας οὐδὲ τουτί·
ΔΙΟ. μὰ τὸν Δί' οὐ δῆθ'. ΕΥΡ. ὁ δὲ χορός γ' ἤρειδεν ὁρμαθοὺς ἂν
μελῶν ἐφεξῆς τέτταρας ξυνεχῶς ἄν· οἱ δ' ἐσίγων.
ΔΙΟ. ἐγὼ δ' ἔχαιρον τῇ σιωπῇ, καί με τοῦτ' ἔτερπεν
οὐχ ἧττον ἢ νῦν οἱ λαλοῦντες. ΕΥΡ. ἠλίθιος ἄρ' ἦσθα,
σάφ' ἴσθι. ΔΙΟ. κἀμαυτῷ δοκῶ. τί δὲ ταῦτ' ἔδρασ' ὁ δεῖνα;
ΕΥΡ. ὑπ' ἀλαζονείας, ἵν' ὁ θεατὴς προσδοκῶν καθοῖτο,
ὁπόθ' ἡ Νιόβη τι φθέγξεται· τὸ δρᾶμα δ' ἂν διῄει.
ΔΙΟ. ὢ παμπόνηρος, οἷ' ἄρ' ἐφενακιζόμην ὑπ' αὐτοῦ.
τί σκορδινᾷ καὶ δυσφορεῖς; ΕΥΡ. ὅτι αὐτὸν ἐξελέγχω.
κἄπειτ' ἐπειδὴ ταῦτα ληρήσειε καὶ τὸ δρᾶμα
ἤδη μεσοίη, ῥήματ' ἂν βόεια δώδεκ' εἶπεν,
ὀφρῦς ἔχοντα καὶ λόφους, δείν' ἄττα μορμορωπά,
ἄγνωτα τοῖς θεωμένοις. ΑΙΣ. οἴμοι τάλας. ΔΙΟ. σιώπα.

ΕΥΡ. σαφὲς δ' ἂν εἶπεν οὐδὲ ἓν ΔΙΟ. μὴ πρῖε τοὺς ὀδόντας.
ΕΥΡ. ἀλλ' ἢ Σκαμάνδρους, ἢ τάφρους, ἢ 'π' ἀσπίδων ἐπόντας
γρυπαέτους χαλκηλάτους, καὶ ῥήμαθ' ἱππόκρημνα,
ἃ ξυμβαλεῖν οὐ ῥᾴδι' ἦν. ΔΙΟ. νὴ τοὺς θεούς, ἐγὼ γοῦν
ἤδη ποτ' ἐν μακρῷ χρόνῳ νυκτὸς διηγρύπνησα
τὸν ξουθὸν ἱππαλεκτρυόνα ζητῶν, τίς ἐστιν ὄρνις.
ΑΙΣ. σημεῖον ἐν ταῖς ναυσίν, ὦμαθέστατ', ἐνεγέγραπτο.
ΔΙΟ. ἐγὼ δὲ τὸν Φιλοξένου γ' ᾤμην Ἔρυξιν εἶναι.
ΕΥΡ. εἶτ' ἐν τραγῳδίαις ἐχρῆν κἀλεκτρυόνα ποιῆσαι;
ΑΙΣ. σὺ δ', ὦ θεοῖσιν ἐχθρέ, ποῖ' ἄττ' ἐστὶν ἅττ' ἐποίεις;
ΕΥΡ. οὐχ ἱππαλεκτρυόνας μὰ Δί' οὐδὲ τραγελάφους, ἅπερ σύ,
ἂν τοῖσι παραπετάσμασιν τοῖς Μηδικοῖς γράφουσιν·
ἀλλ' ὡς παρέλαβον τὴν τέχνην παρὰ σοῦ τὸ πρῶτον εὐθὺς
οἰδοῦσαν ὑπὸ κομπασμάτων καὶ ῥημάτων ἐπαχθῶν,
ἴσχνανα μὲν πρώτιστον αὐτὴν καὶ τὸ βάρος ἀφεῖλον
ἐπυλλίοις καὶ περιπάτοις καὶ τευτλίοισι λευκοῖς,
χυλὸν διδοὺς στωμυλμάτων, ἀπὸ βιβλίων ἀπηθῶν·
εἶτ' ἀνέτρεφον μονῳδίαις, Κηφισοφῶντα μιγνύς.
εἶτ' οὐκ ἐλήρουν ὅ τι τύχοιμ', οὐδ' ἐμπεσὼν ἔφυρον,
ἀλλ' οὑξιὼν πρώτιστα μέν μοι τὸ γένος εἶπ' ἂν εὐθὺς
τοῦ δράματος. ΔΙΟ. κρεῖττον γὰρ ἦν σοι νὴ Δί' ἢ τὸ σαυτοῦ.

ΕΥΡ. ἔπειτ᾽ ἀπὸ τῶν πρώτων ἐπῶν οὐδὲν παρῆκ᾽ ἂν ἀργόν,
ἀλλ᾽ ἔλεγεν ἡ γυνή τέ μοι χὠ δοῦλος οὐδὲν ἧττον,
χὠ δεσπότης χἠ παρθένος χἠ γραῦς ἄν. ΑΙΣ. εἶτα δῆτα
οὐκ ἀποθανεῖν σε ταῦτ᾽ ἐχρῆν τολμῶντα; ΕΥΡ. μὰ τὸν Ἀπόλλω·
δημοκρατικὸν γὰρ αὔτ᾽ ἔδρων. ΔΙΟ. τοῦτο μὲν ἔασον, ὦ τάν.
οὐ σοὶ γάρ ἐστι περίπατος κάλλιστα περί γε τούτου.
ΕΥΡ. ἔπειτα τουτουσὶ λαλεῖν ἐδίδαξα ΑΙΣ. φημὶ κἀγώ.
ὡς πρὶν διδάξαι γ᾽ ὤφελες μέσος διαρραγῆναι.
ΕΥΡ. λεπτῶν τε κανόνων εἰσβολὰς ἐπῶν τε γωνιασμούς,
νοεῖν, ὁρᾶν, ξυνιέναι, στρέφειν, ἐρᾶν, τεχνάζειν,
κάχ᾽ ὑποτοπεῖσθαι, περινοεῖν ἅπαντα ΑΙΣ. φημὶ κἀγώ.
ΕΥΡ. οἰκεῖα πράγματ᾽ εἰσάγων, οἷς χρώμεθ᾽, οἷς ξύνεσμεν,
ἐξ ὧν γ᾽ ἂν ἐξηλεγχόμην· ξυνειδότες γὰρ οὗτοι
ἤλεγχον ἄν μου τὴν τέχνην· ἀλλ᾽ οὐκ ἐκομπολάκουν
ἀπὸ τοῦ φρονεῖν ἀποσπάσας, οὐδ᾽ ἐξέπληττον αὐτούς,
Κύκνους ποιῶν καὶ Μέμνονας κωδωνοφαλαροπώλους.
γνωσει δὲ τοὺς τούτου τε κἀμοὺς ἑκατέρου μαθητάς.
τουτουμενὶ Φορμίσιος Μεγαίνετός θ᾽ ὁ Μανῆς,
σαλπιγγολογχυπηνάδαι, σαρκασμοπιτυοκάμπται,
οὑμοὶ δὲ Κλειτοφῶν τε καὶ Θηραμένης ὁ κομψός.
ΔΙΟ. Θηραμένης; σοφός γ᾽ ἀνὴρ καὶ δεινὸς ἐς τὰ πάντα,

ὃς ἢν κακοῖς που περιπέσῃ καὶ πλησίον παραστῇ,
πέπτωκεν ἔξω τῶν κακῶν, οὐ Χῖος, ἀλλὰ Κεῖος.
ΕΥΡ. τοιαῦτα μέντοὐγὼ φρονεῖν
τούτοισιν εἰσηγησάμην,
λογισμὸν ἐνθεὶς τῇ τέχνῃ
καὶ σκέψιν, ὥστ' ἤδη νοεῖν
ἅπαντα καὶ διειδέναι
τά τ' ἄλλα καὶ τὰς οἰκίας
οἰκεῖν ἄμεινον ἢ πρὸ τοῦ,
κἀνασκοπεῖν, πῶς τοῦτ' ἔχει;
ποῦ μοι τοδί; τίς τοῦτ' ἔλαβε;
ΔΙΟ. νὴ τοὺς θεούς, νῦν γοῦν Ἀθη-
ναίων ἅπας τις εἰσιὼν
κέκραγε πρὸς τοὺς οἰκέτας
ζητεῖ τε, ποῦ 'στιν ἡ χύτρα;
τίς τὴν κεφαλὴν ἀπεδήδοκεν
τῆς μαινίδος; τὸ τρύβλιον
τὸ περυσινὸν τέθνηκέ μοι·
ποῦ τὸ σκόροδον τὸ χθιζινόν;
τίς τῆς ἐλάας παρέτραγεν;
τέως δ' ἀβελτερώτατοι,
κεχηνότες Μαμμάκυθοι,
Μελιτίδαι καθῆντο.
ΧΟΡ. τάδε μὲν λεύσσεις, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ·
σὺ δὲ τί, φέρε, πρὸς ταῦτα λέξεις; μόνον ὅπως
μή σ' ὁ θυμὸς * * * * ἁρπάσας
ἐκτὸς οἴσει τῶν ἐλαῶν·
δεινὰ γὰρ κατηγόρηκεν.
ἀλλ' ὅπως, ὦ γεννάδα,
μὴ πρὸς ὀργὴν ἀντιλέξεις,
ἀλλὰ συστείλας, ἄκροισι
χρώμενος τοῖς ἱστίοις,

εἶτα μᾶλλον μᾶλλον ἄξεις,
καὶ φυλάξεις,
ἡνίκ' ἂν τὸ πνεῦμα λεῖον
καὶ καθεστηκὸς λάβῃς.
ἀλλ' ὦ πρῶτος τῶν Ἑλλήνων πυργώσας ῥήματα σεμνὰ
καὶ κοσμήσας τραγικὸν λῆρον, θαρρῶν τον κρουνὸν ἀφίει.

ΑΙΣ. θυμοῦμαι μὲν τῇ ξυντυχίᾳ, καί μου τὰ σπλάγχν' ἀγανακτεῖ,
εἰ πρὸς τοῦτον δεῖ μ' ἀντιλέγειν· ἵνα μὴ φάσκῃ δ' ἀπορεῖν με,
ἀπόκριναί μοι, τίνος οὕνεκα χρὴ θαυμάζειν ἄνδρα ποιητήν;

ΕΥΡ. δεξιότητος καὶ νουθεσίας, ὅτι βελτίους τε ποιοῦμεν
τοὺς ἀνθρώπους ἐν ταῖς πόλεσιν. ΑΙΣ. ταῦτ' οὖν εἰ μὴ πεποίηκας,
ἀλλ' ἐκ χρηστῶν καὶ γενναίων μοχθηροτάτους ἀπέδειξας,
τί παθεῖν φήσεις ἄξιος εἶναι; ΔΙΟ. τεθνάναι· μὴ τοῦτον ἐρώτα.

ΑΙΣ. σκέψαι τοίνυν οἵους αὐτοὺς παρ' ἐμοῦ παρεδέξατο πρῶτον,
εἰ γενναίους καὶ τετραπήχεις, καὶ μὴ διαδρασιπολίτας,
μηδ' ἀγοραίους μηδὲ κοβάλους, ὥσπερ νῦν, μηδὲ πανούργους,
ἀλλὰ πνέοντας δόρυ καὶ λόγχας καὶ λευκολόφους τρυφαλείας
καὶ πήληκας καὶ κνημῖδας καὶ θυμοὺς ἑπταβοείους.

ΕΥΡ. καὶ δὴ χωρεῖ τουτὶ τὸ κακόν· κρανοποιῶν αὖ μ' ἐπιτρίψει.
καὶ τί σὺ δράσας οὕτως αὐτοὺς γενναίους ἐξεδίδαξας;
ΔΙΟ. Αἰσχύλε, λέξον, μηδ' αὐθάδως σεμνυνόμενος χαλέπαινε.
ΑΙΣ. δρᾶμα ποιήσας Ἄρεως μεστόν. ΔΙΟ. ποῖον; ΑΙΣ. τοὺς ἕπτ' ἐπὶ Θήβας·
ὃ θεασάμενος πᾶς ἄν τις ἀνὴρ ἠράσθη δάϊος εἶναι.
ΔΙΟ. τουτὶ μέν σοι κακὸν εἴργασται· Θηβαίους γὰρ πεποίηκας
ἀνδρειοτέρους εἰς τὸν πόλεμον· καὶ τούτου γ' εἵνεκα τύπτου.
ΑΙΣ. ἀλλ' ὑμῖν αὔτ' ἐξῆν ἀσκεῖν, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τοῦτ' ἐτράπεσθε.
εἶτα διδάξας Πέρσας μετὰ τοῦτ' ἐπιθυμεῖν ἐξεδίδαξα
νικᾶν ἀεὶ τοὺς ἀντιπάλους, κοσμήσας ἔργον ἄριστον.
ΔΙΟ. ἐχάρην γοῦν, ἡνίκ' ἤκουσα περὶ Δαρείου τεθνεῶτος,
ὁ χορὸς δ' εὐθὺς τὼ χεῖρ' ὡδὶ συγκρούσας εἶπεν ἰαυοῖ.
ΑΙΣ. ταῦτα γὰρ ἄνδρας χρὴ ποιητὰς ἀσκεῖν. σκέψαι γὰρ ἀπ' ἀρχῆς,
ὡς ὠφέλιμοι τῶν ποιητῶν οἱ γενναῖοι γεγένηνται.
Ὀρφεὺς μὲν γὰρ τελετάς θ' ἡμῖν κατέδειξε φόνων τ' ἀπέχεσθαι,
Μουσαῖος δ' ἐξακέσεις τε νόσων καὶ χρησμούς, Ἡσίοδος δὲ
γῆς ἐργασίας, καρπῶν ὥρας, ἀρότους· ὁ δὲ θεῖος Ὅμηρος

ἀπὸ τοῦ τιμὴν καὶ κλέος ἔσχεν πλὴν τοῦδ᾽ ὅτι χρήστ᾽ ἐδίδαξε,
τάξεις, ἀρετάς, ὁπλίσεις ἀνδρῶν; ΔΙΟ. καὶ μὴν οὐ Παντακλέα γε
ἐδίδαξεν ὅμως τὸν σκαιότατον· πρώην γοῦν, ἡνίκ᾽ ἔπεμπεν,
τὸ κράνος πρῶτον περιδησάμενος τὸν λόφον ἤμελλ᾽ ἐπιδήσειν.
ΑΙΣ. ἀλλ᾽ ἄλλους τοι πολλοὺς ἀγαθούς, ὧν ἦν καὶ Λάμαχος ἥρως·
ὅθεν ἡμὴ φρὴν ἀπομαξαμένη πολλὰς ἀρετὰς ἐποίησεν,
Πατρόκλων, Τεύκρων θυμολεόντων, ἵν᾽ ἐπαίροιμ᾽ ἄνδρα πολίτην
ἀντεκτείνειν αὑτὸν τούτοις, ὁπόταν σάλπιγγος ἀκούσῃ.
ἀλλ᾽ οὐ μὰ Δί᾽ οὐ Φαίδρας ἐποίουν πόρνας οὐδὲ Σθενεβοίας,
οὐδ᾽ οἶδ᾽ οὐδεὶς ἥντιν᾽ ἐρῶσαν πώποτ᾽ ἐποίησα γυναῖκα.
ΕΥΡ. μὰ Δί᾽, οὐδὲ γὰρ ἦν τῆς Ἀφροδίτης οὐδέν σοι. ΑΙΣ. μηδέ γ᾽ ἐπείη.
ἀλλ᾽ ἐπὶ σοί τοι καὶ τοῖς σοῖσιν πολλὴ πολλοῦ ᾽πικαθῆτο,
ὥστε γε καὐτόν σε κατ᾽ οὖν ἔβαλεν. ΔΙΟ. νὴ τὸν Δία τοῦτό γέ τοι δή.
ἃ γὰρ ἐς τὰς ἀλλοτρίας ἐποίεις, αὐτὸς τούτοισιν ἐπλήγης.
ΕΥΡ. καὶ τί βλάπτουσ᾽, ὦ σχέτλι᾽ ἀνδρῶν, τὴν πόλιν ἁμαὶ Σθενέβοιαι;
ΑΙΣ. ὅτι γενναίας καὶ γενναίων ἀνδρῶν ἀλόχους ἀνέπεισας

κώνεια πιεῖν, αἰσχυνθείσας διὰ τοὺς σοὺς Βελλεροφόντας.

ΕΥΡ. πότερον δ' οὐκ ὄντα λόγον τοῦτον περὶ τῆς Φαίδρας ξυνέθηκα;

ΑΙΣ. μὰ Δί', ἀλλ' ὄντ'· ἀλλ' ἀποκρύπτειν χρὴ τὸ πονηρὸν τόν γε ποιητήν,
καὶ μὴ παράγειν μηδὲ διδάσκειν. τοῖς μὲν γὰρ παιδαρίοισιν
ἔστι διδάσκαλος ὅστις φράζει, τοῖς ἡβῶσιν δὲ ποιηταί.
πάνυ δὴ δεῖ χρηστὰ λέγειν ἡμᾶς. ΕΥΡ. ἢν οὖν σὺ λέγῃς Λυκαβηττοὺς
καὶ Παρνασῶν ἡμῖν μεγέθη, τοῦτ' ἐστὶ τὸ χρηστὰ διδάσκειν,
ὃν χρῆν φράζειν ἀνθρωπείως; ΑΙΣ. ἀλλ' ὦ κακόδαιμον, ἀνάγκη
μεγάλων γνωμῶν καὶ διανοιῶν ἴσα καὶ τὰ ῥήματα τίκτειν.
κἄλλως εἰκὸς τοὺς ἡμιθέους τοῖς ῥήμασι μείζοσι χρῆσθαι·
καὶ γὰρ τοῖς ἱματίοις ἡμῶν χρῶνται πολὺ σεμνοτέροισιν.
ἁμοῦ χρηστῶς καταδείξαντος διελυμήνω σύ. ΕΥΡ. τί δράσας;

ΑΙΣ. πρῶτον μὲν τοὺς βασιλεύοντας ῥάκι' ἀμπισχών, ἵν' ἐλεινοὶ
τοῖς ἀνθρώποις φαίνοιντ' εἶναι. ΕΥΡ. τοῦτ' οὖν ἔβλαψα τί δράσας;

ΑΙΣ. οὔκουν ἐθέλει γε τριηραρχεῖν πλουτῶν οὐδεὶς διὰ ταῦτα,
ἀλλὰ ῥακίοις περιειλάμενος κλάει καὶ φησὶ πένεσθαι.

ΔΙΟ. νὴ τὴν Δήμητρα, χιτῶνά γ' ἔχων οὔλων ἐρίων ὑπένερθε·
κἂν ταῦτα λέγων ἐξαπατήσῃ, παρὰ τοὺς ἰχθῦς ἀνέκυψεν.
ΑΙΣ. εἶτ' αὖ λαλιὰν ἐπιτηδεῦσαι καὶ στωμυλίαν ἐδίδαξας,
ἣ 'ξεκένωσεν τάς τε παλαίστρας καὶ τὰς πυγὰς ἐνέτριψε
τῶν μειρακίων στωμυλλομένων, καὶ τοὺς παράλους ἀνέπεισεν
ἀνταγορεύειν τοῖς ἄρχουσιν. καίτοι τότε γ', ἡνίκ' ἐγὼ 'ζων,
οὐκ ἠπίσταντ' ἀλλ' ἢ μᾶζαν καλέσαι καὶ ῥυππαπαῖ εἰπεῖν.
ΔΙΟ. νὴ τὸν 'Απόλλω, καὶ προσπαρδεῖν γ' εἰς τὸ στόμα τῷ θαλάμακι,
καὶ μινθῶσαι τὸν ξύσσιτον, κἀκβὰς τινὰ λωποδυτῆσαι·
νῦν δ' ἀντιλέγει κοὐκέτ' ἐλαύνων πλεῖ δευρὶ καὖθις ἐκεῖσε.
ΑΙΣ. ποίων δὲ κακῶν οὐκ αἴτιός ἐστ';
οὐ προαγωγοὺς κατέδειξ' οὗτος,
καὶ τικτούσας ἐν τοῖς ἱεροῖς,
καὶ μιγνυμένας τοῖσιν ἀδελφοῖς,
καὶ φασκούσας οὐ ζῆν τὸ ζῆν;
κᾆτ' ἐκ τούτων ἡ πόλις ἡμῶν
ὑπογραμματέων ἀνεμεστώθη,
καὶ βωμολόχων δημοπιθήκων,
ἐξαπατώντων τὸν δῆμον ἀεί·
λαμπάδα δ' οὐδεὶς οἷός τε φέρειν
ὑπ' ἀγυμνασίας ἔτι νυνί.
ΔΙΟ. μὰ Δί' οὐ δῆθ', ὥστε γ' ἀφαυάνθην

Παναθηναίοισι γελῶν, ὅτε δὴ
βραδὺς ἄνθρωπός τις ἔθει κύψας
λευκός, πίων, ὑπολειπόμενος,
καὶ δεινὰ ποιῶν· κᾆθ' οἱ Κεραμῆς
ἐν ταῖσι πύλαις παίουσ' αὐτοῦ
γαστέρα, πλευράς, λαγόνας, πυγήν·
ὁ δὲ τυπτόμενος ταῖσι πλατείαις
ὑποπερδόμενος
φυσῶν τὴν λαμπάδ' ἔφευγε.
ΧΟΡ. *μέγα τὸ πρᾶγμα, πολὺ τὸ νεῖκος, ἁδρὸς ὁ πόλεμος ἔρχεται.*
χαλεπὸν οὖν ἔργον διαιρεῖν,
ὅταν ὁ μὲν τείνῃ βιαίως,
ὁ δ' ἐπαναστρέφειν δύνηται κἀπερείδεσθαι τορῶς
ἀλλὰ μὴ 'ν ταὐτῷ καθῆσθον·
εἰσβολαὶ γάρ εἰσι πολλαὶ χἄτεραι σοφισμάτων.
ὅ τι περ οὖν ἔχετον ἐρίζειν,
λέγετον, ἔπιτον, ἀνὰ δ' ἔρεσθον
τά τε παλαιὰ καὶ τὰ καινά,
κἀποκινδυνεύετον λεπτόν τι καὶ σοφὸν λέγειν.
εἰ δὲ τοῦτο καταφοβεῖσθον, μή τις ἀμαθία προσῇ
τοῖς θεωμένοισιν, ὡς τὰ
λεπτὰ μὴ γνῶναι λεγόντοιν,
μηδὲν ὀρρωδεῖτε τοῦθ'· ὡς οὐκ ἔθ' οὕτω ταῦτ' ἔχει.
ἐστρατευμένοι γάρ εἰσι,
βιβλίον τ' ἔχων ἕκαστος μανθάνει τὰ δεξιά·
αἱ φύσεις τ' ἄλλως κράτισται,
νῦν δὲ καὶ παρηκόνηνται.
μηδὲν οὖν δείσητον, ἀλλὰ
πάντ' ἐπέξιτον, θεατῶν γ' οὕνεχ', ὡς ὄντων σοφῶν.

1099—1108. = 1109—1118.

ΕΥΡ. καὶ μὴν ἐπ' αὐτοὺς τοὺς προλόγους σου τρέψομαι,
ὅπως τὸ πρῶτον τῆς τραγῳδίας μέρος
πρώτιστον αὐτοῦ βασανιῶ τοῦ δεξιοῦ.
ἀσαφὴς γὰρ ἦν ἐν τῇ φράσει τῶν πραγμάτων.
ΔΙΟ. καὶ ποῖον αὐτοῦ βασανιεῖς; ΕΥΡ. πολλοὺς πάνυ.
πρῶτον δέ μοι τὸν ἐξ Ὀρεστείας λέγε.
ΔΙΟ. ἄγε δὴ σιώπα πᾶς ἀνήρ. λέγ', Αἰσχύλε.
ΑΙΣ. Ἑρμῆ χθόνιε, πατρῷ' ἐποπτεύων κράτη,
σωτὴρ γενοῦ μοι σύμμαχός τ' αἰτουμένῳ.
ἥκω γὰρ ἐς γῆν τήνδε καὶ κατέρχομαι.
τούτων ἔχεις ψέγειν τι; ΕΥΡ. πλεῖν ἢ δώδεκα.
ΑΙΣ. ἀλλ' οὐδὲ ταῦτα πάντα γ' ἔστ' ἀλλ' ἢ τρία.
ΕΥΡ. ἔχει δ' ἕκαστον εἴκοσίν γ' ἁμαρτίας.
ΑΙΣ. ὁρᾷς ὅτι ληρεῖς; ΕΥΡ. ἀλλ' ὀλίγον γέ μοι μέλει.
ΔΙΟ. Αἰσχύλε, παραινῶ σοι σιωπᾶν· εἰ δὲ μή,
πρὸς τρισὶν ἰαμβείοισι προσοφείλων φανεῖ.
ΑΙΣ. ἐγὼ σιωπῶ τῷδ'; ΔΙΟ. ἐὰν πείθῃ γ' ἐμοί.
ΕΥΡ. εὐθὺς γὰρ ἡμάρτηκεν οὐράνιον ὅσον.
ΑΙΣ. πῶς φῄς μ' ἁμαρτεῖν; ΕΥΡ. αὖθις ἐξ ἀρχῆς λέγε.
ΑΙΣ. Ἑρμῆ χθόνιε, πατρῷ' ἐποπτεύων κράτη.
ΕΥΡ. οὔκουν Ὀρέστης τοῦτ' ἐπὶ τῷ τύμβῳ λέγει
τῷ τοῦ πατρὸς τεθνεῶτος; ΑΙΣ. οὐκ ἄλλως λέγω.
ΕΥΡ. πότερ' οὖν τὸν Ἑρμῆν, ὡς ὁ πατὴρ ἀπώλετο
αὐτοῦ βιαίως ἐκ γυναικείας χερὸς
δόλοις λαθραίοις, ταῦτ' ἐποπτεύειν ἔφη;
ΑΙΣ. οὐ δῆτ' ἐκεῖνον, ἀλλὰ τὸν Ἐριούνιον
Ἑρμῆν χθόνιον προσεῖπε, κἀδήλου λέγων
ὁτιὴ πατρῷον τοῦτο κέκτηται γέρας.
ΕΥΡ. ἔτι μεῖζον ἐξήμαρτες ἢ 'γὼ 'βουλόμην·
εἰ γὰρ πατρῷον τὸ χθόνιον ἔχει γέρας,
ΔΙΟ. οὕτως ἂν εἴη πρὸς πατρὸς τυμβωρύχος.
ΑΙΣ. Διόνυσε, πίνεις οἶνον οὐκ ἀνθοσμίαν.

ΔΙΟ. λέγ' ἕτερον αὐτῷ· σὺ δ' ἐπιτήρει τὸ βλάβος.
ΑΙΣ. σωτὴρ γενοῦ μοι σύμμαχός τ' αἰτουμένῳ.
ἥκω γὰρ ἐς γῆν τήνδε καὶ κατέρχομαι.
ΕΥΡ. δὶς ταυτὸν ἡμῖν εἶπεν ὁ σοφὸς Αἰσχύλος.
ΔΙΟ. πῶς δίς; ΕΥΡ. σκόπει τὸ ῥῆμ'· ἐγὼ δέ σοι φράσω.
ἥκω γὰρ ἐς γῆν, φησί, καὶ κατέρχομαι·
ἥκω δὲ ταυτόν ἐστι τῷ κατέρχομαι.
ΔΙΟ. νὴ τὸν Δί', ὥσπερ γ' εἴ τις εἴποι γείτονι,
χρῆσον σὺ μάκτραν, εἰ δὲ βούλει, κάρδοπον.
ΑΙΣ. οὐ δῆτα τοῦτό γ', ὦ κατεστωμυλμένε
ἄνθρωπε, ταὔτ' ἔστ', ἀλλ' ἄριστ' ἐπῶν ἔχον.
ΔΙΟ. πῶς δή; δίδαξον γάρ με καθ' ὅ τι δὴ λέγεις.
ΑΙΣ. ἐλθεῖν μὲν εἰς γῆν ἔσθ' ὅτῳ μετῇ πάτρας·
χωρὶς γὰρ ἄλλης συμφορᾶς ἐλήλυθεν·
φεύγων δ' ἀνὴρ ἥκει τε καὶ κατέρχεται.
ΔΙΟ. εὖ νὴ τὸν Ἀπόλλω. τί σὺ λέγεις, Εὐριπίδη;
ΕΥΡ. οὔ φημι τὸν Ὀρέστην κατελθεῖν οἴκαδε·
λάθρᾳ γὰρ ἦλθεν, οὐ πιθὼν τοὺς κυρίους.
ΔΙΟ. εὖ νὴ τὸν Ἑρμῆν· ὅ τι λέγεις δ' οὐ μανθάνω.
ΕΥΡ. πέραινε τοίνυν ἕτερον. ΔΙΟ. ἴθι πέραινε σύ,
Αἰσχύλ', ἀνύσας· σὺ δ' εἰς τὸ κακὸν ἀπόβλεπε.
ΑΙΣ. τύμβου δ' ἐπ' ὄχθῳ τῷδε κηρύσσω πατρὶ
κλύειν, ἀκοῦσαι. ΕΥΡ. τοῦθ' ἕτερον αὖθις λέγει,
κλύειν, ἀκοῦσαι, ταυτὸν ὂν σαφέστατα.
ΑΙΣ. τεθνηκόσιν γὰρ ἔλεγεν, ὦ μοχθηρὲ σύ,
οἷς οὐδὲ τρὶς λέγοντες ἐξικνούμεθα.
σὺ δὲ πῶς ἐποίεις τοὺς προλόγους; ΕΥΡ. ἐγὼ φράσω.
κἄν που δὶς εἴπω ταυτόν, ἢ στοιβὴν ἴδῃς
ἐνοῦσαν ἔξω τοῦ λόγου, κατάπτυσον.
ΔΙΟ. ἴθι δὴ λέγ'· οὐ γάρ μοὐστὶν ἀλλ' ἀκουστεα

τῶν σῶν προλόγων τῆς ὀρθότητος τῶν ἐπῶν.
ΕΥΡ. *ἦν Οἰδίπους τὸ πρῶτον εὐδαίμων ἀνήρ,*
ΑΙΣ. *μὰ τὸν Δί᾽ οὐ δῆτ᾽, ἀλλὰ κακοδαίμων φύσει,*
ὅντινά γε, πρὶν φῦναι μέν, ἁπόλλων ἔφη
ἀποκτενεῖν τὸν πατέρα, πρὶν καὶ γεγονέναι,
πῶς οὗτος ἦν τὸ πρῶτον εὐδαίμων ἀνήρ;
ΕΥΡ. *εἶτ᾽ ἐγένετ᾽ αὖθις ἀθλιώτατος βροτῶν.*
ΑΙΣ. *μὰ τὸν Δί᾽ οὐ δῆτ᾽, οὐ μὲν οὖν ἐπαύσατο.*
πῶς γάρ; ὅτε δὴ πρῶτον μὲν αὐτον γενόμενον
χειμῶνος ὄντος ἐξέθεσαν ἐν ὀστράκῳ,
ἵνα μὴ 'κτραφεὶς γένοιτο τοῦ πατρὸς φονεύς·
εἶθ᾽ ὡς Πόλυβον ἤρρησεν οἰδῶν τὼ πόδε·
ἔπειτα γραῦν ἔγημεν αὐτὸς ὢν νέος,
καὶ πρός γε τούτοις τὴν ἑαυτοῦ μητέρα·
εἶτ᾽ ἐξετύφλωσεν αὑτόν. ΔΙΟ. *εὐδαίμων ἄρ᾽ ἦν,*
εἰ κἀστρατήγησέν γε μετ᾽ Ἐρασινίδου.
ΕΥΡ. *ληρεῖς· ἐγὼ δὲ τοὺς προλόγους καλῶς ποιῶ.*
ΑΙΣ. *καὶ μὴν μὰ τὸν Δί᾽ οὐ κατ᾽ ἔπος γέ σου κνίσω*
τὸ ῥῆμ᾽ ἕκαστον, ἀλλὰ σὺν τοῖσιν θεοῖς
ἀπὸ ληκυθίου σου τοὺς προλόγους διαφθερῶ.
ΕΥΡ. *ἀπὸ ληκυθίου σὺ τοὺς ἐμούς;* ΑΙΣ. *ἑνὸς μόνου.*
ποιεῖς γὰρ οὕτως ὥστ᾽ ἐναρμόττειν ἅπαν,
καὶ κῳδάριον καὶ ληκύθιον καὶ θυλάκιον,
ἐν τοῖς ἰαμβείοισι. δείξω δ᾽ αὐτίκα.
ΕΥΡ. *ἰδού, σὺ δείξεις;* ΑΙΣ. *φημί.* ΔΙΟ. *καὶ δὴ χρὴ λέγειν.*
ΕΥΡ. *Αἴγυπτος, ὡς ὁ πλεῖστος ἔσπαρται λόγος,*
ξὺν παισὶ πεντήκοντα ναυτίλῳ πλάτῃ
Ἄργος κατασχὼν ΑΙΣ. *ληκύθιον ἀπώλεσεν.*
ΕΥΡ. *τουτὶ τί ἦν τὸ ληκύθιον; οὐ κλαύσεται;*
ΔΙΟ. *λέγ᾽ ἕτερον αὐτῷ πρόλογον, ἵνα καὶ γνῶ πάλιν.*
ΕΥΡ. *Διόνυσος, ὃς θύρσοισι καὶ νεβρῶν δοραῖς*

καθαπτὸς ἐν πεύκαισι Παρνασὸν κάτα
πηδᾷ χορεύων, ΑΙΣ. ληκύθιον ἀπώλεσεν.
ΔΙΟ. οἴμοι πεπλήγμεθ᾽ αὖθις ὑπὸ τῆς ληκύθου.
ΕΥΡ. ἀλλ᾽ οὐδὲν ἔσται πρᾶγμα· πρὸς γὰρ τουτονὶ
τὸν πρόλογον οὐχ ἕξει προσάψαι λήκυθον.
οὐκ ἔστιν ὅστις πάντ᾽ ἀνὴρ εὐδαιμονεῖ·
ἢ γὰρ πεφυκὼς ἐσθλὸς οὐκ ἔχει βίον,
ἢ δυσγενὴς ὢν ΑΙΣ. ληκύθιον ἀπώλεσεν.
ΔΙΟ. Εὐριπίδη, ΕΥΡ. τί ἔστιν; ΔΙΟ. ὑφέσθαι μοι δοκεῖς.
τὸ ληκύθιον γὰρ τοῦτο πνευσεῖται πολύ.
ΕΥΡ. οὐδ᾽ ἂν μὰ τὴν Δήμητρα φροντίσαιμί γε·
νυνὶ γὰρ αὐτοῦ τοῦτό γ᾽ ἐκκεκόψεται.
ΔΙΟ. ἴθι δὴ λέγ᾽ ἕτερον κἀπέχου τῆς ληκύθου.
ΕΥΡ. Σιδώνιόν ποτ᾽ ἄστυ Κάδμος ἐκλιπὼν
Ἀγήνορος παῖς ΑΙΣ. ληκύθιον ἀπώλεσεν.
ΔΙΟ. ὦ δαιμόνι᾽ ἀνδρῶν, ἀποπρίω τὴν λήκυθον,
ἵνα μὴ διακναίσῃ τοὺς προλόγους ἡμῶν. ΕΥΡ. τὸ τί;
ἐγὼ πρίωμαι τῷδ᾽; ΔΙΟ. ἐὰν πείθῃ γ᾽ ἐμοί.
ΕΥΡ. οὐ δῆτ᾽, ἐπεὶ πολλοὺς προλόγους ἕξω λέγειν
ἵν᾽ οὗτος οὐχ ἕξει προσάψαι λήκυθον.
Πέλοψ ὁ Ταντάλειος εἰς Πῖσαν μολὼν
θοαῖσιν ἵπποις ΑΙΣ. ληκύθιον ἀπώλεσεν.
ΔΙΟ. ὁρᾷς, προσῆψεν αὖθις αὖ τὴν λήκυθον.
ἀλλ᾽, ὦγάθ᾽, ἔτι καὶ νῦν ἀπόδος πάσῃ τέχνῃ·
λήψει γὰρ ὀβολοῦ πάνυ καλήν τε κἀγαθήν.
ΕΥΡ. μὰ τὸν Δί᾽ οὔπω γ᾽· ἔτι γάρ εἰσί μοι συχνοί.
Οἰνεύς ποτ᾽ ἐκ γῆς ΑΙΣ. ληκύθιον ἀπώλεσεν.
ΕΥΡ. ἔασον εἰπεῖν πρῶθ᾽ ὅλον με τὸν στίχον.
Οἰνεύς ποτ᾽ ἐκ γῆς πολύμετρον λαβὼν στάχυν,
θύων ἀπαρχὰς ΑΙΣ. ληκύθιον ἀπώλεσεν.
ΔΙΟ. μεταξὺ θύων; καὶ τίς αὔθ᾽ ὑφείλετο;

ΕΥΡ. ἔα αὐτόν, ὦ τάν· πρὸς τοδὶ γὰρ εἰπάτω.
Ζεύς, ὡς λέλεκται τῆς ἀληθείας ὕπο,
ΔΙΟ. ἀπολεῖς· ἐρεῖ γάρ, ληκύθιον ἀπώλεσεν.
τὸ ληκύθιον γὰρ τοῦτ' ἐπὶ τοῖς προλόγοισί σου
ὥσπερ τὰ σῦκ' ἐπὶ τοῖσιν ὀφθαλμοῖς ἔφυ.
ἀλλ' ἐς τὰ μέλη πρὸς τῶν θεῶν αὐτοῦ τραποῦ.
ΕΥΡ. καὶ μὴν ἔχω γ' ὡς αὐτὸν ἀποδείξω κακὸν
μελοποιὸν ὄντα καὶ ποιοῦντα ταὔτ' ἀεί.
ΧΟΡ. τί ποτε πρᾶγμα γενήσεται;
φροντίζειν γὰρ ἔγωγ' ἔχω,
τίν' ἄρα μέμψιν ἐποίσει
ἀνδρὶ τῷ πολὺ πλεῖστα δὴ
καὶ κάλλιστα μέλη ποιή-
σαντι τῶν ἔτι νυνί.
θαυμάζω γὰρ ἔγωγ' ὅπῃ
μέμψεταί ποτε τοῦτον
τὸν βακχεῖον ἄνακτα,
καὶ δέδοιχ' ὑπὲρ αὐτοῦ.
ΕΥΡ. πάνυ γε μέλη θαυμαστά· δείξει δὴ τάχα.
εἰς ἓν γὰρ αὐτοῦ πάντα τὰ μέλη ξυντεμῶ.
ΔΙΟ. καὶ μὴν λογιοῦμαι ταῦτα τῶν ψήφων λαβών.
ΕΥΡ. Φθιῶτ' Ἀχιλεῦ, τί ποτ' ἀνδροδάϊκτον ἀκούων
ἰὴ κόπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν;
Ἑρμᾶν μὲν πρόγονον τίομεν γένος οἱ περὶ λίμναν.
ἰὴ κόπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν;
ΔΙΟ. δύο σοὶ κόπω, Αἰσχύλε, τούτω.
ΕΥΡ. κύδιστ' Ἀχαιῶν Ἀτρέως πολυκοίρανε μάνθανέ
μου παῖ.
ἰὴ κόπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν;
ΔΙΟ. τρίτος, Αἰσχύλε, σοὶ κόπος οὗτος.
ΕΥΡ. εὐφαμεῖτε· μελισσονόμοι δόμον Ἀρτέμιδος πέλας
οἴγειν.

ἰὴ κόπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν;
κύριός εἰμι θροεῖν ὅδιον κράτος αἴσιον ἀνδρῶν.
ἰὴ κόπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν;
ΔΙΟ. ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, τὸ χρῆμα τῶν κόπων ὅσον.
ἐγὼ μὲν οὖν εἰς τὸ βαλανεῖον βούλομαι·
ὑπὸ τῶν κόπων γὰρ τὼ νεφρὼ βουβωνιῶ.
ΕΥΡ. μή, πρίν γ' ἂν ἀκούσῃς χἀτέραν στάσιν μελῶν
ἐκ τῶν κιθαρῳδικῶν νόμων εἰργασμένην.
ΔΙΟ. ἴθι δὴ πέραινε, καὶ κόπον μὴ προστίθει.
ΕΥΡ. ὅπως Ἀχαιῶν δίθρονον κράτος, Ἑλλάδος ἥβας.
τοφλαττόθρατ τοφλαττόθρατ.
Σφίγγα δυσαμεριᾶν πρύτανιν κύνα πέμπει.
τοφλαττόθρατ τοφλαττόθρατ.
σὺν δορὶ καὶ χερὶ πράκτορι θούριος ὄρνις.
τοφλαττόθρατ τοφλαττόθρατ.
κυρεῖν παρασχὼν ἰταμαῖς κυσὶν ἀεροφοίτοις.
τοφλαττόθρατ τοφλαττόθρατ.
τὸ συγκλινὲς ἐπ' Αἴαντι.
τοφλαττόθρατ τοφλαττόθρατ.
ΔΙΟ. τί τὸ φλαττόθρατ τοῦτ' ἐστίν; ἐκ Μαραθῶνος, ἢ
πόθεν συνέλεξας ἱμονιοστρόφου μέλη;
ΑΙΣ. ἀλλ' οὖν ἐγὼ μὲν ἐς τὸ καλὸν ἐκ τοῦ καλοῦ
ἤνεγκον αὔθ', ἵνα μὴ τὸν αὐτὸν Φρυνίχῳ
λειμῶνα Μουσῶν ἱερὸν ὀφθείην δρέπων·
οὗτος δ' ἀπὸ πάντων μὲν φέρει πορνιδίων,
σκολίων Μελήτου, Καρικῶν αὐλημάτων,
θρήνων, χορείων. τάχα δὲ δηλωθήσεται.
ἐνεγκάτω τις τὸ λύριον. καίτοι τί δεῖ
λύρας ἐπὶ τούτων; ποῦ 'στιν ἡ τοῖς ὀστράκοις
αὕτη κροτοῦσα; δεῦρο Μοῦσ' Εὐριπίδου,
πρὸς ἥνπερ ἐπιτήδεια ταῦτ' ᾄδειν μέλη.

ΔΙΟ. αὕτη ποθ' ἡ Μοῦσ' οὐκ ἐλεσβίαζεν, οὔ.
ΑΙΣ. ἀλκυόνες, αἳ παρ' ἀενάοις θαλάσσας
κύμασι στωμύλλετε,
τέγγουσαι νοτίοις πτερῶν
ῥανίσι χρόα δροσιζόμεναι·
αἵ θ' ὑπωρόφιοι κατὰ γωνίας
εἱειειειειειλίσσετε δακτύλοις φάλαγγες
ἱστότονα πηνίσματα καὶ
κερκίδος ἀοιδοῦ μελέτας,
ἵν' ὁ φίλαυλος ἔπαλλε δελ-
φὶς πρῴραις κυανεμβόλοις.
μαντεῖα καὶ σταδίους.
οἰνάνθας, γάνος ἀμπέλου,
βότρυος ἕλικα παυσίπονον.
περίβαλλ', ὦ τέκνον, ὠλένας.
ὁρᾷς τὸν πόδα τοῦτον; ΔΙΟ. ὁρῶ.
ΑΙΣ. τί δαί; τοῦτον ὁρᾷς; ΔΙΟ. ὁρῶ.
ΑΙΣ. τοιαυτὶ μέντοι σὺ ποιῶν
τολμᾷς τἀμὰ μέλη ψέγειν,
ἀνὰ τὸ δωδεκαμήχανον
Κυρήνης μελοποιῶν;
τὰ μὲν μέλη σου ταῦτα· βούλομαι δ' ἔτι
τὸν τῶν μονῳδιῶν διεξελθεῖν τρόπον.
ὦ Νυκτὸς κελαινοφαὴς
ὄρφνα, τίνα μοι δύστανον ὄνειρον
πέμπεις ἐξ ἀφανοῦς, Ἀΐδα πρόπολον,
ψυχὰν ἄψυχον ἔχοντα, μελαίνας
Νυκτὸς παῖδα,
φρικώδη δεινὰν ὄψιν,
μελανονεκυείμονα,
φόνια φόνια δερκόμενον,
μεγάλους ὄνυχας ἔχοντα.

ἀλλά μοι ἀμφίπολοι λύχνον ἅψατε
κάλπισί τ' ἐκ ποταμῶν δρόσον ἄρατε, θέρμετε δ' ὕδωρ,
ὡς ἂν θεῖον ὄνειρον ἀποκλύσω.
ἰὼ πόντιε δαῖμον,
τοῦτ' ἐκεῖν'· ἰὼ ξύνοικοι,
τάδε τέρα θεάσασθε. τὸν ἀλεκτρυόνα μου συναρπάσασα
φρούδη Γλύκη.
Νύμφαι ὀρεσσίγονοι,
ὦ Μανία, ξύλλαβε.
ἐγὼ δ' ἁ τάλαινα
προσέχουσ' ἔτυχον ἐμαυτῆς
ἔργοισι, λίνου μεστὸν ἄτρακτον
εἱειειειλίσσουσα χεροῖν,
κλωστῆρα ποιοῦσ', ὅπως
κνεφαῖος εἰς ἀγορὰν
φέρουσ' ἀποδοίμαν·
ὁ δ' ἀνέπτατ' ἀνέπτατ ἐς αἰθέρα
κουφοτάταις πτερύγων ἀκμαῖς·
ἐμοὶ δ' ἄχε' ἄχεα κατέλιπε,
δάκρυα δάκρυά τ' ἀπ' ὀμμάτων
ἔβαλον ἔβαλον ἁ τλάμων.
ἀλλ', ὦ Κρῆτες, Ἴδας τέκνα,
τὰ τόξα τε λαβόντες ἐπαμύνατε,
τὰ κῶλά τ' ἀμπάλλετε, κυκλούμενοι τὴν οἰκίαν.
ἅμα δὲ Δίκτυννα παῖς Ἄρτεμις καλὰ
τὰς κυνίσκας ἔχουσ' ἐλθέτω
διὰ δόμων πανταχῇ.
σὺ δ', ὦ Διός, διπύρους ἀνέχουσα
λαμπάδας ὀξυτάτας χειροῖν, Ἑκάτα, παράφηνον
ἐς Γλύκης, ὅπως ἂν

εἰσελθοῦσα φωράσω.
ΔΙΟ. παύσασθον ἤδη τῶν μελῶν. ΑΙΣ. κἄμοιγ' ἅλις.
ἐπὶ τὸν σταθμὸν γὰρ αὐτὸν ἀγαγεῖν βούλομαι,
ὅπερ ἐξελέγξει τὴν ποίησιν νῷν μόνον·
[τὸ γὰρ βάρος νῷν βασανιεῖ τῶν ῥημάτων.]
ΔΙΟ. ἴτε δεῦρό νυν, εἴπερ γε δεῖ καὶ τοῦτό με
ἀνδρῶν ποιητῶν τυροπωλῆσαι τέχνην.
ΧΟΡ. ἐπίπονοί γ' οἱ δεξιοί.
τόδε γὰρ ἕτερον αὖ τέρας
νεοχμόν, ἀτοπίας πλέων,
ὃ τίς ἂν ἐπενόησεν ἄλλος;
μὰ τόν, ἐγὼ μὲν οὐδ' ἂν εἴ τις
ἔλεγέ μοι τῶν ἐπιτυχόντων,
ἐπιθόμην, ἀλλ' ᾠόμην ἂν
αὐτὸν αὐτὰ ληρεῖν.
ΔΙΟ. ἴθι νυν παρίστασθον παρὰ τὼ πλάστιγγ', ΑΙΣ.
καὶ ΕΥΡ. ἰδού·
ΔΙΟ. καὶ λαβομένω τὸ ῥῆμ' ἑκάτερος εἴπατον,
καὶ μὴ μεθῆσθον, πρὶν ἂν ἐγὼ σφῷν κοκκύσω.
ΑΙΣ. καὶ ΕΥΡ. ἐχόμεθα. ΔΙΟ. τοὔπος νῦν λέγετον εἰς
τὸν σταθμόν.
ΕΥΡ. εἴθ' ὤφελ' Ἀργοῦς μὴ διαπτάσθαι σκάφος.
ΑΙΣ. Σπερχειὲ ποταμὲ βουνόμοι τ' ἐπιστροφαί.
ΔΙΟ. κόκκυ, μεθεῖτε· καὶ πολύ γε κατωτέρω
χωρεῖ τὸ τοῦδε. ΕΥΡ. καὶ τί ποτ' ἐστὶ ταἴτιον;
ΔΙΟ. ὅτι εἰσέθηκε ποταμόν, ἐριοπωλικῶς
ὑγρὸν ποιήσας τοὔπος ὥσπερ τἄρια,
σὺ δ' εἰσέθηκας τοὔπος ἐπτερωμένον.
ΕΥΡ. ἀλλ' ἕτερον εἰπάτω τι κἀντιστησάτω.
ΔΙΟ. λάβεσθε τοίνυν αὖθις. ΑΙΣ. καὶ ΕΥΡ. ἢν ἰδού.
ΔΙΟ. λέγε.
ΕΥΡ. οὐκ ἔστι Πειθοῦς ἱερὸν ἄλλο πλὴν λόγος.

ΑΙΣ. μόνος θεῶν γὰρ θάνατος οὐ δώρων ἐρᾷ.
ΔΙΟ. μεθεῖτε μεθεῖτε· καὶ τὸ τοῦδέ γ' αὖ ῥέπει·
θάνατον γὰρ εἰσέθηκε βαρύτατον κακόν.
ΕΥΡ. ἐγὼ δὲ πειθώ γ', ἔπος ἄριστ' εἰρημένον.
ΔΙΟ. πειθὼ δὲ κοῦφόν ἐστι καὶ νοῦν οὐκ ἔχον.
ἀλλ' ἕτερον αὖ ζήτει τι τῶν βαρυστάθμων,
ὅ τι σοι καθέλξει, καρτερόν τε καὶ μέγα.
ΕΥΡ. φέρε ποῦ τοιοῦτον δῆτά μοὐστί; ποῦ; *ΔΙΟ.* φράσω·
βέβληκ' Ἀχιλλεὺς δύο κύβω καὶ τέτταρα. —
λέγοιτ' ἄν, ὡς αὕτη 'στὶ λοιπὴ σφῷν στάσις.
ΕΥΡ. σιδηροβριθές τ' ἔλαβε δεξιᾷ ξύλον.
ΑΙΣ. ἐφ' ἅρματος γὰρ ἅρμα καὶ νεκρῷ νεκρός.
ΔΙΟ. ἐξηπάτηκεν αὖ σὲ καὶ νῦν. *ΕΥΡ.* τῷ τρόπῳ;
ΔΙΟ. δύ' ἅρματ' εἰσέθηκε καὶ νεκρὼ δύο,
οὓς οὐκ ἂν ἄραιντ' οὐδ' ἑκατὸν Αἰγύπτιοι.
ΑΙΣ. καὶ μηκέτ' ἔμοιγε κατ' ἔπος, ἀλλ' ἐς τὸν σταθμὸν
αὐτός, τὰ παιδί', ἡ γυνή, Κηφισοφῶν,
ἐμβὰς καθήσθω συλλαβὼν τὰ βιβλία·
ἐγὼ δὲ δύ' ἔπη τῶν ἐμῶν ἐρῶ μόνον.
ΔΙΟ. ἄνδρες φίλοι, κἀγὼ μὲν αὐτοὺς οὐ κρινῶ.
οὐ γὰρ δι' ἔχθρας οὐδετέρῳ γενήσομαι.
τὸν μὲν γὰρ ἡγοῦμαι σοφόν, τῷ δ' ἥδομαι.
ΠΛ. οὐδὲν ἄρα πράξεις ὧνπερ ἦλθες οὕνεκα;
ΔΙΟ. ἐὰν δὲ κρίνω; *ΠΛ.* τὸν ἕτερον λαβὼν ἄπει,
ὁπότερον ἂν κρίνῃς, ἵν' ἔλθῃς μὴ μάτην.
ΔΙΟ. εὐδαιμονοίης. φέρε, πύθεσθέ μου ταδί.
ἐγὼ κατῆλθον ἐπὶ ποιητήν. *ΕΥΡ.* τοῦ χάριν;
ΔΙΟ. ἵν' ἡ πόλις σωθεῖσα τοὺς χοροὺς ἄγῃ.
ὁπότερος οὖν ἂν τῇ πόλει παραινέσειν
μέλλῃ τι χρηστόν, τοῦτον ἄξειν μοι δοκῶ.
πρῶτον μὲν οὖν περὶ Ἀλκιβιάδου τίν' ἔχετον

γνώμην ἑκάτερος; ἡ πόλις γὰρ δυστοκεῖ.
ΠΛ. ἔχει δὲ περὶ αὐτοῦ τίνα γνώμην; ΔΙΟ. τίνα;
ποθεῖ μέν, ἐχθαίρει δέ, βούλεται δ' ἔχειν.
ἀλλ' ὅ τι νοεῖτον, εἴπατον τούτου πέρι.
ΕΥΡ. μισῶ πολίτην, ὅστις ὠφελεῖν πάτραν
βραδὺς πέφυκε, μεγάλα δὲ βλάπτειν ταχύς,
καὶ πόριμον αὑτῷ, τῇ πόλει δ' ἀμήχανον.
ΔΙΟ. εὖ γ', ὦ Πόσειδον· σὺ δὲ τίνα γνώμην ἔχεις;
ΑΙΣ. οὐ χρὴ λέοντος σκύμνον ἐν πόλει τρέφειν.
[μάλιστα μὲν λέοντα μὴ 'ν πόλει τρέφειν,]
ἢν δ' ἐκτραφῇ τις, τοῖς τρόποις ὑπηρετεῖν.
ΔΙΟ. νὴ τὸν Δία τὸν σωτῆρα, δυσκρίτως γ' ἔχω·
ὁ μὲν σοφῶς γὰρ εἶπεν, ὁ δ' ἕτερος σαφῶς.
ἀλλ' ἔτι μίαν γνώμην ἑκάτερος εἴπατον
περὶ τῆς πόλεως ἥντιν' ἔχετον σωτηρίαν.
ΕΥΡ. [εἴ τις πτερώσας Κλεόκριτον Κινησίᾳ,
αἴροιεν αὖραι πελαγίαν ὑπὲρ πλάκα.
ΔΙΟ. γέλοιον ἂν φαίνοιτο· νοῦν δ' ἔχει τίνα;
ΕΥΡ. εἰ ναυμαχοῖεν, κᾆτ' ἔχοντες ὀξίδας
ῥαίνοιεν ἐς τὰ βλέφαρα τῶν ἐναντίων.]
ἐγὼ μὲν οἶδα, καὶ θέλω φράζειν. ΔΙΟ. λέγε.
ΕΥΡ. ὅταν τὰ νῦν ἄπιστα πίσθ' ἡγώμεθα,
τὰ δ' ὄντα πίστ' ἄπιστα. ΔΙΟ. πῶς; οὐ μανθάνω.
ἀμαθέστερόν πως εἰπὲ καὶ σαφέστερον.
ΕΥΡ. εἰ τῶν πολιτῶν οἷσι νῦν πιστεύομεν,
τούτοις ἀπιστήσαιμεν, οἷς δ' οὐ χρώμεθα,
τούτοισι χρησαίμεσθα, σωθείημεν ἄν.
εἰ νῦν γε δυστυχοῦμεν ἐν τούτοισι, πῶς
τἀναντί' ἂν πράττοντες οὐ σωζοίμεθ' ἄν;
ΔΙΟ. εὖ γ', ὦ Παλάμηδες, ὦ σοφωτάτη φύσις.
[ταυτὶ πότερ' αὐτὸς εὗρες ἢ Κηφισοφῶν;
ΕΥΡ. ἐγὼ μόνος· τὰς δ' ὀξίδας Κηφισοφῶν.]

ΔΙΟ. τί δαὶ σύ; τί λέγεις; ΑΙΣ. τὴν πόλιν νῦν μοι
φράσον
πρῶτον, τίσι χρῆται· πότερα τοῖς χρηστοῖς; ΔΙΟ.
πόθεν;
μισεῖ κάκιστα, τοῖς πονηροῖς δ' ἥδεται.
ΑΙΣ. οὐ δῆτ' ἐκείνη γ', ἀλλὰ χρῆται πρὸς βίαν.
πῶς οὖν τις ἂν σώσειε τοιαύτην πόλιν,
ᾗ μήτε χλαῖνα μήτε σίσυρα συμφέρει;
ΔΙΟ. εὕρισκε νὴ Δί', εἴπερ ἀναδύσει πάλιν.
ΑΙΣ. ἐκεῖ φράσαιμ' ἄν· ἐνθαδὶ δ' οὐ βούλομαι.
ΔΙΟ. μὴ δῆτα σύ γ', ἀλλ' ἐνθένδ' ἀνίει τἀγαθά.
ΑΙΣ. τὴν γῆν ὅταν νομίσωσι τὴν τῶν πολεμίων
εἶναι σφετέραν, τὴν δὲ σφετέραν τῶν πολεμίων,
πόρον δὲ τὰς ναῦς, ἀπορίαν δὲ τὸν πόρον.
ΔΙΟ. εὖ, πλήν γ' ὁ δικαστὴς αὐτὰ καταπίνει μόνος.
ΠΛ. κρίνοις ἄν. ΔΙΟ. αὕτη σφῷν κρίσις γενήσεται.
αἱρήσομαι γὰρ ὅνπερ ἡ ψυχὴ θέλει.
ΕΥΡ. μεμνημένος νυν τῶν θεῶν, οὓς ὤμοσας,
ἦ μὴν ἀπάξειν μ' οἴκαδ', αἱροῦ τοὺς φίλους.
ΔΙΟ. ἡ γλῶττ' ὀμώμοκ', Αἰσχύλον δ' αἱρήσομαι.
ΕΥΡ. τί δέδρακας, ὦ μιαρώτατ' ἀνθρώπων; ΔΙΟ. ἐγώ;
ἔκρινα νικᾶν Αἰσχύλον. τιὴ γὰρ οὔ;
ΕΥΡ. αἴσχιστον ἔργον προσβλέπεις μ' εἰργασμένος;
ΔΙΟ. τί δ' αἰσχρόν, ἢν μὴ τοῖς θεωμένοις δοκῇ;
ΕΥΡ. ὦ σχέτλιε, περιόψει με δὴ τεθνηκότα;
ΔΙΟ. τίς οἶδεν εἰ τὸ ζῆν μέν ἐστι κατθανεῖν,
τὸ πνεῖν δὲ δειπνεῖν, τὸ δὲ καθεύδειν κῴδιον;
ΠΛ. χωρεῖτε τοίνυν, ὦ Διόνυσ', εἴσω. ΔΙΟ. τί δαί;
ΠΛ. ἵνα ξενίσω 'γώ σφω πρὶν ἀποπλεῖν. ΔΙΟ. εὖ λέ-
γεις
νὴ τὸν Δί'· οὐ γὰρ ἄχθομαι τῷ πράγματι.
ΧΟΡ. μακάριός γ' ἀνὴρ ἔχων

1482—1490. = 1491—1499.

ξύνεσιν ἠκριβωμένην.
πάρα δὲ πολλοῖσιν μαθεῖν.
ὅδε γὰρ εὖ φρονεῖν δοκήσας
πάλιν ἄπεισιν οἴκαδ᾽ αὖ,
ἐπ᾽ ἀγαθῷ μὲν τοῖς πολίταις,
ἐπ᾽ ἀγαθῷ δὲ τοῖς ἑαυτοῦ
ξυγγενέσι τε καὶ φίλοισι,
διὰ τὸ συνετὸς εἶναι.
χαρίεν οὖν μὴ Σωκράτει
παρακαθήμενον λαλεῖν,
ἀποβαλόντα μουσικήν,
τά τε μέγιστα παραλιπόντα
τῆς τραγῳδικῆς τέχνης.
τὸ δ᾽ ἐπὶ σεμνοῖσιν λόγοισι
καὶ σκαριφησμοῖσι λήρων
διατριβὴν ἀργὸν ποιεῖσθαι,
παραφρονοῦντος ἀνδρός.
ΠΛ. ἄγε δὴ χαίρων, Αἰσχύλε, χώρει,
καὶ σῶζε πόλιν τὴν ἡμετέραν
γνώμαις ἀγαθαῖς, καὶ παίδευσον
τοὺς ἀνοήτους· πολλοὶ δ᾽ εἰσίν·
καὶ δὸς τουτὶ Κλεοφῶντι φέρων,
καὶ τουτουσὶ τοῖσι ποριστεῖς,
Μύρμηκί θ᾽ ὁμοῦ καὶ Νικομάχῳ·
τόδε δ᾽ Ἀρχενόμῳ·
καὶ φράζ᾽ αὐτοῖς ταχέως ἥκειν
ὡς ἐμὲ δευρὶ καὶ μὴ μέλλειν·
κἂν μὴ ταχέως ἥκωσιν, ἐγὼ
νὴ τὸν Ἀπόλλω στίξας αὐτοὺς
καὶ συμποδίσας
μετ᾽ Ἀδειμάντου τοῦ Λευκολόφου
κατὰ γῆς ταχέως ἀποπέμψω.

ΑΙΣ. ταῦτα ποιήσω· σὺ δὲ τὸν θᾶκον
τὸν ἐμὸν παράδος Σοφοκλεῖ τηρεῖν,
κἀμοὶ σώζειν, ἢν ἄρ' ἐγώ ποτε
δεῦρ' ἀφίκωμαι. τοῦτον γὰρ ἐγὼ
σοφίᾳ κρίνω δεύτερον εἶναι.
μέμνησο δ', ὅπως ὁ πανοῦργος ἀνὴρ
καὶ ψευδολόγος καὶ βωμολόχος
μηδέποτ' εἰς τὸν θᾶκον τὸν ἐμὸν
μηδ' ἄκων ἐγκαθεδεῖται.
ΠΛ. φαίνετε τοίνυν ὑμεῖς τούτῳ
λαμπάδας ἱεράς, χἄμα προπέμπετε
τοῖσιν τούτου τοῦτον μέλεσιν
καὶ μολπαῖσιν κελαδοῦντες.
ΧΟΡ. πρῶτα μὲν εὐοδίαν ἀγαθὴν ἀπιόντι ποιητῇ
ἐς φάος ὀρνυμένῳ δότε, δαίμονες οἱ κατὰ γαίας,
τῇ δὲ πόλει μεγάλων ἀγαθῶν ἀγαθὰς ἐπινοίας
πάγχυ γὰρ ἐκ μεγάλων ἀχέων παυσαίμεθ' ἂν οὔτως
ἀργαλέων τ' ἐν ὅπλοις ξυνόδων. Κλεοφῶν δὲ μαχέσθω
κἄλλος ὁ βουλόμενος τούτων πατρίοις ἐν ἀρούραις.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΑΙ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.
ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΙΝΕΣ.
ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.
ΒΛΕΠΥΡΟΣ.
ΑΝΗΡ ΤΙΣ.
ΧΡΕΜΗΣ.
Ο ΚΑΤΑΘΕΙΣ. (ΑΝΗΡ Α.)
Ο ΜΗ ΚΑΤΑΘΕΙΣ. (ΑΝΗΡ Β.)
ΚΗΡΥΞ.
ΓΡΑΕΣ ΤΙΝΕΣ.
ΝΕΑΝΙΣ.
ΝΕΑΝΙΑΣ.
ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ.
ΔΕΣΠΟΤΗΣ.

ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ.

I.

Αἱ γυναῖκες συνέθεντο πάντα μηχανήσασθαι εἰς τὸ δόξαι ἄνδρες εἶναι καὶ ἐκκλησιάσασαι πεῖσαι παραδοῦναι σφίσι τὴν πόλιν, δημηγορησάσης μιᾶς ἐξ αὐτῶν. αἱ δὲ μηχαναὶ τοῦ δόξαι αὐτὰς ἄνδρας εἶναι τοιαῦται. πώγωνας περιθέτους καὶ ἀνδρείαν ἀναλαμβάνουσι στολήν, προνοήσασαι καὶ προασκήσασαι τὸ σῶμα αὐτῶν, ὡς ὅτι μάλιστα ἀνδρικὸν εἶναι δόξαι. μία δὲ ἐξ αὐτῶν Πραξαγόρα λύχνον ἔχουσα προέρχεται κατὰ τὰς συνθήκας καὶ φησίν, ὦ λαμπρὸν ὄμμα.

II.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Ἐν τοῖς Σκίροις τὰ γύναι' ἔκρινεν ἐν στολαῖς
ἀνέρων προκαθίζοντα, γενομένης ἐκκλησίας,
περιθέμεναι πώγωνας ἀλλοτρίων τριχῶν.
ἐποίησαν οὕτως. ὑστεροῦντες οὖν στολαῖς
ἄνδρες γυναικῶν ἐκάθισαν· καὶ δὴ μία
δημηγορεῖ περὶ τοῦ λαβούσας τῶν ὅλων
την ἐπιτροπὴν βέλτιον ἄρξειν μυρίῳ·
ἐκέλευσέ τ' εἰς κοινὸν φέρειν τὰ χρήματα
καὶ χρῆσθ' ἅπασιν ἐξ ἴσου ταῖς οὐσίαις,
καὶ ταῖς γυναιξὶ μετατίθεσθαι τοὺς νόμους.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΑΙ.

ΠΡΑ. Ὦ λαμπρὸν ὄμμα τοῦ τροχηλάτου λύχνου
κάλλιστ᾽ ἐν εὐσκόποισιν ἐξηρτημένον,
γονάς τε γὰρ σὰς καὶ τύχας δηλώσομεν·
τροχῷ γὰρ ἐλαθεὶς κεραμικῆς ῥύμης ἄπο
μυκτῆρσι λαμπρὰς ἡλίου τιμὰς ἔχεις·
ὅρμα φλογὸς σημεῖα τὰ ξυγκείμενα.
σοὶ γὰρ μόνῳ δηλοῦμεν, εἰκότως, ἐπεὶ
κἀν τοῖσι δωματίοισιν Ἀφροδίτης τρόπων
πειρωμέναισι πλησίος παραστατεῖς,
λορδουμένων τε σωμάτων ἐπιστάτην
ὀφθαλμὸν οὐδεὶς τὸν σὸν ἐξείργει δόμων.
μόνος δὲ μηρῶν εἰς ἀπορρήτους μυχοὺς
λάμπεις, ἀφεύων τὴν ἐπανθοῦσαν τρίχα·
στοάς τε καρποῦ βακχίου τε νάματος
πλήρεις ὑποιγνύσαισι συμπαραστατεῖς·
καὶ ταῦτα συνδρῶν οὐ λαλεῖς τοῖς πλησίον.
ἀνθ᾽ ὧν συνείσει καὶ τὰ νῦν βουλεύματα,
ὅσα Σκίροις ἔδοξε ταῖς ἐμαῖς φίλαις.
ἀλλ᾽ οὐδεμία πάρεστιν ἃς ἥκειν ἐχρῆν.
καίτοι πρὸς ὄρθρον γ᾽ ἐστίν· ἡ δ᾽ ἐκκλησία
αὐτίκα μάλ᾽ ἔσται· καταλαβεῖν δ᾽ ἡμᾶς ἕδρας,
ἃς Φυρόμαχός ποτ᾽ εἶπεν, εἰ μέμνησθ᾽ ἔτι,
δεῖ τὰς ἑτέρας πως κἀγκαθεζομένας λαθεῖν.
τί δῆτ᾽ ἂν εἴη; πότερον οὐκ ἐρραμμένους
ἔχουσι τοὺς πώγωνας, οὓς εἴρητ᾽ ἔχειν;

ἢ θαἰμάτια τἀνδρεῖα κλεψάσαις λαθεῖν
ἦν χαλεπὸν αὐταῖς; ἀλλ' ὁρῶ τονδὶ λύχνον
προσιόντα. φέρε νυν ἐπαναχωρήσω πάλιν,
μὴ καί τις ὢν ἀνὴρ ὁ προσιὼν τυγχάνει.

ΧΟΡ. ὥρα βαδίζειν, ὡς ὁ κῆρυξ ἀρτίως
ἡμῶν προσιόντων δεύτερον κεκόκκυκεν.

ΠΡΑ. ἐγὼ δέ γ' ὑμᾶς προσδοκῶσ' ἐγρηγόρειν
τὴν νύκτα πᾶσαν. ἀλλὰ φέρε, τὴν γείτονα
τήνδ' ἐκκαλέσωμαι, θρυγανῶσα τὴν θύραν.
δεῖ γὰρ τὸν ἄνδρ' αὐτῆς λαθεῖν. ΓΥ. Α. ἤκουσά τοι
ὑποδουμένη τὸ κνῦμά σου τῶν δακτύλων,
ἅτ' οὐ καταδαρθοῦσ'. ὁ γὰρ ἀνήρ, ὦ φιλτάτη,
Σαλαμίνιος γάρ ἐστιν ᾧ ξύνειμ' ἐγώ,
τὴν νύχθ' ὅλην ἤλαυνέ μ' ἐν τοῖς στρώμασιν,
ὥστ' ἄρτι τουτὶ θοἰμάτιον αὐτοῦ λαβεῖν.

ΠΡΑ. καὶ μὴν ὁρῶ καὶ Κλειναρέτην καὶ Σωστράτην
παριοῦσαν ἤδη τήνδε καὶ Φιλαινέτην.

ΧΟΡ. οὔκουν ἐπείξεσθ'; ὡς Γλύκη κατώμοσεν
τὴν ὑστάτην ἥκουσαν οἴνου τρεῖς χόας
ἡμῶν ἀποτίσειν κἀρεβίνθων χοίνικα.

ΓΥ. Α. τὴν Σμικυθίωνος δ' οὐχ ὁρᾷς Μελιστίχην
σπεύδουσαν ἐν ταῖς ἐμβάσιν; ΠΡΑ. κἀμοὶ δοκεῖ
κατὰ σχολὴν παρὰ τἀνδρὸς ἐξελθεῖν μόνη.

ΓΥ. Α. τὴν τοῦ καπήλου δ' οὐχ ὁρᾷς Γευσιστράτην,
ἔχουσαν ἐν τῇ δεξιᾷ τὴν λαμπάδα;

ΠΡΑ. καὶ τὴν Φιλοδωρήτου τε καὶ Χαιρητάδου
ὁρῶ προσιούσας χἀτέρας πολλὰς πάνυ
γυναῖκας, ὅ τι πέρ ἐστ' ὄφελος ἐν τῇ πόλει.

ΓΥ. Β. καὶ πάνυ ταλαιπώρως ἔγωγ', ὦ φιλτάτη,
ἐκδρᾶσα παρέδυν. ὁ γὰρ ἀνὴρ τὴν νύχθ' ὅλην
ἔβηττε, τριχίδων ἑσπέρας ἐμπλήμενος.

ΠΡΑ. κάθησθε τοίνυν, ὡς ἂν ἀνέρωμαι τάδε
ὑμᾶς, ἐπειδὴ συλλελεγμένας ὁρῶ,
ὅσα Σκίροις ἔδοξεν εἰ δεδράκατε.
ΓΥ. Α. ἔγωγε. πρῶτον μέν γ' ἔχω τὰς μασχάλας
λόχμης δασυτέρας, καθάπερ ἦν ξυγκείμενον·
ἔπειθ' ὁπόθ' ἁνὴρ εἰς ἀγορὰν οἴχοιτό μου,
ἀλειψαμένη τὸ σῶμ' ὅλον δι' ἡμέρας
ἐχραινόμην ἑστῶσα πρὸς τὸν ἥλιον.
ΓΥ. Β. κἄγωγε· τὸ ξυρὸν δέ γ' ἐκ τῆς οἰκίας
ἔρριψα πρῶτον, ἵνα δασυνθείην ὅλη
καὶ μηδὲν εἴην ἔτι γυναικὶ προσφερής.
ΠΡΑ. ἔχετε δὲ τοὺς πώγωνας, οὓς εἴρητ' ἔχειν
πάσαισιν ἡμῖν, ὁπότε συλλεγοίμεθα;
ΓΥ. Α. νὴ τὴν Ἑκάτην, καλόν γ' ἔγωγε τουτονί.
ΓΥ. Β. κἄγωγ' Ἐπικράτους οὐκ ὀλίγῳ καλλίονα.
ΠΡΑ. ὑμεῖς δὲ τί φατέ; ΓΥ. Α. φασί· κατανεύουσι γάρ.
ΠΡΑ. καὶ μὴν τά γ' ἄλλ' ὑμῖν ὁρῶ πεπραγμένα.
Λακωνικὰς γὰρ ἔχετε καὶ βακτηρίας
καὶ θαἰμάτια τἀνδρεῖα, καθάπερ εἴπαμεν.
ΓΥ. Α. ἔγωγέ τοι τὸ σκύταλον ἐξηνεγκάμην
τὸ τοῦ Λαμίου τουτὶ καθεύδοντος λάθρᾳ.
ΠΡΑ. τοῦτ' ἔστ' ἐκείνων τῶν σκυτάλων ὧν πέρδεται;
ΓΥ. Α. νὴ τὸν Δία τὸν σωτῆρ' ἐπιτήδειός γ' ἂν ἦν
τὴν τοῦ Πανόπτου διφθέραν ἐνημμένος
εἴπερ τις ἄλλος βουκολεῖν τὸν δήμιον.
ΓΥ. Β. ταυτί γέ τοι νὴ τὸν Δί' ἐφερόμην, ἵνα
πληρουμένης ξαίνοιμι τῆς ἐκκλησίας.
ΠΡΑ. πληρουμένης, τάλαινα; ΓΥ. Β. νὴ τὴν Ἄρτεμιν,
ἔγωγε. τί γὰρ ἂν χεῖρον ἀκροῴμην ἀρὰς
ξαίνουσα; γυμνὰ δ' ἐστί μοι τὰ παιδία.
ΠΡΑ. ἰδού γέ σε ξαίνουσαν, ἣν τοῦ σώματος
οὐδὲν παραφῆναι τοῖς καθημένοις ἔδει.

οὐκοῦν καλά γ' ἂν πάθοιμεν, εἰ πλήρης τύχοι
ὁ δῆμος ὤν, κᾄπειθ' ὑπερβαίνουσά τις
ἀναβαλλομένη δείξειε τὸν Φορμίσιον.
ἢν δ' ἐγκαθεζώμεσθα πρότεραι, λήσομεν
ξυστειλάμεναι θαἰμάτια· τὸν πώγωνά τε
ὅταν καθῶμεν, ὃν περιδησόμεσθ' ἐκεῖ,
τίς οὐκ ἂν ἡμᾶς ἄνδρας ἡγήσαιθ' ὁρῶν;
Ἀγύρριος γοῦν τὸν Προνόμου πώγων' ἔχων
λέληθε· καίτοι πρότερον ἦν οὗτος γυνή·
νυνὶ δ', ὁρᾷς, πράττει τὰ μέγιστ' ἐν τῇ πόλει.
ἀλλ' ἄγεθ' ὅπως καὶ τἀπὶ τούτοις δράσομεν,
ἕως ἔτ' ἐστὶν ἄστρα κατὰ τὸν οὐρανόν·
ἡκκλησία δ', εἰς ἣν παρεσκευάσμεθα
ἡμεῖς βαδίζειν, ἐξ ἕω γενήσεται.

ΓΥ. Α. *νὴ τὸν Δί', ὥστε δεῖ με καταλαβεῖν ἕδρας*
ὑπὸ τῷ λίθῳ τῶν πρυτάνεων καταντικρύ.

ΠΡΑ. *τούτου γέ τοι νὴ τὴν ἐπιοῦσαν ἡμέραν*
τόλμημα τολμῶμεν τοσοῦτον οὕνεκα,
ἤν πως παραλαβεῖν τῆς πόλεως τὰ πράγματα
δυνώμεθ', ὥστ' ἀγαθόν τι πρᾶξαι τὴν πόλιν·
νῦν μὲν γὰρ οὔτε θέομεν οὔτ' ἐλαύνομεν.

ΓΥ. Α. *καὶ πῶς γυναικῶν θηλύφρων ξυνουσία*
δημηγορήσει; **ΠΡΑ.** *πολὺ μὲν οὖν ἄριστά που.*
λέγουσι γὰρ καὶ τῶν νεανίσκων ὅσοι
πλεῖστα σποδοῦνται, δεινοτάτους εἶναι λέγειν·
ἡμῖν δ' ὑπάρχει τοῦτο κατὰ τύχην τινά.

ΓΥ. Α. *οὐκ οἶδα· δεινὸν δ' ἐστὶν ἡ μὴ 'μπειρία.*

ΠΡΑ. *οὐκοῦν ἐπίτηδες ξυνελέγημεν ἐνθάδε,*
ὅπως προμελετήσωμεν ἁκεῖ δεῖ λέγειν.
οὐκ ἂν φθάνοις τὸ γένειον ἂν περιδουμένη,
ἄλλαι θ' ὅσαι λαλεῖν μεμελετήκασί που;

ΓΥ. Α. *τίς δ', ὦ μέλ', ἡμῶν οὐ λαλεῖν ἐπίσταται;*

ΠΡΑ. ἴθι δὴ σὺ περιδοῦ καὶ ταχέως ἀνὴρ γενοῦ·
ἐγὼ δὲ θεῖσα τοὺς στεφάνους περιδήσομαι
καὐτὴ μεθ' ὑμῶν, ἤν τί μοι δόξῃ λέγειν.
ΓΥ. Α. δεῦρ', ὦ γλυκυτάτη Πραξαγόρα, σκέψαι, τάλαν,
ὡς καὶ καταγέλαστον τὸ πρᾶγμα φαίνεται.
ΠΡΑ. πῶς καταγέλαστον; ΓΥ. Α. ὥσπερ εἴ τις σηπίαις
πώγωνα περιδήσειεν ἐσταθευμέναις.
ΠΡΑ. ὁ περιστίαρχος, περιφέρειν χρὴ τὴν γαλῆν.
πάριτ' ἐς τὸ πρόσθεν. Ἀρίφραδες, παῦσαι λαλῶν.
κάθιζε παριών. τίς ἀγορεύειν βούλεται;
ΓΥ. Α. ἐγώ. ΠΡΑ. περίθου δὴ τὸν στέφανον τύχἀγαθῇ.
ΓΥ. Α. ἰδού. ΠΡΑ. λέγοις ἄν. ΓΥ. Α. εἶτα πρὶν πιεῖν λέγω;
ΠΡΑ. ἰδοὺ πιεῖν. ΓΥ. Α. τί γάρ, ὦ μέλ', ἐστεφανωσάμην;
ΠΡΑ. ἄπιθ' ἐκποδών· τοιαῦτ' ἂν ἡμᾶς εἰργάσω
κἀκεῖ. ΓΥ. Α. τί δ'; οὐ πίνουσι κἀν τἠκκλησίᾳ;
ΠΡΑ. ἰδού γέ σοι πίνουσι. ΓΥ. Α. νὴ τὴν Ἄρτεμιν,
καὶ ταῦτά γ' εὔζωρον. τὰ γοῦν βουλεύματα
αὐτῶν ὅσ' ἂν πράξωσιν ἐνθυμουμένοις
ὥσπερ μεθυόντων ἐστὶ παραπεπληγμένα.
καὶ νὴ Δία σπένδουσί γ'· ἢ τίνος χάριν
τοσαῦτ' ἂν εὔχοντ', εἴπερ οἶνος μὴ παρῆν;
καὶ λοιδοροῦνταί γ' ὥσπερ ἐμπεπωκότες,
καὶ τὸν παροινοῦντ' ἐκφέρουσ' οἱ τοξόται.
ΠΡΑ. σὺ μὲν βάδιζε καὶ κάθησ'· οὐδὲν γὰρ εἶ.
ΓΥ. Α. νὴ τὸν Δί', ἦ μοι μὴ γενειᾶν κρεῖττον ἦν·
δίψῃ γάρ, ὡς ἔοικ', ἀφαυανθήσομαι.
ΠΡΑ. ἔσθ' ἥτις ἑτέρα βούλεται λέγειν; ΓΥ. Β. ἐγώ.
ΠΡΑ. ἴθι δὴ στεφανοῦ· καὶ γὰρ τὸ χρῆμ' ἐργάζεται.
ἄγε νυν ὅπως ἀνδριστὶ καὶ καλῶς ἐρεῖς,
διερεισαμένη τὸ σχῆμα τῇ βακτηρίᾳ.

ΓΥ. Β. ἐβουλόμην μὲν ἕτερον ἂν τῶν ἠθάδων
λέγειν τὰ βέλτισθ᾽, ἵν᾽ ἐκαθήμην ἥσυχος·
νῦν δ᾽ οὐκ ἐάσω, κατά γε τὴν ἐμήν, μίαν
ἐν τοῖς καπηλείοισι λάκκους ἐμποιεῖν
ὕδατος. ἐμοὶ μὲν οὐ δοκεῖ μὰ τὼ θεώ.
ΠΡΑ. μὰ τὼ θεώ; τάλαινα, ποῦ τὸν νοῦν ἔχεις;
ΓΥ. Β. τί δ᾽ ἔστιν; οὐ γὰρ δὴ πιεῖν γ᾽ ᾔτησά σε.
ΠΡΑ. μὰ Δί᾽, ἀλλ᾽ ἀνὴρ ὢν τὼ θεὼ κατώμοσας,
καίτοι τά γ᾽ ἄλλ᾽ εἰποῦσα δεξιώτατα.
ΓΥ. Β. ὢ νὴ τὸν Ἀπόλλω. ΠΡΑ. παῦε τοίνυν, ὡς ἐγὼ
ἐκκλησιάσουσ᾽ οὐκ ἂν προβαίην τὸν πόδα
τὸν ἕτερον, εἰ μὴ ταῦτ᾽ ἀκριβωθήσεται.
ΓΥ. Β. φέρε τὸν στέφανον· ἐγὼ γὰρ αὖ λέξω πάλιν.
οἶμαι γὰρ ἤδη μεμελετηκέναι καλῶς.
ἐμοὶ γάρ, ὦ γυναῖκες αἱ καθήμεναι,
ΠΡΑ. γυναῖκας αὖ, δύστηνε, τοὺς ἄνδρας λέγεις;
ΓΥ. Β. δι᾽ Ἐπίγονόν γ᾽ ἐκεινονί· βλέψασα γὰρ
ἐκεῖσε πρὸς γυναῖκας ᾠόμην λέγειν.
ΠΡΑ. ἄπερρε καὶ σὺ καὶ κάθησ᾽ ἐντευθενί.
αὐτὴ γὰρ ὑμῶν ἕνεκά μοι λέξειν δοκῶ,
τονδὶ λαβοῦσα· τοῖς θεοῖς μὲν εὔχομαι
τυχεῖν κατορθώσασα τὰ βεβουλευμένα.
ἐμοὶ δ᾽ ἴσον μὲν τῆσδε τῆς χώρας μέτα
ὅσονπερ ὑμῖν· ἄχθομαι δὲ καὶ φέρω
τὰ τῆς πόλεως ἅπαντα βαρέως πράγματα.
ὁρῶ γὰρ αὐτὴν προστάταισι χρωμένην
ἀεὶ πονηροῖς· κἄν τις ἡμέραν μίαν
χρηστὸς γένηται, δέκα πονηρὸς γίγνεται.
ἐπέτρεψας ἑτέρῳ· πλείον᾽ ἔτι δράσει κακά.
χαλεπὸν μὲν οὖν ἄνδρας δυσαρέστους νουθετεῖν,
οἳ τοὺς φιλεῖν μὲν βουλομένους δεδοίκατε,
τοὺς δ᾽ οὐκ ἐθέλοντας ἀντιβολεῖθ᾽ ἑκάστοτε.

ἐκκλησίαισιν ἦν ὅτ᾽ οὐκ ἐχρώμεθα
οὐδὲν τὸ παράπαν· ἀλλὰ τόν γ᾽ Ἀγύρριον
πονηρὸν ἡγούμεσθα· νῦν δὲ χρωμένων
ὁ μὲν λαβὼν ἀργύριον ὑπερεπῄνεσεν,
ὁ δ᾽ οὐ λαβὼν εἶναι θανάτου φήσ᾽ ἀξίους
τοὺς μισθοφορεῖν ζητοῦντας ἐν τἠκκλησίᾳ.
ΓΥ. Α. νὴ τὴν Ἀφροδίτην, εὖ γε ταυταγὶ λέγεις.
ΠΡΑ. τάλαιν᾽, Ἀφροδίτην ὠνόμασας. χαρίεντά γ᾽ ἂν
ἔδρασας, εἰ τοῦτ᾽ εἶπας ἐν τἠκκλησίᾳ.
ΓΥ. Α. ἀλλ᾽ οὐκ ἂν εἶπον. ΠΡΑ. μηδ᾽ ἐθίζου νῦν λέγειν.
τὸ συμμαχικὸν αὖ τοῦθ᾽, ὅτ᾽ ἐσκοπούμεθα,
εἰ μὴ γένοιτ᾽, ἀπολεῖν ἔφασκον τὴν πόλιν·
ὅτε δὴ δ᾽ ἐγένετ᾽, ἤχθοντο, τῶν δὲ ῥητόρων
ὁ τοῦτ᾽ ἀναπείσας εὐθὺς ἀποδρὰς ᾤχετο.
ναῦς δεῖ καθέλκειν· τῷ πένητι μὲν δοκεῖ,
τοῖς πλουσίοις δὲ καὶ γεωργοῖς οὐ δοκεῖ.
Κορινθίοις ἤχθεσθε, κἀκεῖνοί γέ σοι·
νῦν εἰσὶ χρηστοί, καὶ σὺ νῦν χρηστὸς γενοῦ.
Ἀργεῖος ἀμαθής, ἀλλ᾽ Ἱερώνυμος σοφός·
σωτηρία παρέκυψεν, ἀλλ᾽ ὀρίζεται
Θρασύβουλος αὐτὸς οὐχὶ παρακαλούμενος.
ΓΥ. Α. ὡς ξυνετὸς ἁνήρ. ΠΡΑ. νῦν καλῶς ἐπῄνεσας.
ὑμεῖς γάρ ἐστ᾽, ὦ δῆμε, τούτων αἴτιοι.
τὰ δημόσια γὰρ μισθοφοροῦντες χρήματα
ἰδίᾳ σκοπεῖσθ᾽ ἕκαστος ὅ τι τις κερδανεῖ·
τὸ δὲ κοινὸν ὥσπερ Αἴσιμος κυλίνδεται.
ἢν οὖν ἐμοὶ πείθησθε, σωθήσεσθ᾽ ἔτι.
ταῖς γὰρ γυναιξὶ φημὶ χρῆναι τὴν πόλιν
ἡμᾶς παραδοῦναι. καὶ γὰρ ἐν ταῖς οἰκίαις
ταύταις ἐπιτρόποις καὶ ταμίαισι χρώμεθα.
ΓΥ. Α. εὖ γ᾽, εὖ γε νὴ Δί᾽, εὖ γε. ΓΥ. Β. λέγε, λέγ᾽, ὦγαθέ.
ΠΡΑ. ὡς δ᾽ εἰσὶν ἡμῶν τοὺς τρόπους βελτίονες

ἐγὼ διδάξω. πρῶτα μὲν γὰρ τἄρια
βάπτουσι θερμῷ κατὰ τὸν ἀρχαῖον νόμον
ἁπαξάπασαι, κοὐχὶ μεταπειρωμένας
ἴδοις ἂν αὐτάς. ἡ δ' Ἀθηναίων πόλις,
εἴ πού τι χρηστῶς εἶχεν, οὐκ ἂν ἐσώζετο,
εἰ μή τι καινὸν ἄλλο περιειργάζετο.
καθήμεναι φρύγουσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ·
ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φέρουσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ·
τὰ Θεσμοφόρι' ἄγουσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ·
πέττουσι τοὺς πλακοῦντας ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ·
τοὺς ἄνδρας ἐπιτρίβουσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ·
μοιχοὺς ἔχουσιν ἔνδον ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ·
αὑταῖς παροψωνοῦσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ·
οἶνον φιλοῦσ' εὔζωρον ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ·
βινούμεναι χαίρουσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ.
ταύταισιν οὖν, ὦνδρες, παραδόντες τὴν πόλιν
μὴ περιλαλῶμεν, μηδὲ πυνθανώμεθα
τί ποτ' ἄρα δρᾶν μέλλουσιν, ἀλλ' ἁπλῷ τρόπῳ
ἐῶμεν ἄρχειν, σκεψάμενοι ταυτὶ μόνα,
ὡς τοὺς στρατιώτας πρῶτον οὖσαι μητέρες
σώζειν ἐπιθυμήσουσιν· εἶτα σιτία
τίς τῆς τεκούσης θᾶττον ἐπιπέμψειεν ἄν;
χρήματα πορίζειν εὐπορώτατον γυνή,
ἄρχουσά τ' οὐκ ἂν ἐξαπατηθείη ποτέ.
αὐταὶ γάρ εἰσιν ἐξαπατᾶν εἰθισμέναι.
τὰ δ' ἄλλ' ἐάσω· ταῦτ' ἐὰν πείθησθέ μοι,
εὐδαιμονοῦντες τὸν βίον διάξετε.

ΓΥ. Α. εὖ γ', ὦ γλυκυτάτη Πραξαγόρα, καὶ δεξιῶς.
πόθεν, ὦ τάλαινα, ταῦτ' ἔμαθες οὕτω καλῶς;

ΠΡΑ. ἐν ταῖς φυγαῖς μετὰ τἀνδρὸς ᾤκησ' ἐν πυκνί·
ἔπειτ' ἀκούουσ' ἐξέμαθον τῶν ῥητόρων.

ΓΥ. Α. οὐκ ἐτὸς ἄρ', ὦ μέλ', ἦσθα δεινὴ καὶ σοφή·

καί σε στρατηγὸν αἱ γυναῖκες αὐτόθεν
αἱρούμεθ᾽, ἢν ταῦθ᾽ ἁπινοεῖς κατεργάσῃ.
ἀτὰρ ἢν Κέφαλός σοι λοιδορῆται προσφθαρείς,
πῶς ἀντερεῖς πρὸς αὐτὸν ἐν τἠκκλησίᾳ;
ΠΡΑ. φήσω παραφρονεῖν αὐτόν. ΓΥ. Α. ἀλλὰ τοῦτό γε
ἴσασι πάντες. ΠΡΑ. ἀλλὰ καὶ μελαγχολᾶν.
ΓΥ. Α. καὶ τοῦτ᾽ ἴσασιν. ΠΡΑ. ἀλλὰ καὶ τὰ τρύβλια
κακῶς κεραμεύειν, τὴν δὲ πόλιν εὖ καὶ καλῶς.
ΓΥ. Α. τί δ᾽, ἢν Νεοκλείδης ὁ γλάμων σε λοιδορῇ;
ΠΡΑ. τούτῳ μὲν εἶπον ἐς κυνὸς πυγὴν ὁρᾶν.
ΓΥ. Α. τί δ᾽, ἢν ὑποκρούσωσίν σε; ΠΡΑ. προσκινήσομαι,
ἅτ᾽ οὐκ ἄπειρος οὖσα πολλῶν κρουμάτων.
ΓΥ. Α. ἐκεῖνο μόνον ἄσκεπτον, ἤν σ᾽ οἱ τοξόται
ἕλκωσιν, ὅ τι δράσεις ποτ᾽. ΠΡΑ. ἐξαγκωνιῶ
ὡδί· μέση γὰρ οὐδέποτε ληφθήσομαι.
ΓΥ. Α. ἡμεῖς δέ γ᾽, ἢν αἴρωσ᾽, ἐᾶν κελεύσομεν.
ΓΥ. Β. ταυτὶ μὲν ἡμῖν ἐντεθύμηται καλῶς,
ἐκεῖνο δ᾽ οὐ πεφροντίκαμεν, ὅτῳ τρόπῳ
τὰς χεῖρας αἴρειν μνημονεύσομεν τότε.
εἰθισμέναι γάρ ἐσμεν αἴρειν τὼ σκέλη.
ΠΡΑ. χαλεπὸν τὸ πρᾶγμ᾽· ὅμως δὲ χειροτονητέον
ἐξωμισάσαις τὸν ἕτερον βραχίονα.
ἄγε νυν ἀναστέλλεσθ᾽ ἄνω τὰ χιτώνια·
ὑποδεῖσθε δ᾽ ὡς τάχιστα τὰς Λακωνικάς,
ὥσπερ τὸν ἄνδρ᾽ ἐθεᾶσθ᾽, ὅτ᾽ εἰς ἐκκλησίαν
μέλλοι βαδίζειν ἢ θύραζ᾽ ἑκάστοτε.
ἔπειτ᾽ ἐπειδὰν ταῦτα πάντ᾽ ἔχῃ καλῶς,
περιδεῖσθε τοὺς πώγωνας. ἡνίκ᾽ ἂν δέ γε
τούτους ἀκριβῶς ἦτε περιηρμοσμέναι,
καὶ θαἰμάτια τἀνδρεῖά γ᾽ ἅπερ ἐκλέψατε
ἐπαναβάλεσθε, κᾆτα ταῖς βακτηρίαις
ἐπερειδόμεναι βαδίζετ᾽, ᾄδουσαι μέλος

πρεσβυτικόν τι, τὸν τρόπον μιμούμεναι
τον τῶν ἀγροίκων. ΓΥ. Β. εὖ λέγεις· ἡμεῖς δέ γε
προΐωμεν αὐτῶν. καὶ γὰρ ἑτέρας οἴομαι
ἐκ τῶν ἀγρῶν ἐς τὴν πύκν' ἥξειν ἄντικρυς
γυναῖκας. ΠΡΑ. ἀλλὰ σπεύσαθ', ὡς εἴωθ' ἐκεῖ
τοῖς μὴ παροῦσιν ὀρθρίοις ἐς τὴν πύκνα
ὑπαποτρέχειν ἔχουσι μηδὲ πάτταλον.

ΧΟΡ. ὥρα προβαίνειν, ὤνδρες, ἡμῖν ἐστι· τοῦτο γὰρ χρη
μεμνημένας ἀεὶ λέγειν, ὡς μή ποτ' ἐξολίσθῃ,
ἡμᾶς. ὁ κίνδυνος γὰρ οὐχὶ μικρός, ἢν ἁλῶμεν
ἐνδυόμεναι κατὰ σκότον τόλμημα τηλικοῦτον.
χωρῶμεν εἰς ἐκκλησίαν, ὤνδρες· ἠπείλησε γὰρ
ὁ θεσμοθέτης, ὃς ἂν . . . .
μὴ πρῴ πάνυ τοῦ κνέφους
ἥκῃ κεκονιμένος,
στέργων σκοροδάλμῃ,
βλέπων ὑπότριμμα, μὴ
δώσειν τὸ τριώβολον.
ἀλλ', ὦ Χαριτιμίδη
καὶ Σμίκυθε καὶ Δράκης,
ἕπου κατεπείγων,
σαυτῷ προσέχων ὅπως
μηδὲν παραχορδιεῖς
ὧν δεῖ σ' ἀποδεῖξαι·
ὅπως δὲ τὸ σύμβολον
λαβόντες ἔπειτα πλη-
σίοι καθεδούμεθ', ὡς
ἂν χειροτονῶμεν
ἅπανθ' ὁπόσ' ἂν δέῃ
τὰς ἡμετέρας φίλας.
καίτοι τί λέγω; φίλους

289—299. = 300—310.

γὰρ χρῆν μ᾽ ὀνομάζειν.
ὅρα δ᾽ ὅπως ὠθήσομεν τούσδε τοὺς ἐξ ἄστεως
ἥκοντας, ὅσοι πρὸ τοῦ
μέν, ἡνίκ᾽ ἔδει λαβεῖν
ἐλθόντ᾽ ὀβολὸν μόνον,
καθῆντο λαλοῦντες
ἐν τοῖς στεφανώμασιν·
νυνὶ δ᾽ ἐνοχλοῦσ᾽ ἄγαν.
ἀλλ᾽ οὐχί, Μυρωνίδης
ὅτ᾽ ἦρχεν ὁ γεννάδας,
οὐδεὶς ἂν ἐτόλμα
τὰ τῆς πόλεως διοι-
κεῖν ἀργύριον φέρων·
ἀλλ᾽ ἧκεν ἕκαστος
ἐν ἀσκιδίῳ φέρων
πιεῖν ἅμα τ᾽ ἄρτον αὖ-
ον καὶ δύο κρομμύω
καὶ τρεῖς ἂν ἐλάας.
νυνὶ δὲ τριώβολον
ζητοῦσι λαβεῖν ὅταν
πράττωσί τι κοινὸν ὥσ-
περ πηλοφοροῦντες.

ΒΛΕ. τί τὸ πρᾶγμα; ποῖ ποθ᾽ ἡ γυνὴ φρούδη ᾽στί μοι;
ἐπεὶ πρὸς ἕω νῦν γ᾽ ἔστιν, ἡ δ᾽ οὐ φαίνεται.
ἐγὼ δὲ κατάκειμαι πάλαι χεζητιῶν,
τὰς ἐμβάδας ζητῶν λαβεῖν ἐν τῷ σκότῳ
καὶ θοἰμάτιον· ὅτε δὴ δ᾽ ἐκεῖνο ψηλαφῶν
οὐκ ἐδυνάμην εὑρεῖν, ὁ δ᾽ ἤδη τὴν θύραν
ἐπεῖχε κρούων ὁ κοπρεαῖος, λαμβάνω
τουτὶ τὸ τῆς γυναικὸς ἡμιδιπλοΐδιον,
καὶ τὰς ἐκείνης Περσικὰς ὑφέλκομαι.
ἀλλ᾽ ἐν καθαρῷ ποῦ ποῦ τις ἂν χέσας τύχοι;

ἢ πανταχοῦ τοι νυκτός ἐστιν ἐν καλῷ;
οὐ γάρ με νῦν χέζοντά γ' οὐδεὶς ὄψεται.
οἴμοι κακοδαίμων, ὅτι γέρων ὢν ἠγόμην
γυναῖχ'· ὅσας εἴμ' ἄξιος πληγὰς λαβεῖν.
οὐ γάρ ποθ' ὑγιὲς οὐδὲν ἐξελήλυθεν
δράσουσ'. ὅμως δ' οὖν ἐστιν ἀποπατητέον.
ΑΝ. τίς ἐστιν; οὐ δήπου Βλέπυρος ὁ γειτνιῶν;
νὴ τὸν Δί' αὐτὸς δῆτ' ἐκεῖνος. εἰπέ μοι,
τί τοῦτό σοι τὸ πυρρόν ἐστιν; οὔ τί που
Κινησίας σου κατατετίληκέν ποθεν;
ΒΛΕ. οὔκ, ἀλλὰ τῆς γυναικὸς ἐξελήλυθα
τὸ κροκωτίδιον ἀμπισχόμενος, οὑνδύεται.
ΑΝ. τὸ δ' ἱμάτιόν σου ποῦ 'στιν; ΒΛΕ. οὐκ ἔχω φράσαι.
ζητῶν γὰρ αὔτ' οὐχ εὗρον ἐν τοῖς στρώμασιν.
ΑΝ. εἶτ' οὐδὲ τὴν γυναῖκ' ἐκέλευσάς σοι φράσαι;
ΒΛΕ. μὰ τὸν Δί'· οὐ γὰρ ἔνδον οὖσα τυγχάνει,
ἀλλ' ἐκτετρύπηκεν λαθοῦσά μ' ἔνδοθεν·
ὃ καὶ δέδοικα μή τι δρᾷ νεώτερον.
ΑΝ. νὴ τὸν Ποσειδῶ, ταὐτὰ τοίνυν ἄντικρυς
ἐμοὶ πέπονθας. καὶ γὰρ ᾗ ξύνειμ' ἐγὼ
φρούδη 'στ', ἔχουσα θοἰμάτιον οὑγὼ 'φόρουν·
κοὐ τοῦτο λυπεῖ μ', ἀλλὰ καὶ τὰς ἐμβάδας.
οὔκουν λαβεῖν γ' αὐτὰς ἐδυνάμην οὐδαμοῦ.
ΒΛΕ. μὰ τὸν Διόνυσον, οὐδ' ἐγὼ γὰρ τὰς ἐμὰς
Λακωνικάς, ἀλλ' ὡς ἔτυχον χεζητιῶν,
ἐς τὼ κοθόρνω τὼ πόδ' ἐνθεὶς ἵεμαι,
ἵνα μὴ 'γχέσαιμ' ἐς τὴν σίσυραν· φανὴ γὰρ ἦν.
ΑΝ. τί δῆτ' ἂν εἴη; μῶν ἐπ' ἄριστον γυνὴ
κέκληκεν αὐτὴν τῶν φίλων; ΒΛΕ. γνώμην γ' ἐμήν.
οὔκουν πονηρά γ' ἐστὶν ὅ τι κἄμ' εἰδέναι.

ΑΝ. ἀλλὰ σὺ μὲν ἱμονιάν τιν᾽ ἀποπατεῖς· ἐμοὶ δ᾽
ὥρα βαδίζειν ἐστὶν εἰς ἐκκλησίαν,
ἤνπερ λάβω θοἰμάτιον, ὅπερ ἦν μοι μόνον.
ΒΛΕ. κἄγωγ᾽, ἐπειδὰν ἀποπατήσω· νῦν δέ μου
ἀχράς τις ἐγκλείσασ᾽ ἔχει τὰ σιτία.
ΑΝ. μῶν ἣν Θρασύβουλος εἶπε τοῖς Λακωνικοῖς;
ΒΛΕ. νὴ τὸν Διόνυσον, ἐνέχεται γοῦν μοι σφόδρα.
ἀτὰρ τί δράσω; καὶ γὰρ οὐδὲ τοῦτό με
μόνον τὸ λυποῦν ἐστιν, ἀλλ᾽ ὅταν φάγω,
ὅποι βαδιεῖταί μοι τὸ λοιπὸν ἡ κόπρος.
νῦν μὲν γὰρ οὗτος βεβαλάνωκε τὴν θύραν,
ὅστις ποτ᾽ ἔστ᾽ ἄνθρωπος, ἀχραδούσιος.
τίς ἂν οὖν ἰατρόν μοι μετέλθοι καὶ τίνα;
τίς τῶν καταπρώκτων δεινός ἐστι τὴν τέχνην;
ἆρ᾽ οἶδ᾽ Ἀμύνων; ἀλλ᾽ ἴσως ἀρνήσεται.
Ἀντισθένην τις καλεσάτω πάσῃ τέχνῃ.
οὗτος γὰρ ἁνὴρ ἕνεκά γε στεναγμάτων
οἶδεν τί πρωκτὸς βούλεται χεζητιῶν.
ὦ πότνι᾽ Εἰλείθυια, μή με περιίδῃς
διαρραγέντα μηδὲ βεβαλανωμένον,
ἵνα μὴ γένωμαι σκωραμὶς κωμῳδική.
ΧΡΕ. οὗτος, τί ποιεῖς; οὔ τί που χέζεις; ΒΛΕ. ἐγώ;
οὐ δῆτ᾽ ἔτι γε μὰ τὸν Δί᾽, ἀλλ᾽ ἀνίσταμαι.
ΧΡΕ. τὸ τῆς γυναικὸς δ᾽ ἀμπέχει χιτώνιον;
ΒΛΕ. ἐν τῷ σκότῳ γὰρ τοῦτ᾽ ἔτυχον ἔνδον λαβών.
ἀτὰρ πόθεν ἥκεις ἐτεόν; ΧΡΕ. ἐξ ἐκκλησίας.
ΒΛΕ. ἤδη λέλυται γάρ; ΧΡΕ. νὴ Δί᾽, ὄρθριον μὲν οὖν.
καὶ δῆτα πολὺν ἡ μίλτος, ὦ Ζεῦ φίλτατε,
γέλων παρέσχεν, ἣν προσέρραινον κύκλῳ.
ΒΛΕ. τὸ τριώβολον δῆτ᾽ ἔλαβες; ΧΡΕ. εἰ γὰρ ὤφελον.
ἀλλ᾽ ὕστερος νῦν ἦλθον, ὥστ᾽ αἰσχύνομαι
μὰ τὸν Δί᾽ οὐδέν᾽ ἄλλον ἢ τὸν θύλακον.

ΒΛΕ. τὸ δ' αἴτιον τί; ΧΡΕ. πλεῖστος ἀνθρώπων ὄχλος,
ὅσος οὐδεπώποτ' ἦλθ' ἀθρόος ἐς τὴν πύκνα.
καὶ δῆτα πάντας σκυτοτόμοις ᾐκάζομεν
ὁρῶντες αὐτούς. οὐ γὰρ ἀλλ' ὑπερφυῶς
ὡς λευκοπληθὴς ἦν ἰδεῖν ἡκκλησία·
ὥστ' οὐκ ἔλαβον οὔτ' αὐτὸς οὔτ' ἄλλοι συχνοί.
ΒΛΕ. οὐδ' ἄρ' ἂν ἐγὼ λάβοιμι νῦν ἐλθών; ΧΡΕ. πόθεν;
οὐδ' εἰ μὰ Δία τότ' ἦλθες, ὅτε τὸ δεύτερον
ἀλεκτρυὼν ἐφθέγγετ'. ΒΛΕ. οἴμοι δείλαιος.
'Αντίλοχ', ἀποίμωξόν με τοῦ τριωβόλου
τὸν ζῶντα μᾶλλον. τἀμὰ γὰρ διοίχεται.
ἀτὰρ τί τὸ πρᾶγμ' ἦν, ὅτι τοσοῦτον χρῆμ' ὄχλου
οὕτως ἐν ὥρᾳ ξυνελέγη; ΧΡΕ. τί δ' ἄλλο γ' ἢ
ἔδοξε τοῖς πρυτάνεσι περὶ σωτηρίας
γνώμας προθεῖναι τῆς πόλεως; κᾆτ' εὐθέως
πρῶτος Νεοκλείδης ὁ γλάμων παρείρπυσεν.
κἄπειθ' ὁ δῆμος ἀναβοᾷ πόσον δοκεῖς,
οὐ δεινὰ τολμᾶν τουτονὶ δημηγορεῖν,
καὶ ταῦτα περὶ σωτηρίας προκειμένου,
ὃς αὐτὸς αὑτῷ βλεφαρίδ' οὐκ ἐσώσατο;
ὁ δ' ἀναβοήσας καὶ περιβλέψας ἔφη·
τί δαί μ' ἐχρῆν δρᾶν; ΒΛΕ. σκόροδ' ὁμοῦ τρίψαντ' ὀπῷ
τιθύμαλλον ἐμβαλόντα τοῦ Λακωνικοῦ
σαυτοῦ παραλείφειν τὰ βλέφαρα τῆς ἑσπέρας,
ἔγωγ' ἂν εἶπον, εἰ παρὼν ἐτύγχανον.
ΧΡΕ. μετὰ τοῦτον Εὐαίων ὁ δεξιώτατος
παρῆλθε γυμνός, ὡς ἐδόκει τοῖς πλείοσιν·
αὐτός γε μέντοὔφασκεν ἱμάτιον ἔχειν,
κἄπειτ' ἔλεξε δημοτικωτάτους λόγους·
ὁρᾶτε μέν με δεόμενον σωτηρίας
τετραστατήρου καὐτόν· ἀλλ' ὅμως ἐρῶ

ὡς τὴν πόλιν καὶ τοὺς πολίτας σώσετε.
ἢν γὰρ παρέχωσι τοῖς δεομένοις οἱ κναφῆς
χλαίνας, ἐπειδὰν πρῶτον ἥλιος τραπῇ,
πλευρῖτις ἂν ἡμῶν οὐδέν' ἂν λάβοι ποτε.
ὅσοις δὲ κλίνη μή 'στι μηδὲ στρώματα,
ἰέναι καθευδήσοντας ἀπονενιμμένους
ἐς τῶν σκυλοδεψῶν· ἢν δ' ἀποκλείῃ τῇ θύρᾳ,
χειμῶνος ὄντος, τρεῖς σισύρας ὀφειλέτω.
ΒΛΕ. νὴ τὸν Διόνυσον, χρηστά γ'· εἰ δ' ἐκεῖνά γε
προσέθηκεν, οὐδεὶς ἀντεχειροτόνησεν ἄν,
τοὺς ἀλφιταμοιβοὺς τοῖς ἀπόροις τρεῖς χοίνικας
δεῖπνον παρέχειν ἅπασιν, ἢ κλάειν μακρά,
ἵνα τοῦτ' ἀπέλαυσαν Ναυσικύδους τἀγαθόν.
ΧΡΕ. μετὰ τοῦτο τοίνυν εὐπρεπὴς νεανίας
λευκός τις ἀνεπήδησ', ὅμοιος Νικίᾳ,
δημηγορήσων, κἀπεχείρησεν λέγειν
ὡς χρὴ παραδοῦναι ταῖς γυναιξὶ τὴν πόλιν.
εἶτ' ἐθορύβησαν κἀνέκραγον ὡς εὖ λέγοι,
τὸ σκυτοτομικὸν πλῆθος· οἱ δ' ἐκ τῶν ἀγρῶν
ἀνεβορβόρυξαν. ΒΛΕ. νοῦν γὰρ εἶχον νὴ Δία.
ΧΡΕ. ἀλλ' ἦσαν ἥττους· ὁ δὲ κατεῖχε τῇ βοῇ,
τὰς μὲν γυναῖκας πόλλ' ἀγαθὰ λέγων, σὲ δὲ
πολλὰ κακά. ΒΛΕ. καὶ τί εἶπε; ΧΡΕ. πρῶτον μέν σ' ἔφη
εἶναι πανοῦργον. ΒΛΕ. καὶ σέ; ΧΡΕ. μή πω τοῦτ' ἔρῃ.
κἄπειτα κλέπτην. ΒΛΕ. ἐμὲ μόνον; ΧΡΕ. καὶ νὴ Δία
καὶ συκοφάντην. ΒΛΕ. ἐμὲ μόνον; ΧΡΕ. καὶ νὴ Δία
τωνδὶ τὸ πλῆθος. ΒΛΕ. τίς δὲ τοῦτ' ἄλλως λέγει;
ΧΡΕ. γυναῖκα δ' εἶναι πρᾶγμ' ἔφη νουβυστικὸν

καὶ χρηματοποιόν· κοὔτε τἀπόρρητ᾽ ἔφη
ἐκ Θεσμοφόροιν ἑκάστοτ᾽ αὐτὰς ἐκφέρειν,
σὲ δὲ κἀμὲ βουλεύοντε τοῦτο δρᾶν ἀεί.
ΒΛΕ. καὶ νὴ τὸν Ἑρμῆν τουτό γ᾽ οὐκ ἐψεύσατο.
ΧΡΕ. ἔπειτα συμβάλλειν πρὸς ἀλλήλας ἔφη
ἱμάτια, χρυσί᾽, ἀργύριον, ἐκπώματα
μόνας μόναις, οὐ μαρτύρων ἐναντίον·
καὶ ταῦτ᾽ ἀποφέρειν πάντα κοὐκ ἀποστερεῖν·
ἡμῶν δὲ τοὺς πολλοὺς ἔφασκε τοῦτο δρᾶν.
ΒΛΕ. νὴ τὸν Ποσειδῶ, μαρτύρων γ᾽ ἐναντίον.
ΧΡΕ. οὐ συκοφαντεῖν, οὐ διώκειν, οὐδὲ τὸν
δῆμον καταλύειν, ἀλλὰ πολλὰ κἀγαθά,
ἕτερά τε πλεῖστα τὰς γυναῖκας εὐλόγει.
ΒΛΕ. τί δῆτ᾽ ἔδοξεν; ΧΡΕ. ἐπιτρέπειν σε τὴν πόλιν
αὐταῖς. ἐδόκει γὰρ τοῦτο μόνον ἐν τῇ πόλει
οὔπω γεγενῆσθαι. ΒΛΕ. καὶ δέδοκται; ΧΡΕ.
φήμ᾽ ἐγώ.
ΒΛΕ. ἅπαντ᾽ ἄρ᾽ αὐταῖς ἐστὶ προστεταγμένα
ἃ τοῖσιν ἀστοῖς ἔμελεν; ΧΡΕ. οὕτω ταῦτ᾽ ἔχει.
ΒΛΕ. οὐδ᾽ εἰς δικαστήριον ἄρ᾽ εἶμ᾽, ἀλλ᾽ ἡ γυνή;
ΧΡΕ. οὐδ᾽ ἔτι σὺ θρέψεις οὓς ἔχεις, ἀλλ᾽ ἡ γυνή.
ΒΛΕ. οὐδὲ στένειν τὸν ὄρθρον ἔτι πρᾶγμ᾽ ἆρά μοι;
ΧΡΕ. μὰ Δί᾽, ἀλλὰ ταῖς γυναιξὶ ταῦτ᾽ ἤδη μέλει·
σὺ δ᾽ ἀστενακτὶ περδόμενος οἴκοι μενεῖς.
ΒΛΕ. ἐκεῖνο δεινὸν τοῖσιν ἡλίκοισι νῷν,
μὴ παραλαβοῦσαι τῆς πόλεως τὰς ἡνίας
ἔπειτ᾽ ἀναγκάζωσι πρὸς βίαν ΧΡΕ. τί δρᾶν;
ΒΛΕ. κινεῖν ἑαυτάς. ΧΡΕ. ἢν δὲ μὴ δυνώμεθα;
ΒΛΕ. ἄριστον οὐ δώσουσι. ΧΡΕ. σὺ δέ γε νὴ Δία
δρᾶ ταῦθ᾽, ἵν᾽ ἀριστᾷς τε καὶ κινῇς ἅμα.
ΒΛΕ. τὸ πρὸς βίαν δεινότατον. ΧΡΕ. ἀλλ᾽ εἰ τῇ πόλει
τοῦτο ξυνοίσει, ταῦτα χρὴ πάντ᾽ ἄνδρα δρᾶν.

λόγος γέ τοί τις ἔστι τῶν γεραιτέρων,
ὅσ᾽ ἂν ἀνόητ᾽ ἢ μῶρα βουλευσώμεθα,
ἅπαντ᾽ ἐπὶ τὸ βέλτιον ἡμῖν ξυμφέρειν.
καὶ ξυμφέροι γ᾽, ὦ πότνια Παλλὰς καὶ θεοί.
ἀλλ᾽ εἶμι· σὺ δ᾽ ὑγίαινε. ΒΛΕ. καὶ σύ γ᾽, ὦ Χρέμης.

ΧΟΡ. ἔμβα, χώρει.
ἆρ᾽ ἔστι τῶν ἀνδρῶν τις ἡμῖν ὅστις ἐπακολουθεῖ;
στρέφου, σκόπει,
φύλαττε σαυτὴν ἀσφαλῶς, πολλοὶ γὰρ οἱ πανοῦργοι,
μή πού τις ἐκ τοὔπισθεν ὢν τὸ σχῆμα καταφυλάξῃ·
ἀλλ᾽ ὡς μάλιστα τοῖν ποδοῖν ἐπικτυπῶν βάδιζε.
ἡμῖν δ᾽ ἂν αἰσχύνην φέροι
πάσαισι παρὰ τοῖς ἀνδράσιν τὸ πρᾶγμα τοῦτ᾽ ἐλεγχθέν.
πρὸς ταῦτα συστέλλου σεαυ-
τήν, καὶ περισκοπουμένη
* * τἀκεῖσε καὶ
τὰκ δεξιᾶς, μὴ ξυμφορὰ γενήσεται τὸ πρᾶγμα.
ἀλλ᾽ ἐγκονῶμεν· τοῦ τόπου γὰρ ἐγγύς ἐσμεν ἤδη
ὅθενπερ εἰς ἐκκλησίαν ὡρμώμεθ᾽, ἡνίκ᾽ ἦμεν·
τὴν δ᾽ οἰκίαν ἔξεσθ᾽ ὁρᾶν ὅθενπερ ἡ στρατηγὸς
ἔσθ᾽ ἡ τὸ πρᾶγμ᾽ εὑροῦσ᾽ ὃ νῦν ἔδοξε τοῖς πολίταις.
ὥστ᾽ εἰκὸς ἡμᾶς μὴ βραδύνειν ἔστ᾽ ἐπαναμενούσας,
πώγωνας ἐξηρτημένας,
μὴ καί τις ἡμᾶς ὄψεται χἠμῶν ἴσως κατείπῃ.
ἀλλ᾽ εἶα δεῦρ᾽ ἐπὶ σκιᾶς

483—492. = 493—503.

ἐλθοῦσα πρὸς τὸ τειχίον,
παραβλέπουσα θατέρῳ,
πάλιν μετασκεύαζε σαυτὴν αὖθις ἥπερ ἦσθα,
καὶ μὴ βράδυν'· ὡς τήνδε καὶ δὴ τὴν στρατηγὸν ἡμῶν
χωροῦσαν ἐξ ἐκκλησίας ὁρῶμεν. ἀλλ' ἐπείγου
ἅπασα καὶ μίσει σάκον πρὸς ταῖν γνάθοιν ἔχουσα·
χαὖται γὰρ ἥκουσιν πάλαι τὸ σχῆμα τοῦτ' ἔχουσαι.

ΠΡΑ. ταυτὶ μέν, ὦ γυναῖκες, ἡμῖν εὐτυχῶς
τὰ πράγματ' ἐκβέβηκεν ἁβουλεύσαμεν.
ἀλλ' ὡς τάχιστα, πρίν τιν' ἀνθρώπων ἰδεῖν,
ῥιπτεῖτε χλαίνας, ἐμβὰς ἐκποδὼν ἴτω,
χάλα συναπτοὺς ἡνίας Λακωνικάς,
βακτηρίας ἄφεσθε· καὶ μέντοι σὺ μὲν
ταύτας κατευτρέπιζ'· ἐγὼ δὲ βούλομαι
εἴσω παρερπύσασα, πρὶν τὸν ἄνδρα με
ἰδεῖν, καταθέσθαι θοἰμάτιον αὐτοῦ πάλιν
ὅθενπερ ἔλαβον τἄλλα θ' ἁξηνεγκάμην.

ΧΟΡ. κεῖται καὶ δὴ πάνθ' ἅπερ εἶπας· σὸν δ' ἔργον τἄλλα διδάσκειν,
ὅ τι σοι δρῶσαι ξύμφορον ἡμεῖς δόξομεν ὀρθῶς ὑπακούειν.
οὐδεμιᾷ γὰρ δεινοτέρᾳ σου ξυμμίξασ' οἶδα γυναικί.

ΠΡΑ. περιμείνατέ νυν, ἵνα τῆς ἀρχῆς, ἣν ἄρτι κεχειροτόνημαι,
ξυμβούλοισιν πάσαις ὑμῖν χρήσωμαι. καὶ γὰρ ἐκεῖ μοι
ἐν τῷ θορύβῳ καὶ τοῖς δεινοῖς ἀνδρειόταται γεγένησθε.

ΒΛΕ. αὕτη, πόθεν ἥκεις, Πραξαγόρα; ΠΡΑ. τί δ', ὦ μέλε,

σοὶ τοῦθ᾽; ΒΛΕ. ὅ τί μοι τοῦτ᾽ ἐστίν; ὡς εὐη-
θικῶς.
ΠΡΑ. οὔ τοι παρὰ τοῦ μοιχοῦ γε φήσεις. ΒΛΕ. οὐκ ἴσως
ἑνός γε. ΠΡΑ. καὶ μὴν βασανίσαι τουτί γέ σοι
ἔξεστι. ΒΛΕ. πῶς; ΠΡΑ. εἰ τῆς κεφαλῆς ὄζω
μύρου.
ΒΛΕ. τί δ᾽; οὐχὶ βινεῖται γυνὴ κἄνευ μύρου;
ΠΡΑ. οὐ δῆτα, τάλαν, ἔγωγε. ΒΛΕ. πῶς οὖν ὄρθριον
ᾤχου σιωπῇ θοἰμάτιον λαβοῦσά μου;
ΠΡΑ. γυνή μέ τις νύκτωρ ἑταίρα καὶ φίλη
μετεπέμψατ᾽ ὠδίνουσα. ΒΛΕ. κᾆτ᾽ οὐκ ἦν ἐμοὶ
φράσασαν ἰέναι; ΠΡΑ. τῆς λεχοῦς δ᾽ οὐ φρον-
τίσαι,
οὕτως ἐχούσης, ὦνερ; ΒΛΕ. εἰποῦσάν γέ μοι.
ἀλλ᾽ ἔστιν ἐνταῦθά τι κακόν. ΠΡΑ. μὰ τὼ θεώ,
ἀλλ᾽ ὥσπερ εἶχον ᾠχόμην· ἐδεῖτο δὲ
ἥπερ μεθῆκέ μ᾽ ἐξιέναι πάσῃ τέχνῃ.
ΒΛΕ. εἶτ᾽ οὐ τὸ σαυτῆς ἱμάτιον ἐχρῆν σ᾽ ἔχειν;
ἀλλ᾽ ἔμ᾽ ἀποδύσασ᾽, ἐπιβαλοῦσα τοὔγκυκλον,
ᾤχου καταλιποῦσ᾽ ὡσπερεὶ προκείμενον,
μόνον οὐ στεφανώσασ᾽ οὐδ᾽ ἐπιθεῖσα λήκυθον.
ΠΡΑ. ψῦχος γὰρ ἦν, ἐγὼ δὲ λεπτὴ κἀσθενής·
ἔπειθ᾽ ἵν᾽ ἀλεαίνοιμι, τοῦτ᾽ ἠμπισχόμην·
σὲ δ᾽ ἐν ἀλέᾳ κατακείμενον καὶ στρώμασιν
κατέλιπον, ὦνερ. ΒΛΕ. αἱ δὲ δὴ Λακωνικαὶ
ᾤχοντο μετὰ σοῦ κατὰ τί χἠ βακτηρία;
ΠΡΑ. ἵνα θοἰμάτιον σώσαιμι, μεθυπεδησάμην
μιμουμένη σε καὶ κτυποῦσα τοῖν ποδοῖν
καὶ τοὺς λίθους παίουσα τῇ βακτηρίᾳ.
ΒΛΕ. οἶσθ᾽ οὖν ἀπολωλεκυῖα πυρῶν ἑκτέα,
ὃν χρῆν ἔμ᾽ ἐξ ἐκκλησίας εἰληφέναι;
ΠΡΑ. μὴ φροντίσῃς· ἄρρεν γὰρ ἔτεκε παιδίον.

ΒΛΕ ἠκκλησία; ΠΡΑ. μὰ Δί', ἀλλ' ἐφ' ἧν ἐγῴχόμην.
ἀτὰρ γεγένηται; ΒΛΕ. ναὶ μὰ Δί'. οὐκ ᾔδεισθά με
φράσαντά σοι χθές; ΠΡΑ. ἄρτι γ' ἀναμιμνήσκομαι.
ΒΛΕ. οὐδ' ἄρα τὰ δόξαντ' οἶσθα; ΠΡΑ. μὰ Δί' ἐγὼ μὲν οὔ.
ΒΛΕ. κάθησο τοίνυν σηπίας μασωμένη.
ὑμῖν δέ φασι παραδεδόσθαι τὴν πόλιν.
ΠΡΑ. τί δρᾶν; ὑφαίνειν; ΒΛΕ. οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ἄρχειν. ΠΡΑ. τίνων;
ΒΛΕ. ἁπαξαπάντων τῶν κατὰ πόλιν πραγμάτων.
ΠΡΑ. νὴ τὴν Ἀφροδίτην, μακαρία τἄρ' ἡ πόλις
ἔσται τὸ λοιπόν. ΒΛΕ. κατὰ τί; ΠΡΑ. πολλῶν οὕνεκα.
οὐ γὰρ ἔτι τοῖς τολμῶσιν αὐτὴν αἰσχρὰ δρᾶν
ἔσται τὸ λοιπόν, οὐδαμοῦ δὲ μαρτυρεῖν,
οὐ συκοφαντεῖν. ΑΝΗΡ. μηδαμῶς πρὸς τῶν θεῶν
τουτὶ ποιήσῃς μηδ' ἀφέλῃ μου τὸν βίον.
ΒΛΕ. ὦ δαιμόνι' ἀνδρῶν, τὴν γυναῖκ' ἔα λέγειν.
ΠΡΑ. μὴ λωποδυτῆσαι, μὴ φθονεῖν τοῖς πλησίον,
μὴ γυμνὸν εἶναι, μὴ πένητα μηδένα,
μὴ λοιδορεῖσθαι, μὴ 'νεχυραζόμενον φέρειν.
ΑΝ. νὴ τὸν Ποσειδῶ, μεγάλα γ', εἰ μὴ ψεύσεται.
ΠΡΑ. ἀλλ' ἀποφανῶ τοῦθ', ὥστε σέ γέ μοι μαρτυρεῖν,
καὶ τοῦτον αὐτὸν μηδὲν ἀντειπεῖν ἐμοί.
ΧΟΡ. νῦν δὴ δεῖ σε πυκνὴν φρένα καὶ φιλόσοφον ἐγείρειν
φροντίδ' ἐπισταμένην
ταῖσι φίλαισιν ἀμύνειν.
κοινῇ γὰρ ἐπ' εὐτυχίαισιν
ἔρχεται γνώμης ἐπίνοια, πολίτην
δῆμον ἐπαγλαϊοῦσα

μυρίαισιν ὠφελίαισι βίου, δη-
λοῦν ὅ τί περ δύναται.
καιρὸς δέ· δεῖται γάρ τι σοφοῦ τινὸς ἐξευ-
ρήματος ἡ πόλις ἡμῶν.
ἀλλὰ πέραινε μόνον
μήτε δεδραμένα μήτ' εἰ-
ρημένα πω πρότερον·
μισοῦσι γὰρ ἢν τὰ παλαιὰ
πολλάκις θεῶνται.
ἀλλ' οὐ μέλλειν, ἀλλ' ἅπτεσθαι καὶ δὴ χρὴ ταῖς διανοίαις,
ὡς τὸ ταχύνειν χαρίτων μετέχει πλεῖστον παρὰ τοῖσι θεαταῖς.

ΠΡΑ. καὶ μὴν ὅτι μὲν χρηστὰ διδάξω πιστεύω· τοὺς δὲ θεατάς,
εἰ καινοτομεῖν ἐθελήσουσιν καὶ μὴ τοῖς ἤθεσι λίαν
τοῖς ἀρχαίοις ἐνδιατρίβειν, τοῦτ' ἔσθ' ὃ μάλιστα δέδοικα.

ΒΛΕ. περὶ μὲν τοίνυν τοῦ καινοτομεῖν μὴ δείσῃς· τοῦτο γὰρ ἡμῖν
δρᾶν ἀντ' ἄλλης ἀρχῆς ἐστιν, τῶν δ' ἀρχαίων ἀμελῆσαι.

ΠΡΑ. μή νυν πρότερον μηδεὶς ὑμῶν ἀντείπῃ μηδ' ὑποκρούσῃ,
πρὶν ἐπίστασθαι τὴν ἐπίνοιαν καὶ τοῦ φράζοντος ἀκοῦσαι.
κοινωνεῖν γὰρ πάντας φήσω χρῆναι πάντων μετέχοντας,
κἀκ ταὐτοῦ ζῆν καὶ μὴ τὸν μὲν πλουτεῖν, τὸν δ' ἄθλιον εἶναι,
μηδὲ γεωργεῖν τὸν μὲν πολλήν, τῷ δ' εἶναι μηδὲ ταφῆναι·

μηδ' ἀνδραπόδοις τὸν μὲν χρῆσθαι πολλοῖς, τὸν δ' οὐδ' ἀκολούθῳ·
ἀλλ' ἕνα ποιῶ κοινὸν πᾶσιν βίοτον καὶ τοῦτον ὅμοιον.
ΒΛΕ. πῶς οὖν ἔσται κοινὸς ἅπασιν; ΠΡΑ. κατέδει σπέλεθον πρότερός μου.
ΒΛΕ. καὶ τῶν σπελέθων κοινωνοῦμεν; ΠΡΑ. μὰ Δί', ἀλλ' ἔφθης μ' ὑποκρούσας.
τοῦτο γὰρ ἤμελλον ἐγὼ λέξειν· τὴν γῆν πρώτιστα ποιήσω
κοινὴν πάντων καὶ τἀργύριον καὶ τἄλλ' ὁπόσ' ἐστὶν ἑκάστῳ.
εἶτ' ἀπὸ τούτων κοινῶν ὄντων ἡμεῖς βοσκήσομεν ὑμᾶς
ταμιευόμεναι καὶ φειδόμεναι καὶ τὴν γνώμην προσέχουσαι.
ΒΛΕ. πῶς οὖν ὅστις μὴ κέκτηται γῆν ἡμῶν, ἀργύριον δὲ
καὶ Δαρεικούς, ἀφανῆ πλοῦτον; ΠΡΑ. τοῦτ' ἐς τὸ μέσον καταθήσει.
ΒΛΕ. καὶ μὴ καταθεὶς ψευδορκήσει. κἀκτήσατο γὰρ διὰ τοῦτο.
ΠΡΑ. ἀλλ' οὐδέν τοι χρήσιμον ἔσται πάντως αὐτῷ. ΒΛΕ. κατὰ δὴ τί;
ΠΡΑ. οὐδεὶς οὐδὲν πενίᾳ δράσει· πάντα γὰρ ἕξουσιν ἅπαντες,
ἄρτους, τεμάχη, μάζας, χλαίνας, οἶνον, στεφάνους, ἐρεβίνθους.
ὥστε τί κέρδος μὴ καταθεῖναι; σὺ γὰρ ἐξευρὼν ἀπόδειξον.
ΒΛΕ. οὔκουν καὶ νῦν οὗτοι μᾶλλον κλέπτουσ', οἷς ταῦτα πάρεστι;

ΠΡΑ. πρότερόν γ', ὦταῖρ', ὅτε τοῖσι νόμοις διεχρώμεθα τοῖς προτέροισιν·
νῦν δ', ἔσται γὰρ βίος ἐκ κοινοῦ, τί τὸ κέρδος μὴ καταθεῖναι;
ΒΛΕ. ἢν μείρακ' ἰδὼν ἐπιθυμήσῃ καὶ βούληται σκαλαθῦραι,
ἕξει τούτων ἀφελὼν δοῦναι· τῶν ἐκ κοινοῦ δὲ μεθέξει
ξυγκαταδαρθών. ΠΡΑ. ἀλλ' ἐξέσται προῖκ' αὐτῷ ξυγκαταδαρθεῖν.
καὶ ταύτας γὰρ κοινὰς ποιῶ τοῖς ἀνδράσι συγκατακεῖσθαι
καὶ παιδοποιεῖν τῷ βουλομένῳ. ΒΛΕ. πῶς οὖν ου πάντες ἴασιν
ἐπὶ τὴν ὡραιοτάτην αὐτῶν καὶ ζητήσουσιν ἐρείδειν;
ΠΡΑ. αἱ φαυλότεραι καὶ σιμότεραι παρὰ τὰς σεμνὰς καθεδοῦνται·
κᾆτ' ἢν ταύτης ἐπιθυμήσῃ, τὴν αἰσχρὰν πρῶθ' ὑποκρούσει.
ΒΛΕ. καὶ πῶς ἡμᾶς τοὺς πρεσβύτας, ἢν ταῖς αἰσχραῖσι συνῶμεν,
οὐκ ἐπιλείψει τὸ πέος πρότερον πρὶν ἐκεῖσ' οἷ φῄς ἀφικέσθαι;
ΠΡΑ. οὐχὶ μαχοῦνται. ΒΛΕ. περὶ τοῦ; ΠΡΑ. θάρρει, μὴ δείσῃς, οὐχὶ μαχοῦνται.
ΒΛΕ. περὶ τοῦ; ΠΡΑ. τοῦ μὴ ξυγκαταδαρθεῖν. καὶ σοὶ τοιοῦτον ὑπάρχει.
ΒΛΕ. τὸ μὲν ὑμέτερον γνώμην τιν' ἔχει· προβεβούλευται γάρ, ὅπως ἂν
μηδεμιᾶς ᾖ τρύπημα κενόν· το δὲ τῶν ἀνδρῶν τί ποιήσει;

φεύξονται γὰρ τοὺς αἰσχίους, ἐπὶ τοὺς δὲ καλοὺς βαδιοῦνται.
ΠΡΑ. ἀλλὰ φυλάξουσ' οἱ φαυλότεροι τοὺς καλλίους ἀπιόντας
ἀπὸ τοῦ δείπνου καὶ τηρήσουσ' ἐπὶ τοῖσιν δημοσίοισιν
[οἱ φαυλότεροι]· κοὐκ ἐξέσται παρὰ τοῖσι καλοῖς καταδαρθεῖν
ταῖσι γυναιξὶν πρὶν τοῖς αἰσχροῖς καὶ τοῖς μικροῖς χαρίσωνται.
ΒΛΕ. ἡ Λυσικράτους ἄρα νυνὶ ῥὶς ἴσα τοῖσι καλοῖσι φρονήσει.
ΠΡΑ. νὴ τὸν Ἀπόλλω· καὶ δημοτική γ' ἡ γνώμη καὶ καταχήνη
τῶν σεμνοτέρων ἔσται πολλὴ καὶ τῶν σφραγῖδας ἐχόντων,
ὅταν ἐμβάδ' ἔχων εἴπῃ, πρότερος παραχώρει, κᾆτ' ἐπιτήρει,
ὅταν ἤδη 'γὼ διαπραξάμενος παραδῶ σοι δευτεριάζειν.
ΒΛΕ. πῶς οὖν οὕτω ζώντων ἡμῶν τοὺς αὑτοῦ παῖδας ἕκαστος
ἔσται δυνατὸς διαγιγνώσκειν; ΠΡΑ. τί δὲ δεῖ; πατέρας γὰρ ἅπαντας
τοὺς πρεσβυτέρους αὑτῶν εἶναι τοῖσι χρόνοισιν νομιοῦσιν.
ΒΛΕ. οὐκοῦν ἄγξουσ' εὖ καὶ χρηστῶς ἑξῆς τὸν πάντα γέροντα
διὰ τὴν ἄγνοιαν, ἐπεὶ καὶ νῦν γιγνώσκοντες πατέρ' ὄντα
ἄγχουσι. τί δῆθ', ὅταν ἀγνὼς ᾖ, πῶς οὐ τότε κἀπιχεσοῦνται;

ΠΡΑ. ἀλλ' ὁ παρεστὼς οὐκ ἐπιτρέψει· τότε δ' αὐτοῖς οὐκ ἔμελ' οὐδὲν
τῶν ἀλλοτρίων, ὅστις τύπτοι· νῦν δ' ἢν πληγέντος ἀκούσῃ,
μὴ αὐτὸν ἐκεῖνος τύπτῃ δεδιώς, τοῖς δρῶσιν τοῦτο μαχεῖται.
ΒΛΕ. τὰ μὲν ἄλλα λέγεις οὐδὲν σκαιῶς· εἰ δὲ προσελθὼν Ἐπίκουρος,
ἢ Λευκολόφας, πάππαν με καλοῖ, τοῦτ' ἤδη δεινὸν ἀκοῦσαι.
ΠΡΑ. πολὺ μέντοι δεινότερον τούτου τοῦ πράγματός ἐστι ΒΛΕ. τὸ ποῖον;
ΠΡΑ. εἴ σε φιλήσειεν Ἀρίστυλλος, φάσκων αὑτοῦ πατέρ' εἶναι.
ΒΛΕ. οἰμώζοι τἂν καὶ κωκύοι. ΠΡΑ. σὺ δέ γ' ὄζοις ἂν καλαμίνθης.
ἀλλ' οὗτος μὲν πρότερον γέγονεν, πρὶν τὸ ψήφισμα γενέσθαι,
ὥστ' οὐχὶ δέος μή σε φιλήσῃ. ΒΛΕ. δεινὸν μέντἂν ἐπεπόνθειν.
τὴν γῆν δὲ τίς ἔσθ' ὁ γεωργήσων; ΠΡΑ. οἱ δοῦλοι. σοὶ δὲ μελήσει,
ὅταν ᾖ δεκάπουν τὸ στοιχεῖον, λιπαρῷ χωρεῖν ἐπὶ δεῖπνον.
ΒΛΕ. περὶ δ' ἱματίων τίς πόρος ἔσται; καὶ γὰρ τοῦτ' ἔστιν ἐρέσθαι.
ΠΡΑ. τὰ μὲν ὄνθ' ὑμῖν πρῶτον ὑπάρξει, τὰ δὲ λοίφ' ἡμεῖς ὑφανοῦμεν.
ΒΛΕ. ἓν ἔτι ζητῶ· πῶς, ἤν τις ὄφλῃ παρὰ τοῖς ἄρχουσι δίκην τῳ,
πόθεν ἐκτίσει ταύτην; οὐ γὰρ τῶν κοινῶν γ' ἐστὶ δίκαιον.

ΠΡΑ. ἀλλ' οὐδὲ δίκαι πρῶτον ἔσονται. ΒΛΕ. τουτὶ δὲ πόσους ἐπιτρίψει;
ΑΝ. κἀγὼ ταύτην γνώμην ἐθέμην. ΠΡΑ. τοῦ γάρ, τάλαν, οὕνεκ' ἔσονται;
ΒΛΕ. πολλῶν ἕνεκεν νὴ τὸν Ἀπόλλω· πρῶτον δ' ἑνὸς εἵνεκα δήπου,
ἤν τις ὀφείλων ἐξαρνῆται. ΠΡΑ. πόθεν οὖν ἐδάνεισ' ὁ δανείσας
ἐν τῷ κοινῷ πάντων ὄντων; κλέπτων δήπου 'στ' ἐπίδηλος.
ΒΛΕ. νὴ τὴν Δήμητρ' εὖ γε διδάσκεις. τουτὶ τοίνυν φρασάτω μοι,
τῆς αἰκίας οἱ τύπτοντες πόθεν ἐκτίσουσιν, ἐπειδὰν
εὐωχηθέντες ὑβρίζωσιν; τοῦτο γὰρ οἶμαί σ' ἀπορήσειν.
ΠΡΑ. ἀπὸ τῆς μάζης ἧς σιτεῖται· ταύτης γὰρ ὅταν τις ἀφαιρῇ,
οὐχ ὑβριεῖται φαύλως οὕτως αὖθις τῇ γαστρὶ κολασθείς.
ΒΛΕ. οὐδ' αὖ κλέπτης οὐδεὶς ἔσται; ΠΡΑ. πῶς γὰρ κλέψει μετὸν αὐτῷ;
ΒΛΕ. οὐδ' ἀποδύσουσ' ἄρα τῶν νυκτῶν; ΠΡΑ. οὔκ, ἢν οἴκοι γε καθεύδῃς.
ΒΛΕ. οὐδ' ἤν γε θύραζ', ὥσπερ πρότερον; ΠΡΑ. βίοτος γὰρ πᾶσιν ὑπάρξει.
ἢν δ' ἀποδύῃ γ', αὐτὸς δώσει. τί γὰρ αὐτῷ πρᾶγμα μάχεσθαι;
ἕτερον γὰρ ἰὼν ἐκ τοῦ κοινοῦ κρεῖττον ἐκείνου κομιεῖται.
ΒΛΕ. οὐδὲ κυβεύσουσ' ἆρ ἄνθρωποι; ΠΡΑ. περὶ τοῦ γὰρ τοῦτο ποιήσει;

ΒΛΕ. τὴν δὲ δίαιταν τίνα ποιήσεις; ΠΡΑ. κοινὴν πᾶσιν. τὸ γὰρ ἄστυ
μίαν οἴκησίν φημι ποιήσειν συρρήξασ' εἰς ἓν ἅπαντα,
ὥστε βαδίζειν εἰς ἀλλήλους. ΒΛΕ. τὸ δὲ δεῖπνον ποῦ παραθήσεις;
ΠΡΑ. τὰ δικαστήρια καὶ τὰς στοιὰς ἀνδρῶνας πάντα ποιήσω.
ΒΛΕ. τὸ δὲ βῆμα τί σοι χρήσιμον ἔσται; ΠΡΑ. τοὺς κρατῆρας καταθήσω
καὶ τὰς ὑδρίας, καὶ ῥαψῳδεῖν ἔσται τοῖς παιδαρίοισιν
τοὺς ἀνδρείους ἐν τῷ πολέμῳ, κεἴ τις δειλὸς γεγένηται,
ἵνα μὴ δειπνῶσ' αἰσχυνόμενοι. ΒΛΕ. νὴ τὸν Ἀπόλλω χαρίεν γε.
τὰ δὲ κληρωτήρια ποῖ τρέψεις; ΠΡΑ. εἰς τὴν ἀγορὰν καταθήσω·
κᾆτα στήσασα παρ' Ἁρμοδίῳ κληρώσω πάντας, ἕως ἂν
εἰδὼς ὁ λαχὼν ἀπίῃ χαίρων ἐν ὁποίῳ γράμματι δειπνεῖ·
καὶ κηρύξει τοὺς ἐκ τοῦ βῆτ' ἐπὶ τὴν στοιὰν ἀκολουθεῖν
τὴν βασίλειον δειπνήσοντας· τὸ δὲ θῆτ' ἐς τὴν παρὰ ταύτην,
τοὺς δ' ἐκ τοῦ κάππ' ἐς τὴν στοιὰν χωρεῖν τὴν ἀλφιτόπωλιν.
ΒΛΕ. ἵνα κάπτωσιν; ΠΡΑ. μὰ Δί', ἀλλ' ἵν' ἐκεῖ δειπνῶσιν. ΒΛΕ. ὅτῳ δὲ τὸ γράμμα
μὴ 'ξελκυσθῇ καθ' ὃ δειπνήσει, τούτους ἀπελῶσιν ἅπαντες;

ΠΡΑ. ἀλλ' οὐκ ἔσται τοῦτο παρ' ἡμῖν.
πᾶσι γὰρ ἄφθονα πάντα παρέξομεν·
ὥστε μεθυσθεὶς αὐτῷ στεφάνῳ
πᾶς τις ἄπεισιν τὴν δᾷδα λαβών.
αἱ δὲ γυναῖκες κατὰ τὰς διόδους
προσπίπτουσαι τοῖς ἀπὸ δείπνου
τάδε λέξουσιν· δεῦρο παρ' ἡμᾶς·
ἐνθάδε μεῖράξ ἐσθ' ὡραία.
παρ' ἐμοὶ δ', ἑτέρα
φήσει τις ἄνωθ' ἐξ ὑπερῴου,
καὶ καλλίστη καὶ λευκοτάτη·
πρότερον μέντοι δεῖ σε καθεύδειν
αὐτῆς παρ' ἐμοί.
τοῖς εὐπρεπέσιν δ' ἀκολουθοῦντες
καὶ μειρακίοις οἱ φαυλότεροι
τοιάδ' ἐροῦσιν· ποῖ θεῖς οὗτος;
πάντως οὐδὲν δράσεις ἐλθών·
τοῖς γὰρ σιμοῖς καὶ τοῖς αἰσχροῖς
ἐψήφισται προτέροις βινεῖν,
ὑμᾶς δὲ τέως θρῖα λαβόντας
διφόρου συκῆς
ἐν τοῖς προθύροισι δέφεσθαι.
φέρε νυν, φράσον μοι, ταῦτ' ἀρέσκει σφῷν; ΒΛΕ.
πάνυ.
ΠΡΑ. βαδιστέον τἄρ' ἐστὶν εἰς ἀγορὰν ἐμοί,
ἵν' ἀποδέχωμαι τὰ προσιόντα χρήματα,
λαβοῦσα κηρύκαιναν εὔφωνόν τινα.
ἐμὲ γὰρ ἀνάγκη ταῦτα δρᾶν ᾑρημένην
ἄρχειν, καταστῆσαί τε τὰ ξυσσίτια,
ὅπως ἂν εὐωχῆσθε πρῶτον τήμερον.
ΒΛΕ. ἤδη γὰρ εὐωχησόμεσθα; ΠΡΑ. φήμ' ἐγώ.
ἔπειτα τὰς πόρνας καταπαῦσαι βούλομαι

ἁπαξαπάσας. ΒΛΕ. ἵνα τί; ΑΝ. δῆλον τουτογί·
ἵνα τῶν νέων ἔχωσιν αὗται τὰς ἀκμάς.
ΠΡΑ. καὶ τάς γε δούλας οὐχὶ δεῖ κοσμουμένας
τὴν τῶν ἐλευθέρων ὑφαρπάζειν Κύπριν,
ἀλλὰ παρὰ τοῖς δούλοισι κοιμᾶσθαι μόνον
κατωνάκῃ τὸν χοῖρον ἀποτετιλμένας.
ΒΛΕ. φέρε νυν ἐγώ σοι παρακολουθῶ πλησίον,
ἵν' ἀποβλέπωμαι καὶ λέγωσί μοι ταδί·
τὸν τῆς στρατηγοῦ τοῦτον οὐ θαυμάζετε;
ΑΝ. ἐγὼ δ', ἵν' εἰς ἀγοράν γε τὰ σκεύη φέρω,
προχειριοῦμαι κἀξετάσω τὴν οὐσίαν.

ΧΟΡΟΥ.

ΑΝ. Α. χώρει σὺ δεῦρο κιναχύρα καλὴ καλῶς
τῶν χρημάτων θύραζε πρώτη τῶν ἐμῶν,
ὅπως ἂν ἐντετριμμένη κανηφορῇς,
πολλοὺς κάτω δὴ θυλάκους στρέψασ' ἐμούς.
ποῦ 'σθ' ἡ διφροφόρος; ἡ χύτρα δεῦρ' ἔξιθι,
νὴ Δία μέλαινά γ', ὡς ἂν εἰ τὸ φάρμακον
ἕψουσ' ἔτυχες ᾧ Λυσικράτης μελαίνεται.
ἵστω παρ' αὐτήν, δεῦρ' ἴθ' ἡ κομμώτρια·
φέρε δεῦρο ταύτην τὴν ὑδρίαν, ὑδριαφόρε,
ἐνταῦθα· σὺ δὲ δεῦρ' ἡ κιθαρῳδὸς ἔξιθι,
πολλάκις ἀναστήσασά μ' εἰς ἐκκλησίαν
ἀωρὶ νύκτωρ διὰ τὸν ὄρθριον νόμον.
ὁ τὴν σκάφην λαβὼν προΐτω· τὰ κηρία
κόμιζε, τοὺς θαλλοὺς καθίστη πλησίον,
καὶ τὼ τρίποδ' ἐξένεγκε καὶ τὴν λήκυθον·
τὰ χυτρίδι' ἤδη καὶ τὸν ὄχλον ἀφίετε.
ΑΝ. Β. ἐγὼ καταθήσω τἀμά; κακοδαίμων ἄρα
ἀνὴρ ἔσομαι καὶ νοῦν ὀλίγον κεκτημένος.
μὰ τὸν Ποσειδῶ 'γὼ οὐδέποτ', ἀλλὰ βασανιῶ
πρώτιστον αὐτὰ πολλάκις καὶ σκέψομαι.

οὐ γὰρ τὸν ἐμὸν ἱδρῶτα καὶ φειδωλίαν
οὐδὲν πρὸς ἔπος οὕτως ἀνοήτως ἐκβαλῶ,
πρὶν ἐκπύθωμαι πᾶν τὸ πρᾶγμ᾽ ὅπως ἔχει.
οὗτος, τί τὰ σκευάρια ταυτὶ βούλεται;
πότερον μετοικιζόμενος ἐξενήνοχας
αὔτ᾽, ἢ φέρεις ἐνέχυρα θήσων; ΑΝ.Α. οὐδαμῶς.
ΑΝ.Β. τί δῆτ᾽ ἐπὶ στοίχου ᾽στὶν οὕτως; οὔ τι μὴ
Ἱέρωνι τῷ κήρυκι πομπὴν πέμπετε;
ΑΝ.Α. μὰ Δί᾽, ἀλλ᾽ ἀποφέρειν αὐτὰ μέλλω τῇ πόλει
εἰς τὴν ἀγορὰν κατὰ τοὺς δεδογμένους νόμους.
ΑΝ.Β. μέλλεις ἀποφέρειν; ΑΝ.Α. πάνυ γε. ΑΝ. Β. κα–
κοδαίμων ἄρ᾽ εἶ
νὴ τὸν Δία τὸν σωτῆρα. ΑΝ.Α. πῶς; ΑΝ. Β.
πῶς; ῥᾳδίως.
ΑΝ.Α. τί δ᾽; οὐχὶ πειθαρχεῖν με τοῖς νόμοισι δεῖ;
ΑΝ.Β. ποίοισιν, ὦ δύστηνε; ΑΝ.Α. τοῖς δεδογμένοις.
ΑΝ.Β. δεδογμένοισιν; ὡς ἀνόητος ἦσθ᾽ ἄρα.
ΑΝ.Α. ἀνόητος; ΑΝ. Β. οὐ γάρ; ἠλιθιώτατος μὲν οὖν
ἁπαξαπάντων. ΑΝ.Α. ὅτι τὸ ταττόμενον ποιῶ;
ΑΝ.Β. τὸ ταττόμενον γὰρ δεῖ ποιεῖν τὸν σώφρονα;
ΑΝ.Α. μάλιστα πάντων. ΑΝ. Β. τὸν μὲν οὖν ἀβέλτερον.
ΑΝ.Α. σὺ δ᾽ οὐ καταθεῖναι διανοεῖ; ΑΝ. Β. φυλάξομαι,
πρὶν ἄν γ᾽ ἴδω τὸ πλῆθος ὅ τι βουλεύεται.
ΑΝ.Α. τί γὰρ ἄλλο γ᾽ ἢ φέρειν παρεσκευασμένοι
τὰ χρήματ᾽ εἰσίν; ΑΝ. Β. ἀλλ᾽ ἰδὼν ἐπειθόμην.
ΑΝ.Α. λέγουσι γοῦν ἐν ταῖς ὁδοῖς. ΑΝ. Β. λέξουσι γάρ.
ΑΝ.Α. καί φασιν οἴσειν ἀράμενοι. ΑΝ. Β. φήσουσι γάρ.
ΑΝ.Α. ἀπολεῖς ἀπιστῶν πάντ᾽. ΑΝ. Β. ἀπιστήσουσι
γάρ.
ΑΝ.Α. ὁ Ζεύς σέ γ᾽ ἐπιτρίψειεν. ΑΝ.Β. ἐπιτρίψουσι γάρ.
οἴσειν δοκεῖς τιν᾽ ὅστις αὐτῶν νοῦν ἔχει;
οὐ γὰρ πάτριον τοῦτ᾽ ἐστίν, ἀλλὰ λαμβάνειν

ἡμᾶς μόνον δεῖ νὴ Δία. καὶ γὰρ οἱ θεοί·
γνώσει δ᾽ ἀπὸ τῶν χειρῶν γε τῶν ἀγαλμάτων,
ὅταν γὰρ εὐχώμεσθα διδόναι τἀγαθά,
ἕστηκεν ἐκτείνοντα τὴν χεῖρ᾽ ὑπτίαν,
οὐχ ὥς τι δώσοντ᾽, ἀλλ᾽ ὅπως τι λήψεται.
ΑΝ. Α. ὦ δαιμόνι᾽ ἀνδρῶν, ἔα με τῶν προὔργου τι δρᾶν.
ταυτὶ γάρ ἐστι συνδετέα. ποῦ μοὔσθ᾽ ἱμάς;
ΑΝ. Β. ὄντως γὰρ οἴσεις; ΑΝ. Α. ναὶ μὰ Δία, καὶ δὴ μὲν οὖν
τωδὶ ξυνάπτω τὼ τρίποδε. ΑΝ. Β. τῆς μωρίας,
τὸ μηδὲ περιμείναντα τοὺς ἄλλους ὅ τι
δράσουσιν, εἶτα τηνικαῦτ᾽ ἤδη ΑΝ. Α. τί δρᾶν;
ΑΝ. Β. ἐπαναμένειν, ἔπειτα διατρίβειν ἔτι.
ΑΝ. Α. ἵνα δὴ τί; ΑΝ. Β. σεισμὸς εἰ γένοιτο πολλάκις,
ἢ πῦρ ἀπότροπον, ἢ διᾴξειεν γαλῆ,
παύσαιντ᾽ ἂν εἰσφέροντες, ὦμβρόντητε σύ.
ΑΝ. Α. χαρίεντα γοῦν πάθοιμ᾽ ἄν, εἰ μὴ ᾽χοιμ᾽ ὅποι
ταῦτα καταθείην. ΑΝ. Β. μὴ γὰρ οὐ λάβοις ὅποι
θάρρει, καταθήσεις, κἂν ἕνης ἔλθῃς. ΑΝ. Α. τιή;
ΑΝ. Β. ἐγᾦδα τούτους χειροτονοῦντας μὲν ταχύ,
ἅττ᾽ ἂν δὲ δόξῃ, ταῦτα πάλιν ἀρνουμένους.
ΑΝ. Α. οἴσουσιν, ὦ τάν. ΑΝ. Β. ἢν δὲ μὴ κομίσωσι, τί;
[ΑΝ. Α. ἀμέλει κομιοῦσιν. ΑΝ. Β. ἢν δὲ μὴ κομίσωσι, τί;]
ΑΝ. Α. μαχούμεθ᾽ αὐτοῖς. ΑΝ. Β. ἢν δὲ κρείττους ὦσι, τί;
ΑΝ. Α. ἄπει μ᾽ ἐάσας. ΑΝ. Β. ἢν δὲ πωλῶσ᾽ αὐτά, τί;
ΑΝ. Α. διαρραγείης. ΑΝ. Β. ἢν διαρραγῶ δέ, τί;
ΑΝ. Α. καλῶς ποιήσεις. ΑΝ. Β. σὺ δ᾽ ἐπιθυμήσεις φέρειν;
ΑΝ. Α. ἔγωγε· καὶ γὰρ τοὺς ἐμαυτοῦ γείτονας
ὁρῶ φέροντας. ΑΝ. Β. πάνυ γ᾽ ἂν οὖν Ἀντισθένης

αὔτ' εἰσενέγκοι· πολὺ γὰρ ἐμμελέστερον
πρότερον χέσαι πλεῖν ἢ τριάκονθ' ἡμέρας.
ΑΝ. Α. οἴμωζε. ΑΝ. Β. Καλλίμαχος δ' ὁ χοροδιδάσκαλος
αὐτοῖσιν εἰσοίσει τι; ΑΝ. Α. πλείω Καλλίου.
ΑΝ. Β. ἅνθρωπος οὗτος ἀποβαλεῖ τὴν οὐσίαν.
ΑΝ. Α. δεινά γε λέγεις. ΑΝ. Β. τί δεινόν; ὥσπερ οὐχ ὁρῶν
ἀεὶ τοιαῦτα γιγνόμενα ψηφίσματα.
οὐκ οἶσθ' ἐκεῖν' οὔδοξε, τὸ περὶ τῶν ἁλῶν;
ΑΝ. Α. ἔγωγε. ΑΝ. Β. τοὺς χαλκοῦς δ' ἐκείνους ἡνίκα
ἐψηφισάμεσθ', οὐκ οἶσθα; ΑΝ. Α. καὶ κακόν γέ μοι
τὸ κόμμ' ἐγένετ' ἐκεῖνο. πωλῶν γὰρ βότρυς
μεστὴν ἀπῆρα τὴν γνάθον χαλκῶν ἔχων,
κἄπειτ' ἐχώρουν εἰς ἀγορὰν ἐπ' ἄλφιτα.
ἔπειθ' ὑπέχοντος ἄρτι μου τὸν θύλακον,
ἀνέκραγ' ὁ κῆρυξ, μὴ δέχεσθαι μηδένα
χαλκὸν τὸ λοιπόν· ἀργύρῳ γὰρ χρώμεθα.
ΑΝ. Β. τὸ δ' ἔναγχος οὐχ ἅπαντες ἡμεῖς ὤμνυμεν
τάλαντ' ἔσεσθαι πεντακόσια τῇ πόλει
τῆς τετταρακοστῆς, ἣν ἐπόρισ' Εὐριπίδης;
κεὐθὺς κατεχρύσου πᾶς ἀνὴρ Εὐριπίδην·
ὅτε δὴ δ' ἀνασκοπουμένοις ἐφαίνετο
ὁ Διὸς Κόρινθος καὶ τὸ πρᾶγμ' οὐκ ἤρκεσεν,
πάλιν κατεπίττου πᾶς ἀνὴρ Εὐριπίδην.
ΑΝ. Α. οὐ ταυτόν, ὦ τάν. τότε μὲν ἡμεῖς ἤρχομεν,
νῦν δ' αἱ γυναῖκες. ΑΝ. Β. ἃς ἐγὼ φυλάξομαι
νὴ τὸν Ποσειδῶ μὴ κατουρήσωσί μου.
ΑΝ. Α. οὐκ οἶδ' ὅ τι ληρεῖς. φέρε σὺ τἀνάφορον ὁ παῖς.
ΚΗΡ. ὦ πάντες ἀστοί, νῦν γὰρ οὕτω ταῦτ' ἔχει,
χωρεῖτ', ἐπείγεσθ' εὐθὺ τῆς στρατηγίδος,
ὅπως ἂν ὑμῖν ἡ τύχη κληρουμένοις

φράσῃ καθ᾽ ἕκαστον ἄνδρ᾽ ὅπου δειπνήσετε·
ὡς αἵ τράπεζαί γ᾽ εἰσὶν ἐπινενασμέναι
ἀγαθῶν ἁπάντων καὶ παρεσκευασμέναι,
κλῖναί τε σισυρῶν καὶ δαπίδων νενασμέναι.
κρατῆρας ἐγκιρνᾶσιν, αἱ μυροπώλιδες
ἑστᾶσ᾽ ἐφεξῆς· τὰ τεμάχη ῥιπίζεται,
λαγῴ᾽ ἀναπηγνύασι, πόπανα πέττεται,
στέφανοι πλέκονται, φρύγεται τραγήματα,
χύτρας ἔτνους ἕψουσιν αἱ νεώταται·
Σμοῖος δ᾽ ἐν αὐταῖς ἱππικὴν στολὴν ἔχων
τὰ τῶν γυναικῶν διακαθαίρει τρύβλια.
Γέρων δὲ χωρεῖ χλανίδα καὶ κονίποδα
ἔχων, καχάζων μεθ᾽ ἑτέρου νεανίου·
ἐμβὰς δὲ κεῖται καὶ τρίβων ἐρριμμένος.
πρὸς ταῦτα χωρεῖθ᾽, ὡς ὁ τὴν μᾶζαν φέρων
ἕστηκεν· ἀλλὰ τὰς γνάθους διοίγνυτε.
ΑΝ.Β. οὐκοῦν βαδιοῦμαι δῆτα. τί γὰρ ἕστηκ᾽ ἔχων
ἐνταῦθ᾽, ἐπειδὴ ταῦτα τῇ πόλει δοκεῖ;
ΑΝ.Α. καὶ ποῖ βαδιεῖ σὺ μὴ καταθεὶς τὴν οὐσίαν;
ΑΝ.Β. ἐπὶ δεῖπνον. *ΑΝ. Α.* οὐ δῆτ᾽, ἤν γ᾽ ἐκείναις νοῦς ἐνῇ,
πρὶν ἄν γ᾽ ἀπενέγκῃς. *ΑΝ.Β.* ἀλλ᾽ ἀποίσω. *ΑΝ.Α.* πηνίκα;
ΑΝ.Β. οὐ τοὐμόν, ὦ τάν, ἐμποδὼν ἔσται. *ΑΝ. Α.* τί δή;
ΑΝ.Β. ἑτέρους ἀποίσειν φήμ᾽ ἔθ᾽ ὑστέρους ἐμοῦ.
ΑΝ.Α. βαδιεῖ δὲ δειπνήσων ὅμως; *ΑΝ. Β.* τί γὰρ πάθω;
τὰ δυνατὰ γὰρ δεῖ τῇ πόλει ξυλλαμβάνειν
τοὺς εὖ φρονοῦντας. *ΑΝ. Α.* ἢν δὲ κωλύσωσι, τί;
ΑΝ.Β. ὁμόσ᾽ εἶμι κύψας. *ΑΝ. Α.* ἢν δὲ μαστιγῶσι, τί;
ΑΝ.Β. καλούμεθ᾽ αὐτάς. *ΑΝ. Α.* ἢν δὲ καταγελῶσι, τί;
ΑΝ.Β. ἐπὶ ταῖς θύραις ἑστὼς *ΑΝ. Α.* τί δράσεις; εἰπέ μοι.

ΑΝ. Β. τῶν εἰσφερόντων ἁρπάσομαι τὰ σιτία.
ΑΝ. Α. βάδιζε τοίνυν ὕστερος· σὺ δ', ὦ Σίκων
καὶ Παρμένων, αἴρεσθε τὴν παμπησίαν.
ΑΝ. Β. φέρε νυν ἐγώ σοι ξυμφέρω. *ΑΝ. Α.* μή, μηδαμῶς.
δέδοικα γὰρ μὴ καὶ παρὰ τῇ στρατηγίδι,
ὅταν κατατιθῶ, προσποιῇ τῶν χρημάτων.
ΑΝ. Β. νὴ τὸν Δία δεῖ γοῦν μηχανήματός τινος,
ὅπως τὰ μὲν ὄντα χρήμαθ' ἕξω, τοῖσδε δὲ
τῶν ματτομένων κοινῇ μεθέξω πως ἐγώ.
ὀρθῶς ἔμοιγε φαίνεται· βαδιστέον
ὁμόσ' ἐστὶ δειπνήσοντα κοὐ μελλητέον.

ΧΟΡΟΥ.

ΓΡ. Α. τί ποθ' ἄνδρες οὐχ ἥκουσιν; ὥρα δ' ἦν πάλαι·
ἐγὼ δὲ καταπεπλασμένη ψιμυθίῳ
ἕστηκα καὶ κροκωτὸν ἠμφιεσμένη,
ἀργός, μινυρομένη τι πρὸς ἐμαυτὴν μέλος,
παίζουσ', ὅπως ἂν περιλάβοιμ' αὐτῶν τινὰ
παριόντα. Μοῦσαι, δεῦρ' ἴτ' ἐπὶ τοὐμὸν στόμα,
μελύδριον εὑροῦσαί τι τῶν Ἰωνικῶν.
ΝΕΑΝΙΣ. νῦν μέν με παρακύψασα προὔφθης, ὦ σαπρά.
ᾤου δ' ἐρήμας οὐ παρούσης ἐνθάδε
ἐμοῦ τρυγήσειν καὶ προσάξεσθαί τινα
ᾄδουσ'· ἐγὼ δ', ἢν τοῦτο δρᾷς, ἀντᾴσομαι.
κεἰ γὰρ δι' ὄχλου τοῦτ' ἐστὶ τοῖς θεωμένοις,
ὅμως ἔχει τερπνόν τι καὶ κωμῳδικόν.
ΓΡ. Α. τούτῳ διαλέγου κἀποχώρησον· σὺ δέ,
φιλοττάριον αὐλητά, τοὺς αὐλοὺς λαβὼν
ἄξιον ἐμοῦ καὶ σοῦ προσαύλησον μέλος.
εἴ τις ἀγαθὸν βούλεται πα–
θεῖν τι, παρ' ἐμοὶ χρὴ καθεύδειν.
οὐ γὰρ ἐν νέαις τὸ σοφὸν ἔν–
εστιν, ἀλλ' ἐν ταῖς πεπείραις·

οὐδέ τις στέργειν ἂν ἐθέλοι
μᾶλλον ἢ 'γὼ τῶν φίλων, ᾧ-
περ ξυνείην·
ἀλλ' ἐφ' ἕτερον ἂν πέτοιτο.
ΝΕΑΝΙΣ. μὴ φθόνει ταῖσιν νέαισι.
τὸ τρυφερὸν γὰρ ἐμπέφυκε
τοῖς ἁπαλοῖσι μηροῖς,
κἀπὶ τοῖς μήλοις ἐπαν-
θεῖ· σὺ δ', ὦ γραῦ, παραλέλεξαι κἀντέτριψαι,
τῷ θανάτῳ μέλημα.
ΓΡ. Α. ἐκπέσοι σου τὸ τρῆμα,
τό τ' ἐπίκλιντρον ἀποβάλοιο,
βουλομένη σποδεῖσθαι,
κἀπὶ τῆς κλίνης ὄφιν
εὕροις καὶ προσελκύσαιο
βουλομένη φιλῆσαι.
ΝΕΑΝΙΣ. αἰαῖ, τί ποτε πείσομαι;
οὐχ ἥκει μοὐταῖρος·
μόνη δ' αὐτοῦ λείπομαι·
ἡ γάρ μοι μήτηρ ἄλλη
βέβηκε, κᾆτ' — ἀλλ' οὔ με ταῦτα δεῖ λέγειν.
ἀλλ', ὦ μαῖ', ἱκετεύομαι, κά-
λει τὸν Ὀρθαγόραν, ὅπως —
σαυτῆς κατόναι', ἀντιβολῶ σε.
ΓΡ. Α. ἤδη τὸν ἀπ' Ἰωνίας
τρόπον τάλαινα κνησιᾷς·
δοκεῖς δέ μοι καὶ λάμβδα κατὰ τοὺς Λεσβίους.
ΝΕΑΝΙΣ. ἀλλ' οὐκ ἄν ποθ' ὑφαρπάσαιο
τἀμὰ παίγνια· τὴν δ' ἐμὴν
ὥραν οὐκ ἀπολεῖς οὐδ' ἀπολήψει.
ΓΡ. Α. ᾆδ' ὁπόσα βούλει καὶ παράκυφθ' ὥσπερ γαλῆ·
οὐδεὶς γὰρ ὡς σὲ πρότερον εἴσεισ' ἀντ' ἐμοῦ.

(*ΓΡ. Α.*) οὔκουν ἐπ᾽ ἐκφοράν γε. (*ΝΕΑΝΙΣ.*) καινόν γ᾽, ὦ σαπρά.
(*ΓΡ. Α.*) οὐ δῆτα. (*ΝΕΑΝΙΣ.*) τί γὰρ ἂν γραῒ καινά τις λέγοι;
(*ΓΡ. Α.*) οὐ τοὐμὸν ὀδυνήσει σε γῆρας. (*ΝΕΑΝΙΣ.*) ἀλλὰ τί;
ἤγχουσα μᾶλλον καὶ τὸ σὸν ψιμύθιον;
ΝΕΑΝΙΣ. τί μοι διαλέγει; *ΓΡ. Α.* σὺ δὲ τί διακύπτεις; *ΝΕΑΝΙΣ.* ἐγώ;
ᾄδω πρὸς ἐμαυτὴν Ἐπιγένει τὠμῷ φίλῳ.
ΓΡ. Α. σοὶ γὰρ φίλος τίς ἐστιν ἄλλος ἢ Γέρης;
ΝΕΑΝΙΣ. δείξει γε καὶ σοί. τάχα γὰρ εἶσιν ὡς ἐμέ.
ὁδὶ γὰρ αὐτός ἐστιν. *ΓΡ. Α.* οὐ σοῦ γ᾽, ὤλεθρε,
δεόμενος οὐδέν. *ΝΕΑΝΙΣ.* νὴ Δί᾽, ὦ φθίνυλλα σύ,
δείξει τάχ᾽ αὐτός, ὡς ἔγωγ᾽ ἀπέρχομαι.
ΓΡ. Α. κἄγωγ᾽, ἵνα γνῷς ὡς πολύ σου μεῖζον φρονῶ.
ΝΕΑΝΙΑΣ. εἴθ᾽ ἐξῆν παρὰ τῇ νέᾳ καθεύδειν,
καὶ μὴ ᾽δει πρότερον διασποδῆσαι
ἀνάσιμον ἢ πρεσβυτέραν·
οὐ γὰρ ἀνασχετὸν τοῦτό γ᾽ ἐλευθέρῳ.
ΓΡ. Α. οἰμώζων ἄρα νὴ Δία σποδήσεις.
οὐ γὰρ τἀπὶ Χαριξένης τάδ᾽ ἐστίν.
κατὰ τὸν νόμον ταῦτα ποιεῖν
ἔστι δίκαιον, εἰ δημοκρατούμεθα.
ἀλλ᾽ εἶμι τηρήσουσ᾽ ὅ τι καὶ δράσει ποτέ.
ΝΕΑΝΙΑΣ. εἴθ᾽, ὦ θεοί, λάβοιμι τὴν καλὴν μόνην,
ἐφ᾽ ἣν πεπωκὼς ἔρχομαι πάλαι ποθῶν.
ΝΕΑΝΙΣ. ἐξηπάτησα τὸ κατάρατον γρᾴδιον·
φρούδη γάρ ἐστιν οἰομένη μ᾽ ἔνδον μένειν.
ἀλλ᾽ οὑτοσὶ γὰρ αὐτὸς οὗ ᾽μεμνήμεθα.
δεῦρο δὴ δεῦρο δή,
φίλον ἐμόν, δεῦρό μοι

938—941. = 942—945.

πρόσελθε καὶ ξύνευνέ μοι
τὴν εὐφρόνην ὅπως ἔσει.
πάνυ γάρ τις ἔρως με δονεῖ
τῶνδε τῶν σῶν βοστρύχων.
ἄτοπος δ' ἔγκειταί μοί τις
πόθος, ὅς με διακναίσας ἔχει.
μέθες, ἱκνοῦμαί σ', Ἔρως,
καὶ ποίησον τόνδ' ἐς εὐνὴν
τὴν ἐμὴν ἱκέσθαι.
ΝΕΑΝΙΑΣ. δεῦρο δὴ δεῦρο δή,
καὶ σύ μοι καταδραμοῦ-
σα τὴν θύραν ἄνοιξον
τήνδ'· εἰ δὲ μή, καταπεσὼν κείσομαι.
φίλον, ἀλλ' ἐν τῷ σῷ βούλομαι
κόλπῳ πληκτίζεσθαι μετὰ
τῆς σῆς πυγῆς.
Κύπρι, τί μ' ἐκμαίνεις ἐπὶ ταύτῃ;
μέθες, ἱκνοῦμαί σ', Ἔρως,
καὶ ποίησον τήνδ' ἐς εὐνὴν
τὴν ἐμὴν ἱκέσθαι.
ΝΕΑΝΙΣ. καὶ ταῦτα μέντοι μετρίως πρὸς τὴν ἐμὴν ἀνάγκην
εἰρημέν' ἐστίν. σὺ δέ μοι, φίλτατον, ὢ ἱκετεύω,
ἄνοιξον, ἀσπάζου με·
διά τοι σὲ πόνους ἔχω.
ΝΕΑΝΙΑΣ. ὦ χρυσοδαίδαλτον ἐμὸν μέλημα, Κύπριδος ἔρνος,
μέλιττα Μούσης, Χαρίτων θρέμμα, Τρυφῆς πρόσωπον,
ἄνοιξον, ἀσπάζου με·
διά τοι σὲ πόνους ἔχω.

969—972. = 973—976.

ΓΡ. Α. οὗτος, τί κόπτεις; μῶν ἐμὲ ζητεῖς; ΝΕΑΝΙΑΣ.
πόθεν;
ΓΡ. Α. καὶ την θύραν γ' ἤραττες. ΝΕΑΝΙΑΣ. ἀποθά-
νοιμ' ἄρα.
ΓΡ. Α. τοῦ δαὶ δεόμενος δᾷδ' ἔχων ἐλήλυθας;
ΝΕΑΝΙΑΣ. Ἀναφλύστιον ζητῶν τιν' ἄνθρωπον. ΓΡ. Α.
τίνα;
ΝΕΑΝΙΑΣ. οὐ τὸν Σεβῖνον, ὃν σὺ προσδοκᾷς ἴσως.
ΓΡ. Α. νὴ τὴν Ἀφροδίτην, ἤν τε βούλῃ γ' ἤν τε μή.
ΝΕΑΝΙΑΣ. ἀλλ' οὐχὶ νυνὶ τὰς ὑπερεξηκοντέτεις
εἰσάγομεν, ἀλλ' εἰσαῦθις ἀναβεβλήμεθα.
τὰς ἐντὸς εἴκοσιν γὰρ ἐκδικάζομεν.
ΓΡ. Α. ἐπὶ τῆς προτέρας ἀρχῆς γε ταῦτ' ἦν, ὦ γλύκων·
νυνὶ δὲ πρῶτον εἰσάγειν ἡμᾶς δοκεῖ.
ΝΕΑΝΙΑΣ. τῷ βουλομένῳ γε, κατὰ τὸν ἐν πεττοῖς νόμον.
ΓΡ. Α. ἀλλ' οὐδὲ δειπνεῖς κατὰ τὸν ἐν πεττοῖς νόμον.
ΝΕΑΝΙΑΣ. οὐκ οἶδ' ὅ τι λέγεις· τηνδεδί μοι κρουστέον.
ΓΡ. Α. ὅταν γε κρούσῃς τὴν ἐμὴν πρῶτον θύραν.
ΝΕΑΝΙΑΣ. ἀλλ' οὐχὶ νυνὶ κρησέραν αἰτούμεθα.
ΓΡ. Α. οἶδ' ὅτι φιλοῦμαι· νῦν δὲ θαυμάζεις ὅτι
θύρασί μ' εὗρες· ἀλλὰ πρόσαγε τὸ στόμα.
ΝΕΑΝΙΑΣ. ἀλλ', ὦ μέλ', ὀρρωδῶ τὸν ἐραστήν σου.
ΓΡ. Α. τίνα;
ΝΕΑΝΙΑΣ. τὸν τῶν γραφέων ἄριστον. ΓΡ. Α. οὗτος
δ' ἔστι τίς;
ΝΕΑΝΙΑΣ. ὃς τοῖς νεκροῖσι ζωγραφεῖ τὰς ληκύθους.
ἀλλ' ἄπιθ', ὅπως μή σ' ἐπὶ θύραισιν ὄψεται.
ΓΡ. Α. οἶδ' οἶδ' ὅ τι βούλει. ΝΕΑΝΙΑΣ. καὶ γὰρ ἐγώ
σε νὴ Δία.
ΓΡ. Α. μὰ τὴν Ἀφροδίτην, ἥ μ' ἔλαχε κληρουμένη,
μὴ 'γώ σ' ἀφήσω. ΝΕΑΝΙΑΣ. παραφρονεῖς, ὦ
γρᾴδιον.

ΓΡ. Α. ληρεῖς· ἐγὼ δ' ἄξω σ' ἐπὶ τἀμὰ στρώματα.
ΝΕΑΝΙΑΣ. τί δῆτα κρεάγρας τοῖς κάδοις ὠνοίμεθ' ἄν,
ἐξὸν καθέντα γράδιον τοιουτονὶ
ἐκ τῶν φρεάτων τοὺς κάδους ξυλλαμβάνειν;
ΓΡ. Α. μὴ σκῶπτέ μ', ὦ τάν, ἀλλ' ἕπου δεῦρ' ὡς ἐμέ.
ΝΕΑΝΙΑΣ. ἀλλ' οὐδ' ἀνάγκη μοὐστίν, εἰ μὴ τῶν ἐμῶν
τὴν πεντακοσιοστὴν κατέθηκας τῇ πόλει.
ΓΡ. Α. νὴ τὴν Ἀφροδίτην, δεῖ γε μέντοι σ'. ὡς ἐγὼ
τοῖς τηλικούτοις ξυγκαθεύδουσ' ἥδομαι.
ΝΕΑΝΙΑΣ. ἐγὼ δὲ ταῖς γε τηλικαύταις ἄχθομαι,
κοὐκ ἂν πιθοίμην οὐδέποτ'. ΓΡ. Α. ἀλλὰ νὴ Δία
ἀναγκάσει τουτί σε. ΝΕΑΝΙΑΣ. τοῦτο δ' ἔστι τί;
ΓΡ. Α. ψήφισμα, καθ' ὅ σε δεῖ βαδίζειν ὡς ἐμέ.
ΝΕΑΝΙΑΣ. λέγ' αὐτὸ τί ποτε κἄστι. ΓΡ. Α. καὶ δή σοι λέγω.
ἔδοξε ταῖς γυναιξίν, ἢν ἀνὴρ νέος
νέας ἐπιθυμῇ, μὴ σποδεῖν αὐτὴν πρὶν ἂν
τὴν γραῦν προκρούσῃ πρῶτον· ἢν δὲ μὴ θέλῃ
πρότερον προκρούειν, ἀλλ' ἐπιθυμῇ τῆς νέας,
ταῖς πρεσβυτέραις γυναιξὶν ἔστω τὸν νέον
ἕλκειν ἀνατὶ λαβομένας τοῦ παττάλου.
ΝΕΑΝΙΑΣ. οἴμοι· Προκρούστης τήμερον γενήσομαι.
ΓΡ. Α. τοῖς γὰρ νόμοις τοῖς ἡμετέροισι πειστέον.
ΝΕΑΝΙΑΣ. τί δ', ἢν ἀφαιρῆταί μ' ἀνὴρ τῶν δημοτῶν
ἢ τῶν φίλων ἐλθών τις; ΓΡ. Α. ἀλλ' οὐ κύριος
ὑπὲρ μέδιμνόν ἐστ' ἀνὴρ οὐδεὶς ἔτι.
ΝΕΑΝΙΑΣ. ἐξωμοσία δ' οὐκ ἔστιν; ΓΡ. Α. οὐ γὰρ δεῖ στροφῆς.
ΝΕΑΝΙΑΣ. ἀλλ' ἔμπορος εἶναι σκήψομαι. ΓΡ. Α. κλάων γε σύ.
ΝΕΑΝΙΑΣ. τί δῆτα χρὴ δρᾶν; ΓΡ. Α. δεῦρ' ἀκολουθεῖν ὡς ἐμέ.

ΝΕΑΝΙΑΣ. καὶ ταῦτ' ἀνάγκη μοὐστί; ΓΡ. Α. Διομή-
δειά γε.
ΝΕΑΝΙΑΣ. ὑποστόρεσαί νυν πρῶτα τῆς ὀριγάνου,
καὶ κλήμαθ' ὑπόθου συγκλάσασα τέτταρα,
καὶ ταινίωσαι, καὶ παράθου τὰς ληκύθους,
ὕδατός τε κατάθου τοὔστρακον πρὸ τῆς θύρας.
ΓΡ. Α. ἦ μὴν ἔτ' ὠνήσει σὺ καὶ στεφάνην ἐμοί.
ΝΕΑΝΙΑΣ. νὴ τὸν Δί', ἥνπερ ᾖ γέ που τῶν κηρίνων.
οἶμαι γὰρ ἔνδον διαπεσεῖσθαί σ' αὐτίκα.
ΝΕΑΝΙΣ. ποῖ τοῦτον ἕλκεις ἄνδρα; ΓΡ. Α. τὸν ἐμαυ-
τῆς ἄγω.
ΝΕΑΝΙΣ. οὐ σωφρονοῦσά γ'. οὐ γὰρ ἡλικίαν ἔχει
παρὰ σοὶ καθεύδειν τηλικοῦτος ὤν, ἐπεὶ
μήτηρ ἂν αὐτῷ μᾶλλον εἴης ἢ γυνή.
ὥστ' εἰ καταστήσεσθε τοῦτον τὸν νόμον,
τὴν γῆν ἅπασαν Οἰδιπόδων ἐμπλήσετε.
ΓΡ. Α. ὦ παμβδελυρά, φθονοῦσα τόνδε τὸν λόγον
ἐξεῦρες· ἀλλ' ἐγώ σε τιμωρήσομαι.
ΝΕΑΝΙΑΣ. νὴ τὸν Δία τὸν σωτῆρα, κεχάρισαί γέ μοι,
ὦ γλυκύτατον, τὴν γραῦν ἀπαλλάξασά μου·
ὥστ' ἀντὶ τούτων τῶν ἀγαθῶν εἰς ἑσπέραν
μεγάλην ἀποδώσω καὶ παχεῖάν σοι χάριν.
ΓΡ. Β. αὕτη σύ, ποῖ παραβᾶσα τόνδε τὸν νόμον
ἕλκεις, παρ' ἐμοὶ τῶν γραμμάτων εἰρηκότων
πρότερον καθεύδειν αὐτόν; ΝΕΑΝΙΑΣ. οἴμοι
δείλαιος.
πόθεν ἐξέκυψας, ὦ κάκιστ' ἀπολουμένη;
τοῦτο γὰρ ἐκείνου τὸ κακὸν ἐξωλέστερον.
ΓΡ. Β. βάδιζε δεῦρο. ΝΕΑΝΙΑΣ. μηδαμῶς με περι-
ίδῃς
ἑλκόμενον ὑπὸ τῆσδ', ἀντιβολῶ σ'. ΓΡ. Β. ἀλλ'
οὐκ ἐγώ,

ἀλλ' ὁ νόμος ἕλκει σ'. ΝΕΑΝΙΑΣ. οὐκ ἔμεγ', ἀλλ' ἔμπουσά τις
ἐξ αἵματος φλύκταιναν ἠμφιεσμένη.
ΓΡ. Β. ἕπου, μαλακίων, δεῦρ' ἀνύσας καὶ μὴ λάλει.
ΝΕΑΝΙΑΣ. ἴθι νυν ἔασον εἰς ἄφοδον πρώτιστά με
ἐλθόντα θαρρῆσαι πρὸς ἐμαυτόν· εἰ δὲ μή,
αὐτοῦ τι δρῶντα πυρρὸν ὄψει μ' αὐτίκα
ὑπὸ τοῦ δέους. ΓΡ. Β. θάρρει, βάδιζ'· ἔνδον χεσεῖ.
ΝΕΑΝΙΑΣ. δέδοικα κἀγὼ μὴ πλέον ἤπερ βούλομαι.
ἀλλ' ἐγγυητάς σοι καταστήσω δύο
ἀξιόχρεως. ΓΡ. Β. μή μοι καθίστη. ΓΡ. Γ. ποῖ σύ, ποῖ
χωρεῖς μετὰ ταύτης; ΝΕΑΝΙΑΣ. οὐκ ἔγωγ', ἀλλ' ἕλκομαι.
ἀτὰρ ἥτις εἶ γραῦ, πόλλ' ἀγαθὰ γένοιτό σοι,
ὅτι μ' οὐ περιεῖδες ἐπιτριβέντ'. ὦ Ἡράκλεις,
ὦ Πᾶνες, ὦ Κορύβαντες, ὦ Διοσκόρω,
τοῦτ' αὖ πολὺ τούτου τὸ κακὸν ἐξωλέστερον.
ἀτὰρ τί τὸ πρᾶγμ' ἔστ', ἀντιβολῶ, τουτί ποτε;
πότερον πίθηκος ἀνάπλεως ψιμυθίου,
ἢ γραῦς ἀνεστηκυῖα παρὰ τῶν πλειόνων;
ΓΡ. Γ. μὴ σκῶπτέ μ', ἀλλὰ δεῦρ' ἕπου. ΓΡ. Β. δευρὶ μὲν οὖν.
ΓΡ. Γ. ὡς οὐκ ἀφήσω σ' οὐδέποτ'. ΓΡ. Β. οὐδὲ μὴν ἐγώ.
ΝΕΑΝΙΑΣ. διασπάσεσθέ μ', ὦ κακῶς ἀπολούμεναι.
ΓΡ. Β. ἐμοὶ γὰρ ἀκολουθεῖν σε δεῖ κατὰ τὸν νόμον.
ΓΡ. Γ. οὔκ, ἢν ἑτέρα γε γραῦς ἔτ' αἰσχίων φανῇ.
ΝΕΑΝΙΑΣ. ἢν οὖν ὑφ' ὑμῶν πρῶτον ἀπόλωμαι κακῶς,
φέρε, πῶς ἐπ' ἐκείνην τὴν καλὴν ἀφίξομαι;
ΓΡ. Γ. αὐτὸς σκόπει σύ· τάδε δέ σοι ποιητέον.
ΝΕΑΝΙΑΣ. ποτέρας προτέρας οὖν κατελάσας ἀπαλλαγῶ;

ΓΡ. Β. οὐκ οἶσθα; βαδιεῖ δεῦρ'. ΝΕΑΝΙΑΣ. ἀφέτω νύν
μ' αὑτηί.
ΓΡ. Γ. δευρὶ μὲν οὖν ἴθ' ὡς ἔμ'. ΝΕΑΝΙΑΣ. ἢν ἡδί
μ' ἀφῇ.
ΓΡ. Β. ἀλλ' οὐκ ἀφήσω μὰ Δία σ'. ΓΡ. Γ. οὐδὲ μὴν ἐγώ.
ΝΕΑΝΙΑΣ. χαλεπαί γ' ἂν ἦστε γενόμεναι πορθμῆς.
ΓΡ. Β. τιή;
ΝΕΑΝΙΑΣ. ἕλκοντε τοὺς πλωτῆρας ἂν ἀπεκναίετε.
ΓΡ. Β. σιγῇ βάδιζε δεῦρο. ΓΡ. Γ. μὰ Δί' ἀλλ' ὡς ἐμέ.
ΝΕΑΝΙΑΣ. τουτὶ τὸ πρᾶγμα κατὰ τὸ Καννώνου σαφῶς
ψήφισμα, βινεῖν δεῖ με διαλελημμένον.
πῶς οὖν δικωπεῖν ἀμφοτέρας δυνήσομαι;
ΓΡ. Β. καλῶς, ἐπειδὰν καταφάγῃς βολβῶν χύτραν.
ΝΕΑΝΙΑΣ. οἴμοι κακοδαίμων, ἐγγὺς ἤδη τῆς θύρας
ἑλκόμενός εἰμ'. ΓΡ. Γ. ἀλλ' οὐδὲν ἔσται σοι πλέον.
ξυνεισπεσοῦμαι γὰρ μετὰ σοῦ. ΝΕΑΝΙΑΣ. μὴ
πρὸς θεῶν.
ἑνὶ γὰρ ξυνέχεσθαι κρεῖττον ἢ δυοῖν κακοῖν.
ΓΡ. Γ. νὴ τὴν Ἑκάτην, ἐάν τε βούλῃ γ' ἤν τε μή.
ΝΕΑΝΙΑΣ. ὢ τρισκακοδαίμων, εἰ γυναῖκα δεῖ σαπρὰν
βινεῖν ὅλην τὴν νύκτα καὶ τὴν ἡμέραν,
κἄπειτ' ἐπειδὰν τῆσδ' ἀπαλλαγῶ, πάλιν
Φρύνην ἔχουσαν λήκυθον πρὸς ταῖς γνάθοις.
ἆρ' οὐ κακοδαίμων εἰμί; βαρυδαίμων μὲν οὖν
νὴ τὸν Δία τὸν σωτῆρ' ἀνὴρ καὶ δυστυχής,
ὅστις τοιούτοις θηρίοις συνείρξομαι.
ὅμως δ' ἐάν τι πολλὰ πολλάκις πάθω
ὑπὸ ταῖνδε ταῖν κασαλβάδοιν δεῦρ' εἰσπλέων,
θάψαι μ' ἐπ' αὐτῷ τῷ στόματι τῆς εἰσβολῆς·
καὶ τήνδ' ἄνωθεν ἐπιπολῆς τοῦ σήματος
ζῶσαν καταπιττώσαντας, εἶτα τὼ πόδε
μολυβδοχοήσαντας κύκλῳ περὶ τὰ σφυρά,

ἄνω 'πιθεῖναι πρόφασιν ἀντὶ ληκύθου.

ΧΟΡΟΥ.

ΘΕΡ. ὦ μακάριος μὲν δῆμος, εὐδαίμων δ' ἐγώ,
αὐτή τέ μοι δέσποινα μακαριωτάτη,
ὑμεῖς θ' ὅσαι παρέστατ' ἐπὶ ταῖσιν θύραις,
οἱ γείτονές τε πάντες οἵ τε δημόται,
ἐγώ τε πρὸς τούτοισιν ἡ διάκονος,
ἥτις μεμύρισμαι τὴν κεφαλὴν μυρώμασιν
ἀγαθοῖσιν, ὦ Ζεῦ· πολὺ δ' ὑπερπέπαικεν αὖ
τούτων ἁπάντων τὰ Θάσι' ἀμφορείδια.
ἐν τῇ κεφαλῇ γὰρ ἐμμένει πολὺν χρόνον·
τὰ δ' ἄλλ' ἀπανθήσαντα πάντ' ἀπέπτατο·
ὥστ' ἐστὶ πολὺ βέλτιστα, πολὺ δῆτ', ὦ θεοί.
κέρασον ἄκρατον, εὐφρανεῖ τὴν νύχθ' ὅλην
ἐκλεγομένας ὅ τι ἂν μάλιστ' ὀσμὴν ἔχῃ.
ἀλλ', ὦ γυναῖκες, φράσατέ μοι τὸν δεσπότην,
τὸν ἄνδρ', ὅπου 'στί, τῆς ἐμῆς κεκτημένης.
ΧΟΡ. αὐτοῦ μένουσ' ἡμῖν γ' ἂν ἐξευρεῖν δοκεῖς.
ΘΕΡ. μάλισθ'· ὁδὶ γὰρ ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἔρχεται.
ὦ δέσποτ', ὦ μακάριε καὶ τρισόλβιε.
ΔΕΣ. ἐγώ; ΘΕΡ. σὺ μέντοι νὴ Δί' ὥς γ' οὐδεὶς ἀνήρ.
τίς γὰρ γένοιτ' ἂν μᾶλλον ὀλβιώτερος,
ὅστις πολιτῶν πλεῖον ἢ τρισμυρίων
ὄντων τὸ πλῆθος οὐ δεδείπνηκας μόνος;
ΧΟΡ. εὐδαιμονικόν γ' ἄνθρωπον εἴρηκας σαφῶς.
ΘΕΡ. ποῖ ποῖ βαδίζεις; ΔΕΣ. ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἔρχομαι.
ΘΕΡ. νὴ τὴν Ἀφροδίτην, πολύ γ' ἁπάντων ὕστατος.
ὅμως δ' ἐκέλευε συλλαβοῦσάν μ' ἡ γυνὴ
ἄγειν σε καὶ τασδὶ μετὰ σοῦ τὰς μείρακας.
οἶνος δὲ Χῖός ἐστι περιλελειμμένος
καὶ τἄλλ' ἀγαθά. πρὸς ταῦτα μὴ βραδύνετε,
καὶ τῶν θεατῶν εἴ τις εὔνους τυγχάνει,

καὶ τῶν κριτῶν εἰ μή τις ἑτέρωσε βλέπει,
ἴτω μεθ᾽ ἡμῶν· πάντα γὰρ παρέξομεν.
ΔΕΣ. οὔκουν ἅπασι δῆτα γενναίως ἐρεῖς
καὶ μὴ παραλείψεις μηδέν᾽, ἀλλ᾽ ἐλευθέρως
καλεῖν γέροντα, μειράκιον, παιδίσκον; ὡς
τὸ δεῖπνον αὐτοῖς ἔστ᾽ ἐπεσκευασμένον
ἁπαξάπασιν, ἢν ἀπίωσιν οἴκαδε.
ΘΕΡ. ἐγὼ δὲ πρὸς τὸ δεῖπνον ἤδη ᾽πείξομαι,
ἔχω δέ τοι καὶ δᾷδα ταυτηνὶ καλῶς.
ΧΟΡ. τί δῆτα διατρίβεις ἔχων, ἀλλ᾽ οὐκ ἄγεις
τασδὶ λαβών; ἐν ὅσῳ δὲ καταβαίνεις, ἐγὼ
ἐπᾴσομαι μέλος τι μελλοδειπνικόν.
σμικρὸν δ᾽ ὑποθέσθαι τοῖς κριταῖσι βούλομαι·
τοῖς σοφοῖς μέν, τῶν σοφῶν μεμνημένοις κρίνειν ἐμέ·
τοῖς γελῶσι δ᾽ ἡδέως, διὰ τὸν γέλων κρίνειν ἐμέ·
σχεδὸν ἅπαντας οὖν κελεύω δηλαδὴ κρίνειν ἐμέ.
μηδὲ τὸν κλῆρον γενέσθαι μηδὲν ἡμῖν αἴτιον,
ὅτι προείληχ᾽· ἀλλ᾽ ἅπαντα ταῦτα χρὴ μεμνημένους
μὴ ᾽πιορκεῖν, ἀλλὰ κρίνειν τοὺς χοροὺς ὀρθῶς ἀεί,
μηδὲ ταῖς κακαῖς ἑταίραις τὸν τρόπον προσεικέναι,
αἳ μόνον μνήμην ἔχουσι των τελευταίων ἀεί.
ὢ ὢ ὥρα δή,
ὦ φίλαι γυναῖκες, εἴπερ μέλλομεν τὸ χρῆμα δρᾶν,
ἐπὶ τὸ δεῖπνον ὑπανακινεῖν. Κρητικῶς οὖν τὼ πόδε
καὶ σὺ κίνει. ΔΕΣ. τοῦτο δρῶ. ΧΟΡ. καὶ τάσδε [νῦν] λαγαρὰς
τοῖν σκελίσκοιν τὸν ῥυθμόν. τάχα γὰρ ἔπεισι
λοπαδοτέμαχος σελαχογαλεο–

κρανιολειψανοδριμυποτριμματο-
σιλφιοπαραομελιτοκατακεχυμενο-
κιχλεπικοσσυφοφαττοπεριστερα
λεκτρυονοπτεκεφαλλιοκιγκλοπε-
λειολαγωοσιραιοβαφητραγαν-
οπτερύγων· σὺ δὲ ταῦτ' ἀκροασάμε-
νος ταχὺ καὶ ταχέως λαβὲ τρύβλιον.
εἶτα κόνισαι λαβὼν
λέκιθον, ἵν' ἐπιδειπνῇς.
ἀλλὰ λαιμάττουσί που,
αἴρεσθ' ἄνω, ἰαί, ἰαί.
δειπνήσομεν, εὐοῖ, εὐαῖ,
εὐαῖ, ὡς ἐπὶ νίκῃ·
εὐαῖ εὐαῖ εὐαῖ εὐαῖ.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Π Λ Ο Υ Τ Ο Σ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΚΑΡΙΩΝ.
ΧΡΕΜΥΛΟΣ.
ΠΛΟΥΤΟΣ.
ΧΟΡΟΣ ΑΓΡΟΙΚΩΝ.
ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.
ΠΕΝΙΑ.
ΓΥΝΗ ΧΡΕΜΥΛΟΥ.
ΔΙΚΑΙΟΣ ΑΝΗΡ.
ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.
ΓΡΑΥΣ.
ΝΕΑΝΙΑΣ.
ΕΡΜΗΣ.
ΙΕΡΕΥΣ ΔΙΟΣ.

ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ.

I.

Βουλόμενος Ἀριστοφάνης σκῶψαι τοὺς Ἀθηναίους ἀδικίᾳ καὶ συκοφαντίᾳ καὶ τοῖς τοιούτοις συνόντας, καὶ διὰ τοῦτο πλουτοῦντας, πλάττει πρεσβύτην τινὰ γεωργὸν Χρεμύλον τοὔνομα, δίκαιον μὲν ὄντα καὶ τοὺς τρόπους χρηστόν, πένητα δὲ ἄλλως· ὃς μετά τινος αὐτῷ θεράποντος ἐλθὼν εἰς Ἀπόλλω ἐρωτᾷ περὶ τοῦ ἰδίου παιδός, εἰ χρὴ τουτονὶ τρόπων χρηστῶν ἀμελήσαντα ἀδικίας ἀντιποιεῖσθαι καὶ ταὐτὰ τοῖς ἄλλοις ἐπιτηδεύειν, ἐπειδήπερ οἱ μὲν τοιοῦτοι ἐπλούτουν, οἱ δὲ τὰ ἀγαθὰ πράττοντες πένητες ἦσαν, καθάπερ αὐτὸς οὗτος ὁ Χρεμύλος. ἔχρησεν οὖν αὐτῷ ὁ θεὸς σαφὲς μὲν οὐδέν, ὅτῳ δὲ ἐξιὼν ἐντύχοι, τούτῳ ἕπεσθαι. καὶ ὃς γέροντι ἐντυγχάνει τυφλῷ, ἦν δὲ οὗτος ὁ Πλοῦτος, καὶ ἀκολουθεῖ κατὰ τὰς μαντείας, μὴ εἰδὼς ὅτι ὁ Πλοῦτός ἐστι. δυσχεραίνων δὲ ἐπὶ τούτῳ καθ᾽ ἑαυτὸν ὁ θεράπων μόλις αὐτὸν ἐρωτᾷ τίνος ἕνεκα τούτῳ ἀκολουθοῦσι. καὶ ὁ Χρεμύλος λέγει αὐτῷ τὴν μαντείαν. ἔπειτα μανθάνουσι παρ᾽ αὐτοῦ τοῦ Πλούτου ὅστις ἐστὶ καὶ ὅτου χάριν τυφλὸς ἐγεγόνει παρὰ τοῦ Διός. οἱ δὲ ἀκούσαντες ἥσθησάν τε καὶ βουλὴν ἐβουλεύσαντο ἀπαγαγεῖν αὐτὸν εἰς Ἀσκληπιοῦ καὶ τὴν τῶν ὀφθαλμῶν θεραπεῦσαι πήρωσιν. καὶ ἵνα τὰ ἐν μέσῳ παρῶ, τάς τε τοῦ Βλεψιδήμου ἀντιλογίας καὶ τῆς Πενίας αὐτῆς, ἀπήγαγόν τε αὐτὸν ὅ τι τάχιστα καὶ ὑγιᾶ ἐπανήγαγον οἴκαδε, ἐπλούτησάν τε ἱκανῶς οὐκ αὐτοὶ μόνον, ἀλλὰ καὶ ὅσοι βίου χρηστοῦ πρόσθεν ἀντεχόμενοι πένητες ἦσαν. ἐπιγέγραπται δὲ τὸ δρᾶμα Πλοῦτος Ἀριστοφάνους.

II.

Πρεσβύτης τις Χρεμύλος πένης ὢν τὴν οὐσίαν ἀφικνεῖται εἰς θεοῦ· ἐρωτᾷ δὲ τὸν θεὸν πῶς ἂν εἰς ἔκδηλον ἁβρόν τε μετασταίη βίον. τοιόνδε δὲ ἐγγεγύηται ὁ χρησμός. χρᾷ γὰρ αὐτῷ ὁ

θεὸς ἐξιόντι τοῦ ναοῦ, τούτῳ ἕπεσθαι, ᾧ πρώτῳ συντύχῃ. καὶ δὴ τυφλῷ γέροντι συντυχὼν εἵπετο πληρῶν τὸν χρησμόν· ἦν δὲ Πλοῦτος οὗτος. ὕστερον δὲ προσδιαλεχθεὶς αὐτῷ εἰσάγει εἰς Ἀσκληπιοῦ, ἰασόμενος αὐτὸν τῆς πηρώσεως, καὶ οὕτω πλούσιος γίνεται. ἐφ' ᾧ δυσχεράνασα ἡ Πενία παραγίνεται λοιδορουμένη τοῖς τοῦτο κατορθώσασι· πρὸς ἣν καὶ διάλογος οὐκ ἀφυὴς γίνεται, συγκρινομένων τῶν φαύλων τῆς Πενίας καὶ τῶν τοῦ Πλούτου ἀγαθῶν ὑπὸ Βλεψιδήμου καὶ Χρεμύλου. πολλῶν τε ἄλλων ἐπεισρεόντων, ἐν τῷ ὀπισθοδόμῳ τῆς Ἀθηνᾶς ἀφιερώσαντο Πλούτου ἰνδάλματα. τὰ μὲν οὖν τῆς ὑποθέσεως ταῦτα. προλογίζει δὲ θεράπων, δυσχεραίνων πρὸς τὸν δεσπότην, ὅτι τυφλῷ καὶ γέροντι κατακολουθεῖν οὐκ ᾐσχύνετο.

III.

Πρεσβύτης τις Χρεμύλος πένης ὢν καὶ ἔχων υἱόν, κατανοήσας ὡς οἱ φαῦλοι τὸ τηνικαῦτα εὖ πράττουσιν, οἱ δὲ χρηστοὶ ἀτυχοῦσιν, ἀφικνεῖται εἰς θεοῦ, χρησόμενος πότερον τὸν παῖδα σωφρόνως ἀναθρέψειε καὶ ὅμοιον ἑαυτῷ τοὺς τρόπους διδάξειεν (ἦν γὰρ οὗτος χρηστὸς), ἢ φαῦλον, ὡς τῶν φαύλων τότε εὐπραγούντων. ἐλθὼν οὖν εἰς τὸ μαντεῖον, περὶ μὲν ὧν ἤρετο οὐδὲν ἤκουσεν, προστάττει δὲ αὐτῷ, ᾧ τινι πρῶτον ἐξιὼν συντύχῃ, ἀκολουθεῖν. καὶ τὰ λοιπὰ ὡσαύτως.

IV.

Ἐδιδάχθη ἐπὶ ἄρχοντος Ἀντιπάτρου, ἀνταγωνιζομένου αὐτῷ Νικοχάρους μὲν Λάκωσιν, Ἀριστομένους δὲ Ἀδμήτῳ, Νικοφῶντος δὲ Ἀδώνιδι, Ἀλκαίου δὲ Πασιφάῃ. τελευταίαν δὲ διδάξας τὴν κωμῳδίαν ταύτην ἐπὶ τῷ ἰδίῳ ὀνόματι, καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ συστῆσαι Ἀραρότα δι' αὐτῆς τοῖς θεαταῖς βουλόμενος, τὰ ὑπόλοιπα δύο δι' ἐκείνου καθῆκε, Κώκαλον καὶ Αἰολοσίκωνα.

V.

[Ἰστέον δὲ ὅτι τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα πεπλασμένα εἰσὶ παρα τοῦ ποιητοῦ. Χρεμύλος γὰρ ἀπὸ τοῦ χρέος καὶ τοῦ αἱμύλλω τὸ ἀπατῶ εἴρηται, ὁ ἀπατῶν δηλαδὴ τοὺς χρεωφειλέτας διὰ πενίαν. καὶ τὸ Καρίων ἐξελληνιζόμενον τὸν δοῦλον δηλοῖ· Κᾶρες γὰρ οἱ δοῦλοι, ὅθεν καὶ ἡ παροιμία, ἐν Καρὸς αἴσῃ, ἤτοι ἐν δούλου τάξει. καὶ τὸ Βλεψίδημος δὲ ἤτοι πτωχός, ὁ βλέπων ἀεί ποτε εἰς τὸν δῆμον.]

VI.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Μαντεύεται δίκαιος ὤν τις καὶ πένης
εἰ μεταβαλὼν πλούτου τυχεῖν δυνήσεται.
ἔχρησεν ὁ θεὸς συνακολουθεῖν ᾧπερ ἂν
ἀνέρι περιτύχῃ. Πλοῦτος ὀπτάνεται τυφλός.
γνοὺς δ' αὐτόν, ἤγαγ' οἴκαδ', ἄλλους δημότας
καλέσας μετασχεῖν· εἶθ' ὑγιάσαι τὰς κόρας
ἔσπευδον· εἰς Ἀσκληπιοῦ δ' ἀπήγαγον.
ἡ δ' . . ἄφνω Πενία διεκώλυεν.
ὅμως ἀναβλέψαντος αὐτοῦ. τῶν κακῶν
οὐδεὶς ἐπλούτει, τῶν δ' ἀγαθῶν ἦν τἀγαθά.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

ΚΑΡ. Ὡς ἀργαλέον πρᾶγμ' ἐστίν, ὦ Ζεῦ καὶ θεοί,
δοῦλον γενέσθαι παραφρονοῦντος δεσπότου.
ἢν γὰρ τὰ βέλτισθ' ὁ θεράπων λέξας τύχῃ,
δόξῃ δὲ μὴ δρᾶν ταῦτα τῷ κεκτημένῳ,
μετέχειν ἀνάγκη τὸν θεράποντα τῶν κακῶν.
τοῦ σώματος γὰρ οὐκ ἐᾷ τὸν κύριον
κρατεῖν ὁ δαίμων, ἀλλὰ τὸν ἐωνημένον.
καὶ ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα. τῷ δὲ Λοξίᾳ,
ὃς θεσπιῳδεῖ τρίποδος ἐκ χρυσηλάτου,
μέμψιν δικαίαν μέμφομαι ταύτην, ὅτι
ἰατρὸς ὢν καὶ μάντις, ὥς φασιν, σοφός,
μελαγχολῶντ' ἀπέπεμψέ μου τὸν δεσπότην,
ὅστις ἀκολουθεῖ κατόπιν ἀνθρώπου τυφλοῦ,
τοὐναντίον δρῶν ἢ προσῆκ' αὐτῷ ποιεῖν.
οἱ γὰρ βλέποντες τοῖς τυφλοῖς ἡγούμεθα·
οὗτος δ' ἀκολουθεῖ, κἀμὲ προσβιάζεται,
καὶ ταῦτ' ἀποκρινομένῳ τὸ παράπαν οὐδὲ γρῦ.
ἐγὼ μὲν οὖν οὐκ ἔσθ' ὅπως σιγήσομαι,
ἢν μὴ φράσῃς ὅ τι τῷδ' ἀκολουθοῦμέν ποτε,
ὦ δέσποτ', ἀλλά σοι παρέξω πράγματα.
οὐ γάρ με τυπτήσεις στέφανον ἔχοντά γε.
ΧΡΕ. μὰ Δί', ἀλλ' ἀφελών γε στέφανον, ἢν λυπῇς τί με,
ἵνα μᾶλλον ἀλγῇς. ΚΑΡ. λῆρος· οὐ γὰρ παύσομαι
πρὶν ἂν φράσῃς μοι τίς ποτ' ἐστὶν οὑτοσί·
εὔνους γὰρ ὢν σοι πυνθάνομαι πάνυ σφόδρα.

ΧΡΕ. ἀλλ' οὔ τι κρύψω· τῶν ἐμῶν γὰρ οἰκετῶν
πιστότατον ἡγοῦμαί σε καὶ κλεπτίστατον.
ἐγὼ θεοσεβὴς καὶ δίκαιος ὢν ἀνὴρ
κακῶς ἔπραττον καὶ πένης ἦν. ΚΑΡ. οἶδά τοι.
ΧΡΕ. ἕτεροι δ' ἐπλούτουν, ἱερόσυλοι, ῥήτορες
καὶ συκοφάνται καὶ πονηροί. ΚΑΡ. πείθομαι.
ΧΡΕ. ἐπερησόμενος οὖν ᾠχόμην ὡς τὸν θεόν,
τὸν ἐμὸν μὲν αὐτοῦ τοῦ ταλαιπώρου σχεδὸν
ἤδη νομίζων ἐκτετοξεῦσθαι βίον,
τὸν δ' υἱόν, ὅσπερ ὢν μόνος μοι τυγχάνει,
πευσόμενος εἰ χρὴ μεταβαλόντα τοὺς τρόπους
εἶναι πανοῦργον, ἄδικον, ὑγιὲς μηδὲ ἕν,
ὡς τῷ βίῳ τοῦτ' αὐτὸ νομίσας συμφέρειν.
ΚΑΡ. τί δῆτα Φοῖβος ἔλακεν ἐκ τῶν στεμμάτων;
ΧΡΕ. πεύσει. σαφῶς γὰρ ὁ θεὸς εἶπέ μοι τοδί·
ὅτῳ ξυναντήσαιμι πρῶτον ἐξιών,
ἐκέλευε τούτου μὴ μεθίεσθαί μ' ἔτι,
πείθειν δ' ἐμαυτῷ ξυνακολουθεῖν οἴκαδε.
ΚΑΡ. καὶ τῷ ξυναντᾷς δῆτα πρώτῳ; ΧΡΕ. τουτῳί.
ΚΑΡ. εἶτ' οὐ ξυνίεις τὴν ἐπίνοιαν τοῦ θεοῦ,
φράζουσαν ὦ σκαιότατέ σοι σαφέστατα
ἀσκεῖν τὸν υἱὸν τὸν ἐπιχώριον τρόπον;
ΧΡΕ. τῷ τοῦτο κρίνεις; ΚΑΡ. δῆλον ὁτιὴ καὶ τυφλῷ
γνῶναι δοκεῖ τοῦθ', ὡς σφόδρ' ἐστὶ συμφέρον
τὸ μηδὲν ἀσκεῖν ὑγιὲς ἐν τῷ νῦν χρόνῳ.
ΧΡΕ. οὐκ ἔσθ' ὅπως ὁ χρησμὸς εἰς τοῦτο ῥέπει,
ἀλλ' εἰς ἕτερόν τι μεῖζον. ἢν δ' ἡμῖν φράσῃ
ὅστις ποτ' ἐστὶν οὑτοσί, καὶ τοῦ χάριν
καὶ τοῦ δεόμενος ἦλθε μετὰ νῷν ἐνθαδί,
πυθοίμεθ' ἂν τὸν χρησμὸν ἡμῶν ὅ τι νοεῖ.
ΚΑΡ. ἄγε δή, σὺ πότερον σαυτὸν ὅστις εἶ, φράσεις,
ἢ τἀπὶ τούτοις δρῶ; λέγειν χρὴ ταχὺ πάνυ.

ΠΛ. ἐγὼ μὲν οἰμώζειν λέγω σοι. ΚΑΡ. μανθάνεις
ὅς φησιν εἶναι; ΧΡΕ. σοὶ λέγει τοῦτ᾽, οὐκ ἐμοί.
σκαιῶς γὰρ αὐτοῦ καὶ χαλεπῶς ἐκπυνθάνει.
ἀλλ᾽ εἴ τι χαίρεις ἀνδρὸς εὐόρκου τρόποις,
ἐμοὶ φράσον. ΠΛ. κλάειν ἔγωγε σοὶ λέγω.
ΚΑΡ. δέχου τὸν ἄνδρα καὶ τὸν ὄρνιν τοῦ θεοῦ.
ΧΡΕ. οὔ τοι μὰ τὴν Δήμητρα χαιρήσεις ἔτι.
ΚΑΡ. εἰ μὴ φράσεις γάρ, ἀπό σ᾽ ὀλῶ κακὸν κακῶς.
ΠΛ. ὦ τάν, ἀπαλλάχθητον ἀπ᾽ ἐμοῦ. ΧΡΕ. πώμαλα.
ΚΑΡ. καὶ μὴν ὃ λέγω βέλτιστόν ἐστ᾽, ὦ δέσποτα.
ἀπολῶ τὸν ἄνθρωπον κάκιστα τουτονί.
ἀναθεὶς γὰρ ἐπὶ κρημνόν τιν᾽ αὐτὸν καταλιπὼν
ἄπειμ᾽, ἵν᾽ ἐκεῖθεν ἐκτραχηλισθῇ πεσών.
ΧΡΕ. ἀλλ᾽ αἶρε ταχέως. ΠΛ. μηδαμῶς. ΧΡΕ. οὔκουν ἐρεῖς;
ΠΛ. ἀλλ᾽ ἢν πύθησθέ μ᾽ ὅστις εἴμ᾽, εὖ οἶδ᾽ ὅτι
κακόν τί μ᾽ ἐργάσεσθε κοὐκ ἀφήσετον.
ΧΡΕ. νὴ τοὺς θεοὺς ἡμεῖς γ᾽, ἐὰν βούλῃ γε σύ.
ΠΛ. μέθεσθέ νύν μου πρῶτον. ΧΡΕ. ἤν, μεθίεμεν.
ΠΛ. ἀκούετον δή. δεῖ γὰρ ὡς ἔοικέ με
λέγειν ἃ κρύπτειν ἦ παρεσκευασμένος.
ἐγὼ γάρ εἰμι Πλοῦτος. ΚΑΡ. ὦ μιαρώτατε
ἀνδρῶν ἁπάντων, εἶτ᾽ ἐσίγας Πλοῦτος ὤν;
ΧΡΕ. σὺ Πλοῦτος, οὕτως ἀθλίως διακείμενος;
ὦ Φοῖβ᾽ Ἄπολλον καὶ θεοὶ καὶ δαίμονες
καὶ Ζεῦ, τί φῄς; ἐκεῖνος ὄντως εἶ σύ; ΠΛ. ναί.
ΧΡΕ. ἐκεῖνος αὐτός; ΠΛ. αὐτότατος. ΧΡΕ. πόθεν οὖν, φράσον,
αὐχμῶν βαδίζεις; ΠΛ. ἐκ Πατροκλέους ἔρχομαι,
ὃς οὐκ ἐλούσατ᾽ ἐξ ὅτουπερ ἐγένετο.
ΧΡΕ. τουτὶ δὲ τὸ κακὸν πῶς ἔπαθες; κάτειπέ μοι.
ΠΛ. ὁ Ζεύς με ταῦτ᾽ ἔδρασεν ἀνθρώποις φθονῶν.

ἐγὼ γὰρ ὢν μειράκιον ἠπείλησ᾽ ὅτι
ὡς τοὺς δικαίους καὶ σοφοὺς καὶ κοσμίους
μόνους βαδιοίμην· ὁ δέ μ᾽ ἐποίησεν τυφλόν,
ἵνα μὴ διαγιγνώσκοιμι τούτων μηδένα.
οὕτως ἐκεῖνος τοῖσι χρηστοῖσι φθονεῖ.
ΧΡΕ. καὶ μὴν διὰ τοὺς χρηστούς γε τιμᾶται μόνους
καὶ τοὺς δικαίους. ΠΛ. ὁμολογῶ σοι. ΧΡΕ. φέρε, τί οὖν;
εἰ πάλιν ἀναβλέψειας ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ,
φεύγοις ἂν ἤδη τοὺς πονηρούς; ΠΛ. φήμ᾽ ἐγώ.
ΧΡΕ. ὡς τοὺς δικαίους δ᾽ ἂν βαδίζοις; ΠΛ. πάνυ μὲν οὖν·
πολλοῦ γὰρ αὐτοὺς οὐχ ἑόρακά πω χρόνου.
ΧΡΕ. καὶ θαῦμά γ᾽ οὐδέν· οὐδ᾽ ἐγὼ γὰρ ὁ βλέπων.
ΠΛ. ἄφετόν με νῦν. ἴστον γὰρ ἤδη τἀπ᾽ ἐμοῦ.
ΧΡΕ. μὰ Δί᾽, ἀλλὰ πολλῷ μᾶλλον ἑξόμεσθά σου.
ΠΛ. οὐκ ἠγόρευον ὅτι παρέξειν πράγματα
ἐμέλλετόν μοι; ΧΡΕ. καὶ σύ γ᾽, ἀντιβολῶ, πιθοῦ,
καὶ μή μ᾽ ἀπολίπῃς· οὐ γὰρ εὑρήσεις ἐμοῦ
ζητῶν ἔτ᾽ ἄνδρα τοὺς τρόπους βελτίονα·
μὰ τὸν Δί᾽· οὐ γὰρ ἔστιν ἄλλος πλὴν ἐγώ.
ΠΛ. ταυτὶ λέγουσι πάντες· ἡνίκ᾽ ἂν δέ μου
τύχωσ᾽ ἀληθῶς καὶ γένωνται πλούσιοι,
ἀτεχνῶς ὑπερβάλλουσι τῇ μοχθηρίᾳ.
ΧΡΕ. ἔχει μὲν οὕτως, εἰσὶ δ᾽ οὐ πάντες κακοί.
ΠΛ. μὰ Δί᾽, ἀλλ᾽ ἁπαξάπαντες. ΚΑΡ. οἰμώξει μακρά.
ΧΡΕ. σοὶ δ᾽ ὡς ἂν εἰδῇς ὅσα, παρ᾽ ἡμῖν ἢν μένῃς,
γενήσετ᾽ ἀγαθά, πρόσεχε τὸν νοῦν, ἵνα πύθῃ.
οἶμαι γάρ, οἶμαι, σὺν θεῷ δ᾽ εἰρήσεται,
ταύτης ἀπαλλάξειν σε τῆς ὀφθαλμίας,
βλέψαι ποιήσας. ΠΛ. μηδαμῶς τοῦτ᾽ ἐργάσῃ.
οὐ βούλομαι γὰρ πάλιν ἀναβλέψαι. ΧΡΕ. τί φῄς;

ΚΑΡ. ἄνθρωπος οὗτός ἐστιν ἄθλιος φύσει.
ΠΛ. ὁ Ζεὺς μὲν οὖν οἶδ᾽ ὡς, τὰ τούτων μῶρ᾽ ἐπεὶ
πύθοιτ᾽ ἄν, ἐπιτρίψει με. ΧΡΕ. νῦν δ᾽ οὐ τοῦτο δρᾷ,
ὅστις σε προσπταίοντα περινοστεῖν ἐᾷ;
ΠΛ. οὐκ οἶδ᾽· ἐγὼ δ᾽ ἐκεῖνον ὀρρωδῶ πάνυ.
ΧΡΕ. ἄληθες, ὦ δειλότατε πάντων δαιμόνων;
οἴει γὰρ εἶναι τὴν Διὸς τυραννίδα
καὶ τοὺς κεραυνοὺς ἀξίους τριωβόλου,
ἐὰν ἀναβλέψῃς σὺ κἂν μικρὸν χρόνον;
ΠΛ. ἆ, μὴ λέγ᾽, ὦ πονηρέ, ταῦτ᾽. ΧΡ. ἔχ᾽ ἥσυχος.
ἐγὼ γὰρ ἀποδείξω σε τοῦ Διὸς πολὺ
μεῖζον δυνάμενον. ΠΛ. ἐμὲ σύ; ΧΡΕ. νὴ τὸν οὐρανόν.
αὐτίκα γὰρ ἄρχει διὰ τίν᾽ ὁ Ζεὺς τῶν θεῶν;
ΚΑΡ. διὰ τἀργύριον· πλεῖστον γάρ ἐστ᾽ αὐτῷ. ΧΡΕ. φέρε,
τίς οὖν ὁ παρέχων ἐστὶν αὐτῷ τοῦθ᾽; ΚΑΡ. ὁδί.
ΧΡΕ. θύουσι δ᾽ αὐτῷ διὰ τίν᾽; οὐ διὰ τουτονί;
ΚΑΡ. καὶ νὴ Δί᾽ εὔχονταί γε πλουτεῖν ἄντικρυς.
ΧΡΕ. οὔκουν ὅδ᾽ ἐστὶν αἴτιος, καὶ ῥᾳδίως
παύσει᾽ ἄν, εἰ βούλοιτο, ταῦθ᾽; ΠΛ. ὁτιὴ τί δή;
ΧΡΕ. ὅτι οὐδ᾽ ἂν εἷς θύσειεν ἀνθρώπων ἔτι,
οὐ βοῦν ἄν, οὐχὶ ψαιστόν, οὐκ ἄλλ᾽ οὐδὲ ἕν,
μὴ βουλομένου σοῦ. ΠΛ. πῶς; ΧΡΕ. ὅπως; οὐκ ἔσθ᾽ ὅπως
ὠνήσεται δήπουθεν, ἢν σὺ μὴ παρὼν
αὐτὸς διδῷς τἀργύριον, ὥστε τοῦ Διὸς
τὴν δύναμιν, ἢν λυπῇ τι, καταλύσεις μόνος.
ΠΛ. τί λέγεις; δι᾽ ἐμὲ θύουσιν αὐτῷ; ΧΡΕ. φήμ᾽ ἐγώ.
καὶ νὴ Δί᾽ εἴ τί γ᾽ ἔστι λαμπρὸν καὶ καλὸν
ἢ χάριεν ἀνθρώποισι, διὰ σὲ γίγνεται.

ἅπαντα τῷ πλουτεῖν γάρ ἐσθ᾽ ὑπήκοα.
ΚΑΡ. ἔγωγέ τοι διὰ μικρὸν ἀργυρίδιον
δοῦλος γεγένημαι, διὰ τὸ μὴ πλουτεῖν ἴσως.
ΧΡΕ. καὶ τάς γ᾽ ἑταίρας φασὶ τὰς Κορινθίας,
ὅταν μὲν αὐτάς τις πένης πειρῶν τύχῃ,
οὐδὲ προσέχειν τὸν νοῦν, ἐὰν δὲ πλούσιος,
τὸν πρωκτὸν αὐτὰς εὐθὺς ὡς τοῦτον τρέπειν.
ΚΑΡ. καὶ τούς γε παῖδας φασὶ ταὐτὸ τοῦτο δρᾶν,
οὐ τῶν ἐραστῶν, ἀλλὰ τἀργυρίου χάριν.
ΧΡΕ. οὐ τούς γε χρηστούς, ἀλλὰ τοὺς πόρνους· ἐπεὶ
αἰτοῦσιν οὐκ ἀργύριον οἱ χρηστοί. ΚΑΡ. τί δαί;
ΧΡΕ. ὁ μὲν ἵππον ἀγαθόν, ὁ δὲ κύνας θηρευτικούς.
ΚΑΡ. αἰσχυνόμενοι γὰρ ἀργύριον αἰτεῖν ἴσως
ὀνόματι περιπέττουσι τὴν μοχθηρίαν.
ΧΡΕ. τέχναι δὲ πᾶσαι διὰ σὲ καὶ σοφίσματα,
ἐν τοῖσιν ἀνθρώποισίν ἐσθ᾽ εὑρημένα.
ὁ μὲν γὰρ αὐτῶν σκυτοτομεῖ καθήμενος,
ΚΑΡ. ἕτερος δὲ χαλκεύει τις, ὁ δὲ τεκταίνεται.
ΧΡΕ. ὁ δὲ χρυσοχοεῖ γε, χρυσίον παρὰ σοῦ λαβών,
ΚΑΡ. ὁ δὲ λωποδυτεῖ γε νὴ Δί᾽, ὁ δὲ τοιχωρυχεῖ,
ΧΡΕ. ὁ δὲ κναφεύει γ᾽. ΚΑΡ. ὁ δέ γε πλύνει κῴδια,
ΧΡΕ. ὁ δὲ βυρσοδεψεῖ γ᾽. ΚΑΡ. ὁ δέ γε πωλεῖ κρόμμυα,
ΧΡΕ. ὁ δ᾽ ἁλούς γε μοιχὸς διὰ σέ που παρατίλλεται.
ΠΛ. οἴμοι τάλας, ταυτί μ᾽ ἐλάνθανεν πάλαι.
ΚΑΡ. μέγας δὲ βασιλεὺς οὐχὶ διὰ τοῦτον κομᾷ;
ἐκκλησία δ᾽ οὐχὶ διὰ τοῦτον γίγνεται;
ΧΡΕ. τί δέ; τὰς τριήρεις οὐ σὺ πληροῖς; εἰπέ μοι.
ΚΑΡ. τὸ δ᾽ ἐν Κορίνθῳ ξενικὸν οὐχ οὗτος τρέφει;
ὁ Πάμφιλος δ᾽ οὐχὶ διὰ τοῦτον κλαύσεται;
ΧΡΕ. ὁ Βελονοπώλης δ᾽ οὐχὶ μετὰ τοῦ Παμφίλου;
ΚΑΡ. Ἀγύρριος δ᾽ οὐχὶ διὰ τοῦτον πέρδεται;
ΧΡΕ. Φιλέψιος δ᾽ οὐχ ἕνεκα σοῦ μύθους λέγει;

ἡ ξυμμαχία δ' οὐ διὰ σὲ τοῖς Αἰγυπτίοις;
ἐρᾷ δὲ Λαῒς οὐ διὰ σὲ Φιλωνίδου;
ΚΑΡ. ὁ Τιμοθέου δὲ πύργος ΧΡΕ. ἐμπέσοι γέ σοι.
τὰ δὲ πράγματ' οὐχὶ διὰ σὲ πάντα πράττεται;
μονώτατος γὰρ εἶ σὺ πάντων αἴτιος,
καὶ τῶν κακῶν καὶ τῶν ἀγαθῶν, εὖ ἴσθ' ὅτι.
ΚΑΡ. κρατοῦσι γοῦν κἀν τοῖς πολέμοις ἑκάστοτε
ἐφ' οἷς ἂν οὗτος ἐπικαθέζηται μόνον.
ΠΛ. ἐγὼ τοσαῦτα δυνατός εἰμ' εἷς ὢν ποιεῖν;
ΧΡΕ. καὶ ναὶ μὰ Δία τούτων γε πολλῷ πλείονα·
ὥστ' οὐδὲ μεστὸς σοῦ γέγον' οὐδεὶς πώποτε.
τῶν μὲν γὰρ ἄλλων ἐστὶ πάντων πλησμονή·
ἔρωτος ΚΑΡ. ἄρτων ΧΡΕ. μουσικῆς ΚΑΡ. τραγημάτων
ΧΡΕ. τιμῆς ΚΑΡ. πλακούντων ΧΡΕ. ἀνδραγαθίας ΚΑΡ. ἰσχάδων
ΧΡΕ. φιλοτιμίας ΚΑΡ. μάζης ΧΡΕ. στρατηγίας ΚΑΡ. φακῆς.
ΧΡΕ. σοῦ δ' ἐγένετ' οὐδεὶς μεστὸς οὐδεπώποτε.
ἀλλ' ἢν τάλαντά τις λάβῃ τριακαίδεκα,
πολὺ μᾶλλον ἐπιθυμεῖ λαβεῖν ἑκκαίδεκα·
κἂν ταῦτ' ἀνύσηται, τετταράκοντα βούλεται,
ἤ φησιν οὐ βιωτὸν αὑτῷ τὸν βίον.
ΠΛ. εὖ τοι λέγειν ἔμοιγε φαίνεσθον πάνυ·
πλὴν ἓν μόνον δέδοικα. ΧΡΕ. φράζε, τοῦ πέρι.
ΠΛ. ὅπως ἐγὼ τὴν δύναμιν ἣν ὑμεῖς φατὲ
ἔχειν με, ταύτης δεσπότης γενήσομαι.
ΧΡΕ. νὴ τὸν Δί'· ἀλλὰ καὶ λέγουσι πάντες ὡς
δειλότατόν ἐσθ' ὁ πλοῦτος. ΠΛ. ἥκιστ', ἀλλά με
τοιχωρύχος τις διέβαλ'. εἰσδὺς γάρ ποτε
οὐκ εἶχεν εἰς τὴν οἰκίαν οὐδὲν λαβεῖν,
εὑρὼν ἁπαξάπαντα κατακεκλειμένα·

εἶτ᾽ ὠνόμασέν μου τὴν πρόνοιαν δειλίαν.
ΧΡΕ. μή νυν μελέτω σοι μηδέν· ὡς, ἐὰν γένῃ
ἀνὴρ πρόθυμος αὐτὸς εἰς τὰ πράγματα,
βλέποντ᾽ ἀποδείξω σ᾽ ὀξύτερον τοῦ Λυγκέως.
ΠΛ. πῶς οὖν δυνήσει τοῦτο δρᾶσαι θνητὸς ὤν;
ΧΡΕ. ἔχω τιν᾽ ἀγαθὴν ἐλπίδ᾽ ἐξ ὧν εἶπέ μοι
ὁ Φοῖβος αὐτὸς Πυθικὴν σείσας δάφνην.
ΠΛ. κἀκεῖνος οὖν σύνοιδε ταῦτα. ΧΡΕ. φήμ᾽ ἐγώ.
ΠΛ. ὁρᾶτε. ΧΡΕ. μὴ φρόντιζε μηδέν, ὦγαθέ.
ἐγὼ γάρ, εὖ τοῦτ᾽ ἴσθι, κἂν δῇ μ᾽ ἀποθανεῖν,
αὐτὸς διαπράξω ταῦτα. ΚΑΡ. κἂν βούλῃ γ᾽, ἐγώ.
ΧΡΕ. πολλοὶ δ᾽ ἔσονται χἄτεροι νῷν ξύμμαχοι,
ὅσοις δικαίοις οὖσιν οὐκ ἦν ἄλφιτα.
ΠΛ. παπαῖ, πονηρούς γ᾽ εἶπας ἡμῖν συμμάχους.
ΧΡΕ. οὔκ, ἤν γε πλουτήσωσιν ἐξ ἀρχῆς πάλιν.
ἀλλ᾽ ἴθι σὺ μὲν ταχέως δραμών. ΚΑΡ. τί δρῶ;
λέγε.
ΧΡΕ. τοὺς ξυγγεώργους κάλεσον, εὑρήσεις δ᾽ ἴσως
ἐν τοῖς ἀγροῖς αὐτοὺς ταλαιπωρουμένους,
ὅπως ἂν ἴσον ἕκαστος ἐνταυθοῖ παρὼν
ἡμῖν μετάσχῃ τοῦδε τοῦ Πλούτου μέρος.
ΚΑΡ. καὶ δὴ βαδίζω· τουτοδὶ τὸ κρεάδιον
τῶν ἔνδοθέν τις εἰσενεγκάτω λαβών.
ΧΡΕ. ἐμοὶ μελήσει τοῦτό γ᾽· ἀλλ᾽ ἀνύσας τρέχε.
σὺ δ᾽, ὦ κράτιστε Πλοῦτε πάντων δαιμόνων,
εἴσω μετ᾽ ἐμοῦ δεῦρ᾽ εἴσιθ᾽· ἡ γὰρ οἰκία
αὕτη ᾽στὶν ἣν δεῖ χρημάτων σε τήμερον
μεστὴν ποιῆσαι καὶ δικαίως κἀδίκως.
ΠΛ. ἀλλ᾽ ἄχθομαι μὲν εἰσιὼν νὴ τοὺς θεοὺς
εἰς οἰκίαν ἑκάστοτ᾽ ἀλλοτρίαν πάνυ·
ἀγαθὸν γὰρ ἀπέλαυσ᾽ οὐδὲν αὐτοῦ πώποτε.
ἢν μὲν γὰρ εἰς φειδωλὸν εἰσελθὼν τύχω,

εὐθὺς κατώρυξέν με κατὰ τῆς γῆς κάτω·
κἄν τις προσέλθῃ χρηστὸς ἄνθρωπος φίλος
αἰτῶν λαβεῖν τι μικρὸν ἀργυρίδιον,
ἔξαρνός ἐστι μηδ᾽ ἰδεῖν με πώποτε.
ἢν δ᾽ ὡς παραπλῆγ᾽ ἄνθρωπον εἰσελθὼν τύχω,
πόρναισι καὶ κύβοισι παραβεβλημένος
γυμνὸς θύραζ᾽ ἐξέπεσον ἐν ἀκαρεῖ χρόνῳ.
ΧΡΕ. μετρίου γὰρ ἀνδρὸς οὐκ ἐπέτυχες πώποτε.
ἐγὼ δὲ τούτου τοῦ τρόπου πώς εἰμ᾽ ἀεί.
χαίρω τε γὰρ φειδόμενος ὡς οὐδεὶς ἀνὴρ
πάλιν τ᾽ ἀναλῶν, ἡνίκ᾽ ἂν τούτου δέῃ.
ἀλλ᾽ εἰσίωμεν, ὡς ἰδεῖν σὲ βούλομαι
καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὸν υἱὸν τὸν μόνον,
ὃν ἐγὼ φιλῶ μάλιστα μετὰ σέ. ΠΛ. πείθομαι.
ΧΡΕ. τί γὰρ ἄν τις οὐχὶ πρὸς σὲ τἀληθῆ λέγοι;
ΚΑΡ. ὦ πολλὰ δὴ τῷ δεσπότῃ ταὐτὸν θύμον φαγόντες,
ἄνδρες φίλοι καὶ δημόται καὶ τοῦ πονεῖν ἐρασταί,
ἴτ᾽ ἐγκονεῖτε, σπεύδεθ᾽, ὡς ὁ καιρὸς οὐχὶ μέλλειν,
ἀλλ᾽ ἔστ᾽ ἐπ᾽ αὐτῆς τῆς ἀκμῆς, ᾗ δεῖ παρόντ᾽ ἀμύνειν.
ΧΟΡ. οὔκουν ὁρᾷς ὁρμωμένους ἡμᾶς πάλαι προθύμως,
ὡς εἰκός ἐστιν ἀσθενεῖς γέροντας ἄνδρας ἤδη;
σὺ δ᾽ ἀξιοῖς ἴσως με θεῖν, πρὶν ταῦτα καὶ φράσαι μοι
ὅτου χάριν μ᾽ ὁ δεσπότης ὁ σὸς κέκληκε δεῦρο.
ΚΑΡ. οὔκουν πάλαι δήπου λέγω; σὺ δ᾽ αὐτὸς οὐκ ἀκούεις.
ὁ δεσπότης γάρ φησιν ὑμᾶς ἡδέως ἅπαντας
ψυχροῦ βίου καὶ δυσκόλου ζήσειν ἀπαλλαγέντας.
ΧΟΡ. ἔστιν δὲ δὴ τί καὶ πόθεν τὸ πρᾶγμα τοῦθ᾽ ὅ φησιν;
ΚΑΡ. ἔχων ἀφῖκται δεῦρο πρεσβύτην τιν᾽, ὦ πονηροί,

ῥυπῶντα, κυφόν, ἄθλιον, ῥυσόν, μαδῶντα, νωδόν·
οἶμαι δὲ νὴ τὸν οὐρανὸν καὶ ψωλὸν αὐτὸν εἶναι.
ΧΟΡ. ὦ χρυσὸν ἀγγείλας ἐπῶν, πῶς φῄς; πάλιν φράσον μοι.
δηλοῖς γὰρ αὐτὸν σωρὸν ἥκειν χρημάτων ἔχοντα.
ΚΑΡ. πρεσβυτικῶν μὲν οὖν κακῶν ἔγωγ' ἔχοντα σωρόν.
ΧΟΡ. μῶν ἀξιοῖς φενακίσας ἡμᾶς ἀπαλλαγῆναι
ἀζήμιος, καὶ ταῦτ' ἐμοῦ βακτηρίαν ἔχοντος;
ΚΑΡ. πάντως γὰρ ἄνθρωπον φύσει τοιοῦτον εἰς τὰ πάντα
ἡγεῖσθέ μ' εἶναι κοὐδὲν ἂν νομίζεθ' ὑγιὲς εἰπεῖν;
ΧΟΡ. ὡς σεμνὸς οὑπίτριπτος· αἱ κνῆμαι δέ σου βοῶσιν
ἰοὺ ἰού, τὰς χοίνικας καὶ τὰς πέδας ποθοῦσαι.
ΚΑΡ. ἐν τῇ σορῷ νυνὶ λαχὸν τὸ γράμμα σου δικάζειν,
σὺ δ' οὐ βαδίζεις; ὁ δὲ Χάρων τὸ ξύμβολον δίδωσιν.
ΧΟΡ. διαρραγείης. ὡς μόθων εἶ καὶ φύσει κόβαλος,
ὅστις φενακίζεις, φράσαι δ' οὔπω τέτληκας ἡμῖν
[ὅτου χάριν μ' ὁ δεσπότης ὁ σὸς κέκληκε δεῦρο·]
οἳ πολλὰ μοχθήσαντες, οὐκ οὔσης σχολῆς, προθύμως
δεῦρ' ἤλθομεν, πολλῶν θύμων ῥίζας διεκπερῶντες.
ΚΑΡ. ἀλλ' οὐκέτ' ἂν κρύψαιμι. τὸν Πλοῦτον γάρ, ὦνδρες, ἥκει
ἄγων ὁ δεσπότης, ὃς ὑμᾶς πλουσίους ποιήσει.
ΧΟΡ. ὄντως γὰρ ἔστι πλουσίοις ἅπασιν ἧμιν εἶναι;
ΚΑΡ. νὴ τοὺς θεούς, Μίδας μὲν οὖν, ἢν ὦτ' ὄνου λάβητε.
ΧΟΡ. ὡς ἥδομαι καὶ τέρπομαι καὶ βούλομαι χορεῦσαι

ὑφ' ἡδονῆς, εἴπερ λέγεις ὄντως σὺ ταῦτ' ἀληθῆ.
ΚΑΡ. καὶ μὴν ἐγὼ βουλήσομαι θρετταναλὸ τὸν Κύκλωπα
μιμούμενος καὶ τοῖν ποδοῖν ὡδὶ παρενσαλεύων
ὑμᾶς ἄγειν. ἀλλ' εἶα τέκεα θαμίν' ἐπαναβοῶντες
βληχώμενοί τε προβατίων
αἰγῶν τε κιναβρώντων μέλη,
ἕπεσθ' ἀπεψωλημένοι· τράγοι δ' ἀκρατιεῖσθε.
ΧΟΡ. ἡμεῖς δέ γ' αὖ ζητήσομεν θρετταναλὸ τὸν Κύκλωπα
βληχώμενοι, σὲ τουτονὶ πινῶντα καταλαβόντες,
πήραν ἔχοντα λάχανά τ' ἄγρια δροσερά, κραιπαλῶντα,
ἡγούμενον τοῖς προβατίοις,
εἰκῇ δὲ καταδαρθέντα που,
μέγαν λαβόντες ἡμμένον σφηκίσκον ἐκτυφλῶσαι.
ΚΑΡ. ἐγὼ δὲ τὴν Κίρκην γε τὴν τὰ φάρμακ' ἀνακυκῶσαν,
ἣ τοὺς ἑταίρους τοῦ Φιλωνίδου ποτ' ἐν Κορίνθῳ
ἔπεισεν ὡς ὄντας κάπρους
μεμαγμένον σκῶρ ἐσθίειν, αὐτὴ δ' ἔματτεν αὐτοῖς,
μιμήσομαι πάντας τρόπους·
ὑμεῖς δὲ γρυλίζοντες ὑπὸ φιληδίας
ἕπεσθε μητρὶ χοῖροι.
ΧΟΡ. οὐκοῦν σὲ τὴν Κίρκην γε τὴν τὰ φάρμακ' ἀνακυκῶσαν
καὶ μαγγανεύουσαν μολύνουσάν τε τοὺς ἑταίρους,
λαβόντες ὑπὸ φιληδίας
τὸν Λαρτίου μιμούμενοι τῶν ὄρχεων κρεμῶμεν,
μινθώσομέν θ' ὥσπερ τράγου
τὴν ῥῖνα· σὺ δ' Ἀρίστυλλος ὑποχάσκων ἐρεῖς·

ἕπεσθε μητρὶ χοῖροι.
ΚΑΡ. ἄγ' εἶα νῦν τῶν σκωμμάτων ἀπαλλαγέντες ἤδη
ὑμεῖς ἐπ' ἄλλ' εἶδος τρέπεσθ',
ἐγὼ δ' ἰὼν ἤδη λάθρα
βουλήσομαι τοῦ δεσπότου
λαβών τιν' ἄρτον καὶ κρέας
μασώμενος τὸ λοιπὸν οὕτω τῷ κόπῳ ξυνεῖναι.

ΧΟΡΟΥ.

ΧΡΕ. χαίρειν μὲν ὑμᾶς ἐστιν, ὦνδρες δημόται,
ἀρχαῖον ἤδη προσαγορεύειν καὶ σαπρόν·
ἀσπάζομαι δ', ὁτιὴ προθύμως ἥκετε
καὶ συντεταμένως κοὐ κατεβλακευμένως.
ὅπως δέ μοι καὶ τἄλλα συμπαραστάται
ἔσεσθε καὶ σωτῆρες ὄντως τοῦ θεοῦ.
ΧΟΡ. θάρρει· βλέπειν γὰρ ἄντικρυς δόξεις μ' Ἄρη.
δεινὸν γάρ, εἰ τριωβόλου μὲν εἵνεκα
ὠστιζόμεσθ' ἑκάστοτ' ἐν τἠκκλησίᾳ,
αὐτὸν δὲ τὸν Πλοῦτον παρείην τῳ λαβεῖν.
ΧΡΕ. καὶ μὴν ὁρῶ καὶ Βλεψίδημον τουτονὶ
προσιόντα· δῆλος δ' ἐστὶν ὅτι τοῦ πράγματος
ἀκήκοέν τι τῇ βαδίσει καὶ τῷ τάχει.
ΒΛΕ. τί ἂν οὖν τὸ πρᾶγμ' εἴη; πόθεν καὶ τίνι τρόπῳ
Χρεμύλος πεπλούτηκ' ἐξαπίνης; οὐ πείθομαι.
καίτοι λόγος γ' ἦν νὴ τὸν Ἡρακλέα πολὺς
ἐπὶ τοῖσι κουρείοισι τῶν καθημένων,
ὡς ἐξαπίνης ἀνὴρ γεγένηται πλούσιος.
ἔστιν δέ μοι τοῦτ' αὐτὸ θαυμάσιον, ὅπως
χρηστόν τι πράττων τοὺς φίλους μεταπέμπεται.
οὔκουν ἐπιχώριόν γε πρᾶγμ' ἐργάζεται.
ΧΡΕ. ἀλλ' οὐδὲν ἀποκρύψας ἐρῶ· νὴ τοὺς θεούς,
ὦ Βλεψίδημ', ἄμεινον ἢ χθὲς πράττομεν,
ὥστε μετέχειν ἔξεστιν· εἶ γὰρ τῶν φίλων.

ΒΛΕ. γέγονας δ' ἀληθῶς, ὡς λέγουσι, πλούσιος;
ΧΡΕ. ἔσομαι μὲν οὖν αὐτίκα μάλ', ἢν θεὸς θέλῃ.
ἔνι γάρ τις, ἔνι κίνδυνος ἐν τῷ πράγματι.
ΒΛΕ. ποῖός τις; ΧΡΕ. οἷος, ΒΛΕ. λέγ' ἀνύσας ὅ τι
φῄς ποτε.
ΧΡΕ. ἢν μὲν κατορθώσωμεν, εὖ πράττειν ἀεί·
ἢν δὲ σφαλῶμεν, ἐπιτετρίφθαι τὸ παράπαν.
ΒΛΕ. τουτὶ πονηρὸν φαίνεται τὸ φορτίον,
καί μ' οὐκ ἀρέσκει. τό τε γὰρ ἐξαίφνης ἄγαν
οὕτως ὑπερπλουτεῖν, τὸ δ' αὖ δεδοικέναι
πρὸς ἀνδρὸς οὐδὲν ὑγιές ἐστ' εἰργασμένου.
ΧΡΕ. πῶς δ' οὐδὲν ὑγιές; ΒΛΕ. εἴ τι κεκλοφὼς νὴ Δία
ἐκεῖθεν ἥκεις ἀργύριον ἢ χρυσίον
παρὰ τοῦ θεοῦ, κἄπειτ' ἴσως σοι μεταμέλει.
ΧΡΕ. Ἄπολλον ἀποτρόπαιε, μὰ Δί' ἐγὼ μὲν οὔ.
ΒΛΕ. παῦσαι φλυαρῶν, ὦγάθ'· οἶδα γὰρ σαφῶς.
ΧΡΕ. σὺ μηδὲν εἰς ἔμ' ὑπονόει τοιουτονί.
ΒΛΕ. φεῦ· ὡς οὐδὲν ἀτεχνῶς ὑγιές ἐστιν οὐδενός,
ἀλλ' εἰσὶ τοῦ κέρδους ἅπαντες ἥττονες.
ΧΡΕ. οὔ τοι μὰ τὴν Δήμητρ' ὑγιαίνειν μοι δοκεῖς.
ΒΛΕ. ὡς πολὺ μεθέστηχ' ὧν πρότερον εἶχεν τρόπων.
ΧΡΕ. μελαγχολᾷς, ὤνθρωπε, νὴ τὸν οὐρανόν.
ΒΛΕ. ἀλλ' οὐδὲ τὸ βλέμμ' αὐτὸ κατὰ χώραν ἔχει,
ἀλλ' ἐστὶν ἐπίδηλον τὶ πεπανούργηχ' ὅτι.
ΧΡΕ. σὺ μὲν οἶδ' ὃ κρώζεις· ὡς ἐμοῦ τι κεκλοφότος
ζητεῖς μεταλαβεῖν. ΒΛΕ. μεταλαβεῖν ζητῶ; τίνος;
ΧΡΕ. τὸ δ' ἐστὶν οὐ τοιοῦτον, ἀλλ' ἑτέρως ἔχον.
ΒΛΕ. μῶν οὐ κέκλοφας, ἀλλ' ἥρπακας; ΧΡΕ. κακο-
δαιμονᾷς.
ΒΛΕ. ἀλλ' οὐδὲ μὴν ἀπεστέρηκάς γ' οὐδένα;
ΧΡΕ. οὐ δῆτ' ἔγωγ'. ΒΛΕ. ὦ Ἡράκλεις, φέρε, ποῖ τις ἂν
τράποιτο; τἀληθὲς γὰρ οὐκ ἐθέλει φράσαι.

ΧΡΕ. κατηγορεῖς γὰρ πρὶν μαθεῖν τὸ πρᾶγμά μου.
ΒΛΕ. ὦ τάν, ἐγώ τοι τοῦτ᾽ ἀπὸ σμικροῦ πάνυ
ἐθέλω διαπρᾶξαι πρὶν πυθέσθαι τὴν πόλιν,
τὸ στόμ᾽ ἐπιβύσας κέρμασιν τῶν ῥητόρων.
ΧΡΕ. καὶ μὴν φίλως γ᾽ ἄν μοι δοκεῖς νὴ τοὺς θεοὺς
τρεῖς μνᾶς ἀναλώσας λογίσασθαι δώδεκα.
ΒΛΕ. ὁρῶ τιν᾽ ἐπὶ τοῦ βήματος καθεδούμενον,
ἱκετηρίαν ἔχοντα μετὰ τῶν παιδίων
καὶ τῆς γυναικός, κοὐ διοίσοντ᾽ ἄντικρυς
τῶν Ἡρακλειδῶν οὐδ᾽ ὁτιοῦν τῶν Παμφίλου.
ΧΡΕ. οὔκ, ὦ κακόδαιμον, ἀλλὰ τοὺς χρηστοὺς μόνους
ἔγωγε καὶ τοὺς δεξιοὺς καὶ σώφρονας
ἀπαρτὶ πλουτῆσαι ποιήσω. ΒΛΕ. τί σὺ λέγεις;
οὕτω πάνυ πολλὰ κέκλοφας; ΧΡΕ. οἴμοι τῶν κακῶν,
ἀπολεῖς. ΒΛΕ. σὺ μὲν οὖν σεαυτόν, ὥς γ᾽ ἐμοὶ δοκεῖς.
ΧΡΕ. οὐ δῆτ᾽, ἐπεὶ τὸν Πλοῦτον, ὦ μοχθηρὲ σύ,
ἔχω. ΒΛΕ. σὺ Πλοῦτον; ποῖον; ΧΡΕ. αὐτὸν τὸν θεόν.
ΒΛΕ. καὶ ποῦ ᾽στιν; ΧΡΕ. ἔνδον. ΒΛΕ. ποῦ; ΧΡΕ. παρ᾽ ἐμοί. ΒΛΕ. παρὰ σοί; ΧΡΕ. πάνυ.
ΒΛΕ. οὐκ ἐς κόρακας; Πλοῦτος παρὰ σοί; ΧΡΕ. νὴ τοὺς θεούς.
ΒΛΕ. λέγεις ἀληθῆ; ΧΡΕ. φημί. ΒΛΕ. πρὸς τῆς Ἑστίας;
ΧΡΕ. νὴ τὸν Ποσειδῶ. ΒΛΕ. τὸν θαλάττιον λέγεις;
ΧΡΕ. εἰ δ᾽ ἔστιν ἕτερός τις Ποσειδῶν, τὸν ἕτερον.
ΒΛΕ. εἶτ᾽ οὐ διαπέμπεις καὶ πρὸς ἡμᾶς τοὺς φίλους;
ΧΡΕ. οὐκ ἔστι πω τὰ πράγματ᾽ ἐν τούτῳ. ΒΛΕ. τί φῄς;
οὐ τῷ μεταδοῦναι; ΧΡΕ. μὰ Δία. δεῖ γαρ πρῶτα
ΒΛΕ. τί;

ΧΡΕ. βλέψαι ποιῆσαι νὼ ΒΛΕ. τίνα βλέψαι; φράσον.
ΧΡΕ. τὸν Πλοῦτον ὡς τὸ πρότερον ἑνί γέ τῳ τρόπῳ.
ΒΛΕ. τυφλὸς γὰρ ὄντως ἐστί; ΧΡΕ. νὴ τὸν οὐρανόν.
ΒΛΕ. οὐκ ἐτὸς ἄρ' ὡς ἔμ' ἦλθεν οὐδεπώποτε.
ΧΡΕ. ἀλλ' ἢν θεοὶ θέλωσι, νῦν ἀφίξεται.
ΒΛΕ. οὔκουν ἰατρὸν εἰσαγαγεῖν ἐχρῆν τινά;
ΧΡΕ. τίς δῆτ' ἰατρός ἐστι νῦν ἐν τῇ πόλει;
οὔτε γὰρ ὁ μισθὸς οὐδὲν ἔτ' ἔστ' οὔθ' ἡ τέχνη.
ΒΛΕ. σκοπῶμεν. ΧΡΕ. ἀλλ' οὐκ ἔστιν. ΒΛΕ. οὐδ' ἐμοὶ δοκεῖ.
ΧΡΕ. μὰ Δί', ἀλλ' ὅπερ πάλαι παρεσκευαζόμην
ἐγώ, κατακλίνειν αὐτὸν εἰς Ἀσκληπιοῦ
κράτιστόν ἐστι. ΒΛΕ. πολὺ μὲν οὖν νὴ τοὺς θεούς.
μή νυν διάτριβ', ἀλλ' ἄνυε πράττων ἕν γέ τι.
ΧΡΕ. καὶ μὴν βαδίζω. ΒΛΕ. σπεῦδέ νυν. ΧΡΕ. τοῦτ' αὐτὸ δρῶ.
ΠΕΝ. ὦ θερμὸν ἔργον κἀνόσιον καὶ παράνομον
τολμῶντε δρᾶν ἀνθρωπαρίω κακοδαίμονε,
ποῖ ποῖ; τί φεύγετ'; οὐ μενεῖτον; ΒΛΕ. Ἡράκλεις.
ΠΕΝ. ἐγὼ γὰρ ὑμᾶς ἐξολῶ κακοὺς κακῶς·
τόλμημα γὰρ τολμᾶτον οὐκ ἀνασχετόν,
ἀλλ' οἷον οὐδεὶς ἄλλος οὐδεπώποτε
οὔτε θεὸς οὔτ' ἄνθρωπος· ὥστ' ἀπολώλατον.
ΧΡΕ. σὺ δ' εἶ τίς; ὠχρὰ μὲν γὰρ εἶναί μοι δοκεῖς.
ΒΛΕ. ἴσως Ἐρινύς ἐστιν ἐκ τραγῳδίας·
βλέπει γέ τοι μανικόν τι καὶ τραγῳδικόν.
ΧΡΕ. ἀλλ' οὐκ ἔχει γὰρ δᾷδας. ΒΛΕ. οὐκοῦν κλαύσεται.
ΠΕΝ. οἴεσθε δ' εἶναι τίνα με; ΧΡΕ. πανδοκεύτριαν,
ἢ λεκιθόπωλιν. οὐ γὰρ ἂν τοσουτονὶ

ἐνέκραγες ἡμῖν οὐδὲν ἠδικημένη.
ΠΕΝ. ἄληθες; οὐ γὰρ δεινότατα δεδράκατον,
ζητοῦντες ἐκ πάσης με χώρας ἐκβαλεῖν;
ΧΡΕ. οὔκουν ὑπόλοιπόν σοι τὸ βάραθρον γίγνεται;
ἀλλ' ἥτις εἶ λέγειν σ' ἐχρῆν αὐτίκα μάλα.
ΠΕΝ. ἣ σφὼ ποιήσω τήμερον δοῦναι δίκην
ἀνθ' ὧν ἐμὲ ζητεῖτον ἐνθένδ' ἀφανίσαι.
ΒΛΕ. ἆρ' ἐστὶν ἡ καπηλὶς ἡκ τῶν γειτόνων,
ἣ ταῖς κοτύλαις ἀεί με διαλυμαίνεται;
ΠΕΝ. Πενία μὲν οὖν, ἣ σφῷν ξυνοικῶ πόλλ' ἔτη.
ΒΛΕ. ἄναξ Ἄπολλον καὶ θεοί, ποῖ τις φύγῃ;
ΧΡΕ. οὗτος, τί δρᾷς; ὦ δειλότατον σὺ θηρίον,
οὐ παραμενεῖς; ΒΛΕ. ἥκιστα πάντων. ΧΡΕ. οὐ μενεῖς;
ἀλλ' ἄνδρε δύο γυναῖκα φεύγομεν μίαν;
ΒΛΕ. Πενία γάρ ἐστιν, ὦ πονήρ', ἧς οὐδαμοῦ
οὐδὲν πέφυκε ζῷον ἐξωλέστερον.
ΧΡΕ. στῆθ', ἀντιβολῶ σε, στῆθι. ΒΛΕ. μὰ Δί' ἐγω μὲν οὔ.
ΧΡΕ. καὶ μὴν λέγω, δεινότατον ἔργον παρὰ πολὺ
ἔργων ἁπάντων ἐργασόμεθ', εἰ τὸν θεὸν
ἔρημον ἀπολιπόντε ποι φευξούμεθα
τηνδὶ δεδιότε, μηδὲ διαμαχούμεθα.
ΒΛΕ. ποίοις ὅπλοισιν ἢ δυνάμει πεποιθότες;
ποῖον γὰρ οὐ θώρακα, ποίαν δ' ἀσπίδα
οὐκ ἐνέχυρον τίθησιν ἡ μιαρωτάτη;
ΧΡΕ. θάρρει· μόνος γὰρ ὁ θεὸς οὗτος οἶδ' ὅτι
τροπαῖον ἂν στήσαιτο τῶν ταύτης τρόπων.
ΠΕΝ. γρύζειν δὲ καὶ τολμᾶτον, ὦ καθάρματε,
ἐπ' αὐτοφώρῳ δεινὰ δρῶντ' εἰλημμένω;
ΧΡΕ. σὺ δ', ὦ κάκιστ' ἀπολουμένη, τί λοιδορεῖ
ἡμῖν προσελθοῦσ' οὐδ' ὁτιοῦν ἀδικουμένη;

ΠΕΝ. οὐδὲν γάρ, ὦ πρὸς τῶν θεῶν, νομίζετε
ἀδικεῖν με τὸν Πλοῦτον ποιεῖν πειρωμένω
βλέψαι πάλιν; ΧΡΕ. τί οὖν ἀδικοῦμεν τοῦτό σε,
εἰ πᾶσιν ἀνθρώποισιν ἐκπορίζομεν
ἀγαθόν; ΠΕΝ. τί δ' ἂν ὑμεῖς ἀγαθὸν ἐξεύροιθ';
ΧΡΕ. ὅ τι;
σὲ πρῶτον ἐκβαλόντες ἐκ τῆς Ἑλλάδος.
ΠΕΝ. ἔμ' ἐκβαλόντες; καὶ τί ἂν νομίζετε
κακὸν ἐργάσασθαι μεῖζον ἀνθρώποις; ΧΡΕ. ὅ τι;
εἰ τοῦτο δρᾶν μέλλοντες ἐπιλαθοίμεθα.
ΠΕΝ. καὶ μὴν περὶ τούτου σφῷν ἐθέλω δοῦναι λόγον
τὸ πρῶτον αὐτοῦ· κἂν μὲν ἀποφήνω μόνην
ἀγαθῶν ἁπάντων οὖσαν αἰτίαν ἐμὲ
ὑμῖν δι' ἐμέ τε ζῶντας ὑμᾶς· εἰ δὲ μή,
ποιεῖτον ἤδη τοῦθ' ὅ τι ἂν ὑμῖν δοκῇ.
ΧΡΕ. ταυτὶ σὺ τολμᾷς, ὦ μιαρωτάτη, λέγειν;
ΠΕΝ. καὶ σύ γε διδάσκου· πάνυ γὰρ οἶμαι ῥᾳδίως
ἅπανθ' ἁμαρτάνοντά σ' ἀποδείξειν ἐγώ,
εἰ τοὺς δικαίους φῂς ποιήσειν πλουσίους.
ΧΡΕ. ὦ τύμπανα καὶ κύφωνες οὐκ ἀρήξετε;
ΠΕΝ. οὐ δεῖ σχετλιάζειν καὶ βοᾶν πρὶν ἂν μάθῃς.
ΧΡΕ. καὶ τίς δύναιτ' ἂν μὴ βοᾶν ἰοὺ ἰοὺ
τοιαῦτ' ἀκούων; ΠΕΝ. ὅστις ἐστὶν εὖ φρονῶν.
ΧΡΕ. τί δῆτά σοι τίμημ' ἐπιγράψω τῇ δίκῃ,
ἐὰν ἁλῷς; ΠΕΝ. ὅ τι σοι δοκεῖ. ΧΡΕ. καλῶς λέγεις.
ΠΕΝ. τὸ γὰρ αὔτ', ἐὰν ἡττᾶσθε, καὶ σφὼ δεῖ παθεῖν.
ΧΡΕ. ἱκανοὺς νομίζεις δῆτα θανάτους εἴκοσιν;
ΒΛΕ. ταύτῃ γε· νῷν δὲ δύ' ἀποχρήσουσιν μόνω.
ΠΕΝ. οὐκ ἂν φθάνοιτον τοῦτο πράττοντ'· ἢ τί γὰρ
ἔχοι τις ἂν δίκαιον ἀντειπεῖν ἔτι;
ΧΟΡ. ἀλλ' ἤδη χρῆν τι λέγειν ὑμᾶς σοφὸν ᾧ νικήσετε
τηνδὶ

ἐν τοῖσι λόγοις ἀντιλέγοντες· μαλακὸν δ' ἐνδώσετε μηδέν.

ΧΡΕ. φανερὸν μὲν ἔγωγ' οἶμαι γνῶναι τοῦτ' εἶναι πᾶσιν ὁμοίως,
ὅτι τοὺς χρηστοὺς τῶν ἀνθρώπων εὖ πράττειν ἐστὶ δίκαιον,
τοὺς δὲ πονηροὺς καὶ τοὺς ἀθέους τούτων τἀναντία δήπου.
τοῦτ' οὖν ἡμεῖς ἐπιθυμοῦντες μόλις εὕρομεν ὥστε γενέσθαι
βούλευμα καλὸν καὶ γενναῖον καὶ χρήσιμον εἰς ἅπαν ἔργον.
ἢν γὰρ ὁ Πλοῦτος νυνὶ βλέψῃ καὶ μὴ τυφλὸς ὢν περινοστῇ,
ὡς τοὺς ἀγαθοὺς τῶν ἀνθρώπων βαδιεῖται κοὐκ ἀπολείψει,
τοὺς δὲ πονηροὺς καὶ τοὺς ἀθέους φευξεῖται· κᾆτα ποιήσει
πάντας χρηστοὺς καὶ πλουτοῦντας δήπου τά τε θεῖα σέβοντας.
καίτοι τούτου τοῖς ἀνθρώποις τίς ἂν ἐξεύροι ποτ' ἄμεινον;

ΒΛΕ. ουδεὶς ἄν· ἐγὼ τούτου μάρτυς· μηδὲν ταύτην γ' ἀνερώτα.

ΧΡΕ. ὡς μὲν γὰρ νῦν ἡμῖν ὁ βίος τοῖς ἀνθρώποις διάκειται,
τίς ἂν οὐχ ἡγοῖτ' εἶναι μανίαν, κακοδαιμονίαν τ' ἔτι μᾶλλον;
πολλοὶ μὲν γὰρ τῶν ἀνθρώπων ὄντες πλουτοῦσι πονηροί,
ἀδίκως αὐτὰ ξυλλεξάμενοι· πολλοὶ δ' ὄντες πάνυ χρηστοὶ

πράττουσι κακῶς καὶ πεινῶσιν μετὰ σοῦ τε τὰ πλεῖστα σύνεισιν.
οὔκουν εἶναί φημ', εἰ παύσαι ταῦτ' ἀμβλέψας ποθ' ὁ Πλοῦτος,
ὁδὸν ἥν τις ἰὼν τοῖς ἀνθρώποις ἀγάθ' ἂν μείζω πορίσειεν.
ΠΕΝ. ἀλλ' ὦ πάντων ῥᾷστ' ἀνθρώπων ἀναπεισθέντ' οὐχ ὑγιαίνειν
δύο πρεσβύτα, ξυνθιασώτα τοῦ ληρεῖν καὶ παραπαίειν,
εἰ τοῦτο γένοιθ' ὃ ποθεῖθ' ὑμεῖς, οὔ φημ' ἂν λυσιτελεῖν σφῷν.
εἰ γὰρ ὁ Πλοῦτος βλέψειε πάλιν διανείμειέν τ' ἴσον αὑτόν,
οὔτε τέχνην ἂν τῶν ἀνθρώπων οὔτ' ἂν σοφίαν μελετῴη
οὐδείς· ἀμφοῖν δ' ὑμῖν τούτοιν ἀφανισθέντοιν ἐθελήσει
τίς χαλκεύειν ἢ ναυπηγεῖν ἢ ῥάπτειν ἢ τροχοποιεῖν
ἢ σκυτοτομεῖν ἢ πλινθουργεῖν ἢ πλύνειν ἢ σκυλοδεψεῖν
ἢ γῆς ἀρότροις ῥήξας δάπεδον καρπὸν Δηοῦς θερίσασθαι,
ἣν ἐξῇ ζῆν ἀργοῖς ὑμῖν τούτων πάντων ἀμελοῦσιν;
ΧΡΕ. λῆρον ληρεῖς. ταῦτα γὰρ ἡμῖν πάνθ' ὅσα νῦν δὴ κατέλεξας
οἱ θεράποντες μοχθήσουσιν. ΠΕΝ. πόθεν οὖν ἕξεις θεράποντας;
ΧΡΕ. ὠνησόμεθ' ἀργυρίου δήπου. ΠΕΝ. τίς δ' ἔσται πρῶτον ὁ πωλῶν,

ὅταν ἀργύριον κἀκεῖνος ἔχῃ; ΧΡΕ. κερδαίνειν βουλόμενός τις
ἔμπορος ἥκων ἐκ Θετταλίας παρ' ἀπίστων ἀνδραποδιστῶν.
ΠΕΝ. ἀλλ' οὐδ' ἔσται πρῶτον ἁπάντων οὐδεὶς οὐδ' ἀνδραποδιστὴς
κατὰ τὸν λόγον ὃν σὺ λέγεις δήπου. τίς γὰρ πλουτῶν ἐθελήσει
κινδυνεύων περὶ τῆς ψυχῆς τῆς αὑτοῦ τοῦτο ποιῆσαι;
ὥστ' αὐτὸς ἀροῦν ἐπαναγκασθεὶς καὶ σκάπτειν τἄλλα τε μοχθεῖν
ὀδυνηρότερον τρίψεις βίοτον πολὺ τοῦ νῦν. ΧΡΕ. ἐς κεφαλὴν σοί.
ΠΕΝ. ἔτι δ' οὐχ ἕξεις οὔτ' ἐν κλίνῃ καταδαρθεῖν· οὐ γὰρ ἔσονται·
οὔτ' ἐν δάπισιν· τίς γὰρ ὑφαίνειν ἐθελήσει χρυσίου ὄντος;
οὔτε μύροισιν μυρίσαι στακτοῖς, ὁπόταν νύμφην ἀγάγησθον·
οὔθ' ἱματίων βαπτῶν δαπάναις κοσμῆσαι ποικιλομόρφων.
καίτοι τί πλέον πλουτεῖν ἔσται τούτων πάντων ἀποροῦντα;
παρ' ἐμοῦ δ' ἔστιν ταῦτ' εὔπορα πάνθ' ὑμῖν ὧν δεῖσθον· ἐγὼ γὰρ
τὸν χειροτέχνην ὥσπερ δέσποιν' ἐπαναγκάζουσα κάθημαι
διὰ τὴν χρείαν καὶ τὴν πενίαν ζητεῖν ὁπόθεν βίον ἕξει.
ΧΡΕ. σὺ γὰρ αν πορίσαι τί δύναι' ἀγαθόν, πλὴν φῴδων ἐκ βαλανείου

καὶ παιδαρίων ὑποπεινώντων καὶ γραϊδίων κολοσυρτόν;
φθειρῶν τ' ἀριθμὸν καὶ κωνώπων καὶ ψυλλῶν οὐδὲ λέγω σοι
ὑπὸ τοῦ πλήθους, αἳ βομβοῦσαι περὶ τὴν κεφαλὴν ἀνιῶσιν,
ἐπεγείρουσαι καὶ φράζουσαι, πεινήσεις, ἀλλ' ἐπανίστω.
πρὸς δέ γε τούτοις ἀνθ' ἱματίου μὲν ἔχειν ῥάκος· ἀντὶ δὲ κλίνης
στιβάδα σχοίνων κόρεων μεστήν, ἣ τοὺς εὕδοντας ἐγείρει·
καὶ φορμὸν ἔχειν ἀντὶ τάπητος σαπρόν· ἀντὶ δὲ προσκεφαλαίου,
λίθον εὐμεγέθη πρὸς τῇ κεφαλῇ· σιτεῖσθαι δ' ἀντὶ μὲν ἄρτων
μαλάχης πτόρθους, ἀντὶ δὲ μάζης φυλλεῖ' ἰσχνῶν ῥαφανίδων,
ἀντὶ δὲ θράνου στάμνου κεφαλὴν κατεαγότος, ἀντὶ δὲ μάκτρας
πιθάκνης πλευρὰν ἐρρωγυῖαν καὶ ταύτην. ἆρά γε πολλῶν
ἀγαθῶν πᾶσιν τοῖς ἀνθρώποις ἀποφαίνω σ' αἴτιον οὖσαν;
ΠΕΝ. σὺ μὲν οὐ τὸν ἐμὸν βίον εἴρηκας, τὸν τῶν πτωχῶν δ' ὑπεκρούσω.
ΧΡΕ. οὐκοῦν δήπου τῆς πτωχείας πενίαν φαμὲν εἶναι ἀδελφήν.
ΠΕΝ. ὑμεῖς γ' οἵπερ καὶ Θρασυβούλῳ Διονύσιον εἶναι ὅμοιον.
ἀλλ' οὐχ οὑμὸς τοῦτο πέπονθεν βίος οὐ μὰ Δί', οὐδέ γε μέλλει.

πτωχοῦ μὲν γὰρ βίος, ὃν σὺ λέγεις, ζῆν ἐστιν μηδὲν ἔχοντα·
τοῦ δὲ πένητος ζῆν φειδόμενον καὶ τοῖς ἔργοις προσέχοντα,
περιγίγνεσθαι δ' αὐτῷ μηδέν, μὴ μέντοι μηδ' ἐπιλείπειν.

ΧΡΕ. ὡς μακαρίτην, ὦ Δάματερ, τὸν βίον αὐτοῦ κατέλεξας,
εἰ φεισάμενος καὶ μοχθήσας καταλείψει μηδὲ ταφῆναι.

ΠΕΝ. σκώπτειν πειρᾷ καὶ κωμῳδεῖν τοῦ σπουδάζειν ἀμελήσας,
οὐ γιγνώσκων ὅτι τοῦ Πλούτου παρέχω βελτίονας ἄνδρας
καὶ τὴν γνώμην καὶ τὴν ἰδέαν. παρὰ τῷ μὲν γὰρ ποδαγρῶντες
καὶ γαστρώδεις καὶ παχύκνημοι καὶ πίονές εἰσιν ἀσελγῶς,
παρ' ἐμοὶ δ' ἰσχνοὶ καὶ σφηκώδεις καὶ τοῖς ἐχθροῖς ἀνιαροί.

ΧΡΕ. ἀπὸ τοῦ λιμοῦ γὰρ ἴσως αὐτοῖς τὸ σφηκῶδες σὺ πορίζεις.

ΠΕΝ. περὶ σωφροσύνης ἤδη τοίνυν περανῶ σφῷν κἀναδιδάξω
ὅτι κοσμιότης οἰκεῖ μετ' ἐμοῦ, τοῦ Πλούτου δ' ἐστὶν ὑβρίζειν.

ΧΡΕ. πάνυ γοῦν κλέπτειν κόσμιόν ἐστιν καὶ τοὺς τοίχους διορύττειν.

[ΒΛΕ. νὴ τὸν Δί', εἰ δεῖ λαθεῖν αὐτόν, πῶς οὐχὶ κόσμιόν ἐστι;]

ΠΕΝ. σκέψαι τοίνυν ἐν ταῖς πόλεσιν τοὺς ῥήτορας, ὡς ὁπόταν μὲν

ὦσι πένητες, περὶ τὸν δῆμον καὶ τὴν πόλιν εἰσὶ δίκαιοι,
πλουτήσαντες δ' ἀπὸ τῶν κοινῶν παραχρῆμ' ἄδικοι γεγένηνται,
ἐπιβουλεύουσί τε τῷ πλήθει καὶ τῷ δήμῳ πολεμοῦσιν.
ΧΡΕ. ἀλλ' οὐ ψεύδει τούτων γ' οὐδέν, καίπερ σφόδρα βάσκανος οὖσα.
ἀτὰρ οὐχ ἧττόν γ' οὐδὲν κλαύσει, μηδὲν ταύτῃ γε κομήσῃς,
ὁτιὴ ζητεῖς τοῦτ' ἀναπείθειν ἡμᾶς, ὡς ἔστιν ἀμείνων
πενία πλούτου. ΠΕΝ. καὶ σύ γ' ἐλέγξαι μ' οὔπω δύνασαι περὶ τούτου,
ἀλλὰ φλυαρεῖς καὶ πτερυγίζεις. ΧΡΕ. καὶ πῶς φεύγουσί σ' ἅπαντες;
ΠΕΝ. ὅτι βελτίους αὐτοὺς ποιῶ. σκέψασθαι δ' ἔστι μάλιστα
ἀπὸ τῶν παίδων· τοὺς γὰρ πατέρας φεύγουσι, φρονοῦντας ἄριστα
αὐτοῖς. οὕτω διαγιγνώσκειν χαλεπὸν πρᾶγμ' ἐστὶ δίκαιον.
ΧΡΕ. τὸν Δία φήσεις ἆρ' οὐκ ὀρθῶς διαγιγνώσκειν τὸ κράτιστον·
κἀκεῖνος γὰρ τὸν πλοῦτον ἔχει. ΒΛΕ. ταύτην δ' ἡμῖν ἀποπέμπει.
ΠΕΝ. ἀλλ' ὦ Κρονικαῖς λήμαις ὄντως λημῶντες τὰς φρένας ἄμφω,
ὁ Ζεὺς δήπου πένεται, καὶ τοῦτ' ἤδη φανερῶς σε διδάξω.
εἰ γὰρ ἐπλούτει, πῶς ἂν ποιῶν τὸν Ὀλυμπικὸν αὐτὸς ἀγῶνα,

ἵνα τοὺς Ἕλληνας ἅπαντας ἀεὶ δι' ἔτους πέμπτου ξυναγείρει,
ἀνεκήρυττεν τῶν ἀσκητῶν τοὺς νικῶντας στεφανώσας
κοτίνῳ στεφάνῳ; καίτοι χρυσῷ μᾶλλον ἐχρῆν, εἴπερ ἐπλούτει.
ΧΡΕ. οὐκοῦν τούτῳ δήπου δηλοῖ τιμῶν τὸν πλοῦτον ἐκεῖνος·
φειδόμενος γὰρ καὶ βουλόμενος τούτου μηδὲν δαπανᾶσθαι,
λήροις ἀναδῶν τοὺς νικῶντας τὸν πλοῦτον ἐᾷ παρ' ἑαυτῷ.
ΠΕΝ. πολὺ τῆς πενίας πρᾶγμ' αἴσχιον ζητεῖς αὐτῷ περιάψαι,
εἰ πλούσιος ὢν ἀνελεύθερός ἐσθ' οὑτωσὶ καὶ φιλοκερδής.
ΧΡΕ. ἀλλὰ σέ γ' ὁ Ζεὺς ἐξολέσειεν κοτίνῳ στεφάνῳ στεφανώσας.
ΠΕΝ. τὸ γὰρ ἀντιλέγειν τολμᾶν ὑμᾶς ὡς οὐ πάντ' ἔστ' ἀγάθ' ὑμῖν
διὰ τὴν Πενίαν. ΧΡΕ. παρὰ τῆς Ἑκάτης ἔξεστιν τοῦτο πυθέσθαι,
εἴτε τὸ πλουτεῖν εἴτε τὸ πεινῆν βέλτιον. φησὶ γὰρ αὕτη
τοὺς μὲν ἔχοντας καὶ πλουτοῦντας δεῖπνον προσάγειν κατὰ μῆνα,
τοὺς δὲ πένητας τῶν ἀνθρώπων ἁρπάζειν πρὶν καταθεῖναι.
ἀλλὰ φθείρου καὶ μὴ γρύξῃς
ἔτι μηδ' ὁτιοῦν.
οὐ γὰρ πείσεις, οὐδ' ἢν πείσῃς.
ΠΕΝ. ὦ πόλις Ἄργους, κλύεθ' οἷα λέγει.

ΧΡΕ. Παύσωνα κάλει τὸν ξύσσιτον.
ΠΕΝ. τί πάθω τλήμων;
ΧΡΕ. ἔρρ' ἐς κόρακας θᾶττον ἀφ' ἡμῶν.
ΠΕΝ. εἶμι δὲ ποῖ γῆς;
ΧΡΕ. ἐς τὸν κύφων'· ἀλλ' οὐ μέλλειν
χρή σ', ἀλλ' ἀνύειν.
ΠΕΝ. ἦ μὴν ὑμεῖς γ' ἔτι μ' ἐνταυθοῖ
μεταπέμψεσθον.
ΧΡΕ. τότε νοστήσεις· νῦν δὲ φθείρου.
κρεῖττόν γάρ μοι πλουτεῖν ἐστίν,
σὲ δ' ἐᾶν κλάειν μακρὰ τὴν κεφαλήν.
ΒΛΕ. νὴ Δί' ἐγὼ γοῦν ἐθέλω πλουτῶν
εὐωχεῖσθαι μετὰ τῶν παίδων
τῆς τε γυναικός, καὶ λουσάμενος
λιπαρὸς χωρῶν ἐκ βαλανείου
τῶν χειροτεχνῶν
καὶ τῆς Πενίας καταπαρδεῖν.
ΧΡΕ. αὕτη μὲν ἡμῖν ἡπίτριπτος οἴχεται.
ἐγὼ δὲ καὶ σύ γ' ὡς τάχιστα τὸν θεὸν
ἐγκατακλινοῦντ' ἄγωμεν εἰς Ἀσκληπιοῦ.
ΒΛΕ. καὶ μὴ διατρίβωμέν γε, μὴ πάλιν τις αὖ
ἐλθὼν διακωλύσῃ τι τῶν προὔργου ποιεῖν.
ΧΡΕ. παῖ Καρίων, τὰ στρώματ' ἐκφέρειν σ' ἐχρῆν,
αὐτόν τ' ἄγειν τὸν Πλοῦτον, ὡς νομίζεται,
καὶ τἄλλ' ὅσ' ἐστὶν ἔνδον εὐτρεπισμένα.

ΧΟΡΟΥ.

ΚΑΡ. ὦ πλεῖστα Θησείοις μεμυστιλημένοι
γέροντες ἄνδρες ἐπ' ὀλιγίστοις ἀλφίτοις,
ὡς εὐτυχεῖθ', ὡς μακαρίως πεπράγατε,
ἄλλοι θ' ὅσοις μέτεστι τοῦ χρηστοῦ τρόπου.
ΧΟΡ. τί δ' ἔστιν ὦ βέλτιστε τῶν σαυτοῦ φίλων;
φαίνει γὰρ ἥκειν ἄγγελος χρηστοῦ τινος.

ΚΑΡ. ὁ δεσπότης πέπραγεν εὐτυχέστατα,
μᾶλλον δ' ὁ Πλοῦτος αὐτός· ἀντὶ γὰρ τυφλοῦ
ἐξωμμάτωται καὶ λελάμπρυνται κόρας,
Ἀσκληπιοῦ παιῶνος εὐμενοῦς τυχών.
ΧΟΡ. λέγεις μοι χαράν, λέγεις μοι βοάν.
ΚΑΡ. πάρεστι χαίρειν, ἤν τε βούλησθ' ἤν τε μή.
ΧΟΡ. ἀναβοάσομαι τὸν εὔπαιδα καὶ
μέγα βροτοῖσι φέγγος Ἀσκληπιόν.
ΓΥ. τίς ἡ βοή ποτ' ἐστίν; ἆρ' ἀπαγγελεῖ
χρηστόν τι; τοῦτο γὰρ ποθοῦσ' ἐγὼ πάλαι
ἔνδον κάθημαι περιμένουσα τουτονί.
ΚΑΡ. ταχέως ταχέως φέρ' οἶνον, ὦ δέσποιν', ἵνα
καὐτὴ πίῃς· φιλεῖς δὲ δρῶσ' αὐτὸ σφόδρα·
ὡς ἀγαθὰ συλλήβδην ἅπαντά σοι φέρω.
ΓΥ. καὶ ποῦ 'στιν; ΚΑΡ. ἐν τοῖς λεγομένοις εἴσει τάχα.
ΓΥ. πέραινε τοίνυν ὅ τι λέγεις ἀνύσας ποτέ.
ΚΑΡ. ἄκουε τοίνυν, ὡς ἐγὼ τὰ πράγματα
ἐκ τῶν ποδῶν ἐς τὴν κεφαλήν σοι πάντ' ἐρῶ.
ΓΥ. μὴ δῆτ' ἔμοιγ' ἐς τὴν κεφαλήν. ΚΑΡ. μὴ τἀγαθὰ
ἃ νῦν γεγένηται; ΓΥ. μὴ μὲν οὖν τὰ πράγματα.
ΚΑΡ. ὡς γὰρ τάχιστ' ἀφικόμεθα πρὸς τὸν θεὸν
ἄγοντες ἄνδρα τότε μὲν ἀθλιώτατον,
νῦν δ' εἴ τιν' ἄλλον μακάριον κεὐδαίμονα,
πρῶτον μὲν αὐτὸν ἐπὶ θάλατταν ἤγομεν,
ἔπειτ' ἐλοῦμεν. ΓΥ. νὴ Δί' εὐδαίμων ἄρ' ἦν
ἀνὴρ γέρων ψυχρᾷ θαλάττῃ λούμενος.
ΚΑΡ. ἔπειτα πρὸς τὸ τέμενος ᾖμεν τοῦ θεοῦ.
ἐπεὶ δὲ βωμῷ πόπανα καὶ θυλήματα
καθωσιώθη μέλανος Ἡφαίστου φλογί,
κατεκλίναμεν τὸν Πλοῦτον, ὥσπερ εἰκὸς ἦν·
ἡμῶν δ' ἕκαστος στιβάδα παρεκαττύετο.
ΓΥ. ἦσαν δέ τινες κἄλλοι δεόμενοι τοῦ θεοῦ;

ΚΑΡ. εἷς μέν γε Νεοκλείδης, ὅς ἐστι μὲν τυφλός,
κλέπτων δὲ τοὺς βλέποντας ὑπερηκόντικεν·
ἕτεροί τε πολλοὶ παντοδαπὰ νοσήματα
ἔχοντες· ὡς δὲ τοὺς λύχνους ἀποσβέσας
ἡμῖν παρήγγειλ' ἐγκαθεύδειν τοῦ θεοῦ
ὁ πρόπολος, εἰπών, ἤν τις αἴσθηται ψόφου,
σιγᾶν, ἅπαντες κοσμίως κατεκείμεθα.
κἀγὼ καθεύδειν οὐκ ἐδυνάμην, ἀλλά με
ἀθάρας χύτρα τις ἐξέπληττε κειμένη
ὀλίγον ἄπωθεν τῆς κεφαλῆς του γρᾳδίου,
ἐφ' ἣν ἐπεθύμουν δαιμονίως ἐφερπύσαι.
ἔπειτ' ἀναβλέψας ὁρῶ τὸν ἱερέα
τοὺς φθοῖς ἀφαρπάζοντα καὶ τὰς ἰσχάδας
ἀπὸ τῆς τραπέζης τῆς ἱερᾶς. μετὰ τοῦτο δὲ
περιῆλθε τοὺς βωμοὺς ἅπαντας ἐν κύκλῳ,
εἴ που πόπανον εἴη τι καταλελειμμένον·
ἔπειτα ταῦθ' ἥγιζεν εἰς σάκταν τινά.
κἀγὼ νομίσας πολλὴν ὁσίαν τοῦ πράγματος
ἐπὶ τὴν χύτραν τὴν τῆς ἀθάρας ἀνίσταμαι.
ΓΥ. ταλάντατ' ἀνδρῶν, οὐκ ἐδεδοίκεις τὸν θεόν;
ΚΑΡ. νὴ τοὺς θεοὺς ἔγωγε μὴ φθάσειέ με
ἐπὶ τὴν χύτραν ἐλθὼν ἔχων τὰ στέμματα.
ὁ γὰρ ἱερεὺς αὐτοῦ με προὐδιδάξατο.
τὸ γρᾴδιον δ' ὡς ᾔσθετό πού μου τὸν ψόφον,
τὴν χεῖρ' ὑπερῆρε· κᾆτα συρίξας ἐγὼ
ὀδὰξ ἐλαβόμην, ὡς παρείας ὢν ὄφις.
ἡ δ' εὐθέως τὴν χεῖρα πάλιν ἀνέσπασε,
κατέκειτο δ' αὑτὴν ἐντυλίξασ' ἡσυχῆ,
ὑπὸ τοῦ δέους βδέουσα δριμύτερον γαλῆς.
κἀγὼ τότ' ἤδη τῆς ἀθάρας πολλὴν ἔφλων·
ἔπειτ' ἐπειδὴ μεστὸς ἦν, ἀνεπαλλόμην.
ΓΥ. ὁ δὲ θεὸς ὑμῖν οὐ προσῄειν; ΚΑΡ. οὐδέπω.

μετὰ τοῦτο δ' ἤδη καὶ γέλοιον δῆτά τι
ἐποίησα. προσιόντος γὰρ αὐτοῦ μέγα πάνυ
ἀπέπαρδον· ἡ γαστὴρ γὰρ ἐπεφύσητό μου.
ΓΥ. ἦ πού σε διὰ τοῦτ' εὐθὺς ἐβδελύττετο.
ΚΑΡ. οὔκ, ἀλλ' Ἰασὼ μέν γ' ἐπακολουθοῦσ' ἅμα
ὑπηρυθρίασε χἠ Πανάκει' ἀπεστράφη
τὴν ῥῖν' ἐπιλαβοῦσ'· οὐ λιβανωτὸν γὰρ βδέω.
ΓΥ. αὐτὸς δ' ἐκεῖνος; ΚΑΡ. οὐ μὰ Δί' οὐδ' ἐφρόντισεν.
ΓΥ. λέγεις ἄγροικον ἄρα σύ γ' εἶναι τὸν θεόν.
ΚΑΡ. μὰ Δί' οὐκ ἔγωγ', ἀλλὰ σκατοφάγον. ΓΥ. αἶ τάλαν.
ΚΑΡ. μετὰ ταῦτ' ἐγὼ μὲν εὐθὺς ἐνεκαλυψάμην
δείσας, ἐκεῖνος δ' ἐν κύκλῳ τὰ νοσήματα
σκοπῶν περιῄει πάντα κοσμίως πάνυ.
ἔπειτα παῖς αὐτῷ λίθινον θυείδιον
παρέθηκε καὶ δοίδυκα καὶ κιβώτιον.
ΓΥ. λίθινον; ΚΑΡ. μὰ Δί' οὐ δῆτ', οὐχὶ τό γε κιβώτιον.
ΓΥ. σὺ δὲ πῶς ἑώρας, ὦ κάκιστ' ἀπολούμενε,
ὃς ἐγκεκαλύφθαι φῄς; ΚΑΡ. διὰ τοῦ τριβωνίου.
ὀπὰς γὰρ εἶχεν οὐκ ὀλίγας μὰ τὸν Δία.
πρῶτον δὲ πάντων τῷ Νεοκλείδῃ φάρμακον
καταπλαστὸν ἐνεχείρησε τρίβειν, ἐμβαλὼν
σκορόδων κεφαλὰς τρεῖς Τηνίων. ἔπειτ' ἔφλα
ἐν τῇ θυείᾳ συμπαραμιγνύων ὀπὸν
καὶ σχῖνον· εἶτ' ὄξει διέμενος Σφηττίῳ,
κατέπλασεν αὐτοῦ τὰ βλέφαρ' ἐκστρέψας, ἵνα
ὀδυνῷτο μᾶλλον. ὁ δὲ κεκραγὼς καὶ βοῶν
ἔφευγ' ἀνάξας· ὁ δὲ θεὸς γελάσας ἔφη·
ἐνταῦθα νῦν κάθησο καταπεπλασμένος,
ἵν' ἐπομνύμενον παύσω σε τῆς ἐκκλησίας.

ΓΥ. ὡς φιλόπολίς τίς ἐσθ᾽ ὁ δαίμων καὶ σοφός.
ΚΑΡ. μετὰ τοῦτο τῷ Πλούτωνι παρεκαθέζετο,
καὶ πρῶτα μὲν δὴ τῆς κεφαλῆς ἐφήψατο,
ἔπειτα καθαρὸν ἡμιτύβιον λαβὼν
τὰ βλέφαρα περιέψησεν· ἡ Πανάκεια δὲ
κατεπέτασ᾽ αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν φοινικίδι
καὶ πᾶν τὸ πρόσωπον· εἶθ᾽ ὁ θεὸς ἐπόππυσεν.
ἐξηξάτην οὖν δύο δράκοντ᾽ ἐκ τοῦ νεὼ
ὑπερφυεῖς τὸ μέγεθος. ΓΥ. ὦ φίλοι θεοί.
ΚΑΡ. τούτω δ᾽ ὑπὸ τὴν φοινικίδ᾽ ὑποδύνθ᾽ ἡσυχῇ
τὰ βλέφαρα περιέλειχον, ὥς γ᾽ ἐμοὐδόκει·
καὶ πρίν σε κοτύλας ἐκπιεῖν οἴνου δέκα
ὁ Πλοῦτος, ὦ δέσποιν᾽, ἀνεστήκει βλέπων·
ἐγὼ δὲ τὼ χεῖρ᾽ ἀνεκρότησ᾽ ὑφ᾽ ἡδονῆς,
τὸν δεσπότην τ᾽ ἤγειρον. ὁ θεὸς δ᾽ εὐθέως
ἠφάνισεν αὑτὸν οἵ τ᾽ ὄφεις εἰς τὸν νεών.
οἱ δ᾽ ἐγκατακείμενοι παρ᾽ αὐτῷ πῶς δοκεῖς
τὸν Πλοῦτον ἠσπάζοντο καὶ τὴν νύχθ᾽ ὅλην
ἐγρηγόρεσαν, ἕως διέλαμψεν ἡμέρα.
ἐγὼ δ᾽ ἐπῄνουν τὸν θεὸν πάνυ σφόδρα,
ὅτι βλέπειν ἐποίησε τὸν Πλοῦτον ταχύ,
τὸν δὲ Νεοκλείδην μᾶλλον ἐποίησεν τυφλόν.
ΓΥ. ὅσην ἔχεις τὴν δύναμιν, ὦναξ δέσποτα.
ἀτὰρ φράσον μοι, ποῦ ᾽σθ᾽ ὁ Πλοῦτος; ΚΑΡ. ἔρχεται.
ἀλλ᾽ ἦν περὶ αὐτὸν ὄχλος ὑπερφυὴς ὅσος.
οἱ γὰρ δίκαιοι πρότερον ὄντες καὶ βίον
ἔχοντες ὀλίγον αὐτὸν ἠσπάζοντο καὶ
ἐδεξιοῦνθ᾽ ἅπαντες ὑπὸ τῆς ἡδονῆς·
ὅσοι δ᾽ ἐπλούτουν οὐσίαν τ᾽ εἶχον συχνὴν
οὐκ ἐκ δικαίου τὸν βίον κεκτημένοι,
ὀφρῦς συνῆγον ἐσκυθρώπαζόν θ᾽ ἅμα.

οἱ δ' ἠκολούθουν κατόπιν ἐστεφανωμένοι,
γελῶντες, εὐφημοῦντες· ἐκτυπεῖτο δὲ
ἐμβὰς γερόντων εὐρύθμοις προβήμασιν.
ἀλλ' εἶ' ἁπαξάπαντες ἐξ ἑνὸς λόγου
ὀρχεῖσθε καὶ σκιρτᾶτε καὶ χορεύετε·
οὐδεὶς γὰρ ὑμῖν εἰσιοῦσιν ἀγγελεῖ
ὡς ἄλφιτ' οὐκ ἔνεστιν ἐν τῷ θυλάκῳ.

ΓΥ. νὴ τὴν Ἑκάτην, κἀγὼ δ' ἀναδῆσαι βούλομαι
εὐαγγέλιά σε κριβανωτῶν ὁρμαθῷ,
τοιαῦτ' ἀπαγγείλαντα. ΚΑΡ. μή νυν μέλλ' ἔτι,
ὡς ἄνδρες ἐγγύς εἰσιν ἤδη τῶν θυρῶν.

ΓΥ. φέρε νυν ἰοῦσ' εἴσω κομίσω καταχύσματα
ὥσπερ νεωνήτοισιν ὀφθαλμοῖς ἐγώ.

ΚΑΡ. ἐγὼ δ' ἀπαντῆσαί γ' ἐκείνοις βούλομαι.

ΧΟΡΟΥ.

ΠΛ. καὶ προσκυνῶ γε πρῶτα μὲν τὸν Ἥλιον,
ἔπειτα σεμνῆς Παλλάδος κλεινὸν πέδον,
χώραν τε πᾶσαν Κέκροπος, ἥ μ' ἐδέξατο.
αἰσχύνομαι δὲ τὰς ἐμαυτοῦ συμφοράς,
οἵοις ἄρ' ἀνθρώποις ξυνὼν ἐλάνθανον,
τοὺς ἀξίους δὲ τῆς ἐμῆς ὁμιλίας
ἔφευγον, εἰδὼς οὐδέν· ὢ τλήμων ἐγώ.
ὡς οὔτ' ἐκεῖν' ἄρ' οὔτε ταῦτ' ὀρθῶς ἔδρων·
ἀλλ' αὐτὰ πάντα πάλιν ἀναστρέψας ἐγὼ
δείξω τὸ λοιπὸν πᾶσιν ἀνθρώποις ὅτι
ἄκων ἐμαυτὸν τοῖς πονηροῖς ἐπεδίδουν.

ΧΡΕ. βάλλ' ἐς κόρακας· ὡς χαλεπόν εἰσιν οἱ φίλοι
οἱ φαινόμενοι παραχρῆμ' ὅταν πράττῃ τις εὖ.
νύττουσι γὰρ καὶ φλῶσι τἀντικνήμια,
ἐνδεικνύμενος ἕκαστος εὔνοιάν τινα.
ἐμὲ γὰρ τίς οὐ προσεῖπε; ποῖος οὐκ ὄχλος
περιεστεφάνωσεν ἐν ἀγορᾷ πρεσβυτικός;

ΓΥ. ὦ φίλτατ᾽ ἀνδρῶν, καὶ σὺ καὶ σὺ χαίρετε.
φέρε νυν, νόμος γάρ ἐστι, τὰ καταχύσματα
ταυτὶ καταχέω σου λαβοῦσα. ΠΛ. μηδαμῶς.
ἐμοῦ γὰρ εἰσιόντος εἰς τὴν οἰκίαν
πρώτιστα καὶ βλέψαντος οὐδὲν ἐκφέρειν
πρεπῶδές ἐστιν, ἀλλὰ μᾶλλον εἰσφέρειν.
ΓΥ. εἶτ᾽ οὐχὶ δέξει δῆτα τὰ καταχύσματα;
ΠΛ. ἔνδον γε παρὰ τὴν ἑστίαν, ὥσπερ νόμος·
ἔπειτα καὶ τὸν φόρτον ἐκφύγοιμεν ἄν.
οὐ γὰρ πρεπῶδές ἐστι τῷ διδασκάλῳ
ἰσχάδια καὶ τρωγάλια τοῖς θεωμένοις
προβαλόντ᾽, ἐπὶ τούτοις εἶτ᾽ ἀναγκάζειν γελᾶν.
ΓΥ. εὖ πάνυ λέγεις· ὡς Δεξίνικός γ᾽ οὑτοσὶ
ἀνίσταθ᾽ ὡς ἁρπασόμενος τὰς ἰσχάδας.

ΧΟΡΟΥ.

ΚΑΡ. ὡς ἡδὺ πράττειν, ὦνδρες, ἔστ᾽ εὐδαιμόνως,
καὶ ταῦτα μηδὲν ἐξενεγκόντ᾽ οἴκοθεν.
ἡμῖν γὰρ ἀγαθῶν σωρὸς εἰς τὴν οἰκίαν
ἐπεισπέπαικεν οὐδὲν ἠδικηκόσιν.
[οὕτω τὸ πλουτεῖν ἐστιν ἡδὺ πρᾶγμα δή.]
ἡ μὲν σιπύη μεστή ᾽στι λευκῶν ἀλφίτων,
οἱ δ᾽ ἀμφορῆς οἴνου μέλανος ἀνθοσμίου.
ἅπαντα δ᾽ ἡμῖν ἀργυρίου καὶ χρυσίου
τὰ σκευάρια πλήρη ᾽στίν, ὥστε θαυμάσαι.
τὸ φρέαρ δ᾽ ἐλαίου μεστόν· αἱ δὲ λήκυθοι
μύρου γέμουσι, τὸ δ᾽ ὑπερῷον ἰσχάδων.
ὀξὶς δὲ πᾶσα καὶ λοπάδιον καὶ χύτρα
χαλκῆ γέγονε· τοὺς δὲ πινακίσκους τοὺς σαπροὺς
τοὺς ἰχθυηροὺς ἀργυροῦς πάρεσθ᾽ ὁρᾶν.
ὁ δ᾽ ἰπνὸς γέγον᾽ ἡμῖν ἐξαπίνης ἐλεφάντινος.
στατῆρσι δ᾽ οἱ θεράποντες ἀρτιάζομεν
χρυσοῖς, ἀποψώμεσθα δ᾽ οὐ λίθοις ἔτι,

ἀλλὰ σκοροδίοις ὑπὸ τρυφῆς ἑκάστοτε.
καὶ νῦν ὁ δεσπότης μὲν ἔνδον βουθυτεῖ
ὗν καὶ τράγον καὶ κριὸν ἐστεφανωμένος,
ἐμὲ δ' ἐξέπεμψεν ὁ καπνός. οὐχ οἷός τε γὰρ
ἔνδον μένειν ἦν. ἔδακνε γὰρ τὰ βλέφαρά μου.
ΔΙΚ. ἕπου μετ' ἐμοῦ παιδάριον, ἵνα πρὸς τὸν θεὸν
ἴωμεν. ΚΑΡ. ἔα, τίς ἔσθ' ὁ προσιὼν οὑτοσί;
ΔΙΚ. ἀνὴρ πρότερον μὲν ἄθλιος, νῦν δ' εὐτυχής.
ΚΑΡ. δῆλον ὅτι τῶν χρηστῶν τις, ὡς ἔοικας, εἶ.
ΔΙΚ. μάλιστ'. ΚΑΡ. ἔπειτα τοῦ δέει; ΔΙΚ. πρὸς τὸν θεὸν
ἥκω· μεγάλων γάρ μοὔστὶν ἀγαθῶν αἴτιος.
ἐγὼ γὰρ ἱκανὴν οὐσίαν παρὰ τοῦ πατρὸς
λαβὼν ἐπήρκουν τοῖς δεομένοις τῶν φίλων,
εἶναι νομίζων χρήσιμον πρὸς τὸν βίον.
ΚΑΡ. ἦ πού σε ταχέως ἐπέλιπεν τὰ χρήματα.
ΔΙΚ. κομιδῆ μὲν οὖν. ΚΑΡ. οὐκοῦν μετὰ ταῦτ' ἦσθ' ἄθλιος.
ΔΙΚ. κομιδῆ μὲν οὖν. κἀγὼ μὲν ᾤμην οὓς τέως
εὐηργέτησα δεομένους ἕξειν φίλους
ὄντως βεβαίους, εἰ δεηθείην ποτέ·
οἱ δ' ἐξετρέποντο κοὐκ ἐδόκουν ὁρᾶν μ' ἔτι.
ΚΑΡ. καὶ κατεγέλων δ', εὖ οἶδ' ὅτι. ΔΙΚ. κομιδῆ μὲν οὖν.
αὐχμὸς γὰρ ὢν τῶν σκευαρίων μ' ἀπώλεσεν.
ἀλλ' οὐχὶ νῦν. ἀνθ' ὧν ἐγὼ πρὸς τὸν θεὸν
προσευξόμενος ἥκω δικαίως ἐνθάδε.
ΚΑΡ. τὸ τριβώνιον δὲ τί δύναται πρὸς τὸν θεόν,
ὃ φέρει μετὰ σοῦ τὸ παιδάριον τουτί; φράσον.
ΔΙΚ. καὶ τοῦτ' ἀναθήσων ἔρχομαι πρὸς τὸν θεόν.
ΚΑΡ. μῶν ἐνεμυήθης δῆτ' ἐν αὐτῷ τὰ μεγάλα;
ΔΙΚ. οὔκ, ἀλλ' ἐνερρίγωσ' ἔτη τριακαίδεκα.

ΚΑΡ. τὰ δ' ἐμβάδια; ΔΙΚ. καὶ ταῦτα συνεχειμάζετο.
ΚΑΡ. καὶ ταῦτ' ἀναθήσων ἔφερες οὖν; ΔΙΚ. νὴ τὸν Δία.
ΚΑΡ. χαρίεντά γ' ἥκεις δῶρα τῷ θεῷ φέρων.
ΣΥΚ. οἴμοι κακοδαίμων, ὡς ἀπόλωλα δείλαιος,
καὶ τρὶς κακοδαίμων καὶ τετράκις καὶ πεντάκις
καὶ δωδεκάκις καὶ μυριάκις· ἰοὺ ἰού.
οὕτω πολυφόρῳ συγκέκραμαι δαίμονι.
ΚΑΡ. Ἄπολλον ἀποτρόπαιε καὶ θεοὶ φίλοι,
τί ποτ' ἐστὶν ὅ τι πέπονθεν ἄνθρωπος κακόν;
ΣΥΚ. οὐ γὰρ σχέτλια πέπονθα νυνὶ πράγματα,
ἀπολωλεκὼς ἅπαντα τἀκ τῆς οἰκίας
διὰ τὸν θεὸν τοῦτον, τὸν ἐσόμενον τυφλὸν
πάλιν αὖθις, ἤνπερ μὴ 'λλίπωσιν αἱ δίκαι;
ΔΙΚ. ἐγὼ σχεδὸν τὸ πρᾶγμα γιγνώσκειν δοκῶ.
προσέρχεται γάρ τις κακῶς πράττων ἀνήρ,
ἔοικε δ' εἶναι τοῦ πονηροῦ κόμματος.
ΚΑΡ. νὴ Δία, καλῶς τοίνυν ποιῶν ἀπόλλυται.
ΣΥΚ. ποῦ ποῦ 'σθ' ὁ μόνος ἅπαντας ἡμᾶς πλουσίους
ὑποσχόμενος οὗτος ποιήσειν εὐθέως,
εἰ πάλιν ἀναβλέψειεν ἐξ ἀρχῆς; ὁ δὲ
πολὺ μᾶλλον ἐνίους ἐστὶν ἐξολωλεκώς.
ΚΑΡ. καὶ τίνα δέδρακε δῆτα τοῦτ'; ΣΥΚ. ἐμὲ τουτονί.
ΚΑΡ. ἦ τῶν πονηρῶν ἦσθα καὶ τοιχωρύχων;
ΣΥΚ. μὰ Δί', οὐ μὲν οὖν ἔσθ' ὑγιὲς ὑμῶν οὐδενός,
κοὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ ἔχετέ μου τὰ χρήματα.
ΚΑΡ. ὡς σοβαρός, ὦ Δάματερ, εἰσελήλυθεν
ὁ συκοφάντης. δῆλον ὅτι βουλιμιᾷ.
ΣΥΚ. σὺ μὲν εἰς ἀγορὰν ἰὼν ταχέως οὐκ ἂν φθάνοις.
ἐπὶ τοῦ τροχοῦ γὰρ δεῖ σ' ἐκεῖ στρεβλούμενον
εἰπεῖν ἃ πεπανούργηκας. ΚΑΡ. οἰμώξἄρα σύ.
ΔΙΚ. νὴ τὸν Δία τὸν σωτῆρα, πολλοῦ γ' ἄξιος
ἅπασι τοῖς Ἕλλησιν ὁ θεὸς οὗτος, εἰ

τοὺς συκοφάντας ἐξολεῖ κακοὺς κακῶς.
ΣΥΚ. οἴμοι τάλας· μῶν καὶ σὺ μετέχων καταγελᾷς;
ἐπεὶ πόθεν θοἰμάτιον εἴληφας τοδί;
ἐχθὲς δ' ἔχοντ' εἶδόν σ' ἐγὼ τριβώνιον.
ΔΙΚ. οὐδὲν προτιμῶ σου. φορῶ γὰρ πριάμενος
τὸν δακτύλιον τονδὶ παρ' Εὐδάμου δραχμῆς.
ΚΑΡ. ἀλλ' οὐκ ἔνεστι συκοφάντου δήγματος.
ΣΥΚ. ἆρ' οὐχ ὕβρις ταῦτ' ἐστὶ πολλή; σκώπτετον,
ὅ τι δὲ ποιεῖτον ἐνθάδ' οὐκ εἰρήκατον.
οὐκ ἐπ' ἀγαθῷ γὰρ ἐνθάδ' ἐστὸν οὐδενί.
ΚΑΡ. μὰ τὸν Δί' οὔκουν τῷ γε σῷ, σάφ' ἴσθ' ὅτι.
ΣΥΚ. ἀπὸ τῶν ἐμῶν γὰρ ναὶ μὰ Δία δειπνήσετον.
ΚΑΡ. ὡς δὴ 'π' ἀληθείᾳ σὺ μετὰ τοῦ μάρτυρος
διαρραγείης, μηδενός γ' ἐμπλήμενος.
ΣΥΚ. ἀρνεῖσθον; ἔνδον ἐστίν, ὦ μιαρωτάτω,
πολὺ χρῆμα τεμαχῶν καὶ κρεῶν ὠπτημένων.
ὖ ὖ ὖ ὖ ὖ ὖ ὖ ὖ ὖ ὖ ὖ ὖ.
ΔΙΚ. κακόδαιμον, ὀσφραίνει τι; ΚΑΡ. τοῦ ψύχους γ' ἴσως,
ἐπεὶ τοιοῦτόν γ' ἀμπέχεται τριβώνιον.
ΣΥΚ. ταῦτ' οὖν ἀνασχέτ' ἐστίν, ὦ Ζεῦ καὶ θεοί,
τούτους ὑβρίζειν εἰς ἔμ'; οἴμ' ὡς ἄχθομαι
ὅτι χρηστὸς ὢν καὶ φιλόπολις πάσχω κακῶς.
ΔΙΚ. σὺ φιλόπολις καὶ χρηστός; ΣΥΚ. ὡς οὐδείς γ' ἀνήρ.
ΔΙΚ. καὶ μὴν ἐπερωτηθεὶς ἀπόκριναί μοι, ΣΥΚ. τὸ τί;
ΔΙΚ. γεωργὸς εἶ; ΣΥΚ. μελαγχολᾶν μ' οὕτως οἴει;
ΔΙΚ. ἀλλ' ἔμπορος; ΣΥΚ. ναί, σκήπτομαί γ', ὅταν τύχω.
ΔΙΚ. τί δαί; τέχνην τιν' ἔμαθες; ΣΥΚ. οὐ μὰ τὸν Δία.
ΔΙΚ. πῶς οὖν διέζης ἢ πόθεν μηδὲν ποιῶν;
ΣΥΚ. τῶν τῆς πόλεώς εἰμ' ἐπιμελητὴς πραγμάτων

καὶ τῶν ἰδίων πάντων. ΔΙΚ. σύ; τί μαθών; ΣΥΚ.
βούλομαι.
ΔΙΚ. πῶς οὖν ἂν εἴης χρηστός, ὦ τοιχωρύχε,
εἴ σοι προσῆκον μηδὲν εἶτ' ἀπεχθάνει;
ΣΥΚ. οὐ γὰρ προσήκει τὴν ἐμαυτοῦ μοι πόλιν
εὐεργετεῖν, ὦ κέπφε, καθ' ὅσον ἂν σθένω;
ΔΙΚ. εὐεργετεῖν οὖν ἐστι τὸ πολυπραγμονεῖν;
ΣΥΚ. τὸ μὲν οὖν βοηθεῖν τοῖς νόμοις τοῖς κειμένοις
καὶ μὴ 'πιτρέπειν ἐάν τις ἐξαμαρτάνῃ.
ΔΙΚ. οὔκουν δικαστὰς ἐξεπίτηδες ἡ πόλις
ἄρχειν καθίστησιν; ΣΥΚ. κατηγορεῖ δὲ τίς;
ΔΙΚ. ὁ βουλόμενος. ΣΥΚ. οὐκοῦν ἐκεῖνός εἰμ' ἐγώ.
ὥστ' εἰς ἔμ' ἥκει τῆς πόλεως τὰ πράγματα.
ΔΙΚ. νὴ Δία, πονηρόν τἄρα προστάτην ἔχει.
ἐκεῖνο δ' οὐ βούλοι' ἄν, ἡσυχίαν ἔχων
ζῆν ἀργός; ΣΥΚ. ἀλλὰ προβατίου βίον λέγεις,
εἰ μὴ φανεῖται διατριβή τις τῷ βίῳ.
ΔΙΚ. οὐδ' ἂν μεταμάθοις; ΣΥΚ. οὐδ' ἂν εἰ δοίης γέ μοι
τὸν Πλοῦτον αὐτὸν καὶ τὸ Βάττου σίλφιον.
ΔΙΚ. κατάθου ταχέως θοἰμάτιον. ΚΑΡ. οὗτος, σοὶ λέγει.
ΔΙΚ. ἔπειθ' ὑπόλυσαι. ΚΑΡ. ταῦτα πάντα σοὶ λέγει.
ΣΥΚ. καὶ μὴν προσελθέτω πρὸς ἔμ' ὑμῶν ἐνθαδὶ
ὁ βουλόμενος. ΚΑΡ. οὐκοῦν ἐκεῖνός εἰμ' ἐγώ.
ΣΥΚ. οἴμοι τάλας, ἀποδύομαι μεθ' ἡμέραν.
ΚΑΡ. σὺ γὰρ ἀξιοῖς τἀλλότρια πράττων ἐσθίειν;
ΣΥΚ. ὁρᾷς ἃ ποιεῖ; ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.
ΔΙΚ. ἀλλ' οἴχεται φεύγων ὃν εἶχες μάρτυρα.
ΣΥΚ. οἴμοι περιείλημμαι μόνος. ΚΑΡ. νυνὶ βοᾷς;
ΣΥΚ. οἴμοι μάλ' αὖθις. ΚΑΡ. δός σύ μοι τὸ τριβώνιον,
ἵν' ἀμφιέσω τὸν συκοφάντην τουτονί.
ΔΙΚ. μὴ δῆθ'· ἱερὸν γάρ ἐστι τοῦ Πλούτου πάλαι.
ΚΑΡ. ἔπειτα ποῦ κάλλιον ἀνατεθήσεται

ἢ περὶ πονηρὸν ἄνδρα καὶ τοιχωρύχον;
Πλοῦτον δὲ κοσμεῖν ἱματίοις σεμνοῖς πρέπει.
ΔΙΚ. τοῖς δ' ἐμβαδίοις τί χρήσεταί τις; εἰπέ μοι.
ΚΑΡ. καὶ ταῦτα πρὸς τὸ μέτωπον αὐτίκα δὴ μάλα
ὥσπερ κοτίνῳ προσπατταλεύσω τουτῳί.
ΣΥΚ. ἄπειμι· γιγνώσκω γὰρ ἥττων ὢν πολὺ
ὑμῶν· ἐὰν δὲ σύζυγον λάβω τινὰ
καὶ σύκινον, τοῦτον τὸν ἰσχυρὸν θεὸν
ἐγὼ ποιήσω τήμερον δοῦναι δίκην,
ὁτιὴ καταλύει περιφανῶς εἷς ὢν μόνος
τὴν δημοκρατίαν, οὔτε τὴν βουλὴν πιθὼν
τὴν τῶν πολιτῶν οὔτε τὴν ἐκκλησίαν.
ΔΙΚ. καὶ μὴν ἐπειδὴ τὴν πανοπλίαν τὴν ἐμὴν
ἔχων βαδίζεις, εἰς τὸ βαλανεῖον τρέχε·
ἔπειτ' ἐκεῖ κορυφαῖος ἑστηκὼς θέρου.
κἀγὼ γὰρ εἶχον τὴν στάσιν ταύτην ποτέ.
ΚΑΡ. ἀλλ' ὁ βαλανεὺς ἕλξει θύραζ' αὐτὸν λαβὼν
τῶν ὀρχιπέδων· ἰδὼν γὰρ αὐτὸν γνώσεται
ὅτι ἔστ' ἐκείνου τοῦ πονηροῦ κόμματος.
νὼ δ' εἰσίωμεν, ἵνα προσεύξῃ τὸν θεόν.

ΧΟΡΟΥ.

ΓΡ. ἆρ', ὦ φίλοι γέροντες, ἐπὶ τὴν οἰκίαν
ἀφίγμεθ' ὄντως τοῦ νέου τούτου θεοῦ,
ἢ τῆς ὁδοῦ τὸ παράπαν ἡμαρτήκαμεν;
ΧΟΡ. ἀλλ' ἴσθ' ἐπ' αὐτὰς τὰς θύρας ἀφιγμένη,
ὦ μειρακίσκη· πυνθάνει γὰρ ὡρικῶς.
ΓΡ. φέρε νυν ἐγὼ τῶν ἔνδοθεν καλέσω τινά.
ΧΡΕ. μὴ δῆτ'· ἐγὼ γὰρ αὐτὸς ἐξελήλυθα.
ἀλλ' ὅ τι μάλιστ' ἐλήλυθας λέγειν σ' ἐχρῆν.
ΓΡ. πέπονθα δεινὰ καὶ παράνομ', ὦ φίλτατε·
ἀφ' οὗ γὰρ ὁ θεὸς οὗτος ἤρξατο βλέπειν,
ἀβίωτον εἶναί μοι πεποίηκε τὸν βίον.

ΧΡΕ. τί δ' ἔστιν; ἦ που καὶ σὺ συκοφάντρια
ἐν ταῖς γυναιξὶν ἦσθα; ΓΡ. μὰ Δί' ἐγὼ μὲν οὔ.
ΧΡΕ. ἀλλ' οὐ λαχοῦσ' ἔπινες ἐν τῷ γράμματι;
ΓΡ. σκώπτεις· ἐγὼ δὲ κατακέκνισμαι δειλάκρα.
ΧΡΕ. οὔκουν ἐρεῖς ἀνύσασα τὸν κνισμὸν τίνα;
ΓΡ. ἄκουέ νυν. ἦν μοί τι μειράκιον φίλον,
πενιχρὸν μέν, ἄλλως δ' εὐπρόσωπον καὶ καλὸν
καὶ χρηστόν· εἰ γάρ του δεηθείην ἐγώ,
ἅπαντ' ἐποίει κοσμίως μοι καὶ καλῶς·
ἐγὼ δ' ἐκείνῳ πάντ' ἂν ἀνθυπηρέτουν.
ΧΡΕ. τί δ' ἦν ὅ τι σου μάλιστ' ἐδεῖθ' ἑκάστοτε;
ΓΡ. οὐ πολλά· καὶ γὰρ ἐκνομίως μ' ᾐσχύνετο.
ἀλλ' ἀργυρίου δραχμὰς ἂν ᾔτησ' εἴκοσιν
εἰς ἱμάτιον, ὀκτὼ δ' ἂν εἰς ὑποδήματα·
καὶ ταῖς ἀδελφαῖς ἀγοράσαι χιτώνιον
ἐκέλευσεν ἄν, τῇ μητρί θ' ἱματίδιον·
πυρῶν τ' ἂν ἐδεήθη μεδίμνων τεττάρων.
ΧΡΕ. οὐ πολλὰ τοίνυν μὰ τὸν Ἀπόλλω ταῦτά γε
εἴρηκας, ἀλλὰ δῆλον ὅτι σ' ᾐσχύνετο.
ΓΡ. καὶ ταῦτα τοίνυν οὐχ ἕνεκεν μισητίας
αἰτεῖν μ' ἔφασκεν, ἀλλὰ φιλίας οὕνεκα,
ἵνα τοὐμὸν ἱμάτιον φορῶν μεμνῇτό μου.
ΧΡΕ. λέγεις ἐρῶντ' ἄνθρωπον ἐκνομιώτατα.
ΓΡ. ἀλλ' οὐχὶ νῦν ὁ βδελυρὸς ἔτι τὸν νοῦν ἔχει
τὸν αὐτόν, ἀλλὰ πολὺ μεθέστηκεν πάνυ.
ἐμοῦ γὰρ αὐτῷ τὸν πλακοῦντα τουτονὶ
καὶ τἄλλα τἀπὶ τοῦ πίνακος τραγήματα
ἐπόντα πεμψάσης ὑπειπούσης θ' ὅτι
εἰς ἑσπέραν ἥξοιμι, ΧΡΕ. τί σ' ἔδρασ'; εἰπέ μοι.
ΓΡ. ἄμητα προσαπέπεμψεν ἡμῖν τουτονί,
ἐφ' ᾧ τ' ἐκεῖσε μηδέποτέ μ' ἐλθεῖν ἔτι,
καὶ πρὸς ἐπὶ τούτοις εἶπεν ἀποπέμπων ὅτι

πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι.
ΧΡΕ. δῆλον ὅτι τοὺς τρόπους τις οὐ μοχθηρὸς ἦν.
ἔπειτα πλουτῶν οὐκέθ' ἥδεται φακῇ·
πρὸ τοῦ δ' ὑπὸ τῆς πενίας ἅπαντ' ἐπήσθιεν.
ΓΡ. καὶ μὴν πρὸ τοῦ γ' ὁσημέραι νὴ τὼ θεὼ
ἐπὶ τὴν θύραν ἐβάδιζεν ἀεὶ τὴν ἐμήν.
ΧΡΕ. ἐπ' ἐκφοράν; ΓΡ. μὰ Δί', ἀλλὰ τῆς φωνῆς μόνον
ἐρῶν ἀκοῦσαι. ΧΡΕ. τοῦ λαβεῖν μὲν οὖν χάριν.
ΓΡ. καὶ νὴ Δί' εἰ λυπουμένην αἴσθοιτό με,
νηττάριον ἂν καὶ βάτιον ὑπεκορίζετο.
ΧΡΕ. ἔπειτ' ἴσως ᾔτησ' ἂν εἰς ὑποδήματα.
ΓΡ. μυστηρίοις δὲ τοῖς μεγάλοισι νὴ Δία
ἐπὶ τῆς ἁμάξης ὅτι προσέβλεψέν μέ τις,
ἐτυπτόμην διὰ τοῦθ' ὅλην τὴν ἡμέραν.
οὕτω σφόδρα ζηλότυπος ὁ νεανίσκος ἦν.
ΧΡΕ. μόνος γὰρ ἥδεθ', ὡς ἔοικεν, ἐσθίων.
ΓΡ. καὶ τάς γε χεῖρας παγκάλας ἔχειν μ' ἔφη.
ΧΡΕ. ὁπότε προτείνοιέν γε δραχμὰς εἴκοσιν.
ΓΡ. ὄζειν τε τῆς χρόας ἔφασκεν ἡδύ μου,
ΧΡΕ. εἰ Θάσιον ἐνέχεις, εἰκότως γε νὴ Δία.
ΓΡ. τὸ βλέμμα θ' ὡς ἔχοιμι μαλακὸν καὶ καλόν.
ΧΡ. οὐ σκαιὸς ἦν ἄνθρωπος, ἀλλ' ἠπίστατο
γραὸς καπρώσης τἀφόδια κατεσθίειν.
ΓΡ. ταῦτ' οὖν ὁ θεός, ὦ φίλ' ἄνερ, οὐκ ὀρθῶς ποιεῖ,
φάσκων βοηθεῖν τοῖς ἀδικουμένοις ἀεί.
ΧΡΕ. τί γὰρ ποιήσῃ; φράζε, καὶ πεπράξεται.
ΓΡ. ἀναγκάσαι δίκαιόν ἐστι νὴ Δία
τὸν εὖ παθόνθ' ὑπ' ἐμοῦ πάλιν μ' ἀντ' εὖ ποιεῖν·
ἢ μηδ' ὁτιοῦν ἀγαθὸν δίκαιός ἐστ' ἔχειν.
ΧΡΕ. οὔκουν καθ' ἑκάστην ἀπεδίδου τὴν νύκτα σοι;
ΓΡ. ἀλλ' οὐδέποτέ με ζῶσαν ἀπολείψειν ἔφη.
ΧΡΕ. ὀρθῶς γε· νῦν δέ σ' οὐκέτι ζῆν οἴεται.

ΓΡ. ὑπὸ τοῦ γὰρ ἄλγους κατατέτηκ', ὦ φίλτατε.
ΧΡΕ. οὔκ, ἀλλὰ κατασέσηπας, ὥς γ' ἐμοὶ δοκεῖς.
ΓΡ. διὰ δακτυλίου μὲν οὖν ἔμεγ' ἂν διελκύσαις.
ΧΡΕ. εἰ τυγχάνοι γ' ὁ δακτύλιος ὢν τηλίας.
ΓΡ. καὶ μὴν τὸ μειράκιον τοδὶ προσέρχεται,
οὗπερ πάλαι κατηγοροῦσα τυγχάνω·
ἔοικε δ' ἐπὶ κῶμον βαδίζειν. ΧΡΕ. φαίνεται.
στεφάνους γέ τοι καὶ δᾷδ' ἔχων πορεύεται.
ΝΕΑ. ἀσπάζομαι. ΧΡΕ. σέ φησιν. ΝΕΑ. ἀρχαία φίλη,
πολιὰ γεγένησαι ταχύ γε νὴ τὸν οὐρανόν.
ΓΡ. τάλαιν' ἐγὼ τῆς ὕβρεος ἧς ὑβρίζομαι.
ΧΡΕ. ἔοικε διὰ πολλοῦ χρόνου σ' ἑορακέναι.
ΓΡ. ποίου χρόνου, ταλάνταθ', ὃς παρ' ἐμοὶ χθὲς ἦν;
ΧΡ. τοὐναντίον πέπονθε τοῖς πολλοῖς ἄρα·
μεθύων γάρ, ὡς ἔοικεν, ὀξύτερον βλέπει.
ΓΡ. οὔκ, ἀλλ' ἀκόλαστός ἐστιν ἀεὶ τοὺς τρόπους.
ΝΕΑ. ὦ Ποντοπόσειδον καὶ θεοὶ πρεσβυτικοί,
ἐν τῷ προσώπῳ τῶν ῥυτίδων ὅσας ἔχει.
ΓΡ. ἆ ἆ,
τὴν δᾷδα μή μοι πρόσφερ'. ΧΡΕ. εὖ μέντοι λέγει.
ἐὰν γὰρ αὐτὴν εἷς μόνος σπινθὴρ λάβῃ,
ὥσπερ παλαιὰν εἰρεσιώνην καύσεται.
ΝΕΑ. βούλει διὰ χρόνου πρός με παῖσαι; ΓΡ. ποῖ, τάλαν;
ΝΕΑ. αὐτοῦ, λαβοῦσα κάρυα. ΓΡ. παιδιὰν τίνα;
ΝΕΑ. πόσους ἔχεις ὀδόντας. ΧΡΕ. ἀλλὰ γνώσομαι
κἄγωγ'· ἔχει γὰρ τρεῖς ἴσως ἢ τέτταρας.
ΝΕΑ. ἀπότισον· ἕνα γὰρ γόμφιον μόνον φορεῖ.
ΓΡ. ταλάντατ' ἀνδρῶν, οὐχ ὑγιαίνειν μοι δοκεῖς,
πλυνόν με ποιῶν ἐν τοσούτοις ἀνδράσιν.
ΝΕΑ. ὄναιο μέντἄν, εἴ τις ἐκπλύνειέ σε.
ΧΡΕ. οὐ δῆτ', ἐπεὶ νῦν μὲν καπηλικῶς ἔχει,
εἰ δ' ἐκπλυνεῖται τοῦτο τὸ ψιμύθιον,

ὄψει κατάδηλα τοῦ προσώπου τὰ ῥάκη.
ΓΡ. γέρων ἀνὴρ ὢν οὐχ ὑγιαίνειν μοι δοκεῖς.
ΝΕΑ. πειρᾷ μὲν οὖν ἴσως σε καὶ τῶν τιτθίων
ἐφάπτεταί σου λανθάνειν δοκῶν ἐμέ.
ΓΡ. μὰ τὴν Ἀφροδίτην, οὐκ ἐμοῦ γ᾽, ὦ βδελυρὲ σύ.
ΧΡΕ. μὰ τὴν Ἑκάτην, οὐ δῆτα· μαινοίμην γὰρ ἄν.
ἀλλ᾽, ὦ νεανίσκ᾽, οὐκ ἐῶ τὴν μείρακα
μισεῖν σε ταύτην. ΝΕΑ. ἀλλ᾽ ἔγωγ᾽ ὑπερφιλῶ.
ΧΡΕ. καὶ μὴν κατηγορεῖ γέ σου. ΝΕΑ. τί κατηγορεῖ;
ΧΡΕ. εἶναί σ᾽ ὑβριστήν φησι καὶ λέγειν ὅτι
πάλαι ποτ᾽ ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι.
ΝΕΑ. ἐγὼ περὶ ταύτης οὐ μαχοῦμαί σοι. ΧΡΕ. τὸ τί;
ΝΕΑ. αἰσχυνόμενος τὴν ἡλικίαν τὴν σήν, ἐπεὶ
οὐκ ἄν ποτ᾽ ἄλλῳ τοῦτ᾽ ἐπέτρεψ᾽ ἐγὼ ποιεῖν·
νῦν δ᾽ ἄπιθι χαίρων συλλαβὼν τὴν μείρακα.
ΧΡΕ. οἶδ᾽ οἶδα τὸν νοῦν· οὐκέτ᾽ ἀξιοῖς ἴσως
εἶναι μετ᾽ αὐτῆς. ΓΡ. ὁ δ᾽ ἐπιτρέψων ἐστὶ τίς;
ΝΕΑ. οὐκ ἂν διαλεχθείην διεσπλεκωμένῃ
ὑπὸ μυρίων ἐτῶν τε καὶ τρισχιλίων.
ΧΡΕ. ὅμως δ᾽ ἐπειδὴ καὶ τὸν οἶνον ἠξίους
πίνειν, συνεκποτέ᾽ ἐστί σοι καὶ τὴν τρύγα.
ΝΕΑ. ἀλλ᾽ ἔστι κομιδῇ τρὺξ παλαιὰ καὶ σαπρά.
ΧΡΕ. οὐκοῦν τρύγοιπος ταῦτα πάντ᾽ ἰάσεται.
ΝΕΑ. ἀλλ᾽ εἴσιθ᾽ εἴσω· τῷ θεῷ γὰρ βούλομαι
ἐλθὼν ἀναθεῖναι τοὺς στεφάνους τούσδ᾽ οὓς ἔχω.
ΓΡ. ἐγὼ δέ γ᾽ αὐτῷ καὶ φράσαι τι βούλομαι.
ΝΕΑ. ἐγὼ δέ γ᾽ οὐκ εἴσειμι. ΧΡΕ. θάρρει, μὴ φοβοῦ.
οὐ γὰρ βιάσεται. ΝΕΑ. πάνυ καλῶς τοίνυν λέγεις.
ἱκανὸν γὰρ αὐτὴν πρότερον ὑπεπίττουν χρόνον.
ΓΡ. βάδιζ᾽· ἐγὼ δέ σου κατόπιν εἰσέρχομαι.
ΧΡΕ. ὡς εὐτόνως, ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, τὸ γρᾴδιον
ὥσπερ λεπὰς τῷ μειρακίῳ προσίσχεται.

ΧΟΡΟΥ.

ΚΑΡ. τίς ἔσθ᾽ ὁ κόπτων τὴν θύραν; τουτὶ τί ἦν;
οὐδεὶς ἔοικεν· ἀλλὰ δῆτα τὸ θύριον
φθεγγόμενον ἄλλως κλαυσιᾷ. ΕΡΜ. σέ τοι λέγω,
ὦ Καρίων, ἀνάμεινον. ΚΑΡ. οὗτος, εἰπέ μοι,
σὺ τὴν θύραν ἔκοπτες οὑτωσὶ σφόδρα;
ΕΡΜ. μὰ Δί᾽, ἀλλ᾽ ἔμελλον· εἶτ᾽ ἀνέῳξάς με φθάσας.
ἀλλ᾽ ἐκκάλει τὸν δεσπότην τρέχων ταχύ,
ἔπειτα τὴν γυναῖκα καὶ τὰ παιδία,
ἔπειτα τοὺς θεράποντας, εἶτα τὴν κύνα,
ἔπειτα σαυτόν, εἶτα τὴν ὗν. ΚΑΡ. εἰπέ μοι,
τί δ᾽ ἔστιν; ΕΡΜ. ὁ Ζεύς, ὦ πονηρέ, βούλεται
ἐς ταυτὸν ὑμᾶς συγκυκήσας τρύβλιον
ἁπαξάπαντας εἰς τὸ βάραθρον ἐμβαλεῖν.
ΚΑΡ. ἡ γλῶττα τῷ κήρυκι τούτων γίγνεται.
ἀτὰρ διὰ τί δὴ ταῦτ᾽ ἐπιβουλεύει ποιεῖν
ἡμᾶς; ΕΡΜ. ὁτιὴ δεινότατα πάντων πραγμάτων
εἴργασθ᾽. ἀφ᾽ οὗ γὰρ ἤρξατ᾽ ἐξ ἀρχῆς βλέπειν
ὁ Πλοῦτος, οὐδεὶς οὐ λιβανωτόν, οὐ δάφνην,
οὐ ψαιστόν, οὐχ ἱερεῖον, οὐκ ἄλλ᾽ οὐδὲ ἓν
ἡμῖν ἔτι θύει τοῖς θεοῖς. ΚΑΡ. μὰ Δί᾽, οὐδέ γε
θύσει. κακῶς γὰρ ἐπεμελεῖσθ᾽ ἡμῶν τότε.
ΕΡΜ. καὶ τῶν μὲν ἄλλων μοι θεῶν ἧττον μέλει,
ἐγὼ δ᾽ ἀπόλωλα κἀπιτέτριμμαι. ΚΑΡ. σωφρονεῖς.
ΕΡΜ. πρότερον γὰρ εἶχον μὲν παρὰ ταῖς καπηλίσιν
πάντ᾽ ἀγάθ᾽ ἕωθεν εὐθύς, οἰνοῦτταν, μέλι,
ἰσχάδας, ὅσ᾽ εἰκός ἐστιν Ἑρμῆν ἐσθίειν·
νυνὶ δὲ πεινῶν ἀναβάδην ἀναπαύομαι.
ΚΑΡ. οὔκουν δικαίως, ὅστις ἐποίεις ζημίαν
ἐνίοτε τοιαῦτ᾽ ἀγάθ᾽ ἔχων; ΕΡΜ. οἴμοι τάλας,
οἴμοι πλακοῦντος τοῦ ᾽ν τετράδι πεπεμμένου.
ΚΑΡ. ποθεῖς τὸν οὐ παρόντα καὶ μάτην καλεῖς

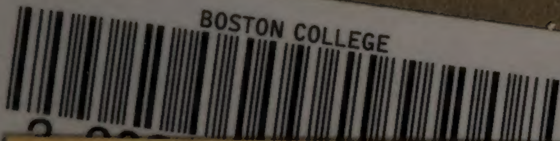
ΕΡΜ. οἴμοι δὲ κωλῆς ἣν ἐγὼ κατήσθιον·
ΚΑΡ. ἀσκωλίαζ' ἐνταῦθα προς τὴν αἰθρίαν.
ΕΡΜ. σπλάγχνων τε θερμῶν ὧν ἐγὼ κατήσθιον.
ΚΑΡ. ὀδύνη σε περὶ τὰ σπλάγχν' ἔοικέ τις στρέφειν.
ΕΡΜ. οἴμοι δὲ κύλικος ἴσον ἴσῳ κεκραμένης.
ΚΑΡ. ταύτην ἐπιπιὼν ἀποτρέχων οὐκ ἂν φθάνοις;
ΕΡΜ. ἆρ' ὠφελήσαις ἄν τι τὸν σαυτοῦ φίλον;
ΚΑΡ. εἴ του δέει γ' ὧν δυνατός εἰμί σ' ὠφελεῖν.
ΕΡΜ. εἴ μοι πορίσας ἄρτον τιν' εὖ πεπεμμένον
δοίης καταφαγεῖν καὶ κρέας νεανικὸν
ὧν θύεθ' ὑμεῖς ἔνδον. ΚΑΡ. ἀλλ' οὐκ ἐκφορά.
ΕΡΜ. καὶ μὴν ὁπότε τι σκευάριον τοῦ δεσπότου
ὑφέλοι', ἐγώ σ' ἂν λανθάνειν ἐποίουν ἀεί.
ΚΑΡ. ἐφ' ᾧ τε μετέχειν καὐτός, ὦ τοιχωρύχε.
ἧκεν γὰρ ἄν σοι ναστὸς εὖ πεπεμμένος.
ΕΡΜ. ἔπειτα τοῦτόν γ' αὐτὸς ἂν κατήσθιες.
ΚΑΡ. οὐ γὰρ μετεῖχες τὰς ἴσας πληγὰς ἐμοί,
ὁπότε τι ληφθείην πανουργήσας ἐγώ.
ΕΡΜ. μὴ μνησικακήσῃς, εἰ σὺ Φυλὴν κατέλαβες.
ἀλλὰ ξύνοικον πρὸς θεῶν δέξασθέ με.
ΚΑΡ. ἔπειτ' ἀπολιπὼν τοὺς θεοὺς ἐνθάδε μενεῖς;
ΕΡΜ. τὰ γὰρ παρ' ὑμῖν ἐστι βελτίω πολύ.
ΚΑΡ. τί δέ; ταὐτομολεῖν ἀστεῖον εἶναί σοι δοκεῖ;
ΕΡΜ. πατρὶς γάρ ἐστι πᾶσ' ἵν' ἂν πράττῃ τις εὖ.
ΚΑΡ. τί δῆτ' ἂν εἴης ὄφελος ἡμῖν ἐνθάδ' ὤν;
ΕΡΜ. παρὰ τὴν θύραν στροφαῖον ἱδρύσασθέ με.
ΚΑΡ. στροφαῖον; ἀλλ' οὐκ ἔργον ἔστ' οὐδὲν στροφῶν.
ΕΡΜ. ἀλλ' ἐμπολαῖον. ΚΑΡ. ἀλλὰ πλουτοῦμεν· τί οὖν
Ἑρμῆν παλιγκάπηλον ἡμᾶς δεῖ τρέφειν;
ΕΡΜ. ἀλλὰ δόλιον τοίνυν. ΚΑΡ. δόλιον; ἥκιστά γε·
οὐ γὰρ δόλου νῦν ἔργον, ἀλλ' ἁπλῶν τρόπων.
ΕΡΜ. ἀλλ' ἡγεμόνιον. ΚΑΡ. ἀλλ' ὁ θεὸς ἤδη βλέπει,

ὥσθ᾽ ἡγεμόνος οὐδὲν δεησόμεσθ᾽ ἔτι.
ΕΡΜ. ἐναγώνιος τοίνυν ἔσομαι. καὶ τί ἔτ᾽ ἐρεῖς;
Πλούτῳ γάρ ἐστι τοῦτο συμφορώτατον,
ποιεῖν ἀγῶνας μουσικοὺς καὶ γυμνικούς.
ΚΑΡ. ὡς ἀγαθόν ἐστ᾽ ἐπωνυμίας πολλὰς ἔχειν·
οὗτος γὰρ ἐξεύρηκεν αὑτῷ βιότιον.
οὐκ ἐτὸς ἅπαντες οἱ δικάζοντες θαμὰ
σπεύδουσιν ἐν πολλοῖς γεγράφθαι γράμμασιν.
ΕΡΜ. οὐκοῦν ἐπὶ τούτοις εἰσίω; ΚΑΡ. καὶ πλῦνέ γε
αὐτὸς προσελθὼν πρὸς τὸ φρέαρ τὰς κοιλίας,
ἵν᾽ εὐθέως διακονικὸς εἶναι δοκῇς.

ΧΟΡΟΥ.

ΙΕΡ. τίς ἂν φράσειε ποῦ ᾽στι Χρεμύλος μοι σαφῶς;
ΧΡΕ. τί δ᾽ ἔστιν, ὦ βέλτιστε; ΙΕΡ. τί γὰρ ἀλλ᾽ ἢ κα-
κῶς;
ἀφ᾽ οὗ γὰρ ὁ Πλοῦτος οὗτος ἤρξατο βλέπειν,
ἀπόλωλ᾽ ὑπὸ λιμοῦ. καταφαγεῖν γὰρ οὐκ ἔχω,
καὶ ταῦτα τοῦ σωτῆρος ἱερεὺς ὢν Διός.
ΧΡΕ. ἡ δ᾽ αἰτία τίς ἐστιν, ὦ πρὸς τῶν θεῶν;
ΙΕΡ. θύειν ἔτ᾽ οὐδεὶς ἀξιοῖ. ΧΡΕ. τίνος οὕνεκα;
ΙΕΡ. ὅτι πάντες εἰσὶ πλούσιοι· καίτοι τότε,
ὅτ᾽ εἶχον οὐδέν, ὁ μὲν ἂν ἥκων ἔμπορος
ἔθυσεν ἱερεῖόν τι σωθείς, ὁ δέ τις ἂν
δίκην ἀποφυγών· ὁ δ᾽ ἂν ἐκαλλιερεῖτό τις,
κἀμέ γ᾽ ἐκάλει τὸν ἱερέα· νῦν δ᾽ οὐδὲ εἷς
θύει τὸ παράπαν οὐδέν, οὐδ᾽ εἰσέρχεται,
πλὴν ἀποπατησόμενοί γε πλεῖν ἢ μυρίοι.
ΧΡΕ. οὔκουν τὰ νομιζόμενα σὺ τούτων λαμβάνεις;
ΙΕΡ. τὸν οὖν Δία τὸν σωτῆρα καὐτός μοι δοκῶ
χαίρειν ἐάσας ἐνθάδ᾽ αὐτοῦ καταμένειν.
ΧΡΕ. θάρρει· καλῶς ἔσται γάρ, ἢν θεὸς θέλῃ.
ὁ Ζεὺς ὁ σωτὴρ γὰρ πάρεστιν ἐνθάδε,

αὐτόματος ἐλθών. ΙΕΡ. πάντ' ἀγαθὰ τοίνυν λέ-
γεις.
ΧΡΕ. ἱδρυσόμεθ' οὖν αὐτίκα μάλ', ἀλλὰ περίμενε,
τὸν Πλοῦτον, οὗπερ πρότερον ἦν ἱδρυμένος,
τὸν ὀπισθόδομον ἀεὶ φυλάττων τῆς θεοῦ.
ἀλλ' ἐκδότω τις δεῦρο δᾷδας ἡμμένας,
ἵν' ἔχων προηγῇ τῷ θεῷ σύ. ΙΕΡ. πάνυ μὲν οὖν
δρᾶν ταῦτα χρή. ΧΡΕ. τὸν Πλοῦτον ἔξω τις
κάλει.
ΓΡ. ἐγὼ δὲ τί ποιῶ; ΧΡΕ. τὰς χύτρας, αἷς τὸν θεὸν
ἱδρυσόμεθα, λαβοῦσ' ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φέρε
σεμνῶς· ἔχουσα δ' ἦλθες αὐτὴ ποικίλα.
ΓΡ. ὧν δ' οὕνεκ' ἦλθον; ΧΡΕ. πάντα σοι πεπράξεται.
ἥξει γὰρ ὁ νεανίσκος ὥς σ' εἰς ἑσπέραν.
ΓΡ. ἀλλ' εἴ γε μέντοι νὴ Δί' ἐγγυᾷ σύ μοι
ἥξειν ἐκεῖνον ὡς ἔμ', οἴσω τὰς χύτρας.
ΧΡΕ. καὶ μὴν πολὺ τῶν ἄλλων χυτρῶν τἀναντία
αὗται ποιοῦσι· ταῖς μὲν ἄλλαις γὰρ χύτραις
ἡ γραῦς ἔπεστ' ἀνωτάτω, ταύτης δὲ νῦν
τῆς γραὸς ἐπιπολῆς ἔπεισιν αἱ χύτραι.
ΧΟΡ. οὐκ ἔτι τοίνυν εἰκὸς μέλλειν οὐδ' ἡμᾶς, ἀλλ' ἀνα-
χωρεῖν
εἰς τοὔπισθεν· δεῖ γὰρ κατόπιν τούτων ᾄδοντας
ἕπεσθαι.

BOSTON COLLEGE

